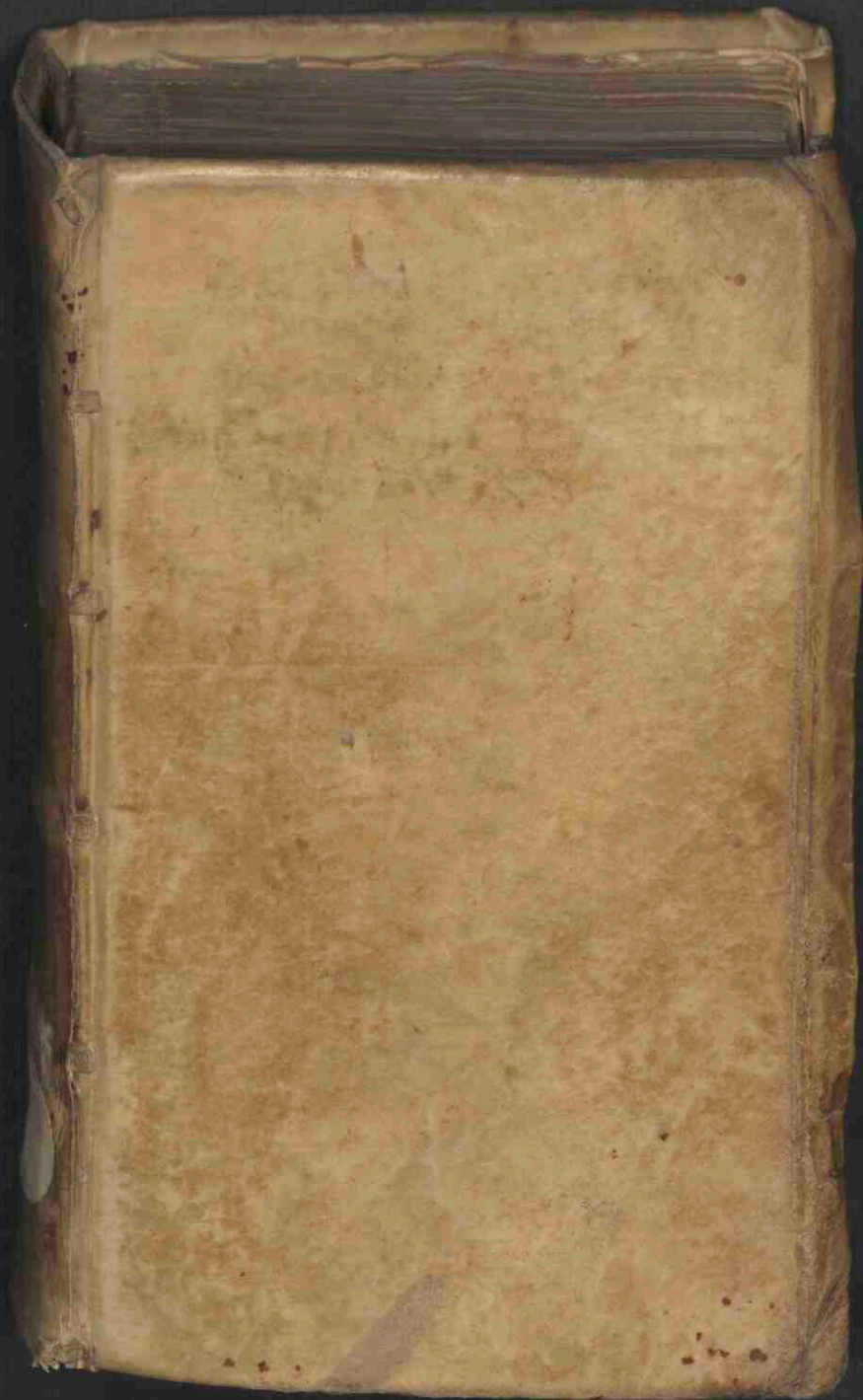

Florilegium diversorum epigrammatum in septem libros

<https://hdl.handle.net/1874/381925>

X Tante quis in terras ~~tra~~ ~~ad~~ ~~not~~ ~~u~~ ~~lit~~ ~~er~~ ~~in~~

Quis
Tanta

Aevum vetus. **KASTI**
Scriptores graeci. **MS. N. 14**
860 No. 58. **tus**, in undas
tulit
nis

Robora ^{quis} tabulas ^{impegit} ^{quave} securi
Ex sculptis clavis ^{apta} ⁱⁿ caverna fuit?
At Sna verticibus nihil invidet, insula qualis
Cycladum in Aegeo ^{plurima} ~~tra~~ ^{fracta} ~~tra~~ ^{mani}.
Equis parietibus confurgit utrinque: Gigantes
franche in caeteris diriguere vias
Sidera nam tangunt caecoesia, terque voluto
fr-naber thorax robore texta jacit
Talibus Sane religat sacra funibus ardua,
Hinc sexto Xerxes ~~rexit~~ ^{quales} ^{Sine} ^{Abydon}
Indicat in validis Sumenis nota ^{culpa} ^{quod} ^{tulit} ^{re} ^{centor}
Aspera, quis pelago miserit illud opus.
Manque ait: Sane hieto Syracusiar, omnibus
Graecis quos tellus continet, inque ^{una} ^{navi}
Gratificatorem frugum Rex Donicus ^{at} ^{que}
Incoluntia Nereu per vada ^{ducti}

Arctimeli p^o ^{hoc carmin} ^{mille} ^{medimnos} ^{tritici} ^a ^{Rege} ^{precor}
glauca rator
15. Maj.
qui libit hinc ⁱⁿ ^{unda}, ^{forte} ^{quae} ^{justi}
ad ^{matu} ^{inclinat} ^{quod} ^{hinc} ^{est}
OXOTON OIET EXOT ^{adest.}
πυδρον
2000
quod mihi decet, tibi quod
superest dolet
πυδρον πυδρον
αροστης εστις τοσ οδρα.
Heliad: in rano
in-pudat

Fortē duplicatio cubicæ Græco Eratosthenis

Sive cubum a parvo duplicem fieri reddere tentes
Ut solidum corpus funditur ex alia
Natura bene transformes: spelunca scirupve
Si rimanda tibi, vel cavitatis putei
Concursus intus medior si finibus imis
Duplicium soles concipias caronum.

Arctota suder ne dimidiare cylindron
Neve Menesmaos conisecer triadas.
Nec, quod divini præstant opus est Eudoxi,
In curvam speciem linea multa fluat.

Innumeras medias magis sis tibi scribe tabellis,
A fundo sumens principium modico.
Felix o ptolemæe pater, cui reddere nato
Regibus & Musis omnia clara datur est:

Postera succedant si fata ^{secula} merebitur ipse,
Fupiter, a ^{4 jous æterna} ~~veptra~~ Regia sceptra manu
~~illa quidem fata sint.~~ dicas, Eratosthenis illud
Depositum quisquis hoc anathema vider
Suppensum

Et quoniam hæc perfecta
non capio. $\pi\epsilon\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\tau\alpha\ \beta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$
 $\tau\omega\sigma\delta\epsilon\ \alpha\lambda\lambda\omega\iota\sigma\tau\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$
Vag. pandora $\mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$ &c. ^{10. Maj.} ^{vaster.} ^{10. J. 2.}
consule ^{manu} ^{Delph. 174}

an post Geta omnia hoc addebant. ut ^{10. Maj.} ^{vaster.} ^{10. J. 2.}
 $\tau\omega\sigma\delta\epsilon\ \mu\omega\iota\ \phi\alpha\iota\sigma\tau\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$
 $\mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$ male vertit Rannus. Schol. nassen. l. c.

Τις ἴδῃ σέλα πέλωρον ἐπὶ ῥοῦθ' ἀβῆ; ποῖθ'
 Κοίραθ' ἀρχαίως πείσμασιν ἰάχῃθ;
 Πῶς δὲ κατὰ δρυόφων' ἐπάη σάνῃ; ἢ τίνι ῥάφῃ
 Τηιδεῖτες πέλεκα τῦτ' ἐγάμονθ' κῦτθ;
 ἢ κορυφαῖς κίτνας παρισύμενοι, ἢ τίνι νάσῃ
 ἢ ἀγαῖον ὕδωρ κυκλῆδαρ ἀνδὲ χεῖλα.
 Τόισι ἀμφοτέρωθ' ἰθ' πλατῆ. ἢ ἔα ῥίπαντες
 Τῶθ' πρὸς ἄρκιαν ἔξεσαν ἀτραπίτες;
 Ἄσρων γὰρ πάντα καρτήσια, ἢ τριελκτός
 Θωρᾶχαρ μεγάλων ἀνθ' ἔχει νεφῆων.
 πείσμασιν ἀκίνας ἀπερῆιδε λα. οἰσιν Ἀβῆδ
 Σιρῆθ' ἢ Σιρῆθ' διασὸν ἔδῃσε πόρῃ
 Μένυα σιβαράτ κατ' ἐπωμίδῃ κρηχάραθ' ἰ
 ῥάκμα, τῖς δ' ἐκ χῆρον λάνδι ἐκώλιατ
 φησι γὰρ ὡτ' ἔρων ἱερουλίθ' Ἑλλάδι πᾶσιν.
 Καὶ νάθῃ, χᾶρπῶν πῖνα δωροφόρον
 Σικιδίας σκαπτῦθ' ὁ Δωρικῃ. ἀλλὰ πῶσιν
 Σῶθ' κατὰ Ἰλακῶν σέλα ἴδῃ ῥοδίωθ'.

ἰσχυρῶς. pro hoc carmine
 accepit mille medimna

ἰσχυρῶς.

optime corrigi Scalig. ἰσχυρῶν sexta carinae &c.
 nam de altitudine & crassitie licet improbat
 Calaubonus.

Ερατοσθένης

Εἰ κύβον, ἢ ὅλην διπλάσιον, ὦν δὲ, τολίβην
 φράσαι. τὴν στρογγύλην πᾶσι εἰ ἄλλο φύσει
 εὐμετρητοῦ. ἢ δὲ ἴσιν παρὰ κἄν σὺν μέτρῳ
 ἢ στρογγύλην, ἢ ἀγίαν φασίαν ἢ ἀρκεύτην
 τῆ δ' ἀνακρίσεισσι, μέγιστον τετρακόντι ἀκροῦ
 συνδρομάδας, διαγῶν ἔστος, ἔλθῃ χυλόνων,
 μή δὲ σὺν ἀκρότερον δοκίμασσι ἐρετὴν κυλίνδρων
 μή δὲ μενεχμαῖς κωνομετρῶν τριάδας
 δίπλα, μή δ' εἰ τι θεοειδῆ εὐδολοιο,
 κάμπυλον ἢ γραμμῶν εἶδος ἀναρροφῆσαι.
 τῶσι δὲ ἀπινάκωσι μεθ' ἕξαστα μῦθια τολίβης
 πρῶτα κεν ἢ πᾶσι πυθμένῳ ἀρρομένο
 εὐκίων πηλεμαίε πᾶσι, ὅτι πᾶσι σὺν ἡμῶν
 πᾶσι δ' ὅσα κ' ἔστιν κ' βασιλέσσι φίλα
 αὐτῶν ἐδωρήσων, ἢ δὲ εἰ ὑπερον, οὐρανεῖσσι,
 καὶ σαήπτων ἐκ σὺν ἀνιάσσι φασί
 καὶ ἴσιν ὡς τελείῳ, λέγουσι δὲ τῶν ἀνδρῶν
 τῶν κυρηαῖων τῶν Ἐρατοσθένεσσι.

Ex. Plutarcho
 & alii

Σόλωνος παρ' ἑσθ' εἰς
ἔχουσι τὰς δὲ
ἰδοί

Βροντὴ δ' ἐκ τῆς ἀμπερῆς ζῆνέ ται ἀρεσσοῦς
Ἀπόδωρ ἐκ μεγάλων πόλεω ὄλλυται.

ἰα τίς ποτ' ἐπιτελεσθεὶς πεδύτης, πεδύτι
πρακτικῆν ἔκρινεν *fida eorum*
ποστ. *Lacani hic assente. in Herod.*
meo scribitur
ἢ ῥυτίδα quomā sapientia &c.

ἢ 78102
78925

Titulus Lydes. ex ἀντιδόλωρ.
non sine διασπεία legendi. ἢ
in pietate idcirco. quāvis ἡδονῆς γένε
verentur alic' quāsi compositum utque tampe
ἀπὸ ἡρώδου ἡδονῆς ἡν ἡν ἡν
Graticianus tribus una vixit, ut huius retro
Hippoclitia ἡδονῆς ἡν ἡν ἡν
Molta dicitur Carathris ἡν ἡν ἡν
semper me geminis tu unitatur
adi

gracave curana samia vira itala

Von intercepto fusa lepore dedi testa

de rea inquirari atque *curanti*

Extraximus at me dicitur
Non dico
Omnia vult
Et sine vult
Cur dicitur
Et in vult
de re re

p. 40. b. Τὸν Θρόνον ἐν χειρὶ Δαφν. vid. Cardan.

Τετραγώνου ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα. I. B. Scalig. &c.

καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐν ἀνθρώποις ἡ ἐπιπέδου. Mercur.

ὅχι ἐστὶν ἄλλο. καὶ ὁ παρὰ τὸν ἄλλον. Φρεσὶ βίον

πρὸς τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ἀποδοχὴν. labori prodigiorum

καὶ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ἀποδοχὴν. καὶ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ἀποδοχὴν.

ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου. ἀντιβολῶσε. ἀντιβολῶσε.

Ἐξάτα ἡ δευτέρα ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

ἐπιπέδου ἑξήκοντα, ἀμαρτωλοὶ ἐπιπέδου, μήλα θ.

πένδα. αλ. β. γ. δ. ε.

Θφω ο καλ

αἰ εἰδῶς φῶ
μαδόντες ἢ ἀβροί
παλῶματα, κίρραυ ἰός
ἔραυα ἢ γερύετοκ.

vici domini

Handoni. n.
Vaidior. in s.
Melicagni.

Haja. vivente
eva. adonim
nup. sic plant. indom.

Balzac. t. 2. p. 626.

Les epigrammes de l'Anthologie, pourvue
de haut gout, combien y en a-t-il d'insul-
ber & des froids. Car je vous apprend que
l'epigramme est male & femelle.

Δος Ἰός Αρρεῖος φίλω ἀνδρὶ ἢ φίλον ὄρσο

ὡς δὴ ἢ πρῶτος δῶρον ἐφ' ἰσάτ' ἔχει.

ὄρσο. locus in olympo. tamulus.

ἢ φίλω ἀνδρὶ, ἢ φίλον ὄρσο.

pers. p. 150

Silvanian. cc. annis post christū
vivat ante DL. differunt tantū
DCL.

vid. ἢ μὲ Ἰερωνῶν καὶ Σουλῆρος
ἐπιγράμματα.

ἀβροί. ὡς ἢ Ἰακόν, Αλ
καὶ ἡμῶν
ἀβροί.

Constante cephalo in Sylloge

Alcibiades ἀντιόχου ἢ Ἰακόν, Αλ
ἐπιγράμματα. ἢ Ἰακόν, Αλ
ἐπιγράμματα. ἢ Ἰακόν, Αλ
ἐπιγράμματα.

Ex libris Petri Valla Paris.

FLORILEGIUM DIVERSO-
RVM EPIGRAMMA-
TVM IN SEPTEM
LIBROS.

Solerti nuper reperiuntur auct. M. D. XXI.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ-
γραμμάτων, δὲ χάσις σωτηριεμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφό-
ροις ὑποθέσεσιν, ἐρμηνείαις ἐχόντων ἐπίδηξιν, καὶ
πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων
ἀφῆρισιν. διαρρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμη-
ματα τὸ βιβλίον. καὶ ταῦ-
τα εἰς κεφάλαια κατὰ
σοιχείον διεκ-
τίθεται.

Nunc exit castigatius, q̄ aliās unq̄, pristinis elustratum
errorib. multisq; aduuctum adiectis epigramatib.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α. Τμήματος. Εἰς

Αἰώνια.	1	Εὐφροσύνη.	32	Παραμυθία.	63
Αμπέλου.	2	Ζῶα.	33	Παρίδα.	64
Αναθήματα.	3	Ζωήν.	34	Πιζήν.	65
Αναπήρης.	4	Ηχώ.	35	Πλαστοῦτας.	66
Ανδρείης.	5	Θάλασσαν.	36	Ποιητάς.	67
Ανταπόδοσιν.	6	Θάνατον.	37	Ποιμένας.	68
Απειλήν.	7	Θεός.	38	Πόλεμον.	69
Αρετήν.	8	Γαροῦς.	39	Πόλεις.	70
Ασεβείας.	9	Γιβύας.	40	Πονηρός.	71
Ασώτους.	10	Κάλλος.	41	Πόρνας.	72
Αύλητάς.	11	Κόλακας.	42	Ποταμούς.	73
Αὐτάρκειαν.	12	Κριτάς.	43	Πτωχός.	74
Βίον ἀνθρώπινον.	13	Λογογραφίαν.	44	Σιωπήν.	75
Βρέφι.	14	Μαινομένους.	45	Σοφίαν.	76
Γάμον.	15	Μαθήματα.	46	Σύγκρισιν.	77
Γῆρας.	16	Μέθην.	47	Σωφροσύνην.	78
Γραμματικὸς.	17	Μετρίότητα.	48	Τιμὴν.	79
Γραρίδα.	18	Μῆσος.	49	Τύχην.	80
Γωαίης.	19	Μητρογάν.	50	Υπεροψίαν.	81
Δένδρα.	20	Μνήμην.	51	Φήμην.	82
Δικαιοσύνην.	21	Μυστήριον.	52	Φθόνον.	83
Δίκην.	22	Μίμψιν.	53	Φιλαργύρους.	84
Δυσυχίαν.	23	Ναός.	54	Φιλίαν.	85
Ελεον.	24	Ναυάγιον.	55	Φιλοσοφίας.	86
Ελπίδας.	25	Ναυτιλίαν.	56	Φιλοσοφίαν.	87
Επαίνος.	26	Νῆας.	57	Φρόνησιν.	88
Ερωτα.	27	Νῆσος.	58	Φροντίδας.	89
Εὐσεβείαν.	28	Οἶνον.	59	Χρόνον.	90
Εὐτυχίαν.	29	Ορνίς.	60	Ωρας.	91
Εὐχαρίστους.	30	Παιδιάν.	61		
Εὐχὴν.	31	Πανόργους.	62		

2

ΑΡΧΙΟΥΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ-
ΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ. Ι.

Ἐαυτὴς εἰσιν ἀγῶνας ἀν' ἑλλάδα, τίσα-
ρβίροι.

οἱ δὲ κῆρ, βητῶν, οἱ δὲ δ' ἀθανάτων.

ζηνός, λιτοῦ δαο, παλαίμονος, δ' ἄχε μόροιο
ἄθλα δὲ πῶν, κόντινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Διοτὶ μου εἰς ἥρακλῆην, κῆρ ἀνταῖον.

Τὰν ἦβαν ὅσ' ἄεθλα πάλασ ἤσκησε κραταίως
ἄτε ποσφῶνος, κῆρ δ' ἰός ἀγενεά.

μεῖται δὲ σφιν ἀγῶν ἔχαικλίου ἀντὶ λέβητος,
ὅμ' ὅστις ζῶαν οἴσεται, ἢ θάνατον.

ἀνταῖον ἢ πῶμα. πρέπει δ' ἥρακλῆα νικῆσθαι
ἢν δ' ἰός. δ' ἄρ' ἰών ἀπάλα, ἔχαιβύων.

Ἀντιπάρου εἰς δ' ἰόν.

Ο σαδιδέ δ' ἰόν ὁ μιν κλέος, οὐ κῆρ τελέχει
περσέα σὸν κτίσιν, ταρσὲ κίλινα πόλι,

Τοῖσι δ' ἄρ' παιδὸς πῆνοι πόδ' ὅσ' ἔσ' ἄν' ἔκείνῳ
ἔσ' ἄρ' ὅσ' περσέα νῶτον ἔδειξε θεῶν.

ἢ τὸν ἐφ' ὕψηλῶν, ἢ τὸν ἔμματος εἰδὲ τις ἀκρου
ἢ ἰόν. μέσῳ δ' οὐ ποτ' ἐνὶ σαδίῳ.

Λέοντος φιλοσόφου εἰς τὸ μονιμέριον.

Τοσὸτα πῆρι δ' ὠν μεδέων, ἐκῆρ τιβόλε Φοῖβε,
εἰ πὲ κῆρ σιγνή κρατερὸς ἵνα θῆρας ἐγείρη,
ὄσον ἐπιφῶσαι μερόπων δέμασ, ὄσον αὔσαι
λαῶν τερπομέριων ἱερὸν σῶμα. μὴ δὲ νοήσω
ζηνὸς μαιλιχίσιο λαχῶν θρόνον, ἀιέρος οἶτον.

Ἀντιπάρου.

Ταύρου βαβυῶν τέγοντα, κῆρ σιδαρείους

Α ἰ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄτλαντος ὤμους, καὶ νόμαν ἥρακλῆος,
σεμναίη θ' ὑπὶ νῆαν, καὶ λέοντος ὄμματα,
μιλησίη γίγαντος, ἢ δ' ὀλύμπιος
ζῶα ἀπρόσμητος εἶδεν, ἀνδροσ' ἠνίκα
πυγμῆν ἐνίκα Νικοφῶν ὀλύμπια.

Δαμαγήτου.

Οὐτ' ἀπ' μεαῖνας, ἢ τ' ἀργόθεν εἰ μὴ παλαισάς.
σπάρτα μοι σπάρτα κυδιστὰ φραπαρίης.
κείνοι τε χυαίντ' εὖ. ἐγὼ γὰρ μὴ ὡς ἐπέοικε
τοῖς πακιδαιμονίων πασι, βίβ' κρατέω.

Σιμωνίδου.

Γνώθι θεόκριτον προσιδῶν Ἴον ὀλυμπιονίκην,
παῖδα παλαισμοσώλοσ, δεξιῶν ἠνίοχον,
κέλλισον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' ἢ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐσφάνωσε πέλιιν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰσθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα,
ἄλμα· ποδωκείην· δίσκον· ἀκοντα· πάλιν.

Εἰς Ἀμφελέον· φιλίππ. 2

Τίς σε πάρος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,
ἢ βορέησ σκυθίης, ἄμπελον ἀγρίαῖα,
ἢ κελτῶν νιφοβλήτ' εὖ αἰεὶ κρυμώδεσ ἀλκεις,
τῆσ τε σιδυροτόκ' βῆλος ἰβητιάδος,
ἢ τῆσ ὀμφακοράγασ ἐγείναο τῆσ ἀπεπάντ' εὖ
βοήουασ, οἱ σφυελὴν ἐξέχον σαγόνα.
δίξημαι λυκοεργὲ τιάσ χέρασ, ὡσ ἀπ' ῥίζησ
κλήματος ὤμοτόκ' εὖ, βλαστὸν ὅλον θερίσης.

Ἀθιλον.

Τίς ποτ' ἀκιδέστωσ οἶνοζῶφον ὀμφακα βάλ' αἰχου

ἄνθρωπος ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
 χεῖλα δὲ σφραγίσας, ἀπόμιν βάλεν, ὡς αἰὸν ὀδύνας
 εἶναι νιαιόμενος ἢ μιδάξας σκύβαλον.
 εἶναι οἱ διδύμοι ἀνάροισι δὴ λυκέρῳ,
 ὅππῃ μιν αὐξομέναν ἐσβεσεν εὐφροσύων.
 τὰ δὲ τὸν αἰὸν τάχα τίς διὰ πώματος, ἢ πρὸς αἰσθῶς
 ἠλυθεν, ἢ γοεῖν ἠήδους ἐχέλυσιν.

διφραγίσας
 πρωτο.

Εἰς ἀναθήματα. Λεωνίδου. 3

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα, τίς ὀθρηκοῖσιν ἀνάψασ
 ἄριστος, ταύταν τὰν ἀχαριν χάριτα.
 ἠκλαστοὶ μὲν κῆνοι, ἀνάμικτοι δὲ γανῶσαι
 ἀσπίδες, ἀκλαστοὶ δ' αἰ κλαδὸν κέμασθε.
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνουμαι, εἶναι δὲ μετὰ πῶ
 ἰδρῶς πιδύων, σῆθος ἐπιταλάει.
 πατάδα τίς τοιοῖσδε, κῆ ἀνδρειῶνα, κῆ αὐλῶν
 κῆσ μείτω, κῆ τὸν νυμπίδιον θάλαμον.
 ἄραυς δ' αἰμαρῆντα διωξίπποιο λάφυρα
 νῆδον κῆσ μοῖν, τοῖς γὰρ δῶκε κῆσ μεθα.

Ἀντιπάρη εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βούβρια, τίς δ' ἀρόρυκτα
 δούρατα, κῆ ταύτας ἀρραχέας κῆρυβας,
 ἀγχεμάστας ἀρηῖ μιάστροι κῆσ μόν' ἀποσμον;
 ἢ κ' ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὄπλα δόμων;
 ἀππολέμων τὰ δ' εἰσὶν ἐν οἴνοπληξί τεράμνοισι
 κῆσθαι, ἢ θρηγῶν ἄνθρωπος ἐνυαλίου.
 σὺν λάμοι ἀμυδίδρουππα, κῆ ὄλλου μέγων ἄδε λύθρος
 ἀνδρῶν, εἴπερ ἐφ' αὐτῷ βροτοποιῶς ἄριστος.

Μνασάλκου Τῆ ἀφροδίτη.

Ἀσύριγγε, τί τοι ᾄδε παρ' ἀφρογένειαν ὄρουσας;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τί π' ἄν ποιμενοῦ χείλιος ᾄδῃ παρῖ;
 ἔτσι πρῶν θῆ ἔθ' ᾄδ', ἔθ' ἀγνεα πάντα δ' ἔρωθῆς,
 κῆ πόθος ἄδ' ἀγρία μῦθ' ἔν' ὄρει νέμεται.

Ερμοκρέοντος τᾶς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφουδριοῦσθε, τᾶς, ἔρμοκρέων τὰδε δῶρα
 εἶσατο, κελκινῶς πίδακος ἀντιᾶσθ,
 χαίρετε, κῆ σεῖβοιτ' ἔρατοῖς ποσὶν ὑδάκνεντα
 ἄνδρ' εὐδμον, κῆ βαρῶ πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὔλια, κῆ νυμφῶν ἱερὸς πάρος, αἶθ' ἔπρ πέρην
 πίδακος, ἢ θ' ὑδάσιν γειτονέουσα πίτυς,
 κῆ σὺ τεβράλλω χιν μηλοαυέ μαϊάδος ἔρμῶ,
 ὅς τε ἄν αἰζιβότην πᾶν, κῆ τέ χρις σιόπελον,
 ἴλασι τὰ φαεσᾶ, ἴ, τε σιύρος ἔμπλεον εἰνης
 δέξααδ', αἰκιδεω δῶρα νεοπόλεμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΦΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου, εἰδὲ, Ἰσιδώρου. 4.

Γιρὸς ὁ μὲν, γῆσις, ὅδ' ἄρ' ὄμμασιν ἀμφοτέροι δέ,
 εἰς αὐτὰς τὸ τυχεῖς ἴδεις ἠράνισαν.
 τυρλὸς τῶν λιπόγυον ἐπωμάδιον βάρος ἀῆρων,
 τᾶς κείνου φωνᾶς ἀφ' ἄκρον ὠρθοβαῖται.
 πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
 ἀμῆλοισ μερίσαι τουλλιπές εἰς ἔλεον.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτῶ.

Τυρλὸς ἀληταῶν χωλὸν πρόσθ' ἠέρταξεν,
 ὄμμασιν ἀμφοτέροις ἀντερραχιζόμενος.
 ἄμρω δ' ἠμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἠρμόδθισαν,
 τουλλιπές ἀμῆλοισ ἀντιπαρὰχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτῶ Πλάτωνος νεωτέρου.

Ανέρα τίς λιπόγυμον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυῆθ
ἦγε, πόδασ' ἤρισας, ὄμματα χρισάμενος.

Αντιφίλου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀμφω μὲν πηροῖ, καὶ ἀλήμονες. ἀλλ' ὃ μὲν, ὄψις,
ὅς δὲ, βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλου ὑπηρεσίη.

τυφλὸς τὸν χαλῶσι κατὰ μάδιον βάρος ἔρασε,
ἀβραὴν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.

ἡμία δ' ἀμφοτέρωις ἦρκει φύσις. ἐν τῷ ἔχθρῳ
τοῦ λλιπέτ, ἀμύλοισ εἰς ὄλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀδριανὸν
τὸν βασιλέα φροῆν.

Ἡμισύ μου τέθνηκε· τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν μου βασιλεῦ, μοισικὸν ἡμίτονον.

Ἀποκρίσις τῷ βασιλέως.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλεῖστα, καὶ φαέθοντα,
τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τὸ δ' ἀπολειπόμενος.

Αντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα
εἰς τὸ ἐν ἐλευσίνι ἱερόν.

Σκίπτω με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλος
ὃ μόνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.

μύσῃν δ' ἀμφοτέρων με θεὰ θέσαν· οἶδα δ' ἔκεινη
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.

ἀσκήπων δ' εἰς ἄστυ κατέστηχον, ὄργια δ' ἰούσ
κηρύων γλώων ὄμματι φρανοτέρω.

Ερυκίου.

Ἀνὰ τοι ἐκτάμνοντι περὰ δρυαχέμμορε μείδωτ,
φωλάς δ' ἄρα χναίσαιον ἔτυφε πόδα,

πειθὲν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνῃ
σιπεδῶνι χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀβραζάλους.

ἔτμηθι δ' ἀπὸ τῆς, σιβαρὸν γόνυ, καὶ σε κομίζε

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μυθόποδα βλωθρῆς σκηπάριον κοτίνου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Αθῆλον. εἰς Λάκωνας. 5

Τυμνὸν ἰδύσα Λάκωνα παλινύροτον ἐκ πολέμοιο
 πῦρ δ' ἐὸν ὄσ' πάσαν ὠκὺν γέντα πόδα,
 ἀντίη αἰξάσα, δι' ἧ πατος ἤλασε λόγχην,
 ἄρρενα ῥηξάμενι φθίγγον ἐπὶ κταμένα.
 ἀμείροιον σπάρτασ' εἶπεν γένος, ἔρρε πρὸς ἄδαν,
 ἔρρ', ἐπεὶ ἐφούσω παρὶ δα, καὶ γενέται.

Εἰς τὸ αὐτὸ Παλλάδα.

Φῶντε Λάκων ποτὲ δῆριν ὑπαντιόσασα δὲ μήτηρ,
 εἶπε, κῆτὰ σέρνων ἄορ ἀναχομένη,
 ζῶων μοι, σέο μαρὶ διαμπερὲς ἀέχος ἀνάπτεις,
 καὶ κρατερὰς σπάρτασ' πάριθ θεομὰ λύεις.
 ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μάτηρ κὶ ἀκίδσω
 δύσμορος, ἀμ' ἐν ἐμῇ παρὶ δὲ σωζομένα.

Ἰυλιατῶ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγρυπτιῶ, ὁμοιον.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐταίρων
 ἔκτανεν, ὠδίνων μνήστην ἀνηγαμένη.
 καὶ τὸρ γνήσιον ἀεμα διακρίνει λακιδάμων,
 ἀμῆ μαρναμένων, ὃ γενεῇ βρεφείων.

Αγαθὴν ἠολαστιοῦ Εἰς τὸν
 αἰάντος λίθον.

Μὴ μετὰ τὸν αἰάντιον ἀνοχμάσειας ὁ δῆτα
 Γέρον, ἀκοντιστὴν σῆθεος ἐκτορῆς.
 εἰ μὴ μέλας, φριχὺς τε. σὺ δ' εἶρεο θεῶν ὄμιρος,
 πῶς τὸν πριαμίδην ἐξεμύλιασά πέδω.
 καὶ δὲ, μόλις βασιὸν με παροχλιζοισιν ἄρῶντες
 ἀνθρώποι, γενεῆς ἀέχεα λονγαλέης.

ἄλλὰ μὲ τις κρύψειεν ἐπὶ χθονός· αἰδέομαι γὰρ,
παίγιον ἢ τιδανοῖς ἀνδράσι γιγνώμενος.

Εἰς Γερμανικὸν Βασιλεῦς.

Οὐρα πυρναῖα, κῆ ἀ βαθυάγγελος ἄλπερ,
αἰ ῥήνου προχάσας ἐγγύς ἀποβλέπετε,
μάρτυρθε ἀκρίτων, γερμανικὸς αἰς ἀνίτην,
ἀσράπτων κελτοῖς τουλαῶ ἐνούλιον.

οἱ δ' ἄρα δὴ πῆδησαν ἀολλέθε· εἶπε δ' ἄνω
ἔρει, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

Εἰς Ρώμην Κριναγόρου.

Οὐδ' ἦν ὠκεανὸς πᾶσαν πημυῖραν ἐζείρη,
ἢ δ' ἦν γερμανίη ῥήνον ἅπαντα πῆη,
ῥῶμης ἢ δ' ἄρα βλάψει ἀένος, ἀχρη κε μίμνη
δεξιὰ σημαίνειν καίσαρι βαρσαλίη.

ἢ τὰ κῆ ἱεράε ζηνὸς θούθε ἐμπεδα ρίζαις
ἐπᾶσιν· φύλλων δ' αἰα χέουσ' ἀνεμοί.

Παρμενίωτος.

Τὸν γαίης, κῆ πόντου ἀμειφθείσαισι κελύθοις,
ναύτην ἢ πείρου, πελοπόρον πελάγους,
ἢ θριασῆς δισράταν ἐχθροντάσιν ἐστρεν ἄρης
αυάρτης· αἰ χυλώθε ἔρεα, κῆ πελάγη.

Αρχίου.

Ὀν πόλεμος δεδιδώς ἔκωλεσε, καὶ ὕπο νόσον
θλίβομαι· ἢ δ' ἰδίω τήκομ' ὅπως πολέμω.

ἦ καὶ διὰ σέρτων ἰθιφάστανον· ὡς ἴθρ ἄριστά
θιήσομ', ἀπωσάμενος κῆ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἂν εἶποι λόγους πύρρος

ἐπιβάς τῆς προΐας·

Μόχθος ἐμὸν γενετήρος ἀμύμονος, ἢ τέλος ἄρεν,
αὐτὰρ ἐγὼ προΐαι φόνον πάντεσι κορυμνῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦλυθον ἠγορήν γὰρ ὑπέρτερον ἄχος αἰείρω.
 καὶ πρίαμον βασιλῆα, καὶ δὲ προλείπειν ἄχιλλεῦ,
 πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος σίδεν ἀλέαα.
 καὶ προΐης πολίεθρον ἄρηϊον ἐξαλαπάξω,
 καὶ δαναοῖς δεκέτρον ἐμὸν δόρυ μύχθον ἀνήσει.

Τίνας αἰεὶ ποι λόγος διηδάμαξα, τὸ πύρρον
 κορβήσαντος πῦρ προΐεν.

Γᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
 ὕμνιτρου γενετῆρος ἄχιλλεὸς εἶνεχθ' ἰότημου.

ὃν βροίη σπυρία κατέκτανεν. ὡμὰ σὺ πάσαν
 ἔλιον ἐξαλαπάξασ' ἐλδομένοισι δ' ἄχαιοῖς,
 ἀρβιτον ὠπασας ἄχος, ὃ μὴ δεκέτρος οὐκ ἔστι
 πάντεσι μαρναμένοισι δαναοῖς χρόνος ἄρην ἀνύαα.

Τίνας αἰεὶ ἀταμέμωνων, ὅπλι-
 θέντος ἄχιλλεὸς.

Ἰλιος ὄφρυέαα κατήριπεν ἄρτι δὲ πάσαν
 λιθίην δαναοῖσι θεὸς πόρην, ὅππότε ἄχιλλεῦ
 μῆνιν ἀπορρίψας θβισήνορα, χεῖρα κορύσει.

Τίνας αἰεὶ ἔκτωρ ὀπλιθέντος τὸ αὐτὸ.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θάρηξεν ἀθήνη,
 ἔντεσιν ἀθανάτοισι, τί γίγχιον ἔσεται ἄλλος
 ἀνομόροις βῶεαι, καὶ ἔκτωρ, καὶ γενετῆρ,
 ὅππότεν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρην ἀνέρι τῷδε.

Τίνας αἰεὶ ἔκτωρ πρὸς πάροκλον
 μὴ δασηθέντα φέρειν τὸ δόρυ
 τὸ ἄχιλλεὸς.

Εξημίωσας οὐ θένων ἴον ἔκτορα.
 φέρεις σὺρ ἡμῖν ἑλληπῆ σφυλούματα.

Τίνας ὁ αὐτὸς τίσωσθ' ὁ μένος
 ἢ πρὸ ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅππῃ κῆρ αὐτοῦ
νεκροῦ σῶμα λεόντος ἐφυβρίζοισι λαγωῖ.

Τίνας θέτις, πλείφου σκελιοθέντος ὑπ' ἄμπέλῳ.

Ἀμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν δαρναῖος ἀπόλλων
πύρρον ἐμὸν κλίην ἢ ἀλεξάνδροιο βελέμοις;

Ἀκαίου μεανίου.

Μακίῳ τείχη ζῶ ὄλυμπιε, ῥέξε φίλιππος
ἄμβρατ' ἀχλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.
κῆρ δὲρ χθῶν, κῆρ πόντος, ὑπὸ σκῆπτροισι φιλίππου
δέδμανται. λοιπὰ δ' ἀπρὸς ὄλυμπον ὁδός.

Διονισίου.

Καλλιόπη πολύμυθε μελιαροβότου ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον ὄμιρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς.

Ἀλφειῦ μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μέγαλοιο πύλας ἀκμῆτας ὄλυμπου,
φύρριζ' αὖ ζαβίαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἦ δὴ δὲρ κῆρ πόντος ὑπέζωνται δορὶ ῥώμης,
κῆρ χθῶν. οὐρανή δ' οἶμος ἐτ' ἐς ἄβατος.
Φιλίππον.

Γυλὺ λεωνίδεω κρητιδῶν δέμας αὐτοδαίικτον
ξέρξης, εὐχλαῖνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
κῆρ νεκρῶν δ' ἠχίσην ὅτ' ἀσπάρτας μέγασ' ἦρωσ,
ὃ δέχομαι προσόταϊς μισθὸν ὀφρλόμενον.
ἀσπίς μοι τύμβου κῆρμος μέγασ'. ἔρρε τῶ περσῶν.
ἦξω κείτ' αἰθρῆν ὡς λακταδαιμόνιος.

Βάου.

Λιθαῖος ἀκρότοιο τρικκοσίους ὅτε ναύτας
δούτερον ἔχ' αἰθρῆς πάντας ἀρηϊφάτους,
σπάρτας ὁ σόλος εἶπεν. ἦ δ' ὡς πάλι πρίθια πάντα
ζάυματ' αἰὲν ἐρνοῖς δῆρις ἐνεστ' ἰμόνιος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ναῦτε μόνα πορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὑπνον, ἀνικητόν δ᾽ ἦμος ἰναλίῳ.

Κριναγόρου.

Ὄθρυάδην σπάρτης ἴο μέγα κλέος, ἢ κωέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κελίπολέμων,
ἄρεος ἀχιμητῆς ἰταλὸς παρὰ χάλμασι ρήνου
κλινθεῖς ἐκ πολλῶν ἠμιβανῆς βελέων,
αἰετὸν ἀρπαξέντα φίλου στρατῶ ὡς ἰδ᾽ ὑπ᾽ ἐχθραῖς,
αὐτίς δ᾽ ἠφ᾽ ἄταν ἄνθορον ἐκ νεκύων.
πτείνασθ᾽ ἰδ᾽ ὄσφ᾽ ἐκόμεζεν, εἰς ἀνίσωσα πτατοῖς,
μοῦνος ἀπ᾽ ἤπιτον δεξάμενος θάνατον.

Αἰήλον.

Αἴαντος παρὰ τύμβαν ἀταρβήτοιο παρκατῆς
φρυξὲ ἐπέων κρηκῆς ἠέρχαν ἐπισβολίης.
ἄλασθ᾽ ἰδ᾽ ἔκτ᾽ ἐμιμνεν, ὄσ᾽ ἀντιγέγωνεν ἐνερθε.
μίμνεν δ᾽ ἔκτ᾽ ἐτλη ζῶδς ἀποφθίμενον.

Τίνας ἀνείποι λόγους ἀχιλλεῖα, ἄτα
μέμονος φωθέντος.

Εγνώσ ναῦ ἀγάμεμονον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
ἐγνώσ ἐν σαδῆσιν ὅσον θεένος ἔκτορός ἔστ᾽;
ναῦ γὰρ πάντες ὄλοντο τῆ πολυπήμονι λώβῃ.
σοῖδ᾽ αὐτῶ μέγα πῆμ ἦκει θανάτοιο χέρρον.
ἀφροσώης κελῆ ἔργα, καὶ ἄχετα πῆματα πάχης,
ὄς πᾶσιν θανάτοισιν δ᾽ ἠέον ἐρκος ἐτύχης.

Αλλιάου.

Αλαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἑλλάδος ὄντων,
καὶ τίτος ἀνείασ ἀλαγ᾽ ἀπ᾽ ἰταλίῃσ.
αἰετὸν κίον, ἀνρώπα δ᾽ ἄλλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν, ὄσ᾽ ἀμπαύσων ἑλλάδα δουλοσωσῆσ.

Ἀθλον.

Κοίρανος ἀνθρώπων, ὃ καὶ εἰν ἄλι, καὶ κατὰ χίρσον
 τῶνον ἀναξ θνατῶν, ζῆ δὲ ὄσον ἀθανάτων,
 εἰνοδίαι τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος κροαίδας
 καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γῆς ἔθετ' ὀδριαίδος,
 ἔθ' εἰ μὲν μελίαι δαμαθοῖν. ἀ δὲ φιλίππυ
 δόξα, πάλαι θεῶν ἀχιβέβακε θρόνων.

Εἰς ἀνταποδοσίν· Εὐνήν. 6

Κῆν με φάγης ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἐτι κερποφορήσω,
 ὄων ἐπισπεῖσαί σοι φάγε θυομένω.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ιξαλος ἀνθρώπων ἀγὸς πόσις ἐν ποτ' ἀλωῆ,
 θίνης τῆς ἀπαλῆς πάντα εἰδαίε κλαίδους.
 τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τέτρε κῆνισε
 γναθμοῖς ἢ μέτερον κλήμα τὸ κερποφύρον.
 ῥίζα γὰρ ἐμπεδος ἔσα, πάλι γλυκὴ νέκταρ ἀνήσει,
 ὄων ἐπισπεῖσαί σοι φάγε θυομένω.

Γαρμῆνίδου μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἀχι κόρις κορέσαντό με. ἀχι ἐκορέθην
 ἀχι κόρις καύρις, τῆς κόρις ἐκκορέσασ.

Ἀντιπάρου.

Ἀθῆν με πλατάνισον ἐφερπύξασα κελύπτει
 ἀμπελος, ὀθνεῖν δ' ἀμφιτέθηλα κόμη,
 ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλεθουσιν ἐπιθρέψασ' ὀροδάμοις
 βόρυας, ἢ ταύτης ἢ ἀπεπλοτέρη.
 τοῖν μὲν τοι ἐπῆρα τιθηνείδω τίς ἐταίρην,
 ἢ τις ἀμείψασθαι καὶ νίκω αἶδε μόνη.

Ἀπολλωνίδου.

Ξεῖνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἄσις ἅπασα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πῶλον ἐπ' ἀνδρομίαν σάρκα φρυακόμενον,
 θρηϊκίης φάτνης πολὺς λόγος εἰς ἑμὸν ὄμμα
 ἤλυθε, δίζημαι δ' αὐτερον ἤρακλέα.

Ἀθῆλον.

οὐδέεις ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν ἢ κ' ἀποτίσει.

Εἰς Ἀρεΐλην Μοισικίου,
 διδὲ, Πλάτωνος. 7

Λυπῆρις μῦσαισι, κοράσια, τὰν ἀρροδίταν
 τιμαῖτ', ἢ ἦν ἔρον ἕμιν ἐροπήσομαι.
 χαί μῦσαι ποτὶ κύπριν, ἀρῆ τὰ στυμύλα ταῦτα.
 ἤμιν δ' ἔπειταται τὸτο ἢ παιδάριον.

Ἀθῆλον.

Ὁ ζῆλος πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλι τὰ σὰ πάντ' ἀφελῆμαί.
 καὶ πᾶνδός, βρόντα, καὶ πάλι κύματος ἔση.

Εἰς Ἀρεθὴν Ἀθῆλον. 8

Ὡ στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὡ πανάριστα
 δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
 τὰν ἀρετῶν, ψυχῆς ἀγαθὸν μόνον. ἄλλε τῶν ἀνδρῶν
 μούνα, καὶ βίστον ῥύσατο, καὶ πόλιος.
 σαρκὸς δ' ἠδ' ὑπάθειμα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
 ἢ μίχ τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας αὖ εἴποι λόγος ἤρα, ἀποθεω-
 θέντος ἤρακλέους.

Σὺς δ' αὖτις ἰδρωτὶ κεκλήν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
 σὸς γνήπις ἤρακλεος. ἐπεὶ κόπος ἀσπετον αὐχός
 ἀνδράσιν οἶδεν ἄρῃν μετ' ἀπειρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξέντελεσε κόπος, καὶ ἀθάσφατος ἰδρωτός,

Χῶρον ἔχειν πολυόλβον, ἢν ὁ πάρος ἔλλαχεν ἀνὴρ.

Οὐέσου.

Διμβαίνων ἐλικῶνα μέγαν, καὶ μὲν. καὶ ἐκορέσθης

πινασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.

αὐτῷ καὶ σοφίης πόθος ὀρθιος. ἢν δ' ἄρ' ἔπ' ἄκρον

τέρμα μύλης, δρῦση περιδῶν χάριτας.

Γαῦλον σιλεντιαρίῳ.

Μῆτε βαθυκτεάνοιο τύχης κηφίζο φαίω,

μήτε σέο γνάμψη φροντίς ἐλευθερίην.

πᾶς γὰρ ὑπ' ἀπαθείῃ βίος πολεμίζεται αὔραις,

τῆ, καὶ τῆ θαμινῶς ἀντιμεβληκόμενος.

ἢ δ' ἄρετῆ, σταθερόν τι, καὶ ἄβοπον. ἢς ἐπιμοιῶν.

κύμκτα θαρσαλέως πομποτόρει βιότῳ.

Παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν φλυδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοίτοι καρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βράκχοι.

Εἰς Ἀσεβεῖς. 9

Εἰς ἦν φθείραντα πῦρ αὐτὸ μηρυγᾶν.

Μὴ θάψῃς ἦν ἀθαπτόν. ἔα κισὶ κύρμα γενέσθαι.

γῆ μήτηρ πάντων μηρυκοφόρον ἢ δέχεται ἄνδρα.

Τίνας αἰεὶ εἴποι λόγους πρὸς πρόνῃν πῦρ

ἀδελφὴν φιλομήλη.

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐπὶ ἀσπλῦγγι βαθείῃ

μοιωώσασ, βαρύντομον ἐμὴν ἀπέπερσε κορείην.

συνὰ δέ μοι πόρεν ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,

γλώσσαν ἐμὴν ἐθέρισε, καὶ ἐσβεσεν ἐλλάδα φωνῆν.

Εἰς ἑαυτὸν.

Χαῖρε πρόνῃ παρὰ σέο κασιγνήτης φιλομήλης,

χαίρειν εἰ τὸ δέ γ' ἔστιν. ἐμὲ δέ σοι ἄλλα θυμοῦ

πέπλος ἀπαγγείλξει, τὰ μοι λυγρὸς ὠπασε τηράς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὃς μ' ἔρξασ βαρὺ ποτμον ὃν ἔρκεισι μήλονομίαν,
 πρῶτον παρβινίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνίης.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ. Λυκίαν. ΙΟ

Τὸν πατρικὸν πλῆτον νέος ὃν θήρων ὁ μενίππυ,
 ἀεχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχευ δαπάνασ.
 ἀλλὰ μιν ἀπκτῆμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
 ἦδη κερφαλέη τερόμενον πενίη,
 καὶ μιν δακρυ χέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτῶν
 οἴκε θυγατρὸς ἐῆς, πόλλ' ἐπιμείλια δ' ὄς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἦλυθε πλῆτος,
 αὐτίκα τὰς αὐτὰς ἐρέφει' ὃν δαπάναις,
 γαστρὶ χαρίζομενος πᾶσαν χάριν ἢ κτὰ κόσμον,
 τῆθ' ὑπὸ πύμιαρὰν γαστέρα μαρσοαῶν.
 ἔπει μὲν θήρωνα τοδούτερον ἀμφεκέλυθεν
 ἔλομένης πενίης κῆμα παλιρρόθιον.
 ἀπκτῆμων δ' ἐδάκρυε τοδούτερον ἔτι κείνον,
 ἀλλὰ θυγατρὸς ἐῆς προίκε' τε, καὶ θάλαμον.
 ἔγνω δ' ὡς ἔτι κενὼς κερήμενον ἄνδρα
 τοῖς ἰδίοις, εἶναι πισὸν ὃν ἀμοιβίοις.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ
 ΟΡΧΗΣΤΑΣ. Φιλίππυ. ΙΙ

Ἰμερον αὐλήσακτι πολυτροχῆταν διαλωτῶν,
 εἶπε λιγυφθόγγω φοῖβος ἐπὶ γλαυύρω,
 μαρούη, ἐφάσω τιὸν ἄρεμα. τὸς γὰρ ἀθήνης
 αὐλῆς ἐκ φρυγίης ἔτος ἐληίσαστο.
 εἰ δὲ σὺ τοιούτοις ᾗτ' ἐπέπνεες, ἔκ' αἰ ὕαγwis
 οἶν ἐπὶ μαϊάνδρω κλαῦσε δ' ὕσαυλον ἔριν.

Βοήθη

Βουθῶ.

Εἶ τοῖος Διόνυσος ὅς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
 κωμάων λήνας σώποτε καὶ σατύροις,
 οἷον ὁ τεχνεὺς Πυλάδης ὠρχήσατο κείνον
 ὀρθὰ κατὰ βραχίων τέθμια μουσπόλων
 πασσαμένη ζήλου διδὸς ἀν' φάτο σύγγαμος ἦρη,
 ἐφάσω Σεμέλη, βῆαί χον ἐγὼ δ' ἔτικόν.

Αντιπάρου.

Ορφέα θῆρας ἔπειθε. σὺ δ' ὀρφέα. φοῖβος ἐνὶ κε
 ῖον φρύγα. σὺ δ' εἶπες μελομένην γλαφύρα,
 οὔνομα, καὶ τέχνης, καὶ σώματος. οὐκ ἐν ἀθήνῃ
 ἔρριψεν λωτοῦς τοῖα μελιζομένη,
 ὅσα σὺ ποιηιλότερπε. σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκούων
 αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκυλίσιν.

Δηκείου.

Σύμφωνον μαλακῶσι κεραιάμενος θρόνον αὐλοῖς
 δωρόθεος, γοερούς ἔπνεε δαρδανίδας,
 καὶ Σεμέλῃσ' ὠδῖνα κεραινίον. ἔπνεε δ' ἴππου
 ἔρματ', ἀειζών ἀφάμενος χαρίτων.
 μῦθος δ' εἰν ἱεροῖσι διωνύσοιο προφήταις
 μώμου καιληράς ἐξέφυγε πτέρυγας,
 θιβῶος γενεὴν, σωσικλέος. ἐν δὲ λυαίου
 νηῶ, πόρμιγγα θήκετο, καὶ κελάμους.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς σήλην σατύρου.

Οὐκ ἐτ' ἀνά φρυγίην πιτυοβόφον ὡς ποτε μελῆεις,
 κροῦμα διὰ βριτῶν φεγγόμενος δονάκιων.
 οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις βριτανίδος ἔργον ἀθάνατος
 ὡς πρὶν ἐκανθήσει νυμφογενὲς σάτυρι.
 δὴ τὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγη χέρας. οὐκ ἐκ φοῖβου
 θναῖος ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασα.

B

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

λωτοί δ' οἱ κλάζοντες ἄσπονδοι φέρμιγγι μελιχρόν,
ὠπασαν ἐξ ἀέθλων, ἢ σέρος, ἢ μὲν αἶδαν.

ΕΙΣ ΛΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Γαρμενίωνος μακεδόνος. 12.

Ἀρκεί μοι χλαίνης λίπην σκέπασ· ἔδ' ἑσπέρης
δουλοῦσσω, μουσέων ἄνθεα βοσπόμενος.
μισῶ πλοῦτον, ἀνοῶν, κολλήκων φροῦν· ἔδ' ἐπ' ὄφρω
σῆσομαι, οἷ δ' ὀλίγης δαίης ἐλευθερίην.

Ἀληθοῦ μιτυλιναίου.

Οὐ σέρω βαθυληΐης ἄρουράσ,
ἔκ' ὄλβον πολὺ χρυσοῦ οἷα Γύγης.
αὐτάρκεις ἔραμαι βίου Μακρίνε.
ῥ' μὴδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν μετέρχθ.

Ἀθίλον.

Ἐλθὼν εἰς αἶδην ὅτε δὴ σοφὸν ἔνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύνων, Κροῖσον ἰδὼν ἐζέλα.
καὶ σρώσασθ' ὁ γέρων ῥ' ἑβώνιον ἐγγυς ἐκείνου,
τὸ πολὺ ἐκποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσόμενον,
εἴ πεν, ἐμοὶ καὶ γὰρ πλείων ῥ' ὅπος· ὅσα γὰρ εἴχον,
πάντα φέρω σοὶ ἐμοὶ Κροῖσε, σὺ δ' ἔδ' ἐχέεις.

παλλαδαῖ.

Ἐλπίδος, οὐδ' ἐτύχης ἐτί μοι μέλθ, οὐδ' ἀλεγιζῶ
λοιπὸν· τῆς ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰ μὴ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δὲ σωσιμῶ.
ὑβριστὴν πινύης πλοῦτον ἀποσρέφομαι.

Λουκιλλίου.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἀμοιβῆς ὡς ἄνθρωπος ἴσῃσιν ἑσπέρης,
ἑμὸν ὀνειδίζον γαστρὶ χαριζόμενος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. ΕΠΙΛΟΓΗ

ἄλλοτε κερκλαίνοντι, κῆρ ἐσυνωμένω ὄμμα,
 συκλαίων, καὶ βίς συγγελοῶντι γελῶν,
 ἤτε σύγε κλαυθμοῦ κερκλεμένω, οὔτε γέλωτος.
 κῆρ κλαῖω Μιλίη, κῆρ γελῶ Μιλίη.

Λουκιανού.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυ.
 ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδω σῶν κτεάνων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ σοφός οὗτος, δὲ ἀμφω ταῦτα νοήσας,
 φειδοῖ, κῆρ διαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

Γαλασῶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης κῆρ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
 ἢ τῶν πλουτοαῶτων τῆς ὑπερηφανείας.

Κράπτος τῶ φι-

λοσόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
 ἀτελίη, κλεινῆς ἐκγονε σωφροσύνης.
 σὴν δρεπῶ τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκούσιν.

Θεόγγιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ ἀύχομαι. αἰχά μοι εἶη
 ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἐχουτι κερκόν.

ζῆσον λογισμῶ, κῆρ μενεῖς ἀνένδεής.

Αδελλον.

Σώματα πολλά πρόφειν, κῆρ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
 ἀτραπὸς εἰς πενίην θῆν ἐτοιμοτάτη.

Αδελλον.

Ὡ γαστήρ κινώμα, δὲ ἄν κούλας παράσῃτοι,
 ζῶμου πολλοῖ θεομὸν ἐλευθερίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

ΒΙΟΝ. Αρχίου. 13.

Ορήκεις αἰνεῖται τίς, ὅτι συναχῶσι μὴ ἔσῃ
 μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἔρχομένους.
 ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
 ἀπρὸ δῆς κηρῶν λάβεις ἔμαρτε μόρος.
 οἱ μὲν, τὸν ζώντων, αἰεὶ παντοῖα περῶσιν
 ὄν κηκεῖ, τοὶ δὲ, κηκῶν ἄτρον ἄκος φθίμενοι.

Αἰήλον.

Τὸν βίον ἠράκλειτε πολὺ πλεόν ἢ περ ὄτ' ἔζη
 δαίρνε. ναῦ ὁ βίος ἐς ἔλεινότερος.
 τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τοσκέον, ἢ πρὶν.
 ναῦ ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελαιότερος.
 εἰς ὕμῃσ' δὲ κηαὐτὸς ὄρων, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
 πῶς ἄμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἄμα σοὶ γλαύσω.
 Προσεδίππῃ, οἱ δὲ, κράττος τὸ κωϊκοῦ.
 Γοῖν τίς βιόταιο τάμοι φρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
 νεύκτα, κηα χαλεπαὶ πρήξιόν, ἐν δὲ δόμοις,
 φροντίδεις, ἐν δ' ἀγροῖς, κημάτων ἄλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ,
 τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχης τί, δέος.
 ἢν δ' ἀπρῆς, ἀνιμρόν, ἔχης γάμον, ἢν ἀμέριμνος
 ἔσται. οὐ γαμέεις, ξητ' ἔρημότερος.
 τέκνα, πόνοι, πῆρωσις ἄκαις βίος. αἰ νεότητις,
 ἄτρον δὲ, αἰ πολιὰ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέει.
 ἢν ἄρα τοῖν θυοῖν ἐνὸς αἰρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτὴ κη τικτόμενον.
 Εκ τὸ ἐκκητίου, πιθανά. Μιτροδωρῶν.
 Παντοῖν βιόταιο τάμοις φρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν,
 αὐδέα, κηα πινυτά, πρήξιεις, ἐν δὲ δόμοις,

ἔμπαυμ' ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις, ἐν δὲ θαλάσσῃ,
 κέρος ἐπὶ ξείνης, ἢν ἰδὼν ἔχῃς τί, κλέος.
 ἦν δ' ἀπορῆς, μέγος οἴδασ· ἔχῃς γὰρ μὲν, οἶκος ἄριστος
 ἔσται· ἢ γὰρ μέεις, ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 τέσσα, πόθος ἀφροντίς ἀπαις βίος, αἰ νεόπτερος,
 ῥωμαλέα· ποταῖα δ' ἔμπαλιν οὐ σεβέδω.
 οὐκ ἄρα τῶν διαίων ἐνός ἀέρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλά βίου.

Λουκιανῷ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡ μᾶς.
 ἦν δὲ μὴ, αἰ ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Γαλλοδῶ.

Γῆς ἐπέβην ζυμνός, ζυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπρημι.
 καὶ τί μάτην μοχλῶ, ζυμνὸν ὄρων τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χεῖμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
 πολλὰκι ναυηγῶν πάλωμεν οἰκρότερα.
 πῶ δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
 ὡς ἐπὶ τῷ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν.
 οἱ μὲν, ἐπ' αὐτοῖσιν· οἱ δ' ἔμπαλιν· αἰ ἄμα πάντες
 εἰς ἕνα ἴκχεται γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σικνή πᾶς ὁ βίος, καὶ πάγνιον· ἢ μάθε παίζην,
 πῶ σαρδὴν μεταβείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρε, φέρε καὶ φέρε· εἰ δ' ἀθανάτεις,
 καὶ σουφὸν λυτεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γερόμην, καὶ δακρυφόσσο ἀποθνήσκω.
 δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εἶρον ὄλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκίζον,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡ γένος ἀθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιώτικη μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ιουλιανού.

Ἡδ' ἄρα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄσει μέανω,
αὔχος. ἐταρῆϊαι. κρυπῆα δόμοισιν ἄκη.

ἀηρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος. ἀμοσάπη χθῶν,

γνώσις αἰετὸν δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονεῖ.

τοῖς δ' ἀγάμοις, ἀφροντίς αἰεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη

παρ' ἡ, τέκος φρέσος τοῖς ἀγνοῖσι φόβος.

ἠγορέην νεότης, πολὴ φρένας οἶδεν ὁπάειν.

ἐνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύταε γένος.

Ἀθίλον.

πῶς τις ἀνὰ θανάτῳσε φύγοι βίε. μυρία γάρ σου

λυγρὰ. καὶ ἔτε φυγῆν ἀμαρῆς, ἔτε φέρειν.

ἠδ' ἄρα μὴ γάρ σου τὰ φύσει κελεύει, γαῖα, θάλασσα,

ἄστρα, σεληνάης καὶ κλά, καὶ ἠελίου.

τὰλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγχα. κἢν τι πάθη τίς

ἐσθλὸν, ἀμοιβαῖον ἐκδέχεται νέμεισιν.

Ἀθίλον.

Γόνατα γέλωσ, καὶ πάντα κόνις. καὶ πάντα τ' μηδ' ἔν.

πάντα ἴδρ' ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνώμενα.

Ἀθίλον.

Φροντίδες οἱ πάδες. μέγιστον μὲν κακὸν εἶ τι πάθειν.

εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες ἔκ ὀλίγχα.

ἠ γαμετή, χρῆσι μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἔσ' αὐτήν.

ἠ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Ἀλέαστον.

Ωθηρῶν βροτὲ μάλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ //
 παντολέοντα· πάντη δ' ἐκδέχεται σε μόρος.
 ἦν ἐπὶ γῆς φάυγης, ἀρχοῦ λύκος ἦν δὲ πρὸς ὕψος
 δένδροβοατῆς, ἀσπίς δ' εἶ μὴ πὲρ ἀκρεμόνων.
 πεύραζεις καὶ νεῖλον; ὅδ' ἐν δίναις κροκόδελον
 ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβείας θῆρα δικάδτατον.

Εἰς βρεφῆ·

Αρχίου. 14

Λυσίππις ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ παῖς ἔρων,
 ἀσυνακτεῖς ἤρχετο δυσμορίας.
 ἦ δὲ, μεθωδῆγησεν, ἀπὸ σέρνων προφέρουσα
 μαζόν, πν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Αντιπάθρου.

Δμῳῖονι ποικράτης ἔθανε βρέφος ὄβη πλατὺ πόντου
 χεῖλος, γειτοσιῶν ἐρύταν ἐκ κελύβης,
 πλεῖον ἐπέ· μαζόν ἐπιεν ποτὸν· ἔρρε θάλασσα,
 ἦ βρέφος ὡς μήτηρ φάσσα δ' ἐξαμένη.

Βιάνορος.

Ἦριπεν ἐξ ἀκρης δόμος ἀθρόος· ἄμ' ἐπὶ παιδί
 νηπιᾶχω, ζεφυροῦ πολλὸν ἐλαρρότερος.
 φύσατο κηροσιῶν καὶ εῤῥίπιον· ὦ μέγα λυχοῖ
^{εἰ}μιτέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰεθάνεται.

Εἰς γάμον. Αἰθιλον. 15

Εἴ τις ἄπαξ γάμος, πάλι δαύτερα λέντρα διώκει,
 γαινηδὸς πλάει δὲς βυθὸν ἀργαλέον.

Απολλωνίδου.

Πρὸς παίδων εἶπεν γυνάζομαι, ἦν με θανοῦσαν
 σείλης, μὴ σπείσεις δαύτερα φίληρα γάμου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Διογένη λήθης τίσατο κῆρ φθιμένη.
 νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θέλαμον χάστε μῆνις ἄφρητος,
 ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δαύτερον ἠέλιον.

Γαύλου σιληντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης κημήλια· παρθενίη δέ,
 ἴον βίον ὤλεσεν αἶν, πᾶσι φυλαηομένη.
 τῆν κεν ὠθέσμως ἄλοχον λάβε· κῆτινα κῆσμφ
 δὸς βροῖον ἀντὶ σέθεν· φούτε δὲ μαχλοσαίων.

Longin
 Stobaeo.

Τίνας αἰεῖποι λόγους Ελένη, μονομα-
 χουάτων Μενελάου, κῆρ Γαρίδος.

Εὐρώπης, ἄσις τὲ δορυφενέες βασιλῆες,
 ὅ μιν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυρῷ ἵσταται ἀκμῆ,
 τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἔλοι δύσηνον ἀκοίτης.
 ζῶα δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἀνυθε δὲ κυπρογενείης,
 μὴ πάλιν ἄλλος ἔλημε γαμοκλόπος ἀλχος ἀχαιοῖς.

Διονυσίου.

Ὀρη ἔραν ἰῶρη τε γαμῆν ἰῶρη τε πεπαύσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδάμων πρῶτον μὲρ, ὃ μηδὲν ἠμδὲν ὀφείλων.
 εἶτα δ' ὃ μὴ γήμασ· ἴρίτον, ὅστις ἀπαιε.
 ἦν δὲ μανεῖς γήμη τίς, ἔχη χάριν, ἦν κητορῦξ η
 εὐθὺς αἶν γαμῆται, προῖκε λαβῶν μετῆλην.
 ταῦτ' εἰδὼς, σοφδὲ ἰδῆ· μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασον
 ποῦ ἴ κενδν ζητεῖν, κῆρ τίνδθ αἰ μονάδθθ.

Αθήλων.

Οὐκ ἔστι γήμασ, ὅστις ὄ χει μάζεται.

λέγοισι πάντθθ, κῆρ γαμοῦσιν εἰδὸτθθ.

Αθήλων.

Αχρὶς αἰνῆσ ἀγάμος νου μῆνιε, πάντα δουεῖσαι
 ἐν τῷ ζῆν εἶναι τὰ γαθὰ τῶν ἀγαθῶν.

εἶθ' ὅταν

εἴθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν αὐτὴ δ' οὐκ εἴσοι
 ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κερκῶν τὰ κερκῶ.
 οὐκ ἄρα χάριν τεχνίων, ἔξεις νόυ μῆντε τέκνα
 χαλκῶν ἐχων πῶ χυδσ' αὐ δὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ γέροντας.

Μενεκράτους. 16.

Γῆρας ἐπ' ἅν μὲν ἀπὴ, πᾶς αὐ χεταί. ἦν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
 μέμφεται. ἔστ' δ' αἰεὶ κρείσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσασ ζῆν αὐ χεταί, ἀξίός ἐστ
 γηράσασ κεν πολλῶν εἰς ἐτέων δικέσασ.

Βισαντίνου.

Ὡμοὶ ἐζῶν ἡβης, κῆς γήραος ἐλομένοιο.
 τὸ μῶν, ἐπερχομένῃ. τῆς δ' ἀπονοσομένης.

Αδελφωτοῦ.

Ἀν περιληφθῆ μικρὸν ἐναγγεσιν ἡδέος οἴνου,
 εἰς ὄξυ φέρεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
 ὅτι πᾶς ἀντλήσασ τὸν ὅλον βίον, εἰς βαβυ δ' ἔλθῶν
 γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίγνεται ὄξυ χολος.

Επιγούω θεαταλονιεύς.

Ἡ πάρος αὐ πετάλοισιν ἐν οἴνάνθαις νεάσασα,
 κῆς τετανῶν βορῶν ῥῶνα πομπαραμένη,
 ναῦ οὐ τῷ γηραῦ μαί. δ' ὡς χρόνος οἶα δαμάζει.
 κῆς ταφυλὴ γῆρας ἀεθάνεται ρυτίδων.

Ἀντιπάρου.

Χειμέριον κάουσαν ἐφ' ἐστὴν ἀνθρακῶ γοργῶ,
 πῶ ἠῆν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος.
 πῶ μόνος δὲ φυ χθεῖσα, κῆς τῆ μυσεν ἠνᾶρα μέαν
 γῆρας, κῆς θανάτου, λειπομένη πρόφασις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Φίλωνος.

Αἰπολιὰ σαῖνῶν, γεραρώτεραι. αἰ εἰρ' ἄτερ νοῦ,
 μάλλον τῶν πολλῶν εἰσιν ὄνειδος ἔτων.
 αἰ κρίχες, ἢν σιγῆς, εἰσὶ φρένες. ἢν δὲ λαλήσης,
 ὡς αἰ τῆς ἦβης, ὄ φρένες, ἀμὰ κρίχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Ραλλασδᾶ εἰς πλὴν ἑαυτῆ γυναικῆ

ἀνδρομάχην. 17

Μῆνιντ' ἔλομένην γαμετῶν ὀτάλασ γεγάμηκῆς,
 κῆσ παρὰ τῆς τέχνης μῆνιδος ὄρξάμενος.

ὄ μοι ἐγὼ πολὺ μῆνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
 τέχνης γραμματικῆς, κῆσ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος κῆσ ἐ μοι πρόφασις γεγένυται
 ἔλομένης πενίης γραμματικουσαμένη.

εἴθε δὲ σαῦ δακασῶς με κῆστέκτανε μῆνις ἐκείνη,
 πρὶν χλεπῆς λιμὸς γραμματικῆς ὄλεση.

ὄμῃ ἴν' ἀφάρπασῃ βρισήϊδα πρὶν ἀγαμέμνων,
 πλὴν δ' ἐλένην ὄ Γάρις, πῶχὸς ἐγὼ γενόμην.

Τῆ αὐτοῦ.

Ὀργανα μισαῶν, τὰ πολύσυνα βιβλία πωλῶ,
 εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετέρχόμενος.

περιδῶς σωζοιαθε. λόγοι, σωτάσσομαι ἔμῃν.
 σωτάξις εἰρ' ἐ μοί κῆσ θάσκατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάσχι χὸς ἔστι κῆσάρα.
 πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δ' αὐτερος, ἔλομένην.

κῆσ μετὰ δ' ἔλομένην, δακῶν πάλιν ἄλλα πολλὰ.
 ὄ τρίτατος, ψυχὸς εἰς αἰ' δ' ἦν κῆσάγει.

τὸ δὲ τεταρτάει, τὰ ἐλώρια, καὶ καύεις ἄρτοι.

πέμπει δ', αἰωνοί, καὶ χόλος ὄψι διός.

πῶς αὖν γραμματικῶς δαύεται μετὰ πέντε κρητάρου,
καὶ πέντε πῶσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τῷ αὐτῷ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Γίνδαρον, ἢ δὲ καὶ αὐτὰς
πῶσεις γραμματικῶς, πῶσιν ἔχων πενίης.

Δωρόθεος γὰρ ἔμην προφίμην σάυτα ξιν ἔλυσεν.

ὥς τε με τοῦτε πιεῖν, τᾶτε φαγεῖν ἀπορεῖν.

ἂν δὲ σὺ με πρόσιθι βεῶ φίλε, μὴ δὲ μ' ἐάσῃς
σωδῆσθαι πενίης τὴν βίον ἐξανύσαι.

Εὐπιβίε ἀβηναῖον σίξαντος πῶ κρητάρου.

Ταυτολόγων κρητάρων Φαῦ πηθύος, ἢ δὲ αἰδήλων

ξυσμαίων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.

ὁμματῶ μὲν κέκμηκε τένων· ῥάχιδι· ἰνίον· ὧμοι

τῆς κρητάρου δὲ φέρω πῶ ἀδύνην κρητάρου.

Γαλακτῶ.

Λίποιν ἐτῶν ξήσας μετὰ γραμματικῶς βαρυμόχθου,
βυλαυτῆς νεκρῶν πέμπομαι εἰς αἰδῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐνθάδε παιδαῖοισιν ὅσοις κεχόλωτο σάρκατις,

τοῖσιτ' ἀπ' ἔλωμένης μῆνιδος ἀρχομένοις.

ἔνθα προφῶς κρητάρου μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,

βίβλη, καὶ χάρτη δισαμένη πενίην.

ὥς δὲ κρητάρου τιθεῖ παρά τὴν θρόνον, ὥς παρά τὴν μβου,

τὴν σμικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσι

τέσσαρα στιχεῖα.

Αβροχίτων δ' ὀφύλαξ, θηροζυγοκμῆ μετὰ τῶτος.

Αβρός δ' ἐν προχάει κνῆλω φθογγάζετο μυρμηξ.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ. 18.

Ἡ μὴν ἄχρῆσιν κέλαμος φύρην ἐκ γῆρ ἐ μέσῳ,
 οὐ σὺν ἔ μῆλον φύεται, οὐ σφυρή.
 εἰς μ' ἀνήρ ἐ μύσῳ ἑλικωνίδῃα, λέπῳ τὰρ ἴσασ
 χεῖλα, καὶ σπινῶν ῥοαῖ ὁ χετῶσάμενος.
 ἐκ δὲ τῶ, οὔτε πῖοιμι μέλαι πορῶν, ἔνθεος οἶα,
 πᾶν ἐπος ἀρβύρητι τῶδε λέγω σῶματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλάδα. 19.

Θρη τῆ Διὸς ἐστὶ ζωή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
 δῶρον ἀνιερῶν, τῆ πυρὸς ἀντίδοτον.
 ἀνδρα γῆρ ἐκκαίη ταῖς φροντίσιν, ἠδὲ μαράνθ,
 καὶ γῆρας προπέτῃς τῆ νεότητι φέρει.
 οὐδ' ὁ ζῶα ἀμέριμος ἐχρ χρυσόθρονον ἦρην.
 πολλὰκι γοαῖν αὐτῷ ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,
 ἠέρι, καὶ νεφέλῃσι μετάρων. οἶδεν ὁ μῆρος
 καὶ δία συγγράφασ τῆ γαμετῆ χόλιον.
 ἔπος ἔδέπατ' ἀθίγην ἰσὺ μῆρος ἀκούτη,
 οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μίγνυ μένη δαπέδῳ.

Τοῦ αὐτῶ.

Γᾶσαν ὁ μῆρος ἐδείξε κενὴν, σφαλερῆν τε γυναικῶ.
 σώφρονα, καὶ πόρην, ἀμροτέρῃα ἄλεθρον.
 ἐκ γῆρ τῆς ἐλένης μοι χανσαμένης, φθῶς ἀνδρῶν.
 καὶ δία σωφροσῶν πινελόπης, βάνατοι.
 ἰλίῃσ οἶν τὸ πόνημα, μῖσῳ χάρην ἀθί γυναικῶ.
 αὐτῶρ ὁ δνασείη πινελόπη πρόφασις.

Τοῦ αὐτῶ.

Ὁ ζῶα ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὠπασεν ἄλλο γυναικῶ.
 εἶθε δὲ μᾶτε ζωή, μῆτε τὸ πῦρ ἐφάνη.

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἢ δὲ ζωὴ, πῦρ
 ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπύσμινον.

Τοῦ αὐτῶ.

Ἄν πάνυ κομπάης προσάγματι μὴ ὑπακίβει
 τῆς γαμετῆς, λιρεῖς, ἢ γὰρ ἀπο θουοῦ εἶ,
 οὐδ' ἄπ' πέτρης φησὶν· ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
 πάχομεν· εἰ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῆ·
 εἰδ' οὐσανδαλίῳ φῆς τύπωμα, οὐδ' ἀπολάσων
 οὔσης μοι γαμετῆς χῆ με μύσαντα φέρην,
 δουλεύειν σε λέγω μετρίωτερον, εἴτε πέπρασαι
 σῶφρονι δασυρίῳ, μὴδὲ λίην χαλεπῆ.

Μαιεδονίου ὑπάτου.

Ἐπάρων ἀχι τάρσοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκούσαι
 οἶά περ ᾧ σάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
 Ἐπάρων εἰς ἀνέμους· ἀλόχου δέ μοι οὔτι κίχων
 λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις· ὧ νόσος· ἢ θάνατος.

Εἰς Ἀγαμέμνονα.

Ἑλλάδος ἐναετῆρδ' ἀμεμέδ' ἠγεμονῆδ',
 μικέτι πίτ' ἀφέροιτε γυναιξὶ δολοφρονεούσας.
 θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, ἦν, οὐκ τάνε δῆϊός ἐκτωρ.

Εἰς Δένδρα· Ἀντιπάρου,
 οἱ δὲ, Γλάτωνος. 20.

Εἰνοδίην κερύην με παρερχομένοις ἐφύτυσαν
 καισὶ λιθοβλήτου πάγγιον οὐστ' αἰχῆς.
 πάντα δ' ἀκρίμοναί τε, καὶ ἀθαλέας ὀροδάμους,
 κέκλασμαι, πυκινᾶς χερμασί βαλλομένη.
 δένδρεσιν οὐκ ἔρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἐγὼ
 δυσδαίμων, ὅς ἐμὴν ὑβριν ἐκέρποφύροισι.

Καλλινίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ἡ πάρος ἐν ὄρυ μῶϊσι νόθης ζείδωρος ὀπώρας
 ἀχράς, θηροβότα πρέμνον ἐρημοσιώνης.
 ὀθνεῖσις ὄζισι μετέμφυτος, ἡμερα θάλλω,
 ἔν ἐ μὸν ἡ μετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρου.
 πολλή σοι φυτοεργὲ πόνα χάρις· εἴνεκε σόιο
 ἀχράς ἐν αὐχέρποις δένδρεσιν ἐγγράρομαι.

Λεωνίδα.

Μὴ μὲ μὲ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ βάλλουσαν ὀπώρην
 ἀχράδα, πῶν κερποῖς πάντοτε βριθομένην.
 ὀπώσα γὰρ κλάδοισι πεπαύομεν, ἄλλος ὑφέλλει.
 ἐπώσα δ' ὠ μὰ μένει, μητοῖ περικρέμαται.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπωρισὴν Δημόκριτον ἦν που ἐφάρης
 ὠ νθρωπ', ἀγγεῖλον τῆτο ἡ κῆφον ἔπος,
 ὡς ἡ λυκοῦπυρος ἐγὼ, κῆ ἐφώριος ἦδη,
 κείνω συκοφορῶ τὰς ἀπύρας ἀκόλυς.
 σπουσάτω, ἔν ἐ χυρὴν ἰδρ' ἐχῶ σάσιν, εἴπερ ὀπώρην
 ἀκρήτα χήζει δροέφαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοβελῆς κερπούς ἀποτέμνομαι. ἀμὰ πετέρης
 πάντοτε. μὴ σκληροῖς τυπῆτε χερμαδίσις.
 μινίσει κῆ βάμχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνα
 ἔργα. λυκέρχεις μὴ λαθέτωσε τύχη.

Αντιφίλου Βυζαντίου.

Κλῶνθς ἀπθόριοιταναῆς δρυὸς, ἀσμιον ὕψος
 ἀνδροάσιν ἀκρήτον καῦμα φυλακομένοισι,
 ἀπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
 οἰκία τεπίλων, ἐνδίοισι ἀκρέμονθς,
 πῶ μὲ τὸν ὕμετέρησιν ὑποκλινθέντα κῆμησι,
 ῥύσας, ἀκτινῶν ἡελίς φυγάδα.

Ζωνά.

Ὦτερ, τῶν βαλλάνων τῶν ματέρα φείδω κόπην.

φείδω, θιράλειαν δ' ἐκκεράϊζε πίττω,
ἢ πάκκην, ἢ τὰςδε πολυεέλεχον παλίτρον,
ἢ πρίνον, ἢ τὰς ἀυαλείαν κόμαρον.

παλόθι δ' ἴγε δρυὸς πέλεκω κοκινάει τὸρ ἔλεξαν
ἅμιν, ὡς πρότεροι ματέρω ἐντὶ δρυὸς.

Αδέσποτον.

Γαλλάδος εἰ μὴ φυρὸν, βρομίς τί με θλίβετε κλώνωθ;
αἶρετε τὰς βόθρουασι παρθένος ὕμεθύω.

Φιλίππυ.

Φοῖβον ἀθηναμένη ποτὶ Δάρνη, νυῦ ἀνέτειλε
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλώνω μελαμπέταλον.

ἐκ δὲ θεῦ θεὸν ὄφρην ἀμείνονα λιθοῖδιν τὸρ
ἔχθίρασα, φιλεῖ Ζῆνα τὸν ἀνεκάδην.

ρίζαν δ' ἔκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀπὸ πέτρης.

Καίσαρι μὴ τί κτεινὸν δὲ λίθος δαύαται.

Εἰς δάρνην ἀξίγη κοπτομένην.

Γοῖ φοῖβος πεπύρατο, ἀρῆς ὄτ' ἐμίγνυτο δάρνη.

Εἰς κλιναρίον πόρνις ἀπὸ δάρνης.

Δέκτρον ἐνὸς φάνησα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

Ερμοκρέοντος.

Ἰζαν ὑπὸ σπιεράν πλάτανον ξένετάνδε παρέρπων,

ἄς ἀπαλῶ ζέφυρος πνάμχατι φύλλα δονεῖ.

ἐνθα με Νικηγόρασι κλυτὸν εἶσατο μακάδος ἐρμῶν,
ἀγρῶ κερποτόμου ρύτορα, καὶ κτεαῖων.

Ὡς ἀπὸ Ρανός.

Ερχο, καὶ κατ' ἐμῶν ἴζαν πίττω. ἀπὸ μελιχρῶν

πρὸς μαλακῶς ἢ χεῖ κελιμένα ζεφύρος.

ἐνὶ δὲ καὶ κρύνισμα μελισσῶν. ἐνθα μελίσθων,

ἡδωῶ ἐρημαῖοις ὕπνον ἀγῶ κηλάμοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γλάτanos.

Υψίκομον παρά τάνδε κενθίζο φωνήεσαν
φρίαουσαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις.
καὶ σοι κενθιάζουσιν ἐμοῖς παρά νάμασι σύριγγε
θελομένω, ἄξει κῶμα κεντὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανέντα ὑπὸ πλισμανῆς
περσικῶν μύλων.

Εκ φονίῶν περσῶν φάνιον φύρον ἦγαγε περσὸς
παῖδι θεογνώστου τῆ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδένδραδά.

Ορχνι χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἢ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ φλοιδὸν ἐδήσα θέρει, πύρρον δ' ἐπὶ δένδρω
φρίωθι δένδρου δὲ τὸ μὴ, κενθὸν κενθὸν ἀμείψιν.
νέριβε μὴ ἀχρᾶς ἐτ' ἐστιν, ὑπερθε δ' ἀρ' ἀπτοος ὄρχνι.

Ἀθιλον.

Δάρνας, κενθὸν μύρτοισι, κενθὸν ἀώδει κυπαρίσσω,
ἐνθα πέριξ κένχεται βορυσόπαις ἔλιχι
ἀμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυθόγγοισιν αἰοιδῶς
κῶσυνφοῖα χῶσιν ποικιλόβρωλα μέλι.
ξουβαὶ ἀνδρονίδες μινυρίσμασιν ἀντία χῶσι,
μέλι ποισαί σῶμασιν τὰν μελίγερων ὄπα.

Ἀθιλον.

Ἰζανάπας ὑπὸ τῆσδε δάρνης ἀνθαλέα φύλλα,
ὠραίου τ' ἀρυσσαι νάματος ἡδὴ πόμα.
ὄφρα τοι αἰὲθ μαινόντα πόνοισι θέρεος φίλα γῆα,
ἀμπαύσης πνοιῆ τυπόμενα ζεφύρου.

Ἀντιφίλου.

Μῆλον ἐγὼ σφουβειον ἀρ' ὀπιοτέρης ἐτι ποίης,
ὠριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλακόμενον,
ἀππιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχουον ὀρτιζάνοισιν,
ἀμ μὴν ἀπετάλοισι συμφυῖς ἀκρέμασιν,

ὠρης

ἄρης χειμερίης σάωνιον ἔρασ· εἰς σέ δ' ἄνακταν
τοῖν, χ' ἄνιφρός κρυμὸς, ὁ πωροφορεῖ.

Εἰς Δικαιοσύνην.

Ἀθλον. 21.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτῶν ἤκεχεν; ὅτος ὁ κλέπης
ἐνθάδε με σήσασ, ὅδ' ἐν ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰυλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων ἀγριπῆς.

Ἦθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθῶν εἰσέτι κέμπειν

ἄσπεσι τειρομένοις δ' ἀνομένων μισόπων,

τιτιανὸν χεύσει· σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ

παχίδα, καὶ κλῆρον σὸν προβέβυλας ἔχων,

αὐξῶν σῶν προγόνων κτέρων ἐνδίκων· ἄρχομένων τῶν

πλευτόν' οἱ συγείεις, σιῶθρονος οἶδε δίκης.

Λεονίδην εἰς προπέλιπν Καίμων διασυρτικόν.

Ἀσπίς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει· ἄδε προπέλια.

θεῖς, ἀνελαῦ, φήρον πρὸς λόγον ἐρχομένης.

ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊνος

χρήματα, καὶ νυκτὸς βυλομένοις ἄριθμει.

Εἰς Δίκην. ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν.

Ἀθλον. 22

Ἀσπίδ' ἀχιλλῆος πῦν ἔκτορος ἀεμαπιῶσαν,

Λάρτιαδης δ' ἀναῶν εἴλε κροκοκρίση.

ναυητὸν δὲ θάλασσα κερτέσασε, καὶ παρὰ τῷ μβον

ἀίαντος νηκτῶν ὄρμισεν, ὅ κ' ἰθάκη.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Καλὰ ποσειδάων δίκησεν πολὺ μάλλον ἀθήνης·

καὶ κρίσιν ἐλλάνων, συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.

ἄσπίς ἐν ἀγιοῖσι βοᾷ, καὶ σήματινάσθ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αὐτὸν σ' ἐκ κλέεσσα τὸν ἄξιον ἀσπίδιώτην,
ἔγρεο παῖ Τελαμώνιος· ἔχεις σάκος ἀακίδα.

Ἀδελφον.

Κρανίον ἐν τοῖσ' αἰσὶ κατοιχομένῃ τίς ἔσαθρῶν,
εἰκόνα τῷ κοινῇ ἢ κ' ἐδάρισε βίου.
δεξιτερὰν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χροῖα, καλίσθον ἦκε,
κωφὸν καὶ δουλέοντ', ἀμὰ πνέοντα δίκης.
ὄσσαν ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφύλατο, καὶ τὸν ἀρέντα
πύρωσε, γλυκερῷ βλάμματος ὀρφανίσσα.
καὶ πάλιν εἰς αἰθῆρην ἐκολάξετο· τῷ ἰδίῳ δὲ
ἔκλαυσεν χειρῶν ἄστοχον ἄφροσάων.

Βιάνορος.

Ἀγγελίην παρ' Ζηνὸς ἐπεὶ φέρειν ἠεροδίνης
αἰετός, οἰωνῶν μῆνος ἐνυράνιος,
ἢ κ' ἔφθη τὸν κρήτα· δοὴν δ' ἐλετήνατο ναυρῆν.
πῆλιδν δ' ὁ πῆροίς ἰδὸς ἐλίσατο.
Ζηνὸς δ' ἔτι δίκην ἔλαβεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδροί· τὰ δ' αὖ σοχίης ἀνταπέτισε βέλι,
αὐχέρι δ' ἰδὸν ἔπληξεν, ὃν ἠπάτι κοίμισεν αὐτός.
ἐν δὲ βέλος, διαῶν ἀμ' ἔπιεν θανάτων.

Φιλίππου.

Βαῖδν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπης
κρίδς ἐλιξόμενος, θεῖνε θρασυόμιμος.
κάπρος δ' ἠράκλειος ἀπορρήξασ' ἀπὸ δεσμῶν,
ὄβν νηδαῖ κριῶ πάσαν ἔβαφε γένω.
ζῶν νηπιῶ χροῖ δ' ἐχαρίσατο· ἄρ' ἀπ' ἦρης
ἠρακλῆος βριφείων ὤκτισεν ἠλικίην.

Ἀπολλωνίδου.

Γήθησαν περὶ παιδὸς ὀδισίπποιστοκῆθε,
καὶ κλαῦσαν· μοῖρης δ' ἤμαρ ἐν ἀμφοτέρης.

ὄπτε τὸ ἀπόβροχον δόμον ἐκφυγεν, ἰδὺ κεραιυῶ

Ζεὺς κατὰ οἱ κεραλῆς ἀσπετον ἦνε σείλασ.

τῆτο δ' ἔπος τὸ ἔλεξεν, ὅσοι νέκυν ἀδύροντο,

ὦ πυρὶ δαμονίῳ τλήμον ὀφιλόμενε.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰστυκῆς διδὸς ὄρνις ἐτίσαστο κήτα φαρέτρης,

ἕρηνόθεν τόξῳ τόξον ἀμωσόμενος.

κείνον δ' αὐτὸς ἀκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.

ἠερόθεν πίπων δ', ἐκίτανεν, ὡς ἔθανεν.

μικρὲτ' ἔφ' ὅ μιντέροις ἀφουδέσει κήτῳ ὀϊστῆς

αὐχέϊ δ' ὀ μινείθω καὶ διδὸς αὐτοχίῃ.

Ἀρχίου.

Ἐν ποτε παμφαίγοντι μελάντερος ἀθέρι νωμῶν,

σικερίον ἐκ γαίης εἶδε βορήντα κόρηξ.

ὄν μάρφων ὠρουσεν, ὃ δ' αἰέξαντος ἐπ' ἕδασ,

ἢ βραδύς, αὐκέντρον πέλαν ἔτυφε βέλει,

καὶ ζῶης μιν ἀμίρσεν, ἰδ' ἄσων ἔτανχεν ἐπ' ἄλλῳ,

ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεικτο μόρον.

Ἀδριλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι,

νυκτὸς ἐπίστῆν κάφασι Σάραπιν ὄγαρ.

καὶ χρυσὸ μωδῆσαι, κατακείμενος ἕτος, ἀνίστω,

καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὡς τάλασ ἀμαχόθι.

ὅς δέ, διυπνισθεὶς, μετέβη, τὸ δέ σαθρὸν ἐκείνο

τειχίον, ἐξείρνης αὐτὸς ἐκείτο χαμαί.

ὡστρα δ' ἔωθεν, ἔθνε θεοῖς χείρων ὁ κακῆρος,

ἠδεῖσθαι νομίσασ' ἦν θεὸν ἀνδροφόνου.

αἷ' ὁ Σάραπις ἐχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπίστῆς,

ἠἰδέσθαι με δοκεῖς ἄβλιε τῶν ἀδίκων;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΨΤΑ

εἰ μὴν αὖ σε μεθήκη θανεῖν, θάνατον ἐδύ' ἄλυτον
ναῦ ἔφυγε· παρῶ δ' ἴσθι φυλακόμενος.

Τυλλίε γμήνυ.

Σμίνθος ὁ παντοῖος δαίης λίχρος, ὃ δὲ μυάηρι
δειλός, ὃ καὶ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,
νουρολάλον Φοῖβον χορδῶν θρίσεν. ἢ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη, θηρὸς λαμόν ἀπεβρόχισεν.

τόξων αὖ σοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ, κατ' ἔχθρων
ἦδη καὶ κισθάρην αὖ σοχον ὄπλον ἔχει.

Βιάνορος.

Ιχθύσι, καὶ ποταμῶ Κλειτόνυμον ἔχθρὸς ὄμιλος
ᾤσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραντοφόνος.

ἀλλὰ δίκην μιν ἔθαψεν ἀποσκαθέσσα γὰρ ὄχθη,
πάν δέ μασ' ὄβ κορυφῆν ἐκ ποδῶς ἐκτέρισεν.
κείται δ' ἔχθ' ὀδύστεασι διάβροχος· αἰδομένα δὲ
γαῖα, κισθεῖ ἴν' ἕως ὄρμον ἐλευθερίᾳ.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ. Φιλίππυ 23

Εβρυθητικὴν κρυμῶ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐκβαίνων, ὃν ἔφυγεν θάνατον.

ὄβ ποταμὸν δ' ἦδη λατρεύμενον ἴχθος ὀλιθῶν,
κρυμῶ τῶς ἀπαλῶς αὐχένος ἀμφοτέρη.

καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὸν δέ μασ' ἢ δὲ μένυσα
ὄφεις, ἀναγκάειν εἰ χετάρη πρόφασιν.

δύσμορος ἦς ὡδίνα δειλέτο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, ὃ δένος ἀπτόκος.

Ἀντιπάθου.

Εἶχεν δαῖσιδης ὁ βοκέρριος, ὃν ἄπο πολλῶν
πολλά, μίης δ' ὀίος, καὶ βοδὸς αὐπορίην.

αἷμα γὰρ ἔδ' ὁ πένης ἐφυγε φθόνον· ἢ ματι δ' αὐτῷ
 θῆρσιν, οἷν· πῶν βοῶν δ' ὠλεσε δυσκοίην.
 μισήσας δ' αὐληχῆς ἐπαύλιον ἄμματι πήρης,
 ἐκ ταύτης βιοπῆν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτὸν.

Πῆτος δ' αἰσιδὴ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
 ἦν οἷς· ἐκ τῆτων λιμὸν ἐλαυνε θυρῆς.
 ἢ μβροτε δ' ἀμφοτέρων ἀμνήν, λύκος ἔϊτανεν· ὠδῆς,
 πῶν δάμαλιν· περὶς δ' ὠλετο βουκόλιον.
 κηροδέτω δ' ὄγ' ἰμάτι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγῶσας,
 οἰκτρὸς ἀμνηκίῳ κέθθανε παρ' κελύβη.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτὸν.

Ἡρίθμει πολὺ ὄλβον ἀριστείδης ὁ περικρῆς.
 πῶν ἦν, ὡς ποιμνῆν· πῶν βόας, ὡς ἀγέλην.
 τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ αὐτῶν ἡμβροτε, καὶ ἐξῆς.

Αἰ τριῶν αἰ ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλησιν ἐπαίζον
 κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς αἰδῆν.
 καὶ πρῶτος μὲν χειρῶν ἐβαλον κύβον· ἦλθε δὲ πασιῶν,
 ὅς μίαν· ἢ δ' ἐρέλα κλήρον ὀφειλόμενον.
 ἐκ τῆτος δ' ἄρ' ἀελπίον ἀπωλίδησε πέσημα·
 δύσμορος· εἰς αἰδῆν δ' ἤλυθεν, ὡς ἐλαχεν.
 ἀφουδῆς ὁ κλήρος, ὅτ' ἐκκρόν· ὅς δὲ τὸ λῶνον,
 ἢ τ' αὐτὸ καὶ ὄνι τοῖς αὖτοχοι, ἢ τε χέρες.

Απολλωνίδου

Δηματόεις ἐλάρων κερὰς λόχος, ἄτε κρυώδεις
 πῆσαν ὄρων κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες, ἰ
 δεῖλαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐπίσι χηπαῖς,
 χλιῆναι γοτεροῖς ἄδμασιν ὠκὺ γόνυ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τάς δὲ περιφράσας ἔχθρας ῥόος ἀθρόαν ἄρρω,
 χειμερὶν συγεροῦ δῆστε πάροιο πέδη.
 πλοῦτος δ' ἀγροτέρων ἀλίην βοιήσατο θήρης,
 ἢ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι, καὶ στείλιχες.

Ἀντιόχους.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ πατάσιν αὐχὺ μέγας.
 ἀμ' αἴθρις ἔστι τιχροτάμου πετάλης.

θεῖματι γὰρ Μόβοιν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρνην
 φάουσαν ξυδὼν παρθευιῆσι φόβον,
 φρεροδομοὶ νηλεῖς κωλύσ' ἐκτανον ἦν δὲ καυῆες
 ἐλπὶς ἰδεῖν, αἴρης ἔχομεν ὃ δὲ νέκω.

Λουκιανοῦ.

Τοῖσι μὲν αὖ πράπτοι, πῶς ὁ βίος βραχύνει ἐστ-
 τοῖς δὲ καὶ πῶς, μίαν νύξ' ἀπλεῖς ἐστ' χρότος.

ΕΙΣ ΕΛΕΘΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 24

Καὶ τὸν ἄρουρῆον γυριρῆμον αὐλακῆ τέμνη
 μηριτυπέ κένρω πεθομένῃ δάμαλις,
 καὶ μετ' ἀροστροπὸν ἰσχυλῶ πάλι τῷ νεοβιλεῖ
 πινομένη μὲν γὰρ, δ' αὐτερον ἄλλος ἔχει.

μὴ θλίψης αὐτῷ ὁ γεωμόρος αὐτός ὁ βαιδὸς
 μόχος ἐὰν φείσῃ, σὸν βέρεται δάμαλις.

Τίνας αὖν εἴποι λόγους μελέαγρος, βοῦς
 μέλλοντος θάεσθαι τῷ Διῖ,

καὶ μυκωμένον.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἰπέπας ἐπιβώμιος ἀθέριε Ζεῦ,
 μυκᾷται, φυλῆν ῥυόμενος θανάτου.

ἀμὰ μέγας κρονίδη τὸν ἀροσρέα, καὶ σὺ τῶν αὐτῶν
 πορθητῶν Εὐρώπης ταῦρος ἀναξ' ἐγένου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ἰηλίου πολυάνου. 25

Ἐλπίς αἰεὶ βίοτοιο, κλέπτει νόον· ἢ πυμάτη δὲ
 ἠώς, τὰς πολλὰς ἐφθασεν ἀχολίᾳς.

Ἀθῆλον.

Ἐλπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαιέrete· πῦρ δῶδν ἄρογ·
 οὐκ ἔτι ἰδὲ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔριτε ἀμφω,
 οὐνεκιν ἐν μερόπεια πολυπλάνῳ μάλα ἐστὲ·
 ὅσα γὰρ ἀφικέως οὐκ ἔαιται, ὕμμβῳ ἐν ἡμῖν
 φάσματ' ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε δῖά τ' ἔόντα·
 ἔρρε κενὴ γλῆνη, πολυώδωε· ἔρρετε ἀμφω·
 παύζοιτε, σροφείοιτε, ἄσους ἐμῶν ὕπερον ὄντασ,
 ἄρογτ' οὐ νοέοντασ ὅπερ θέμις ἔστι νοῆσαι.

Ἀθῆλον.

Ἐλπίδα, καὶ νέμεσιν ὄνους παρὰ βωμόν ἐτύξα
 πῦρ μῶν, ἵν' ἐλπίζης· τὴν δ' ἵνα μηδὲν ἐχης·

Μακεδονίου ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεια τύχης παύζοισιν ἐπαύραι
 ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαρίζομαι,
 παύζομαι, εἰ βροτός εἰμι· βροτός δ' αὐσίδα καὶ αὐτός,
 θνητός ἐών· θολιχῆς δ' ἐλπίσι παύζομενος,
 αὐτός ἐκοντὶ γένηθα πλανώμενος· οὐδὲ γενοίμην
 εἰς κρίσιν ἡμετέραν πικρὸς δόισοτέλης·
 πῦρ ἰδὲ ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδασι φυλάσσω
 παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατ' ἐχρῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γρανδάρης ὀρόων γελῶν πίθον· ὕδ' ἰγυῖ κε
 μέμφομαι, ἀπ' αὐτῶν τὰ πέρα τῶν ἀγαθῶν·
 ὡς γὰρ ἐπ' οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
 πωτῶνται, τί πτεν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ δὲ ζωὴ μετὰ πῶμα κῶτα χρήσασα παρείσθ',
 ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧς ἔφενεν χαρίτων.
 ἀμφοτέρων δ' ἡμάρτεν ὁ ναῦ βίος· ὅπῃ κῆρ αὐτῶν
 γηράσουσεν ἔχει, κῆρ πίθος ὅδ' ἔχει.

ΕΓΓΑΙΝΟΙ. Ἀθιλον. 26

Μυσῶων ἐλικωνιάδων δρ' ἠρώμεθ' αἰείδην,
 ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἁσίσοδος.
 μῆνιν αἶδε θεὰ, κῆρ ἄνδρα μοι ἔννεπε μῦσα,
 εἶπεν ὁ μινεὶς Καλλιόπῃ σῶματι·
 καὶ μὲ δὲ θεῖ γράφαι τί προσίμιον ἀμὰ τί γράφω,
 δαυτερον ἐκδιδόνα βιβλίον δρ' ἠρώμενος;
 μῦσαι ὀλυμπιάδων, κῆραι διὸς, ἔκ' ἄν ἐσώθην,
 εἴ μὴ μοι Κάϊσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

Διοδώρ σαρδιανῶ

τῷ Διοπίθῃ.

Αἰγιδότῃ σπύροιο λιπῶν πέδον, ἴλιον ἔπλων
 σῶος ἀχιλλείδης πρόθε Νεσπύλεμος,
 τοῖος ἐκ αἰνιάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἀσυρέμοιο,
 νεῖται ἐπ' ὠκυρόνθ' ἄμβριν ἀμειψόμενος,
 κῆρρος, ἔτ' ὀδοτι γένειον ἔχων χροῶν· ἀμὰ ὅ μιν, ἔχῃ
 οὔεν· ὅδ' ἀμφοτέροισι, κῆρ δ' ὀρι, κῆρ σοφίη.

Ἀπολλωνίδου.

Ἡδὲ παρῖδων πρῶτον θέρος ἡματι τῷτῳ
 κύρεο, κῆρ γενύων ἡγθέος ἔλιχθῃ
 γαῖε· σὸν δὲ πατῆρ χερί δέξεται ἀνίχον ἰθῶν
 Λαύκιον, ἀυξομένῃ πηλὸν ὄβ' ἡέλιον.
 δωραῖν τε χρυσίοισιν· ἐγὼ δ' ἰλαρῆς ἐλέγοισιν.
 ἔτ' ἰθρ δὲ πηλῶν μῦσα χερεσιότερη.

Ἀθιλον.

Ἀθῆλον.

Ἐσθλά λέγειν αἰεὶ πάντας, κελόν· ἀεχρά δὲ, δεινόν,
 κἄν ὧσιν τύτων ἀξιοί, ὧν λέγομεν.

Ἀντιπόηρου.

Σοίμε θρηγί κίης σκυληφόρε θεσκαλονίη,
 μήτηρ ἢ πάσης πέμπε μακιδονίης.
 αἰείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον ἄρα βέσων,
 ὄα' ἔδάν πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
 εἰμὲ μοι ὡς θεός ἔασο κστήνοος· οὐχομένω δὲ
 κλυθι· τίς ἔσθ' ἄσασ ἕκτος ἀχολίης;

Εἰς Ἐρωτά.

Μελεάγρου· 27

Τριακά μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὄρα,
 τρεῖς δὲ μεθιλημανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
 ἢ γάρ τοι προίατόξα κστήρισην, ὡς ἄρα μέλλων
 ἔχι μίαν πρῶσειν, τρεῖς δ' ἔνέ μοι κραδίεσ·

Ἀθῆλον.

Ἄν' ἃ πῦρ καύσειν διζήμενος ἔτος, ὄνυκταρ
 ἴν' κελόνι μείρων λυχνον ἀναφλογίσει,
 δ' αὐρ' ἀπ' ἑμῆς ψυχῆς ἄψον σέλεσ', ἐνδοθι γάρ μου
 καύομενον, πολλὴν ἔξανίησι φλόγα.

Ἀθῆλον.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεῖ' ἔκκεδὼν ἔδ' ἐν ὄρωμεν
 ἔργον· ὄσ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
 ἔθροθ' ἐν παλάμαις κστήχει ξίφος; ἠνί δ' ἄπιστα
 τῆς θεοδιλήτης σκῦλα μισαρονίης.
 μήτηρ μὲν, σὺ παιδί κστήρωτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς,
 παίγιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίη·
 κῆρ ταῦτ' ἔτ' αἰδός, ἔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

λάσσομεν, οἷς πάζει κείνος ὁ νηπιάχος.

Λεονίδου.

Τοξοβόλον ἦν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκλιβανωτῶ;
ἦν ποτὲ μὴδ' αὐτῶ Ζητὸς ἀποχόμενον;
ὁ μὲ ποθ' ἠφραίσω κείται σκοπὸς, ὃν κηθοράσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Αργενταρίου.

Ἀντάξω ἦν ἀρρηκτον ἐπὶ σφραγίδος ἔρωτα,
χερσὶ κροτέαν ἀποχώντα βίαν.

ὅς τ' ἔμιν, μάστιγα κ' ἐτ' αὐ χένος. φ' δὲ, χαλινούς
αὐθαύει. πολλὰ δ' ἀμφιτέθειλε χάρις.

Φρίσσω ἦν βροτολοιογόν. ὁ γὰρ κ' ἐθ' ἔθραδα μιάσδων
ἀγριον, οὐδ' ὀλίγον φείσεται ἀμερίων.

Αντιπάρου.

Μὴ κλαίων ἦν ἔρωτα δ' ἴης πλέμβροτε πείσειν.

μὴ δ' ὀλίγη παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεύς.

Ζητὸς ἔρωτος αἰὲ καυώιος. ἐσβέσθι δὲ

οὐδὲ τότε ἔν πολλῶ τιμνόμενος πελάζει.

Γαύλου σιλενταρίου.

Μή ποτε κοιλήνδ παρὶ ἡ νόον. ἀντιτύ που γὰρ

αὐθὺς ἀποθρῶσκει καῦρος ἔρωσ κραδίης.

οἴτρος, ὀλιθῆσαν ἔχει φύσιν. ἦν τις οἴσου

ἀκρον ἔλη φλογοῦ, δύεται ἐντὸς ὄλος.

ἐλπίδι μὴ θέλησ φρένα μαχλάδι. γυροβόρον γὰρ

πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας ἀνείποι λόγους ὁ

ἔρωσ ἔρων.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμικασε; τίς ἐσβεσε λαμπάδι πυρσόν;

τίς κ' ἐτ' ἔμης ναιρήσ ἐτέρην ἐτανύσατο ναιρήν;

κηνὸς ἔρωσ κ' ἐτ' ἔρωτος ἐμῶ μένει ἰσοφάρζει.

Μάχης Ερωσ δραπέτης.

Α κύπρις ἦν ἔρωτα ἦν ἡία μαλκόν ἐβάζρει.
 εἴτις ἐπὶ φιδόσοις πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
 δρακετίδασ ἐμὸς ἔην. ὁ μανυτὰς, γέρας ἔξει.
 μιθός τοι ἠφίλαμα ἡ Κύπριδος. ἦν δ' ἀλάλης νιν,
 ὃ γυμνὸν ἡφίλαμα τι δῶ ξέρε, κῆρ πλέον ἔξει.
 ἔστ δ' ὁ πᾶς περίσασμος. ἐν εἰκόσι πᾶσι μάβοις νιν.
 χρῶτα μὲν, ὃ λευκός, πυρὶ δ' εἰκελός. ὁ μματὰ δ' αὐτῶ,
 δοιμύλα, κῆρ φλογοίντα. κῆρ κῆρ φρένδς. ἀδύ λάλημα.
 ὃ πῶρ ἴσον νοεῖ, κῆρ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
 ἦν δὲ χολῶ, νόος ἔην ἀνάμερος. ἡ περοπαταῶ.
 ὃ δὲν ἀλιθεῶν. δόλιον βρέφος. ἄρρια παῖσδε.
 ἀπὸ κέμον ἡ κῆρανον. ἔχει δ' ἰταμόν ἡ πρόσωπον.
 μινηύλα μὲν τήνῃ τὰ χερυδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.
 βάλλη κείσ ἀχέρωντα, κῆρ εἰς αἰδω βασιλῆα.
 γυμνός μὲν τότε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκτα.
 κῆρ πέρεις ὅσον ὄρνις ἐφ' ἴππεται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλυς
 ἀνέρας, ἡ δὲ γαῖα κῆρ. ἐπὶ ἀπλάχνοις δὲ κῆρβηται.
 τόξον ἔχει μάλα βακόν. ὑπὲρ τόξω δὲ, βέλεμνον,
 τυτθὸν ἔοι ἡ βέλεμνον. ὃ αἰθέρα δ' ἄχρι φερέται.
 κῆρ χρύσειον περὶ νῶτα φερέριον. ἐνδοβὶ δ' ἐπι
 τοῖ πικροὶ κῆλαμοι, τοῖς πολλὰκι κῆρ με τίβρωση.
 πάντα μὲν ἄρρια, πάντα. πολὺ πλείον δὲ οἱ αὐτῶ.
 βαῖα λαμπὰς ἐοῖσα, ἦν ἄλιον αὐτῶ ἀνάβη.
 ἦν τὴν γ' ἔλης τήνον, δαμάσασ ἄρ. μὴ δ' ἐλεῖσης.
 κῆρ ποτ' ἔδης κλαῖοντα, φυλάκεο μὴ σε πλανήση.
 κῆρ γελῶ, τὴν νιν ἔλκε. κῆρ ἦν ἐθέλη σε φιλάσαι,
 φῶρ κῆρ ἡφίλαμα. τὰ χεῖλεα φάρμακον ἔντι.
 ἦν δὲ λέγει λάβε ταῦτα, χηρῖζομαι ὁνά μοι ὄπλα,
 μήτι βίβης. πᾶσα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τίνος ἀγείροι λόγος πρὸς ἔρωτα Πρῶσι

Φάη ἐρώσα τὸ ταύρον.

Εἴ ποθέην μ' ἐδίδαξας ἐν ἔρεσι ταύρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα κηλέω.

Λυκίανῶ.

Οὐχ ὁ ἔρωσ ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστως
ψυχᾶς ἀνθρώπων ἐσθ' ὁ ἔρωσ πρόφρασις.

Ἀθίλον.

Γαρβενικῶ Ὀρασὺ δ' ἔλε σακηνουθεῖς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφίς ὡς τις ἐπ' αἰγικαλῶ,
κῦματος ἰμείρων· ὄρε' ἔπανον δέ σοι ὕδ' ἢ Περσέως
ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσσα.

Ἀθίλον.

Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
εἴαν δὲ μὴ δὲ ταῦτα πῶ φλόγα σβέση,
θεραπεία σοιτολοίην ἠρτήσω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλίφασ' ἦν ἔρωτα, παρὰ κρήνησιν ἔθικεν,
αἰόμενος παύσειν τῶτο ἢ πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ· Καρφυλλίδου. 28

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τίς ἀπ' ἠόνος εὐφίχι βάλλων,
εἴλησε ναυηγῶ κρᾶτα λιποπορ χέα.

οἰκτεῖρας δὲ νέκυ' ἦν ἀσώματον, ἐξ αὐσθῆρος
χέρδος ἐπισκᾶπων, λίγν' ἐχῶσε τάρων.

ἄρε δὲ κενθόμενον χρυσοῦ κτεέρ· ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν αὐσβίης ὕκ ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Οἶκῳ ἐν Ἀμφικλέως, ᾧ κητέκνα, κηὶ βίον ἐχε
ξυών, αἰεὶ δὲ σφιν λώϊονεῖς ἔτος ἦν,

ἔκ σέθεν δόχομένοις ὡς πάντῃα κηδόμενοι τῶν
ἀθανάτων, αὐτοὶ πλέον ἔχουσι βροτοί.

Κριναγόρας.

Εἰ καὶ σοὶ ἐδραῖος αἰεὶ βίος, ὅδ' ἐθέλει βαλκασαν
ἔπλωσ, χερσαίαν δ' ἔκ ἐπάππασ ὁδὸς,
ἔμψις κερροπίης ἐπιβήμεαι, ὅφρ' ὦν ἐκείναις
Δήμιφρος μεγάλας νύκτας ἰδῆς ἱερῶν.
τῶν ἄπο, κἄν ζωῶσιν ἀκηδέα κούτ' ἀν' ἱκίαι
ὅς πλεόνων, ἔξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Ἀντιπάθου. 29

Ἡ καὶ ἐτ' ἐκ βρέφους κοιμημένη ἀντιοδημῖς,
πορφυρέων Παφίης νοαίς ἐπὶ κρασίδων,
ἢ τακεραῖς λάνασα κόρας μαλακώτερον ὕπνου,
λοισίος ἀλκυῶν τερπνὸν ἄβυρμα μέθης,
ὑδατίνης φορέυσα βραχίονας, ἢ μόνη ὁσοῦ
ἔλάχεν, ἦν τῶν ὅλη τούν θαλάροισι γάλα,
ἰταλίην ἀμεψεν, ἵνα πολέμοιο, καὶ ἀέχμῃς,
ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλθακίην χάριτι.

Ἀντιφίλης.

Εκ θοίνης φάος ἔχεν ἐπ' ἀχράδα μικρῆς ἰῶσα.
ἔκ δ' ἐφάνη τυφλῇ μικρῆτ' ἔχουσα κόριν.
διατῶν πλὴν ἐτέρην τῶν ἐκένεβισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἰδὼς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Ἀθίλλου.

Ὅταν θέλῃ τίς ἢ μέραν ἰδεῖν κελὴν,
σωτυχεῶν σοι, γίγνεται κελὴ μέρος.
τῶν ἀντίον δέ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ τυχεῶν σοι, γίγνεται κελὴ μέρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑ-
ΡΙΣΤΟΥΣ. Αντιπάθρου. 30

Αντίπαθρος Γείσωνι γνέβλιον ὠπασε βίβλον
μικρὴν, ὃν δὲ μίῃ νυκτὶ πονησάμενος.
ἴλαος ἀμὰ δέχοιτο, καὶ ἀνήσθεν αἰοῖδον
Ζῶν μέγας ὡς, ὀλίγω πηθόμενος λιβάνω.
Λυκίανῷ.

Ὀκείαι χάριτες, γλυκερώτεραι ἢν δὲ βραδείῃ,
πᾶσα χάρις κενεή, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.
Αδελαστον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίῳν μαζῶν προέφω ὅν ἐβίλουσα,
ἀμὰ μ' ἀκαχκάξ ποιμένος ἀφροσύνη.
αὔξηθεὶς δ' ὕπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμὸ πάλι θηρίον ἔστα.
ἡ χάρις ἀμὰ ξαί πῶ φύσιν ὕδαιύται.
Λυκίανῷ.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος δὴ τετριμένος, εἰς ὃν ἀπάσασ
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεασ.
Τίνας ἀνείποιλόγως κλυταί μνήτρα, μέλ-
λοντος αὐτῶν σφάξεν ὀρέσων.

Ἦξίφος ἰθαίης, κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν,
γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχασεν ἀνεθρέφαντο δὲ μαζοί.
Αγαθὴ γολαστιῶ εἰς τὸν ὄν
ἰλίω γαδὸν ἀθινῶς.

Ἰλήμοις πολὺν χε. σὲ μὲν χρυσαυγί κηῶ
ὡς θέμις ἢ τλήμων ἰλιος ἡγασάμεν.
ἀμὰ σὺ με προέλοιπας ἐλώριον ἀντὶ δὲ μήλα,
πᾶσαν ἀπεδρόφω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρμιον ἢν θνήσκειν τὸν βυκτόλον, εἰ γὰρ ἄβασμας
ἔπλετο, τῆς πάθρου ὅν ἄλιπματόδε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἰσλὶς πολυαἴγυ. 31

Εἶ καὶ σοὶ πολυφωγος ἀεὶ τίμῃσιν ἀνδρῶν
 ἢ φόβος ἀνχομένων, ἢ χάρις ἀξιαμένων,
 Ζῶ, χερσὶν ἐφέπων ἱερὸν πέδον, διὰ κῆρ ἢ μέων
 κληθῆ, κῆρ ἀφουδεῖ νῆσον ὑποχεσίη,
 ἦδη μοι ξενίης εἶναι πέρας. οὐδέ με πάτην
 ζῶν, τῶν δουλιχῶν πανσάμενον κῆμάτων.

Καλλίνος.

Γηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ πάδα τεκέσθαι
 ἀξιαμένη, δοίης ἐμμορεν αὐτοχίης.
 τί κτε γὰρ οὐβὺς ἀελλῆα μετ' ἔπολυ, κῆρ προπόθιτον
 αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάης.
 ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἢ τε λοχίης
 μάα, κῆρ ἄργυρῶν φωσφόρος ἢ σελάων.

Διοδώρος.

Ἀδρότητα τε δίκα, κῆρ ἰχναίη σεφυλάσοι
 παρθένος, ἢ πολλὰς λυσαμένη νέμεις.
 δεῖδία σὸν τε φυῆς ἐραχὸν τύπον, ἢ δὲ σὰ κῆρε
 δῆνα θεασεσίης, κῆρ μένος ἠνορέης,
 κῆρ σοφίην, κῆρ μήτιν ἐπίφρονα τοιάδε τέκνα
 Δρῆσε, πέλειν μακάρων πόνθῳ μεθ' ἀθανάτων.

Ἀδέσποτος.

Ζῶ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά κῆρ ἀνχομένοις, κῆρ ἀγέκτοισ
 ἄμμι δίδυ. τὰ δὲ λυγρὰ κῆρ ἀνχομένων ἀπερύκοις

Φιλῶδήμης.

Κύπρι ναλαταίη, Φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίσι
 σύμμαχε, Κύπρι πόθων μήτερ ἀλλοπόδων,
 κύπρι, ἦν ἡμίσασον ἀπ' κροκέων ἐμὲ πασῶν,
 ἦν χιόσι φυχὴν κελτίσι κηφόμενον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῦπρι, ἄν ἡσυχίον με, ἄν ἔδεν κωφάλαλάντα,
 ἄν σέο πορφυρέω κλυζόμενον πελάγει,
 κῦπρι, φιλορμίσειρα, φιλόρρι, σῶζέ με κῦπρι.
 ῥωμαῖκὸς ἦδη δεσπότη, πρὸς λιμένασ·

Φιλίππ·

Ὅτ' ἐξ αἴτης λίβυος, ἐκ ζαῦτος νότου
 σικελωφώθῃ πάντας, ἐκ δὲ νυσειάτων
 μυχῶν βυβίτις φάμμος ἐξηράνχτο,
 ἰσὸς δὲ πᾶς ὤλιθεν εἰς ἄλλα πύσσασ,
 φορτίσ δ' ἐσῦρετ' ὄβ' αἰδῶν πλανώμενος,
 δῶρον αὐτᾶ δαίμονασ Λυσιφρατος
 ἐλιπάρησεν, σίδε, τῷ νεικῶρῳ
 μόνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκρίμισαν·

Γυλιανῷ·

Πολλάκις ἀξιαμένῳ μοι αἰέθου μῆροσ ἐδωκεσ
 τέκμυρ' ἀκνύμαντ' Ζεῦ πάτερ ἀπλοῖσ·
 δούησ μοι κῆρ' τῶτον ἐτι πλόον· ἠδὲ σωσάσ
 ἰδὴ· κἀκ κερμάτων ὄρμισον εἰς λιμένασ·

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ· ΣΤΑ=

τυλλίε φλάκκ· 32·

Γένθιμον ἠνίκε παρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
 ἠνυσεν ὀγκωτᾶ Γυρῶσ ὑπερθε τάρη,
 ᾗδε πολυκλαύστοιο νόμοσ λακίσασα κερήνη
 κισηίτ' τεκέων κλαῦσε φόνουσ ἐκέρβη·
 πρόθε μὲν ἄξονίοισ φθίρον εἴρυσασ ἔκτορα δεσμοῖσ.
 γαῶ δὲ, Πολυξείνης ἀμαδὲ χηφθίμενος
 αἰακίδη· τί τοσῶτον ἐμὴν ὀδυσαο νηδύν;
 πασιῶν ἐφουσ γῆρ' ἐμοῖσ ἠπίοσ ἔδὲ νέκυσ.

Αντιφίλ·

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Πορφυρέαν τοι πάνδε Λεωνίδα ὤπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, παρβήσας ἔργα τεῶς ἄριτάς.
 οὐδέχομαι, προσόταίς αὐτὰ χάρις· ἀσπίς ἔχει με
 κῆν νέκω· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάριον.
 αἷμ' ἐβανδν· τί τοσόνδε κῆν ἐννεκύειν ἀπεχθὺς
 πέρσαι; οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

Αββιανού.

Εἰ μὴ τοὺς ἀπ' ἄλλα μόνους κέρικες κροτοῦσιν
 Λύκιε βυλαυτάς, κῆν ἦν ἀδελφὸν ἔχεις.
 εἰ δ' ὅπερ ἀλογόν ἔστι, κῆν ἄσπιλον ὄδουεις,
 ἦ δὴ σοι προλέγω, ὠριγένης λέγομαι.

ΕΙΣ ΖΩΑ. Πολυαίνου. 33

Δορκθέδος δ᾽ ἄτιπκοιο τιβνητηρίον ἔβαρ
 ἔμπλεον, εἰ δ' ἄσα πικρὸς ἐτυφέν ἔχεις.
 νεβρὸς δ' ἰομιγῆ βηλὴν ἀσάτε, κῆν ἦν δυσάλθεσ
 τραύματος ἐξ ὀλοῦ πικρὸν ἐβρωξε γάλα.
 εἰ δὴν δ' ἠλλάξαντο, κῆν αὐτίκῃ νηλεῖ μοίρῃ
 ἦν ἐπόρεν γαστήρ, μασὸς ἀρεῖλε χάριν.

Τιβεριούιλλου.

Κε μμάσος ἄριτικῆ μαζοῖς βρήθουσι γάλακτος
 ἦ φονίη δακετῶν ἰδὸν ἄνηεν ἔχεις.
 Φαρμαχθὲν δ' ἰὼ μισθὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλεσ,
 χεῖλεσι ἦν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τὸ αὐτῶ.

Οὐ κωίς, οὐ σάλικῆς με κῆν ἦνσαν, οὐ χι κωησοῖ
 δορκθέδα, ἦν δ' ἄπρ γῆς εἰν ἀλί πῆσα μόνον.
 ἐξ ἕλης πόντω γῶρ ἐπέδρομον· εἶτά με πλενταῖ
 ἔλεξαν ἐπ' ἀγιάλους δικτυβόλων παγίδεσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦλιτον, ἢ χέρσοιο μάτην φυγὰς. οὐκ ἀδίκως με
 εἶλε σαφινάτης, τὰ μὰ λιπούσαν ὄρη.
 οὐ ποτ' ἀρῆς ἀλιῆος ἐτ' ἀσποχον οἴσετε χεῖρα,
 χέρσῳ, κῶς πελάγει κοιναὶ πλείοντος ὕφθι.
 Φιλίππου.

Νηδυί' βριθομένην δάμαλιν λιτωῖδι κῆρη
 εἴσαν νηιοῦροι, θυμα χαριζόμενοι.
 ἦς ἀΐδην μέλλοντα, προέφθασεν ἀσποχος ὠδὶς.
 πέμρθη δ' εἰς ἀγέλην, τεκνοζογεῖν ἄρετος.
 ἢ θεός, ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ' ἐδίκεζε
 τιντούσας κτείνειν, ἀεὶ ἐλεεῖν ἕμαθεν.

Τῷ αὐτῷ.

Ταῦροι πρηῦτένοντος, δάσφρατῆρος δαούρης,
 εἰν ἀλί' τοῦς γαῖης ἀντέχομεν κεμάτους.
 αὐλακῆ πῶ ἀλιδήρον ἐνύδασιν ἔλομεν ἄμφω,
 μικροτέρων χοίνων ἄμμα σαφινόδετον.
 ἰχθύσι δ' ἐκ ταχέων λατρούμεν σιταλαεργοί.
 ἦ δὴ κἄν πελάγει κερρον δροῦσι βόβω.

Αρχίῳ.

Οὐ μόνον ἀάροτρον βόβωσ οἶδαμεν αὐλακῆ τέμνειν,
 ἀλλ' ἴδε κἄν πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
 ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάκμεθα. κῶς σὺ θάλασσα,
 δελφίνας γαῖη ζῶξον δροπροφορεῖν.

Γερμανικῷ Καίσαρος.

Οὐρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγῶς πέσειν ἐς ποτε βένθος,
 ἐκπροφυγεῖν μεμαῶς πρηχῶ δ' ὄδοντα κινῶς.
 ἀλλ' ὅδ' ὡς ἠλυξε κεκόν μόνον. αὐτίκῃ γάρ μιν
 εἰνάλιος μάρψας, πνύματος ὠρφαῖσεν.
 ἐκ πυρός ὡς ἀνῶς πέσῶς ἄβ φλόγας. ἦ ῥά σε δαίμων
 κἄν ἀλί, κἄν χέρσῳ, θρέψε κινῶσαι βορήν.

Τῆ αὐτῆ.

Εκ κινῶς εἶλε κύνων μετὶ τὸ ξέγον· εἰς ἐμὲ θήρῳ
 ὑπὸ κρητῆρα περὶ αἰθυμὸν ἐχούσιν ἕνα.
 αἰθέρα λοιπὸν ἐχούτε λαλοῦν βατόν· ἀλλὰ φοβῶμαι
 οὐρανὸν, κρητῆρ σὺ φέρεις ἀστρόντα κινῶν.

Τιβεριῶν.

Δίπτυον ἐκθρῶσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγῶν,
 σοῦε κύνων θερμῶς ἰχνησίω ὠκυπόδῳ.
 προχῶ δ' εἰ κινῶσσι ταχινῶς πάγον, ὅθ' βαθὺ πόντου
 ἤλατ', ἀλλισκῶζων κύνμα παρακτιδίου.
 εἰνάλιος κρητῆρ αἰφακύνων βρυχισθῶν ὀδῶσι
 μῦθε· κρητῆρ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφθαλμῶν.

Φιλίππου.

Κηδῶν ἐπειρομένης ὠκυπόδου δρόμον, ἀμερὸν χόρνον
 δελφίνες, πελαγῶσι ἰχθυόεντες σκύλακες.
 κρητῆρ κινῶν ἐπιρῶν κείνοισι ἰκελῶσσι,
 δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορον.
 ὄλλετο δ' ἀμορφῆς θήρης χάριν· ἔσθ' ἔλαφρος
 πάντων ὄθι κινῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τῆ αὐτῆ.

Ωκείαις ἐλάφοισι κύνων ἰσάμιλλα δραμῶσα
 ἰχθυόεντες ἠλιώθι παιδοπόρον γένεσιν.
 Γῶσα δὲ συγκτεμυσε, κρητῆρ κωβῆσα χρόνοισιν.
 ἦσθ' ἰσάμιλλα τρητῶν ὄριος ἦν βασιλῆος.
 πολλὰ δ' ἐπὶ κρητῆρ ἀνὰ ἰσίδυροτόμοισιν.
 κρητῆρ σκύλακες φίλιον κηδῶν ἐξέθορον.
 ὄθ' ἐμῶς κηδῶν λαλοῦν χάριν· ἐμκαλὶ δ' ἄρης
 ἦρκεται κηδῶν βασιλῆος ἠμετέρου.

Αντιπάρου.

Θηρῶν κηδῶν λαμῶν κηδῶν κηδῶν κηδῶν κηδῶν
 καὶ περὶ ὄθ' ἰσίδυροτόμοισιν πολλὰ πονησάμενον.

D ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πρωί τὸν ἄρουρον νοτιερόν πείδον ἀμὰ τὸ νόθεν
 πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχωνεν ὕδωρ.
 πίπτε δ' ἀπαυδήσασ' αἰεὶ δ' ἐβλυσαν πάρα νύμφαι·
 λάμπωνι κταμένω, μήνιν ἐθεσ' ἐλάρων.

Αρχίου.

Ὅπρην ἀελοπόδων λάμψασ' πλέον αἰετός ἴππων,
 ὁ πρὶν ὕπαι μίτροαι κῶλα κεθαλάμενος,
 δ' ἄν φείβου χρησιμῶδος ἀέθλιον ἔζεφε πυθῶ
 ὀρνύμενον πῆλοισ' ὠκυπέταις ἴκελον,
 κῶνε μέν βλοσυροῖο τιθηνήτετρα λέοντος,
 κίσατε, κῶ δισίας ἠόνας ἰσθμὸς ἔχων,
 νῶ κλοῖῶ δειρὴν πεπεδημένος οἶα χαλινῶ,
 κερπὸν ἐλάθηνος ὀκρυόεντι λίθῳ,
 ἴσιν μοῖραν ἔχων ἠρακλεῖ· κῶ γὰρ ἐκείνος
 τῶν ἀνύσασ' δούλην ζῆγλαν ἐφηρμάσατο.

Αθηναν.

Σοὶ πατρὶ θεακαλίη πωλοποδοφει, μέμφιν ἀνάπλω
 πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα.
 δ' ἄν πυθῶ, κῶν ἰσθμῶ ἐκώμασα, κῶ πινέμειον
 Ζήνα, κῶ δ' ἄρκυ δίκυς ἠλυθον ἀκρέμονας.
 νῶ δὲ βάρος πέτρος νισυράτιδος ἐγκυκλον ἔλκω,
 λεπταίων θηοῦς κερπὸν ἀπ' ἄστα χύων.

Βιάνορος.

Γῶλον τὸν πεδίων, ἀμ' οὐ χάλος ἰππυτήρα,
 νηὶ διαπῶειν πόντον ἀναγόμενον,
 μὴ θάμβει χρεμέθοντα, κῶν ἐν ποσὶ λάξ πατέοντα
 τοίχους, κῶν θυμῶ δ' οὐ μὰ βιαζόμενον.
 ἀχθεταί, εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται· οὐ τὸν ἐπ' ἄλλοις
 κείσθαι τὸν πάντων ἐπρεπὴν ὠκυτότατον.

Αντιφίλου.

Γῶμαφάρος ἐρπητῆς κῶτὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,

ὄσρεον ἀβρήσασ χεῖλεσι πιπταμένον,
 πῶγωνος διηροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκη-
 αὐτίκῃ δ' ὄσρακόης ἐπλατάγησε δόμος.
 ἄρμόσθι δ' ὀδ' αὐάσιν· ὀδ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
 λιφθεῖς, αὐτοφόρον πότμον ἐπιπάσατο.

Τ Ὶ αὐτοῦ.

Υἷμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρέων ὑπ' ὀδόντων
 ῥινηθέν, λιβυκῆς κεφότορον φαμάθου,
 μῦς ὀλίγος βαρὺ δ' εἶπνον ἐδέξατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
 συρομένη, βραδύπυν θῆκε τὴν ὠκύτευτον.
 λιφθεῖς δ' ἐκ μεσάτης, ἀνετέμενε κλέμματα τασρός.
 ἦς ἄρα κῆν ἀλόγοις χρυσέ, κενῆ πρόφασις.

Νέστροσεῖς τὸν κύβιον δροάοντα.

Εἶρπε δροάκων, κῆν ἐπινεν ὕδωρ· σβένναυτο δὲ πηγαί,
 κῆν ποταμὸς κεκόνιστο, κῆν ἦν ἐτι διφάλεος θήρ.
 εἶρπε τὸ μῆν, τὸ δ' ἐμελλε, τὸ δ' ἦν ἐτι νωθρὸν ἐν ἀνῆ.
 αὐτὰρ ὀδ' διφίσασ, ποταμῶ ὑπέθηκε γένειον.
 πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς εἴσω ῥέεν· ὄρραλέον δὲ
 ἀνθερεῶν κελάρυζε· κῆν χερχομένου δὲ ῥέεθρου,
 κηφιαδὸν κῶπυον ὀλωλότα πολλὰ κινύμφαι.

Κριναζόρου.

Λιγὰ με πῶ ἀνθιλον ὄσων ἐκένωσεν ὀμοληζὸς
 ἔθατα, πασάων πελυγαλακτοτάτην,
 γαισάμενος, μελιηδὺς ἐπῆτ' ἐφράσατο πῖαρ
 Καῖσαρ, κῆν νησι σὺμπησον ἠγάγετο.
 ἦ ξω δ' αὐτίκῃ πη κῆν ὄσ' ἀστράσ· ἦ τῶρ ἐπέχον
 μαζὸν ἐμὸν, μετῶν ἔδ' ὄσον αἰγίόχου.

Βιάνορος.

Εἰς βαθῶν ἦλατο νεῖλον ἀπ' ἐφρύος ὀξυδὸς δ' εἰς
 ἠνίκῃ λαεμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄμα μιν ἀγρούσαντο δ' ὕδατος ἔβρου χεῖρ' ἄλλος
 ἄλλον, ἐπερὶ δὲ δῆγματι πλεξάμενος.
 μακρὰ περὶ ῥῶθι δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ' ἄνδρος
 νηχομένων θηρῶν αὐτοδ' ἵδατος ἄρης.

Σεινύδου.

Τί πτε ῥὸν ὀγκιστὴν βραδύποαυ ὄνον ἄμιγ' ἐν ἴπποις
 γυρὸν ἀλωεινὰς ἐξελάατε δρόμον;
 ἔχ' ἄλις ὅπῃ μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,
 σφρηδὸν σποτόγος κυκλοδίωκτος ἔχω,
 αἴ ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
 ἦν μοι πῶ σπολιὴν αὐχένι γάαν δρῶν.

Αδύλον.

Τί πτε με ῥὸν φιλέρημον ἀναδέϊ ποιμένεθ' ἄρη
 τέπιγα, δροσερῶν ἔλιετ' ἀπ' ἄκρε μόνων;
 πῶ νυ μῦθων παροδ' ἴτιν ἀπὸ δόνα; καὶ ματι μείαφ
 ἔρεσι, καὶ σικιεαῖς ξυθαῖ λαλαῦντα νάπαις;
 ἦ νὶ δὲ καὶ κίχλην, καὶ κόωνυρον, ἦ νὶ δὲ ῥάως
 φάρασ δρῶραῖς ἄρπαγασ ἀπορίης,
 καρπῶν διλητῆρας ἔλειν θέμις. ὄλλυτ' ἐκείνης.
 φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόγος ὄβι δροσάου;

Φιλίππου.

Βωλοτόμοι μύρμηκεθ', ὁ γῆς στρατός, ἦ νὶ κ' ἐσύλων
 γεομῶρα μελιχρῆν Σμιννοδίκου χάριτα,
 μινί σασ ὁ πρίσβυς, ὄβ' ὕδατα κροαδὸν ἐβαφην,
 ἐνθάδε τὸς ἀπ' ἡῶν ἐδομείων πιλάσειν.
 εἶ δὲ, νέας κῆρας ἀχυρτίσας ἀντιφέροντες,
 αὐτοκυβερνητὶ πρὸς τάχος ἐπρόχασαν.
 ἦ ῥα φίλη γαστήρ καὶ βασιοτάτους ἀνέπεισεν
 ἐκ χθονός εἰς νύμρασ καινοτάτους ἐρέτας.

Αθλιον.

Αετῶν ὑφηνάμενα ραδινοῖς ὑπὸ ποσσίν δ' ὀρέχνη,
 τέπιγα σκολιᾶς ἐνδον ἔχεσκε πάσαις.
 ἦν ἔμιν λεπτᾶσιν ὑπαιάσσοντα ποδάσχειας,
 ἴον φιλαοιδόν ἰδῶν παῖδα, παρεπρόχασα.
 λύσσα δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκύβρισα, καὶ τόδ' ἔλεξα,
 σώζου μου σείη φθεγγόμενος κελᾶδω.

Λεοντέως.

Ὅ πρὶν ἐπ' ἀλφειῷ σφρανηφόρος ὠνερ, ὃ τοπρὶν
 διασάκι κηρυχθεὶς κησαλίης παρ' ὕδωρ,
 ὃ πρὶν ἐγὼ νεμὴν βεβηοιμένος, ὃ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
 πῶλος, ὃ πρὶν πηνοῖς ἴσα δραμῶν ἀνέμοις,
 ναῦ ἢ τε γηραιὸς, γυρδρόμον ἄνιδε πέτρον
 δινάω, σφραων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδου.

Φαίθε ἢ π' ἐκ κελύβιν σπότιοι μύθε. ἔτι πενιχῶ
 μῦς σιπύη βόσκην οἶδε λεωνίδεω.
 αὐτάρ κησ ὁ πρέσβυς ἔχειν ἄλλα, καὶ δύο κρήμνα.
 ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.
 τῷ, τί μεταλλεύεις τῆτον μυχὸν ὠφιλόλυχνε,
 ἢ δ' ἀποδειπνιδίου γησόμενος σκυβάλου;
 σπυδάων, εἰς ἄλλους οἴκους ἴδι. τὰ μὰ δέ, λιτῶ
 ὦν ἄπο, πλειοτέτην οἴσεται ἀρμαλίην.

Αρίτωνος.

Ὡ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ὅτ' μυχὸν ἄλλον
 σείχετ', ἐπεὶ λιτῶν εἰ κέομεν κελύβιν.
 ἔκ' καὶ πίνονα τυρὸν ἀποδρέψασθε, καὶ αἴην
 ἰχάδα, καὶ δειπνον συχὸν ἀπ' σκυβάλων.
 εἰ δ' ὄν ἐμᾶς βίβλοισι πάλιν κησαθήξεται ὀδόντα,
 κλαύσειτ', ἢ κ' ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ανύτης.

Ηνία δὴ τοι παῖδες ἐνι προάγε φοινιδέντα
 βέντθε, καὶ λασιώ φημά περὶ σῶματι,
 ἢ πια παιδάουσι θεῦ περὶ ναδν ἄεθλα,
 ὄφρ' αὐτὸς φορέης ἢ πια τερπομένους.

Αληαίε.

Κεράμενος γογίμην τίς ἀπὸ φλέβα μητροδὲ ἀγέρπης,
 βηαιέντας ἀνά πρῶνδ' εἰ βανοπάτη·
 τῷ δέ, λέων ἦντοσε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίαν
 χόσμα φέρων χαλεπὴν κειναλέν φάρυγγος.
 δείσας δ' ὠμῆσῶ θηρὸς μόρον, ὡς ἀνδραξε,
 τύμπατον ἐξ ἱεραῖς ἐπλατάγησε νάπης.
 χῶμῶ, ἐκέλευσεν φονίαν γένων· ἐκ δὲ τενόντων,
 ἐνθ' οὖρ βηπιῶν ἐσροφάλιζε φόβην.
 κείνος δὲ προφυγῶν ὀλοὸν μόρον, εἴσατο ρεῖη
 θῆρα ἰὼν ὀρχηθῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

Αθῆλον.

Χημερίην διανύκτα, χηλαξήντα τε συρμῶν
 καὶ νιφετὸν φάγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
 μανολέων, καὶ δὴ κηφνωμένος ἀθροῦα γῆα,
 ἦλθε φιλοκρήμων αὐλὴν δὲ ἀγροδῶμων.
 οἷδ' ἦν ἀμφ' ἀγῶν με μελιμένοι, ἑμὰ περὶ σφείων,
 εἴατο, σωτήρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
 χεῖμα δὲ δὴ μείνας θῆρ νύκτιος, ἔτε τιν' ἀνδρῶν,
 ἔτε βοτῶν βλάψας, ὄχετ' ἀπαυλόσσιος.
 οὐ δὲ παθόντες, ἀγαλμα τῶδ' ἀντραφῆς ἀκρολοφίται
 Ζανί, παρ' ἀπρέμνω τῶδ' ἀνέθεντο δρυί.

Νικίε.

Αἰόλον, ἡμεροβαλῆς ἔαρ φαίνουσα μέλιαν,
 ξυθαῖ ἐφ' ὠραίοις ἀνθεσι μαγομένα,

Χῶρον

Χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πτωμένα, ἔργα τίθειαι,
ὄφρα τῆς πλήθης κηροπαγῆς βάλαμος.

Ἀθῆλον.

Τραυλὰ μινυρομένα πανδιονί, κέμμορε Φωκῆ,
Τηρίος ὄθεμιτῶν ἀφαμένα λεχέων,
τίπτε πανημίριος γοαίης ἀνά δῶμα χελιδῶν;
παῦσαι, ἵπτεσε μένει δάκρυα τὰ κροτόπιν.

Ἀδαίου.

Τῆ βαῖη κλαβίνη ὑπὸ σκυλάκων μογέσῃ,
λιταίς κέφην ἀτοκίην ἔπορευ.
μόνας ὅτι γωαίξῃτ ἐπήκοος, οἶμα κῆσ ἀντάς
σπυθῆρους σώζειν ἄρτεμις οἶδε κούλα.

Εἰς ΖΩΗΝ. Γαλλὰδᾶ. 34

Γολλὰ μεταξὺ πέληκῦλικος, κῆσ χείλεος ἀκρου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήπου θανάτῳ, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
ἔλληνος ἀνδρῶν, συμφορῆ πεπῶκότῳ,
ὄστρον εἰ κέζοντῳ εἶναι ἦν βίον,
εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τὸ βίου τεθνηκότος;

Ἀντιπάθρου θεακαλονικέως.

Τρεῖς δεχέ με πνάσειν, κῆσ δις τρία μάντιδῳ ἄσρων
φασίν· εἰ μοί δ' ἄρκεῖ κῆσ δεχέσ ἡ τριτάτη.
τύτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὄρος· οἶδ' ἐπὶ τύτοις,
Νέσυρι· κῆσ Νέσωρ δ' ἤλυθεν εἰς αἶδην.

Ἀθῆλον.

Τρεῖς ἐτέων δεχέδασ, τριάδασ δύο, μέτρον ἔθηκεν
ἡ μετέρης βιοτῆς μάντιδῳ ἀβέραιοι.
ἄρκεῖ μοι τύτοιαι· ὄ γὰρ χρόνος, ἀνθος ἄριστον
ἡλικίης· ἔθαγε χῶ τριτέρων κύλιος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΗΧΩ. Αρχίον. 35

Εὐφημος γλώσσῃ παραμείβεο τῶν λάλον ἢ χῶ,
 καὶ λάλον ἢν τι κλύω πῶτ' ἀπαμειβομέναν.
 εἰς σέ γὰρ ὅν σὺ λέγεις, πρέφω λόγον ἢν δέ σιωπᾶς,
 σιγήσω. τίς ἐμῶν γλώσσα δικαιοτέρη;

Ομιροῦ κενίβρα εἰς τὸν πρῶτος ἀκρόαοντα ἢ χῶς.

ὦ φίλοι ἤρωες, δακνοὶ, θεράποντες ἄρμος,
 φύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός.
 ἀγρὸς ἐπ' ἐχάτης, ὅθι δένδρα μακρὰ περὶ κεί,
 γαίης εὐπλόκτος δεινὴ θεὸς αὐδήσασα,
 ἢ θεὸς, ἢε γυνή. τοῖ δέ, ῥέε γγοντο κελαιντθε.
 ἦδη φθεγξαμένου τε, καὶ αὐδήσαντος ἀκῆσοι,
 αὐτίς δόξ' ἤλωσ εἰρημένα μυθολογᾷει.
 αἰμὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἔκστα;
 τὴν δ' ὄτ' ἀθρήσαι δαίκα μ' ἀντίον, ὅτε νοῆσαι.
 ὅππῶν κείπηθα ἔπος, τοῖόν ἢ ἐπακῆσας.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Κριναγόρα. 36

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροχέλησι θαλάσσης
 χερήτης διερῶ τυτθὸν ὕπερβε πάγου,
 χέρσον ἐπεβαίνοντι κρησασαδείσα κλύδωνι,
 δγλαίη, πικρὸν κῦμ' ἐπιεν θανάτου.
 πνῶμα δ' ὄμῳ πενίη ἀπελύσατο. τίς κ' οἶ νηῖ
 βαρῆσαι τεζοῖς πᾶν αὐλάκτον ἄλας,
 Αντιφίλου Βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κῶλοιο παλινδίνυτε θάλασσα,
 παλακὸν ὕδωρ ἰδίοις ράμμοισιν ἀντίπαλον,
 ἠελίω κλῆν νυκτὶ τεταχμένον, ὅς τρις ἄπισον
 ναυσὶν ὄσον πέμπεις χῶμα δανειζόμενον,

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε ἢ μυρίον· ἔδ'ε ματῶν
 σὴν τᾶσιν ἀρρήτων ταῦτα μέμλε φύσει.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΥΣ Εἰς.

Θανόντας. Αἰθαίου. 37

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἦσυχίης γενετήρα;
 τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
 μοιῶς ἀπαξ θνητοῖς παραγίγνεται· ἔδ'ε ποτ' αὐτὸν
 εἶδ'έν τις θνητῶν δαύτερον ἐρχόμενον·
 αἶ δ'ε νόσοι, πολλαὶ, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοι
 ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Γαλασῶ.

Γάνθη τῷ θανάτῳ πρὸς μεβα, καὶ φροῦμεοθα
 ὡς ἀγέλη χιόνων σφαζομένων ἀλόγως.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ἔδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
 καὶ δῆμος κρατερός, καὶ πόλασις βασιάνων.
 αἷ ὅταν ἐξέλθῃ τὸ σῶματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 τὸ θανάτου, φύγη πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αἰθιλον.

Χαίρει τίς θεόδωρος ἐπεὶ θάνῃ· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 χαίρησει· θανάτῳ πάντῃ δ' ὀφειλόμεθα.

Αββιανῶ.

Ἦὼς ἐξ ἧος παραπέμπεται· εἴτ' ἀμελοῦντων
 ἡμῶν, ἐξ αἰρήνης ἤξει ὁ πορφύρεος.
 καὶ τὸς μὲν, τῆς εἰσ, τὸς δ' ὀπίσσω, ἰπίους δ'ε
 φουσησῶ, ὡς εἰ πάντας δ'ε ἐν βάρβαρον.

Αἰθιλον.

Γῆ μὲν, ἔαρ κῆμος πολυδένδρον· αἰθέρι δ'ε, ἄστρο·
 ἑλλάδι δ'ε, ἠδ'ε χθονί· αἶθε δ'ε, τῆς δ'ε πόλει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Κριταγόρου.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ὄρον· εἰσὶ καὶ μῦσιν
 ὡς ζωῆς ἄρ' ἅλι' συμφορῶν ἑτέρων.
 ἄθρει νικίῳ κῶμα μόνον· ἦ δ' ἔκειτα
 εἴναι δ' ἡ νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον.
 ἄσπί' ἑρτύμβοιο μετοχλίαντ' ὁ χῆμας,
 εἴρουσιν εἰς ποινὰς τλήμονα δουθανέα.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα, τεκῆσα Φιλαίνιον, ἢ βαρύνεσθαι
 μήτηρ, ἢ τέκνων προῶν δ' ἴδ' ἴσα τάρον,
 ὀμοπρίαίαι ὡδ' ἴσιν ἐφθόμισα· ἦ γὰρ ἐώλεται
 πάντως μοι ζῆσειν τῆτον, ὃν ἔκ' ἔτερον.
 ἦ δ' ἄπαις, θεῶν ἤ δ' ἄν' ἀνήγαγον· ἀμὰ με δαίμων
 ἦθελε μὴ δ' ἄλλης μητρὸς ἐχειν χάριτα.
 κληθεῖς, ἢ μέτερος γὰρ ἀπέφθογο· ναῦ δὲ τεκῆσαις
 ἦ δ' ἡ, καὶ λοιπὰς πένθος ἐγὼ γέροντα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡρὶ δ' ἔμοι' ἂν ποτὲ πάντ' ὄσον δ' ἴσιν κλυρῶπαίδα,
 ἐξάκις ὡδ' ἴνων ἄχθος ἀπωσιμμένην.
 ἦρισε δ' εἰς αὐτῶν ὕδωρ χθονί· ποιεῖς γὰρ ὄλοντο
 νύσῳ λειπόμενοι δ' ἢ μυσαν ἐν πελάγει.
 αἰεὶ δ' ἢ βαρὺ δ' ἄκρως, ἐπὶ σῆλαις καὶ ἀηδῶν,
 μεμφομένη δὲ βυβοῖς, ἀλκυνονὶς βλέπειται.

Ουέσου.

Γαῖδων ὄνυχοῖς ἐκασιν δαίσιον· ὄνυξ δ' ἐσάνθη
 ναυηγόν· διαδὸν δ' ἄλλος ἐπῆξε μίαν.
 αἰ, αἰ, μήτε ρα μοῖρα διείλετο, πῶ ἴσα τέκνα
 καὶ πυρὶ, καὶ πικρῶν νεμαμένην ὕδατι.

Ἀντιπάφρου.

Τὸ βρέφος ἐρμώνακτα διεχρήσαθε μέλιται,
 φῶν καὶ ὄνυξ, ἐρπυσὴν κηρία μολόμενοι.

πολλὰ κ' ἴδ' ἔξ ὕμνων ἐστγμένον ᾠλέσαστ' αἶ, αἶ,
 κέντροις· οἳ δ' ὄφρων φωλεὰ μεμρόμεθα.
 κείθεο λισιδίη, κῆ ἀμώτορι, μὴ δὲ μελίανθε
 αἰνεῖν· καὶ κείνας πικρὸν ἔνεστ' μέλι.

Φιλοδήμου.

Ἡδὴ κῆ ῥόδον ἄβι, κῆ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
 κῆ καυλοὶ ἀράμβης Σώσυλε πρωτόκη,
 κῆ μαῖνη ζαλαγύσα, κῆ δότιπαγὴς ἀλίτυρος,
 κῆ θριδάκων οὐλων ἀφροφυῖ πέταλα.
 ἢ μείτ' οὐτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὐτ' ἐν ἀπόφει
 γιγνόμεθ', ὡς αἰεὶ Σώσυλε τοπρότερον.
 κῆ μὴν ἀντιγένης, κῆ βασιλῆος, ἐχθὲς ἔπαίζον.
 νῦν δ' αὐτοῦς βάλας σήμερον ἐκφέρομεν.

Ἀντιφίλου.

Βρέμα παλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κελυφος
 ὀμματος, ἀγλώσανου θ' ἀρμονίη σόμκτος,
 ψυχῆς ἀφενὲς ἔρκος, αὐτομβάντου θανάτοιο
 λείφανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
 κείσο πέλασ' κῆτὰ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
 ἀθρήσας τί πλέον φειδομένω βιοῦτου.

Τρύφωνος τὸ ἔρμου εἰς Τέρπην κίθαρωδὸν ἐν σκιάσ
 δὴ τῆ λακωνικῆ σὺ κῆ βλιβέντα, κῆ ἀποθανόντα.
 Τέρπης ἀφὸρμιγγα κρέκων σκιάσθσιν αἰοιδῶς,
 κῆτῶθεν ἐξαπίνης ἐνλακεδαμονίοις,
 οὐκ ἄορι πληγῆς, οὐδ' ἐν βέλει, κῆ ἐνὶ σὺ κῆ
 χείλα· φῶς, προφάτων οὐκ ἄπορεῖ θάνατος.
 Γαλλασῶ ἐπὶ δισὶ βρέθεσιν ἅμα τε=
 χθεῖσι, κῆ αὐθὺς ἀποθανούσι.

Γραμματικῆ βυζάντη ἔτεκεν φιλόπτη μιγῆσα,
 παιδίον ἄρσενικόν, θηλυκόν, κ' ἄλλοτερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Βιάγορος.

Κῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον ἐρμόναυτα,
 φούβρέρος ὡς ἀδίως εἴλετε βουγενέδω.
 ἠγνοῖσεν ὁ δέλαος ἄν' ὑμέσ' οἷα μελίαιας
 ἐλθῶν, αἰδ' ἐχέων ἤτε χεριοτέρα.
 ἀντί δέ οἱ θοίνης, ἐσεμάξατε φοῖνια κέντρα.
 ὦ πικραῖ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ἡμάξουσα καὶ αὐτὸς ὁ τοιδύσθνος ἀγανάξ
 τῆτον δὲ σζῶον, καὶ βίστον βίοτον.
 ὦ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασθ. λάξ δέ πατήσασ
 λυαῶσθι ζῶν, ἤλυθον εἰς αἰδέω.

Αἰδύλον.

Εἰς αἰδὺν ἰθεῖα κατῆλυσθ. εἴτ' ἀπ' ἀθινῶν
 σὺ χεῖς, εἴτε νέκυς νέσειαι ἐκ μερόης,
 μὴ σέ' ἀνιάτω πάθης ἀπο τῆλε θανούτα.
 πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς αἰδὺν ἀνεμος.

Γαλλασά.

Οὐ ποιεῖ θανάτον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 καὶ πολλὴ παχύτης πολλὰς εἰργάσατο.
 πῶσ' ἂ' τυραννήσασ Διονύσιος ἠρακλείας
 τῆς ἐν τῷ πόντῳ μάρτυς, ὁ πῶτο παθῶν.

Αἰδύλον.

Γρήλαβον, ἔμα μένωσε. μέγεις δέ τε καὶ σὺ τιν' ἄλλον.
 πάντασ ὁ μῶς θνητῆς, εἰς αἰδὺς δέχεται.

Αἰδύλον.

Γῆ μου καὶ μήτηρ κικλήσκειτο. γῆ με καλύπτει
 καὶ νέκω. ὦ κείνης ἤδε χεριοτέρα.
 ἔλωμαι ἐνταύτῃ θηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μηρός,
 ἠρπασεν ἠελίου καὶ ματ' ἠθερμότατον.

καί μοι δὲ ξείνη ὑπὸ χερμάδι μακρὰ γονθεῖς
 ἵναχος, οὐ πειθὸς κριναγόρου βεράπων.

Αντιφίλου.

Κρηνῶναι λιβάδες, τί πεφύγατε; πῶ ἴσον ὕδωρ;
 τίς φλόξ ἀνεῶον ἐσβεσεν ἠελίῳ;
 δάκρυον ἀγρικόλα τε τοῖ μ μεθα. πᾶν δ' ὄσον ἡμῖν
 ἦν ποῖον, ἢ κείνου διψᾶς ἔχει ἀποδίη.

Αδύλον.

Ἐν μέμφει λόγος ἄβη, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοῖρην
 εὐδοξον παρὰ ἀπίδος τῆ κελλί κερω ταύρου.
 κῦ δὲν ἔλεξε πόδεν; βοῖ τὸν λόγον ἢ πόρε φυτλη,
 ὅ δὲ λάλα μύχῃ ἀπίδι σόμα. ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
 λέχρικ κείνος πᾶς, προφανῶς ἐλιχημάσατο λώπην,
 φιλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοπῆν ὄσον ἔγω.
 κῶ δ' ἴοιτα χέως ἐπελήλυθεν αὐτίκῃ πότμος,
 ἠελίος δεχέκισ πέντ', ἠδὲ προεῖσε σιδόντι.

Αδύλον.

Οἶνος, κῶ τὰ λοεθρᾶ, κῶ ἢ περὶ κῦπριν ἐρωτῆ,
 ὄξυτέρην πέμπῃ πῶ ὄδον εἰς αἰδην.

Εἰς Θεοῦσε Λουκιανῶ. 38

Ἀνθρώπος μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπον τι ποιήσῃς.
 ὃ λήσεις δὲ θεὸς ὃ δὲ λογιζόμενος.

Αδέαστον.

Ζῆλ, κύνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἐρωτα
 λήθης, ἀρώπης, ἀντιόπης, δαναΐης.

Αντιπάφρου.

Εὐκόλος ἐρμείας ὡ ποιμένες. ἐν δὲ γάλακτι
 χαίρων, κῶ δρυῖνῳ ἀπενδόμενος μέλιτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΓΑ ΟΤ

αἰγ' οὐχ ἠρακλῆος· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχυνά ἄρτα
αἰτεῖ· κῆρ πάντας ἐν θυόσ ἐκλέγεται.

αἰγ' ἀλυσίους εἶρχει· τί δὲ τὸ πλέον, εἴ τ' φυλαχθὲν
ἄλλυται, εἴτε λυσίους, εἴδ' ὑπὸ τῆ φύλακος;

Λεωνίδου.

Ω τάνδε σείχοντες ἀταρπίον, οἴτε ποτ' ἀγρῶς
δαμόθεν, οἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀμρόπολι,
ἀμμόθεν ὄρων φύλακον διασοὶ θεοί, ὧν ὁ κῆρ, ἔρμας,
οἷον ὄρησ μ'· οὗτος δ' ἄτερος, ἠρακλῆος.

ἄμρω μὲν θνατοῖς ἀάκοιοι· ἀμὰ πόθ' αὐτοῦς,
αὐτῶ μοι παραθεῖς ἀχράδασ, ἐγκέκσφεν.

νῦν μᾶν ὡσαύτως τῆς βόθρουσ, οἴτε πέλοντας
ῶριμοι, οἴτε χυδῆν ὄμφοκον ἀπρέπικεν.

μειώ τῶν μετοχῶν· ἢ δ' ἡδομαι· ἀμ' ὄφερων τί,
ἄμρω μὴ κοινῆ, τοῖς δισὶ παρτιθέτω,

κῆρ λέγεται, τῆ τοῦ ἠρακλῆος· ἀλλοτε τετῶ,
ἔρμα· κῆρ λυεῖ τῶν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάρου.

Λιγὸς μοι δόμος οὗτος, εἰ πεί παρὰ κύματι πηγῶ
ἰόρυμαι, νοτερῆς δεαπότις ἠϊόνοσ.

ἀμὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατῦ δειμαίνοντι
χαίρω, κῆρ ναῦταισ εἰς ἐμὲ σωζομένοισ.

ὄλασκαν τῶν Κύπριν· ἐγὼ δὲ σοὶ ἢ ἐν ἔρωτι
ἔριος, ἢ χαροπῶ γνούσομαι ἐν πέλαγαι.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χώρος, εἰ πεί φίλον ἐπιτο τῆνα,
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄρων πέλαγος,

ἔρρα φίλον ναῦτησι τελεῖ πλοῶν· ἀμφὶ δὲ πάντος
δειμαίνῃ, λαμπρὸν δειρόμενος ξόανον.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Εἴπέ ποτ' ἀρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβεταύχην,
 ἢ ξίφιν τὰς σπάρτας ἀπόλις ὀπλομακτεῖ.
 ἄδ' ἀπαλὸν γλαύκασα, κῆρ' ἔσσομαι αἰὲν ἄστυ χῆρ
 εἶπε, κῆρ' οἰκήσω τὰν λακεδαίμονιαν.
 χαῖρ' ἔνδ' Κύπρις, ἀνοπλος ἀναιδέεθ' οἱ δὲ λέξουσιν
 ἵσσορεθ', ὡς ἀμὲν χάθεθ' ὀπλοφορεῖ.

Νικέρχου.

Γαρθένε τριτογένεια, τί πῦν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς;
 ἀρπαξέασα δ' ἔμδν δῶρον, ἔχγς παλάμη;
 μίμνησαι ἢ πάροιθιν ἐν ἱδάλοις σκοπέλοισιν,
 ὡς Γάρις ἔσε κελὴν, ἀμ' ἔμ' ἔδογματίσει;
 σὺν δόρυ, κῆρ' σάκος ἐστίν, ἔμδν δὲ ἢ μῆλον ὑπάρχει.
 δῆκεῖ τῷ μῆλῳ κείνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Γαλλασά.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χαλκίον ἴφα,
 ἦν πρὶν ἐν ἀν' χιολαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
 ὁ χθίσσας δ' ἄρ' εἶπον, ἀλεξίεθμε ἱρίσέληνε,
 μηδὲ πόθ' ἠπιδεῖς, σήμερον ἐξετάθης.
 τυκτὶ δὲ μῆδιδῶν με θεὸς προσέειπε παραστῆς,
 καιρῷ δ' ἠλαύνει κῆρ' θεὸς ἰὼν ἔμαθον.

Αρχίου.

Βαῖδ' ἰδεῖν ὁ Πρίηκος, ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναῖω
 χιλὴν, αἰθυσάσ' ὑποτε ἀντιβίης,
 φοξὸς, ἀπους, οἶόν κεν ἐριμαίησιν ἐπ' ἀηταῖς
 ξέσσαν μοιερῶν ἰδέθ' ἰχθυβόλων.
 ἀμ' ἦν τις γριπαῦς με βοιθόον, ἢ κλαμαντῆς
 φωνήση, πνοιῆς ἴεμαι ὀξύτερος.
 λάσσω κῆρ' τὰ θεόντα κῆρ' ὑδρατος, ἢ τὸρ ἀπ' ἔργων
 δαίμονες, ἢ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλάιον·

εἰραδιώτην·

Αβροκόμην· ἀγροίκον· αἰοίδιμον· ἀγλαόμορφον·
 βοιωτῆν· βρόμιον· βασιχάντορα· βοηπουοχαίτην·
 γηθόσταον· γονόεντα· γιγαντολέτην· γελώοντα·
 Διογενῆ· δῖτρονον· διδυραμβογενῆ· διόνυσσον·
 εὐτόν· εὐχαίτην· εὐαμπελον· ἐγρεσίκωμον·
 ζηλαῖον· ζάχολον· ζηλήμονα· ζηλοδοτήρα·
 ἦπιον· ἦδυπότην· ἦδύφροον· ἦπεροπῆχ·
 θυροσφόρον· θρηϊκῆ· θιασώτην· θυμολέοντα·
 ἔνδολέτην· ἑμερόν· ἰοπλόκον· εἰραδιώτην·
 κωμαστῆν· κερᾶν· κιασοδέανον· κέλαδεινόν·
 λυδόν· ληνᾶϊον· λαβιηιδέα· λισιμέριμον·
 μύτην· μαινόλιον· μεθυδῶτην· μυριόμορφον·
 νυκτέλιον· νόμιον· νεβρώδεα· νεβριδόπεπλον·
 ξυσοβάλον· ξυών· ξυνοδῶτην· ξυνοχεφρινόν·
 ὄργίλον· ὄβριμόθυμον· ὄρέσκιον· ὄρεσιφοίτην·
 πολυπότην· πλαιηιτήρα· πολυσέρανον· πολυκώμον·
 ῥηξίνοον· ραδιγόν· ῥινηώδεα· ῥινηχορῆχ·
 σκιρτητήν· σάτυρον· σεμεληγενέτην· σεμελῆα·
 τερπνόν· ταυρωπόν· τυρῆνολέτην· ταχύμινιν·
 ὑπνοφόβην· ὑρδόν· ὑμενήϊον· ὑλῆεντα·
 φηρομανῆ· φρικτόν· φιλομειδέα· φοιταλιώτην·
 χρυσόκερων· χηρίεντα· χηλίφρονα· χρυσομίτην·
 ψυχολανῆ· ψύτην· φορομειδέα· ψυχολαίτην·
 ὦριον· ὠμιστήν· ὠρεσίπροφον· ὠρεσίλοιπον·

Υμνεῖω παῖαα, μέγαν θεόν

ἀπόλλωνα·

Αβροτον· ἀγλαόμορφον· ἀκερσεκόμην· ἀβροχαίτην·
 βριβαῖον· βασιλῆα· βελεαι· χαρῆ· βιοδῶτην·

ζηθέσων· ζελώοντα· ζιγαντολέτην· ζλυκύνδουμον·
 διογενή· διοπάειδα· διοκόντολέτην· διοφρονηθῆ·
 δύλαλον· δύρυβίην· ἐκσπύβωλον· ἐλπίδοδάτην·
 ζωογόνον· ζάθειον· ζινόφρονα· ζινοδοτήρα·
 ἠπίον· ἠδυνεπῆ· ἠδύθροον· ἠπίόχειρα·
 θηροφθόν· θαλερόν· θελεξίφρονα· θελεσιμυθον·
 ἰαφέτην· ἰμερτόν· ἰήιον· ἰπποκορυσὴν·
 κοσμοπλόκον· κλάριον· κρατερόφρονα· κερκοζένεθλον·
 λιτογενή· λαρόν· λυροζιθέα· λαμπετόωντα·
 μυσπόλον· μάντιν· μεγλήτορα· μυριόμορφον·
 νεβροχαρή· νεερόν· νηπενθέα· νηφαλέον τέ·
 ξωοχαρή· ξωόν· ξωόφρονα· ξωοδοτήρα·
 ὄλβιον· ὄλβιοεργόν· ὄλυμπιον· ὄρεισιφοίτην·
 πριωύ· πανδερική· παναπήμονα· πλατοδοτήρα·
 ρισίπονον· ροδόχρυν· ρηξήνορα· ρηξικέλυθον·
 σιγαλέντα· σοφόν· σελαηγενέτην· σωτήρα·
 τερψίχορον· τιτᾶνα· τελέσορα· τιμήντα·
 ὑμναγόρην· ὑπάτον· ὑψαύχενα· ὑετόντα·
 φάιβον· φοιβάζοντα· φιλοπέφανον· φρενοζιθῆ·
 χρυσμαγόρην· χρύσειον· χρυσόχροα· χρυσοβέλεμνον·
 φαλμοχαρή· φάλτην· φυσίφυγα· φυσοδοτήρα·
 ὠκύπον· ὠκυεπῆ· ὠκύσκοπον· ὠρεισιδάτην·

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ· Νικομήδους· οἰοῦ Βάαν·

εἰς Ἰπποκράτην· Αντιστρέφον 39

Ἰπποκράτης Φάος ἦν μερόπων· καὶ σῴετο λαῶν
 ἔθνεα, καὶ νεκρῶν ἦν σώσις εἰν αἰῶδη·

Αντιστρέφον·

Εἰν αἰῶδη σώσις ἦν νεκρῶν, καὶ ἔθνεα λαῶν
 σῴετο· καὶ μερόπων ἦν Φάος Ἰπποκράτης·

Ε ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὴν ὄρει βασιῆς βύβλον.

Δί' ὄρει βασιῆσιον, ἀθανάτην διατέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρην.

Εἰς Νίκενδρον.

Καὶ κολοφῶν θρίδιλος ἐν πολίεσσι τέτυκται,
δοῖς θρεφάμενι παῖδα δαῖσονόος.
πρωτοτόμον μὲν ὄμιρον, ἀτὰρ Νίκενδρον ἐπέτα,
ἀμροτέρους μύσας ἕρανίησι φίλος.

Ἀθῆλον.

Φάρμακς πολλά κτὶ ἐσθλά μεμιγμένα, πολλά δὲ λυγρὰ
Νίκενδρος κτετέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἢ ἄρ' πακίονός ἔστι γενέθλις.

Ἀδέαστον.

Γαίμων, χεῖριων, ἀσκληπιός, ἰπποκράτης τέ.
τοῖς δ' ἐπι, Νίκενδρος, προσερέερον ἔλλαχεν αὐχός.

Λυκιλλίς.

Μάγνον ὄτ' εἰς αἰθῆν κτετέβη, προμέων αἰδωνόε,
εἶπεν, ἀνασῆσων ἦλυθε καὶ νέκυσα.

Τὸ αὐτὸ εἰς αἰθῆ

γοσῶντας.

Τὸς κταλείφαντας γλυκερὸν φάος ἔτι θρηνώ,
τὸς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἰεὶ θανάτῳ.

Γαλλαδία.

Οὐκ ἀλόγως ἐν διεφθοῖς δειάμιν τινα θείαν
εἶναι εἶπεν. χθὲς γὰρ δίζυπον ἐν χρονίῳ
ὑπιάλῳ κέμνοντι τεταρταίῳ περιήφα.
καὶ γέγονεν ταχέως ὄνα Κρότων ὑγιής.

Τὸ αὐτὸ.

Κονδίτου μοι δει. ἢ δὲ κονδίτον, πόθεν ἔχε
τὸνομα; τῆς φωνῆς ἔστι γὰρ ἀλλόησιον

τῆς τῶν ἑλλήνων· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ κελεῖται,
 αὐτὸς αὖν εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὢν.
 σκεῖν αὖσιν ὄω μοι τῶτο· ὃ τὸν κρεῖτερον μενέσημα
 τῷ σῶματι, χρῆζειν τῷδε λέγουσι ποτὲ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. 40

Αντιπάρου βεπάλου.

ῤέλυπος εἰναλίη πότ' ἐπὶ προβλήτι ταυθαεῖς,
 ἠελίω φύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
 οὐπω δ' ἦν πέτρον ἰκελος χροῶ· τῆνεκα καὶ μιν
 αἰετος ἐκ νεφελῶν ὄξυς ἐμαρφεν ἰδῶν.
 πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεῖς, πέσιν εἰς ἄλλα δύσμορος· ἢ ῥα
 ἄμφω, κρεῖθῆρης ἢ μβροτε, κρεῖθ βιότα.

Αντιφίλη βυζαντίου.

Δι' ἰαλῆ τινάθειν ὑποπλῶντα λαβραῖν
 εἰρεσίη, φαίδων εἰσιδε πηλυπόδην.
 μάρφασ δ', ὄξυς ἐριφεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
 πλέξασθαι βρύζδην ὀκτατόνους ἔλικας.
 διοκονθεῖς δ' ἐπὶ θάμνον ὄσ οἰκία δειλά λαζωῦ,
 εἰλιδὸν ταχινῶ πῶκος ἔδισε πόδας.
 εἴλε δ' ἄλγος· σὺ δ' ἀελλῆπον ἔχεις γέρας ἄμφοτέρωθεν,
 ἄγρης χερσαῖης πρῆσβυ, κρεῖθ εἰναλίης.

Φιλίππου.

μεμφομένη βορέην, ἐπέπωτῶμιν ὑπὲρ ἄλλης.
 πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρηῖης ἢ πιος ἢ δ' ἄνεμος.
 εἰμὰ με πῶν μελίγηρει ἀνδρόνα, δέξατο νῶτοῖς
 δεξιῖν, κρεῖθ πῆνῆν πόντιος ἠνιόχης.
 πισοτάτῳ δ' ἐρέτη παρβμομένη, ἴν ἄκωπον
 ταύτην τῷ σῶματος θέλζον ἐγὼ κινθάρη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰρεσίην δελφίνων ἀεὶ μύθοισιν ἄμιαστον
ἤνυσαν· ὃ φύσεως μύθος ἄριότιος.

Ἰσιδάωρον ἀγεώτου.

Ρύλυτον ἀγρῶσας ποτὲ Γαῖνιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔριψεν, δέεσας θηρὸς ἰμαντοπέδην.

αἴψ' ὅδ' ἐφ' ὑπνώοντα πεισὼν ἐνέδησε λαγῶν,
φῶν, τόχα θηραντὰς ἄρτι φυγόντα καῖας.

ἀγρῶσι δ' ἤγρῶσεν ὅδ' εἰς ἄλλα Γαῖνιχος ἰχθυῶ
ἤκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγῶν ἔχων.

Ἀντιφίλου.

Ἀνέρα θῆρ χειρῶν ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνευε,
δράμινος λοφιῆς ὑγρὸν ὑπέρθε νέκην,

ὅθ' ἑμαῖοθεν ἐκόμιασεν· ὃ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτυ μισθὸν ἔχω θάνατον.

δαίμονα δ' ἀμύλων ἠμείψαμεν· ἠὲ ἰθὺς κείνης
χθῶν, ἐμὲ πᾶνδ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τὸ μὲν ὑδωρ.

Βιάνορος.

Φῶρδ' ὅτ' εἰτόλιοι τυρσηνίδος ἀχόθι δίνης
φορμικτῶν ἀχέτη θῆκην ὑπερβύβιον,

αὐτίκ' εἰς κινάρεθ' ἰλιγυχιεῖ δέξατο δελφίν
σιώθρονον· ἐκ δὲ βυθῶ νήχεθ' ἑλισσόμενος,

μέχρις ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε κορίνθιον· ἤρα βάλασσε
ἰχθύς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρες.

Φανίης.

Ἀπῆτα κελαμαντὰ, ποτὶ ξερὸν ἐλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λάβεν ἄρχαν πρώτον ἐμπολέα.

αἶτε σύ γ' ὄν κύρτυς μελανυρίδας, αἶτέ τιν' ἀγρεῖς
μορμύρον, ἠὲ κίχλην, ἠὲ σπάρρον, ἠὲ σμακρίδα,

αὐτὸντ' αὐγάμεις μετ' ὄν ὑκρέας, ἀμὰ θάλασσαν
τιμῶντα, φαφαρῶν κλάσματος εἰς ἀπῶν.

Χαλκίδαῖσ' ἦν δὲ φέρης φίλ' ἄκρον βίδασ', ἠτίνα θρίανον,
ἀνὰ ρηι-λιθίαν ἢ ἰθρ' ἔχω φάρυγα.

Εἰς ΚΑΛΛΟΣ. Αντιπάθρου. 41

Βουκόλος ἔπλεο φῶϊβε. Γροσζιδάων δὲ, κεβῶλλης.

κύνος, Ζαῦς. ἄμμων δ', ἄμφιβότος ὄφης.

Χοῖ' ἰδύ, ἐπ' ἠγέας, σὺ δὲ παιδιδός, ὄφρα λάθοιτε.

ἔσ' ἰθρ' ἢ πειθῶσ' ἀνέται, ἀμὰ βίης.

ἀναγύρας δ' ὄν' χαλκίδος, ἄτερ δ' ὄλε' αὐτὸς ἀλίσκει

πάντας, κῆ' πάσας, ἢ μεταβυλλόμενος.

Εἰς ἀμωρον κολυμβῶσαν ἐν τῷ νεύλω

Ἀκύνπρις πρῶαν γυμνάσ' σε βόασεν ἰδύσα,

φῶ, φῶ, πῶς ταυόνων ἐκτοθεν ἕρανίων

ζαλώσας ὡδ' ἴνα θαλάαιον ὁ θρασὺς ἄλλαν

νεῖλος ἀπ' γλυκερῶν Κύπριν ἀνήκει βυθῶν.

Τί' ἀν' εἴποιεῖ δ' οὐθ' ἄ ἰδύσα πῶ

ἔλένην ἐν φάρῳ.

Οἴ κτεῖρω σέο κέλλος, ἐπεὶ Δίος ἐσὶ γενέθλης.

εἰσορόω γὰρ ἀγαλμα διοποιεῖς. ἀπρεκίως ἰθρ

πωσίτε, κῆ' ἀναοῖσι. μάχη δ' ἐκέπρος ἐτύχθη.

τῷ Διὸς ἀγίοχοιο τεῦ γενετῆρος δῶσαί;

ἔμπης δ' ἔρχεο θάλαμον, ἀπὴμονα νόσον ἔλυσσά

εἰδοθίης ἰόπτι, κῆ' κίης ἐπὶ νῶτα θαλαάτης.

Ἀθηνῶν

Ἀἰ χάριτες, προεἰ εἰσι. σὺ δ' ἠ, μία ταῖς προσι ταύταις

γεννήθης, ἴν' ἔχωσ' αἰ χάριτες χάριτα.

Εἰς ΚΟΛΑΚΑΣ. Βισαντίνου. 42

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,

πολλὰς ἐκώσει τοῖς μικροῖς σύμμασιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥστε χρῆ τὸν ἀρίστον ἀπεχθάρουτα δικαίως,
ὡς κόλακχος μισεῖν τὸς κατακαυμένους.

Λουκιανού.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χλεπώτερον ἄρην
ἀνθρώπου, καθαράν φανδόμενος φιλίην.
ὅ γὰρ ἐβ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασόμεθ' ἐν ἀγαπῶντι
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλασπίόμεθα.

Γαλλοῦ.

Ἦν ὁ φίλος τί λάβη, δόμενε φράτερ αὐτὸς ἔγραψεν.
ἦν δ' αὖ μήτι λάβη, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ἄνια γὰρ κῆρτῶτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
ἔκ ἐθέλω δόμενε, οὐ γὰρ ἔχω δόμενα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῶ, κῆρ λάμβδα, μόνον κόρακχος, κόλακχος τε δίτσα.
οὐ κοῦν, ταῦτ' ἀκόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.
τοιαῦτ' μοι βέλτιστε, τόδε ζῶον περὶ λάξ,
εἰδὼς κῆρ ζῶντων τὸς κόλακχος, κόρακχος.

Τῶ αὐτοῦ.

Οὐχ οὐ' τὰ βλασπίει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὡς περὶ πῶν καθαράν φανδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προειδόμεθ', ἐκρεπόμεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κείνον κρίνω βραχὺ, ὅς ποτε λάξην
αὐτὸ ἀπὸ τῆς φιλίας τίσιν ἔχων ἀδίκει.

Αἰθιλον.

Πλασὸν ἔχει τὸν ἔρωτα. φῶβος δὲ φιλεῖς, κῆρ ἀνάγκη.
τὸ δὲ φιλεῖν ἕως, ὅ δὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Αἰθιλον. 43

Θαρσαλέοι κελτοί, ποταμῶ ζιλήμονι ῥήνω
τέλνα ταλαντῶνσι. κῆρ ἔ πάρος εἰσὶ τοικῶς,
πρὶν

πρὶν παῖν ἀβρήσωσι λελυμένον ὕδατι σεμνῶ-
 κείφα γὰρ ἠνίκ᾽ μητρὸς ὀλιθίσασθ' διὰ κέλευπον
 νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι βῆκε νέον παῖν, ὃ δ' ἀλερίζη.
 ἔπειθ' ἔρ' γενέται φέρει νόον, πρὶν γ' ἐσαβρήσῃ
 κερκίμενον ληθησοῖσιν ἐλεχιγράμυ ποταμοῖο.
 ἢ δὲ μετ' εἰλείθυαν ἐπ' ἀλγέσιν ἄλγος ἔχουσα
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀλιθία οἶδε τοκίνα,
 εἰ κδέχεται προμένασα, τί μήσεται ἄσπετον ὕδωρ.

Γαλασσαῖα.

Οὐδεὶς καὶ καθαρός, καὶ μέλιτος ἤλυθεν ἄρχων-
 ἐν γὰρ ἐνὸς δοκεῖ δόγματος ἀντίπαλον.
 ἢ γλυκὺ, τὸ κλέπτοντος ὑπερφιάλου δὲ, τὸ ἀγνόν.
 ὄργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δύ' εἰσι πάθη.

Τὸ αὐτὸ.

Μὴ ποτε δουλεύσασα γαυῆ δέσποισινα γένοιτο
 εἴη παροιμιχόν, τῷ δ' ἐθ' ὁμοιον ἐρῶ.
 μήτε δίκην δίκησθεν ἀνὴρ γεροντῶς δικολέκτης,
 μήδ' αὖ ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ἦ.
 πᾶς γὰρ ὁ μισαρνεῖν εἰσισμένος, ὃ δ' ἐν ἐταίρω
 σιμνότερον δίκησσι, μὴ ῥηπαρῶς δ' αὖχται.

Τὸ αὐτὸ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
 βλασφημίαις γὰρ εὐθύς ὃ θυμῷ μινεν,
 χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμῶν ῥίσας,
 τὰς τῶν ποιητῶν, καὶ ταλαπύρων βροτῶν.

Τὸ αὐτὸ.

Στυγνὴν αὖ νίην τίς ἰδὼν κατὰ πῦρ πόλιν ἐχθεῖς,
 εἶπε, θεὰ νίη, τί πτε πέπονθας ἄρα;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
 οὐκ ἔγνωσ' σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.
 ἢν ἄρα καὶ νίκη πολυδάσως, ἢν παρὰ θεομῶν
 Πατρικίος ναύτης ἤρπασεν ὡς ἀνεμῶν.

Εἰς Λογογραφίαν,

ἦτοι ἐποποιῖαν. Παρμενίωνος. 44

Φημί πολυστήχιν ἐπιγράμματος, οὐ κατὰ μούσας
 εἶναι, μὴ ζητεῖτ' ἐν σαρδίῳ δολιχόν.
 πᾶλλ' ἀνακυκλεῖται δοκιχοῦ δρόμος. ἐν σαρδίῳ δὲ
 ὄξυς ἐλαυνόμενος, πνύματός ἐστι ῥόνος.

Κυρίλλου.

Ῥᾶν κεχλόν' ἐς ἐπίγραμμα ῥόδιστον. ἢν δὲ παρέλθῃς
 τὸς προῖς, ῥαφιδεῖς, καὶ ἐπίγραμμα λέγεις.

Αδύλον.

Οἴγνυ μὲν ἐξ ἐτέρης πύμα πίδακος, ὡς τ' ἄρυσσασθαι
 ξείνον μουσοπόλον γράμμα Λεωνίδειω.
 δίστιχα ῥᾶ φήροισιν ἰσάζεται. ἀμὰ σὺ μῶμε,
 ἐξίθι, κείσ' ἐτέρης ὄξυ ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὴν φασάδωνα διάλογον Πλάτωνος,
 νοθευόμενον ὑπὸ Παναετίου.

Εἶ με Πλάτων οὐ γράφε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνα,
 σωκρατικῶν δαίρων αἰθεα πάντα φέρω.
 ἀμὰ νόθον μ' ἐτέλειε Παναετίος. ὅς ῥ' ἐτάλασε,
 καὶ φυχὴν θνητῶν καὶ μὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικητής ὀλίγος μὲν ἐπὶ προφρόνισιν αἰήτης,
 οἷά τε πρηεῖς ἀρχεται ἐκ μελέτης.

ὡς ὅταν ἐμπνύσῃ, κατὰ δ' ἴστα πάντα φέριται,
 λαίφρα πακτώσασ', μέλαρα θέει πελάγη,
 ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
 ἔλθῃ, ἀνυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένασ'.

Ἀθῆλον.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ὅτ' χεῖρας· εἰ δέ γε πάμπαν
 νῆϊς ἐφύς μουσείων, ῥίψον ἂ μὴ νοεῖς·
 εἰ μὴ δέ γ' οὐ πάντεσσι βασιῶν παῦροι δ' ἀγέσσαντο
 Θουκυδίδην ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Ἀθῆλον.

Γὰρ λόγος ἔστι μάτακος, ὃ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
 καὶ πᾶσα πράξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

Εἰς μαῖνομενοῦς. 45

Κοινῇ παρ κλισίῃ ληθαργικὸς, ἠδὲ φρενοπλήξ,
 κείμενοι, ἀμύλων νοῦσον ἀπεσιέδισαν·
 ἔξεβορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύαιης,
 καὶ τὸν ἀναέσθητον, παντὸς ἐτυπτε μέλους·
 πληγαὶ δ' ἀμφοτέροισι ἐγένοντ' ἄκος· ἀεὶ δ' αἰὶν, αὐτῶν,
 ἐζρετο· τὸν δ' ὑπνοῦ πουλὺς ἐρίφε κύπος.

Εἰς μαθημάτων. 46

Ἀρτιπάρου.

Γράμμα τὸ δ' ὀρθοῖο δακτύμονος, ὃς ποτε λεπτῆ
 φροντίδι διναιῶν ἀπέρασ' ἐφράσατο,
 ἀπλανέασ' τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, ὅσιν ἐναργῆς
 ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδεδέτα·
 αἰνεῖσθω δὲ καμῶν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς εἶναι
 δαῦτερος, ὅστις ἔθνη ἄστρα φαινότ' ἔρα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λεονίδου.

Μαύτιβι ἀστερόεσσαν ὄσοι ζητέετε κέλευθον,
 ἔρροιτ' εἰ καίης φουδολόγοι σοφίης.
 ὕ μέσ' ἀφροσώην μαλώσατο, τάλμα δ' ἔτι κτε
 τλήμονασ, αὐ δ' ἰ δ' ἴνιν εἰ δότασ ἀκλεῖην.

Αντιπάρου.

Θεογένης Γείσωνι τὰ τε χνήνεντα κύπελλα
 πέμπει· χωρῶμεν δ' ὕρανὸν ἀμφοτέρα.
 Δοιά τὸρ ἐκ σφάειρῃς τετμήμεθα· κῆρ κῆρ, ἡμῶν,
 τὸς νοτίης, τὸ δ' ἐχρ τεῖρια τῶν βορέη.
 ἄμα σὺ μιν ἔτ' ὄν ἀριτον ἐπίβλεπε· δοιά δ' ἐκ ἀμφοῖν
 μέτρα πιῶν, ἀφρεῖ πάντα τὰ φαινόμενα.

Γτολεμαῖος.

Οἶδ' ὅτι θναρὸς ἐγὼ, κῆρ ἐφάμερος· ἄμ' ὅταν ἀστρων
 μασιῶν πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἔλικας,
 ἔμ' ἔτ' ἐπιφανῶ ποσὶ γαίης, ἄμα παρ' αὐτῶ
 Ζηνὶ διοφερέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης,

Λήμμα εἰς τὰ προκείμενα
 προβλήματα.

Εὐρεῖν ἀριθμὸν ἴον, α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα
 μέρη, προκείμενα εὐρεῖν ἴον ἔχοντα τὰ ἐπὶ τῶ προ-
 βλήματι τῶν Αὐγείου βοῶν μέρη, ἡμισυ ὄγδοον. Δωδε-
 κῆτον· εἰκοσὸν· δεκακοσὸν. ἐπιθήμι ἀντὶ τῶν μορίων τῶ
 των, τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμούς, β· η· ιβ· κ· λ· λαμ
 βάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέ-
 φρον· εἰ μὴ πρῶτοι πρὸς ἀμῆλῃς, κῆρ ἀσαῦβεται εἰσι, πλὴν
 μονάδα· εἰ δὲ δυνάτεροι, κῆρ ἀσαῦβεται, ἴον ὑρισκόμενον· κῆρ
 ὁσαῖς εἴτε ἡ μονάς, εἴτε ὁ εὐρεθείς ἄλλος ἀριθμὸς με-
 φρεῖ ἴον πρότερον, τοσαυτάκις ποίω ἴον δυνάτερον· κῆρ ἴον γιν

νόμιμον ἢ δὴ πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληφθέν
 τα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς ἰόν, γ, καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοι
 νὸν μέγιστον μέρος αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄχρις ἕ' διὰ
 πάντων ἐξέλθω. καὶ ἰόν τέλος ἀποβαίντα, ἐκείνον εἶναι φη
 μι ἰόν, α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. ὄν,
 λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέγιστον μέρος τῶν, β, κ, η, καὶ
 ἔστιν αὐτὸς ὁ, β, κ, ἐπεὶ ἅπαξ ὁ, β, εἰ αὐτὸν μερεῖ, λέγω ἅπαξ
 τὰ, η, πάλιν, η, ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισιόν, καὶ
 ὄν, ὄσον. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν ρη,
 καὶ τῶν λ, καὶ ἔστιν ὁ, δ, καὶ ἐπεὶ ὁ, δ, δις μερεῖ ἰόν, η, λέ
 γω δις τὰ, ιβ, κδ, ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισιόν,
 ὄν, ὄσον, ὄω δέ κεστον, εἰ μὲντοι οὗτος καὶ ἕτερα ἔχει μέρη,
 οὐ παρὰ τὸτο ὁ λόγος φαίνεται. οὐ γὰρ περὶ πάντων τῶν
 μερῶν αὐτῶ ζήτοῦμεν. πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγι
 στον μέρος τῶν, κδ, καὶ τῶν, η, καὶ ἔστιν ὁ, δ, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς
 ὁ, δ, ἐξάκις μερεῖ ἰόν, κδ, λέγω ἐξάκις τὰ, η, ρη, ὅς ἀπὸ
 μονάδος ἔχει ἡμισιόν, η, ιβ, η. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον
 κοινὸν μέρος τῶν, ρη, καὶ ἔστιν ὁ, λ, καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ, λ, τε
 τράκις μερεῖ ἰόν, ρη, λέγω τετράκις τὰ, λ, πάλιν, ρη, αὐτὸς
 ἄρα ὁ, ρη, πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει τὰ διδόμενα μέρη.

Γαλλὰς ἐγὼ τελέσω σφρηγῆματος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
 αἰζηνὴν πέλεται δῶρον ἀοιδόσπολων.
 ἡμισιὸν μὲν χρυσοῖο, Χαρίσιος, ὄν, ὄσάτην δὲ,
 Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
 αὐτὰρ εἰκοσὴν, Θεμίσιον. τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
 ἰνεία, καὶ τέχνη, δῶρον ἄριστοδίκου.

Αὐγεῖν ἐρέεινε, μέγα θείος ἀλκείδα,
 πηθῶν βυκολίων δίζήμερος. ὅς δ' ἅπαμειπτο

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄμφι μὲν ἀλλήλοισι φράσι φίλος, ἢ μισοῦ τῶνδε.
μοίρη δ' ὀυδοῖσι ὄχθον κρόνου ἀμυρνεύονται.
διωδέσθη δ' ἀπαύσθη τεραξίπποι παρ' ἔρον.
ἀμφι δ' ἄρ' ἠλίδα δ' ἴαν εἰηκοσὴ νεμέθονται.
αὐτὰρ ἐν δόκησιν ἢ πρηνεσὴν προλέλοιπα.
λοιπὰς δ' αὖ λυαίσι ἀγέλασ' ἴδε πενήκοντα.

Χάλκεός ἐστι μὲν κροισὶ δέ μοι ὄμματα δοῖα,
καὶ σῶμα. σὺ δέ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρατῆρα δ' ἡμᾶσι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαὸν προιαοῖς, καὶ πισύρεαι θέναρ.
ἄρηνον ἔξ ὥραις πῆσαι σῶμα. ἐν δ' ἅμα πάντα,
καὶ σῶμα, καὶ γλῆνας, καὶ θέναρ εἰπέ πόσον.

Σχόλιον Μαξίμου μοναχοῦ.

Τὸ κεφάλου πρόβλημα, τοῖσ' ἔστιν. Εὐρεῖν δριβμὸν ἴσον τοῖς δοθείσιν αὐτῷ μέρει, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. Δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε μείζονα εἶναι τῷ ὅλῳ. εἰ μὴ γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα εἴη τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται τῷ ὅλῳ. εἰ δὲ καὶ μείζονα, πολλῶν πλεον οὐκ ἔσονται. Ἰσέον γε μὴν, ὅτι οὐδὲ πάντα τὰ ζητούμενου δριβμοῦ τὰ μέρη δίδονται, ἀλλὰ τινά. Εὐρήσθω ὁ δριβμὸς ὁ, ἀπὸ μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη. αὐτὸς οὖν, ἐπειδὴ τὰ δοθέντα μέρη αὐτῷ ἐλάττωνα εἴη τῷ ὅλῳ, ἔξει καὶ μονάδας ὅσας δὴποτε ἐπιλοίπους. καὶ μὴ αὐτὰ ἴσαι ὡς ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθείσας μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον. αὐρηται γὰρ δριβμὸς, ἴσος ὢν τοῖς δοθείσιν αὐτῷ μέρει, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ ὑποκιμηταιόμενα μετὰ τὰ μέρη μονάδων, ἐλάττωνα εἴη τῶν δοθει-

ὧν ἐξ ἑξῆς μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν ἐ-
 κείναι πρὸς ταῦτα τὰς ἐλάσσονας, καὶ λαμβάνειν ἕτερον
 ἄριθμὸν, ἢ τὸν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν ἀρρεθέντα ἄριθμὸν, ὃν
 λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, καὶ κείνον
 εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ἄριθμὸν. οἷον, ἐπὶ καθ' ἓ τῆς
 Γαλλίας παραδείγματος, ζητεῖται τίς ἄριθμὸς, α, ὃς πρὸ
 μονάδος ἔχει μέρος ἡμισυ, ὄγδοον, δέκτον, καὶ εἰκοσόν.
 καὶ ἀρρητὰ ὀ τεσσαράκοντα. τούτου τὸ μέρος ἡμισυ μίον,
 ὁ, κ, ὄγδοον δέ, ὁ, ε, δέκτον, ὁ, δ, καὶ εἰκοσόν, ὁ, β, ταῦτα δὲ
 πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδος ἕνεκα, γίνονται, μ, καὶ ἔχουσιν
 τὸ ζητούμενον. Ἐπὶ δὲ τῶν βωῶν παραδείγματος, ζη-
 τεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων, α, ὃς πρὸ μονάδος ἡμισυ, ὄγδοον, δω-
 δέκτον, εἰκοσόν, καὶ τριακοσόν. καὶ ἀρρητὰ ὁ, ρ, κ, τούτου
 τὸ μέρος ἡμισυ μίον, τὰ, ε, ὄγδοον δέ, τὰ, ιε, δωδέκτον, τὰ, ι, κ,
 τὰ, ε, ξ, καὶ τριακοσόν, τὰ, δ, ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ γίνον-
 ται ἄνευ κληρονομημάτων. λοιπὰ καὶ μέχρι τῶν ρη, μονάδος
 κε. ἢ ἡμῖς μονάδας, ν, ἐζητούμεν. ἐπεὶ τοίνυν ὁ, ν,
 πρὸς τὸν, κε, τὸν διαπλάσιον ἔχει λόγον, ληφθήτω ὁ διαπλά-
 σιος τῶ, ρη, ὃς ἐστὶν ὁ, σμ, τούτου γοῶν, ἡμισυ μίον, τὰ ρη,
 ὄγδοον δέ, τὰ λ, δωδέκτον, τὰ κ, εἰκοσόν, τὰ ιβ, καὶ τρια-
 κοσόν, τὰ η, ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, ἔχουσιν ἄνευ κληρονομημάτων,
 οἷς προσθέμεναι καὶ πενήκοντα μονάδας, ποιούσι τὸν,
 σμ, καὶ δέδεικται τὸ προκείμενον. ἦσαν τὸν ἐν μίον τῶ, α,
 τάλαντα, μ, ἐν δὲ τῶ, β, ἀγέλαι-σμ. Τὸ δὲ περὶ τῶν κρου-
 τῶν πρόβλημα, μεθοδεύεται ὕπως ὁ μὲν δεξιὸς ὀφθαλμὸς,
 διὰ β, ἡμερῶν, ἢ τοιῶν κδ, πληροῖ τὴν κρατῆρα. ἢ δ' εἴπε-
 νυ χθιμέρων. ὁ δ' ἀριστερός, διὰ ζι, ἐν ἡμερῶν, ἢ τοιῶν βρι-
 ακονταίξ. τὸ ἢ θέναρ, ἐν τέταρτον ἡμέραις, ἢ τοιῶν μι,
 τὸ ἢ σῶμα, δὲ ὡρῶν ἐξ. ἐπεὶ τοίνυν ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ
 κδ, ὡρῶν πληροῖ τὸν κρατῆρα, διὰ μίαν ἄρα ὥραν τὸ εἰκο-

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

σοτέταρτον μέρος τῆ κρατῆρος πληρώσει, ὡσαύτως καὶ ὁ
 ἄριστος διὰ μιᾶς ὥρας ἢ τριακοσθέντον αὐτῶ. Εὐρύθω
 καὶ ταῦθα ἄριστος ὁ, α, ἔχων ἀπὸ μονάδος μέρη ταῦτα,
 εἰκοστέταρτον, τριακοσθέντον καὶ ἢ βέναρ, ἢ τεσσαρακο=
 σῶδσον, καὶ ἢ σῶμα, ἢ ἔκτον. αἴρηται τῆναι ὁ, ρμο, τῶ
 του γὰρ εἰκοστέταρτον μὲν, τὰ ἔξ. τριακοσθέντον δὲ, τὰ
 δ, τεσσαρακοσῶδσον, τὰ, γ, καὶ ἔκτον, τὰ, κδ, ὁμοῦ δὲ πάν
 τα, λζ, ἔκτος τεσσαρακοστέταρτα. διὰ μιᾶς ὥρας ἄρα
 πάντως ὁ μὲ οἱ κρηνοί, λζ, ἔκτος τεσσαρακοστέταρτα
 μέρη πληρώσει τῆ κρατῆρος. ταῦτα τὰ, λζ, πολλαπλασια
 σῶν ἄρις ἔδωκάμεθα ἐλθεῖν ἐπὶ ἦν, ρμο, δωκάμεθα δὲ
 τρίς. τρίς γὰρ τὰ, λζ, τρια. λοιπὰ καὶ ἄρι τῶν, ρμο, λευκὰ περ
 ἐπὶ δὴ τῆ μιᾶ ὥρας, λζ, ἐπιβάλλουσιν, ἔσονται λγ, τριακο=
 σῶβδσμο μιᾶς ὥρας. πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρατῆρ, ὁ μὲ
 πάντων τῶν κρωῶν ρεόντων, ἐν ὥραις τρισί, διὰ ἢ τρίς
 τὰ, λζ, καὶ ἐτι. λ, καὶ τρισί τριακοσβεβδόμεοις μιᾶς ὥρας.
 Οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προ=
 βλημάτων.

Αμφω κωμῆ μεις εἰκοσι μνᾶς ἔλκομεν,
 ζῆσός τε, χῶ ξάμμος. ἦν δέ μου λάβης
 τρίτον, ἢ τέτραπὸν τε, τὸ δ' ἀμφοῖνος.
 ἐξ πάντ' ἀναρῶν, μηδὲς ἀρήσεις σαθμῶν.

Ερμινεία τὲ αὐτῶ.

Δώδεκα μναῖ. ὦν ἢ τρίτον, τεσσαρσβ. ὁ κτὸ μναῖ. ὦν ἢ τὲ
 ταιρτον, δ' ὄ. δώδεκα δὲ, καὶ ὁ κτὸ, εἰκοσι. τεσσαρα δὲ, καὶ
 δύο, ἔξ.

Αδέασπον.

Τὸν σοφὸν ἐν κιβάρῃ, ἦν μοισικὸν ἀνδροτίωνα,
 ἦρετό τις τοῖν κρηματικὴν σοφίην,
 δεξιτερὴν

δεξιτερὴν ἢ πάλιν, ὅποτε πληκτροῖσι δονήσω
 ἡλακὴ νήπι πάλλεται αὐτομάτως,
 λιπὸν ἢ ποροῖ (ῥα κῆ) ἀντιτύπον τερέτισμα
 παχεῖ, τῆς ἰδίης πληυομένης ὑπάτης.
 ὥστε με θαυμάζειν πῶς ἀπνοανῦρα ταβέντα,
 ἢ φύσις ἀλλήλοις θήκετο συμπαδεία.
 εἰς δὲ, τὸν ὄν πληκτροῖσιν ὄσι δὲ ξεινον ἀζητῶν
 ὦμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσαῖν.
 εἴσι δ' ἔδη λύσις ἤδη, τὰ νυρία πάντα τίτυπται
 ἐξ ὅτος χολάδων ἀμμιγα τεροσμένων.
 τῶνεκεν εἰσὶν ἀδελφοί, καὶ ὡς ξύμρυλα σιωπῆ χει,
 ξυγενὲς ἀμῆλω φέβμα μεριζόμενα.
 γνήσια γὰρ τὰδε πάντα, μήτ' ἄτε γαστρός ἐάντα,
 καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομί πατάγων.
 καὶ γὰρ δεξιὸν ἔμμα κῆ κῆ μενον ὄμματι λακῶ,
 πολλὰκι τῆς ἰδίης ἀντιδίδωσι πόνους.

Εἰς Μεθῆν. 47

Ἀντιπάθου.

Μῆδ' ὄδ' ἔπ' ἀγνύρη ὀλοῦ τίς τε βαλαῖαν
 ναυτίλε, μῆδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχη.
 καὶ γὰρ ἰῶν ὄρμῳ ἐνὶ κῆ πτεσεν. ὄν δὲ κῆλυμβον
 ναύτα τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρσος.
 φῶνε χοροῖτυπίν ἐπιηῖον. ἐχθρὸς ἰάνη καὶ
 πόντος. τυραννοὶ τῶτον ἐέντο νόμον.

Ἀρμένταρίος.

Κωμάζω, χρύσρον ὄν ἐσπερίων χορὸν ἀστρων
 λιάτων. ὄδ' ἄλλων λάξ ἐβάρωκα χορὸς.
 εἴψασ δ' ἀνθοβόλον κρῆτος πρὶ χα, πῶν κελασθῆνιν
 πικτιδα μεσοπόλοισ χερσὶν ἐπιρέβισα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ τὰδε θεῶν, ἄνθρωπον ἔχω βίον· ὃ δὲ πρὸ αὐτοῦ
κόσμος ἀνύθει λύρης ἔπλετο, καὶ στεράνα.

Ἀθηνῶν.

Ὅ πρὶν αἰεὶ βρομίῳ μεμεθυμένος οὐνάδι πιθῆ,
σιώπρασος οὐάστου, αἰγοπόδης σάτυρος,
διχράδιον κετὰ κώλων ἄλυστοπέδησι κυτωθεῖς,
ἐνταῦθα παῖδ' ἔβας χηλοτορεῖ Θετίδος,
ὃ σοφὸν ἐκ τὴν γῆρας ἀσηκῶν πόνον, ἀμὰ πενιχρῶν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ἠνόμενος βιοτῶν.

Ἀθηνῶν.

Γῶ σοι κῆνα κύπελλα λαφύστε, πῶ κετὰ θύρῶν
πῶγμυα, καὶ κῶμοι, σκιροπόδη σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλασι τοδὶ κριτον ἄμμα κετὰ φασ
θῆκετο, τὸν βρομίῳ σπάρῳν ἐλιξάμενον;
ἀχρήμων ἐνδεῖα, καὶ ἀπῶτολμος ἀνάγκη,
ἄ με παρ' ἠφράσω θῆκε μαριλοτόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ. 48

Βάσανον.

Μήτέ με χεῖματι πόντος ἄγοι θρασυῖς, ὃ δὲ χαλκίην
δορὴν ἠσπασάμην πῶν πολωννεμῶν.
αἰ μεσὸ πτδ' ἄριστοι, ὃ πη δέξε πρὶς ἰδὸν ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἠσπασάμην.
πῶτ' ἀγάπα φίλε λάμπι, κετὰ δ' ἔχθαρε θυέλλασ.
εἰσὶ πινεὶς πρῆεις, καὶ βιότῳ ζέφυροι.

Ἀθηνῶν.

Γᾶν τὸ περιττὸν ἀκαίρον, ἐπεὶ λόγος ὄβρι παλαιός,
ὡς καὶ τὸ μέλιτος τὸ πλέον ὄβρι χαλί.

Ἰουλιανῶν.

Ὅϊκος, καὶ πάτρι, βιότῳ χάρις· αἰ δὲ περιαιεὶ
φροντίδων, ἀνθρώποις, ὃ βίος, ἀμὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Αθίλον. 49

Εὐσεβίος μ' ἐδάμασεν ὁ μὲν, καὶ πρῶτος ὕπνος,
ὃς καὶ ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ κτελέσασ·
ἴων ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ καὶ, ἐρρέτω, ὃς δέ, παρείη
ἴλαος, ὠράων μέτρον ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΓΙΑΝ. Καλλιμάχου. 50

Στήλην μητρογῆς μικρὰν λίθον ἔσπερε κῆρος,
ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ πρόπον οἰόμενος·
ἦ δέ, τάρω κλινθεῖσα, κητέντανε πάϊδα πρεῖσα·
φαίγετε μητρογῆς καὶ τάρων δι πρόγονοι.

Αθίλον.

Μητρογῆ, προζόνοισιν αἰεὶ κηρόν, ἦ δέ φιλήσασαι
σώζουσιν· φαῖδραν γυνῶν, καὶ Ἰππόλυτον.

Γαρμενίωνος μακεδόνοσ.

Μητρογῆς δ' ὕσμινις αἰεὶ χόλος, ἦ δ' ἔν' ἔρωτι
ἦπιος· εἶδα πάθῃ σώρρονος ἰππολύτη.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ. 51

Μακεδονί' ὕπαττε.

Μνήμη, καὶ λίθῃ, μέγα χαίρειτον, ἦ μὲν ἐπ' ἔργοις
μνήμη, τοῖσ ἀγαθοῖσ, ἦ δ' ἐπὶ λανθαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λυκιστοῦ. 52

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγῆς ἐπικείσθω.
κρείστων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακῆ.

ΕΙΣ ΜΕΜΥΓΙΝ.

Αντιφίλου. 53

Ἡ γρῶσ ἀβέλλι, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
φοῖβον ἔν' πρὸ ποδῶν μάντιν αἰερελίθον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Χείρσι περὰ ζῆσα· κῆρ ἦν βαρὺς ἰνίχῃ μῆτι
 ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κενρότερος πετάλων.
 αὐτὴ δὲ πρήνυσα ῥ' οἰφίλον, ἦν ποθ' ἄμαρτοι,
 φοίβῃ τὰς ἀνίσους χείρας ἐπεγράβετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Αντιπάφρου. 54

Καὶ κραναῶς βαβυλωνος ἐπίδρομον ἄρμασι τέχης,
 κῆρ ἦν ἐπ' ἀλφειῷ Ζῆνα κητυρασάμιν,
 κῆρ πῶν τ' ἀώρημα, κῆρ ἠελίοιο Κολοσῶν,
 κῆρ μέγαν αἰπεινῶν πυραμίδων κέματον.
 μᾶμα τε Μαισωλοῖο πελώριον· αἰ δ' ὅτ' ἐσείδον
 δατέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
 κείνα μὲν ἢ μαύρωρ τε· κῆρ ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
 ἄλιος, ἢ δ' ἐν πωτόιον ἐπαυράσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέταρτος ἀώρησι ταυπηρύγων ἐπὶ νώτων
 νῆκαι, ἰσθηθίμους ἕξασ' ἀθανάτων,
 αἰμὶ, ἀθηαίαν πολεμῶσιν, αἰ δ' ἀφροδίταν,
 αἰ δὲ, ῥὺν ἀλκείδαν, αἰ δ' ἀρβύλητον ἄρη,
 σείο κηταύροπον γραπὸν τέρας· βε δὲ νέοντα
 ἔρηνον· ὠρῶμασ Γαίε πάρος ἔρυμα,
 θεῖη ἀνίχτον μὲν ὀβουραῖος· αἰ δ' ἐπε Κύπρις,
 ἀνταμον· ἀμνητιν Παλλάς, ἀχερον ἄρης.

Μηασάλλου.

Στῶμεν ἀλιρράντοιο παρὰ χθαμαλῶν χθόνα πόντου,
 δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας,
 κράναν τ' ἀγέροισι κητάσκιον· ἦς ἄπο, νᾶμα
 ξουθαῖ ἀθύρονται χείλεσιν ἀλκυόνος.

Εἰς τάφρον Ρομπηῖος ἐν ἀγυπῶ, ἄδριανῶ βασιλέως.
 Τῶ ναοῖς βρίθοντι, πόση σπᾶνίς ἐπλετο τύμβου.

Ζωσίμου βασιίου.

Οὐ μόνον ὕσμίνῃσι, καὶ ὅταν σπένδοντι κυδοιμῶ
ῥύσῃ δ' ἄρειτόλμων θυμὸν ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὅπῃ τ' ἔχισε νῆα θαλάσσια,
ἀσπίς ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
εἴ μὴ δὲ κ' ἄν πελάγη, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλλίς ἐκείνῃ,
τὸν θρασυῶν ἐσιπῶν ῥυσαμένη θανάτων.

Θέωνος ἀρεξανδρείως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπίκρανος ἀσπίς ἀκόντων,
ἢ φόνιον συγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθῃ,
ἄρῃιον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἐπέδ' ἄλιφθορίῃ,
συζυγίης ἀμέλισσα· κελὸν δέ σε φάρτον ἄρουσα,
ναὶ φίλος ἀντικαίων ἀχρὶς ἔβην λιμένων.

Ιουλίῳ λεωνίδου.

Εἶν' ἐνὶ κινδύων ἐφυγον δύο Μυρτίλος ὄπῃ,
τὸν μὲν, ἄριστάσασ, τὸν δ' ἐπινηξάμενος,
ἀργέτης ὅτ' ἔδυσσε νεὼς πρόπιν· ἀσπίδα δ' ἔχον
σωθεὶς κερκίμενην ὕδατι, καὶ πολέμῳ.

Ιυλίῳ διοκλέως.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, πλὴν ἐπὶ πολλῶς
ἀντιπάλως πιστὴν σύμμαχον ὠπλισάμεν,
εἴτε δὲ βακὸν ἐμοὶ πόντος σκέρτος· ἢ μ' ἀπ' νηὸς
ὀλλυμένης, κόμισσασ νηκτὴν ἐπ' ἡτόνσασ.
ἄρεος ἐν πολέμοις, ἐφυγον χόλον· ἐν δὲ θαλάσῃ,
νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὄπλον ἐν ἀμροτέροις.

Ἀντιφάνους.

Νηὸς ἄλις ῥέπῃ πλάγῃ τὴν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Χείρα δ' ἐπέριψεν· ἥ δ' ἐπεπλάσαστ' ὄν βυθὸν ἄλμυς
 ἦν σῶζονθ'· ἔγω πάσιν ἀπηχθάνετο.
 ναυηγὸν δ' ὄνομα βᾶ ἔχε μόρον· ὦ δ' ἔκείνην
 καὶ δρου μοὶ χῆροι κορυμίστα, καὶ λιμένθς.

Φιλίππς.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος· ἐμοὶ δ' ἔπορεν καὶ δαίμων
 πλαζομένω, φύσις νῆα ποθροτέρην.
 παύρδς ἰδῶν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθὼν,
 μοικωρέτης ἐπέβην, φόρτος ὄφειλόμενος.
 ἦρχε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δις ὁ πρῆσβς,
 νῆπιον ὡ γαίη, δαύτερον ἐπιλάσγ.

Ἀντιπάτρου μακεδόνοσ.

Αἰεὶ θηλυτέρησιν ὕδωρ κρηδὸν ἐλλήσσοντοσ,
 ξεῖνε Κλεωνίησ παῖθεσ θυρᾶ χίδωσ.
 πλῶε γὰρ ὄν σισπὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μιλαίνῃ
 φορτίδ' ἰ, πλῶ ἔλλησ μόϊραν ἀπεπλάσαστο.
 ἦρῶ δ' ἡλαίη, σὺ μὲν, ἀνέρχ, Διήμαχος δέ,
 νύμφην, ἐν πύροισ ὤλεσαστε σαρδέϊσ.

Αἰμιλιανῶ νικηέωσ.

Ἄ βάλε, χειμερίσ με κητέκλυσε νύμφατα πόντου
 δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειφαμένην.
 ἀδέομαι σωθείσα· τί μοι πλέον ὄρμον ἰκέσασ,
 δνομένη φωτῶν κείσ ματτα λυσομένων;
 κωκυτᾶ με λέγῳτε βαρὺ σκέρωσ· ὤλεσα φῶτασ
 ὤλεσα· ναυηγὸί δ' εἰσὶν ἔσω λιμένωσ.

Φιλίππου.

Ἰχθρίην ἡ πάρωσ πλώων ἄλα, νηὸσ ὀλιθῶν
 Δᾶμῖσ ὁ Νικηρέτωσ, κέππεσεν εἰς πέλαωσ.
 πολλὰ πατήρ δ' ἦρᾶτο πρὸσ ἀθανάτωσ, καὶ ὄν ὕδωρ
 φθέγγεθ', ὑπὲρ τέκνωσ κύμωσ λιανόμενωσ.

ὤλετο δ' οἰκτίσας ἀλίβρυχθεῖς· κείνο δὲ παρὸς
ἔκλυεν δάων ἔδὲ πάλαι πέλαγος.

Α. πολλωνίδου.

Καὶ τότε δινεῖς ἄροβος πόρος εἰπέ θάλασσα,
εἰ κῆρ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα.
ἀλκυόνων, αἶς πόντος αἰεὶ σπρίξατο κῆμα
νῆνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστέρην.
οἴμα κῆρ ἠνίκῃ γαῖα, κῆρ ὠδίγειναι ἀπήμων
αὐχρεῖς, σὺ φόρτῳ δύσασθ' ἄρισυμένην.

Βάαρου.

Οὐλόμεναι νῆεσι κερφιδέσθ, αἴ ποτε νόσου
ὠλέσασθ' ἑλλήνων, κῆρ σόλον ἰλίθην,
πυρρὸς ὅτε φούσῃς χερσίνης δυναρρώτερα νυκτῆς
ἤ φεσέλα, τυφλῆ δ' ἔδραμε πᾶσα φρόσις
χοιράδασθ' ὄβ κέρρασθ', δαναοῖς πάλιν ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο, κῆρ δὲ κέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
κῆρ πῶ μὲν, τὸτ' ἔπεσαν ἀνίκητος δὲ κερφιδέ
ναύπιε· σοὶ γὰρ πᾶν ἑλλάσθ' ἐκλαυσε δάκρυ.

Δ. ρηνταρίου.

Εβραυώθῃς ἠλεῖα παρ' οἴνοπόθησι λάγμυε,
νῆδύος ἐκ πάσης χυναμένη βρόμιον.
πλόθε γὰρ λίθος εἰς σέ βαρύνονος, οἶα κεραινός,
ὃ Διδὸς ἐκ χειρῶν, οἴμα Δίωγος ἔβη.
ἦν δὲ γέλωσ ἐπὶ σοὶ, κῆρ σκώματα πολλὰ, τυπείσης,
κῆρ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνώμενος θάρυβος.
οὐ θρηνώ σε λάγμυε, τὴν εὐαζήρα τεκοῦσαν
βακχον, ἐπεὶ Σεμέλη, κῆρ σὺ, πεπόνθατ' ἴσα.

Φιλίππου.

Κλαυθείσης ποτὲ νῆος ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
διαοὶ ἢ πέρ μοι αἰὲς μαρναμένοι σανάδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τύφε μὴ ἀνταχάρης Πρῶσι στρατον, ὃ νεμεσηρον,
 ἦν γὰρ ὕπερ ψυχῆς ἀγ' ἐμέλησε δίκην.
 τήχεθ' ὁ ἰδύ-τον δ' εἶλα κίων ἄλιος-παυλαάσωρ
 χείρων, ὃ δ' ὕγρῳ πῦνεται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ. Ἀντιπάτρου. 56

Γεικρότης ἀρχιππος ὅτ' ἐκ νόσοιο βαρεῖης
 ἀρτιλιποφυχέων ἐρβεν εἰς αἰδην,
 εἶπε τάδ' ἡλέων, ὡ φίλα τέλεια, μάκελλατ,
 καὶ τὸν ἄρορητῶν σέρξατέ μοι βίστον.
 μὴ σφαλερῆς ἀνείτε πόνον σονδέντα θαλαάσως,
 καὶ βαρῶν ἀπρῆς ναυτιλίης κέματον.
 ὅων μικροῆς γλυκερωτέρη ἐπῆτο μήτηρ,
 ῥῶον ἀλὸς πολίης γὰρ ποθεινοτέρη.

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν δόχητῆ, σὺ γὰρ δρόμον ἠύραο πόντου,
 καὶ ψυχῆς ἀνδροῶν κέρδισιν ἠρέθισας,
 οἶον ἐτεκτῆνω δόλιον ξύλον. οἶον ἀήκας
 ἀνθρώποις θανάτω κέρδος ἐλεγχόμενον.
 ἦν ὄντως μερόπων χυσεῖον γένος, εἶτ' ἀπὸ χέρσου
 πλοῦθεν ὡς αἰδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τῷ αὐτῷ.

Γλαῦκος ὁ Νεαυαίοιο, διαπλώουσι δόλητος,
 παρθεμῆ, καὶ θασίων ἐντροπος ἀγαλιῶν,
 πόντι δόστροντῆρ ἐπίδξιος, ἠδ' ὅτ' ἐκνωσε
 πλοῦσμένη σρωτῶν πηδάλιον πηλάμη,
 μυριετής, αἰλίοιο βίου ῥάκος, ὃ δ' ὅτ' ἐμελλε
 θνήσκειν, ἐκρῆς ἐβη γηραλέης σανίδος.
 τοῖ δέ, κέλυθος ἐκλυακῶν ἐπ' ἀνέρι, πῶρα γεραῖος
 πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς αἰδην ἀκχῆτου.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Ὅπλοισι, ὠραῖοις, κῆρ γὰρ καλαγαῖσα χελιδῶν
 ἦδη, μέμβλωκεν, χῶ χαρίεις ζέφυρος.
 λαιμῶν δὲ δ' ἀνθῶσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
 κύμασι, κῆρ ποιχῆ πναίματι βραχομένη.
 ἀγκύρας ἀνέλοιο, κῆρ ἐλκυστακογύα
 ναυτίλε, κῆρ πλώοις, πάσαν ἐφείς ὀθόνην.
 ταῦθ' ὁ Γρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὀλιμενίτης
 ἀνθρῶφ', ὅς πλώοις πάσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Ἀντιπάρου σιδωνίου.

Ἀγκυρῶσ ἐροβήν νηὶ δρόμος, ὅδ' ἐθάλασσα
 πορφύρει, προμερῆ φρικὴ χαραιομένη.
 ἦδη δὲ πλάσσει καὶ ὑπώροφα γυρὰ χελιδῶν
 οἰνία, λαιμῶνων δ' ἄβρα γελᾷ πέταλα.
 τῆνε κῆρ μηρύσασθε διάβροχα πέσοματ' αὐταί,
 ἔλπιτε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκλιμένων.
 λαίρια δ' αὐτῶν πρότονι ζετέ, ταῦθ' ὁ Γρίηπος
 ὑμῖν ἐνορμίταις, πᾶς ἐπέω βρομίου.

Μάχου δαργενταρίου.

Ἀῦσον ἀπ' ἀδρῶνων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν.
 ἀβροχα δ' ἐκπετάσασ λαίρια, ποντοπόρει
 ἔμπορε, χελιδῶν δὲ τὸν ἀπέδρομον, ἄρτι δὲ κύμα
 γλαυκὸν θηλαῖν πρηγέλωσ ζέφυρος.
 ἦδη κῆρ φιλότενος ὑπὸ φραυλοῖσι χελιδῶν
 χείλεσι, κῆρ ῥίπην πηλοδομῆ θάλαμον.
 ἄγθια δ' ἀντέλλοιο κῆρὰ χθόνα, τῶ, σὺ Γρίηπω
 κειθόμενος, πάσης ἀπὸ ναυτιλίας.

Σατύρου βυίλλου.

ἦδη πηλοδομῶσι χελιδῶν δὲ, ἦδη ἀν' οἶμα
 κολυτῶται μελλικῆς εἰς ὀθόνας ζέφυρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦδη καὶ λειμῶνδ' ὑπὲρ πυτάων ἐχέαντο
 ἀνθεα, καὶ φηχὺς σίγα μέμυκε πόρος.
 χαίνας μηρύεσθε ἐφ' ὀλκῶδ' αὖ φορτίζεσθε
 ἀγνύρασ', καὶ πᾶν λάφος ἐφραθε κέλοισ.
 ταῦθ' ὅμιν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὃ Γρήητος
 ὀλιμενορμίτης ναυτιλίῃ προάρομαι.

Σατύρου.

Ἦδη μὲν ζεφύροιο πλοηπέου ὕγρον αἶμα
 ἦρέμα λειμῶνδ' ἀνεΐει ἐπ' ἀνθοκόμης.
 κερκοπίδ' ὅθ' ἠ' χᾶσι· γαληναίη δὲ θάλασσα
 μεδίαξ, κρυερῶν ἀγρομος ἐξ ἀνέμων.
 αἴη ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
 πίτνατε δ' ἀπ' ἐρύγων λεππαλέσ' σολίδ' αὖ.
 ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσσῳσι χαρίεντι Γρήητῳ.
 ὦ ἴτε δ' ἠ' λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Αρχίου.

Τοῦ δ' ἐμὲ κυματοπλήγος ἐπὶ σκοπέλοιο Γρήητον
 ναῦται θρηϊνίου θέντο πόρον φύλακθ'.
 πολλάκις οἷς ἠΐξ' αὖ ταχὺς κελέουσιν ἄρωγός
 ξεῖνε, κῆτ' ἀπρὺμνης ἠδ' αὖ ἀγων ζεφυρον.
 τὸνεκεν ὅτ' ἀννίανον, ὃ πέρ θέμις, ὅτ' ἐπίδ' αὖ
 εἴαρος ἀφρήσεις βῶμόν ἐμόν σεφάνων,
 αἴη αἰεὶ θυόεντα, καὶ ἐμπυρον· ἔνδ' ἐκῆτ' ἄμβη
 τόσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

Λαβίου χο-
 λαστικοῦ.

Εὐδία μὲν πόντος πορφυρέται· ὃ δ' ἄρ' αἴητος
 κύματα λυκαίνει φρικτὴ χαραυόμενα.
 ἢ ἔτι δὲ σπιλάδασι περικλαδεῖσα θάλασσα,
 ἔμπαλιν ἀνταγρὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.

οἱ ζεφύροι πνέουσιν ἐπιβύζει δὲ χελιδῶν,
 κέρφεσι κολλητὴν πιξαμένην θάλαμον.
 θάραξ ναυτιλίας ἐμπεύραμε, κἂν παρὰ σύρτιν,
 κἂν παρὰ σικελίην ποντοπορῆς κροκόλην.
 μαῦρον ἐνορμίταιο παρὰ βωμοῖσι Γριήπου
 ἢ σκέρρον, ἢ βῶκος φλέξον ἐρευθομένους.
 Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ἦδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
 εἶταρος ἀλείμων θελξινοῖο χάρις.
 ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλήθησε κυλίνδροισ
 ὀλκῆς, ἀπ' ἠγόνων δὲ βυθὸν ἔλκομένη.
 λαίφρα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
 πρηαὺ ἀμοιβαίης φάρτον δὲ ἐμπορίας.
 πισὸς νηυσὶ Γριήπου, ἐπεὶ θετὶν ὄχομα εἶναι
 ἡμετέρου παρὸς ξηνοδόκον Βρομίον.

Θεωτικῆς χολαστικῆς.

Ἦδη χαλλιπέτιλον ἐπ' ἀκέρκοισι λοχίας
 λήγον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ κελύκων.
 Ἦδη ἐπ' ἀκρεμόνεων ἰσοζυγῶν κυπαρίσων
 μυσσομανῆς τέπιξ θέλγει ἀμαλλοδέπιν.
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ γείασι δόμους τάξασα χελιδῶν,
 ἐκνενα πηλοχύτοις ξηνοδοκεῖ θαλάμοις.
 ὑπνώσκει δὲ θαλάσῃ φιλοζεφύροιο γαλήνης,
 νηορόροις νῆοις, ἀνδία πεπταμένους.
 ἔκ ἐπὶ πρυμνάοισι κρηταιγίξασα κορῦμβοις,
 ἔκ ἐπὶ ξημιγῶν ἀφρόν ἐρευθομένη,
 ναυτίλε, ποντομέδοντι, καὶ ὄρμοδοτῆρι Γριήπου
 τρυβίδος, ἢ ῥίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτω,
 ἢ σκέρρον ἀνδέντα παρὰ βωμοῖσι πυρῶσας,
 ἄβρομος ἰονίῳ τέρμα θαλασσοπόρει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτῆ. 57

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ὅς τί με πόντῳ
σέλλετε ναυηγὸν κλιῶνα πρὸ ναυτιλίας;

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ τί πίτῳ πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρδῶς,
ἢς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον ἔνι ἔσομαι πόντου σκῆδρος. ἐχθρὸν αἰήτας
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἀλῆς οἶδα τύχῃσ

Αδέαστον.

Ἀρτιπαχῆ ῥοβίοισιν ἐπὶ κροκέλησί με νῆα,
καὶ μήπω χαροπῆ κύματος ἀψαμένην,
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα. γοδ' ἀγρίον ἐπλήμμιρε
χάσμα, καὶ ἐν σταθερῶν ἤρπασεν ἠϊόνων,
ὀλκῆσιν τῆ δείλαιος αἰεὶ κλόνος, ἢ γε τὰ πόντου
χάσματα, κἢν χέρσῳ ποίγια, κἢν πελάγει.

Κυλληνίου πετιανῶ.

Οὐ πῶ ναῦς, καὶ ὀλωλα. τί δ' αἶν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
ἔτλην; φῶ, πάσαις ὀλκῆσι μοῖρα κλυδῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκῆτου ῥόπιν, ἔσπασε γείτων
πόντος, κἢν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Αδέαστον.

Εκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με ταύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόβι γουσαμένην;

Αδέαστον.

Οὐρεσιν ὀπλολιχαῖς βλαθρῆν πίτῳ ὑέτιός με
πρόρριζον γαῖης ἐξεκυλίαιε νότος.
ἐνθέν ναῦς γενόμενῃ, ἀνέμοις παλιν ὄφρα μάχομαι,
ἄνθρωποι, τόλμης οὐποτε φειδόμενοι.

Ἀθλον.

Τί πῆ με πῶ ἀνέμοισιν ἀλώσιμον ἠλεῖ τέκτων,
 τήνδε πίττω τούχεις νῆα θαλαυπόρον;
 ἔδ' οἶωνόν ἐδεισασ, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
 ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φαίσομαι ἐν πελάγει;

Ἀντιφίλου βυ-

ζαντίου.

Μυρία με πρόψασαν ἀμεπήτοιο θαλάνης
 κῦματτα, κῆ χέρσω βαδὸν ἐρεισασμένην,
 ὤλεσεν ἔχ' ἐθάλασσα, νεῶν φόβος, ἀμ' ἐπὶ γαίης
 ἤφαστος· τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
 ἐνθεν ἔφω, ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνεσι δὲ κείμαι
 χέρσω, πῶ πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη·

Σενόδου.

Ολκῆς ἀμεπήτου πολέμου ἀνύσασα κέλευθον,
 κῆ τσοάμεις χροπτοῖς κῦμασι νηξαμένη,
 ἂν ὁ μέλας ἔτ' αἶρος ἐπόντισεν, ἔτ' ἐπὶ χέρσον
 ἤλασε χειμερίων ἄγχιον οἰδμανότων.
 ἐν πυρὶ ναῦ ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μεμρομ' ἀπίστω,
 ναῦ ἀλὸς ἠμετέρης ὕδατα δίζομένη.

Λεωνίδου ταραντίου.

Ολκῆδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, ττόσιν ἄλα μεπήσασαν
 ἐν χθονί, τῆ παύκῃ εἰς ἐμὲ κειρασμένη.
 ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνος, ἀμὰ θαλάνης
 πῶ ἐμὲ γήναμένην ἄρον ἀπιστότερην.

Ἰβλιαῦ ἀπὸ τῶν παύρων αἰγυπῆς.

Ολκῆς ὕδωρ προφυγῆσα πολυφλοίσβοιο θαλάνης,
 ἐν χθονὸς ἀγχοίνας ὤλετο μητερίας.
 ἴσαμένην ἰθὺ πυροδὸς ἐπέφλεξε· καλομένη δὲ,
 δυσμινέων ὕδάτων συμμαχίην ἐκῆλε.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

Αντιπάφου βεβαλονικέως,

Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ ἔκ' ἴσα ποντοπόροις
 ναυσὶ δι' ἑσθ' ἄπρον ἀπλοῖαν.
 ἔκ' ἀπ' ὅσῃ μι δ' ἔγω· βραχὺ μὲν σκάφος, ἄμ' ἀ θαλάσῃ
 πλὴν ἴσων, ἔ μέρων ἢ κρίσις, ἄμ' ἀ τῷ χις.
 ἔστω πηδάλις ἑτέρη πλέων· ἄλλο γὰρ ἄλλη
 θάρσος· ἐγὼ δ' εἶν δαίμοσι σωζομένη.

Αντιφίλου.

Υλοτόμοι παύσαθε νεῶν χάριν ἔκ' ἔτι πύκνῃ
 κύματος, ἄμ' ἢ δὴ ῥινόδ' ἐπιπροχάει.
 γόμος δ' ἔκ' ἔτι χαλκὸς ἐνόλησιν, ἔδ' εἰδηςρος,
 ἄμ' ἀ λίψ' τοίχων ἄρμονίῃ δέδεται.
 τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέεσ', ἄλλοτε γὰρ
 πικρὴν ἀμαξίτην φόρτον ἀειρομένωσ'.
 ἄρ' ἔγω μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἄμ' ἀ Σαβίνῳ
 καινότερην πῆσαι Γαλλὰς ἐνευσε πρότιν.

Μαικίῳ.

Ναῦν ἱεροκλείδης ἔχεν σύγγηρον, ἢ μόπλωσ',
 πλὴν αὐτῷ ζῶης, καὶ θανάτῳ σώσασθαι,
 πισὴν ἰχθυβολῶντι σωέμπορον· ἄτις ἐκείνης
 πῶ ποτ' ἐπέπλωσεν κύμα δικαιότερη.
 θήραος ἀ χις ἐβόσκει ποναμένη· εἶτα θανόντα
 ἐκτέρισεν· σωέπλω δ' ἄχι καὶ εἰς αἶδην.

Αντιπάφου.

Γύρρος δ' ἄμ' ἀ μινερέτης, δλίγη νηὶ λεπτὰ ματαῶν
 φυκία, καὶ προχίνης μαινίδας ἐκ καθέτης,
 ἢ γόνων ἀποτῆλε τυπέις, καὶ τέδωπε κεραιῶσ'.
 νηὺς δὲ πρὸς ἀγριαλὸς ἔδραμεν αὐτομάτη,
 ἀγγελίην θεῶν, καὶ λιγυρῆ μινύσσα.
 καὶ φράσεν, ἄρ' ἔγω δ' ἔκ' ἐπόθησε πρότιν.

Αθήλων.

Η ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφυμένη,
 πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθεν θεῶ.
 ἀνὴρ γὰρ ὄρης μ' ἔμπορος τεκτίνατο,
 κελύσασ' ἐτάρην· εἰ μὴ γὰρ πᾶσιν φίλη.
 ἔμβαινε θαρρῶν· μισθ' ἔκ αὐτῷ βαριά.
 ἐλθόντα δὲ χόμα· πάντα βαστάζω ξένον.
 ὣς ποτ' ἐπὶ γαίης, κῆν βυθῶ μ' ἔρεάετε.

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ. Απὸ λλωνίδῃ

οἶδ' Ἀντιπάτρου. 58

Εἴθε με παντοίοισιν ἐπιπλάξῃσθαι αἰήταις,
 ἢ Λητοῖ σῆσαι μάκρον ἄλωμένην.
 ἔκ ἀν' χιτοσαῶνν τόσον ἔπνον, οἷ ἔμ' δειλήν,
 ὄσασις ἑλλήων νηυσὶ παραπλέομαι,
 δῆλος ἐριμαίει, τὸ πάλαι σέβασ' ὀλέπη ἤρι
 Λητῆς, ἀμ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

Αλφειῶ μιτυληνάει.

Λητῆς ὠδίνων ἱερὰ προφῆ, πλὴν ἀσάλευτον
 αἰγάει κρονίδης ὠρμίσατ' ὄν πελάγῃ,
 ἐνύ σε δειλαίην μὰ τεῦς δέσπονα βροῦσω
 δαίμονας, ἔδ' ἀγροῖς ἔφομα ἀντιπάτρου,
 ὀλβίξω δ' ὄτι φοῖβον ἐδέξασ', καὶ μετ' ὀλυμπον
 ἄρτεμις ἔκ ἄλλην, ἢ σὲ λέγει πατρίδα.

Ἀντιπάτρου.

Κείνιν ἔκ ἀπόφριμι· σὲ γὰρ προπάρουθεν ἔθηκεν
 κληῖσθαι πῆνοι τῆνε βορηιάδα.
 ἐμὰ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος· ἄνομα δ' αὐτῆς
 ἤρχετο ῥιπαίων ἄχρισ ὑπερβορέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ναῦ δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἢ δ' ἔτι τίς κεν ἐώλπει
ὄφραται τήνδε δ' ἄλλον ἐρημοτέρην;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἡ τερεβινθάδος ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιή
νησίς, αἶψ' ὀμχλή πάσα, καὶ ἀσύρελος.
αἶδ' ἀχῶ, μεγάλαί τε, καὶ αὐρέθ', αἶψ' ἐπὶ πηλῷ
πρηχεῖαι, μετέθει, τὸ το περιαιότεραι.
καρποῖς, ἢ παδίοισιν ἐρίζομεν. ἢ δὲ ἔφρ' αὐλαξί,
αἰγυῖου, λιβύης φάμμη ἐπισρέφεται.

Τῷ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀελίς, ναῦ Καίσαρος ἢ ῥόδος εἰ μὴ
νάτος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμροτέρων.
ἢ δὴ σβεννυμένα με, νεά κατεπώτισεν ἀκτίς
ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἶπω; τίτι μάλλον ὀφείλομαι; ὅς μιν, ἔδειξεν
ἐξ ἀλός. ὅς δ' ἢ δὴ ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. ΑΝΤΙΠΑΡΧ. 59

Υδάτος ἀφύτου κικορημένα ἄχι παραπῆς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βακχος, ἔλεξε τάδε,
αὐθεὶς ἄξιον ὑπνοῦ ἀπεχθόμενων ἀρροδίτη.
εἰπέ μοι ᾧ νῦρων, πᾶσαι ἰππολύτης;
τάρβει μή τι πάθης ὀγαλίγιον. ὡς ὁ μὲν, εἰπὼν,
ἢ χεῖρ' ἐμοὶ δ' ἀπ' τῆς, ἢ κ' ἐτι τερπνὸν ὑδωρ-
φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυκαλάπθω αὔραι,
ρίζης ἐξ αὐτῆς ἐσθρέσαν διαπέδω.
λουσαμένη βρομίῃ δ' ἔστι πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χειμάτι, καὶ θάλλει, τὸ Διὸς ἢ δῦτερον.

ὄλλυμένη

ἄλλυ μὲν δ' ἔζησα· μόνῃ δὲ πῖσσα λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθότερῃ βλέπομαι.

Μελεαῖρου.

Αἶ νύ μοι ἦν Βάτραχος, ὅτ' ἐν πυρὸς ἦλαθ' ὀκῆρος,
νίψαν, ὕπερ τε φησὶ ἄρτι κυλιόμενον.
τῆνεκε, σὺ νύ μοι Βρόμιος φίλος· ἦν δ' ἐνιν εἶργης
μίσθεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καυόμενον.

Επιγόνῃ θεακαλονικέως.

Ἀργυρέη κρινίς με ἦν ὕκετι μακρὰ βοῶντα
Βάτραχος, οἰνηραῖς ἔχεν ὑπὸ παρῶσιν·
κεῖμαι δ' ἐν νύ μοι κείναις φίλος, ὅδ' ἄλυαίω
ἔχθρὸς, ὕπ' ἀμροτέρων λυόμενος παρῶσιν.
ὄψ' ἐποτ' εἰς Διδύσσον ἐκώμασσα· φῶ, τίνας δ' ὕδωρ
πίνοσι, μανίην σῶθρον κακνόμενοι;

Ἰνλιανῷ βασιλέως εἰς οἶνον

ἀπὸ κριβῆς.

Τίς ποθεν εἰς Διδύσσει, μά τ' ἴδ' ἦν ἀλιθεῖα Βάτραχος,
ὅσ' ἐπιγνώσκει· ἦν δ' ἴδ' οἶδα μόνον.
κεῖνος, νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ, πρᾶγμ' ἢ ῥά σε κελευῖ
τῆ πενίῃ βοτρυῶν τῶν ξανὰ π' ἀπαχθῶν.
τῶ, σε ἦ καλέην Δημήτριον, ἔ Δυδύσσον·
πυρογενῆ μάλλον, κῆσ βρόμον, ἢ βρόμιον.

Ἀληαίου.

Οἶνος κῆσ κένταυρον ἐπίκρατ' ἔχισε μῦνον
ῶλεσεν, ὅδ' ἐρατὴν καλλιῶν ἠλικίην.
ὄντως ὠμοχαίρων ὁ μονόμματος, ὃ σὺ τάχιστα
πῶν αὐτῶν πέμψαις ἐξ αἰδέω πρόποσιν.

Νιμηράτη.

Οἶνός τοι χαίρειντι μέγας πέλει ἴππος αἰοιδῶ.
ὕδωρ δὲ πίνων, κελὸν ἢ τέκοις ἔπος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν ὑχέονδ' ἄσκη
 Κρατίνος, ἀμὰ παντός ὠδῶδεν πίθον.
 τοι γὰρ ὕπερ σφάνοις μέγιστ' ἔβρυεν· εἶχε δὲ κιαῶ
 μέτωπον, ὡς περ καὶ σὺ νεκροκωμένον.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Αρζενταρίῳ. 60

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυὶ, μηκέτι φῶνι,
 κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσμου πεκλιμένους.
 ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπίγειο δ' ἄμπελος ἔνθα
 ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσμιος ἐκ πετάλων.
 κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον· ἀμφί τε κείνη
 μέλπε, λιγυῶ πρόχέων ἐκ σώματος κελάδον.
 δρῦς γὰρ ἐπ' ὄρνιθεσι φέρει ἰὺν ἀνάριστον ἰξόν.
 ἦ δὲ, βόρω· σέρρει δ' ὕμνοπόλις Βρόμιος.

Απολλωνίδεα.

Ὅπρην ἐγὼ ραδίσιον ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις
 ὃ πρὶν κερκιδίδαυς αἰετὸς ἰσορίη,
 ὕφιπετῆ ῥτε ταρσὸν ἀνάπλαται ἠέ ῥ' ἀερθεῖς,
 ἠλυθον, ἠελίου νῆσον ὄτ' εἶχε Νέρων.
 κείνου δ' αὐλίοθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ σωήθης
 κρῆντορος, ὃ φαύλων Ζῆνα ἰὺν ἀσόμενον.

Φιλίππου.

Ψιπλάκδ' ὁ βροφῆγυρ, ἀφείδ' λυγροῦ χεῖα κύρτορ,
 ἠλυθεν εἰς δρυμὸς ἀνθοφει πτέρυγι.
 αἰεὶ δ' ἐκ μελετῶν ἀπᾶσι Καίσαρα κλεινόν,
 ὃ δ' ἄν' ὄρη λήθην ἠγάγεν ὄνόματος.
 ἐδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἀπᾶσ' οἰωνὸς ἐρίζων,
 τίς φθῆναι δαύκται δαίμονι χεῖρ' ἐνέπειν.
 ῥῥὰ δὲ θῆρασ' ἐπῆσεν ἐν ἕρσειν, ὅθ' ἔσέ Κασσάρ
 νῦν ἀκέλευσος ἀπᾶσ' ὄρνις ἀνακρέκεται.

Αρχίς.

Αὐταῖς σαῶ κίχλησιν ὑπὲρ φραγμῶσ' ἰωχθεῖς
 κόσσυφος ἠερίης κόσπον ἔδου νεφέλης
 καὶ τὰς κελύσσωσιν ἀνέκδρομος ὠχμασε θώμιγε.
 ἴαν δὲ μόνον πλεκτῶν αὐθι μεθῆκε λίγων,
 ἔρδν, αἰοισπόλων ἔτυμον γένος· ἢ ἄρα πολλὴν
 καὶ κωφαὶ πῆνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάσαι.

Γαῦλα σιλεντιαρίῳ.

Ορθριος αὐπέντοιο λίνου νεροσδέϊ κόσπω
 ἔμπεσε σαῶ κίχλη κόσσυφος ἠδου βόσασ.
 καὶ τὰν μῶσ, πανάφυκτος ἔλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπέπασ
 ἔξ ὄρνιθοσπέσασ ὠδὸς ἐρημοσίλασ.
 ἢ τάχα πρὸ μῶσ αἰαρα φιλαχρέτισ ὄρνι αἰοισδὸν
 ἀρτεμισ αὐμόλπω λῦσεν ἀνακτι λῦρησ.

Αντιφίλα.

Αχελὸν αὐτοπόνητον ὠ αἰθέρι ρῶμα μελιαῶν,
 αἰ πλαταὶ χερῶν αὐτοπαγέισ θαλάμαι,
 πρῶσιος ἀνθρώπων βιότω χάρισ, ἢ χι μακέλλασ,
 ἢ βοδσ, ἢ γαμψῶν δανομένα δρεπάνων,
 γαυλῶ δὲ σ μικροῖσ, τόβι γλυκὺ νῶμα μέλιασ
 πηγάζει σκύνουσ δαφιλῆσ ἔξ ὀλίγου,
 χαίροισ ἀναγέδσ, καὶ ἑάνθεσι ποιμαίνοισθε
 αἰθερίου πῆνῶν νέκταροσ ἐρῶσιδσ.

Ζωνῶ.

Εἰ δ' αἴγετε ξηθαὶ σιμβληῖδσσ ἀκρα μέλιασ
 φέρβεσδ, ἢ θύμων ῥιναὶ περικινίδια,
 ἢ πιτάλασ μάκωνασ, ἢ ἀσφιδίτιδια ρῶσα,
 ἢ ἴον, ἢ μάλων χροαῖ ἔπι κερπίδιον.
 πάντα περικινίξασθε, καὶ ἀγγεα κηρῶσασθε,
 ὄφρα μελιασοσῶσ Γῶν ἐπι κηφέλιος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

γνώσθηται. τὸ μὲν αὐτῶν. ὃ δὲ βασιτηρίδι χερσὶ
 κερπνώσασα, βαλὴν κῦμιμι λίπη μερίδα.

Γαλλασδῆ.

Ἰπποὶ μὲν, σφικκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελιασῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Τί πτε πανιμέριος παυδιονὶ κέρμορε κῆρι,
 μυρομένη κελασθεῖς βραυλά δια σωμαίων;
 ἦτοι παρθενίης πάθος ἴμετο, τὴν τοιαπηνύρα
 θρηϊκίος Τιρωδὲ, ἀνὰ βιαανάμενος;

Αργενταρίου. *as amatoria*

Ὀρρι, τί μοι φίλον ὑπνον ἀφῆρπασασ; ἠδὺ δὲ Γυρρῆς
 εἶδωλον, κοίτης ὠχρετ' ἀποπῆάμενον.

ἦ τάδε θρέπῃρα τί νεις, ὅτι δῆκῃ σε δύσμορε πάσις
 ὠπῆου κρανεῖν ἐν μετάρσις ἀγέλις;
 μὰ βωμῶν, κῆρ σιήπῃρα Σαράτιδος, ἔκ' ἔτι νυκτὸς
 φθέγγεαι, ἀμ' ἔξῃς βωμῶν, ἂν ὠμόσαμεν.

Αντιπάφρου.

Δισσῶν ἐκ βροχίδων, ἀμῖν μίαν, πῖονα κίχλαν.

ἀμῖαδ', ἰπτεία κῶλυφον εἶλε πάρα.

ἀμὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας, ὄβ' οἶαῖς ἠῶς

ἔκ' ἔτ' ἄπ' πλεκτῶς ἠε δεραιοπέδασ.

ἄδ' αὖθις μεθέεικε τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' αἰσδῶν

φρδῶ κῆν κωφῶς ξεῖνε λινοσασίαις.

Αθηνου.

Ατθὶ κῶρα, μελί βρεπτε, λάλος, λάλον ἀρπάξασα

τέπῃγα, πῆανσις δαῖτα φέρεῖς τένεσιν.

τὸν λάλον ἀλαλόεσα. τὸν εὐπτερον, ἀπτερέεσα.

τὸν ξένον, ἀξεῖνα. ἄρῖνδον, ἠερινά.

ἔχ' ἰτάχος ῥίψεις; ἔ γὰρ θέμις, ἠδὲ δίκαιον

ἄλλιαδ' ὕμνοπόλους ὕμνοπόλοις σῶμασιν.

Τ Ο Π Ρ Ω Τ Ο Ν .
Ε Ι Σ Π Α Ι Δ Ι Α Ν . Α ρ α β ί ο υ
χολαστικῶς εἰς τὰ λυτὰ Ζή-

51

νωνος τῆ βασιλείως. 61

Οὐ τι δανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
ἕτινος ὄβ' μνήμην δ' ἠρὸν ἐπερχόμεθα.
οἱ δ' ἄγαθοὶ κ' ἂν μηδὲν ἀναπνύσωσι δὲ μῦνον,
ὡς λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τὸτ' ἀδάμαντι μένει-
δήποτε γὰρ Ζήνωνα πολιτᾶν ἔχον βασιλῆα,
παύγιον ἄρρᾶσων ἐκτελέοντα κύβων,
τοῖη ποικιλόταυκτος ἔλεν θέσις, αὐτ' ἀπ' λανκῆ
τὲ καὶ ὁ παιδιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένη.
εἰ πᾶ μιν, ἕκτος ἔχεν, μίαν εἴνατος. αὐτὰρ ὁ σοῦ μμος
διατὰς ἀμφιέπων, ἴσος ἔην δεκάτω.
ὅς δὲ πέλει μετὰ σῶ μμων, ἔχεν δύο. μουιάδα δ' ἄλλη
ἦν πῶ πυμάτην ἀμφιέπεισε δίβος.
ἀλλὰ μέλας διατὰς μὲν ἐν ὁδοῦσιν λίπε χάρω,
καὶ τόσασ ἐτέρᾳ δὲ θέσιν ἐνδεκάτω.
ἀμριδουδέκτον δὲ διέπρεπον εἰμειλοιᾶλλα,
καὶ τρισκαιδεκάτω ἦν ἦρος ἔκειτο μίᾳ.
δίζυγος ἀντίγονον διεκόςμεον. ἀλλὰ καὶ αὐτῷ,
ἴσος ἔμι μνέτύπος πεντεπικαιδεκάτω.
ὁκτωκαιδεκάτω παρομοίος. εἰσέτι δ' ἄλλᾳ
εἶχεν διχθαδίᾳσ τέτρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἀναξ λανκῆσ λαχὼν σημήᾳ πεαῦ,
καὶ πῶ ἐσομένην ὄνοσων παρίδα,
τριχθαδίᾳσ ἀδόκητα βαλὼν φηρίδασ ὄριθμοῦ,
πύργου δουρατέσ κλίμακι κευθομένη,
δοιά, καὶ ἕξ, καὶ πέντε κατήγαγεν. αὐτίκα δ' ὁκτώ
ἀζυγᾳσ εἶχεν ὄλασ πρόθε μεριζομένησ.

G iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταύτην φάσκετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτῶς
 κείνης τὰς ἀλόγους ἔχ' ὑπάλυξε τυχεῖσ.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ. 62

Κριναγόρου.

Ψαυδοῦμενοι ῥινῶν ὄξυϊ σίβον, ὧ, κῆκῶν ἀρεῖν
 ῥηίτεροι λιγύων μήτις, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας ἀνείποι λόγους ἀχιλλῶς
 ἰδῶν ὀδυσσεύα ἐν ἄδου.

Αγοικέως πάντων πολυμήχανός ἐστι ὀδυσσεύς.
 ζῶς ἐὼν, ἐνόησεν ἂ μὴ θέμις ἔην ἰδέσθαι,
 νερτέριον κοῦβητῶνα, καὶ ἀλγέα πικρὸν θανάτων.
 πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
 ἦγαγεν ἔκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
 ὦν χθονί, καὶ πελάγαι, καὶ ἐν νεμεύεσσιν ὀδυσσεύς.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ. 63

Γαλλαδῆ.

Εἴθι, τίνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. ἔ γὰρ ἔοικε
 γασέρι πενθήσαι νεκρὸν ὄμιρος ἔφη.

καὶ γὰρ ὁ μὲν θαύασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
 σίτου μνησαμένην καὶ Νιόβην παραάγει,

Τὸ αὐτῆ.

Ἐροσδομῆ θανάτου, πολυὺ δαυδὸς ἐστι ἀνίη.

τῆτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολύμνος.

μὴ τοῖναυ κλαύσης ἦν ἀποιχόμενον βιότοιο.

ἔδ' ἔν γὰρ θανάτου δαύτερόν ἐστ πάθος.

Τὸ αὐτοῦ.

Ἐῖ πτε ῥοοὺς, μὴ χεῖμεν. πόσον χρόνον ἐμβαλε μίμνετε,
 ὡς πρὸς ἐκείνον ὄλον ἦν μετὰ ταῦτα βίον.

πρὶν τοίνω σκώληκας βαλεῖν, τύμβοις τε ριφῆναι,
μὴ δ' αμάρτης φυλῆν, ζῶν ἐτι κρινομένην.

ΕΙΣ ΓΑΤΡΙΔΑ. 64

Γαλακτῶ.

Ὡς ὅδ' ἐν γλυκίον γ' ἦς πατρίδος εἶπεν ὁ μῆρος.
ὅτ' ἄρ' ἄρ' τοῖς κίρκης εἶδος ἐκχυτον ἢ ἐφαγεν.
ἔμνον εἰ καὶ κερπὸν ἀποθρῶσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἱ μῶζεν καὶ δέκασ πινελόπασ
Τίνας ἂν εἶποι λόγους ὀδυσσῆα
ἐπιβάς ἰθάκης.

Χαῖρ ἰθάκη. μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλαίας,
ἀσπασίως τεδὸν ἔδασ ἰκέρνομα, ὄφρα νοήσω
Δαέρτην, ἀλοχὸν τε, καὶ ἀγλοχὸν ἰγέα μοῦνον.
σὸς γὰρ ἔρωσ κερτέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς,
ὡς ὅδ' ἐν γλυκίον γ' ἦς πατρίδος, ἠδὲ τοκῆων.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ. 65

Στατυλλίου φλάκον.

Σιγήσασ' ἄρυσσαι. τίγος ἔνικεσ' μηκέτ' ὄριον;
ταῦ χάριν ἡσυχίοις ἠδὲ λέλοχα ποτόν.
Ἀδέσποτον.

Δύσκολος εἶ κρήνη. γάσσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. ὦ πικρὸν νόματος, ὦ λαλιῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΜΑΚΙΔΑ. 66

Ἀθῆλον.

Εἰ μὴ ἀνὴρ ἦκεις, ἄρυσσαι ξένη τῆς δ' ἄρ' πιγῆς.
εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίης πρόφασιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ἄρρεν ἐγὼ ποτὶν εἶμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον δρέσκω.
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἢ φύσις ἄτην ὕδωρ.

Απολλωνίου.

Ἡ κβαρὴ, νύμφαι τὸρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων,
κρήνη, πασῶν δῶκεν ἔμοι λιβάδων,
ληϊστὴς ὅτε μοι παρακλίνταρα εἴπτανεν ἀνδρῶσ,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λούσε χεῖρα,
κείνον ἀναστρέψασα γλυκῶν ῥόδων, ὅτι ἐδ' ὀδίταις
βλύζω. τίς τὸρ ἔρεῖ πᾶν κβαρὴν ἔτι με;

Αντιφάνους εἰς πᾶν αὐτήν.

Ἡ πάρος ἀνδρῶσι λιβαζομένη προχοῆσι,
πῶχῃ νῶν νυμφῶν μέχρι καὶ εἰς σκρόνα.
λυθρῶδεις τὸρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
ἀνδροφόνος, κηλὶ δ' ὕδασιν ἐζηραίων.
ἐξ ἔμοι κούραι φύγον ἥλιον, εἰς ἔνα Βάκχον
εἰπούσαι νύμφαι μισοῦμεθ', ἔτι δὲ ἀρη-

Αντιφίλου.

Κρηναὶε λιβάδθε, τί πεφάνητε; πῶ ποτὸν ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀενάου εἰσβέσεν ἡελίουσ;
δαίρισιν ἀγρικόλα τετύμμεθα. πᾶν δ' ὄσον ἡμῖν
ἦν ποτὶν, ἢ κείνου διψᾶς ἔχει σποδῆν.

Σατύρου.

Ἡ κελὸν αἰ δάρναε, κελὸν δ' ὕπυθμῆσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινόν δ' ἄλλος ὑποσκιάει,
πληθαῶν, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκτρ' ὀδίταις,
διψῆς, καὶ κματόν, καὶ φλογὸς ἡελίου.

Αδμηλον.

Εἴ τις ἀπαύξασθαι μετ' ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
ἔξ ἱερῶσ πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

ΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. 53
ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ. 67

Αθήλων.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
ὦ μόνος ἐν πάντων οἰκίβος ἐν ἀμφοτέροις,
ὅς ποτε μὴ χῆσθαι δυνάμην, ὅπότε ἔδεν εἶχον.
νῦν δ' ὅποτε χῆσθαι μὴ δυνάμει, τὸτ' ἔχω.

Γαλλασδαΐ.

Χρυσὲ πάτερ πολυκίων, ὀδυνῆς, καὶ φροντίδος ἕξ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδυνῆ.

Λουκιανού.

Πλῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλῦτος μόνος ἔστιν ἀληθῆς.
τάλλα δ' ἔχει αὐτῷ πλείονα τῶν κτεάνων.
τὸν δὲ πολυκτεάνον, καὶ πλείστον ἐστὶ δίκαιον
κληθεῖν, ὅς χῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δυνάσται.
εἰ δ' ἔτις ἐν ψήφοις κηρατῆνεται, ἄλλον ἢ π' ἄλλω
σωρῶν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειρόμενος,
ἔτος ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοισ
μοχθήσῃ, ἑτέρων οὐρεφομένων τὸ μέλι.

Γαλλασδαΐ.

Πλυτῆς; καὶ τί τοιοῦτόν ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῆ
τὸν πλοῦτον σύρῃς εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλοῦτον σωάσεις, διαπαντῶν χρόνον, ἔδυνάσαι δὲ
ζωῆς σωρῶσαι μέτρα περιωότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φάνετε τὰς πηλοῦσας, ἀναιδέας, οἰκοτυράνους,
μισοσαῦτας πενήνην μητέρα σωφροσύνης.

ΕΙΣ ΚΛΕΡΤΑΣ. 68

Εἰς Κλέπτην δολὸν ἀρόντα ξίφος χρυσοῦ.
Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δῆϊον ἄρια φάνω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αδύλον.

Βάπτων πάντα βαρῶν, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ. Λεωνίδου

ταραντίνου εἰς Ὀμηρον. 69

Ἄδρα μὲν ἠμαύρωσε, καὶ ἱερά κύνεα σελήνης,
ἄξονά Διηόσασ' ἔμπυρος ἠέλιος.

Ἦ μνοπόλους δ' ἀγελήδον ἀπιμάλδων ὄμιρος,
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

Αλφειοῦ μιτυλιναίου

εἰς αὐτόν.

Ἄνδρομάχης ἔτι θρήνον ἀνδόμεν, εἰσέτι βροῖν.

δερκόμεθ' ἐνβάθρων πᾶσαν ἐρηπομένην,
καὶ μόθον ἀάντειον ὑπὸ σφάνητε πόλλος,
ἠδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἔκτορα συρόμενον,
μαιονίδαο διὰ μουσῶν ὃν ἢ μία παρὶς αἰοῖδ' ὄ
κοσ μεῖται, γαῖης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Ἀντιφίλου εἰς Ἰλιάδα,

καὶ ὀδύσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐσέτι καύητε; θυγατέρες μὲν,
μαιονίδου, μύθων δ' ἴσορες Ἰλιακῶν.

ἢ μία μὲν, μινιθμόν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἐκτορέας, δεκέτους τ' ἄλλα λέγῃ πολέμου.

ἢ δ' ἑτέρα, μόχθον τὸν ὀδυσσεύος, ἀμφίτε λέκτροις
χιρείοις, ἀγαθὰς δάκρυα Πηνελόπασ.

Ἰλατε σὺν μουσαῖσι. μεθ' ὑμετέρῃσ' ἰδὲ αἰοῖδ' ἄς
εἶπεν ἔχειν αἰῶν ἐνδεκῆ περὶ δ' ἄς.

Ερῶ τ' ἰσις ὀμήρου.

Ἄνδρ' ὅς ἀπ' ὄρκου δ' ἴης ἀλιήτορες, ἦρ' ἔχομέν τι;

Απόφισις.

Οαἰέλομεν, λιπόμεσ' ὅα' ἔχ' ἔλομεν, φερόμεσθα.
 Φιλίππου εἰς Ὀμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρο τάχιον ἀποσβέσθ', ἢ τὰ χαυνητὸς
 ἢ ἥλιος φαειρὸν ὄφιν ἀπεργάτεται,
 καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς δροτήσιμον ἔξθ',
 καὶ νέκυς εἰς ζῶων χῶρον ἀναδρούμεται,
 ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαβυ' κλέας, ἔνομό Ὀμήρου,
 λήθη γραλλέων ἀρπάσσεται σελίδων.

Τίνας αἰετοὶ λόγοις ἀπόλλων περὶ Ὀμήρου
 Ηείδων μὲν ἐγὼν, ἐχάρων δὲ θεῖος Ὀμηρος.

Αντιπᾶρου θεακλονιεύς.

Τὰσδε θεογλώσσος ἑλικῶν ἔθρεφε ζωαίχης
 ὕμνοις, καὶ μακεδῶν περὶ ἄσ' σκόπελος,
 Γρηξίλλαν, Μυριῶ ἀνύτης σῶμα, θήλικω Ὀμηρον,
 λεοβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐποχέμων,
 ἠρηνναν, Τελεσίλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ Κόρινθα,
 θούριν ἀθανάτης ἀσπίδα μελφασμένην,
 νοαίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκευαχέα Μύρτιν,
 πάσας ἀενοῶν ἐργάτιδας σελίδων.
 ἔννεά μιν μέσας μέγας ἔρανός, ἔννεά δ' αὐτὰς
 γῶα τέ μιν θνατοῖς ἀφθιτον εὐφροσύναν.

Αντιπᾶρου σιδωνίου.

Μημοσαίων ἐλεθάμβος, ὅτ' ἔκλυε τὰς μελιφώνων
 Σαπφῶς. μὴ δέχεται μῦθον ἐχάσι βροτοῖς,

Ἀθηνῶν

Γίνδαρε, μουσαίων ἱερὸν σῶμα, καὶ λάλε σειρήν.
 βακχιλίδην, σαπφῶς τ' αἰολίδος χάριτίν,
 ἐράμματ' ἀνακρείοντος, Ὀμηρικὸν ὅσ' ἄπ' ἑρῶμα,
 ἔσπασσας οἰκείρις σπασί χερσὶν ἐν κρημαίοις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ τε Σιμωνίδῳ γλυκερὴ σελίς, ἢ δὴ τε πειθοῦς
 ἰβυκε, καὶ παίδων ἄνθος ἀμυσάμενε,
 καὶ εἶφος ἀηκῆσιο, τὸ πολλὰ κίς αἶμα τυράννων
 ἔσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
 θηλυμυλεῖς τ' ἀηκῆστος ἀηδόνος, ἴλατε πάσης
 ὄρχην τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἑσπῶσατε.

Εἰς τοὺς ἐννέα
 λυρικούς.

Ἐκλαχεν ἐκ θηβῶν μέγα Γίνδαρος. ἔπνεε τερπνὰ
 ἠδυμελιφθόγγος μῦσα Σιμωνίδῳ.
 λάμπη Σπσίχορος τε, καὶ ἰβυκος. ἦν γλυκὺς ἀηκῆστος.
 λακρὰ δ' αἶψα σωμαίων φθέγγετο Βακχυλίδης.
 πειθῶ, ἀνακρέοντι σακέσσετο. ποικίλα δ' αὐδῆ
 ἀηκῆστος κύνη κέσβιος αἰολίδι.
 ἀνδρῶν δ' ἔκ' ἑκάτη Σαπφῶ πέλειν, αἶψ' ἔρατεινάς
 ἐν μούσαις, δεχέτη μῦσα καταγράφεται.

Εἰς Σαρφῶν. Ἀθῆλον. 70

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαδὸν ἤρης
 λεοβίδος, αὐροπόδων βῆματ' ἑρυσάμεναι.
 ἐνθα κελὸν σῆσαθε θεῆ χορόν. ὕμμι δ' ἀπάρξει
 Σαπφῶ, χρυσεῖν χερσὶν ἑχουσα λύριν.
 ὀλβια ὄρχισμῶ πολυγηθέος, ἢ γλυκῶ ὕμνον
 εἰσαεῖν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Γλάτωτος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασὶν τινεὶ ὡς ὀλιγῶρος.
 ἠνὶ δὲ καὶ Σαπφῶ λεοβόθεν ἢ δεχέτη.

Ἀθῆλον.

Λέσβιον ἠρίνης τῆδε κηρίον αἰδοῦτι μικρὸν,
 αἶψ' ὄλον ἐκ μουσῶν κηρῶν μέλιτι.

ὅδ' ἔποιήκοισι ταύτης σίχ' ἰσοὶ ὁ μῆρ' αὖ,
 τῆς κ' ἠ' παρθενικῆς ὄνειρα καὶ δ' ἐκέλευς.
 ἢ κ' ἠ' ἔπ' ἠ' λαχέτη μῆτρος φόβω, ἢ κ' ἠ' ἔπ' ἰ' σ' ἠ'
 ἔσηκει, μυσέων λάτραις ἔφαπτο μένη.

Σαπφῶ δ' ἠ' ῥίνης ὄραον μελέεσσιν ἀμείνων,
 ἠ' ῥιννα σαπφῶς ῥαον ἔν' ἑξαμέτροις.

Ως ἀπ' τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἔν' ἠ' μετέροισι πολυγνάμμοις λαβυρίνβοις
 ῥηϊδίως προμύλοις ἔδ' φάος, ἀέκε τύχης,
 τοίους γὰρ πριαμῖς Κασιάνδρῳ Φοίβασε μύθους
 ἄγγελος, οὗς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοπόχ' ἰς.
 εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ἔδ' χέρας· ἦν δέ
 νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Αθήλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, κ' ἠ' ἠ' χ' ἠ' ἐν τῶν ἰ' ἀμβοι,
 θυμοῦ, κ' ἠ' φοβερῆς ἰ' ὅς ἔπεσβολίης.

Αθήλον.

Βίβλοι ἄριστοφάνους, θέος πόνος· αἴσιν ἀχαρνῶν
 κιαδὸς ἐπὶ χλοερῆν πουλὺς ἔσεισε κόμην·
 ἠ' ἰ' δ' ὄσον Διόνυσον ἔχει σελίς, ὄκα δέ μῦθοι
 ἠ' χ' αἴσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων·
 ὦ κ' ἠ' θυμὸν ἀρίστη, κ' ἠ' ἑλλὰ δ' ὄς ἠ' θέσιν ἰ' σοα
 κωμικῆ, κ' ἠ' σίξ' αὖ ἀξία, κ' ἠ' γελάσασ.

Αθήλον.

Αὐταῖ σοι σομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλινα
 ποιίλα μουσάων ἀνθεα δραχμάμενοι.
 αὐταῖ κ' ἠ' χαρίτες σοι ἔδωρῆσαντο Μένανδρε,
 σωμύλον αὖ σοχίην δραμάσιν ἔνθε μέναι·
 ζῶεις δ' εἰς αἰῶνα· ἦ δέ κ' ἑλὸς ἔστιν ἀθήνας
 τῶν σέθεν, ἠ' ῥανίων ἀπὸ μένον περάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αρτιπόρθε θεακλονικέως.

Αρκεῖ τέπειρος μεθύσαι δρότος, ἀμὰ πιόντες,
 αἰεὶ δὲν κύκλων εἰσὶ γερωνότεροι.
 ὡς κῆρ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦσαι
 ὕμνος οὐέρνταισιν ἰδε παθῶν ὀλίγα.
 τῦνεχθ' σοι πρώτως μὲν ἀμφομένην δ' ἐθέλουσι
 μοῖραι, πολλὰ κί μὲν κείσεται ἐνσελίσιν.

Καλλιμάχου.

Ἦλθε Θεαίπτος καθαρήν ὀδόν, εἰ δ' ἐπὶ κιαδῶν
 ὦν τεδὸν ἢ χ' αὐτὴ Βάκχε κέλευθος ἄχει.
 ἄλλων κῆρ κήρυκός ἐπὶ βραχέων ἔνομα κειρὸν
 φεῦξονται, κείνυ δ' ἑλλὰς αἰεὶ σοφίαν.

Τῦ αὐτῆ.

Μικρήτις Διδόνουσε κῆρὰ πρῆλονται ποιητῆ
 ῥῆσις, ὁ μὲν, νικῶφισι τὸ μακρότατον.
 ὡς δὲ σὺ μὴ πνώσης ἐνδ' ἕξις, ἢν τις ἔρνται
 πῶς ἐβαλλῶ, φησὶ σπληρὰ τὰ γινόμενα.
 τῶ μερμιρίξαντι τὰ μῦνδικθ', τῶτο γένοίτο
 τῆπος, ἐμοὶ δ' ὠ' νὰξ ἢ βραχυσυλλαβίη.

Ὅσαι μῦσαι, κῆρ ὄσαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἠρωίδος εὐρεν ἀοιδῆς.
 Κλειῶ, κῆρ κῆρ κηδάρης μελιθεῖα μολπήν.
 Εὐτέρπη, φαινοῖο χορῶ πολυκλήα φωνήν.
 Μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρανα Βάρβιτον ἤρε.
 Τερψιχόρη, χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλῆς.
 Ὑμνους ἀθανάτων ἔρατὰ πολυτερπέας εὐρε.
 Τέρψισα ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάσσοφος εὐρεν.
 Ἄρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδῆς.
 Οὐρανίη, πόλον εὐρε, κῆρ ὕραίων χορὸν ἄσρων.
 κωμικὸν εὐρε Θάλεια βίον τῆ, κῆρ ἠθεα κεδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὕπὸ τέχνης
φάνεται ὀφθαλμῶν, εἰ κελος ἀφενίη.

Εἴ ποτε Τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκόνσεις,
πῶν ἔρατὸ θαύμαζε ῥόσῃς ἀρήτορα τέχνης.

Εὐτέρπη δονάκειαι πολυρήτοισι λιγαινέαι,
πῶν μα σοφῆς ὀχετῶν ἐπιπείρουσα μελίαις.

Κωμικὸν ἀμφίπῳ Οἶσει μέλος· ἔργα δὲ φωτῶν
ἔχ' ὀσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

Εἰ κόνα σῆ σοφίης ποτιδέριεο· Καλλιόπης δὲρ
εἰ κόνα σῆ κραδίη λάμβανε πῶν σοφίην.

Δαφνοκόμοις Φοίβοιο παράβροδ' εἰ κελύει
Κλειῶ μαντοσαῶν μῦσα, καὶ ἰσορίης.

Οὐρανίη ψήφοιο θεοῖσιν τινὶ μέγῳ
ἀσράων ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάχην.

Σκέπτεο χαλκὸφῶνον ἐπιπέρχουσαν αἰοσίην,
Μελπομένην, ἔρατῆς ἰσοραδ' ἐπίης.

Σιγῶ φεγγομένης παλάμῃς θελίφρονα παλμόν,
νάμωσι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπῆν.

Κριναγόρα.

Καλλιμάχῳ τὸ τοραυτὸν ἔπος ῥέε· δὴ δὲρ ἐπ' αὐτῆ
ὡ' νῆρ τῆς μυσέων πάντας ἔσεισε κέλευθον

αἰεδαί δ' ἐκέλευθον τὸ φιλοξείνοιο κελίην,

καὶ ὀνει μαραβῶν τῆς, ἐπέθηκε πόνητος.

τῶ, σοι κῆνεαυτῶν χειρῶν ἀένος εἶν ἄρεάσθαι

Μάρκελλε, κλοινῶ τ' αἶνον ἴσον βιότῳ.

Αδύλον.

Καλλιμάχῳ τὸ κέλευθον, τὸ κελύειον, ὁ ξύλινος νῦς.

αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλιμάχῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδέαστον.

Ηρόδοτος μύσασα ὑπεδέξατο. τῷ δ' ἄρ' ἔχθη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μῆν.

Αθίλον.

Ἡσίοδ' οὐ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσίν ἐλίπων,
πυρρὴν ἔξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην.
βίβλον δ' ἑρίφασ' ἐπὶ γῆν χερὶ, τὸτ' ἐβόησα,
ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον ἠσίοδε;

Αθίλον.

Νόννος ἐγὼ, Πανός μὲν ἐμὴ πόλις. ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔχει φαινέντι γογάς ἡμισα γιγάντων.

Λεωνίδου.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μῦθον ἔτερπον,
ὑδ' ὄναρ οὐκ ἐνέτας γῶριμος ἰταλίδαις.
ἀλλὰ τὰ νεῦ πάπτεαιν ἐράς μιος. ὁ φέ γὰρ ἔγνω
ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπην προφέρει.

ΕΙΣ ΡΟΙΜΕΝΑΣ.

Γλαύκου. 71

Νύμφαι, κλυδομένω φροσάτ' ἀπρεκές, εἰ παραδ' αἶων
δάφνης τὰς λυχνῆς ὦδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφης.
καὶ καὶ Πάν συρικτὰ, κῆρ εἰς ἀγρον ἐκείναι
σοί τι κῆρ φλοῖθ' ἰσάμ' ἐκόλαφε λέγειν,
Πάν, Παι, πρὸς μαλέων, πρὸς ὄρος φωφίδιον ἔρχαν.
ἰξῆ μα. νύμφαι, χαίρειτ' ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ερικήσ.

Βικόλι, πρὸς τῷ Πανός ὀρήγινος εἰπὲ Κολοσσός
ἔτος, ὅτῳ ἀνένδεις ἰσ γλαύκος, ἄτ' ἵνως;
τῷ λεοντοπάλα τιραυθίω. ὦ δὲ τὰ ἴξαι
νήπι, κῆρ σκυτάλην ἀγριέλιον ὀρήσ;

χαίροις

Χέρους ἀλλεΐδα δαμαλιφάγε· κῆρτάδε φέρει
 αἴλια, κῆξ ἐλίγων μυριόβοια τίθει.

Μακεδόνος.

Κάπρον μὲν χέρση Κόδοχος ἔκτανε· πῦρ δὲ ταχέως
 εἶν ἄλι, κῆρ χαρτοῖς ἡμῶσιν εἰλ' ἔλαφον.
 εἶδ' ἦν κῆρ πῖνῆ θηρῶν φύσις, ὅδ' ἂν ἂν ἀέθερα
 πῶ κείνῳ κενεὴν ἄρτεμις εἶδε χέραι.

Ἀντιφίλου.

Βόρμος ὁ βυτοίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἴρπεν,
 αἰγίλιπα χροῖῳ πέβρον ἐπερχόμενος,
 εἶπερ' οἱ σκυλάκων τίς, ὁ κῆρ βοσίν· ὅς φάγε λεπὴν
 χροῖτον, ἀνελομένην χραινομάκην μέλιτι.
 κῆρ πτεροῖ' εἰς αἶθρα· τὸ δ' ἄβρυγες ἀνδράσιν ἄλλοις
 κέτο μέλι, συχῆσ' ὄνιον εἰρύσατο.

Εὐνεΐα μ' ἐζέλασε, θέλοντά μιν ἄδ' ὀφιλάσαι.
 καί μ' ἐπικερτομέεσα τὸ δ' ἔννεπεν, ἔρρ' ἂπ' ἐμοῖο.
 βουκόλος ὧν ἐθέλεις με κῆσαι τάλαν; ὅ με μύθηξ
 ἀγροίκους φιλεῖν, ἀπ' ἄσυχ' χεῖλα θηέβην.

Ἀδέσποτον.

Ὡ πᾶν, φερβομέναις ἱεράν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
 κηρῶν ὑπὲρ χρυσεῶν χεῖλος ἰεῖς δονάκων,
 ὅφρ' αἶ μιν, λανηοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
 ἔθεασιν ἕκλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
 σοὶ δὲ κελῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν,
 φοῖνιον ἐκλασίῳ σῆθεος αἶμ' ἐρύγη.

Εἰς Ρολεμόν, κῆρ εἰρήνην. 72

Ἀπῶλωνιδος

Σκύλλος ὅτε Ξέρξου δολιχῶς σῶλος ἐλλάδα πάσαν
 ἤλαυτε, βυθίνῳ ἔρατο ναυμαχίην,

Η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

νηρῶς λαβρήοισιν ὑποπλώσασ' τινά γαυί,
 κῆρ' ἄπ' ἀγνύρης ὄρμον ἐκτερενεῶν,
 αὐταῖος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίθιανε περσὶς ἀναυδος
 ὀλλυμένῃ, πρῶτῃ πείρα Θεμισοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν,
 ἀχίτος ὄρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
 αἰμᾶ δόβω σείλασ' βαθῶν αὐχένια πρὸς ζυγοδέσμοις,
 ἀντιγὰ διφρηλικεὶ Καίσαρος ἕρανίου.
 ἔγνω δ' εἰρήνης κῆρ' ἄρ' ἄρα χαρίν· ὄρανα εἰρήσας
 ἄρεος, ἀνομίης ἀντανάγξ πατέρας.

Ἀρτεμισί δρωῖσα, προάγγελος ὅτι κηδοίμῃ.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ.

Εὐήνου εἰς ῥοίαν. 73

Ξεῖνοι, πῶς περίβωτον ἐμὲ πῶλιν ἰλιον ἱρήν,
 πῶς πάρος ἀπύργοις τείχεσι κληρομένην,
 αἰῶνος τέφρη κῆρ' ἐδέσκειν. ἀγ' ἐνὸ μῆρῳ
 κείμαι, χαλκείων ἔρκος ἐχέσασα πυλῶν.
 ὅτι ἔτι με σκῆψῃ φωφθόρα δόρατ' ἀχαιῶν,
 πάνταν δ' ἐλλήνων κείσομαι ἐν σώμασιν.

Ἀγαθίου χολαστικῆ εἰς
 τὸ αὐτ'.

Ὡπόλι, πῆσέο κῆνα τὰ τείχεα; πῆ πολυὸς βοί
 νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράστα τεμνομένων;
 πῆ Περσίδης ἀλάβαστρα, κῆρ' ἢ πάρ' χρυσοσ ἐφεσπίς;
 πῆ δὲ Τριτογενῆς δὲ ἱκελον ὠδαπίης;
 πάντα μόθος, χρονίῃ τὲ χύσις, κῆρ' ἢ μοῖρα κρατεῖ
 ἤρπασεν, αἰσίνῃ ἀμφιβαλῶσα τύχην.

καί σε πόσον νίκησε βαρὺς φθόνος· αἰὲν ἄρα μῦνον
ἕνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος ἔδούχεται.

Βάανου κολλήου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρρήκτοι μοιρῶν τυμάτην ἐσφρηγίσαν ἄρκοι.

τῷ Φρυγί παρ βωμῶ τῷ Γριάμυ θυσίην.

Θιγὰ σοὶ Αἰνεΐα, σόλος ἱερός ἰταλὸν ἦδη

ἄρμονέ χεν, πάρος φρασίμιον ἕρανίης.

ὅθ κελὸν ὤλετο κύρτος ὀβριώτος· ἠ γὰρ ἐν ἔσποις,

ἠ γέρονι κόσμη παντός ἀνάγκα πόλις.

Ἀθριανὸν Καίταρος· οἰδὲ Γερμανικῶν.

Εκτορ, ὀρήγον ἀμα, κατὰ χθονὸς εἴπου ἀκείης,

χαῖρε, καὶ ἀμπνεύσασον βαῖδὸν ὑπὲρ παρίδος.

ἰλιον οἰκείται, κλεινὴ πόλις ἀνδρῶν ἔχουσα

σὺ μοι ἀραιροτέρους, αἰὲν ἐτ' ὀρήγίφιλους.

θεακλίην δ' ἔκείσι παρίτασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ,

θεακλίην κείσθαι πάσαν ὑπ' ἀνεαΐδας.

Τύτοις ὑπέγραφε λάθρα σπάρτια=

της Δημάρατος,

Θάρσισοι· ἔτ' ἐμῆς κόρυθος λαλάσοι πρόσωπον.

Ζητιθεῖς δ' ὑπὸ τῷ βασιλείως,

αὐθις προσέθικεν,

Εἰ μὴ κοῦ ἀνθρώρικος ἐπιγλίου πολεμιστῆς,

εἰ μὴ δὲ καὶ θεράπων ἐλικωνίου ἀπόλλωνος.

Ἀχιλλεῖου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἂν τὸ σπάρτις τίς ἔβρυξ ξένη, μή με γελάσῃς

ἔ γὰρ ἐμοὶ μῆνη ταῦτ' ἐτέλειε τύχη.

εἰ δὲ τίς ἐξ Ἀσίων, μὴ πούθεο· διαρδανικῶς ἔτ'

σηήπροις ἀνεαδῶν πάσα νένευκε πόλις

εἰ δὲ θεῶν τε μένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας

ζηλήμων δῆων ἐξεκένωσαν ἄρης,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ

εἰ μὴ πάλιν βροσίλας· σὺ δ' ὦ τέκος ἄβρο με φαίμην,
βάλλε κθ' ἑλλήνων σῆς ζυγῶδες μα δῖνις.

Τῷ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀδελφὸς ἂ κλεινὰ Γριάμιν πόλιν, ἀν' ἀλαπάξαι
ἑλλάνων δεκέτης ἔκ' ἐτάλασεν ἄριστος
ἄμφραδόν, ἀμ' ἴπποιο κθ' ἰὸν ξύλον· αἶθε δ' ἔπειθ' ἄ
κθ' ἔθανε πρὶν τούτῃσι δ' ἄρκατέν παρὶ δα.
ἔ γὰρ αἰὲν ἀβροδῶν ὄρα φηφάρον ἀλαμμένων πύρ,
ἢ τω ἔρ' ἀμετέροισι λάσειν ἠριπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλια.

Δέρπειο γὰρ βροῖα δεικέτη λόχον· εἰσὶ δὲ πῶλον
οὐόπου δαναῶν ἔγνον ἠσο χίης.
τεκταίνει μὲν ἔπειθ' ἀθηναίη δὲ κελύει
ἔρρον, ἢ πέρ νάτι δ' ἑλλάς ὄλι δύεται.
ἢ ῥα μάτην ἀπλόητο ῥόσος στρατός, εἰ πρὸς ἄρκα
ἢν δόλος ἀβροδῶν ἐθλότερος πολέμου.

Εἰς μνηκὴν Γομπηίου, οἰσὶ, Μαῆρις νεωτέρη.

Εἰ κθ' ἔριμαίη κέχυμαι κόνις ἐνθα μνηκῆν,
εἰ κθ' ἀμαυροτέρη παντός ἰδεῖν σκοπέλου,
ἔλου τίς κθ' ἄρων κλεινὴν πόλιν, ἢς ἐπάτσα
τέχρα, κθ' Γριάμιν πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἐνθεν ὅσον πάρος ἐθρον· εἰ δ' ἐ με γῆρας
ἢ βρισιν, δόμουμαι μάρτυρι Μακονίδη.

Ἀντιπάρος θρασαλονικέως εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἠρώων ὄλιζαι μὲν ἐν ὄμμασιν· αἰ δέ τε λοιπαὶ
παρὶ δόδε, ὅ πολλῶν ἀπύτεραι πεδίων.
οἶνον κθ' σὲ τάλαινα παρέρχόμενος τε μνηκῆν,
ἔγνω ἀπολίου παντός ἔριμοτέρην.
ἀπολιτὸν μῆνυμα· γέρων δὲ τίς, ἢ πολὺ χυσας
εἶπεν, κνυκλώπων τῆσ' ἐπέ κθ' το πόλις.

Αντωνίου ἄρχεῖου, εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ πολυχρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλις, ἣ τὸν ἀβρεῖδων
οἶνον ἀπ' οὐρανοῦ δεξαμένη γενεῆς,
ἢ τροῖην πέρασσα θεοῦ τιτον, ἢ βασίλειον
ἀσφαλὲς ἑλλήνων ὄσα ποθ' ἠμιβέων
μιλόβοτος κείμαι, καὶ βοαιόμος, ἐνθα μνηνῆν
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μετ' ἄλλων ἔνομ' ἔχουσα μόνον.

Αλφειῦ μιτυληναίου.

Ἄργος ὁ μινικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱερὸν ὄσασ,
καὶ χρυσὴ τοπάλαι περσέος ἀκρόπολι,
ἔσβεσάβ' ἠρώων κείνων κλέος, οἱ ποτε τροῖης
ἠρῆσαν κατὰ γῆς θεοδόμον σέρανον.
αἴη ἢ μὲν, κρείων δὲ πῶλις. αἶ δὲ, πεσοῦσαι,
δείκνυσθ' οὐ μῆκων αὐλῖα βουκολίων.

Αἰτιπάρου.

Γῆ τ' ἐπερίβλεπτον κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε;
πῦ σφάσαι πύργων, πῦ τὰ πάλαι κτέχνα;
πῦ νηοὶ μακέρων, πῦ δώματα, πῦ δὲ δάμκρτ' ὄσ
σιούφραι, λαῶν δ' αἶ ποτὲ μυριάδ' ὄσ;
ἔδ' ἔδρ' ἔδ' ἰχθὺς πολυκέμμορε σέο λείπειται.
πάντα δὲ συμμάρ' ἴσ' ἐξέφατε πτόλεμος.
μοῦαυι ἀπόρθητοι νηριῖ' ὄσ' ὠκεανοῖο,
κῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκινού' ὄσ.

Ονέσου κορινθίου.

Ἔσθ' ἐν φόρμιγγι, κατ' ἀρεθῆν δὲ σὺν αὐλῇ
θήβη, φῶ, μέσσις ἔμπαλιν ἀρμονίης.
κωφὰ δὲ μοι κείται λυροβελγία λείψανα πύργων
πέφροισ μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοισ.
σῆς χερὸς ἀμυρίων ἀπονος χάρις. ἐπ' ἀπυλον γὰρ
πάρην, ἐπ' ἀμίτῳ τείχισσ' ἐν κισθάρῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον
 Οἱ δ' ἴππους λέξεις ἀντιγόννη ὄσιν,
 ἀλλὰ κροίονται μιαιώτατοι ἄμβροτος ἰνώ,
 ἀλλ' ἀθάμασ τλήμων· τειχομελὴς κινάρι,
 ἀλλ' αὐλὸς δ' ὕσμους· ἰδ' ὡς ἐκεράνατο θήβη
 δαίμων ἐσθλά· κροίσι δ' εἰς ἐν ἔμιξεν ἴσα·
 φιλόπυ.

Ἐν θήβαις Κασδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μισαχθὴς
 Οἱ δ' ἴππους· τελευτὰς Εὐίος ἠπάσατο,
 ὡς κελιάσας Πενθὰ, ὠδύρατο· τείχεα χορδαῖς
 ἔση, κροί λωτοῖς ἔπετε λυόμενα,
 ἀντιόπης ὄσιν, χαλεπὴ δ' ὠδὸς ἰοκρῆς·
 ἦν ἰνώ φιλόπυαι, ἀλλ' ἀσεβὴς ἀθάμασ·
 πικρὸν αἰεὶ πλοῖεθρον· ἰδ' ὡς ἐσθλῶν περὶ θήβας
 μύθων, κροί συγῶν ἠρκεσεν ἰσορίη.
 Βιάνορος.

Σάρδιον αὖ τοπαλαί Γύγου πόλις, αἴτ' ἀμυάησ
 σάρδιον, ἀβασιλεῖ περσις ἐν ἰστιάδι,
 αἴ Κροίσω τοπαλαίων ἐπινώσαθε μέλαθρον
 ὄλβον παπταλοῦ φάσματι δεξαμέναι,
 ναῶ δὲ ὄλαι δύσηνοι ὄβ' ἐν κροίον ἀρπαθεῖσαι,
 ὄβ' βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε,
 βῆρα, κροί εἰς ἐλίκη κενκλωσμένα· αἰ δ' ἐπὶ χέρσῳ
 σάρδιον, ἐν βυθίαις εἰς ἐν ἔκφαστε τέλος.

Δέριδος ἐλατύ εἰς τὴν κροίον κροίον ἐφείσθω.
 Ἡέρια νεφέλαι, πόθεν ὄλατα πικρὰ πῦσαι,
 νυκτὶ σαῶ ἀπεμφεί πάντα κροίον κροίον
 ἔλιβύης, ἐδέσου δὲ τὰ μυρία κροίον ταλαίνης
 αὐλία, κροί μακρῶν ἐξ ἐτέων κροίον.

πῶ δ' ἰσαωτήρθε τότε δαίμονθε ἔπρεπον ἄμματα,
αἶ, αἶ, πῶ ἰάδων πολλὸν ἀοιδόταπν;

πείνα δὲ κῦμασι πάντα κυλινδομένοισι δμοῖα,
εἰς ἄλλα σῶ ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

Ἰωάννου ποιητῆ τῆ βαρβουχέλλου ἐπὶ
τῆ κστακαῶσει βιρυτῶ.

Αδ' ἐγὼ ἀτλάμων ἀπολις πόλις, ἄμματα νεκροῖς
ἐναίταις κείμαι ἀπαναποτμοτάτα.

ἦ φαιτός μ' ἔδάμκατε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαίου.

φῶν, ἀπ' τοσαυτοῦ κέλλεθε εἰμι κόνις.

εἰνὰ παρασιχοντθε, ἐμῶν συναχθήσατε μοῖραν.

σπίσατε βιρυτῶ δάκρυα κηθθιμένα.

Τῷ αὐτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Γε' τελέθθ Κυπρις πολιήχος, ὄφρα νοήσθ

ἐνδιον εἰδῶλων πῶ πρὶν ἔδος χαρίταν;

Τῷ αὐτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἦς ὑπ' τέφριν,

αἶ βερόθθ πολλὰ κείμεθα χιλιάδθε.

γράψαθ' ἐνθσ κθεύπερθε λίθθ φίλα κείφανα φωτῶν.

βιρυτῶς γοερῆ κείται ὑπὲρ δαπέδων.

Τῷ αὐτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ναυτίλε, μὴ σήσθθ δρομόνον ὀλκῆδος εἴνεθ' ἐμοῖσθ,

λαίφεα μὴ λύσθθθ, χέρσον ὄρεθσ λιμένα.

τύμβος ὄλη γενόμην, ἔτερον δ' ὄθσ ἀπενθῆα χῶρον

δουπήσει κῶπη, νηὸς ἐπερχομένης.

πῶτο Ποσειδάωνι φίλον, ἐνίοισθθ θεοῖσι.

χαίρεθ' ἀλιπτανέθθθ, χαίρεθ' ὀδοιπτανέθθθ.

Αντανίου δαορείου.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Γερσῆος ἀκρόπολις ἀθερῖοιο,

ἦ πικρὸν ἰλιάδαις ἀστέρα θρεφαμένη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κὶ πολίοισιν ἔναυλον ἐρυμαίοισιν ἀνείμα,
τίσσασα Γριάμου δάμοσιν ὀφείδεις.

Ἀθῆλον.

Γλήκοις πολιοῦ χε.σέ με χρυσαυγί νηῖ
ὡς θέμις ἀτλάμωτ ἴλιος ἠγασάμην.
ἀμὰ σὺ με προλέλοιπας ἐλωρίον ἀντὶ δὲ μήλου,
πῶσαν ἀπιδρέφω τείχεος ἀγλαίην.
ἄρκιον ἦν θνήσκεν τὸν βυκόλον. εἰ τὸρ ἄθετος
ἔπλετο, τῆς κάρου ἔκ ἀλιπμα τόδε.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. 74

Ἀθῆλον.

Φασὶ παρομικῶτ κἄν ὕς δάκοι ἀνδρα πονηρόν.
ἀμὰ τὸ δ' ἔχ' ἔτι φημι προσήκε λέγειν,
ἀμὰ δάκοι κἄν μὲν ἀγαθὸς, κρῶ ἀπράμονας ἀνδρας
τὸν δὲ κερκὸν δεδιδῶτ, δῆξεται ὃ δὲ δροάκων.

Γαλλασῶ.

Εἰ τῆς ἀνδροφόνος εὐδαίμονας ὄντας ὀρώμεν,
ἔ πάνυ θαυμάζω τὸ Διδῶς ἐστὶ γέρας.
ἦν γὰρ γιννῆσαντα μεμίσσηκῶς κῆς ἐκείνος,
κτείνειν αὖ, εἰ δὲ Κράνος θνήσκ' ἐτύχανεν ὤν.
ἀντὶ δὲ τὸ κτείνει, σὺ τοῖς τιτῆσι πολάζει,
δέσμιον ὡς ληστὴν εἰς τὸ βάρκαθρον ὄκεις.

Ἀρχίου.

Ο σφυλοκλοπίδασ ἐκ τῶν μος, εἰς αἰδῶ
ἔδραμε, μαστχθεῖς κλήματι φωριδίω.

Μισῶ τὸν ἀνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρησὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς ῥόποις.

ΕΙΣ

Τὴν Κίρκην ἔφημι κέθως εἴρηκεν ὄμιρος
 ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ ἑλκύους,
 τὴς αὐτῆ προσιόντας· εἰ ταῖρα δ' ἔσσα πάνυ ἄργος,
 τὴς Δελεαδέντας πῶ χροτάτης ἐποίησεν.
 τῶν δ' ἀνθρωπέων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
 εἴ τ' ἀπ' τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
 ἔφρεν ἐνδον ἔχουσα, δίκην ζῶων ἀγορίων·
 ἔμφρων δ' ὦν ὄδυσσά, πῶ νέοπτε φυγῶν,
 ἔχερμου, ρύσεως δ' ἰδίας ἔμπερα λογισμῶν
 εἴ χε, τοιτέας φάρμακον ἀντίπαλον.

Σιμωνίδου.

Εὐφρῶ, καὶ Οὐκίς, καὶ Βοίδιον, αἰ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλεσθῆναι εἰ μύσοροι,
 ἄπιν, καὶ Κλεοφάντα, καὶ ἀνταγόρην, ἐν ἐκείῃ
 θυμῶν ναυηγῶν, ἠκονατὰ ἐξέβηλον.
 αἰμὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ ληστρικῆ τῆς ἀφροδίτης
 φαύμετε· σειρήνων αἴδε γὰρ ἔχθρότεραι.

Νικέου.

Τῆ μὲν γαστρὶ λαβεῦσα Φιλᾶιον, ἠλιθδῶρῳ
 θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπ' ταῦτο μάτου.
 τῆ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπούμενος, ἐξ διαλείπῃ
 ἡματὰ, καὶ τί κτην' ἄρσενά παῖδ' ἔφατο·
 ἢ τὰ βύβαστις κηταλνέται, εἴ τὸρ ἐκείῃ
 τέξεται ὡς αὐτῆ, τίς θεῶ ἐστὶ λόγος;

Επιγόνου.

Ἡ τοπάλα Λαῖς πάντων βέλους· ἢ ἔτι Λαῖς,
 αἰμ' ἐτέων φανερῆ πασιν ἐγὼ νέμεις,
 ἢ μὰ Κύπριν, οὐδ' ἢ Κύπρις ἔστιν ἐμοὶ ὅσον ὄρκος
 γνώριμον, οὐδ' αὐτῆ Λαῖδ' ἢ Λαῖς ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Αθηνον.

Ἡ τοπρὶν αὐ χύσασα πολυ χύσαις ἐπ' ἑραιαῖς,
ἢ νέμειν δεινὴν ἔχι κύσασα θεόν,
μίθια ναῦσπαθίαις πενιχραῖς πνίσιματὰ κρεί.
ὄφ' ἐτ' ἀθηνάϊν Κύπρις ἐλήισατο.

Σηοάτανος.

Ἔστι δροάκων τίς ἐφθιβος, ἄγαν κελός. ἀμὰ δροάκων ὄν,
πῶς εἰς πῶν πρῶτῃν ἄλλον ὄφιν δέχεται;

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ. 76

Αντιφίλου.

Λαβροπόδι χεῖμαρρε, τί δὴ τόσον ὦδε κορύνη,
πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὀδοιπορίας;
ἢ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ ἔ νύμφαισι διαυγῆς
ναῦμα φέρεις, βολεραῖς δ' ἠράνισ' ἐν νεφέλαις;
ὄφομαι ἠελίῳ σε κικαυμένον, ὅς τις ἐλέγχεν
καὶ γόνιμον ποταμόν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Βιάνωρος.

Λάρνακας παρῳών ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν,
νεκρῶν χειμάρῳ παῖς ἴδε συρομένην,
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσαστο. χαῦμα δ' ἀναιδέες
εἰσέθορεν πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὄσ' ἐκ μὲν τὸν ἔσωσιν ἀπ' ὕδατος ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυρῷ χαύματος ἐφθάνετο.

Αθηνον.

Ἰμεροῖς ἀλφειῆ, Διὸς σεφανηφόρον ὕδωρ,
ὄς διὰ πιασίων πεδίων κέκονιμένος ἔρπει,
ἠσύχιος τοπρῶτον. ἐπὶν δ' ἄβ πόντον ἴκηαι,
ὄξυς ἀμεψήταιο πεισῶν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,

νυμφίος αὐτοκέλευθος ἰὼν ὁ χετηγός ἐρώταν,
 ὅτε σικελὴν δρέθουσαν ἐπέγειαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
 ἦ δέ σε κειμηῶτα, κῆρ' ἀσμάλλοντα λαβῶσα,
 φῦκος ἀποσμήξασα, κῆρ' ἀνθεα πικρὰ θαλάσσης,
 χεῖλα μὲν σωματέασι σαυήρ μοσεν· οἶα δὲ νύμφη
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἠδέϊ δρομῶ,
 κείμενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον ἀνάσεν ὕδωρ.
 κῆρ' φορὴ ἠραβὰ μιγγι λιβάς κῆρ' ἐκίρνατο πιγῆ.
 ὅδε συρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἴμερος ἀνῆς,
 πορφυρῆ δ' ἀνέκοπθε ὕδωρ πεπεσμένον αἰδοῖ,
 φερόμενος κῆρ' πόντον ὀμῶ, κῆρ' λέντρα μιγῆσαι.
 πολλάκι δ' ἀνάων ὄρων βεβημίνος ὀρμῆ,
 αὐτῶν ὅτε φιλόπτηα χυτῆς ἀλόχοιο περίσασ,
 ἔστηκεις ἀχραντον ὄρων δρέθουσιαν ὕδωρ,
 ἦ δέ σε παπῶνισσα πλωριαῖδος κῆρ' ἀπέτρης,
 δάκρυσι κυμαίνοντα, κῆρ' τοιμτείρουσα κῆρ' αὐτῆ
 ἀειδῆς δρέθουσα, φίλους ἀνεκόπητο μαζῶς,
 κῆρ' ὄροσος οἶα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δέ,
 πιααῖω ποταμῶ σικελὴ προσεμύρετο πιγῆ.
 ὅδε δ' ἴκην ἔλαβεν πανδερκέα φοῖνιος ἀνὴρ
 ἑλλάδος ἀμῶν ἀλάμων σάχμου· ὃ ἐπι, πολλὰ
 ἠρώων ἀλοχοι μινυῶρια τέκνα τεκούσας,
 μαφιδίως ὠδίνασ' ἀνεκλαύσαντο γυναικῶς.

Διοσκουρίδου.

Αὐλιν δρίστα γάρω, κῆρ' κτήματα, μυρίος δρβεῖς
 νεῖλε, μετ' εἰκαῖς ἐξεφόρησας ὄδου.
 αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρον ἐπενήξατο βῶλου
 ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμείης,
 γείτονος ἠμίθραυσον ἐπαύλιον· ὦ πολὺς εἶπας
 μόχθος ἐμὸς, πολίης τ' ἔργα περιανὰ χερσός,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

ὕδωρ πᾶν ἐγένεθε. καὶ δὲ γλυκὺ τὸ το μωροῖς
καὶ μὲ, ἐπ' ἄριστον ὄρν ἐδοξαμε πικρότατον.

Νέστωρος.

Ἀβροχον ὃν πελάγει δι' ὕδατος ἐπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΡΤΟΧΟΥΣ. Φιλίππου. 77

Λιμὸν ὀγγυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως

Νικῶ, σὺν κούραις ἠερολόγῃ τάχυσ.

ὦλετο δ' ἐκ θαλάπους. τῆ δ' ἐκ κελάμις σωτέριβοι

νῆσαν πυρκαϊῆν ἀέυλον ἐκ σαχῶν.

μὴ νεμέσα Διμήντερ, ἀπ' ἄρθενοῦς εἰ βροχὸν ὕσαν,

κούραι τὰς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

Γαλλασῶ.

Μηδέποτε ζήσασθ' ἐνὶ βροχῶ, οὐδ' ἀποθνήσκῃ.

καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς γένετο ἦν ὁ τάλας.

οἱ δὲ τύχασ' ἐμεγάλας, καὶ κρήματα πολλά λαχόντες,

οὗτοι γὰρ θάνατον πῶσιν ἐχουσι βίου.

Ἀθῆλον.

Εἰ κρίσις θεῆ καὶ τῶ καὶ τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,

τῆ πενίῃ μελετῶν πῶ ὕπρ γῆν κόλασιν.

Ἀθῆλον.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λίτος, ὁ καὶ λάβρις, ὅτος ὁ ράται;

ἔστιν ὁ φυχῆς κύριος ἀμοιβῆς;

Ἀδέαστον.

Κρήματα καὶ πόρναις παραγίγεται, οὐκ ἀνερίζω.

μισοῖτω με τάλας χρυσοῦς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΓΗΝ. Γαλλασῶ. 78

Ἡ μεγάλη παιδείασις ἐν ἀθρώποις θεῆ σιωπῆ.

μάρτυρα Γυθαγόραν γὰρ σοφὸν αὐτὸν ἐχω.

ὅς λαλέειν εἰδώς, ἑτέρους εἰδῶσκε σιωπᾶν,
 φάρμακον ἢ συχίης ἐγκρατὲς ὑδράμενος.
 Τὸ αὐτὸ.

Γὰρ τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατος ἢ σιωπᾶν,
 πᾶν λόγον ἐγκυπῶν ὡς πάθος ἀχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ. 79

Κριναζόρον.

Ἄχρη τῶν ὧ δέλαιε κενᾶς ἐπὶ ἐλπίσι θυμῷ
 πωπυθεῖς ψυχῶν ἀσοτάτω νεφεύων;
 ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνηρα διαγράψας ἀρένοις.
 κτηνὸν γὰρ θνητοῖς ὄδειν αὐτῶν μακτον.
 μυσέων αἰεὶ ἐπὶ δῶρα μετέρχεο. ταῦτα δ' ἀμυθροῖ
 εἰδῶλα ψυχῆς, ἢ λεμᾶτοισι μέθδδ.

Ἀπολλωνίδου.

Ἄαίλιος αὐσονίων ὑπατον κλέος, εἶπεν ἀβρηῆσας
 ἀρώταν, σπάρτης χαῖρε φέρισον ὑδωρ.
 μυσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυῖσσι βίβλω,
 εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον ἀμαβίης,
 κίπασ, μιμιλὸν βιοῦτου πῆρὸν ἐν σκιερῶσιν
 ἀγκεσι, παμφῶνων μέλπον ἀπ' σμαμάτων.
 ὠρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε. τί δ' ἔζηλωτος ὁ μόχθος,
 εἰ καὶ πῖνᾶ ποθεῖ γάρυος ἡ μετέρης;

Νέσορος.

Τί πῆ με θρυλλησαντδς, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοιδίην;
 ἴππῶς, ἴππῶν ἐδῶν, καὶ αἰοιδῶς, αἰείδων.
 ἦν δέ τις ἴππῶσιν δεδῶως, ἐθέλησιν αἰείδειν,
 ἀμροτέρων ἢ μαρτι, καὶ ἴπποσῶν, καὶ αἰοιδῶς.

Γαύλον σιλεντιαρίου.

Οὐ γὰρ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ γὰρ ἴφαι
 φροντίδας ἢ σέρων τοῖς πολλοκροτάτους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

πλῆστον ἔχειν ἐβέλω ἢν ἐπάρμιον· ἢ δὲ περιαιῆ,
 θυ μὲν αἰεὶ κητέθει χρυσομαχῆς μελέτη.
 ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν δρῶντα πολλάκι δῆεις
 κη περὶ ἢν πλῆτον, κη θάνατον βίότου·
 ταῦτα οὐ γιγνώσκων, κη δῆεις ἴθιαι κελεύθους,
 εἰς μίαν εἰσορῶν ἐλπὶδα, πῶ σοφίην.

Εἰς τὴν φιλόσοφον

ὑπατίαν.

Οταν βλέπωσε, προσκινῶ, κη τοὺς λόγους,
 τῆς παρθένου ἢν σῖκον ἀσφῶν βλέπων.
 εἰς ἔρανδν γὰρ ἔβη σου τὰ πράγματα
 ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων ἀμορφία,
 ἀφρανταν ἀσφρον τῆς σοφῆς παιδαύσειας.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ. 80

Αθῆλον.

Εἰ κῆ κη δαῦνται κῆρδος παραπήσιον ἀδειν,
 τολμῶεν δ' ἐρίσαι σκῆπδς ἀηδονίσιν,
 εἰ κῆ κη ξ τέπτιος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
 ἴσα ποιεῖν κη ἐγὼ Παλλαδίῳ δαῦνμα.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ, 81

Αντιπάρου θεσσαλονικέως.

Αντιγένης ὁ γελοῦς ἔπος ποτὲ τῶτο θυγατρὶ
 εἶπεν, ὅτ' ἦν ἡδὴ ναύμιμος εἰς αἶδην,
 παρθένε, κηλλιπάρη, κῆρη δ' ἐμῆ, ἴχε σαιερζόν
 ἡλακῆτην, δῶκῶν κητήμα πέριτι βίῳ.
 ἦν δ' ἴκη δὲ ὑμείαιον, ἀχαιῖδος ἡθεα μηρῶς
 κησὰ φύλααι, πόσει προῖκε βεβαλοτάτην.

Αθλιον.

Σωφροσύνῃ, καὶ ἔρωσ, κατ' ἕκαστον ἀμύλοισιν
 ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλισαν ἀμρότεροι,
 φαιδρὸν μὲν κτείνεν πυρόφω πόθος ἰππολύτοιο,
 ἰππολύτον δ' ἀγνὴ πέφνε σοφροσύνῃ.

Γαλλοσῶ.

Νιδεῶν ἀνάεχωντον σιβαροῖς ἤχων λοισμοῖς,
 σωφροσύνῃ κολάσασ ἔντερον ἄραλέον.
 εἰ γὰρ ἔχω ἴον νοῦν ἐπικείμενον ὑπόβι γαστροῦ,
 πῶς μὴ νικήσω πῦν ὑποτασσομένην;

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲν σωφροσύνῃς τεκμήριον ἔστι πρόδηλον.
 τοῖς ἐμπαίζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
 ἔτε ἢ δύο μορφον πάντως ἀνυπόπῃον ὑπάρχει,
 ἔτ' ἀκολασαίνην πᾶσα πέφυκε καλή.

καὶ γὰρ τις διὰ πῦν ὦραν τοῖς πολλὰ διδῶσιν
 ἔχει πέται. πολλὰς δ' ἔστι γυναικας ἰδεῖν,
 ἔχει καλὰς πῦν ὄφιν, ὀπιζομένας ἀκορέστας,
 καὶ τοῖς χρῆσομένοις πολλὰ χαριζομένας.
 ἔκ εἰ τις σωάγει τὰς ὀφρύδας, ὄδὲ γελῶσα
 φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκρέπεται.

σωφροσύνῃς ἄρετος ἔστος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις ἄροι
 μαχλαῶσα μὲν κρύβδην πῦν πᾶν σεμνοτάτην.
 τὰς δ' ἰλαράς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιῦσας,
 σιῶφρονας, εἰ σῶφρων ἔστι γυνή τις ὄλωσ.

Τῷ αὐτῷ.

Γαστέρα μισήσῃ θεός, καὶ βρώματα γαστροῦ.
 εἰνεκα γὰρ τῶν σωφροσύνῃ λυεται.

Αἰαθίου.

Καλὸν μὲν συροδέμενον ἔχειν νόον. εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
 ἄρσενική φιλότης μήποτε σὲ κλονεῖσι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κηλὸν, ἔνεκα κείνας
 κυπριδίους ὄφρας πόντα δέδωκε φύσις.
 Δέρμεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος, ἔπειρ' ἐκείνων
 φύσις ἀτιμάζει θέσμια σύζυγίης.
 ἄρσενι γὰρ θήλεια σιωπάπεται, οἷδ' ἀλεγχνοὶ
 ἄνδρῶν, ὅς ἀλλήλους ξείναν ἄρουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ. 82

Γαλασῶ.

Ἐκλήθην παρὰ σὺ τὸ ρήτορος, εἰ δ' ἀπελείφθην,
 τίω τιμὴν ἀπέχω, κῶς πλέον εἰ μὴ φίλος.
 ἔδ' ἔπειρ' ἢ ψυχὴν ἢ φατεῖν κρινούσα γέγυθεν,
 ἀγὰ μόνον τιμῆς ἀδομένη, πρέφεται.

Τῷ αὐτῷ.

Πολλάκις ἐξέσησα τὴν φιλόπτητα, κῶς ὕβριν,
 κῶς πολὺ κρυφτέρην σὴν φιλόπτητα μαθῶν.
 ποιδωρίην δὲ γέπυσαν, ἔχωρίθην φιλόπτος,
 μηκέτι βασιλῶν ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ. 83

Ἀθίλον.

Ἐλπίς, κῶς σὺ τύχη, μέγα χαίρετε, ἦν λιμὲν ἄρον.
 ἔδ' ἔπειρ' ἐμοί, χυμῖν, παύετε τὸς μετ' ἐμέ.

Λουκιανῷ.

Ἀπὸς ἀχαιμενίδου γινόμεν ποτὲ, νῆα δὲ Μενίπτην.
 κῶς πάλιν ἐξ' ἐτέρῳ, βήσομαι εἰς ἕτερον.
 κῶς ἔπειρ' ἐκείνος ἔχειν με πῶτ' ἦτο, κῶς πάλιν ἔτος
 οἴεται, εἰ μὴ δ' ὀλωσ' ἔσενός, ἀγὰ τύχης.

Ἀθίλον.

Ἄϊθε πατήρ, μ' ἐδίδαξέ δασύριχα μῆλα νομαίην,
 ὥσκειν ἢ π' ἠελέησι κῶς ἠέμενος, ἢ ἢ π' πέφαις,
 συρίσδων

συρίσδων κελάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσθον ἀνίᾳσ.
 περὶ δ' οὖ φούρωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν ἄλλην.
 παρὶ δ' αὖ μασάσωμεν ἀπαγγελίῳ δ' ἄρα πάσιν,
 ὡς ὀλοοὶ κηφῆνδ' ἐδηλήσαντο μελίωσ.

Γαλλασά.

Τύχη κηπιλάουσα πάντα τὴν βίον,
 ἀσυγέρασον πῶ φύσιν κηκτημένη,
 κησ συγκηκῶσα, κησ μετακτλῶσα πάλιν,
 κησ τῆ κηπιλῶσ ἔη νησ τῆσ ἔθεσ,
 τέχνην λαχῶσα τῶν βύπων ἐπαξίαν.

Τ' ἄ αὐτῶ.

Ανεγράθησαν ὡς ὀρώ τὰ πράγματα.
 κησ πῶ τύχην νησ δυσυχῶσαν εἶδομεν.

Τ' ἄ αὐτῶ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποισα τυχὴν ἀτυχῆ πόθεν ἐχῶσ;
 ἢ παρὲ χῶσα τυχῶσ, πῶσ ἄτυ χῶσ γέγονασ;
 μάθανε κησ σὺ φέρειν τὰ σὰ βάνματα, κησ σὺ δὶ δάτην
 τὰσ ἀτυ χῶσ πῶσ σῆσ ἄσ παρὲ χῶσ ἐτέροισ.

Τ' ἄ αὐτῶ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη, κησ ταπαίξη,
 μῆ δὲ τυχῆσ τῆσ σῆσ ὕστατα φησασμένη.
 ἢ πρὶν νηδὸν ἐχουσα, κησ πιλάουσι μετὰ γῆρασ,
 θερμοδότησ μερόπων νησ ἀναφαινομένη.
 νησ δ' οἴωσ σῆνε κησ σὺ τεδὸν πάθος ἄπατε δαίμων,
 πῶ σῆν ὡσ μερώπων νησ μετάρουσα τυχὴν.

Απολλωνίδου.

Ἀγγελίησ ἢ κουσεν ἀνώσων μελίτινα,
 ἢ ἰάσων φούρωσ κησ ματι κρηπῶμενον.
 ἢ ἰόσιν δ' ἐπιτέλωσαν ἀλί κησ τὸν δέμασ ἄλλου,
 δῦσ μοροσ, οἰκείησ σύμβολον εἶδε τυχῆσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἕξ αὖ δ' ὡς ἔστειλε. Δίῳ δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύσου
 ἤλυθεν ὄβρισην σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
 μητέρω δ' ὡς ἀνίστα μοίρης λάχον· ἢ μὲν ἀέλπιδον
 ζῶν ἐχέει, κείνη δ' ὄφεται ὑδὲ νέκυω.

Αἰαθίης.

Φριπύστις μογείσμεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδ' ὄσα
 ἀντήραος κέρη, θυμὸν ἐκέμνε πόθω.
 καί μιν θῆκε σαύωνον· ὃ δ' ἐκ βίοτοιο περὶ χρῆ
 δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγνορίης.
 ἢ δὲ τύχη γελώσασα, παρίστατο· κῆσ' ὅτι Κύπριν
 ἔτεος οὗτος ἀγῶν, ὧν ἐμός ἔστιν ἔφην.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
 προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλωσα τύχισε προήγαγεν, ὧν ἵνα δείξῃ
 ὡς ὅτι κῆσ' μέχρι σοῦ πάντα ποιῆν δαύεται.

Λουκίανῶ.

Μὴ πᾶσιών, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακέρτατι.
 καί σου ῥηϊδίως ἔκλυον ἀξιαμένον.
 ἀν' πᾶσις, ὅδεῖς ἔτι σοι φίλος· ὧν ἅμα πάντα
 ἐχθρὰ, τύχης τέροπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Γαλαδῶ.

Εὖ γε λέγων, ἴον κειρὸν ἐφης θεὸν ἄγε Μένανδρον,
 ὡς ἀνὴρ μεσῶν, κῆσ' χαρίτων ἱόφιμος.
 πολλάκι τὸν τῆσ' σφάδρα μεριμνηθέντος ἀμεινον
 προαπεσὸν ἀναίρωσ, ἄρ' ἔτι ταυτέματον.

Τῆσ' αὐτῆσ'.

Οὐ λόγον, ἢ νόμον οἶδε τύχη· μερόπων δὲ τυραννεῖ,
 τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥούμασι συρομένη.
 μάλλον τοῖς ἀδίκοις ῥέπει· μισεῖ δὲ δικαίους,
 ὡς ἐπίσθην μένη τῶν ἀλογον δαύαμιν.

Αλαβίου χροασιτιῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἡ βράε πῶ ἢ φρύαγμα ἢ πηλίκον, οἳ δὲ περιαιοί,
 πῆ ἔβαν ἐξ αἰφνης ἀρχίποροι κόλακδο;
 ναῦ τῶρ ἐκασ πόλιος φυγὰς ὤχεο. τοῖς πρότερον δὲ
 οἰκτροῖς πῶ κητὰ σ' ἦφρον ἔδωκε τύχη.
 πολλή σοι κλυτοεργὲ τύχη χάρις, ἔνεχ' ὁμοίως
 πάντασ ἀεὶ καίζεις, κείσ σέ τι τερπόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐτέ τις ἐκ πενίης πλῆτ'ε τύχοι, ἢ δὲ καὶ δόχης,
 ἔκ' ἐτι γινώσκει τίς πέλετο πρότερον.
 πῶ ποτὲ τῶρ φιλήν ἀπανάνεται. ἀφρονέων δὲ,
 τέρψιν ὀλιθυρῆς ἔδεδάκκε τύχης.
 ἴσ' ποτε τῶρ πῶχός ταλακείριος. ἔκ' ἐθέλεις δὲ
 αἰτίζων ἀκόλυς, ναῦ ἑτέροις παρέχειν.
 πάντα φίλος μερόπειαι παρέρχεται. εἰ δ' ἀπιθήσεις
 ἔμπαλι αἰτίζων, μάρτυρα σαυτῶν ἔχοις.

Γαλλασῶ.

Παένιον ἔβ'ε τύχης μερόπων βίος, οἰκτροῦ ἀλήτης,
 πλῆτ'ε, καὶ πενίης μεαδοῖ ρεμβόμενος.
 καὶ τῆς μίρ, κητὰ γούσα, πάλιν σφαιρηδὸν αἰερεί.
 τῶσδ' ἀπ' τῶν ἠνεφελῶν, εἰς αἰθρὴν κητάρει.

Τῷ αὐτῷ.

Αὐ μὴ γελῶμεν ἴν βίον ἴν δραπέτην,
 τύχην τὲ πόρνης ρούμασιν κινυμένην,
 ὀδυνῶν ἑαυτοῖς προξενῶμεν πάντοτε,
 ἀναξίους ὀρωντες αὐτυχετέρους.

Αθηνον.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἀμβροτος αἰῶν
 σῆσιν ὑπ' ἐπιείκείας ἀγενέτηρα τύχη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταύματι ἰδὲ σὺ πάντα φέρει κλέος, ὁππότε χειρὶ
δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θεοπέσιον.

τάτω καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἀρμόζονται,
καὶ λογιῶν ἀγέλης ἀμβροτοῖσι γέμοντες.

Ἀθίλον.

Ὅταν λογισμοῖς κῆτα μάσω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους τῶ βίου μεταστροφάς,
καὶ ῥαῦμ' ἀπίσον τῆς ἀνώμαλου τύχης,
πῶς τὴς πένιττος πλοσίους ἐργάζεται,
καὶ τὴς ἔχοντος χρημάτων ἀποστρέϊ,
τότε κῆτ' ἐμάρων τῆ πλάϊη σκοτῆμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀθιλίας χάριν.

οἷω ῥόπῳ ἰδὲ περιγένομαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀθίλου τῶ βίῳ φανεροῦ μένης,
πόρνης γυναικὸς τὴς ῥόπους κεντημένης.

Λουκιανῷ.

Θεῶ μιν ἐκός, ὅδεῖς σὺ τῆ χει βροτός.

Ἀθίλον.

Φῶ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, ἰδὲ σὺ πρᾶπτουσι τοῖς δὲ, συμφορὰ
σκληρὰ πάρεσιν, οὐ σεβῶσι πρὸς θεούς.

Λουκιανῷ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δαύεται, καὶ ἢ παράδοξα.

τὴς μικρὸς ἀνάγει, τῆς μεγάλους κῆταύει.

καὶ σὺ πλὴν ὄφρην, καὶ ἴον τῶ φον κῆταπαύσει,
καὶ ἴον ποταμὸς χρυσὸν νάματα σοι παρέχει.

ἢ θρούον, ἢ μαλάχην ἀνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ θρούον, ἢ πλατάνους, οἱ δὲ χαμαὶ κῆταύειν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΥΓΕΡΟΥΙΑΝ. 84

67

Ἀθῆλον.

Ἠλλακτ' ἔξαπίνης Κορνήλιος, ὃ δ' ἐπὶ λιπῶ
τέρπεται ἢ μετέρω μουσοχαρεῖ βιότῳ.
κῆφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος. ὅ κ' ἐτι δ' ἤ μείς
οἱ πάρος, καὶ ἑτέρας ἐλπίδος ἐκρέμαται.
εἰκωμεν ψυχῇ, πεπαλαῖο μεθα. μὴ δὲ βιάζου.
εἰς ἔδαρος τέχνης κεί μεθ' ὑπ' ὄργυρέης.

Γαλλασδᾶ.

Ἄν μνήμην ἀνθρώπου λάβης ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
αἰὶς ὁ Γλάτων σοι τύπον ὀνειρώτων ἐπέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ θυρῶν ἑράνιον.
εἰ κ' πηλὸν γέρονας, τί φρονεῖς μέγας; τὸ το μὴ ὄπας
εἴπ' ἀντίς κοσμῶν πλάσματι σε μνοτέρω.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς ἄγνηθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέρονας, καὶ μιανᾶς ῥανίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἠέρα λεπταλέον μυκηρόθεν ἀμπνεύοντες,
ζῶμεν, ἠελίου λαμπάδα δερνόμενοι,
πάντες, ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον. ὄργανα δ' ἐσμεν,
αὔρας ζωογόνοισ πνεύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις ὄω ὀλίγην παλάμη σφίγγεν αὐτὴν,
ψυχὴν συλησας, εἰς αἰΐδιν κατάρξῃ.
ὄπας ὅδεν ὄντες, ἀγνηορίη προφόμεθα,
πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ. Τῷ αὐτῷ. 85

Εἰ θεός ἢ φήμη, κεχολωμένη δέη καὶ αὐτῇ
ἔλλησι, σφαλεροῖς ἔξαπατώσα λόγοις.

I iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φήμη δ' ἀντιπαθῆς, ἀναφαίνεται ἀπὸς ἀμύθης.
πολλὰκι κῆρ φήμην ἐφθασεν ἢ ταχυτής.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ. 86

Τῷ αὐτῷ.

Ο φθόγος οἰκτιρμού κῆρὰ Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων·
οἱ βασικανόμενοι, λαμπρόν ἐχουσι βίον·
τὸς δὲ λίαν αὐτὸ χεῖς, οἰκτιέρομεν· ἀλλὰ τις εἶν
μήτ' ἄλλαν ἀδράμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἢ μεσότης πῶρ ἄριστον, ἐπεὶ τὰ κῆρ ἀμφοτέρω περὶ
κινδύουσι ἐκλέγειν, ἔχρατα δ' ὕβριν ἐχει.

Τῷ αὐτῷ.

Ω τῆς μεγίστης τῷ φθόνου πονηρίας·
τὸν αὐτὸ χεῖ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
ἢ πως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
ἢ πως ἐτοίμως μωρίας δολοῦμεν.
ἔλληνές ἐσμεν ἀνδρὸς ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἐχοντὸς ἐλπιδας πέθκαμμένους.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νεῦν τὰ πράγματα.

Τῷ αὐτῷ.

Οταν συγῆ τις ἀνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
ἔτος μεγίστην μωρίαν κῆρταισάξει.
Φανερώς πῶρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορυάεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεδυμένος.
δέει πῶρ φιλεῖν ἐκείνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Αρίστωνος, ἢ Ερμιόδωρου.

Προμμένα κῆρλει Γανυμήδους εἶπε ποθ' ἦρην,
θυμοβόρον ζᾶλου κέντρον ἐχουσα γόω,
ἄρσεν πῦρ ἐτικε βροία Διὸς· τοι γὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμφω ἐπὶ βροίαν πῆμα φέροντα Γαίριν.

ἢ ξει δ' ἰλιάδαις ἔκ αἰέτος, ἀν' ἐπί θοίνας
 γυπθε, ὅταν δαναοὶ σκυῖλα φέρωσι πόνων.

Ἀθῆλον.

Οφθόνοσ ὄη κέμισον· ἔχει δ' ἐτι κελόν ἐν αὐτῷ.
 τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, κῆσ κραδίην.

Ἀθῆλον.

Οφθόνοσ αὐτὸς ἐαυτὸν ἐοῖσ βελέεσσι δαμάζει.

Εἰς Φιλάργυρουσ. 87

Γλάτωνοσ . οἱ δέ,

Ἀντιπάρην.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὃ μὲν, εὔρεν, ὃ δ' ὄλεσεν· ὦν δ' ἰθὺς εὐρών,
 ῥίψεν· ὃ δ' ἔχ' εὐρών, λυγρὸν ἔδῃσε βρόχον.

Στατυλλίου Φλάκηνσ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρών, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ δ' χρυσὸν
 ὄν λιπεν ἔχ' εὐρών, ἦψεν ὄν εὔρε βρόχον.

Ἀθῆλον.

Τέρπε δακρυζόμενοσ πλὴσ ἰν φρένατοῖσ δέ δαναεῖταισ
 κέλλιπε πλὴ ψῆφον δάκτυλι κέμφοδύωσ.

Εἰς Φιλίαν· Ἀθῆλον. 88

Κιαῶ μὲν Διόνυσοσ ἀγάλλεται, ἀγίδη δέ Ζεὺσ,
 οἱ ναέταισ ξείνοισ, ἢ δέ πόλισ ναέταισ.

Ἀθῆλον.

Θησαυρὸσ μέγισ' ἐσ' ἀγαθὸσ φίλοσ ἠλιόσφωρε,
 τῷ κῆσ πρῆσαι σῆτον ἐπισταμένωσ.

Ἀθῆλον.

Μήποτε ἰν παριόντα παρείσ φίλον, ἄλλον ἐροῖνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενοσ.

ΤΟΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τίνας ἀν' εἴποι λόγους φιλήμων

δί' Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀγνείαισιν οἱ τεθνικότῃς
 αἰσθησιν εἶχον ἄνδρῃς, ὡς φασὶν τινῃς,
 ἀπὸ γῆ ἀμνη ἀν', ὡς τ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Ἀθῆλον.

Γνώσιός εἰμι φίλος· καὶ ἦν φίλον, ὡς φίλον οἶδα.
 τῆς δὲ κενῆς, δίολου πάντας ἀποστέφομαι.
 ὅδενα θωπύω πρὸς ὑπόκρισιν· ὅς δ' ἄρα τιμῶ,
 τῶτους ἐξ ἄλλῃς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἀθῆλον.

Πρᾶγμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοὶ,
 καὶ χεδὸν οἱ πάντῃς, μέχρι προσηγορίας.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν. 89

Ἦσ' ἢ γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κῆρός τε, κῆρι τε,
 θαύματος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἄλλος ἐμπυρος ἰχθύς.

Εἰς ἦν αὐτόν.

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθὸν ἀμάρταντος
 ναίειτ' ἀν' ἄλφρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδῆμονῃς ἔργων,
 χαίρειτ' ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἀμβροτος, ὃν ἔτι θνήσκει,
 πωλῶμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὡς περ εἶοικε,
 ταυτίαις τε περισπῶς, σῆρεσίην τε, θαλείοις.

Εἰς τὸ ἐχειρίδιον

Ἐπικλήτην.

Μῆτιν Ἐπικλήτῳιο τιῶν ἐπὶ κῆρθεο θυμῶν,
 ὄφρα κεν εἰσφρίκοιο καὶ ὕραίνης κενεῶνάσ,
 ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζην ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτὸν.

Ὅσκιεν Ἐπικτήσιοιο σοφῶν τελίσειε μνοιῖν,
 μηδ' αἰεὶ βιότοιο γαληνίδων ἐνὶ πόντω,
 καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφίχεται,
 ἔραυτὴν ἀφ' ἴδου, καὶ ἄπερ' ἴν περιωπῆν.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ ῥ' δε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
 Πρόκλε μάχερ, πάντων βρέτας ἔμπροσθ, ὅπ' ἰ Μαρῖνον
 ἀθανάτων, μερόπται βροθῶον ἀσεβέειαν,
 ἀντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς Ἰουλοαδόν ἄλλχερ
 κέλλιπθε, ὅς βιοτῶν θεοτερπέα σείο λιγαίνων,
 γράφε τάδ' ἐανομένοις μνημῆϊα σῶν ὄρετάων.

Εἰς Γλάτωνα.

Ἀθιλον.

Ἀττίδος ἀγγλώου σῶμα φέρτατον, ἔσ' εὖ μείζον
 φθέγμα πανελλήνων πάσα κέκασθε πόλις.
 πρῶτος δ' εἰς τε θεῶν, καὶ δὲ ἔραυτὸν ὄμμα ταύτας
 θεε Γλάτων, ἦθι, καὶ βίον ἠνγασαο,
 σωκρατικῶ σάμιον κεράσασ κρητῆρι φρόνημα,
 κέλλισον σεμνῆς σῆμα διχοτασίης.

Ἀποφθέγματα τῶν

ἐπὶ σοφῶν.

Ἐπὶ σοφῶν ἐρέω κατ' ἐπος πόλιν, οὐνομα, Φωνῆν.
 μέτρον κέδ' Κλεόβυλος ὀλίγδιος εἶπεν ἄριστον.
 Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτὸν.
 δ' δὲ κόρινθον ἔναε, χόλῃ κρατέειν Περίανδρος.
 Γιγανδός, οὐδὲν ἄσταν, ὅς ἐν γένος ἐκ μιτυλήνης.
 τέρμα δ' ὄραν βιότοιο, Σόλων ἱεράς ἐν ἀθήνας.
 τὸς πλεόνας κεινῆς δὲ, Βίασ ἀπέφηνε πρηνούς.
 ἐγγύην φάσειν δὲ, Θαλῆς μιλήσιος ἠῦδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ιουλιανού βασιλέως εἰς

τὸ ὄργανον.

Ἀλλοῖν ὄρω δονάκων φύσιν· ἢ πῶς ἀπ' ἄλλης
 χηλκείης τάχα μάλλον ἀνεβλάστησαν δρούρης,
 ἄγριοι, ἢ δ' ἀνέμοισιν ἢ φ' ἢ μετέροις δονέονται,
 αἰὶν ἢ τῶν ταυρείης προβορῶν σπύλυγος αἴτης,
 γέροντες ἐσθλήτων κελάμων ἢ τῶν εἰζανθίδων·
 κατίς ἀνὴρ ἀζέρωχος ἔχων θαλάσσιον χεῖρας,
 ἵσταται ἀμφοτέρων κενόνας συμφορέμονας αἰών·
 οἷδ' ἀπαλὸν σιρτῶν τῶν ἀποθλίβοισιν αἰοδῶν.

Ἀθήλα.

Τῆ τῶν λόγων σου κοχὺλῃ Γορφύριε,
 βιάπεις τὰ χεῖλη, καὶ σολίζεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξ ἄρην φιλίας θεομῆδ' ἀγαπῶσα,
 τῶν ἀποδημοῦντων ὄργανα σιωπῆς,
 ἦν κελάμων, χάρτην, τὸ μέλαν· τὰ χαράματα χεῖρας,
 σύμβολα τῆς ψυχῆς πλόθεν ἀχνημένης.

Εἰς ἠράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἠρακλεῖτα ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βιβλον
 τῶν θεσίων· μάλα τοι δύσβατος ἀβραπίης.
 ὄρρη, καὶ σκότος ἔστιν ἀλάμπητον· ἦν δέ σε μύσης
 εἰσαγάγη, φανεροῦ λαμπρότερ' ἡελίου.

Εἰς Γυθαγόραν.

Ἡνίκ' Ἰγθαγόρης τὸ περικλεῆς ἄρκα γράμμα
 κείν', ἐφ' ὅτ' κλειπὴν ἦγαγε βυθυσίν,
 δὴ ὅτε μιν σφραγισμένον σιδηρος παριούτα
 φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ ὅδε φάσθαι ἔπος,
 πᾶσαι, μὴ δὲ φάπιζ', ἐπεὶ φίλος ἀνέρος ἔστι
 ψυχῆ, πᾶν, ἔγνω, φθραξάμενης αἰών.

Αλφειού. 90

Χημερίαις νιφάδων παλαωμένα τιβάς ὄρνις,
τίκνοις ἀνάεος ἀμρέχαι πέρυγας,
μίσφωμιν ὄρανιον κρύος ὤλεσεν· ἢ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος ὄρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
πρίνῃ, καὶ Μιδεία, κατ' αἴδος αἰδέσθητε
μητέρω, ὄρνιθων ἔργα διδάσκόμεναι.

Αἰθλον.

Ἐκ πυρὸς ἰλικῆ, δ' οὐράτων μέσον ἤρπασεν ἤρωσ
Αἰνεῖα, δ' ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρω.
ἔκλαυε δ' ὄρνιθόισι μὴ φαύετε· μικρὸν δὲ ἄρη
κέρδος ὄρνιθαλέος· τῶ δὲ φέροντι, μέγα.

Αρχίον.

Οὐ γόνον ἀθάμασ' ἐπεμήνατο παιδὶ Λεῖάρχω,
ὄων δ' Μιδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπεὶ μανίης μείζον κακόν· ἐὶ δὲ φονεύει
μήτηρ, ἐν τίνι ναὶ πίστις ἐτ' ὄνι τέκνω;

Τὸ αὐτὸ.

Αἶαν ὄλην, νήσους τε διτ' ἴπ' ἀμίνι σὺ χελιδῶν,
μιδείης γραπῆ πικτίδι νοσοβοφείσ.
ἔλπη δ' ὄρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
κολχίδα, μὴ δ' ἰδίῶν φεισαμένην τελέων.

Μενεκράτης σμυρναῖος.

Γαίον ἐπὶ προτέροις ἦδη βίτον ἐκ πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήσῃ δάμονι μεμφομένη,
τέρβατον ἄλαγος ἔτικτε, καὶ ἢ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπιδας, ἐκ πυρὶ ζωὴν ἔθηκε βρέφος,
ὃ βρέφω λέξασα· τί γὰρ πλέον αἰδίμασσι
καίμετε; κερδῆσῶ πένθος ἀμοχθότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρη θεσσαλονικέως.

Γραδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων, ὑπὲρ ἄλλα μέτωπα
 κύπτοντος, μοῖραν νηπιάχοις ἄροβον,
 μήτηρ ἐξόπιθεν μαλ' ὡ μετέπρεξε νόημα.
 δὲ δὲ τέκνω ζῶν ἐγκεχάριστο γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. 91

Λουκιανῷ.

Ἡ βραδύπυς βυλὴ, μέγ' ἀμείνων ἢ δὲ ταχέως,
 αἰὲν ἐφελκομένην τῷ μετόνοισιν ἐχέ.

Ἀθῆλον.

Εἰς σὲ καὶ ἀφανδῆς ἐφύσατο βίβλος ὁμήρου,
 ὁ πλοτέρων ἐνέπουσα μετῆρα δύνεια φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ. 92

Μιμνέρμου.

Τὴν σαυτὲ φρένα τέρπε δυσσηλεγῶν δὲ πολιτῶν
 ἄλλος τίς σε κηκῶς, ἄλλος ἀμνηρον ἐρεῖ.

Γαλλασῶ.

Εἰ τὸ μέλειν δαίχταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοί.
 εἰ δὲ μέλει περὶ σὸ δαίμονι σοὶ τί μέλει;
 ὅτε μεριμνήσεις δὲ χα δαίμονος, ὅτ' ἀμελήσεις.
 αἰγίνα σοὶ τί μέλη, δαίμονι τῆτο μέλει.

Γῶ αὐτῶ.

Τί πτε μάτην ἀνθρώπῳ πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσει,
 κλήρω δουλείων τῷ κηκῶ τῶ γένεσιν;
 τῆτω σαυρὸν ἀρθε. τῶ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
 σὴν δὲ τύχην εἰργῶν, ἦσιν χίην ἀτάπα.
 μάλλον ἐπ' ἀφροσαῖν δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοῖρην
 εἰ δαυκῆρν ψυχὴν τέρπομένην μετόνοισιν.

Γλάτανος.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
ἔνομα, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, ἢ δὲ τύχην.

Αἰθλον.

Αργαλέως φέρεται πολιδὸς χρόνος ὀμὰ παρέρπων,
καὶ φωνὰς κλέπει φθεγγομένων μερόπων·
καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει·
καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερόν προφέρει·
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτή,
ἢ μαρὲ π' ἢ μαρ' αἰεὶ πρὸς ἴσoron ἐρχομένων·
μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὀρώντας,
τὺς δ' ἀποβνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε·
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
πῶ ἀναχώρησιν τὸ μογερὸν βίοντι·
πῶ πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν·
ἢ μετ' οὐ ζῶντες, πῶ πόλιν ἐκφέρομεν.

Γαλλασά.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἢ μαρὲ π' ἢ μαρ,
τὸ πρότερον βίου σου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀγορῶν βέητες τῆς ἐχθροῦς διαγωγῆς,
τὸ λοιπὸν δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι·
μὴ τοίνυν λέγεσάντων ἐπὶ τῶν πρὸς βῦτα περιαιῶν·
τῶν γὰρ ἀτελευτότων, σήμερον ἔμετέχεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τὸ βίον·
πῶ ὀξύντα τὸ χρόνου πενήσατε·
ἢ μετ' οὐ καθεζόμεθα, καὶ κοιμώμεθα,
μοχλοῦντες, ἢ βυβῶντες· ὁ δὲ χρόνος, βέχει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φέχῃ καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἐκείνου τῷ βίῳ καταστροφὴν.

Ἀθῆλα.

Τὴν πρότερον θυμέλην μὴτ' ἐμβλεπε, μίτε παρέλθῃς.
ναῦ ἄπαυε δραχμῆς εἰς κολοκορδοκόλα.
καὶ σῦνον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἦν δ' ἀναμείνης,
χίλια· τοῖς πωλοῖς ὁ χρόνος ὄψι θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε· παρακμάζει ταχὺ πάντα.
ἐν θέρος, ἐξ ἐφίρου φηχμῶ ἐθικε φάγον.

Τὸ ρόσον ἀκμάζει, βαῖδν χρόνον ἦν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν ἀρήσῃς ἔ ρόσον, ἀμὰ βῶτον.

Εἰς Ὠρας, καὶ μηνῶν. 94

Ἀθῆλον.

Εξ ὥρας μόχοις ἰκονάταται. αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆσι λέγουσι βροτοῖς.
Φησὶ, δεῖ μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας τ' ἡμέρας ἐργάζεσθαι.
μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἐρχεσθαι. τὸτο δὲ φησι διη-
λοαῦ καὶ τὸ ὠρολόγιον. τὰ γὰρ μετὰ πέντε ἡπην σημεῖα, τὰ =
τέστ τ' τῆς ἐβδόμης, τ' ζ, καὶ τῆς ὀγδόης, τ' η, καὶ τῆς ἐνά-
της, τ' θ, καὶ τῆς δέκατης τ' ι, κατὰ συλλαβὰς σιωπῶμε-
να, ζῆσι δίδωσιν ἀνακινώσκειν. τουτέστι, προηρέπεται
φάγε, ἵνα ξῆν ἔχῃς.

Μὴν δὲ ἀγυπείων.

Σεπτέβριος.

Πρῶτος Ὄψι δ' ἀκὴ δρεπάνην ἐπὶ βότρω ἐγείρειν.
ἐχθυβόλοισι φάωθι φέρεϊ πανδήμιον ἄζην.

πλησάν φάινουσιν ἀθύρ τεκμύρεται ὄρη·
 Χοιὰν, σαρρομένων σαχίων δεικνύσι γενέθλιον·
 Τυβί δὲ, πορφύρεον βυλιδόρον εἶμα τιτάνει·
 σημαίνε, πλωτήρσσι Μεχέιρ πλόον ἀμρι πολαίειν·
 ἄρεος δὲ πλά φέρει φάμεν ὄθ δεικνύσι μαχηταῖς·
 εἰαρινῶν φαρμαθὶ ῥόδων πρωτάγγελος ἔστι·
 λήϊα δ' αὐανθέντα Γαχίων δρεπαίοισι φυλάει·
 ἀκέρπου δὲ Γαῦνι προάγγελος ἔστιν ὁ πώρις,
 καὶ σφυλὴν κατέχων ἀάμπελός ἔστιν ἐπιφί·
 καὶ Μεσορι, νεύλοιο φέρει φισίσον ὕδωρ·

Μῆνες Ρώμαίων. Ιανουάριος.

Εξ ἐ μέθεν λυκῆ βαντος ὑπ' ἡελίοιο θέρεβα
 αὐτονίοις ὕψος δέρχεται ἡέλιος·
 Αὐτάρ ἐ γῶ θαμινῆς γαίνην νιφάδεασι διαίνω,
 τάνχων εἰαρινῆς ἐγυμον ἀγλαίης·
 Ἀρχετ' ἀρις ἀπ' ἐμοῖο, καὶ αὐθεα, καὶ γλάρος ἡδῆ·
 ἴση δ' εἰμοσῶ ἡματι νύξ τελέθει·
 Ενταῖοι τῆμος δὲ φυτοσκέπος ἐρνεα τάνμων,
 ῥίζη ἐπ' ἀκροτάτη ἡμερον ἀκρέμονα·
 Οἶρεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπιζοῖτε δὲ νῆας
 ὄριον ἀκλύτων ἐκπὸς ἀγειν λιμένων·
 Μεαάτιος ῥόδου εἶμι, καὶ ἄρ γεννῶο κρίνοιο,
 καὶ ξανθῆς κεράσθ βρίθωμα ἀκρέμοσιν·
 Καρνίνον ἡέλιος μετανείσεται ἀσάχισα δὲ
 κερφαλέους κείρε γιοπόνος θρεπάκη·
 Κρίνω ἐ γῶ πυρρόν, καὶ ἀχυρμιά· ἐν δὲ λέοντι,
 ἀρεχέα τελέθει χούματα νηϊάδων·
 Βρίθω ἐ γῶ σφυλῆ, βρίθω δ' ἐπὶ πάση ὁ πώρη·
 αὐθις δ' ἴσοπαλῆς γίγνεται ἡματι νύξ·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίς δ' ἔν' ἐμείο πέλει γλυκερώτερος, δὲ μέθυ λιγυρῶ
 ἦδ' ἐπικετάρω, Βάκχον ἀπ' οἴνοπέδου;
 Εἴ τοι ἀθναίης πέλει ἔρνεα, ὦριον ἦδη
 κερπὸν ἀποθλίβειν, μῆστιν ἐΐχειν κρημάτων.
 Γαῦτασθαι γοῦ κέλομαι, γλαρόωντι γὰρ ἦδη,
 σπέρματι ῥιγεθάνῃ πιγυλῆς ἀντιάσει.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Γαυκάριος.

Μὴν ὑπάτων πρῶτος, δ' ἰδὲ δούτερος, αὐλακῆ τέμνη.
 ὄφριτος, αὐσονίων γυνὴν ἐπιμῶλον ἐρείρει.
 Τέξαστος, ἀγγέλλει ῥόδουδάκτυλα γείαρος ὦρη.
 εἰ μὴ ῥόδων γενέτης, κῆρ ἐγὼ κρίνα λουχῆ κομίζω.
 ἔτος ἀμαλοδέτης, τὰ δ' ἐμὰ πέρα, νεῖλον ἐρείρει.
 ἔτος ὄριτα φίλῳ πεφιλημένος ἐπλετο Βάκχῳ,
 ταύχῳ δ' οἶνον ἐγὼ μελιιδέα, χάρμα βροτοῖσι.
 δάκτα φέρω χαριέσσαν ὄν ἦνομα φῶτος ἐχέσου.
 φορμίζειν δεδύχησ', κῆρ ὑπνώοντασ' ἐρείρει.

Εἰ ὁ Εαρ.

Χείματος ἦνε μέντος ἀπ' ἀβέρος οἰχομένοιο,
 πορφυρέη μείδισε φερανθέος εἶαρος ὦρη.
 γῆα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐσέφατο ποῖνον,
 κῆρ φυτὰ θηλήσαντα, νεῖος ἐκόμισαι πετήλοισ.
 οἶδ' ἀπαλὴν πίνοντασ' ἀεξίφυττα θρόσον ἦδ' ἔσ
 λειμῶν δὲ, γελῶσιν, ἀνοιχομένοιο ῥόδοιο.
 χάρει κῆρ σύριγγι νομβῆ ὄν ὄριαι λιγαίων,
 κῆρ πολιῖσι ἐρίφοισ ἐπιτέρπεται ἀπόλος ἀγίων.
 ἦδη δὲ πλώουσιν ἐπ' ἀνεία κύματα ναῦται,
 πνοιή ἀπημάντω ζεφύρου λίνα κολπώσαντασ'.
 ἦδη δ' ἀνάζοισι φερεταφύλη Διονύσω

ἀνθεί

ἀνθεῖ βορυσθέντος ἐρεξάμενοι ζήχαι κιαῦ·
 ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίαισιν
 κελά μέλοι, καὶ σίμβλω ἐφίμεναι, ἔργαζόντας
 λαοκῆ πολυρήτοιο νεδρῦτα κφλληκ κηρῦ·
 πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγυφωνος αἰεΐδει·
 ἄλκυόνθιν περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 κύνος ἔπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδῶν·
 εἰ δὲ φυτῶν χείροισι κόμαι, καὶ γαῖα τέθειλε,
 συρίζει δὲ νομῶν, καὶ τέρπεται ὄνολα μήλα,
 καὶ νῆαται πλώοισι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
 καὶ μέλπῃ πετεινῶν, καὶ ὠδίνουσι μελίαισιν,
 πῶς ἔχρη καὶ αἰοιδὸν ἐν εἴαρι κελὸν αἰεΐσαι,
 Θέωνος· μονόσυχον εἰς πλῆν ἐβδομάδα·
 Ζῆος· ἄρης· παφίην· μήνη· κρόνος· ἥλιος· ἔρμης·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ παρόντι δευτέρῳ τμήματι σιωπήτιν ὄντι, περιέ-
χεται κεφάλαια τῶν εἰς

Αγωνισαίς.	1	Κυβατήν.	27
Αδύχτων.	2	Καιητόν.	28
Ανοήτους.	3	Κωμωδόν.	29
Αρπαγῶν.	4	Κωφῶν.	30
Ασιγγεῖς.	5	Λαιμάργους.	31
Αστρονόμους.	6	Ληπτοῦς.	32
Βραχέες.	7	Μακρῶν.	33
Βλανεῖα.	8	Μεθύσους.	34
Γράβω.	9	Μιλιάριον.	35
Γραμματικούς.	10	Νομικούς.	36
Γωαέχως.	11	Οκνηρούς.	37
Δειλοῦς.	12	Ορχισαίς.	38
Δυσειδέεις.	13	Γαχέες.	39
Δυσώδεις.	14	Ροιητάς.	40
Δολίους.	15	Πλοῖα.	41
Δούλους.	16	Πολυτεχνεῖς.	42
Δῶρα.	17	Πονηρούς.	43
Ερώτητα.	18	Πορδῆν.	44
Ζωγράφους.	19	Παρορισῆν.	45
Ημεμόνας.	20	Ρήτορας.	46
Θυγατέρας.	21	Συμποτικῶν ἀείσματα.	47
Γαηρούς.	22	Τολμηρούς.	48
Γαπους.	23	Υβρισαίς.	49
Κιθαρωδούς.	24	Φεδωλοῦς.	50
Κλέπτας.	25	Φθονερούς.	51
Κουρέας.	26	Φιλοσόφους. 52. Χωλῶς. 53	

74

ΕΙΣ ΑΓΟΝΙΣΤΑΣ· ΛΟΥ-
ΚΙΛΛΙΟΥ· Ι

ΤΟΣ ὁ γαῶ βέλτιστος ὀλυμπι-
κός, εἴ γε τοπρόθεν,
εἴ
εἴνα, γένειον, ὄφραυ, ὠτάρια, βλέ-
Φαρα·
εἴτ' ἀπογραφέμενος πύκτις, ἀπολώλε-

κε πάντα,
ὥστ' ἔη τῶν πατριῶν μὴ δὲ λαβεῖν ἢ μέρος.
εἰ κόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προσηήσοχεν αὐτί·
καὶ κέκριτ' ἀφόβιος, μηδὲν ὁ μῶσον ἔχων,
Τὸ αὐτὲ.

Εἰ κοσέτους σωθέντος ὀδυαέος εἰς τὰ πατῶα,
ἔγνω πῶς μορφὴν ἄργος ἰδῶν ὀκνῶν.
ἀηδ' αὐτὸν πικρὰσσας Στρατοφῶν ἐπὶ τέτακρας ὤρας,
ἢ κισὴν ἀγνωστος, τῆ δὲ πόλει γέγρασας·
ἢν ἐθέλης δὲ πρὶς ἄποιο ἰδεῖν ὄν' ὀσπῖρα σεαυτῆ,
ἢν εἰ μὴ Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὀ μῶσας·
Τὸ αὐτὲ.

Κόσμιον ἢ κεφαλὴν ἀπολλόφανθεν γαγένηται,
ἢ τῶν σιτοκόπων βυβλαρίων τὰ κέτω.
ἢντος μυρμῆων φρημάτα λοξά, καὶ ὀρθά,
γῆματα τῶν λυρικῶν λυδία, καὶ φρυγία.
πλὴν ἀφόβιος πύκτις, καὶ ἢν φρωθῆ γὰρ ἀκωθεν,
ταῦθ' ὀσ' ἔχης, ἔξεις, πλείονα δ' ἢ δυνάσαι·
Τὸ αὐτὲ.

Πύκτις ὦν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἶτα γαμήσας,
ἔνδον ἔχει πλητῶν ἰσθμια, καὶ νέμεα,
γῶν μαχίμην τύπισσαν ὀλυμπια· καὶ παρ' ἑαυτῶ
μῆλλον ἰδεῖν φρίων, ἢ ποτὲ ἢ σῆδον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἐν τῷ ἀναπνάνσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

Νικηφόρου.

Πέντε μετ' ἄλλων χάρ μῶς ἐν ἄρκυ δία δολιχάων,
θαύμα μὲν, αἰὲν ὄντως ἔβρομος ἐξέπεσεν.
ἐξ ὄντων, τάχ' ἔρεῖς πῶς ἔβρομος· εἰς φίλος αὐτῶ,
θάρσει Χάρ με λέγων, ἦλθεν ἐν ἰματίῳ.
ἔβρομος ὡς ἔτω παραγίγνεται· εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' αἰ Ζωίλε, θαυδέκτος.

Λυκιλλίου.

Τὸν σάδιον πρῶτον ἐρασίερατον ἢ μετ' αὐτῷ,
πάντων σειομένων, ἔκ' ἐσάλουσε μόνον.

Τὸ αὐτῶ.

Οὔτε τάχιον ἐμῷ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἐπιπέη,
ἔτε βράδιον ὄλωσε δροαμὲ τὸ σάδιον.
δίσκῳ μὲν τὸ ὄλωσε ἔδ' ἠγγυσα, τοὺς δὲ πόδας μὲν
ἐξῆραι πηδῶν, ἰχουον ἔδέποτε.
μυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα· πέντε δ' ἀπ' ἄθλων,
πρῶτος ἐκινύχθη πεντεβιαζόμενος.

Τὸ αὐτῶ.

Νύκτα μέσσην ἐποίησε φέχων ποτὲ Μάρκος ὀπλίτης,
ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντα τὸ σάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι, κείθαί τινα πάντες ἐδοξατ
ὀπλίτην τιμῆς εἶνεκεν τῶν λιθίνων.
καὶ τί τῷ εἰς ὄρασ' ἠναίετο, καὶ ῥτε Μάρκος,
ἦλθε προσελλείπων τῷ σάδιῳ δὶ πλεθρον.

Αθηνῶν.

Τὸ σάδιον Περικλῆς εἴτ' ἐδραμειν, εἴτ' ἐκθῆτε,
ἔδειξ' οἶδεν ὄλωσε, θαμμόνιος βραδυτής.
ὁ φόδος ἦν ὑσσηγγος ἐν ἕασι, καὶ σφρανύται
ἄλλος· καὶ Περικλῆς δακτυλὸν ἔπροέβη.

Λυκιλλίου.

Τῷ πιάσι μεδέοντι τὸ κρανίον Ἀύλος ὁ πυκνός,
 ἐν κερθ' ἐν ἀφροίσασ, ὅσπον ἀντίθεται.
 σωβείς δ' ἐκ νεμέας Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσῃ
 κῆρ τὸς ἀσφαλάς τὸς ἔτι λειπομένους.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Νείλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής.
 ἦν δ' αὐθὺς σεφανῶν ἀθλοθέτης ἐκέρει.
 προσβαίνων δ' ὠλοσθεν ἐπὶ χεῖρα· οἷ δ' ἐβόησαν
 τῶτον μὴ σεφανοῦ, εἰ μόνος ὦν ἔπεσον.
 ἀντας δ' ἐν μέανοισιν ἀνέκραγεν, ὅχι ἴσ' ἔθιν;
 ἐν κείμαι, λοιπὸν τάλλα με τίς βαλέτω.

Λυκιανῷ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, κῆρ πρὸς δρόμον ἀμβλύς ὑπάρχεις,
 τοῖς ποσί σὺ βῶγε, κῆρ γέχε τῷ σῶματι.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ σωμαγωνιστὰ ἦν πυγμαχὸν ἐνθάδ' ἐθικεν
 ἄπιν, ὃ δ' ἐνα γὰρ πῶ ποτ' ἐπρωμάτισεν.

Τῷ αὐτῷ.

Γᾶσαν ὄσσην ἑλληνὸς ἀγωνοβετοῦσιν ἀμιλλαν
 πυγμῆς, ἀνδροόλωσ πάσαν ἀγωνισάμην.
 ἔχον δ' ἐν πιάσῃ μὲν, ἐν ἠντίον· ἐν δὲ πλαταιᾶς,
 ἐν βλέφαρον· πυβοῖ δ', ἄπνοος ἐκφέρομαι.
 δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσατο σὺ πολιήταις
 ἔραι μ' ἐκ σαδείων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Εἰς Ἀδύνατον.

Τῷ αὐτῷ. 2

Εἰς τί μῶσταν νίπεις δέμασ ἰνδινόν; ἰ χεο τέχνης.
 ἔ δ' αὖλωσαι δνοφερὴν νύκτα κερθελιάσαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ
ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ. 3

Αντίοχος εἰς ἀπαίδωτον ἐπίδει-
ξάμενος.

Βῆσθα εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήχθετο γὰρ δ' ὑπ' ἀνοήσας,
καὶ ζῆ, καὶ πητῆ, καὶ μετὰ πᾶν πάροδον.

Αθήλα.

Εν πάσιν μεθύασιν ἀκίνησως ἤθελε νύθειν,
τῆνεκ καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Άλλο.

Εσβτες ἄν λύχρον μῶρος, φυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δαυνόμενος, λέξασ' ἔκ' ἐτι με βλέπετε.

Γαλλασά.

Γαῖτθε μοῖ δειλοὶ, καὶ ἀλαζόνθε εἰσὶ, καὶ εἴ τι ἔχεται
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πένυκε πάθος.

ὡς ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον ἔκ' ἀναφαίνει,
ἐνδον ἀποκρύπτειν τῆ σιωπῆσιν ἢ πάθος.

σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται, ὑδ' ἐνα λήθεισιν
ἔτε καταπύων, ἕτε βρασυώμενος.

Αββιανῶ.

Κύλλος, καὶ λῦρος, δύο θεαλαοὶ ἐγχεσί μωροι,
κύλλος δ' ἐκ τῶν, ἐγχεσιμωρότερος.

Αθιλον.

Ἦν εἰσὶ δὴς κεφαλῆν μαδαραῖν, καὶ σέρτα, καὶ ὡμῶν,
μηδὲν ἐρωτήσῃ, μωρὸν ὄρεξ Φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ. 4

Αὐτομέδοντος.

Δέξασθε φοβῆτε τὸ δειπνον, ὅ, σοι φέρω, ἢν τις εἰσῆ,
δέξομαι, εἴτα φοβῆ καὶ σὺ γε λιτοῖσθ.

ἔδενά τῶν ἄλλων, πλὴν ἄρριον· ὅτος ἔχει τὸν
 ἄρκατος ἰκτίνα χεῖρα κραταιότερην·
 ἀκρίαν βωμοῖο νεωκῆρος· ἢν τελέσῃ δὲ
 πῶ πομπὴν, ἄρασ ὅχεθ ἅπαντα πάλιν·
 ἐν Διὸς ἀμυροσίῃ, πολλὴ χάρις· εἰς τὸν αἰὺ μέων
 ἤμην, εἰ λιμὸν κῆθ θεὸς ἠθάνατο.

Εἰς Ἀσσελίους· Λουκιλλίου· 5

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον, ἀκῆσατε· θαῦμα τὸν ὑμῖν
 καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μιγάλα νεμέσεις·
 ἦν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνύρομεν ἄλλο γένος· τίς
 τῶν ἑτεροζήλων· ἤλπισα τὸτ' αἰετῶ,
 ἤλπισα τὸτο Κράτιππε, μανῆσομαι, εἰ κύνος εἶναι
 πᾶσι λέγων, ἢ Φάνης ἢ Ξαπίνης ἑριφος.

Ἀθίλον.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, κῆθ ἕκ ἐγένοντο γυναικῶν,
 ὅτ' ἀνδρῶν γεγάσι, εἰπέ πάθον ἔργα γυναικῶν,
 ὅδ' ἠγασκῶν ἔασιν, εἰπέ φῦσιν ἢ λαχον ἀνδρῶν·
 ἀνέρθε εἰσὶ γυναιξί, κῆθ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναικῶν.

Ἀντιπάρη.

Ἐσηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἰφ' ὅ Πρίητος
 οἶμοι, ὑπὸ θνητῶν λείπομαι ἀθάνατος.

Σβράτωνος.

Ἡ κλίνη πάχοντασ ἔχει δύο, κῆθ δύο δρωῶντασ·
 ὅς σὺ δοκεῖς πάντως τέσσερασ, εἰσὶ δὲ βρεῖσ·
 ἦν δὲ πύθη πῶσ τῶτο, ἦν ἐν μέσῳ δίς ἐδοίθμει,
 κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλασόμενον.

Ἀθίλον.

Εἰρήνη πάντεσιν ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθῶν·
 πῶσ δ' αἰχταί πᾶσιν, ἦν μόνος ἐνδρα ἔχει;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθίλα.

Φύλων πλὴν ὑπόνοιαν ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
 καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
 αὐρίον αὐθὺ λέγων ἔξω τέκνον· εἶτα προῆλθεν
 αὐρίον ἀντὶ τέκνα, πλὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

Ἀλφειῦ σῶμα φῶτε· φιλεῖ κόλπους ὄρεθούσης,
 πρηνῆς ἐμπίπῳν ἀλμυρὸν ὄβελος.

Οὐχ ὅτι πᾶν κέλαμον λείχεις διὰ τὸτό σε μισῶ,
 ἀλλ' ὅτι τὸτο ποεῖς, καὶ δίχα τὸ κέλαμου.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα· ὄβ τι δὲ τὸτο;
 λείχε γὰρ χείλων καὶ ἴσα, καὶ αἴσια.

Χῖος Γαθηκίου μάλα κῆσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
 ὑχόσῃν, ἐτέρως πάντα σ' ἀποσρέφεται.

Ἄν μετ' ἀμεξάνθριαν ὄβ ἀντιόχειαν ἀπέλθης,
 καὶ μετὰ πλὴν συρίην ἰταλῆς ἐπιβῆς,
 τῶν διωκτῶν ὑδεῖς σε γαμήσης· τὸτο γὰρ αἰεὶ
 οἰομένη, πηδᾶς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου. 6

Τῷ πατρὶ μετ' ἰὸν ἀδελφῶν οἱ ἀστρολόγοι μακροζήρων
 πάντες ἐμαντούσανθ' ὡς ἀδ' ἐνός σῶματος.
 ἀλλ' ἔρμουκλείδης, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον,
 εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπήμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ.

Πάντες ὅσοι τὴν ἄρη, καὶ τὴν Κρόνον ὠροβέουσιν,
 ἀξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυπάνου.
 ὄφομαι ἢ μακρὰν αὐτῶς τυχεῖν εἰδότησ' ὄντας,
 καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δαΐκται.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ πεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτὸς εἰ αὐτῷ
 πλὴν γενέσιν διαβεῖς, Αὔλος ὁ ἀστρολόγος,
 καὶ ζήσειν ὥρασ' ἔτι τέτακτασ' ὡς δὲ παρήλθεν
 ἢ πέμπη, καὶ ζῆν εἰδότη μινδὲν εἰδῆ,
 αἰχμηθεῖς, Γετόσιριν ἀπήνξατο. καὶ μετέωρος
 θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' ἔθ' ἐν ἐπιστάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Γρὸς τὴν μάντιν ὄλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτις,
 εἰ μέλλει γηρῶν βυλόμενος προμαθεῖν.
 κακῆνος καί φισιν, ἐὰν ἦδη καταλύσης.
 ἂν δέγε πυκταύης, ὠροβετεῖ σε Κρόνος.

Νικηφόρος.

Εἰς ῥόδον εἰ πλοῦσοιτίς, ὄλυμπον ἦλθεν ἐρωτῶν
 τὴν μάντιν, καὶ πῶς πλοῦσεται ἀσφαλῆως.
 χῶ μάντις πρῶτον μὲν ἔφη καινὴν ἔχε πλὴν ναῦν,
 καὶ μὴ χειμῶτος, τὸ δὲ θέρος ἀνάγῃ.
 ποτο γὰρ αὖν παῖγς, ἤξειτ' κακῆσι, καὶ ὠδῆ,
 αὖν μὴ πηρατῆς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λουκιλλίου.

Γρὸς τὴν μάντιν ὄλυμπον, ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς
 καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σαδιδῶ Μενεκλῆς,
 τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὴν ἀγῶνα θέλοντες
 γυῖναι. κακῆνος τοῖς ἱεροῖς ἐσιδῶν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ Δ ΟΤ

πάντ' ἄε φη νικᾷτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
 καὶ σὲ κῆτασφρέψῃ, καὶ σὲ παραροχάσῃ.

Γαλλοῦ δ' αἶ.

Εἰπέ πάθεν σὺ μερεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
 ἔξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
 σαυρὴν δ' ἄριθμῃσον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
 καὶ κ' ἄριθμῆσαις γαῖαν ἀπειρεσίην.
 εἰ δ' ὀλίγον τιλὸν τὸ σῶματος δ' κῆταριθμεῖς,
 πῶς δ' ἰσάσαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

Αθῆλον.

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικῆ μᾶλλον δ' ἄρατι
 πολλῶ, πῶ δ' ἰδίην ἔκ' ἐνοεῖ γένεσιν.
 διαζῆν ἰδρὲ φη πότερ' ἐν κριῶ γένεσται,
 ἢ διδυμοῖς, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροισι.
 ἄριται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς φησι. καὶ ἰδρὸς χαυτῆς,
 καὶ μωρῶς, μαλακῶς τ' ἄρα, καὶ ὀφορῶς.

Αθῆλον.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σφῆρον ἐμβαλε γαίῃ,
 αἶκον ἀριστοφάνους ἤλθεν ἄε ἀστρολόγον.
 ἦτεε δ' ἐξεριείνων, εἰ θέρος ἄσιον αὐτῷ
 ἔσται, καὶ ταχέων ἀρθονος ἀπορίη.
 ὅς δὲ λαβῶν φηφίδαα, ὑπὲρ πίνακος τε πυκνέων,
 δάκτυλά τε γαμπίων, φβεζέατο Καλλιγένῃ,
 εἰπερὲ πομβρηθῆρ' ἀσφρίον ὄσον ἀπόχει,
 μὴ δὲ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσαῖν,
 μὴ δὲ πάρος ρῆξῃ πῶ αὐλοκῆ, μὴ δὲ χαλαρῆ,
 αἶκρον ἀποδουρῆθῆ, ἀράματος ὄρνυ μένα,
 μὴ δὲ νεβροὶ κείρωσι τάλητα, μὴ δὲ τιν' ἄλλην
 ἠέρος, ἢ γαίης ὄφεται ἀμπλακίην,

ἔσθλόν σοι τὸ θέρος μαντανόμαι, οὐδ' ἀποκόψουσιν
τὸς τὰ χιῶσ, μύνας δειδίθι τὰς ἀκρίδας.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ. 7

Τίμωνος.

Τίς δ' ἔστος κτίλος ὡς ἐπιπλεῖται σίχρως ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄλιος, ἄλμος ἄτολμος.

Γυλιανῷ ἀντιμίνσωρος.

Ἀσφαλέως οἰκησον ἐν ἄστει, μή σε κολάσῃ
αἵματι πνυμάων ἠδομένη γέραςος.

Λυκιλλίε.

Ἀγρὸν Μινοφάνης ὠνήσατο, κῆρ δ' ἰὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀνωρέσας αὐτὸν ἀπὸν χόνισιν.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν, οὐκ ἔχον ἀνωθεν,
αἰετὰ φημιθ' ἄπὸς τινὰ πῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγωγε καὶ ἄγρὸν τὸν Μινοφάνης ἐπίκευρος,
πάντα γέ μιν αἰγῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀρῶμων.

Ἀθῆλον.

Ὁ βραχὺς ἐρμολένης, ὅταν ἐκβαλῆς τὸ χαμαίτι,
ἔλκεθ' ἄπὸς τὰ κέτω τὰτα δορυδρεπάτω.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΥΨΗΡΟΝ. 8

Νικέφρχου.

Ἀδοσάθαι πεπόρευται ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον.

δωδεκάτη δ' ὑπέρου μινός, ἐπ' ἀντιφίλκας,
παῖδα λιπῶν οἰκοῖς ἐπιτίτθιον, ὃν δ' ὕο τέκνων
ἄλλων εὐρήσει λησάμενος, πατέρα.

ἤξειν δ' εἰς ὄρασ' ἡμῖν γράφει, δι' βαλανεῖς γὰρ,
εἰς ῥότε τάσσονται πῶ πυρίαν, κῆθελείν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ. Μυρίνη. 9

Χ. τετρακόσι' ἐστίν. ἔχεις δὲ σὺ τὸς ἑαυτὸς
 δις τῶνας πουφερὴ πεντακόρων ἑξέβη.
 σισύφου ὡ μᾶμμη, καὶ Δουκελίωνος ἀδελφί.
 βάπτει δὲ τὰς λουκῆς, καὶ λέγει πᾶσι ταῦτα.

Λυκιλλίου.

Τὰς ποιήσας ὡ νίκυλλα, τινὲς βιάπειν σε λέγουσιν,
 ἃς σὺ μελαινοτάτως ἐξ ἄγορᾶς ἐπίω.

Τῷ αὐτῷ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμισονόη τρακώρωνος,
 γίνεταί ἐξαπίνης ὕνεα, ἀνὰ ῥέα.

Λεωνίδου.

Γρηῦν ἐγὼ με φιλῖνος ὅτ' ἦν νέος, ἠνίκησ' πρέσβυς,
 δῶδε κέτιν. παρὶν δ' ὠρίος ὕδ' ἐποτε.
 καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπειρών ὅς ἄκωρκα.
 νεῦ δ' ἐτέροις γήμασ', ἀμφοτέρων σέρεται.

Νικέρχου.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι κοτυήαρις ἢ πολὺ μυθος
 γράει, δὴ ἦν Νέτωρ ὅτι ἐπιπρεσβύτατος,
 ἢ φάος ἀβρήσασ' ἐλάρυ πλέον, ἢ χερὶ λαίη.
 ἤρας δ' ἄριθ' μείδαι δαύτερον δ' ἄρα μὲν,
 ζῶν, καὶ λούσασα, καὶ δ' ὀπίπος, διὰ τε νύμφη,
 ὡς τέ με διστάζειν μήτι πέπονθ' αἰδέης.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν δυσκωφον γράειν ἀνήσι με, πρὸς Διὸς ἐξῶ
 ἢ βάλει πολλὰ λίην πρᾶγματ' αἰμοπαρέχει.
 ἦν αὐτῇ τυρὸς ἀπαλδὸς εἰπώμεν ἐξέμα,
 ὅτι τυρὸς, πυρὸς δ' ἐρχετ' ἐχουσα νέος.
 πρῶν τῶν κεφαλήν ἐπόνου, καὶ πῆγατον αὐτῶν
 ἦταν, ἢ δ' ἐφερεν τήγαγον ὀσφρακίνοσ'.

ἦν ὁ πόν ἀετῆσω, δοκὸν εἰσφέρει. ἀν λάχανόν μοι
 εἶπω δὸς πεινῶν, αἰθὺ φέρη λάσανον.
 ὄξος ἀν αἰτῆσω, ῥέον φέρη. ἀν δέ γε ῥέον,
 ὄξος. ὄλιωσ δ' ὀλέγω, ἔποτ' ἐπαιθάνεται.
 αἰχρὸν τῆς γραῆς με χάριν κήρυκε γενέσθαι,
 κῶς μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγγράμμενον.

Λουκιλλίῳ.

Λέειθαί σε λέγῃσι πολὺν χρόνον ἠλιοδώρα,
 γραῖαν ἐτῶν ἕκαστον μὴ καταλυομένην.
 πλὴν ἐγγωκε τίνος ποιῆς χάριν. ὡς ὁ παλαιὸς
 ἐλπίζει Περίσῃ ἐφομένη νεάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν αἰεὶ λιποσαρκέα τῆνε παρῆν
 Λαοδίη, λαοῖς ἐνδίκῃ τινυμένῃ.
 μῆποτε δ' ἀρωγῆς σέο χεῖλεα. τίς γὰρ ὀδόνταν
 ὄρχατον ἐμπήξῃ φαρμακόντι δόλω;
 πῶ χάριν ἐξέβρυσσας, ὅσιν ἐχεσ θη ἀπὸ γαίης.
 ἀγλαίῃ μελέων ἐλκεται ἀενάα.
 ὡς δὲ ῥόσον θαλέθεισκες ἐν εἰαρι. γαῦ δ' ἐμαρῶνθης
 γήραος αὐχμηρῶ κερφομένη θέρεϊ.

Λουκιλλίῳ.

Τὴν κεφαλὴν βάρπης, τὸ δὲ γήραος ἔποτε βάρπης,
 ἔδ' ἐπαρειάων ρυτίδας ἐκτανύσης.
 μῆτοῖναυ τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπληθε,
 ὡς τε προσωπίον, κῶ χί πρόσωπον ἔχον.
 ἔδ' ἐν γὰρ πλέον ἐστ' ἰμάινει; ἔποτε φῦκος,
 κῶ ψιμυθος, ταύξῃ πῶ ἐκβιν ἐλένην.

Γαιτηλίῳ.

Τετρακίς ἀμφορέως περὶ χεῖλεσι χεῖλεα θεῖσα
 σιληνίς, πάσασ ἐξεφόρμησε βύρας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

ἄχαιτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασι κ' ἐκίχεν,
 ἄμ' οἶος πρῶτος ἦλθε ἀπ' οἴνοπέδης,
 ταῖόν σε πρὸ πινεν ἀφειδὲς ὅτ' ἄγγος ἔχουσα,
 εἰς ὅτε κῆρνε μύων ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ἀθιλα,

Τὴν γραῦν ἐκκομίσασα φρονίμως, πάνυ Μόχος ἐζημε
 παρθένον. ἤρερνή δ' ἐν δον ἐμεινεν ὄλη.

ᾄξιον αἰγῆσαι Μόχου φρένας, ὅς μόνος οἶδε
 κῆρ τίνα δέει κινεῖν, κῆρ τίνα κληρονομεῖν.

Ἄλλο.

Ἡμᾶσε Νικονόη. καὶ γὰρ λέγω. ἦν μᾶσε δ' αὐτῆ,
 ἦν κῆρ Δαυκλιῶν ἀπλετον εἶδεν ὕδωρ.
 ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἔκ' οἶδα μιν, ἀμ' ὅτι ταῦτην
 ἔκ' ἄνδρα ζῆτειν γαῖ' ἔσθ', ἀμ' ἄ τάρων.

Ἄλλο.

Ἄλλην δραῶν βαλλάνιζε μενέθιον. σὺ τὸρ ἔζωζε
 ἐκκρονον μῆλων προσδέχομαι ρυτίδα,
 ἀμ' αἰεὶ πεπόθηνε σιωπῆ μάζουσαν ὀπώρην.
 ὥς τε τί περαῖζες λουκὸν ἰδεῖν κῆρακ;

Ἄλλο.

Γινώσκειν σε θέλω Γρακίαν ἐσαρῶς, ὅτι πάσα
 ἐχθαλκός γραῖα, πλοσῖα δὲ σορός.

Νικίου.

Τὴν κεφαλὴν βαππίων τίς, ἀπώλεσε τὰς προχῆσ αὐταῖς.
 κῆρ δ' αὐτὸς ἄν λίσαν, ὡδν ἄ πασ γέρονεν.

ἦτο βαφθὴ ἐβόησε, ᾗ μιν κῆτι κῆρ ἀτέμειν,
 μῆτε κόμην λαυκὴν, μῆτε μελαινομένην.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ. Λεκιλίβ. ΙΟ

Ἄν τὸ γραμματικὸν μνησθῶ μόνον ἡλιοδῶρα,
 σὺ θύ σολοικίζον τὸ σῶμα μου δέδεται.

Τὴ αὐτὴ εἰς γραμματικῶν

κὼν κερασφόρον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δαίχται ποτε ἄρτιος εἶναι,
ὀργήν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον αὐτοῦ ἔχων.

Φιλίππου.

Γραμματικοὶ, μῶ μὲν συγὲ τέκνα, σῆτδὲ πάντων,
τελχίνδὲ βιβλων, Ζηνοδότῃ σκύλακδὲ,
καλλιμάχῃ τρατιῶται, ὃν ὡς ὄπλον ἐκτανύσαντδὲ,
ἔδ' αὐτὰ κείνου γλώσσαν ἀποσρέφετε,
σιωδέσμων λυγρῶν θιρήτορδὲ, οἷς ἢ μὲν, ἢ σφίῃ
ἀνάδῃ, καὶ ζητεῖν εἰ κινῶσ εἶχε Κύκλωφ,
σπίβοισδ' εἰς αἰῶνα, καταβίβοντδὲ ἀγίροῖ,
ἄλλων δὲ δ' ἡμᾶς ἰδὼν ἀποσβέσατε.

Ἀντιφάνους.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ριζώρου χα μούσης
ἀμοροῖης, αὐτὴ γέῃσ σῆτδὲ ἀκινδοβαῖται,
πάν μετρώων κηλίδδὲ· ἢ ἠρίνη δὲ κομῶντδὲ
πικροῖ, καὶ ξηροῖ, Καλλιμάχου πρόκωδὲ,
ποιπτῶν λῶβαι, πασι σκότος δόχομένοισι,
ἔρροιτ' αὐφῶνων λαθροδαῖναι κόριδὲ.

Γαλασδᾶ.

Οὐ δαίχμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρη, καὶ γαμετῆς μαχίμῃ.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται.
πῶν αὖν γραμματικῆν, καὶ μόλις ἐξέφυγον.
ἔδ' αὖν καὶ δ' ἀλόχῃ τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἶργει χάρτης ἰδρ, καὶ νόμος αὐσόσιος.

Ἀπολιναρίου.

Γραμματικὸς ποτ' ὄνω ἐποχόμενος, ἐξευλίθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέπεσεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἴθ' ἔξ' ἄρ' ἐβί' οὐ κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
 ἂν ἐδί' δασκευῶν αἰεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
 αἰμὰ Γλυκῶν ἔπαθε τῶν ἀντίον. ὦν γὰρ ἄπειρος
 καὶ κοινῆς γλώττης, ὅτι γραμματικῆς,
 καὶ λιβυκῆς κένθωνας ὁ χυόμενος, εἴτ' ἀποπίπῳν
 πολλαῖς, ἐξ' αἴρνης γραμματικῆς γέρονεν.

Λυκίλλίς.

Ἐξω παιδάς Γάριδος καὶ κῆ, καὶ Μενελάου,
 ἔνδον ἔχων πολλὰς σῆς ἑλένης παρίδασ.

Λουκιανῶ.

Ἰλαθι γραμματικῆ φροσίῳ, ἴλαθι μῦσα,
 φάρμακον ἄρομένη, μῆνιν ἀείδε θεά.
 νῆδον ἔχῃν καὶ σοὶ περικελλέα δωμῆσαιθαι,
 καὶ βωμὸν θυῶν μήποτε δαυόμενον.
 καὶ γὰρ σὲ μετὰ μὲν ὀδοί, μετὰ δὲ θάλασσα,
 καὶ λιμένος. πάντων λέκτρια γραμματικῆ.

Ἀθῆλον.

Τύτοσι τοῖς παρὰ δειπνον αἰδομαχοῖς λοζολέχαις,
 ταῖς ἀπ' ἄριστ' ἄρ' γραμματολοκρίφισιν,
 οἷς ὅ σκῶμμα λέγειν, ὅ πῖν φίλον, αἰεὶ ἀνάμνηται,
 νηπυτιούμενοι νέσσοι, καὶ πριάμω,
 μή με βάλλης κατὰ λέξιν ἔλωρ, καὶ κῆρμα γενέσθαι.
 σήμερον ὅ δειπνῶ, μῆνιν ἀείδε θεά.

Ἀθῆλον.

Γραμματικῆς Ζήνων, ὅς ἐχῆ πῶγωνα μέανδρον,
 τὸν δ' ἔγ' ὄν τῶ τῶ φησι σιωπευαμέναι.
 τὰς νύκτας δ' αὖ τῆ μελέτῃ ὅ πάντῃ ὅ τως,
 πῶσος, σιωδέσμοις, χήματα, συζυγίῳ.

Ἀδέσποτον.

Χαίροισ' οἱ περὶ νόσον αἰεὶ πεπλανητότος ὄμμα,
 εἴτ' ἀπ' ἄριστ' ἄρ' σῆτος ἀκένθολογοί.

τοῖ γὰρ

ποι γὰρ ἐμοὶ ζῆτεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἶμους,
 καὶ τίνας ἦν Πρωτῶν, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
 πῶς κοιμῶσα λυκιδνὲ χει εἶχον. ἢ δὲ μέλαινα
 ἰσπίη, τῆ κοιτὸς παρακταλιμάχης.

Ωτλήμον Κωῦ ζερε καὶ ἐν ζωῖς, καὶ ἀπελθῶν,
 ὡς αἰεὶ καὶ πῆ ῥήμασι, καὶ κοπίσιν.
 πρόδε καὶ ἐν πολέμοισι τεῖ πέσε μαρναμένη χεῖρ.
 καὶ δέσ' ὄ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐσέρησεν.

Ἦν ἄρα καὶ κτίθωσι τύχη χαλεπήτε, καὶ ἐσθλή,
 καὶ Κρόνος ὠρονομεί τετραπόδων γένεσιν
 εἴθε τὸν καὶ τὸτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔχεν,
 ἐξ ἀλαβάρχεις, γραμματικῶ γέρονεν.
 τλήθι φέρην λοιπὸν κενθίλια. γραμματικῶς γὰρ
 εἰ δὲ τέλος κριθῆ, κρι δὲ μόνον λέγεται.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΙ

Γαλλασίᾳ.

Ῥῶσα γυνὴ χόλος ἐστὶ. ἐχει δ' ἀγκυρὰς δύο ὥρας,
 πῶ μίαν ἐν θαλάμῳ, πῶ μίαν ἐν θανάτῳ.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ. ΙΖ

Λουκιλλίᾳ.

Ανδρακτ, καὶ δάσινην παραβύεται ὀσρατιώτης
 Ἀύλος, ἀποσφίγξασ μήλινα λωμάτια.
 φρίσκει καὶ τὸ μάσπνι δῖον ξίφος. ἢν δέ ποτ' εἴπης
 ἔρχοντ', ἐξ ἀπίνης ὕππιος ἐκτέταται.
 εἰ δὲνι δ' εἰ Παλεμῶνι προσέροχεται, εἰ Σφρατοκλειδῆ,
 ἀμὰ φίλῳ χῆται πάντοτε Λισιμάχῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γραπὴν ἐν τοίχῳ Καλπύρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔσθ' ἔστιν ἰδὼν πῶς ἐπὶ ναυσὶ μάχην
ἄσφικτος, καὶ χλωρὸς ὁ θῆριος ἐξεταυόσθ' ἢ,
ζωρρεῖται κραεῖα φῶσθ' ἀνήφιλοι.
καὶ μὴ τέρωται κατεμάσθ' ἄνε, καὶ μόλις ἔγνω
ἦν, πῆτε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύβρα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ. 13

Τῷ αὐτῷ.

Ρύγχος ἔχων τοῦτον ὀλυμπικῆ, μὴτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθης, μὴτ' ἐν ἄρει πρὸς τι διαυγῆς ὕδωρ.
καὶ σὺ δὲ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐπαρξῆς,
τεθνῆῃς, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τῷ αὐτῷ.

Ρύγχος ἔχουσα Βιτὰ βρεπιθήκινον, ὅσον ἰδῶσαν
πῶς ἐκείνην αὐτῶν οἷο μ' ἀπαρχοῖσαι,
εἰ μὴ λέγει σῶφρων Λυσιλλίε, καὶ μονοκοιτῶ.
ἀδέχεται γὰρ ἰσως παρθένος εἰ μὴ λέγειν.
ὅς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοῦτο γαμήσασθ',
τῆς αὐτῆς χοῆν τέσσα σαοφροσύνης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦθελε δορυμῶς ἄγαν τοπρόδ' ἱερῶν μου εἶναι.
ναῦ δὲ τὸ δορὶ μὲν ἔχουσος δὲ τὸ μῦς γέρονον.

Ἀθλον.

Ἠρὶς Κάστρος ἐστὶν ὅταν σκεπῆν τί, δίκελλα.
σάλπιγγε δ' αὖν ῥέγγη. τῆ δὲ φύγη, δρέπανον.
ἐν πλοίοις, ἀγμυρα. κατὰσπείροντι δ' ἀρόρον.
ἐκτιστρον ναύταις, ὀφθαλμοῖς κρεάγρα.

καυπηροῖς, κένδύλα, γεωργοῖς δέ, πρασοῦκρον.

τέκτοσιν, ἀείνῃ, τοῖς δέ, πωλοῖσι, κούραξ.
 ἕως αὐτῆς σκέυς Κόστωρ τετυχηθεῖς,
 ῥίνα φέρων πάντας ἀρμενον ἐργασίας.

Θεοδώρου.

Ερμολάτης τῆς ῥινός, ἐπεὶ πῶ ῥίνα λέγοντο
 ἔρμολάτους, μικροῖς μακρὰ χαρίζομεθα.

Λεωνίδου.

Ἰχθαῖ ὁ γυρὸς Σωσίπολις ἢ ἀγοράζει,
 πρῶτος δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἀλός αὐβοσίνην.
 ἢ λίον, ἢ κέλαμον προσάγων, τῆ ῥινί δέ προσθεῖς
 ἀγκιστρον, σύρῃ πάντα τὰ νηχόμενα.

Τῆ αὐτῆ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἔμολχε
 ἐκ θυρίδος ἡτῶν αὐτῶν ὑπερχαλάσαι.
 ἰχρία συμπλέσας, ἢ ἔφθανεν, ὁ φέδ' ἐπιγνῶς,
 πῶ ῥί' ἀντιμάχῃ κλίμακῃ θεῖς, ἔφυγεν.

Αμμονίδου.

Ἀντιπάραν γυμνὴν εἴ τις κάρθοισιν ἔδειξεν,
 ἔκτοθεν αὐτῶν ἐπιπλῶν ἡρακλέους ἔφυγον.

Ληκιλλίου.

Υαυδὲς ἔσσηρον ἔχει Δημοσθένις, εἰ γὰρ ἀληθὲς
 ἔβλεπεν, ἢ ἂν ὅπως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἀθηνῶν.

Κερκίδος ἢ χήρῃς ὁ λογιστικὸς, ἢ δὲ μέλεισσι.
 καὶ γὰρ ἀβασκέντως ῥίνα ῥίτη χεῖρ ἔχεις.

Αμμικανῆ.

Οὐ δαύεται τῇ χειρὶ Γρόκλος πῶ ῥί' ἀπομύσσειν,
 τῆς ῥινός γὰρ ἔχει πῶ χέρα μικροτέραν.

ΓΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔδ' λέγει Ζεὺς σῶσον ἐὰν πικρῆ· ἢ γὰρ ἀκείη
τῆς ῥινός· πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Παλλὰδ' αἶ.

Ὅ πῶ γαιῶκος πῶ ἀμορφον δυσυχῶν,
λύχνος ἀνάφασ' ἐπέρας, σκότος βλέπει.

Τῷ αὐτῷ.

Ἠρόρασας πλοκίμους, φύκος, μέλι, κηρόν, ὀδύγτας
τῆς αὐτῆς διαπάνης ὄφιν αὖ ἠρόρασας.

Ἰβλιανῶ, ἀντικίην =
σωρος.

Ὅ φινέχεις σπυρῶ πανομοίον· ἢ ῥάσε Κίρην
ἔθ' πίνην μετέθηκε φύσιν, κηκεῖονα πίνοντα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀμύρως πολὺς ἔστι τεινὴν κητὰ δάσκιον ὄφιν·
τῷ σε χρὴ δρεπαῖοισι, κητῶ φαλίσειαι κηρῖναι.

Μακεδονίου οὐπάτου.

Ὅυ λαλείει τὸ κητοπῆρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω,
πῶ νοθοκχλοσαῶν φύκει χρισμένην.
τῷτο κητὴ ἠδύλῃς ποτὲ Γίνδαρος αὐτῶς ἐλέγχευ,
εἴπιν ἀριστον ὕδωρ, φύκος ἐχθρότατον.

Τραϊανῶ βασιλέως.

Ἀντίον ἠελίου σῆσας ῥίνα, κητὸ σῶμα χασκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Ἀθλον.

Ῥήτορα Μαύρον ἰδῶν ἐτεθήπεα ῥυγχελέφαντα,
χείλεσι βριπῆαίς φθόγγον ἰέντα φόνον.

Ἀθλον.

Τὴν θωνὴν ἐνοπὴν σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὀμῆρος·
πῶ γλώσσαν δ' ἐνόη' τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

Ἀθῆλον.

Ωμοσα μυριάκτις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιῆν.
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεπασάμην.
αἷ δ' ὅταν κητίδω τὸ παρλαγόνος τὸ πρόσωπον
Πανταχάθου, σέξαι πῶν νόσον ἔδωάμαι.

Ἀδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθραξ
μὴ μοι πῶν κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Ἀθῆλον.

Ερμούκου θυγάτηρ, μεγάλην παρέλειτο πιθήκην.
ἢ δ' ἔτεκεν πολλὰς ἐρμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' ἔλενεν ὁ Ζῶα, καὶ Κάσπρα, καὶ Πολυδαύνην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύνιον ἀμφιθάμενος,
ἐρμιόνη γὰρ ἰόραξ παρέλεξατο. ἡ δὲ τάλαινα,
φρικτῶν δαιμονίων ἐρμαχέλην ἔτεκεν.

Ἀδέσποτον.

Οὐδέ ποτ' εἰς παρθμεῖον ὀκλήτης ἐμβαίηξ,
μέλλων εἰς τὸ πέραν ὑπιέναι Διοφῶν.
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθεν τὰ φορτία πάντα τεθεικῶς,
κητὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
ὥς τε μάτην βίτωνδ' ἐνύδασι δόξαν ἔχοισιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταῦτ' ἐπιέν δώσεται.

Ἀθῆλον.

Ο γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
ἔδωσται δ' εἰ κείν' ὄτος ἀν' ἡ ταχέως.
ὄφρ' ἰσὶν ὥρας γὰρ βερινάξ, μέλις ἀθάνατ' αὐτῆς.

Τὸ γρυπὸν ῥιτήρος ὄρω πῶν ἵνα Μένιππε.
αὐτὸς δ' ἔμ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.

L ij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πλὴν ἤξει· μείνωμεν ὁμῶς· εἰ γὰρ πολὺ πέντε
τῆς ῥινὸς σαρδίουσ' οἶομαι ἔκαστ' ἔχει·

αἶψ' αὐτὴ κτλ ὄρεσ' προπορεύεται· ἢν δ' ἐπὶ βυθῶν
ὑφ' ἡλὸν σῶμεν, καὶ ἦν ἐσοφόμεθα·

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ· Ι 4

Αντιπάρου.

Οὐ προσέχω· καί τοι πισυῖτινθε· αἶμα μεταξὺ,
πρὸς Διὸς εἴ με φίλεις Γάμφιλε, μή με φίλει·

Νιχέρου.

Εἴ με φίλεις, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φίλεις με·
εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει·

Λουκισῶ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζύσμος ἐξορηκίης,
ἐξέβαλ', ἢ χ' ὄρκων, ἀλλὰ κ' ὀρκῶν δαυάμει·

Ἔσ' αὐτῶ.

Οὔτε χίμαιρα τοῖτόν' ἐπνει κενὸν ἠκαστ' ὄμιρον,
ἢ ἄγελι ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπλους,

ἢ λῆμγὸς σύμπασ', ἢ χ' ὀπυῶν τὰ περιαιῶ,
ἢ δ' ὀ φιλοκτῆτου πρὸς ἀποσιπόμενος,

ὡς τέ σε παμψυφεί νικῶν Τελέσιλλα χιμαίρασ,
σηπεδόνασ, ταύρους, ὄρνεα, λιμνιάδασ·

Αδύλον.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνέει Δημοστρατὶς, ἀλλὰ δὲ αὐτῆς
τὸς ὀσμισαμένους πνέει πεποιτικε βράγου.

Αδύλον.

Τὸ σῶμα, χῶπρωκὸς ταυτὸν Θεόδωρῶ σε ὄζει,
ὡς τε διαγνώσασ τοῖς φυσικῶς κελὸν ἦν·

ἢ γράψασε εἶδει τοῖον σῶμα, ποῖον ὀπρωκὸς·
ναὶ δὲ λαλοῦσ' σε, χῶμμιγὰ περδόμενος·

ὃ δὲ ἰσχυροὶ γινώσκοντες ἄλλοτερον, ἔχοντες Θεοδώρας,
 ἢ βδοῦσ'· ἔχει τὸν ἔχει πνεῦμα κέτω, καὶ ἄνω.
 Ἀδέσποτον.

Τίς σου Μεντορίδην προφανῶς ἔτω μετέβηκεν
 πῶς πυγνὴν, ἔπερ ἢ εὐμ' ἐκείτο πρῶτος;
 βδοῦς γὰρ, καὶ κ' ἀναπνεῖς. φθίγγη δ' ἐκ τῶν κηταρείων.
 θαῦμα μ' ἔχει, τὰ κέτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

Εἰς Δολιούσ· Ιδ.

Δουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ἔρρω με φίλης, καὶ μή μ' ἀδίκησ'·
 ἀρ' ἔχῃ τὸ βλάπην πῶς Φιλίην θέμενος.
 πᾶσι τὸν ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημι
 πῶς φανερῶν ἔχθραν τῆς Δολιερῆς Φιλίης.
 φασὶ δὲ καὶ νύκτωρ ἀλιπλανέεσσι χερεῖς
 τὰς ὑφ' αὐτοῦ κέτω τῶν φανερῶν σπυλαίων.

Ἀπολιναρίου.

Ἀν μὴ ἀπόντα λέγῃς με κηκῶς, ἔστιν ἀδίκεῖς με.
 αὐτὸ δὲ παρόντα κηκῶς, ἰδί κηκῶς με λέγων.

Τοῦ αὐτοῦ

Μέχρι τίνος Γαλὸς κηκῶς κενῆς παρὰ τὴν βραπέζης
 λήσεις, κηκῶς τῶν φουδῶμεν ἀμορτίσιν;
 οὐ γὰρ ἔτ' εἴν ἀγορῆ σε βλέπω πολὺν, ἀμ' ὑποκῶς μῆτις
 ἦσθι, καὶ ζητεῖς πᾶς σε φέρωσι πόσδον.
 πᾶσιν ἐπαγγέλλη, κηκῶς τὸ σὸν ἀργύριον, ἔρχε,
 καὶ λάβε· καὶ δ' ὁ μὲν σασ, ἔτι ἐστὶ πίστιν ἔχεις.
 κηκῶς τὸν σε φέρων ἀνεμος σαμὸς θάξει πέλασιν.
 τὸ πᾶς τὸ λοιπὸν τέρμα μένῃ βίωσιν.

Ι iiiij

ΤΟΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Ἀθηνῶν. 16

Τὸ το βυλλῶν εἶχε παλαιὰ ἀγὰ τὸ βῆτα
 ὅτι ἐπιγινώσκω. δέλτα γὰρ ἔγραφετο.

Ἀθηνῶν.

Βυλλῶν ἀγαθὴν τὸ βῆτα δὲ τὸ τ' ἐπὶ τῶν
 εἰπέ πόσις τιμῆς. δέλτα γὰρ ἔγραφετο.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ. 17

Γαλασσῶν, εἰς οἶνον φαυλοτάτον,
 καλέντα αὐτῶ.

Εἴτιν' ἔχεις Διόνυσον ἐν μεγάροισι τιθεῖσι,
 τὸν κιαρὸν ἀφελῶν, θριδάκιων φύλλοις σεφάνωσεν.

Τὸ αὐτὸ, εἰς τινα πέμφαντα
 αὐτῶ, ἰχάσασ.

Βρώματά μοι χείρων συκισομένων προσέθηκες,
 ξηρῶν, διφλεῶν, κυπρόθεν ἐρχομένων.
 ἀγ' ἐμὲ συκωθέντα μακῶν, ἢ σφάξον ἐτοίμως,
 ἢ σβέσον ἐκ δίφης νάματι τῶ κυπρίῳ.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀντίσαστον ἐμοί τις ὄνον μικροθύμον ἔδωκεν,
 τῶν βαταζομένων ὄρμον ὀδοιπορίης,
 ἕδον τῆς βραδυτήτος, ἄνον, πότον, ἄκνον, ὄνηρον,
 τῶν ἀνακτομπίοντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτῶ.

Τὴν πῆραν, πῶ, αὐτῶ ἀποσφίγξασ ἀποπέμψεις,
 ἄρεν ὁ παῖς, λύσασ φῦσαν ὑπινέμιον.

Τὸ αὐτὸ, εἰς τινα πέμφαντα
 αὐτῶ, σιτοῖσιμα.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον ὀδυσεῖα,
 πότον ἐπιπλώων. χῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.

ἀγ' ἐμὸς

ὡς ἔμὸς αἰόλος ἔστω, ἔχων ἀνέμων πλεόν ἴσον,
 ὄρνεον ἐπέμπε τῶν ἀνέμων γεμίσασ·
 πταύματά μοι πέρδοντα φίλος, κῆ πνώματα τέμψεις·
 ἔδύαμαι δὲ φαρῆν θλιβομένους ἀνέμους.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ. Αρριενταρίῳ. 18

Ἀντιγόνην ἔστρεφε φίλος κρατος· ἦν δὲ παλαιστῆς
 ὁ τλήμων ἴσος πεντεπενιχρότερος.
 ἔδρε δ' ὕπερ κρυμῆ γλυκὴ φάρμακον· ἀντία τῶν χῶν
 γῆνατ' ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ' ἀντιγόνης.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. Λεωνίδα. 19

Εἰκόνα Μνησόδωτον γράψασ· Διδώωρος, ἔθηκε.
 πλὴν τῶ Μνησόδωτον πασίν ὁμοιοτάτην.
 Τῷ αὐτῷ.

Γράψασ· Δουκελίωνα Μενέστρατε, κῆ φαέθοντα,
 ζητεῖς τίς τῶτων ἀξίος ἐστίνος.
 τοῖς ἰδίοις αὐτῶς τιμήσομεν· ἀξίος ὄντας
 δεῖ πυρὸς φαέθων, Δουκελίων δ' ὕδατος
 Λεκιλλίου.

Εἰκοσι γενήσασ· ὁ ζωγράφος Εὐτυχος ἕξ,
 ἔδ' ἐπὶ τῶν τέκνων ἔδ' ἐν ὁμοιον ἔχει.
 Τῷ αὐτῷ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἔδύασαι δὲ
 φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ. 20

Παλλαδᾶς εἰς Δημόνικον ὑπαρχον.
 Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν· ὁμῶς δ' ἔ πάντα δύνανται
 ῥήμασιν ἔξειπῆν ῥάματα σῶν παθέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν, κῆρ' ἀπίστον,
 δάκρυα πῶς κλέπῳν εἴχον ἐτοιμότατα.
 χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἠμῶν,
 κλέπῳν, κῆρ' κλαίων δάκρυσι μερδαλέοις.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Ἐκ γῆς λωτοφάτων μέγαν ὄρχαμος ἦλθε Λυχέων,
 χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχούμενος.

Τοῦ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Θηλυφάκτος παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο,
 ἐκλασε κλέπῳν, κλεπτομένους ἐλεῶν.

ὁς κλέπῳν ἤγνωσε, κῆρ' ἀγνῶτων ἀπεύλα,
 μηδὲν ἐχῶν κῆραρδόν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Ἀθῆλον.

Ἀνθρακίων δέκας μέγαν φέρων, ἔσο κῆρ' ἀπολίτης.
 ἦν δὲ κῆρ' αὐτῷ ἀγάγης, αὐτῷ δ' Τριπόλεμος.

δεῖ δὲ κῆρ' ἠρακλείδῃ ἠρηνητῆρι δοθῆναι
 ἢ κρυλὸν κρᾶμβης, ἢ φακῶν, ἢ ποχλίδα.

ταῦτ' ἔχε, κῆρ' ἀβρε σαυρῶν ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδραον,
 ὄνκ' ἐθέλης. ὅδε εἰς ὅδ' ἐπιτρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ. 21

Λογκιλίου.

Οὐκ ἔστι θνητῶδες μελλῶν βίαιος. εἰ δὲ δοκῆσσι

εὐκταίμων εἶναι κῆρον, ἀκίσσον ἐμοῦ.

ἔστιν σοὶ κῆλη, καὶ μοὶ θυγατήρ. λάβε ταύτην,
 κῆρ' ὅς μοι κῆλασ' ἀντὶ μιᾶς ἐκέρην.

Οἱ ΣΑΜΟΝΤΗ ΤΩΝ

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Τοῦ αὐτῷ. 22

Πρίν σ' ἐγκαλεῖσθαι Διμήδρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
 εἰπὲ τάλαν. οὐτῶς ἀνκοπὸς ἔστι Δίων.

οὐ μόνον ἐξετύλωσεν Ὀλυμπιον, ἀλλὰ δὲ αὐτὸ
εἰκόνας ἢς εἶχεν, τὰ βλεφάρ' ἐξέβαλεν.

Τῷ αὐτῷ.

Τοῦ λιθίου Διὸς ἐχθρὸς κλινιδὸς ἤφατο Μάρκος.
καὶ λίθος ὦν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτῷ.

Ερμολογὴ τῶν ἰατρῶν ὁ ἄστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐνέει μῆνας εἶχεν.
καὶ κείνος κελῶσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐνέει μηνῶν
φισὶ λέγει, σὺ νόζ, τὰ μὰ δὲ σάϊτο μά σοι.
εἶπε καὶ ἐκτείνας, μόνον ἤφατο, καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπεπύζων, αὐτὸς ἀπεσκήρισεν.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἦν τιν' εἶχεν ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
πῶϊ σιν τούτω, μὴ δὲ πῶν ἀμφικράτη,
μήδ' εἴτις τυφλὸς ποιεῖ, θεὸν, ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γνώσῃ τί θεὸς, καὶ τί Σίμων δαίκεται.

Τοῦ αὐτῷ.

Εἰς αἴδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα Κάισαρ,
ὡς λόγος Εὐρυβοῦ τῶν μέγαν ἡρακλέα.
ναῦ δ' ἐμὲ Μινοφάνης ὁ κλινιδὸς, ὡς τε λεγέσθω
κλινιδὸς Εὐρυβοῦ, μινέτι Μινοφάνης.

Σφράγις.

Ἰνδὸς Καπίτων Χρῦσιν ἐπέχρισεν ὀρώντα
ὀκτὰ ἰδὴν μελλόν πύργον ἀπὸ σταδίων,
ἀνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν.
φθέραι δ' ἀπὸ σταδίων καὶ δύο δερμιόμενον.
ναῦ δ' ἀπὸ μὲν σταδίου, πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέθρα,
καί οἱ μὲν κατ' εἶν τὸν φάρον οὐ διαέεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἰππον ὄπ' αἰθραμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τῆς πρὶν
 ὄρτυγος, ὅ δὲ μέγαν σφραβὸν ἰδεῖν δαύκται.
 ἄν δὲ προσεχρίσασ' αὐτὸν φθάσῃ, ὅ δ' ἐλέφαντα
 ὕψ' ἐτι μῆποτ' ἰδῆ πησίον ἐσαότα.

Νικέσρχου.

Οὐτ' ἐκλυσεν Φεΐδων μ', ὅθ' ἠΰφατο· ἀμὰ πυρέξασ',
 ἐ μνήσθην αὐτῆ τέννομα, κῆπέθανον.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰνδρὸς πῶ γράων εἴτ' ἐκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
 ἔδεις γινώσκει· δαυμάνιον ἢ τὰχος.

ὁ φόφος ἦν κλυσιήρος ἐν ἔασι, κῆς τεφραυότο
 ἢ σορός· οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάρων ἠυρέπισαν.

Τῷ αὐτῷ.

Ορθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποχόμενος Διδῶδωρον
 Σικελῆς, τετραπέδου προῖς ἐπέθηκε λίθου
 τῷ κυρτῷ σιβαρῆς ἐπὶ πῶ ράχιν· ἀμὰ πιεθεῖς,
 τέθνηκεν· γέγονεν δ' ὀρθότερος κενόνοσ.

Τῷ αὐτῷ.

Χειρὸν ἰσφάξεν ἀνεσπίδην ἀγέλαος.
 ζῶν γὰρ, χολαίνων φησὶν ἐμμελλε τάλασ.

Τῷ αὐτῷ.

Πέντ' ἰνδρὸς ἀλεξίς ἀμ' ἐκλυσε, πέντ' ἐκῆθρε·
 πέντ' ἰδεν ὀρρώσους, πέντ' ἀέχρισε πάλιν.
 κῆς πᾶσιν μίαν ὑδρὸν φάρμακον, εἰς σοροπηγῆς,
 εἰς τάρου, εἰς αἰδῆς, εἰς κοπέρος γέγονεν.

Ἡδύλου.

Ἄγις δροισπηγὸν ὅτ' ἐκλυσεν, ὅτ' ἐθιγ' αὐτῷ.
 ἀμ' ὅσον εἰσῆλθεν, κῆς χετ' δροισπηγῆς.
 πῶ τοῖν ἀκόνιτον ἐχει φύσιν; ὡσοροπηγῆς,
 ἄγιν κῆς μήηρας βάλλετε, κῆς σφρανοῖς.

Νικηφόρου.

Ξεῖνε, τί μάτ' παύθη; τί γὰρ ἐν χθονὶ τοῖς δ' ὑπὲρ τύμβοις,
 ὅς γλυκερὸν φέγγυς Ζώπυρος ἐπέρισε;
 δάμις, Αριστοτέλης, Δημήτριος, ἄρκεσίλαος,
 Σώστρατος, οἷτ' ὀπίσω μέγχι παρατονίου.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
 ὡς ἔρμης κατὰγει τὸς θεραπευομένους.

Αδέσποτον.

Ἰησοῦς Κρατέας, καὶ Δάμων ἑνταφιαστὴς,
 κοινὴν ἀμύλην θέντο σιωμοσίην.
 καί ῥ' ὁ μῦθ' ὅς κλέπτεσθαι ἀπ' ἑνταφίων τελαμῶνας,
 εἰσεπίδομαίην πέμπε φίλῳ Κρατέα.
 ἦν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰσενταφιάζειν,
 πέμπεν ὅλκας αὐτῷ τὸς θεραπευομένους.

Αδελόν.

Οὐ μῆλη, προῖδοντι δ' ἐνήλειψέν με Χαρίνος,
 ἀπόγγον ἔχων κενεὸν τῶν γαρικῶν πινάκων.
 τῷ μῆλιν δ' ἔλκων, ἐξέσασε τὸ βλέφαρόν με
 ριζόθεν, ἢ μῆλη δ' ἔνδον ἐμνευε ὄλη.
 ἀνδρὶ δὲ εὐχρίση με, ποτῶν πάλιν ἔκ' ἔνοχλῆσω
 ὀφθαλμὸς αὐτῷ. πῶς ἰδῆ, ὁ μικρότερον ἔχων;

Αχιλλεύς.

Ερμολογία ἦν ἰατρὸν ἰδῶν Διοφάντος ἐν ὑπνοῖς,
 ἔκ' ἔτ' ἀνιγέρθη, καὶ περιάμμα φέρων.

Γαλακτά.

Βέλτερον ἢ γεμόνος ληστὴν ἦν ὅς κρῖσιν ἐλθεῖν,
 ἢ τὸ χειρὸν ἔχειν γενναίην παλάμασ.
 ὅς μὲν ἰδῆ φονεῖσθαι ὁσίως συγέων, κατὰτέμνη.
 ὅς δὲ λαβῶν μισθὸς εἰς ἀγῆν κατὰγει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Καλλιπύρου.

Φαρμακίησι ρόδων λέπραν, κῆς χοιράδας αἶρει.
τάλλα δὲ πάντ' αἶρει κῆς δίχα φαρμακίῶν.

Αγκυρίου.

Κεῖτο μὲν ἀλκιμένως κεκλιμένος ἐν πυρετοῖο,
κῆς περὶ λουκηνίην βραχυχά λαρυγγίδων.
νυσσόμενός τε τὸ πλῆρὸν, ἄτε ξιφείων ἀμυχθέν,

κῆς θαμάδυσσελάδοις ἀσμάσι πνευστίων.

ἦλθε δὲ κῆλλίγνωτος ὁ κώϊος, ὁ πλατυλέχης,

τῆς παιωνίδος κληθόμενος σοφίης,

πάσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἀλγέσιν, ὅτι περιῶν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.

ἀλκιμένους δ' ἐδόνεν ἀνάκλισιν, ἔντε προσώπῳ
φράζετο, κῆς παλάμῃς φαῖεν ἐπιταμένους.

κῆς τὸ περὶ κρίσιμων φαείων ἐλοτίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάων ὅχ' ἐχθρὸς ἰπποκράτους.

κῆς ῥότε πῶν πρόγνωσιν ὄν ἀλκιμένῃν ἀνεφώνει,
σεμνοπροσωπήσας, κῆς σοβαροσάμενος.

εἶγε φάρυγγ' βομβῶσα, κῆς ἄγρια τύμματα πλῆρῃ,
κῆς πυρετῷ λήξει πᾶν μαδασσόμενον,

ἔν' ἐτι τεθνήξει πλῆριτίδι. τῆτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσομένης ἔστιν ἀπημοσύνης.

θάρασαν νομιῶν δὲ κῆλη· κῆς χήματα σαυτῆ
αὐτῆ διαβεῖς, βίότης λήξει μεριμνοφύου.

καί με ῥὸν ἰκθὺν προῤῥήσιος εἶνεκεν ἐδλήης,
ὡφριτάτη μοίρη κῆλλιπε κληρονόμου.

Τὸ αὐτῆ.

Ἰκτὴρ τίς ἐμοί ῥὸν ἐόν φίλον ἔδν' ἐπεμψεν,

ὥστε μαθεῖν παρ' ἐμοί ταῦτα τὰ γραμματικῆ.

αὐτὸ δὲ τὸ μῆνιν ἀείδει, καὶ ἄλγιστα μὲν ἔβηκεν
 ἔγνω, καὶ τὸ κρίτον τοῖς δ' ἀκόλυθον ἔπος,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰΐδι προΐαψεν,
 ἢ κ' ἔτι μιν πέμπει πρὸς με μακροσόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑτάϊρε·
 αὐτὰρ ὁ πᾶς παρ' ἐμοὶ τὰυτὰ μαθεῖν δυνάσται.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἰΐδι προΐαψω,
 καὶ πρὸς τὸτ' ἔδην γραμματικῆ δέομαι.

Εἰς Ἴππους. 23

Λυκίλλης.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις ἐρασίηρατε, ἀλλὰ σαλεύσασαι
 ἢ δυνάχ' αὐτῶν ὄλης φάρμακος θεσσαλίης.
 ὄντως δ' ἄριον ἵππον δ' ἐφ' ἑρῦγθ' ἔλκον ἅπαντες
 σαῦ δ' ἀναοῖς, σκαίως ἢ κ' ἀν' ἐσῆλθε πύλας.
 δ' ἐσῆσας ἀνάδημα θεῶτινος, εἰ προσέχεις μοι,
 τὰς κριθὰς ποιεῖ τοῖς τεχνίοις πῖσάων.

Τὸ αὐτῆ.

Ἴππον ὑποχόμενός μοι ὀλύμπιος, ἦταξεν ἕρην.
 ἦς ὀλιγοδραπέων ἵππος, ἀπεκρέματο.

Εἰς Κιθαρῶδους, καὶ Τρα

τηδούς. Λεωνίδου. 24

Νυκτιδόραξ ἔδει θανατηφόρον. ἀλλ' ὅταν εἶση
 Δημόφιλος, θνήσκει καὶ τὸς ὀ νυκτιδόραξ.

Τὸ αὐτῆ.

Σιμύλος ὁ φάλλης, τὴς γέτονας ἔκτανε πάντας,
 νυκτὸς ὄλης φάλλων, πλὴν ἐνὸς ὠριγένους.
 κωρὸν γὰρ φύσις αὐτῶν ἐβήκετο. τῆνεκεν αὐτῶ
 ζῶν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Αμμιανῶ.

Νικήτης ἄδων, τῶν ῥόδων ἔστιν ἀπόλλων.
αὐτὸν δὲ ἰαφρόν, τῶν θεραπομένων.

Λουκιλλίου.

Γέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ φραγμῶδες,
πέντε θεῶν σκευὴν ἠρακλέους ῥόπαλον,
τισιφόνης τὰ φόβητρα, Προσειδῶνος δὲ κρίσανα,
ὄπλον ἀθιναίης, δῶτέ μινδος φαρέτρην.
οἱ δὲ θεοὶ, πᾶρ Ζηνὶ κερθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα, κῆρ σιταρίου.

Διοσκορίδου.

Γάλλον δῶριταγόρης ὠρχήσατο. τῆς δὲ φιλόπυς
τιμενίδας ἄκμων πολλὰ δῖήλθον ἐγώ.
χῶ κῆρ τιμιθεῖς, ἀπεπέμπετο. πῶ δὲ τάλαιναν
ὑρνηθῶ, κροτάλων εἰς φόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἠρώων ἴτε πρήξιες. ὄν γὰρ ἀμύσοις
κῆρ κόρυδος κύνου φβεγξάτ' αἰοιδότερον.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ. 25

Λουκιλλίου.

Τὴν ἀναδυσμέτην ἀπ' μιτέρως ἄρτι θαλάνης
Κύπριν ὄλην χρυσὴν ἐχθρὸς ἐκλεφεδίων.
κῆρ χερὶ προσκετέσουρεν ὀλοσφύρισην ἄδωνιν,
κῆρ τὸ παρεσικὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
αὐτοὶ τοίνυν ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρθε ἄριστοι,
εἴ κ' ἔτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τ' ὅ αὐτῶ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἐκλεφεν, ὃν ὀρνήζεσθαι ἐμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰ πῶν, ἢ δ' αὖκ' μάστ' ὀμόσαι.

Τ' ὅ αὐτῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν πῖνον ἔρμην, ὃν θεῶν ὑπὲρ ἔστη,
 ὃν ἄρκυδων ἀνακτα, ὃν βοηλάτων,
 εἰς ὧτα τῶνδε γυμνασίῳ ἐπίσκοπον,
 ὃ νυκτοκλέπης Αὐλος εἶπε βασιῶσας,
 πολλοὶ μαχίται κρείσσονες διδασκάλων.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν τῶν κλεψόντων μινύτορα Φοῖβον ἐκλεψεν
 Εὐτυχίδης, εἰπὼν, μὴ πάνυ πολλὰ λαλῆ.
 σύγκρινον δὲ τέχνην τέχνην, καὶ χεῖρεσι χρυσοῦς,
 καὶ μάντιν κλέπῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ.
 τῶν δ' ἀχαλινώτων σομάτων χάριν αὐτίκῃ πρᾶθει,
 τοῖς ἰωνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

Τῷ αὐτῷ.

Βυβόλε, πῶ ἀέλην πόρρω νέμε, μὴ σε Περικλῆς
 ὃ κλέπης, αὐταῖς βυβίσι σιωπῆ ἐλάσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ πόδας εἶχε Δίῳ, οἶσ' ἔραο, ὅκ' εἴτ' αὐτῷ ἔρμης
 πῖνος ἐν ἀνθρώποις, αἶμα Δίῳ ἐκρίθη.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν γένεσιν λυπαῖα μαθὼν Κρόνον ἠλιόδαρος,
 νύκτωρ ἐκ ναῦ χρύσειον ἤρε Κρόνον,
 τίς πρῶτος κροκοποιὸς ἐλήλυθε, πείρασον εἰπὼν
 δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς, τίνας δὲ Κρόνος.
 ὅς δ' ἄλλω κροκὸν τάνχει, εἴω κροκὸν ἤπατι τάνχει.
 αὐρῶν μοι τιμὴν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τῷ Διὸς ἤρε Μενίσκος
 ὡς ὅτι πρὶν ἠρακλέους χρύσεια μῆλα ποίει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἐσθί τὸν ὄντως ἄλλω, ζέρονεν μέγα πᾶσι θείαμα,
ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλῆος ζῶν κατακαϊόμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Εἴσιδεν ἀντίοχος πῦρ Λισιμάχου ποτὲ τύλην,
καὶ ἔτι πῦρ τύλην εἴσιδε Λισίμαχος.

Ἀθιλον.

Χοῖρι μὲν, ἔκ τῶν ἰδίων δέ με θύετε καί με κελῆτε
χοιρίδιον, φανερώς εἰδότες ἔκ τῶν ἰδίων.

Ἀθιλον.

Ἦδειμεν πολέμων ἀντάνιον ὄντα σε πάντες,
ἐξακίνης βία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ. Λυκιλλίου. 26

Τὸν Δισαὼ ἔρμωμένη ζητεῖ πόθεν ἄρξῃ ὁ κούρα
κείρειν πῦρ κεφαλῆν, ὄνθ' ὄλον ὡς κεφαλῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρβὺς ἄρβυς βροτολογεῖ, μικροφόνε, πάυλο κούρα,
τέμνων. ἔσθ' ἔχεις ἔκ ἔτι πῦρ με τὰ μῆς.

αἰὲν ἦδη μεταβάς ἐπὶ τῶς μύσῃ, ἢ τὰ κέταθεν
πάντων γονάτων, ἔτω τέμνε με, καὶ παρέχω.

ταῦτά μοι τὸν μύθον ὁ ῥόπος γίμει. ἦν δ' ἐπιμείνης,
ὄφει καὶ γυπᾶν ἔδνεα, καὶ κοράκων.

Ἀθιλον.

Κούρα, καὶ ραφιδά, κατενανδῖον ἦλλον ἀζώνος.
καὶ τὰ χα νικῶσιν ἦν ξυρᾶν αἰ ραφιδά.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ. Παλλαδά. 27

Πάντων μεσοπόλων ἢ Καλλιόπῃ θεός ἔστιν.

σεῖο δὲ Καλλιόπῃ, ταβλιόπῃ λέγεται.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΜΟΤ 90
ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ. 28

Λουκιλλίου.

Γρανί φιλοσσηλιγγι, κῆς ἔρεφοριτάσινύ μφαις,
κῆς σατύροις, ἱεράεστ' ἐνδον ἀμαδριασί,
σὺν κισί, κῆς λόγχαε τὰεσ πρὶν σουρόντισι Μάρκιο,
μῆδὲν ἐλιῶν αὐρῶς, τῶς κῆς ἰσὲ κρέμασεν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΝ. Γαλλασά. 29

Γαύλω κωμωδῶ κῆτ' ὄναρ σὰς, εἴπε Μένανδρος,
ἦ δὲν ἐγὼ κῆτὰ σῶ, κῆς σὺ κῆκῶς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ. 30

Νικέρχου.

Δυσκῶφῶ δύσκωφος ἐκρίνετο, κῆς πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτῆς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
ἦν ὁ μὲν, ἀντέλεγεν τὸ ἐπίκιον αὐτῶν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ' ἄδ' ἔφη νυκτὸς ἀλληλεμένα.
ἔμβλέψασ δ' αὐτοῖς ὁ κριτῆς λέγει, ὅστί μάχεσθε,
μήτηρ ἔσθ' ὁ μὲν, ἄμρότεροι βρέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ. 31

Λουκιλλίου

Οὐδὲν ἀρῆκεν ὅλωσ Διονύσιε λείψανον Αὐλῶ
Εὐτυχίδης δὲ γνηῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
κῆς νῶν Εὐτυχίδης κῆς ἐχει μέγα δειπνον ἐν οἴκῳ,
μὴ κληθεῖς δ' Αὐλὸς ξηροφαγεῖ κῆβίσας.
Τοῦ αὐτῶ.

Οὕτω σοι πέψαι Διονύσιε ταῦτα γένοιτο
πάντα νόμον δὲ χάριν, δός τι κῆς ἴσθι φαγεῖν.

Μ ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ γὰρ κέ κλημαί· καὶ μοὶ παρέθηκε τι τούτων
 γένεσθαι Γόπλιος· καὶ μὸν ἔπεισι μέρος.
 εἴ μὴ λεπθὸν ἰδῶν με, δοκεῖς κρητακείσθαι ἄρωσον.
 εἴθ' ἔτι πρεῖς, μή σε λαθῶντι φάγω.

Τὸ αὐτὸ.

Καὶ πρῶτος ὅσα πέντε λύκοι Γάμε, καὶ τὰ περιαιὰ
 ἢ τὰ σά, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
 πλὴν μετὰ τὸ κοφίνε τὸ πρὸς πόδας αὐρίου ἔρχε
 πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρόν αὐτοῦ ἔχων.

Τὸ αὐτὸ.

Ἦν Βραδύς Εὐτυχίδης σταδιοδρομος, αἷμ' ἐπὶ δέειπτον
 ἔπρεχεν, ὡς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Αἰαθίου χολακ

σικουῦ.

Οὐ τις ἀλοισιτήρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
 ἢ μετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
 εἴ γὰρ αἰὲ βύβρωσιν ἔχῃς ἐρσιχθονος αὐτῶ,
 καὶ τὰ χα δαρδάρως καὶ φίλον, ὃν κηλείς.
 αἷμ' ἢ σείο μέλαθρά με δέξεται· ἢ γὰρ ἔγωγε
 βήσομ' ἢ ἢ ἢ μετέρη γαστρί λαφυρόμενος.
 εἴ δέ ποτ' ἔβ τεόν οἶκον ἐλεύσομαι, ἢ μὲν ἄνυσεν
 λάρτιαδης σκυλλης χάσμασιν ἀντίασας.
 αἷμ' ἔσομαι πολύτλας τίς ἐγὼ πλέον, εἴ σε περιήσω,
 Κύκλωπος κρυερῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τὸ αὐτὸ.

Υἱός, καὶ γενετήρ, δῆριν φιλόνειμον ἐθέντο,
 τίς πλέον ἐκ διαπανῶν, κληῖρον ἅπαντα φάσει.
 καὶ μετὰ πῶν βρωσιν πῶν χηματικὴν μάλα πάσαν,
 ὕστατον ἀμύλας λοιπὸν ἐχολοιφαγεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὅρτεον ἠδὲ ὁ μὲν κεκλημένοι ἀθλιον ἀνδρῶν,
 ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
 καὶ ἄν μετ' Τιτυδὸν κατὰ γῆς δόλο γυπῶν ἐδούσιν.
 ἢ μᾶς δὲ ζῶντας, τέταρτος αἰγυπιοί.

Τῷ αὐτῷ.

Μηδείς μοι ταύτην ἐρασίγρατε πῶν απατάλην σὺ
 ποιήσεις θεῶν, ἢ σὺ κατασπαταλῆς.
 ἔδων ἐκτραπέλιος σομάχων καὶ χεῖρονα λιμῆ,
 οἷα φάροισιν ἐμῶν ἀντιδίων τεχνία.

Εἰς Λεπτῶν, καὶ μικρῶν. 32

Λυκιλλίου.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἤρπασε κίωνωφ.
 ἢ δὲ, τίφῃσιν; δῶ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ παρὶ θυμωθεὶς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
 πυρρῆνα σήσασ, αὐτὸν ἀπηγρόνισε.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐν κελάμῳ κήξασ ἀθέρα Σφραγνίκος ὁ λεπτός,
 καὶ προχός ἐκδήσασ αὐτὸν, ἀπηγρόνισε.
 καὶ τί γὰρ ἔχῃ κέτω βρῖσεν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
 νηεμίας ἕσις, νεκρὸς ἀνω τέταται.

Τῷ αὐτῷ.

Γαίος ἐκπνάνσασ ἢ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτός,
 εἰς πῶν ἐκκομιδὴν ἔδεν ἀτῆκεν ὄλωσ.
 καὶ πέρασ εἰς αἰδὴν καταβαίς οἶός περ ὅτ' ἐζῆ.
 τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
 πῶ δὲ κενὴν κλίην οἱ φράτορῶν ἦραν ἐπ' ὤμων,
 ἔγγραφαντῶ ἀνω, Γαίος ἐκφέρεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Τῶν ἐπικουρείων ἀήμων ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῆ κεφαλῆ φήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς σάλπιγγ' ἀπέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτός,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπῆλθε κέτω.

Ἀμμιανῷ.

Τὸν μικρὸν Μάρκωνα θέρους κοιμώμενον ἄρῶν,
εἰς φρώγην μικρῆ τῆ ποδὸς εἴληυσε μῦς.

ὅς δ' ἐν τῇ φρώγῃ φίλος τὸν μῦν ἀποκνίξας,

Ζαῦ πάτερ εἶπεν, ἔχεις δαύτερον ἥρακλέα.

Ἀθηνῶν.

Ἔσω μικρόπολις, πρῶτον πόλις· εἶτα λεγέσθω
μικρόπολις, μὴ νῦν· ἡνίκ᾽ μὴ δὲ πόλις.

Ἀθικιλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ πρόσκλον, ἤρεν ὁ κέκνός,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.

ὡμὰ μόλις νερέλι προσενήεατο, καὶ δὴ ἐκείνης
προσκατέβη φωβεῖς μυρία ταῖς ἀρμοῖς.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτω κροτάτος τέλε Γάτος, ὥστ' ἐκλύμβω
τῆ ποδὸς ἐκκεμάτασ ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Ἀμμιανῷ· οἰδὲ, Νικέσρχου.

Ἐξάερων ποτ' ἀκρυθῆαν ὁ λεπτακινὸς Διδώωρος,
αὐτὸς ἐβύπησε τῷ ποδί πῶ βελόνην.

Ἀθικιλίου.

Ἐξ ἀήμων ἐπικουρος ὄλον τὸν κόσμον ἐγράψεν,
εἶναι τὸτο δοκῶν ἀλλιμε λεπτότατον.

εἰ δὲ πτ' ἦν Διδώωτος, ἐγράψεν αἶν ἐκ Διοφάντη,
τῆ καὶ τῶν ἀήμων πηλύτι λεπτατέρου.

ἢ τὰ μὲν ἀπὸ ἐξ ἄρμων ἀν,
ἐκ τούτων δ' αὐτὰς ἀλλήμε τὰς ἀρμούς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππῶν μύρμηκι Μενέστρατος ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξ ἀπίνης ὑπίος ἐξετάθη.
λακτιοθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὡς φθόνη φισίν,
ἕτας ἰππῶν ὠλετο καὶ φαέθων,

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτοαι Εὐμήχιον. ὅς δ' ἐκβαυθε,
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάρῳ τὰς χεῖρας ἐκτανύσασα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρβείς ἐξ αὐρῆς λεπῆς, ἐποτατο δ' αἰθέρης
Χαιρήμων, ἀχέρη πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τὰ χ' αἶν ἐρροίητο δ' αἰθέρος, εἰ μὴ δ' ὀράχνη
τὸς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὑπίος ἐκρέματο.
αὐτὸ δὴ νύκτας τε, καὶ ἡμέρας κέντε κρεμασθεὶς,
ἐκταῖος κατέβη νήματι τῆς δ' ὀράχνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀϊεῖρα φύλλω πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
πικρὴς Χαιρήμων, ὑπίος ἐξετάθη.
κεῖται δὲ Τιτυῶ ἀναλίγχιος, ἢ Παλιχέμνη,
ἀπλώσασα κατὰ γῆς σῶμα τὸ κεννάβινον.

Νιχέρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶτον περὶ λεπτοσυνῆς ἐμάχοντο,
τίς προκρίθεις εἶη, λεπτεπιλεπτότερος.
ἂν ὁ μὲν εἶς, ἔρμων, μετ' αἰνὸν ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ δ' ἰεῖδον ῥαφίδος ῥήμα λίνον κατέχων.
διμῶς δ' ἐκ φώγλης βαίνων, ὅς δ' ὀράχμιον ἐση.
ἢ δ' ὀράχνη νήθεσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

σώσι παῖρος δ' ἐβίησεν, ἐμὲ στεφανώσασθ' ἐγὼ γὰρ
εἶ βλέπομαι ἤπτημαι. πνοῦμα γάρ εἰμι μόνον.

Λουκιλλίῳ.

Βυλόμανός ποθ' ὀλεπήθς ἀπαύξασθαι Διοφάντος,
νῆμα λαβῶν δ' ὀρχηθς, αὐτὸν ἀπηγχοίσειεν.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα φέρων σκιοχόδης, αἰεδέϊ σύμπνοον αὐρῆ,
μήποτε θαρσῆθης ἄρχι τινὸς πελάσσει.

μήτις ἔσσω μυκτῆρος ἀναπνεύων σε κομίσει,
ἄσθματος ἡερίου πολλὸν ἐλαφρότερον.

ἢ σὺ μόρον βρομέεις. τότε γὰρ πάλιν ὑδὲν ἀμείψασθ',
ἔσται ὡσαύτως φάσμα, ἥπερ τελέθης.

Τῷ αὐτῷ.

Μυρμικὸς πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο κρεβασθῆς
ἀδρησις ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,

ἢ πῆσσο, τὸν σὸν ἐχθρῷ ὠπήσασε Βελλερεφόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετῶν.

Αἰήλα.

Γρίπιζων ἐν ὕπνοισι Διμήριος ἄρτεμιδώραν
πῶ λεπτήν, ἐκ τῆ δώματος ἐξέβαλεν.

Ἄλλο.

Ἀρχέδασ' ὑχέτω σφρακλίθης, ὡς ἐμὲ κίχλαι
αἰνεύουσθ', ξηροῖς ἡνεχθον ὀσπερίθης,

ἀρπυγαιθραχμῆς ξηρὸν δεκθῆς, ὡς ἐλεγεναῖ
λημάνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίθης.

Ἄλλο.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπιδάβης ἀγεται σφραγῆς, ἢ κωμομῆσας,
ἢ μῆσας, ἢ φυλλῶν ἱπικῶν, ἢ βαβράχων,

γαίε, κῆθ

γάτε, καὶ σὺ φοβῶ μὴ καὶ σέ τις ἐγκταλέξῃ,
ὡς αὖ τῆς τῶν ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἀζεταί στρατός, ἀβέβαιος ἦτο
ῥωμαίοις ὕδεις πρὸς γεράνους πόλεμος.

Εἰς Μακροῦς. 33

Λακιλλίῳ.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντάρχος ἐχώρει
οἶκος, ὅπερ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
εἶναι δ' εἴποτ' ἐχρήσεν, εἶδει τὸς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
πῶ ὀροφὴν βῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Αμμιαῖῳ.

Τῷ Στρατονικεῖῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τῷτοισι ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

Εἰς Μεθυστοῦς.

Γαλααδαῖ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων οἶνόν τε, καὶ ὕπνον,
ὅτι ἐτι τὰς μέσας, ὅ δ' ἐφίλος φιλεῖ.
αἷ' ὅ μαι, ἐκ λεχέων νιν ἐύρηος ὕφρενα θέλησθε.
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις βεβήχονον κατέχευε.

Αδύλον.

Ἡ γραῦς ἢ βακίχῃ, κυλίκων ἀσπιδός, ἐν ποτε νοῦσθε
κεκλιμένη, Ζηνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἦν ὄλοῦ διάκουμα φύγω πυρὸς, εἰς ἐκείνην σοί
ἠελίους ὀροσερᾶς πτόμαι ἐκ λιβάδος,
ἀβρόμιος, καὶ αἰνός. ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο.
βῆεν γὰρ θεμένη χερὶ κόσμινον, αὐτὰρ πικρῶν
δαίμων ἠελίους πλείονα ἠνυγάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ Δ Ο Τ

Αθιλον.

Γῶς φιλέεις ὦ μήτερ ἔμ᾽ πλέον ἕξος οἴνοιο,
 δὸς πῖνῃν οἴνοιο, ἔπει γάλα τοπρὶν ἔδωκας.
 ὦ παῖ, σὴν ἰδὼ δῖφαν ἔμὸν γάλα τοπρὶν ἔπαυσε.
 νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ πῶ σέο δῖφαν.

Αθιλον.

Δέρκεο πῶς διφῶν ἕξος χέρα μιτέρι τείνει.
 ἢ δὲ γαυῆ, ἄτε πᾶσα γαυῆ κεκρατημένη ἀνω,
 ἐν λαγαύῳ πίνουσα, τὸ δ' ἔννεπε λοξὸν ἰδύσα,
 ἔκ δὲ βρόχθου ἔμειο, τί σοι δῶ τέκνον ἔμοιο;
 ξέσας γὰρ ζιάνοντα μόνος λάγαμος πόδε χωρεῖ.
 μήτερ, μηδ' ἴης χαλεπὸν τρόπον ἀντιφατῶσα,
 ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάμψα δὸς μοι ἀφύαιεν.

Εἰς ἀπικανὸν ἠγεμόνα πόμπη.

Γράμμα περιαιὸν ἔχεις τὸ προκείμενον ἢν ἀφελή τίς
 τῶ σοι, οἰκτεῖον κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΥΨΗΡΟΝ. 35

Νικηρχε.

Ἠγόρασα χαλιῶν μιλιάριον ἠλιόδωρε
 τὰ περὶ πῶν βασιλῆων ψυχρότερον βορέα,
 μὴ κέμνε, μὴ φύσα, μάτην τὸν κερπὸν ἐρείεις.
 εἰς τὸ θέρος χαλιῶν βασιλικὴν ἠγόρασα.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ. 36

Λουκιλλίε.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἦρσε Ρῦφος,
 τίς βάλλον γραφεῖ, καὶ τίς τὸ μοῖδτερον.
 οἷον ὄσα Ρῦφος βίβων τὰ χρώματ' ἔμελλε,
 Φαῖδρος ἔγραφε, λαβῶν εἰκονικὴν ἀποχίν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ πόδας εἰ κρατερός, καὶ τὰς χεῖρας εἰ χ' ὀλοκλήρης,
 ἢ κ' αὖ πῦν κεφαλὴν εἰχε, τοιαῦτα θράσων.

Εἰς Οκνηροῦς. 37

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἄρχος ἐκοντὶ,
 ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Τῷ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς προχάσασθ' ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἄρχος,
 ἢ κ' ἔτ' ἐνοιμήθη μὴ πάλι τὴν προχάσῃ.

Τοῦ αὐτῷ.

Οὕτως εἰς ἄρχος Γρανταίνετος, ὡς τε πυρέξασθ',
 μηκέτ' ἀνασηῆναι παντὸς ἐδέετο θεῷ.

Καὶ νῦν ἢ κ' ἐθέλων μὴ ἐζείρεται, ἐν δ' ὀλιγαυτῷ,
 κωφὰ θεῶν ἀδίκων ἕστα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἐκλήθην ἐχθρὸς Δημήτριε, σήμερον ἦλθον
 δειπνεῖν, μὴ μέμνη, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
 ἐν ταύτῃ πεποίηκε πολλῶν χρόνον, ἢ δ' αὖ ἐσώθην
 σήμερον, αἷμ' ἀνέβην, κέρμον ὄνου κατέχων.

Εἰς Ορχηστᾶς. 38

Ασκιλλίου.

Ἐκ ποίω δὲ πατήρ σε δορυῶν τέτμηκεν ἄριστον,
 ἢ ποίου σε μύλου κόφατο λατομιῶν;
 ἢ τῶν ἄπ' ἄρχος ἐκὶ παλαμφάτου, ἢ ἄπ' πέτρης,
 ὀρχηστῆς, Νισόβης ἐμπνοον ἄρχετυπον.
 ὡς τε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τί Ληταῖ
 ἦρισας, ἢ τῶν αὖ ἢς αὐτομάτως λίθινος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γάντα κῆθ' ἰσορίην ὀρχόμενος, ἐν τῷ μέγιστον
 τῶν ἔργων παριδῶν, ἠνίσασσ' μεγάλως.
 πλὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχόμενος, ὡς λίθος ἔστη.
 κῆθ' ἄλλιν ὠν Καπαδόκι, ἔξαπίνης ἔπεσθ.
 αἰετὶ πὶ τῆς Κανάκης ἀφύως, ὅτι κῆθ' εἶφος ἦν σοι,
 κῆθ' ὧν ἐξήλθθ, τὸτο παρὶσορίην.

Γαλλασά.

Δάρνην, κῆθ' Νιόβην ὀρχίσατο Μέμφις ὀσιμός.
 ὡς ξύλινος, Δάρνην, ὡς λίθινος, Νιόβην.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ. Ἀδέσποτον. 39

Τὸν παχυνὸν εἴ γράφειν ὀλωγράφος. αἰετὶ ἀπόλοιο,
 εἰ δύο μισητῆς ἀνθ' ἑνὸς ὀφίμεθα.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ. Γολλιανῷ.

Εἴσι κῆθ' ἐν μέσσην ἐριννύες, αἴσε ποιῆσι
 ποιητῶν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
 τοῖσι σα δέομαι γράφει πλείονα. μείλινα γάρ σοι
 ὀξυαῖται ταύτης ὀ δαύμαι μανίην.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ χαίρω φλωρε, γενόμην δάκτυλος, ἢ πῶς,
 εἰς τῶν σῶν τῶτων τῶν κῆτατεινομένων.
 χαίρω νῆ τῶν κληρον, ὀν ἀν κληροσασ ἐν ὀβλοῖς,
 ὡς περὶ χειρείασ τῶ σφάνθ μερίδος.
 τοιγὰρ θάροσ φλωρε, κῆθ' ὀνθουμος πάλι γίγνη.
 ὀ τῶ νιηῖσαι κῆθ' ὀλίχον δαύσαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τῶς κηκλῆους τῶτες, τῶς αὐτῶν, ἔπειτα, λέγοντας,
 μισῶ, λωποδύτας ἀμοιρίων ἐπέων.

καὶ διὰ τὰ τ' ἔλεοις προσέχω πλέον· ὅ δ' ἐν ἔχω γὰρ

Παρθενίῳ κλέπτην, ἢ πάλι Καλλιμάχου·
 κῆρ' ἢ μὴ ὅσ' ἀπέντι γενόμην, εἴ ποτε γράψω
 εἰκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνα·
 οἷ δ' ἔστω τὸν ὄμιρον ἀναιδῶς λωποδυσῆσιν,
 ὥς τε γράφην ἦδη, μῆνιν ἀεὶ δευα.

Λυκιλλίου.

Οὐτ' ἐπὶ Δουκελίωνος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
 ὅσ' ὁ κρηταπρήσας τὸς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
 ἐνθρώπων ἐκτείνειν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής·
 καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν ἔρμογένης.

ὥστ' ἐξ αἰῶνος κρητὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
 Δουκελίων, Φαέθων, ἔρμογένης, Ποτάμων.

Τὸ αὐτῶ.

Τέθνηκε Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἰκιστὰ γὰρ
 φάνητ', ἔχων ἰσθμὸν ἔρχεται Εὐτυχίδης·
 καὶ καθαίρει αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
 δώδεκα, καὶ κίσας εἰκοσιπέντε νόμων·
 ναῦ ὅ μιν ὁ χάρων ἐπελήλυθε· πῦ τίς ἀπέλθε
 λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κρητέχει;

Τὸ αὐτῶ.

Ἀρχόμεθ' ἠλιόδωρε, ποιήματα παύσομεν ἕτα·
 ταῦτα πρὸς ἀμύλην ἠλιόδωρε θέλεις;
 ἄσπονδον ἴθ', ὥς κεν θάλασον ὀλέθρα· καὶ γὰρ ἐμ' ὄφει
 μακροφλυαρητῶν ἠλιόδωρότερον.

Τὸ αὐτῶ.

Μηνέτι, μηνέτι Μάριε τὸ παιδίον, αἴψ' ἐμὲ κόπῃς,
 τὸν πολὺ τὲ παραὸ σὺ νεκρότερον τέκνιον·
 εἰς ἐμὲ ναῦ ἔλεγες ποιεῖ πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνησ'
 δῆμιε, τὸν στιχίῳ σφαζόμενον θανάτῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τῷ σὺ γὰρ πάχω νεκρῶ χάριν, οἷα πάθειν
οἱ κρηταδεῖξαντες βιβλία, καὶ κρηάμης.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ ἦτο κρησεργὸν ἐχληκυσάαντο μάχαιραν
ἀνθρώποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐπέδρασε,
οἷον ἀνῆρικτον Καλλίστρατε καὶ σὺ προελθῶν,
ποιεῖς μοι φονικῶν ἐξαμέρων πόλεμον.
σάλπιγγον ταχέως ἀνακλητικόν, εἰς ἀνοχὰς ἔθρ
καὶ Γρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἐτυχευ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲνὸς ἐνθάδε ναῦ τεθνηκότος ὦ παροδίτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ἠκοδόμησε τάρων.
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὡδ' ἐχάραξε,
κλαύσας τε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ ἐφέσου.
ἢ δὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον, εἰς δ' ἐπίδειξιν
ποιητῆ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγει.

Τῷ αὐτῷ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀγιθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς τις δειπνίξῃ τὸς ἀπροσαμένους.
ἢν δ' ἀναγιγνώσκῃ, κρηνήστῃσ' οἴκησε πέμπη,
εἰς αὐτὸν βρέπετο πῶν ἰδίην μανίην.

Αράτου.

Διάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέφρασι κρηθῆται,
καρτερῶν πασιῖν βῆτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Αδύλον.

Μισῶ δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος ἢ δέποι' ἢ δέεις
ἤρεσκε καὶν εἶποι, κληνιν αἶδε θεῶ.
αἶψ' ἢν μὲ Γρίαμου τίς ἐχῃ χρόνον ἡμιπόλακρος,
ἢ καὶ κυρῶς ἄγαν, ἢ διακτ' ἄλφα γράφειν.

εἰ δ' ὄντως ἔτα πῆρ' ἔσ' ἔχον ὡς ὕπατε Ζῆ,
εἰς τὸς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

Λυκίανῶ.

Ροιητὴς ἔλθων εἰς ἰθάμια πρὸς ἦν ἀγῶνα,
ἄρων ποιητῶν, εἶπε παρ' ἰθμὶ ἔχειν.
μίλλαι δ' ἐξορμῶν εἰς πύθια· καὶ πάλιν ἄρη,
εἰπεῖν ὃ δαώλται, κῆσ παραπύθι ἔχω.

Ἀδέαστον.

Ωμοβοεῖς μοι παραθεῖς τόμον ἡλιοδωρε,
κῆσ τρία μοι κέρασσο ὡμοβοειότερα,
ὡθὺ κῆσταικλῦεις ἐπιγράμμασιν· εἰ δ' ἀσεβήσασ,
βεβρωῖσθαι τινὰ βῆν τῶν ἀπὸ φηνακρίσσο.
βύλομ' ἄπαξ πρὸς κῆμα χανεῖν· εἰ δ' ἔστ' ὃ κῆμα,
ἔνθεν μακρὰν ἄρσο εἰς τὸ φρέαρ με βάλει.

Ἀθίλον.

Τί ὠφέλισσο πῶ πόλιν σίχους γράρων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαιον ἔμπορος;
Μακεδονίου πρὸς ἦν εἰπόντι, εἰ μὴ πότνα
δίκη, χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Γαρβένος ἀπατέρεια δίκη, πρέσβειρα πολίων,
ἔῃ ἦν ἐν ἀσεβίῃ χρυσὸν ἀποσρέφεται,
καὶ κῆσ αὐτὰ τάλαντα Διός, πάντ' χρυσα τελέσθι,
ὄσσι τάλανταίε πάντα νόμον βιότου.
κῆσ κῆσ δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίττανε τάλαντα,
εἰ μὴ ὁ μηρείων ἐξελάσθαι χαρίτων.

Εἰς Ρλοία· Λουκιλίῶ. 4Γ

Οἱ τοῖχοι Διόφαντε, τὰ κῆματα πάντα δέχονται,
κῆσ διὰ τῶν θυρίδων ὡκεανὸς φέρεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
 ἐν τῷ πλοίῳ σε νηχόμενα βλέπεται.
 αἰ δ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλοῖος καί τις ἐν ἡμῖν.
 ὃ δὲ γὰρ ἐστὶν ὕδωρ ἔκ' ἐτι τῷ πελάγῳ.

Τ' ἔ' αὐτῶ.

Εἰς πέλαγος πλέομεν Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
 ἡ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
 ἀντλείται δ' ἀδρίαισ' τυρῖνικὴν ἰσρικὸς αἶζων,
 ἢ πλοῖον, πηγή δ' ὠκεανῷ ξυλίην.
 ὃ πλῖζ' ἢ Κάεσαρ, Διονύσιος ἀρχεται ἡδῆ,
 ἢ κ' ἐτι ναυκληρεῖν, αἰμὰ θαλασσοκρατεῖν.

Βιάτορος.

Τὸ σκῆφος ἢ βυθὸς εἴλε. πόθεν βυθός; ἢ γὰρ ἐπλωσεν.
 ἢ δὲ νότος. πρὸ νότου δ' ὤλετο, καὶ πελάγους.
 ἡδῆ γὰρ μιν ἀπασαν ἐπί ζυγὰ γομφωθεῖσαν
 ἡλείφρον πόνης τῆ λιπαρῆ νοτίδι.
 πῖνακ δ' ὑπερβραθεῖσα πυρὸς φλογί, πῶ ἀλί πισήν
 τανχομένην, γαίη δ' εἴξεν ἀπισυτέρην.

Ἀντιπάρου θαλασσονομέως.

Εἴχε φίλων λέμβον σωτήριχον. αἰ ὅν ἐκείνω
 σωθῆν ἢ δὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δαύαται.
 ἔνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος. δι δ' ἐπιβάντος,
 ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ φερσεφίνην.

Λουκιλλίου.

Ἐκ ποίων ἔταμθε Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
 λατομιῶν; ποίων ἡ σκῆφος ἔστι μύλων;
 εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβη γένος, ἢ δρυὸς ἐστὶν,
 ἢ δ' ἐλάτης. μικρῶ ριζοβολεῖ τὰ κέτω.
 καὶ τυχόν, ἔξαπίνης ἔσεται λίθος. εἴτα ἡ χεῖρον,
 γαῖη; μ' ὡς Νιόβην ὄραμα σαπρὸν Μελίταν.

ΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 97
ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ. 42

Γαλααῶ.

Τέκνον ἀναδείξεις ἀμαθέστατε, θρήμια κορίθης,
εἰπέ τί βρενθῆν, μηδὲν ἐπιστάμενος.
ὦν μισογραμματικοῖς, ὁ πλατωνικὸς οἷός δὲ Πλάτωνος
δύματα τις ζητή, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἔξ ἑτέρου φάσης ἐπὶ θαύτερον ὅτε δὲ τέχνην
οἶδα γραμματικὴν ὅτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μισοῖσα λέγεις ἀτελής δ' ὦν πᾶσιν ὑπάρχεις.
γονόμενος πάντων, ὅδ' ἔχεις ἰδίον.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ. 43

Αμμιανοῦ.

Εἴη σοικετὰ γῆς κέρη κόνις οἰκρὲ Νέαρχε,
ὁ φρασε φηὶ δ' ἴως ἐξερύσῃσι κώεις.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅσπρον ποιῆσει μέλι κένθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σὺ τί ποιήσεις, σκορπίος ὦν ἀγαθόν.
ὅτε γὰρ αὐρὸς ἐκόντι ποιῆς, ὅτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀπὸ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μιτέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.

Γωλλιανὸς τὸς φείγ, πρῶτος ἀπ' οἰδύποδος.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅφέποθ' ἢ ποδαρχα ἦν ἐαυτῆς ἀξιον ἄρειν.
ὅν ποδαρχαῖν πρό ἐ τῶν ἀξιον ἦν ἐκέρην.

Τὸ αὐτὸ.

Ματαύρων ἀφελῶν δύο γράμματα Μάρκη τὰ πρῶτα,
ἀξιός ἐ πολλῶν τῶν ὑποληγομένων.

N

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Τῷ αὐτῷ.

Θηρίον εἶ παρά γραμμα, καὶ ἄνθρωπος διαὶ γραμμα,
ἄξιός εἰ πολλῶν, ὧν παρά γραμμα γραφή.

Καλλίῃ δρζίῃ.

Αἰεὶ θηρίον ἦθα Πολυάρτε· ναῦ δὲ πεπωκῶς,
ἐξαπίνις ἐγένε λυσιμανέσ τι κενόν.
αἰεὶ μοι δοκέεις κενός ἐμμεναι· οἶνος ἐλέχει
ἦν πρόπον· ἔκ ἐγένε ναῦ κενός, αἰεὶ ἐφάνης.

Διμοδόκου.

Καὶ πόδε Διμοδόκω, χίσι, κενόι· ἔχῃ κεν, δὲ δ' ἔ,
πάντῳ, πλὴν Προκλέης· καὶ Προκλέης δὲ χίος.

Τῷ αὐτῷ.

Κακπαδόκην πότ' ἐχίονα κενὴ δάκην, ἀμὰ καὶ αὐτῇ
κεῖθ' ἀνε, γουσαμένη ἀματος ἰσβολῆ.

Τῷ αὐτῷ.

Κακπαδόκαι, φαῦλοι καὶ αἰε· ζώνις δὲ τυχόντῳ,
φαυλότεροι· κέρδης δ' εἴνεκε, φαυλότατοι.

ἦν δ' ἄρα δίς, καὶ βίς μεγάλης δραξονται ἀπῆνις,
δὴ ἔτε γίγνονται, φαυλεπιφαυλότατοι.

μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τεβάνις, ὅρα μὴ αὐτῷ
κόςμος ὀλιθῆσι κενπαδοκίζόμενος.

Λυκιανῷ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῃ Κυλλήνι, πῶς κεντέδωκε
Λολλιανῷ· ἴχλη δ' ὦμα ἢ Φερσεφόνις.

θαῦμα μένει σιγῶσα· τυχόν δέ τι καὶ σὲ διδάσκην
ἦελε, φῶ, κείνου καὶ νέκω ἀντιόσαι.

Αδελώποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμόν, ἰσό· φηφόντις ἀκούσας,
ἔγνω· ἀμφοτέρων ἦν πρόπον ἐκ κενόσιος.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 98

εἰς τὸ μέρος δὲ καθέλκετ' ἀνεκμιθεῖν τὸ τάλαντον.

Δαμασκόρου λοιμὸν δ' ἄβρον ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχου.

Ἐν γὰρ ἰσὺν γράβει χαλεπὸν μορφὴν δὲ χραζάσας,
ἰσὺν δὲ ἐπὶ σοὶ τὸ μπαλιν ἀμρότερα.

τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροπον ἐξωάγουσα

ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσιν εἰργάζετο.

τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,

πῶς ἄντις γράβει, μήδ' εἰσίδειν ἐθέλων;

Τὸ αὐτὸ.

Γαίης ἐν γαλακτῶν μήδ' ἀνθεῶν ἢ ἀπὸ μὲν δὲ πῶν

ἀνθρώπων ἀπέτεται ἐρινύου ἐβλάπασαν.

Εἰς Γορδῆν. 44

Νικέου.

Γορδῆ ἀποκτείνει πολλὰς ἀδιέξοδος ἔσασ.

γορδῆ καὶ σώζει φραυδὸν ἰεῖσα μέλος.

ἔκαστος εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλιν γορδῆ,

τοῖς βασιλεύσιν ἴσων γορδῆ ἔχει δῶκεν.

Εἰς Γαροριστάς. 45

Ἀμμωνίου.

Καὶ μέγιστος ἱρακλέους ἐπὶ τῶν ἐλθῆς παρορίζων,

τῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.

κέσση δ' ἴσων ὁμοῖος, ἔχων ὀβολὸν πλεον ὕδεν.

εἰς πᾶν ἔτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

Εἰς Ρητοράς. 46

Λακωνίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῶν ἀποπάλεψ, καὶ μίαν αἶγα.

ἄν χάριν εἰληφῶς μισθάριον Μενέκλεις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅτε δέ μοι κοινόντι πρός ὁ θρῆνάδαν γεζέννται,
 ἔτ' ἀπαύω κλέπιασ τῶς ἀπ' θερμοπυλῶν.
 ὡμὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥστε τί ποιῆ
 ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ λακεδαμόνιοι;
 πλὴν καὶ μὲ μνήθιτι νόμου χάριν· ἢ μέγα κράξω,
 ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα ὁ χοιρίδιον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδέ χεται Μάρκον ἦν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλῦτων,
 εἰ πῶν, ἀρκείτω κέρβερος ὧδε κύων.
 εἰ δ' ἐθέλῃς πάντως, ἰξίονι, καὶ Μελίτανι
 τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω,
 ὅδ' ἐν γὰρ σὺ χείρον ἐχω κερκόν, ἄχρισ ἀν' ἐλθῶν
 ὧδε σολοικίζη Ρῆρος ὁ γραμματικὸς.

Κεραλίου,

Οὐδ' ἔλεγειν παράσημα, καὶ ἀπικέ ῥήματα πέντε,
 ἀζήλωσ ἄβιν, καὶ φρονίμως μελιτᾶν,
 ὅδ' ἔρεϊ κέρκαιρε, καὶ εἰ κонаβεῖ, ὅ, τε σιζεῖ,
 καὶ κελάρυζε λέγεις αὐθὺς ὁ μῖρος ἔση,
 νῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς πράγμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
 εἶναι κοινότεραν, ὥστε νοεῖν ἀ λέγεις.

Αἰηλον.

Εἰ μὲν ἢ Σέξτε μελιτᾶ, Σέξτος δὲ σιωπᾶ.
 ῥήτωρ ἦν εἰκῶν ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκῶν.

Αββιανῷ.

Ἐπὶ σολοικισμὸς Φλάκκη τῷ ῥήτορι δῶρον
 πέμψασ, ἀντέλαβον πέντε διακοσίους.
 καὶ νῦν μὲν φησιν τυτῆς ἀριθμῷ σοι ἐπέμψα.
 τὸ λοιπὸν δὲ μέγῃ, πρὸς κῦπρον ἐρχόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτωρ ἔξαπίνης ἀσιατικὸς· ὅδ' ἐν ἀπίσον.
 καὶ τὸ ἐν θήβαις νῦν γέγονεν ὁ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μη δὲ λαλῶν πρῶν ἐσολοίκισε φλάκκος ὀρήτωρ.

καὶ μέλλων χαίρειν, οὐθὺς ἐβαρβαρίσει,
καὶ τῆ χηρὴ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανύων.
καὶ γὰρ δ' αὐτὸν ἰδῶν, τὸ σῶμα μὲν δέδεται.

Α. μμιαυῖ.

Ἀρχεδικὸν πῖλον κατ' οὐπνιον ἀρχεδι δῶρον
ἐρμείῃ ῥήτωρ θῆκεν ἀθιναγόρασ.

εἰ μὴ καὶ ῥήτωρ κατ' οὐπνιον, οἶσομεν ἐρμῆ.
εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω, θῆκεν ἀθιναγόρασ.

Τ ὄ αὐτῶ.

Εἰ βῆλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα Γραῦλε,
ὡς ὅτοι πάντων γράμματα μὴ μαθέτω.

Τ ὄ αὐτῶ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδῶν, ἀπέθαύμασα, τὸν βαρὺ χέλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λυκοφόρον.

Τ ὄ αὐτῶ.

Αὐτὸν ὄρωσε Μέδων τὸν ῥήτορα. φαῦ, τί τὸ θαύμα
σειλάμενος σιγῆς; ὃ δὲν ὁμοϊότερον.

Τ ὄ αὐτῶ.

Ῥήτορος ἀδ' εἰκῶν. ὃ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκῶν.
καὶ πῶς; ὃ λαλεί. ὃ δὲν ὁμοϊότερον.

Τ ὄ αὐτῶ.

Πολλὸ δέει, καὶ σφίν, καὶ ζῆς παρ' ἕκαστα δικασταῖ
ἀνδρῶν. καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθα δέμοι,
καὶ ταυτὶ, καὶ μῶν, καὶ τετάρων, καὶ ἄπα
σιεφόμενος. καί τοι νῆ Δία, καὶ μά Δία.
ῥήτωρ ὅτι Κρίτων, καὶ παιδίχ πολλὰ διδάσκει.
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γυφάβι, καὶ μὴν ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Νήπιε, πῶς σε κέλιθε δίκης ζυγός; ὅ νοεῖς δὲ
 ἀνδράσιν ἢ χυδαίοις ψῆρον ὀφειλομένην;
 ῥήρη πισυεῖς πυκινόφρονι, σῆτε μενοινῆ,
 ποιμίλον ἀυδῆσαι μῦθον ἐπιστάμεν;
 ἐλπίζεν δ' ἔξεσι-θέμιν δ' ἔκ οἴδεν ἀμείψαι
 τῆς σῆς κλεμματικῆς πλέγνι φαντασίης.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορα πρὸς Διδάσκον ἀνὴρ δέλιαις ἀπελθών,
 ἤρετό μιν τοῖς ἀμφοῖς δικαστολίης.
 ὅ μετέρη θεράπαινα, φύμεν ποτέ τήνδ' ἐτις οὐρῶν,
 ἀγοστρίην τ' εἶναι κάρην ἐπιστάμενος,
 ζῆξεν ἔφ' θεράποντι πέμεν δ' ὕπ' παιδάσ' ἐκείνη.
 καὶ τίνι δυλαύγῃ εἰσὶ δικαιοτέροι;
 ὅς δ' ὄτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκείνη.
 εἶπεν ἐπιστρέψασ' οὐρῶν ἐπισκωῖον,
 σοὶ, ἢ τῷ ἐλόντι τειῆν θεράπαιναν ἀνάγκη
 δυλαύγῃ κείνους, ὧν χάριν ἐξέρεις.
 δήξο δ' αὐ μενέοντα δικαστόλον. αἶψα δ' ἀπίσθη
 ψῆρον ἄρειοτέριον, εἶγε δίκαια λέγοις.

Τῷ αὐτῷ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος ἄξι σοφιστῆς,
 μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τοῦ αὐτῷ.

Θᾶλλον ἔην λαμῆς κόρακας, πῆνασ' τε χιλῶνας
 ἀρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα κῆρπαδόκην.

Αδέσποτον.

Ἦθελον ἂν πηγεῖν, ὡς πᾶσις ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεύει εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίας.
οἷς ὅταν ἐμβλέψω Νικέτορα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γινώσκω πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ὠκτὴν περ πάλασ, καὶ τὰς κοτύλους ὑποβρέξασ,
πῶ ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ σφάνους.

Νικέτορα.

Οὐδέεις πῶ ἰδὲν σιωπῶν Χαρίδι μετανάκτο
ἀνεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δαύχται.
ὅπως ἠρύσις θεὸς φιλόνησος, ἀμόρφιος χρῶς,
καὶ ζητεῖ Διόλου πῶ ξενοκυταπάτην.

Αδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σφάνους λιθίνας σήλαισι χαρίζου,
μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξης εἰς μενὸν ἢ δαπάνη.
ἐπὶ μοι εἴτι θέλης, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσιμων,
πυλὸν ποιήσεις, καὶ χόδων ἴεται.

Λεωίδου.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὄτ' ἔτι γαστέρα πείθω,
ἔθρατα, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τε μάχη.
ὅδ' ἄρ' ἐργατόνοισι μετὰ σάχην ὄμβρος ἀναιρος
χρήσιμος, ἢ ναύταις ἐπιλιμένι ζέφυρος.

Αλικίου.

Γίνομαι ὡς λιγαῖε πολὺ πλέον, ἢ πῖε Κύκλωφ,
νηδαῖ ἄνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι, ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔρχετον ἐχθρῶν ὄραξασ,
βρέγμα φιλιππέης ἐξέπιον κεφαλῆς.
ὅσπερ ἐταρείσιο παρὰ κρητῆρι φόνοισι,
γούσατ', ἐν ἀκρότῳ φάρμακῳ χυλάμενος.

ΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΙ

Αββιανού.

Εχθὲς ἐπὶ ξενίαν κλιθεὶς, ὅτε καίρὸς ὕπνῳ μοι,
 τύλι ἐπεκλήνθην Γοργάνος, ἢ Νισίβης.
 ἢν ὕδρ' ἔσ' ὕφηνεν ἀπὲρ πρὸς ἑδ' ἢ πελεκήσας,
 ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ πρόκλυ.
 ἐξ ἧς εἰ μὴ θάπτον ἐπιγέρθην, Γρόκλος ἄν μοι
 τῷ τύλιν σῆλην, ἢ σορὸν ἤρξασατο.

Σφράτῳνος.

Καὶ πίνε, καὶ τέρπε Διμμόκρατος. ἢ γὰρ δὲ ἀεὶ
 πτόμεθ', ἢ δ' ἀεὶ τέρψιος ἐξόμεθα.
 καὶ σφρόνοις κεφαλαὶς πυκνῶσάμεθα, καὶ μυρίσωμεν
 αὐτὰς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρην ἐτέρως.
 ναῦ ἔν' ἐμοὶ πῖετω μέθυ τοπλέον ὄσέχ' τὰ μά.
 νεκρὰ δὲ Δουκῆλιων αὐτὰ κῆτακλυσάτω.

Αντιπάρου θεαα-

λονικέως.

Φούγθ' ὅσοι λόκιχες, ἢ λοφνίδας, ἢ κῆμισήσας
 ἄδετε, ποιητῶν φύλον ἀκκῆνθολόγων.
 οἷτ' ἐπέων κῶμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντ' ὄν,
 κρήνης ἐξ ἱεράς πίνετε λίγην ὕδωρ.
 σήμερον δ' ἄχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἡμῶν ὁ μῦρος,
 σπένδομεν. ὁ κριτήρ ἢ δὲ χεθ' ὕδροποτάσ.

Γὺ αὐτῶ.

Ὡ ἐλικῶν βοιωτῆ, σὺ μὲν ποτε πολλαῖς ὕδωρ
 ἀνεπές ἐκ πηγῶν ἐβλυσάσ' ἠσιδῶ.
 ναῦ δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κῆρος ὁ μῶνυμος, αὐτονα Βαῖνχον
 οἶνοχοεὶ κρήνης ἐξ ἀμεριμοτέρης.
 βυλλοίμην δ' αἰ ἐγώ γε πῖεν παρά τ' ὄδε κύπελλον
 ἐν μένον, ἢ παρά σῶν χίλια πιγασίδος.

Απολλωνίδης.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 101

Απολλωΐδης.

Υπνώεις ὦ ἑτάερε, τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε,
 ἔγρευ, μὴ τέρπῃ μοιριδίῃ μελέτῃ.
 μὴ φείσῃ Διόδωρε, λάβρος δ' ἔσθ' βάνχον ὀλιθίων,
 ἄχρῃς ἐπὶ σφαλερῶ ζωραπότῃ γόνατος.
 ἔτιθ' ὅτ' ἔπιόμεθα πολὺς χρόνος, ἀμὰ ζ' ἔπειγῃ.
 ἢ πολὴν κροτάφῳν ἀπίεται ἡμετέρων.

Αρξενταρίν.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος, ἀμὰ τίς ἄρα
 σώσει μ' ἐκ βρομίῃ γῆα σαλευόμενον;
 ὡς ἀδίκον θεὸν εἶρον, ὃ δ' ἔννεκεν αὐτὸς ἐγώ σῃ
 βάνχε φέρων, ὑπὸ σὺ τῷ μπαλι παρφέρομαι.

Αντιπάρν.

Οὐ μοι πηλιάδων φοβερὰ δύσις, ἢ δὲ θαλάσσης
 ὀρνύμινον συφιλῶ κῦμα περὶ σλοπέλῳ,
 ἢ δ' ὅταν ἀστράπτει μέγας ἕρανος, ὡς κενὸν ἀνδρῶ
 ταρβῶ, κῆρ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Ονέσου.

Μύσῃς νυκθεσίην φιλοπαίγμονος αἴρετο Βάνχος,
 ὦ σικυῶν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων.
 δὴ γὰρ ἔλεχον ἔχει γλυκερώτατον, ἐν τε γέλωτι
 κέντρον, χῶ μεθύων, ἀσὺν ἐσωφρόνισεν.

Φιλίππυ.

Λάθριον ἐρπυσὴν σκολιὸν ποδα κιατὲ χοράσας,
 ἄχρῃς πῦν βρομίῃ βοιβυόπαιδα χάριν.
 δεσμέης δ' ἔσθ' ἡμᾶς, ὀλέκῃς δὲ σέ τίς γὰρ ἔλοιτο
 κιατὸν ἐπὶ κροτάφῳις, μὴ κερᾶσας Βρόμιον;

Ονέσου.

Αὐτοβελῆς ἡδίστος αἰὲ πότος, ὃς δὲ κ' ἀνάγκη,
 ὑβρισηὶ οἴνω τ' ἄπῃ, κῆρ οἴνοσπῆ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΔΑΟΥ

ἦν μὲν, τὸν γὰρ πρὸς χέρας κρύφα· τὸν δ' ὑπὲρ γαίης
 πολλάκι πρὸς λάθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ·
 πυλυμεθεῖς, χεῖροισι τὸ δ' ὀππότεον ἠδὲ ποθῆναι
 μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον ἀφροσύνης.

Αὐτομέδοντος κυζικηνῶ.

Ἀνθρώποι δειλῆς, ὅτ' ἐπίκομεν· ἢν δὲ γένηται
 ὀρθρος, ἐπ' ἀμύλητος θῆρσος εἰρηρόμεθα.

Οὐ μοι μέλει Γύραο
 τῶ σαρκῶν ἀνακτος,
 οὐδ' ἀρέει με χρυσός,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοισι,
 ἐμοὶ μέλει μύροισι
 καταβρέχειν ὑπήνην,
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 καταερεῖν κρήνην·
 ἢ σήμερον μέλει μοι,
 ἢ δ' αὖριον τίς οἶδε·
 τὸν ἄργυρον τορέυσας
 ἤφαισέ μοι ποίησον,
 ποτῆριον δὲ κοῖλον
 ὅσον δαΐην, βάθρων.
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτῶ,
 μήδ' ἄτρα, μήδ' ἀμάξας,
 μὴ συνὸν ὠρίωνα,
 οἷμ' ἀμπέλους χλοώσας,
 καὶ βόφρους γελῶντας
 σαύτῃ καλῶ Λυαίῃ.

Γαλλασδαῖ.

Γιγαλιὸν μεγαλέκας ἀποσιώπιοισι, λέγουσιν
 εἰς τὸ χεῖροισι δὲ ἄνθρωπον ἠλιθίης.

ὡς ἐγὼ εἰ λυκὸς φορέω βίχας, εἴτε μελαίνω,
 ἢ ἢ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
 οὐδ' ἴμοις δὲ μύροις, καὶ ἀπετάλοις τεφάνοις
 τῷ βρομίῳ παύω φροντίδας ὄργαλέας.

Τ ὁ αὐτῶ.

Δὸς πῖεν, ἵνα Βάκχος ἀποσκευάσει μερίμνας
 αἰψά δ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Αδύλον.

Πῖνε, καὶ ἀφράνυ. τί γὰρ αὐριον, ἢ τί τ' ὀ μέλλον,
 ἢ δαίς γινώσκει. μὴ βέχε, μὴ κοπία.
 ὡς δαύχσαι χάρισαι. μετὰ δὲ φάγε. θνητὰ λογιζου.
 τὸ ζῆν τὸ μὴ ζῆν ἢ δὲν ὄλωσ ἀπέχει.
 πᾶς ὁ βίος τοιοῦδε, ῥοπήν μόνον αἰ προλάβη τίς.
 αἰ δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' ἢ δὲν ἔχεις.

Αραβίου χολαστιῶ.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων ἀνώδ' Βάκχῳ
 οἰνοπίων ἐμπης δ' ἢ ἀπέθικε δέπασ.
 αἰς ἐτι διψῶν, ἰδὴ ἢ κτεμέμεφετο χειρὶ,
 ὡς ἀπ' κριτῆρος μηδὲν ἀφυσαιμένη.
 οἶδὲ νέσι, ρέγχοισι, καὶ ἢ ἀέτος, ἢ δ' ἀπ' ὄρθμῶ
 τὰς κύλικας γνῶσαι τὰς ἐτι πινομένας.
 πῖνε γέρον, καὶ ζῆσι. μάτην δ' ἄρα θεῖος ὄμιρος
 τεύρεσθαι πολὴν ἐπὶ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἦθελον ἢ χρυσόν τε, καὶ ἄστια μυρία γαίης,
 ἢ δ' ὅσα τὰς θήβας εἶπεν ὄμιρος ἔχειν,
 αἰς ἵνα μοι φοχθέανα κύλιξ βλύσῃ Λυαῶ,
 χεῖλος ἀεναῶ νάματι λπομένου.
 καὶ γεραιῶν σιωπέτινε φίλων χαράς. οἶδὲ περιαρῶ
 ἀνέρες ἐρρατίναι, καὶ μνον ἐφ' ἡμερίσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

ἔτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ὡς εἴ φίλος. ἢ δ' ἀγρίζω
τῶν χρυσεῶν ὑπάτων, πλὴν φιάλην κατέχων.
Τῆ αὐτῆ.

Χανδοπότου βασιλῆος ἀεθλητῆρος ἰακίχου,
ἔργα κυπελλομάχου γήσομεν εἰλαπίνης,
ἰκθρίου ἀπένδοντος ἀφειδέα δῶρα λυαίου.
ἄλλοισιν μελέτω Τριηπόλεμοιο γέρα,
ἢ χι βόδου, καὶ ἄροβρα, καὶ ἰσοβοδῆ, καὶ ἐχέτην,
καὶ σάχου, ἄρπαμένης ἰχθυα φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ σομάτεαι βαλεῖν τινα βρωσιν ἀνάγνη,
ἀσπερὶς οἴνοπότου ἀρκίος ἢ Βρομίου.

Ραῦλα σιλεντιαρίου.

Σπείσομεν οἴνοποτῆρος ἐγερογέλωτι Λυαίω.
ᾧ σομεν ἀνδροφόνου φραντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ' ἄρραυλος ἀνὴρ βαρῦμοχθος ἰάλλοι
γαστρῆ, μελαμπέπλο μητέρα φερσεφόνης.
ταυροφόνων δ' ἀμύχρτα, καὶ αἰ μιλίων κρέα δῶρπων,
θηροῖ, καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ᾧ μοβόροις.
ὁ σέα δ' αὐνεπόδων ταμισίχρα, χεῖλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς αἰδης φίλτερος ἡελίου.
ἢ μὴν δ' ὀλβιόδωρον αἰεὶ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ ποτῆν. ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχην ἐθέλοι.
Μακεδονίου ὑπάτου.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσεόντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
ἰηβός, δεπαῶν νέκταρ ἀπὸ κάμενος.
εἴπε δ' ὕδωρ πίνεον ἀνεμώλιος. ἢ δ' ἐδιδάχθη
ἢ πῖ μένος μερόπων οἶνον ὀμιρος ἔφη.

Γαλλασά.

Ρᾶσι θανεῖν μερόπειαν ὀφείλεται. ἢ δέ τις ἔστιν
αὔριον εἰς ζήσῃ θνητὸς ἐπιστάμενος.

τὸ σαφῶς ἀνθρώποι μαθῶν, εὐφρανε σταυρῶν,
 λήθην τὸ θανάτου ἦν βρόμιον κατέχων.
 τέρπει, καὶ σκίρτα, ἦν ἐφιμέριον βίον ἔλκων.
 τὰλλα δὲ πάντα τὴν χη πράγματα δὸς διέπειν.
 Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἀνέροσ, ὅσοι μέμιλεν ἀπὸ μονοσ ὄρηα Βάκχου,
 ἐλπίσιν ἡμερίδων εἴψατε πῶν πενίην.
 αὐτὰρ ἐμοί, κριτήρ, καὶ εἶσι δὲ πασῶν ἀχι δὲ, ληνός.
 ἀχι, πίθος, λιπαρῆσ ἐνδιδιον εὐφροσάωισ.
 αὐτίκῃ δ' ἡμετέροισ πιδῶν κριτήρα Λυάου,
 παισὶ κενασφάοισ μαρναμένην ἐθέλω.
 ἢ προμείω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, ἢ δὲ κεραινεῖσ,
 πιδῶν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων βρομίου.

Αἰαίου χολαστιῆ.

Ἡμεῖσ μὲν πατέοντες ἀπείρονα κερῆν ἰάου,
 ἀμμιγα βακχῶν πῶν ῥυθμὸν ἀνεπέκομεν.
 ἡδὴ δ' ἀσπετον αἶδμα κατέῤῥεεν. οἶα δὲ λέμβοισ
 κιαυβία γλυκερῶν νήχεσ ὑπὲρ ῥοβίων.
 οἷσιν ἄρυαμένοι, χέειον ποτῶν ἠναμιν ἡδὴ,
 θερμῶν νηϊάδων ἢ μάλα δαυόμενοι.
 ἡ δὲ κελὶ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα ῥοδάνθη,
 μαρμαρυγῆ κέλλους νῶμα κατηγάισεν.
 πάντων δ' ἐκδεδόνηντο βοαὶ φρένεσ. ἢ δέ τις ἡμείων
 ἦεν, δὸς ἢ Βάκχῃ δάμνατο, καὶ Γαφίην.
 τλήμονεσ. αἰεὶ δ' αὖτ' ἔρπε παραί ποσὶν ἄρθονοσ ἡμῶν.
 τῆσ δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῆ μῶνον ἐπαῖζόμεθα.

Αἰηλου.

Οὐδὲν ἀμικτήσασ, γινόμεν παραί τῶν με τεκόντων.
 γινηθεῖσ δ' ὁ τάλασ, ἔρχομαι εἰσ αἶδην.

ΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

ὦ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὦ μοι ἀνάγκη,
 ἢ με προσελεύσει τῷ συγερωθῆ θανάτῳ.
 ἔδεν ἔων γενόμεν. πάλιν ἔνομαι ὡς πάρος ἔδεν.
 ἔδεν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ἢ γένος.
 λοιπὸν μοι ἢ κῆτελλον ἀποστλῶσσαν ἢ τάρι,
 καὶ λυπῆς λήθην ἢν Βρόμιον πάρεχε.

Αρχενταρίε.

Αρχαί σάδειπνε, καὶ πηλικῆ μέφα φιλαῦσα,
 εὐλαλε, πρηνῆ μελω, αὐτο με, μακροφάρυξ,
 αἰεὶ ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυσταλάωε,
 ἦλθες ὁ μὲν ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
 αἰεὶ ὄφελθε καὶ ἀμικτος, ἀνύμφοτός τε παρῆναι,
 ἄρθορος, ὡς κῆρι πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Αδύλλον.

Τάυταλος ἔδεν ἔρωγε. τινασομένων γὰρ ὑπερβον
 καὶ ῥος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἔρωγε φυτῶν.
 καὶ διὰ τὸ τοσοῦτος κερήμενος, ἦσαν ἐδίφα.
 εἰ δὲ καὶ ἔρωγεν σῦκα πεταινόμενα,
 καὶ βραβίλους, καὶ μήλα, τί πηλίκον ἀνδραῖσι νεκροῖς
 δίφος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
 ἡμεῖς δ' ἐδίδομεν κερήμενοι ἄλμυρά πάντα,
 χέννια, καὶ τυρὸς, χηνὸς ἀλισσὰ λίπη.
 ὄρνια, καὶ μόχθια. μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
 πάχομεν ὑποαῖσον Τάυταλε, πικρότερα.

Αδέσποτον.

Ανθρώποις ὀλίγος ἰδὺ ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
 ζῶμεν. κῆν πολὺν γῆρας ἄπασι μένη,
 τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μάλλον. ὅτ' οὖν χρόνος ἄριστος ἡμῖν,
 πάντα χυδὴν ἔσω, φαλμὸς, ἔρω, προπόσεις.

χειμῶν τῶν τῶθεν. γήρως βάρως. ἔδ' ἔλεγε μιν
 σήσεις. τοιαύτῳ ἔκδ' ἔχει ὄρχικέδην.

Ἀθλον.

Ῥῶς γινόμεν; πόθεν εἰ μί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν
 πῶς δαύχμαι. τί μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
 ἔδ' ἐὼν γενόμεν. πάλιν ἐσομαι ὡς πάρος ἦα.

ἔδ' ἐν κῆρ' μηδὲν τῶν μερόπων ἢ γένος.

ἄμ' μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἐντυε νῆμα.

τὸ το γάρ ἔστι κῆκῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

Νικῆρχου.

Ερμῆος ἢ μίτ' ἀφροδίσιος ἐξ ἑοῦς οἴνου

αἴρων, προσκόφασ, πένθος ἔθηκε μέγα.

οἴνος κῆρ' κένταυρον ἀπώλεσεν ὡς ὄφελεν δέ

χῆμας. νῆ δ' ἢ μίτ' τὸν ἀπωλέσασα μιν.

Γαρμερίωνος.

Ὅστις ἐσω πυρὸς κῆρτα λαμβάνει ἢ κ' ἀγοράων,

κείνῳ ἀμαλθείασ ἢ γαυὴ ἔστι κέρασ.

Λυκιανῶ.

Τὸν τῆ δειπναρίῳ νόμον οἶδατε. σήμερον ὑμῶς

Ἀϋλε κῆρῶ καινῶσι δόγμασι συμποσίου.

ἢ μελοποιὸς ἐρεῖ κῆρτα κείμενος, ἔτε παρέξεις,

ἔθ' ἔξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικῆ.

Ἀθλον.

ἦν σέφανος. πῶχος, κῆρ' παῖς ἄμα νῆ δ' ἐπ' προκόφασ,

πλῆκει, κῆρ' γιγένιτ' αὐθὺ φιλοσέφανος,

τέσθ' ἀρα τῶ πρώτῳ σιφάνῳ κῆρᾷ γράμματα προθεῖς.

ἔστι δ' εἰς ὄρασ ἰπποκρατιπιδίασ.

ἢ δια πῶ σπατάλην, διονυσιοπηχανόδωρος,

ἐπ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένει σέφανος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνον.

Ωκύμορον με λέγοισι δαίμονες άνέρως άστρον.
 ει μη μη, άη' υ' μοι τ'ετο Σέλουκε μέλει.
 εις άϊδην πάντεσι κ'εταΐβοις. ει δ'ε τάχιον
 η μετέρη, Μίνω θαάρον ε ποφόμεθα.
 τίνωμεν. κ'η' γ'δρ δ'η' ε' τήτυμον εις όδ'ον ι'ππος
 οϊνος, ε' πει πεζοϊς άφραγς εις άϊδην.

Αθηνον.

Γέντε θανών κείση κ'ετέχων πόδας. υ' δ'ε τ'άτερπνα
 ζωής, υ' δ' αυγας δ'φειαι ηελίου.
 ώστε λαβών Βάκχου ζωρον δ'ε πασ, ε' λικε γενηθώς
 Κίρκιε, κελίσην άγκ'ος ε' χων άλοχον.
 ει δ'ε σοι άθανατος σοφίης νόος, ι'οθι Κλειάνθης,
 κ'η' Ζήνων, άϊδην ην βαβαιώ ως ε' μολον.

Αθηνον.

Η π'ωχών χαρίεσα πανοπλίη δ'οτολόγιος
 αυ'π, κ'η' δροσερών ε' κ'ετάλων σέφανος,
 κ'η' τ'ετο φθιμένοιο προάστιον ι'ερον όστειν,
 ε' κεφάλου ψυχής φέρριον άκρότατον,
 π'ινε λέγει η γλύμμα, κ'η' ε'οθιε, κ'η' περίκεισα
 άνθεα. τοι'υτοι γιγνόμεθ' ε' ξαπίνης.

Αδέαστον.

Εχθές μοι σωέπινε γαιή, περι'ης λόγος ε' ρ'ρετ,
 υ' χ' υ' γιής, παιδ'ος, θραύσατε τ'ας κύλικας.

Αθηνον.

Επ'α προικόντεσιν ε' πέρχονται λυκ'εβαντ'ος,
 ηδ'η μοι βιότου, χιζόμενα σελίδες.

ξαβίπης σιωπής, άγγελου ήλικής.

αἷ' ἔτι μοι ψαλμός τε κάλος, κῶ μοί τε μέλλονται,
 κῶ πῦρ ἀπλήσιω τύφει ἐνὶ κραδίῃ.

Ἀθιλον.

Δός μοι τὴν γαίης πεποινημένον ἄδῃ κῦ κελλον,
 ἄς γενόμην, κῶ ὕρ' ἄ' κείσο μ' ἀπορβίμετος.

Ἀθιλον.

Βάλεχον μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μῆδ' ἐλάχιστον.
 ἔστ' ἄρ' ἢ λύπης ἀέτιος, ἢ μανίης.

Χαίρει κιννάμενος βρισὶ νύμφραις τέτρατος αὐτός.
 τῆμος κῶ θαλάμοις ἔστιν ἐτοιμότητος.

πὶ δὲ πολὺς πνύσειεν, ἀπὲς γραπταὶ μὲν ἔρωτας.
 βαπτίζετα δ' ὕπνω γείτοσι τὰ θανάτῃ.

Εἰς τοὺς Ἀθηναίους. 48

Παλλάδα.

Μηδὲν ἄρα γιν τῶν ἐπιὰ σοφῶν ὁ σοφώτατος ἔπειν.

ἀλλ' σὺ μὴ πειθεῖς Γέαιε, τὰ τ' ἐπαθῆς.
 κῶ λόγιός περ ἔων, ἀλογιώτατον ἔχθες ὄνειδος,
 ὧς ἐπιθυμήσας ὕρακίης ἀνόδου.

ἔπε πῆγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
 βυληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτης κενόνας.

αἷ' ὃ κίε, ἵππον ἔχων, κῶ θαρσαλέον ἀένος ἤβης,
 Γέαιος ὕδ' ἔχουσιν αὐτονον ἤτορ ἔχων.

Τῷ αὐτῷ.

Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ κῶ θεὸς εἶναι,
 μῆδ' ἄρ' ἤϊς μεγάλης κόμπον ὕπερφίλλον.

Γέαιος αὐτὸς ἔδειξε κτηνὴν ἔχθι γὰρ ἐπαρθεῖς,
 θνητῆς αὐτῆς χίης μηδὲν ἀναχόμενος.

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
 μέχρι τέλους βιότῃ μηδὲν ἐπιστάμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γέαιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκλος ἄρτι θανόντα,
 χολαῖοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
 Γέαιε, πῶς, τί παθὼν κτερέβης δόμον εἰς αἰῶνα,
 γυμνός, ἀκνήδεος, χήματι καινοτάφω;
 ἴνδε μὲν ὀχθήσασ, προσεφώνεε Γέαιος ἀβυῖς,
 Βαύκλε, ἢ σρήνος καὶ θάνατον παρέχει.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ δὲ Κάλχαντες ἦν Γέαιον ὤλεσαν ὄρκοις,
 τῶν μεγάλων ἢ πάντων βῆνον ὑποχόμενοι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἀμμασιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέαιος ἔγνω,
 τὸ ξενικὸν θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
 οὐκ ἴδριν γνώμην κτε μέμφατο, καὶ τὸ μάθημα,
 καὶ τὸς παρομένους ἀσρολόγοις, ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ. 49

Τῷ αὐτῷ πάντα.

Υβρίζεις; τί τὸ θαῦμα, τί δυσχερές, ἀμὰ φέρωσι.
 τῶν ἴσθ' ὑβριζόντων ἢ θρασυῦτος κόλασις.

Πολλὰ λαλεῖς ἀνθρώπε, χαμαὶ δὲ τιθῆ μετὰ μικρῶν.
 σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐδῆς θεός, εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 ὑβρίζεν φαίνων, ἔδὲ τὸ φῶς ἐπόθει.

Οὐκ ἔμὲ, πῶν πενίην δὲ κθευβρίσασ, εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
 ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὶ αὐτὸς ἔπαχεν ὕβριν.

Εἰ πίνομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ἢ ἀδικοῦντά;
 πᾶσι μαρτὺρ ἔστ' ἔστι τύχης, ἢ ἀδίκου μαρτὺρ.
 Αἰνίζεῖν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ φόβος ἔχθρος ἀρχῆ.
 ἀμὰ κελῶς εἰπέιν, ἀπικόν' ὄφει μέλι.
 Τῷ πιστῶν πωλοῦντι ἢ κελλίον ἐχθρὸς ἔδωκε,
 καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον ἄρον ἔσω.
 ὡς δ' ἔλεγον σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἢ μέτερον δῶ;
 πυγμαχίης κατ' ἔμυ χεῖρας ἀνέχεν ἄνω.
 ψῦπα δ' ἐγὼ κατέτεινα φοβαύμενος ἄγριον ἄνδρα,
 ἦν πιστῶν πύκτην ἐξαπίνης ὀρών.
 ἀμὰ σε πρὸς πύκτεν Πολυδάμιος, ἠδὲ καὶ αὐτὸ
 Κάστρος ἰκνῶμαι, καὶ Διὸς ἰκνῶμαι,
 ἦν πύκτην ἀπόκρυσσον ἐμὸν χόλον· ἢ δεινάμαι γὰρ
 πυκταῖεν καὶ δάπαξ μινδὸς ἐπερχομένου.

Εἰς Φειδωλόν. Λυκιλίη. 50

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ Φιλάρχουρος, ἀμὰ δι' ἁλῆκω
 αὐτὸν ἀποσφραῖνε θλιβομένην σομάχην.
 Ἀδύλον.
 Γλυτεῖν φασί σε πάντες· ἐγὼ δὲ σε φημι πένεσθαι.
 χῆσις γὰρ πλῆρες, μάρτυς ἀπολλόφανες.
 αἶν' μετέχης αὐτῶν σὺ, σά γίγνεται· αἶν' δὲ Φυλάπης.
 κληρονόμοις, ἀπὸ ταῦν γίγνεται ἀλλότρια.
 Ἀντιφάνους.

ψιφίσεις κακοδαίμων· ὁ δὲ χρόνος ὡς ἴκον, ἔτω
 καὶ πολὺν τίηται γῆρας ἐπερχόμενον.
 μῦτε πῶν, ἔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάροις ἀναδήσασ,
 ἢ μύρον, ἢ γλαφυρὸν γνῆς τι μελισμάτιον,
 τεινῆξῃ, πλουτῆσαν ἀρεῖς μετὰ λην διαθήκην,
 ἐν πολλῶν ὀβελῶν μῦνον συνεχόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γωλικῶν.

Χαλκῶν ἔχων, πῶς ἔδεν ἔχεις, μάθε. πάντα θανατίζεις.
ἔπας ἔδεν ἔχεις αὐτὸς ἴν' ἄλλος ἔχη.

Νικῆρχον.

Εχθὲς ἀπαύχασθαι μέλλων Δείναρχος ὁ φεΐδων
Γλαῦκε, δὴ ἔξ' χαλκῆς δύσμορος ἦν ἔθανεν.
ἔξ' χαλκῶν ἦν τῶν ἰοχοινίων. αὐτὸς δὲ δύσωνει,
ἀνάγον ζήτων ἄλλον ἴσως θάνατον.

τὸτο φιλαργυρίας θνήσκ' ὄρος. ὄσ' ἀποθνήσκων
Γλαῦκε, δὴ ἔξ' χαλκῆς δύσμορος ἦν ἔθανεν.

Τὸ αὐτῶ.

Δακρυεὶ φεΐδων ὁ φιλαργυρος ἡχότι θνήσκει,
αὐτὸς πέντε μνῶν πῦρ σὸρον ἐπρίατο.
ταῦτ' αὐτῶ χαρίσασθε. κῆρ ὡς ῥῆπος ἄβιν ἐν αὐτῶ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τι προσεμβαλέτε.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων ἐρμολύτης ὁ φιλαργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

φιφίλων δ' ἀνέκειτο πῶσον δώσει διεγερθεὶς
ἰηροῖς μισθῶ, κῆρ τί γοσῶν δαπανᾷ.

ὡς δ' οὔρε πλείω δραχμῶν μίαν ἦν διασωθῆ,
λοσιτελεῖ θνήσκων εἶπε, κῆρ ἔξετάσθι.

κεῖτο δὲ γ' ἔχων ἄβολῶ πλείων. οἶδ' ἔτακείνου
χρήματα κληρονόμοι ἠρπασαν ἀσασίου.

Τὸ αὐτῶ.

Γεννηθέν τὸ τέκνον, κῆρ τεκόντισεν Αὔλος ὁ κενυτός,
φιφίλων αὐτῶ σωζομένου δαπάνασ.

Τὸ αὐτῶ.

Εἰ τὸ ἰδὸν, ἐκαστὸς δάεικτος ὁ δ' ἄρτι δίδως, δ' οὐ μέλλει,
ἔδ' ἐποτ' εἶτε σὺ κέρϊος ἀργυρίου.

Γαλαδᾶ.

Ἐ τῆς ταχίστης ἀρπαγῆς τῆς τῶ βίᾳ.
 κῆρ δακρυῆς τῶν χρόνων γλύφω τῆς,
 τέθνηκεν αὐτὸς ἐν ῥοπῆς καερῶ βραχέι,
 ἐν δακτύλοισι τῆς τῆς σφίγγων ἔτι.

Τῷ αὐτῷ.

Δακτυλικὴν ψῆρόν τις ἔχων περὶ τὰ δάκτυλα χειρῶν,
 ψῆρῷ τῷ θανάτου πρόσθετον εἰς αἴδην.
 Ἰδὲ δὲ ψῆρος ναῦ τῷ ψιζίζοντος ἑταίρη,
 ψυχῆς ἀρπαγῆς ἐνθεν ἐλαυνομένης.

Τῷ αὐτῷ.

Πλῆτον αὐτὸ πλετῆντος ἔχεις ψυχὴν δὲ πένιτος.
 ὦ τοῖς κληρονόμοις πλῆσι, σοὶ δὲ πένιτος.

Λυκιλλίᾳ.

Θρασύμαχε, πλῆτον πολυῶ ὤλεσας ἔξ ἐπιβελῆς,
 εἰς ὅδεν δὲ κείς ἀβλιος ἐξαπίνης,
 φεισάμινος, δανίσας, τοκίσας τῆρον, ὕδροποτίσας,
 πολλαί μὴ δὲ φαρῶν, ὥστε τι πλείον ἔχειν.
 αὐτῷ εἰ μοι λογίσαιο τὸ πίνειν καὶ τότε, κῆρ ναῦ,
 ὕδεν ἐλαπὸν ἔχεις, ὦν ἄτ' ἐδοξασ ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Ἐ χθὲς δειπνήσας ἄραρον πόδα, καὶ δεκταῖον
 κερναβίνης κράμβης μήλινον ἀπάραιον,
 εἰ πέν, τὸν κελέσαντα φυλάνομαι. ἔστ' ἰδὲ ὅξυς.
 καὶ φόβος ὕχου τυχῶν, μὴ με πάλιν κελέση.

Μακεδονίᾳ ὑπῶτα.

Φειδωλὸς τις αἰὲρ ἀρόων θισσαρὸν ὄνειρῷ,
 ἠβελ' ἀποθνήσκην πλῆσιον ὕπνον ἔχων.
 ὡς δ' ἴδεν πῶ προτέρην σκιδίον μετὰ κέρδος ὄνειρῷ
 ἐξ ὕπνου πένιν, ἀντικεῖται δὲ πάλιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γαλααδά.

Γάνθησ' ἀπαξ βρώσοισιν· ὅταν δὲ βρέθῃ Σαλαμίνας,
αἰκτὸν δ' ἄριστον μὲν δούτερον ἐρχόμενοι.

Αμμιανῶ.

Ὡς κἴποι τεθυκῶς, δ' εἴπνον παρέβηκεν ἀπελλῆς,
οἴόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανίς· σέρις ἦν· τήλυς· θηρίδακιν· πράσα· βολβοί·
ῶκνυμον· ἡδύοσμον· πήχων· σατάρατος.
δέσσα δ' ἐκ τούτων μὴ κῆρ χόρτον παραθῆ μοι,
δειπνήσασθ' ἑρμευς ἡμιβρεχέες ἐφυζον.

Λυκιλλίου.

Γοήσασθ' δαπάνην ἐν ὑπνοῖς ὁ φιλάργυρος ἑρμευς,
ἐκ περιωδαιῶσ' αὐτὸν ἀπὸ χόρτισεν.

Εἰς εἰκόνα ἀνακασίου βασιλείως ἐν τῷ ἀνρέπῳ.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοθύρε τήνδε σιδήρεα
ἀνθεσσαν, ὡς χαλκῆ πολλὸν ἀτιμότερην
ἀντὶ φάνου, πενήνησ' ὀλοῆς, λιμῶτε, κῆρ ὀρῆς.
οἷς πάντως φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσαίης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν σήσαντο χάρυβδι,
αἴριοι ὠμῆσιν τέτον ἀνακασίον.
δεῖδιθι κῆρ σὺ σκύλλα τεσσ' φρεσὶ, μὴ σε κῆρ αὐτίκῃ
βράξῃ, χαλκίην δαίμονα κερματίσασθ'.

Λυκιλλίου.

Εἰ μὴ ζῆτ' ἐλάρου ταχαὶν χρόνον, ἢ ἐκορώνης,
συγγνώμη, πλείεσιν πλείον ἀγρομένω.
εἰ δέ τις ἐκὶ βροτῶν, εἰς αὐτίκῃ γῆρας ἰάπει,
μὴ σέ' ἀπειρεσίῳ οἴσρας ἔλη κτεάνων.
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἀλγεσὶ θυμὸν ὀλέανης,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τὸ αὐτὸ.

Μῦθ' ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
 καὶ τί ποιῆς φησιν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί;
 ἦ δὴ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβιθεῖς.
 ἔχ' ἔρωθ' ἡσ παρὰ σοὶ κρήζομεν, ἀγὰ' μονῆς.
 Ἀθήλα.

Ἀργυρὴν λιμῶ τίς ὄν εἰλαπίνην με κλέεωσα,
 ἔκτανε, πηναλέως τὸς πίνακας προφέρων.
 ὁ χθῆσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἄργυροφωγεί λιμῶ,
 πῶ μοι χορτασίη ὄσρακίτων πινάκων;
 ἐζήτοισιν πινάκων πόθεν ὄνομα τὸτο κλέεωσα.
 καὶ παρὰ σοὶ κλιθεῖς, ὄθρον ὄθεν λέγεται.
 πείνης γὰρ μεγάλης, μεγάλης πίνακας παρέθηκες,
 ὄραγα τὸ λιμῶ πειναλέους πίνακας.

Μὴ με κλέει δίσκων ἐπιΐσπρα λιμοφορήων,
 βροτὴν μοι φορέων πῶν κολοκινθιάδα.
 ἄργυρὴν ὕλην ἔρωτομένην παραβάλλεις,
 λιμῶ κρητίζων τὸς μελέους πίνακας.
 ζήτης νηστεύοντας ὄν ἄρα κέιν ἐπίδειξιν.
 καὶ πῶτε θανμάων, κῆρον ἄσημον ἔχων.

Πολλὰς μυριάδας ψιρίζει ἄρτε μίδωρος.
 καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῆ βίον ἡμιοίων.
 πολλάκις αἰ χρυσοῦ τι μαλφεία φόρτον ἔχουσαι,
 πολλὸν ὑπὲρ νῶτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

Εἰς φθονεροῦς. Ἀσκηπιάδου. 51

Μακροτέρῳ σαυρῶ σαυρῶμενον ἄλλον, ἔαυτῶ
 ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγὺς ἰδῶν ἐτάκη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. Τῷ αὐτῷ. 52

Εἶναι μὴ κωϊκόν σε Μεγέστρατε, κῆνυ πόδητον,
κῆ ῥιγοῦν, ἔδεις ἀντιλέγῃ κῆθόλη.

αὐν δὲ παραρπαίης ἄρτους, κῆ κλάσ ματ' ἀναιδῶς,
κῆ γὰ ῥάβδον ἔχω, κῆ σὲ λέγουσι κωῖλο.

Τοῦ αὐτῷ.

Γῶς δὲ αὐτῷ πῶχός, κῆ ἀγράμματος, οὐκ ἔτ' ἀθήσει
ὡς τοπρίν, οὐδ' ἀεὶ φορτία μιθαρίου.

ἀγὰ βέφει πῶγωνα. κῆ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρασ,
τῆς δρετῆς εἰνάφησιν ὁ πρωτοκῶν.

ἔρμαδότην ῥδε δ' ὄμα ῥάπανσοφον. εἴτις ἀχαλκῆς,
μηνέτι πεινάτω, βέσι ῥ χιτωνάριον.

Αμμιαῦ.

Οὗτος ὁ τῆς δρετῆς ἀδάμασ βαρῦς, οὗτος ὁ πάντῃ
πᾶσιν ἐπιπλήτων, οὗτος ὁ ῥιγομάχας,

κῆ πῶγωνα βέφων, ἔάλω. τί γὰρ ἀπρεπές εἰπέιν;
ἀγ' ἔάλω, ποιῶν ἔργα κῆκοσομάχων.

Τῷ αὐτῷ.

Οἶε ῥν πῶγωνα φρενῶν ποιητικόν εἶναι,
κῆ διὰ τὸτο βέφης φίλτατε μγοσόβην;
κῆρον ἐμοὶ κειθεῖς ταχέως. οὗτος γὰρ ὁ πῶγων,
φθειρῶν ποιητῆς, οὐχί φρενῶν γέγονεν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡ γὰρ, κῆ μῶν ὄω, κῆ ποῖ δῆ, κῆ πόθεν ὦ τῶν,
κῆ θαμά, κῆ φέρε δῆ, κῆ κομιδῆ, κῆ ἴθι,
κῆ σῆλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὦμιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἢ ναῦ ἀδοκιμεί σοφία.

Αντιπάρη.

Λιὰζή κῆρη τε, κῆ ἠράκλειον ἄριστον,
βριθουσιν ὠπίτου Διογένους ῥόπαλον.

κῆ ῥ

καὶ τὸ χυδόν ἔνδοξον πίνω πεπλημένον ἔσθας,
 διπλάσιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων.
 ὅπῃ τοῖς ἄμοισι μιάνεται· ἢ γὰρ ὁ μὲν που
 οὐράνιος· οὐδ' ἔφυς οὐδ' ἀποδίησι κύνων.
 ἀλλὰ μέθδθ, μέθδθ ὅπλα τὰ μὴ σέθεν· ἄλλο λεόντων,
 ἄλλο γεννητῶν ἔργον ὄρωρε φάγων.
 Παλλὰ δ' αἰεὶς Θεμὶ στον ἴον φιλόσοφον,
 γεόμενον ὑπαρχον κωνσταντί=
 νου πόλεως, ἐπὶ οὐαλεν=
 τισανού, καὶ οὐα=

ΛΕΥΤΟΣ .

Ἄντυγος ἕρανήης ὑπερήμενος, ἄε πόθον ἤλδδθ
 ἄντυγος δαρυρέης, αἰχλος ἀπειρέσιον.
 ἢ ὅθ' ἀποτε κρείων· αὐθὶς δ' ἐγένε πολὺ χείρων·
 δαῦρ ἀνάβηθι κέτω· ναῦ γὰρ ἄνω κητέβης·

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέφρον πῶγων ἀσκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
 καὶ φάτος οὐ πῶγων, ἀνυπαλόγεσι Γλάτων·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ὄριστέλην, Νηόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
 σκινδαλμοφράτην ἀπυτάτης σοφίης,
 τοῖα περί ψυχῆς τίς ἀνήρετο, πῶς θέμις εἶπειν
 πῶ ψυχὴν θνητῶν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
 σῶμα δὲ δεῖ κελεῖν, ἢ ἀσώμαχτον; ἐν δὲ νοητοῖς
 τακτίον, ἢ λιπῆσι; ἢ τὸ σαωαμρότερον;
 αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελεξάτο τῶν μετεώρων,
 καὶ τὸ περί ψυχῆς ἔργον ὄριστέλης.
 καὶ παρὰ τῶ φαίδωνι κλατανικῶν ὕψος ἐπιγνοῦς,
 πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀξερκίην·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἶτα περιεῖλλον τὸ ἱβώνιον, εἶτα γενείου
 ἄκρα καταψήλων, πύλοισιν ἐξέφερον.
 εἶπερ ὄλως ὄβη φυχὴ φύσις, ὅδ' ἔδοξ' ἰδα,
 ἢ θνητὴ πάντως ὄβη, ἢ ἀθανάτος,
 σιγνοφυῆς, ἢ αὔλος. ὅταν δ' ἀχέροντα περήσης,
 κείθι τὸ νημερτὲς γνώσεται ὡς ὁ Γλαῦτων.
 εἶ δ' ἐθέλεις, ἦν παῖδα Κλειόμβροτον ἀμβρακιώπην
 μιμῶ, καὶ τελέων σὸν δέμας ἐκχάλασον
 καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκ' σαυρὸν
 μοαῶν ὅπερ ζητεῖς, τὸ β' ἔπολε πόμενος.
 Τὸ αὐτῶ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῖδε, τοσοῖδέ τε, πῶς πάλι μοαῶν;
 ὦ πληθὺς μοναχῶν, φουσαμένη μονάδα.

Τὸ αὐτῶ.

Τὸ πωγωνοφόρου κωινῶ τὸ βαμβροπροσαύτου,
 εἶδομεν ἐν δείπῳ πῶ μεγαλύτεν σορίην.
 θέρμων μὲρ τὸν πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων,
 μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων δρετήν.
 αὐτε δ' ἐνόθη καλλμοῖσιν ἰδεν χιονώδεα βολβῶν
 σφυφην, οὐ πιτυρὸν ἢ δ' ἔκλεπτε νόον,
 ἦπσεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔβρωσεν ἀγνηθῶς,
 καὶ δὲν ἐφι βολβῶν πῶ δρετὴν ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ. 53

Παλασά.

Χωλὸν ἔχεις ἦν νῦν, ὡς ἦν πόδα. καὶ τὸν ἀγνηθῶς
 εἰκότα πῶν ἐκρὸς σὴ φύσις ὡς ἐκρὸς ἔχεις.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, γαῖαν δὲ πλὴν ἀφροδίτης.
 ἢ κ' ἀδίπως χαλκῶν, τὸν πόδα χαλκὸν ἔχεις.

Αἰηλον.

Μισὸ πῶχε θιά, μοσιή πλούτου δαμάτειρα,
 ἢ τὸ κελῶς ἦσαι πάντοτ' ἐπισαμένη.
 εἰ δὲ κῆρ δμοφίσις ἐπιζόμενι ποσὶ χείρει,
 ὁ πλοφορεῖν οἶδασ, κῆρ μύρα σοι μέλειται.
 τέρπει κῆρ σέφανός σε, κῆρ ἀσονίε πόμα βῆκχου.
 ταῦτα παρὰ πῶχῆς γίνεταί οὐδέποτε.
 τῶα κῆρ κῆρ φάγεις πενίης τὸν χαλκικὸν οὐδόν.
 τέρπει δ' εἰς πλῆτυ πρὸς πόδα εἰρχομένη.

Αἰηλον.

Λισιμελοῦς Βῆκχου, κῆρ λισιμελοῦς ἀφροδίτης,
 γεννάται θυγάτηρ λισιμελῆς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι ἐπιτάγρια ἔχοντι,
περιέχεται κεφάλαια τὰδε, εἰς

Αγαθούς ἀνδράσ.	1	Ιχθύας.	17
Αθωνιστάς.	2	Κιθαρωδούς.	18
Αδελφούς.	3	Κωμηγούς,	19
Αλιείας.	4	Μεθύσους.	20
Ανδρείους.	5	Μοιχοῦς.	21
Ανδράσ ἕκ ἐπισήμους.	6	Ναυαχῆσαντας.	22
Αρχαίους τινάς.	7	Νέους, καὶ νέας.	23
Αὐλητάς.	8	Ορνίς.	24
Βρέφη.	9	Ποιητάς.	25
Γέροντας.	10	Ποιμένας.	26
Γεωργούς.	11	Πόλης.	27
Γωπῆχας.	12	Πτωχοῦς.	28
Δούλους.	13	Πονηροῦς.	29
Ἡρώας.	14	Ρήτορας.	30
Γαίρους.	15	Υἱούς, καὶ θυγατέρας.	31
Ιξαντάς.	16	Φιλοσόφους.	32

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗ
ΜΑΤΟΣ. ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣ. Ι.

Εἰς Γλαύκω.

Ὡφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἦθε τε

δικαίω,

ὡς δὲ κείναι ἀνὴρ θεῖος ἄριστοκλής.

εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔχει

ἔπαινον,

ὁὗτος ἔχει παλαιῶ, καὶ φθόρον ἔφύεται.

Ἀδελφοτόν.

Δυνατίτιον μὲν ἀνακτῶν ἄκρον βιότιοι πρὸς ὄλβον

ἦραγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.

ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν

αὐτῶν ἔχουσιν θεοί, σῶμα δὲ σικκὸς ὁ δὲ.

Ἰυλιανῶ ἀγυπτίου.

Κλεινὸς ἰωάννης. θνητὸς λέγε γαμβρὸς ἀναστάης.

θνητὸς ὁ μὲν. γενεῆς ἀνθος ἀναστασίου.

θνητὸς καὶ κείν. βίον ἐνδίκος. ἔκ ἐτι τῶτο

θνητὸν ἔφης. ἀρετὰ κρείσσονές εἰσι μόρου.

Χρυσιδώρου.

Ὁὗτος ἰωάννην κρείσσει τάρας. ὅσῳ ἔπιδάμουν

ἄκρον ἐνν, ἢν δὲ παλαιῶν ἀρετῶν πρεπέθ

ἔκτισαν ἠρακλῆος. ὅθεν καὶ μέρμερος ἦρας,

αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.

εἴχε δ' ἀπ' αὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάριον,

λυχνιδῶν, ἢν φασίξ Καὶ μὲν εἰδὲ με πόλιον.

ἔνθεν λύχνος ἐνν ἐλικιώνιος, ἔνεκα Καὶ μὲν

σοι χείων δαναοῖς πρῶτος εἰδείξε τύπον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰς ὑπάτουσ δ' ἀνέλαμψε καὶ ἱλλυριοῖσι δὴ κέζων,
 μέσσασ καὶ καθαρήν ἐσφάνωσε δέκην.

Ἀδέσποτον.

Εἰ γένος ἀσεβέων ζῶει μετὰ τέρμα βίῳ,
 ναιετάον κατὰ θυμὸν ἀνὰ σῶμα φῶσ ἐχέσου,
 ἀνδρέα, σὺ ζῶεις, ὃ καὶ θανόνσ ἀμάρ σε χῶρος
 ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδρατο καμόντα.

Καρφυλίδ'α.

Μὴ μέμψη παριὼν τὰ μνήματά μου παροδῖτα,
 ὃ δὲν ἐχῶ θρήνων ἀξίον ὃ δὲ θανῶν.

τέκνων τέκνα λείλοιπα, μίησ ἀπέλευτα γυναικὸσ
 συγγήρου, προιαοῖσ πασιγ ἐδωκε γάμωσ.

ἔξ ὧν πολλὰκι πᾶσασ ἐμοῖσ ἐνεκοίμισα κόλπωσ,
 ὃ δὲ νῦσ οἰμώξασ, ὃ νόσον ὃ θάνατον.

οἱ με κατασείσαντ' ἀπὸ πῆμονα ἦν γλυκῶ ὕπνον
 κοιμάσθαι, χῶρην πέμφαν ἐπ' ἀσεβέων.

Ἀδέσποτον.

Μὴ σὺ γε θνητὸσ ἐὼν, ὡσ ἀθάνατὸσ τι λογίζου.
 ὃ δὲν ἰδρ βίῳτου πῖσδν ἐφημερίοισ.

εἰ καὶ ἦν δὲ Κάσσανδρον ἐχέσσορὸσ ἦ δὲ θανόντα,
 ἀνθρῶπον φύσεωσ ἀξίον ἀθανάτου.

Εἰσ ἦν αὐτῶ.

Τίσ λίθωσ ὃ κ' ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοισ Κάσσανδρωσ;
 τίσ πέφρωσ, ὃσ τῆσ σῆσ λήσεται ἀγλαίησ;

αἰμάρ σε νηληΐησ, καὶ βάσχενοσ ὤλησε δαίμων,
 ἠλικίην ὀλίγην εἰκοσιέξ ἐτέων.

ὃσ χῆρην ἀλοχον ἔβηεν, μογέροῦσ τε τοκήασ
 τηραλέησ συγερῶ πένθει ττρομένωσ.

Θαλλοῦ.

Διασά Φάη μίλιτε τῆς βλασημάτα γαίης.
 ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεχάλυψε κόποις.
 πένθεα δὲ σφάνων ἠλλάξασο. λείψανα δ' αἰεῖ,
 ἔδροχιον ἐν βαίῃ κέλιπιδι καθόμενα.
 φῶν, πάρα βιτάλαινα. πόθεν πάλιν, ἢ ποτε τοίους
 ἀσέρας αὐχῆσεις ἑλλάδι λαμπομένους.

Καλλιμάχου.

Τῆδε Σάων ὁ Δίκωνος ἀχθίνιος ἱερὸν ὕπνον
 κειμάται. θνήσκειν μὴ λέγε τὸς ἀγαθούς.

Μελιάχρου.

Γαμμῆτορ γῆ, χάρει. σὺ ἴον πάρος ἔβαραι εἰς σὲ
 Δι' σιγῆν, καὶ τῆ νύκτι ἐπέχοις ἀβαρής.

Ἡγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐπὶ ξία φασὶ κέλευθον
 ἔρμην τὸς ἀγαθὸς δὲ παδάμανθαι ἀγειν.
 ἢ καὶ δρῖσόντος Χαίρες, αἴτε ἔνα δ' ἀκρυτος
 παῖς ἠγησίλεο δῶμ' αἰδέος κτετέβη.

Αἰθαλίῃ χολαστικῆ ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπ'
 ἔχθρα τετελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ ἴον ἐν γαίην πύματον δρόμον, ὅτε μ' ἀκοιτὶς
 ἔσυγεν, ὅτ' αὐτὸς Θεόδοτος ἀγένη ἦς.

ἔχθρος ἐκὼν γενόμεν. ἀγὰ φθόνος, ἠέτις ἀπὸ
 ἡμέας δὲ φάσιν ἠγάγεν ἀμπλακίην.

ναὶ δ' ἐπὶ μινῶν κροθαρὴν κρηπίδα μόλοντ' ὄν,
 ἀμφοτέροι λουκὴν φῆρον ἐδὲ ξάμεθα.

Γαῦλος σιλεντιαρίου.

Γρηὺς, ἑλευθερίην ἐπιγόμενος, ἠδὲ δ' ἰδέσθαι,
 ἐν βιότῳ προλιπὼν ἕξα γυροκόμον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐπιπέδι κρείωνι μοίρης,
 ὄλβιος ἐν κρημαίοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδης.

Εὐλαδὸς δ' ἄριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
 εἴπ' ὀλιγοχρονίης ἀφάμενος κεφαλῆς,
 παίδων τίς μνήσαστο, καὶ ἐδνώσαστο γυναικῆς;
 εἰ κέ μιν δάκνει δυσβίβιτος πενήν,
 ζῶν συνλώσαστο; κενὸν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
 οἶκος· ὃ δ' αὖ κῶσόςτ' ἀνέρος ἐχαρῶν,
 ἀνικίων φαίνοίτο, καὶ ἐν πολυκχεῖ ὄγκῳ
 ἐν σῆ, αὐτοῦ δαλὸν ἐπεχάριον.
 ἦ δ' εἰ δ' αἰσοκράτης ἢ κρήνηον· ἀμὰ γυναικῶν
 ἀνθρώπῃ ἤχθαιρεν πῶ ἀλιτοφροσῶνιν.

Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύ-

μων εἰς τὸν τάρον ἰωάννη

πάππα ἀλεξάν

δρείου.

Τύμβε, τίς ἢ πόθεν; ἦν ἡτί; πᾶς γένος; ἔργα, καὶ ὄλβον;
 νεκρὸς, δὲ ἐνδον ἔχεις, ἐννεπέ κούθόμενον.
 ἦτος ἰωάννης, κύπριος γένος, ἦ δ' εἰς εὐτυχίαν
 ἀγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομοθετῆς φαρίας.
 κτήματα μὲν πολυὸς ὄλβος ὄλων πλέον, ὧν βρέφε κύπρος,
 ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὀσίωντι πότων.
 ἔργα δὲ θέσμελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ ταῦξεν,
 ἦ δ' εἰ μὲν ἄβι νόσ, ὁδετέρων σωμαίων.
 πάντα γὰρ ἀνδρῶν παρήλθε Θεαινοτάταις δόξεσι,
 δόξαντα κρατῆν ταῖς δόξεσις ἐτέρων.
 τῆ, καὶ κέλλια πάντα, τὰπερ πόλις ἔλλαχεν αὐτῆ,
 εἰσὶ φιλοφροσῶνις κόσμος δ' αἰετότατος.

Τὸ αὐτὸ

Τ ῷ αὐτῷ εἰς

τὸν αὐτὸν.

Ἀρχὸς ἰωάννης φαρῖης ἀρετῶν ἱερῶν,
 ἐνθάδε γὰρ μετὰ τέρμα φίλη παρὰ πατρίδι κεῖται.
 θνήσκον γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἀφθιτον ἔχεν.
 ἀθανάτους πρῆξας τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτῶ τις ἔκτος ἀπολλυμένων ἀνιάται.

Νικόδημον δὲ φίλοι, καὶ πόλις ἡδὲ κλέψ.

Ἀθλον. Σα

Τῷ τῷ μετέρης μνημῆιον ἐθλὲ Σαβίνε
 ἀλίθος ἀμικρῆ, τῆς μεγάλης φιλίης.
 αἰεὶ ζητήσωσε. σὺ δ' εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
 τὲ λήθης ἐπ' ἐμὸν μὴ τι πῆς πόματος.

Ἀθλον.

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐθλῶς,
 θέον ἰωάννην, τὸν πάνυ Θεοδόσιον.
 ὧν ἀρετὴ πολυόλβος ὄν ἕρανοῦ ἀντιγασ ἦλθεν,
 καὶ φῶς μέγλους δειξεν ἀκηρασίου.

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην

ἀλεξανδρείας.

Ὁς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἠνορέην κατέπαυσε
 ἀντιπάλων, πατέρων εἴνεκεν ὀνομίης,
 οὗτος ὑπὸ μικρῷ κατόκηται σήματι τῷδε,
 δόχιερὸς χριστοῦ Νικόλεως γεγραῶς.
 αἷ' ἀρετῇ πολυόλβος ἐπέπαστο πείρατα κόσμου,
 καὶ ψυχὰ μακέρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
 τοῖν γὰρ βιοπῶν ποθέσκειν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
 σῶμα καλὸν πύσσα κνδαλίμοις καμάτοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Στήλην ἀνομίης, κῆρ σωφροσύνης ἀνάθημα,
 εἰκόνα Νικολέω σήσατο Γρηγόριος.
 ὅδ' ἔθανων, κλέος ἔσθλόν ἀπόλεσας ὅς χθόνα πάσαν,
 ὡς ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μίλει.
 ὡς ἔλαξεύτ', ἔμαθεύτε φύσος μῆτιν πανάρισι.
 τῶ ρα κῆρ ὅς μακάρων νῆσον ἔβησ τυθεία.

Καλλιμάχου.

Ἦν δὲ ἢ Τίμωρον ἐν αἰΐδος, ὅρρα πύθια
 ἢ τί περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσσεται,
 διζεσθαι φυλλῆς πολεμικῆς, ἢ παρὰ τῆς
 Γαυσανίης, δῆψ δ' αὐτὸν ἐν ἀνσεβείων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. 2

Σιμωνίδου.

Εἴ ποιν τίς, τίνος ἐαῖ, τίνος παρῖδος, τί δὲ νικῆς.
 Κάσμιλλας, Εὐαγόρου, πύθια, πύξ ῥόδιος.
 Τὸ αὐτὸ.

Μίλωνος ῥα ἀγαλμα κελῶ κελόν, ὅς ποτε πίση
 ἐπῆκε νικῆσας, ὅς γόνατ' ἔκ' ἔπεσεν.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
 πίττω λαβόντα πῶ κατ' ἰσθμὸν ἐξάκτις,
 τῆτον δέδροκτος. ἔκ' αὐτὸν πάλιν
 ψάμμος πεσόντος νῶτον ἔκ' ἐσφράγισεν.
 εἰ δ' αὐτὸν πρόσωπον θηρόβουμον, ὡς ἔτι
 σὺλξ παλαιῶν τὰν ὑπὲρ νίκης ἔριν.
 λέγει δ' ὁ χαλκός, ἀβάσις με λυσάτω.
 χῶς ἔμπνοος νῶ ἔβδωμον κονίσσομαι.

Καλλιμάχου.

Σαύτομος ἦν ὁ ξείνος ὁ καὶ τάρδος· ὃ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, θρίσκαις, κρῆς, ὅπ' ἔμοι δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ. 3

Αγαπίου χολαστιῦ.

Ληπίος, καὶ Γαῦλος, ἀδελφεῶ ἄμω ἐόντε,
ξωὴν μὲν βίωτα συζυγίην ἐχέτην.
ξωὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίγα, καὶ παρὰ δῖνα
βοασορίην, ξωὴν ἀμερεβάλοντο κόριν.
ὃ δὲ τῶν ἀλλήλων ζῶν ἀπάνευθε δωμάθην,
ἀγὰ ξωρεχέτην καὶ παρὰ φεραφερόντην.
χαίρετον τῷ γλυκίῳ, καὶ ὁ μὲν φρονέ· σήματι δ' ὕμειων
ἄφελεν ἰδοῦσθαι βωμῶς ὁμοφροσύνῃς.

Τῷ αὐτῷ.

εἰς δὲ ἀδελφῶς ἐπέχη τάρδος· ἐν τῶν ἐπέχων
ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ. 4

Σαπφῶς.

Τῷ γρικί Πελάζωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
κῦρτον, καὶ κώπαν, μνῆμα κακοζώϊας.

Ιουλιανῷ αἰγυπτιῦ.

Μύθων τέρμα βίσιο λαχῶν, αὐτόσολος ἦλθεν
εἰς αἴθνην, κενύων πορθμίδος ὃ χατέων.
ἦν τῶν χεζῶων βιοδώτορα· μάρτυρα μόχθων,
ἀγρῶς εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σωδρομον, ὅτε τιλιντῶ
ἄνρετο, συλληξῆς ὀλκῆδι καιομένην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔπε πῖσδ' ἀνακτι πέλε σκέρως, οἶκον ἀέξον
Μύγδονι, καὶ σύμπλοω ὄβ' βίον, ὄβ' θάνατον.

Απολλωνίδης.

Ἰχθυοβιρητήρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἀγρη,
δύνακος ἐξ ἀμίης ἐκ φιλῶς ἐλκομένη.
εἶδ' ἀρ' ὄτ' ἀγκίσσου φόνιον πλάνον ἀμφιχανῶσα,
ὄξεϊν ἐρυθρῆ θυκίς ἐφρίξε πάτην.
ἀγνυμένη δ' ὑποδάατα κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ,
ἐνὸς ὀλιθιῶν δύσαμένη φαρύγγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. 5

Ανακρέοντος.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ἔρως σάμαο
ἄρισ δ' ἐν ἀγαθῶν φεῖδεται, ἀμὰ κακῶν.

Αντιπόδρου.

Ὀρνι Διδὸς χρονίδαο διακίτορε, τῶν χάριν ἔσας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλα τύμβον ὄλοισομένους;
ἀγγέλλω μερόπειν, ὄβ' ἔνεκ' ὄλον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμεν, ῥάον ὄδ' ἠτέεων.

δειλάτοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλας.

ἄμμ' ὄβ' δ', ἀβέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ανακρέοντος.

Ἀβδήρων προβαρόντα ἦν ἀνοβίην ἀγάθωνα,
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις.

οὔτινα ἦν τοιοῦδε νέων ὁ φιλαίματος ἄρισ,

ἠνάρισε συγερῆς ἐν σφοδραλίγγι μάχης.

Μενάνδρου εἰς ἐπίκυρον, καὶ Θεμισοκλέα.

Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ἴδ' ὄ μαι ὑμῶν,

παρσίδα δουλοσώμα ῥύσαθ', ὄδ' ἀφροσώμα.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμισοκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο, θεὸς ἑλλάδα. θεὸς δ' ἐπὶ ταῦτά
 δ' ἄρα τα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυφορίας.
 καὶ τὴν μὲν κρηπίδα περίγραφε περσικὸν ἄρη,
 καὶ Ἐξέρην. τῷ τοῖς θαλίῃ Θεμισοκλέα.
 σάλα δ' ἄ σαλαμῖς ἐπικεῖσεται, ἔργα λέγουσα
 τὰ μά. τί με σμικροῖς ἦν μέγαν ἐντίθετε;
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ το Θεμισοκλεῖ κενὸν ἠρίον εἶσατο μάχης
 λαός, ὅτ' ἐκ μῆδων παρὶ δ' ἄρυσάμενος,
 ὁ θνεῖν ὑπέδω χθόνα, καὶ λίθον ἤθελεν ἔγως
 ὀφθόιος. αἰδ' ἄρεται, μεῖον ἔχουσι γέρας.
 Αἰφ' ἔμιτυληναίε εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐ ρεῖά μιν, καὶ πόντον ὑπὲρ τὴν μβοιο χάρακα,
 καὶ μέσασ' ἀμροτέρων μάρτυρα λιτοῖο δ' ἦν,
 αἰνάων τὴν βελῶν ποταμῶν ῥόον. οἳ ποτε ρεῖθροισ
 Ἐξέρην μυριόναυον ἔχ' ὑπέμνησαν ἄρη.
 ἔγραφε καὶ σαλαμίνα, Θεμισοκλέους ἵνα σῆμα
 κηρύσῃ μάχης δ' ἦμος ἀποθιμῆναι.
 Διοδώρου εἰς τὴν αὐτὴν.

Μὴ μίξει μάχῃντι τὸ πηλίκον ὄνομα τὴν μβω,
 μὴ δὲ Θεμισοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
 τεκμαίρε σαλαμίνοι, καὶ ὀλκῆσι τὴν φιλοπαθῖν.
 γνώση δ' ἐκ τῶντων μείζονα κηροπίης.

Διοτίμα.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν ἔρσειν, ὡς ὁ Μίλωνος
 ἦος Κριναγόρης ἐν σακίῳν πατάσῃ.
 εἰ δὲ κέλυ μὲ ὀλίγον, μὴ μέμπεο. μηκέτος ὁ χῶρος,
 αἴψ' ἀνδρασ πολέμα τλημονασ οἶδε φέρειν.

Διοσκουρίδου.

Τῶπιτάνα Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθιν ἀπρούς,
 ἐπὶ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξιόμενος,
 δεικνύς πρόσθια πάντα τὸν ἀμαρτάντα δ' ὁ πρῆσβυς
 παῖδ' ἐπὶ πυρκυῖῃς Ταυνίχου, εἶπε τιθεῖς,
 δγλοὶ κλαίειθ' ὡσαυτ' ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἀδελφύς
 θάψω, τὸν κῆρ' ἐμὸν, κῆρ' ἀκεδαμόνιον.

Ερυνίου.

Ἀγί' ἄπ' ἰππολέμου βέλωντά σε δέξατο μήτηρ,
 πάντα τὸν ὀπισηνὸν ἄσμον ὀλωλεκότα,
 αὐτά τοι φονίην Δαμαχίῳ αὐτίκ' ἰδοῦσαν
 εἶπε δὴ πλάτων ὠσαμένα λαχόντων,
 κῆρ' ἔθανε, μή δ' ἐχέτω σπάρτα φόνον, οὐ γὰρ ἐκείνο
 ἤμπελα κεν, εἰ δειλὸς τὸ μὲν ἔθρεφε γάλα.

Δαμαχίου.

Ὡδ' ὕπὲρ ἀμβροκίῃσ' ὁ βοασθρόμος ἀσπίδ' ἀείρας,
 τιθνάμεν, ἢ φαίγειν εἶλετ' ἀριστάρτας,
 ἕδος Θουπέμπου, μὴ θυμ' ἐχέδωρικὸς ἀνὴρ,
 παρτίδος, ἢ ζωῆσ' ὀλλυμένασ' ἀγέγῃ.

Απολλωνίδου.

Ἄϊλιος αὐσονίης στρατῆρ' πρόμος, ὁ χρυσέοισι
 σέμμασι σωρῆσας αὐχέν' ἀσπιοφόρου,
 νῆσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίθ' ἔθανε, τέρματ' ἀρυκτοῦ,
 εἶδεν ἀριστῆρ' ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.
 πῆξε δ' ὕπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος, εἶπέ τε θνήσκων,
 αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος αὐχὸς ἐχρῖ-
 φιλίππ' εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἄϊλιος ὁ θρασύχερ', ἀργούσ' πρόμος, ὁ φέδ' ἰδῶσας
 αὐχέν' ἀ χρυσοδέτοις ἐν πολέμῳ σφάροις.

πξιμελεῖ νόσω κηκολυμένος, ἔδοξα με θυμῷ
 ὄβ' προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.
 ὡς εἰ δ' ὑπὸ σπυλῆχοις πλατὺ φάστοκνον, ἐν μόνον εἰπὼν,
 ἀνδρῶσ' ἄρης κτείνει, δειλοτέρης δὲ νόσος.

Μνησάλην.

Οἶδε πούρων πολὺ δακρυῶ ἐπ' αὐτὸ χένη διαμόν' ἔχουσαν
 ῥυόμενοι, δοφεράν ἀμφεβάλοντο κόνην.
 ἄρνωται δ' ἄσπετος αἶνον μέγαν ὄματις ἀστῶν
 τῶσδ' ἐσίδων, θνάσκην πλατῶν ὑπὲρ παρ' ἰδός.

Γετουλλίου.

Ω κρόνε, πανταίων θνητῶν πνεπίσμοπε δαίμον,
 ἄγγελος ἢ μετέρων πᾶσι γενθ' παθέων.
 ὡς ἱερὰν σώξην πειρώμενοι ἐλλάδα χῶρην,
 βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Ἀντιπάρου.

Γαῦ' ἐπὶ προβολῆσιν ἄλδ' παρὰ κῦμα κηλίαις
 ἄγριον αἰπερῶν κείμεθα μυριάδες,
 ἔργον ἀλεξάνδροισι μακηδόνοσ' οἵ ποτ' ἀνακτι
 Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐθεσπόμεθα.

Ἀλιαίου.

Ἀκλαντοὶ, κη' ἀβαπτοὶ ὀδοί πορε τῶσδ' ἐπὶ τύμβῳ,
 ἢ μαβίης φριανὰ κείμεθα μυριάδες.
 ἢ μαβίη μέγα πῆμα, τὸ δὲ θρασὺ κείνο φιλιππου
 πνῶμα, θῶν ἐλάρων ὡχέτ' ἐλαρρότερον.

Εἰς τὸς ἐν θερμοπύλαις θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῆσδε φηησοσίαις ἐμάχοντο
 ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέταρες.

Εἰς τὸς αὐτῶσ.

Ὄξιν', ἄγγελλον λαλεδαιμονίοις ὅτι τῆσδε
 κείμεθα, τοῖσ κείνων τρεθόμενοι νομίμοις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Λιμᾶς ἐσηκῆσαν ἐπὶ ξυροῦ ἑλλάδα πάσαν,
ταῖς ἡμῶν ψυχῆς κείμεθα ἱσοῦμενοι·

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Λοβισον κλέος οἶδε φίλη περὶ πατρίδι θέντδς,
κυνᾶνον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
ἢ δὲ τιθᾶσι θανόντδς ἐπεὶ φ' ἄρετῆ κερθύπερθε
κυσάεινονσ' ἀνάγει δώματος ἐξ αἰῶδα.

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Εἶ ῥ' κελῶς θνήσκην δόετῆς μέρος ἄτι μέρισον,
ἢ μῖν ἐκ πάντων τὸτ' ἀπένει με τύχη·
ἑλλάδι γὰρ σπασίδοντδς ἐλευθερίην περιθειῖναι,
κείμεθ' ἀγυράντων χρώμενοι ἀλοζίη.

Σιμωνίδης.

Χαίρετ' ἀρετῆς πολέμου, μέγα κῆδος ἔχοντδς,
κούροι ἀθηνάων ἐξοχοί ἱπποσάων,
οἳ ποτε κελιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσασθ' ἤβην,
πλείστοις ἐλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Αἰχύλου.

Κυανέη κῆρ τούσδε μενέχερασ ὠλεσαν ἀνδρασ
μοῖρα, πολυῖρηνον πατρίδα ἱσομένους·
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος οἳ ποτε γῆραις
τλήμονδς, δααίαν ἀμφιέσαντο κόριν.

Αδελφοπτον.

Γαῖδδς ἀθηνάων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντδς,
ἤρμεσαν ἄργαλέην πατρίδι δουλοσάων.

Σιμωνίδου.

Οἶδε παρ' αἰρυμέδοντί ποτ' ἀγλαδὸν ὠλεσαν ἤβην,
μαρνάμενοι μῆδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμητᾶς

αἰχμητὰ πεζοί τε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.

κέλλισον δ' ἄρετῆς μῆν' ἐλίπον φθίμενοι.

Πλάτωνος.

Οἳ δέ ποτ' αἰγάζοιο βαρὺ βρομον οἶδμα λιπώντων,

ἔκ βατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.

χαῖρε κλυτὴ ποτε παρὶς ἐρέτρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι

ζείτονες ἑβόης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ἀθῆλον.

Ἐβόης γένος ἑσθλοῦ ἐρεθικόν, ἀρχὴ δὲ σῶων

κείμεθα. Φῶ, γαῖης ὄνον ἄφ' ἡμετέρης.

Δαμαγῆτου.

Ὡ λακεδαιμόνιοι, ἦν δρῆτόν ὑμῖν ὁ τύμβος

Γύλλιν ὑπὲρ θυρέων ὄτος ἐχει φθίμενον,

ἄνδρα, ὃς δολέων φεῖς ἔκταται κῆρ' ἴδε γ' εἶπε,

τιθαῖν, σπάρτας ἄξια μισάμενος.

Τύμνω.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμαγῆτιον ἔκτατε μάκρ

ἃ λακεδαιμόνια, ἦν λακεδαιμόνιον.

Θηκῶν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα

ὄξω ἐπιβρύχου σ' οἶα λάκαινα γυνᾶ,

ἔρρε κενὸν σκυλλάνου μα, κενὸς μερίς, ἔρρε ποθ' ἄδαν,

ἔρρε, ἦν, ἢ σπάρτας ἄξιον ἐρέφομβ.

Δισκουρίδου.

Εἰς δ' ἠῶν πέμψασα λόχους Δημαινέτ' ὀκτώ

παῖδας, ὑπὸ σῆλη πάντας ἔθαπτε μισᾶ.

δακρυά δ' ἔκ' ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ὡμὰ γὰρ εἶπε

μοῦσον, ἰὼ σπάρτα, σοὶ τέκνα τὰντ' ἔτεκον.

Φακίνου.

Οὐκ ἔτλας ὦ ῥιζε Λεωνίδα αὐτὶς ἰκέσθαι

αὐρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

ἂν ἐπὶ θερμαπύλαισι τὸ περσικὸν ἔθνος ἀμυῶν,
 ἐδμάθης, πατέρων ἀλόμιμος νόμιμα.

Δαμαστήτου.

Ὀλεο δ' ἢ πατέρων παρὰ λιΐδα κῆρ σὺ μαχητᾶ,
 δριμυῶ ἐπ' ἀεταλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
 πρωθήβωσ. χαλεπὸν ἰδὲ ἀχαιϊκὸν ἄνδρα νοῦσα
 ἀλκιμον, εἰς πολίαν ὅς τις ἔμεινε φίλα.

Τοῦ κωτῆ.

Εἰς ὄν προμάχοις χαιρωνίδῃ, ὧ δ' ἀγοραῖσας,
 ἢ μόρον, ἢ νίκην Ζεῦ πολέμοιο δίδου,
 ἠνίκητοι περὶ τάρρον ἀχαιΐδα τῆ ῥτενυκτὶ
 δυσμενέεσθ' ἠρασέος δ' ἦριν ἔθεντο πόνα.
 ναὶ μὴν ἂν δαετὴ σε διακριδὸν ἄλις αἰεΐσει,
 θερμὸν ἀνά ξείνην ἀμα χέαντα νόνην.

Λεωνίδου.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, κῆρ τῆτ' ὀλιγῆριον ὧ νερ
 σῆμα ποτὶ φθεγξατλάμονος ἀλκιμένους.
 εἰ κῆρ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρα,
 κῆρ βῶλῃ, ἦν ποτ' ἐγὼ δήϊος ἀλκιμένους.

Ανύτης.

Λύδιον ἔδασ' εἶχει τὸ δ' ἀμύτωρα παῖδα Φιλίππου,
 πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ βιζόντα μάχης.
 ἔδ' εἰ μιν ἀγγινόεσσαν νόσος δόμον ἦγαγε νυκτὸς,
 ἂν ὄλετ' ἀμρ' ἐτάρων χῶν κυκλόεσσαν ἴτωσ.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ Θεμισκλέους μάχης τάρρος, ἀμὰ κέχωσμασ
 ἑλλήνων φθογερῆσ σῆμα κερκοροπίης.

Αθηνον.

Ἡ μαθῖν δ' εἰς πρῶτος ὄσ' ἀρεα βῆσα Φιλίππου,
 αἰζαῖν κῆμαι βῶλον ἐφραάμινος,

ῥίξασ' οἱ ἔπω βασιλῆς τοπρίν· εἰ δέ τις αὐχέϊ
μῆζον ἐ μᾶν, κῆ τῆ θ' αἵματος ἡμετέρου.

Γαρμενίωνος.

Τύμβον ἀγεῖανδροιο μακιδόνος ἦν τις αἰείδη,
ἠτέρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρω.

Αθίλον.

Οἱ δ' αἰδᾶν σέρξαντες ἐνύπνιον, ἔχ' ἄπερ ἄλλοι
σέλαν, αἰγ' ὄρετᾶν ἀντ' ὄρετᾶς ἔλαβον.

Πολυστράτου.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον ἀχαιῶν, ἑλλάδος ἄστρον,
κῆ διπλὴν ἰσθμοῦ σάυροπον ἠτόνα,
λαύμιος ἐστυρέλιξα· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
ὄσῃα σωραθεῖς εἴς ἐπέχει σκόπελος.

τὸς δὲ δάμον Γριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιῶς,
ἀκλαύτους κτερέων νόστρισαν αἰνιάσαι.

Γεωσάνδρου.

Ανδρὶ μὲν ἰπτάμων ὄνομ' ἦν ἵππῳ δὲ, πόδαργος·
κῆ καὶ κῆ, θήραργος, κῆ θεράποντι βλάβης.

θιαλαδός, ἐκ κρήτης, μόνην γένος, αἴμονος ἕδος·
ῶλετο δ' ἐν προμάχοις, ὄξω ἄρη σιωνίων.

Αθίλον.

Οἱ πρὸς ῥωμάους δεινὸν σῆσαντες ἄρνα,
κείνται, ὄρισις σύμβολα δεξιῶν μινσι.

ἦ γάρ τις μετὰ γῶτα τυπέις θάνεν, αἰγ' ἄμα πάντες
ῶλοντο κρυφίῳ, κῆ δολερῶ θανάτῳ.

Σιμωνίδου.

Θηρῶν μὲν κέρτισος ἐγὼ, θανάτων δ' ὄν ἐγὼ νεῖω
φρουρῶ, τῷ δὲ τᾶδω λαίγῳ ἐμβεβαῶς.

Αθίλον.

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε λέων ἔμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
ἦ κ' αἰγ' ἐγὼ τύμβῳ τῷ δ' ἐπέθηκε πόδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ληλων.

Τῶν διδύμων ἀνθρώπων ἀρετῶν, ἢ χίητο κτηνὸς
αἰθέρα δαιμόνης ἀρυχόρε τέλει.

οἱ βύλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεβαλῆσαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Βάλου.

Φωκίδι παρ' ἐβρη δέρκευ τάρον· εἰ μὴ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ μηδορόνων μῆμα φηκοσίων.

οἱ σπάρτας ἄρ' ἴσας πλεῖστον ἀμβλιώαντες
ἄρεα κῆρ μῆδων, κῆρ λακεδαμονίων.

ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμῆο βόρρυχον, εἰκόνα θήρις,
ἐνεπε τὸ ταχὺ μῆμα Λεωνίδεω.

Γαίτη.

Διατὰ φηκοσίων τάδε φάσγανα βούριος ἄρης
ἐσπασεν ἀργείων, κῆρ λακεδαμονίων

ἐνθα μάχην ἐτλημεν ἀνάγγελον ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες· θυρέα δ' ἦσαν αἰθλα δαρός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δὲ φηκοῖσι σπάρτα παρῖ, ταῖς σικαρίθμοις
ἵνα χίδαις θυρέαν ἀμφομαχιαμένοι,

ὡ χένος ἢ ἐρέφαντες· ὅπα ποδὸς ἵχνια πρῶτον
ἀρμόσαμεν, ταῦτα κῆρλίπομεν βιοτῶν.

ἄρσενι δ' ὀφρυάδα φόνω κερκλυμένον ὅπλον
κερῦαται, θυρέα Ζαῖ λακεδαμονίων.

εἰ δέ τις ἀργείων ἐφυγεν μάρον, ἦν ἂν ἀδράστου,
σπάρτα δ' ἢ τὸ θανεῖν, ἐκὼς φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις χ' ἠμῖν ἴσαι χέρος, ἴσα δὲ τάχῃ
συμβέλομεν· θυρέα δ' ἦσαν αἰθλα δαρός.

ἄμρω δ' ἀπροφάσιτα τὸν οἶκον ἐνόσον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτῳ λείπομεν ἀγγελίας.

Σιμωνίδης.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὅδε τύμβος.

οἱ θάγον, ἀμυλον ῥυόμενοι τέραν.

καί χμιταὶ πρὸ πάλιος· ἵνα σφίσι μὴ κωβέλῃται

ἢ ἄλλὰ ἀποφθιμένοις, κέρτος ἐλευθερίῃσ·

Ανύπης.

Μνάμα τόδε φθιμένῃς Μενεδαίου εἶσατο Δάμις,

ἵππῳ ἐπεὶ σέρνον τῆδε διαφονδὸς ἄρης

τύφει· μέλαν δ' οἱ αἶμα ταλαυρίνης διαίχρωτος

ξείῳ, ἐπεὶ δ' ἄρ' ἀγαλέαν βῶλον ἐδύσε φόνῳ.

Σιμωνίδης.

Δίρφιος ἐδμήθη μεν ὑπὸ πῦρ· σῆμα δ' ἐφ' ἤμιν

ἐγγύθεν ἀρύπκῃ δημοσίᾳ κέχυται,

ὅτι ἀδίκως ἐρατῆν γὰρ ἀπολέσαμεν νεόπτα,

ῥηχέειν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τῦ αὐτῆ.

Εὐκλέας αἶα κέκλυθε Λεωνίδαο· οἱ μετὰ σείῳ

τῆσ' ἔθανον, σπάρτας ἀρυχόρα βασιλαῦ.

πλείστων δὴ τόξων τῆ, καὶ ὠκυπόδων θένος ἵππων,

μυθείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικηφόρος.

Ζεῦ πάτερ, ὁ θρυάδα τίνα φέρτερον ἐδοκίμῃσ ἄλλον,

ὅς μόνος ἐκ θυρέας ἔκ ἐθέλησε μαλεῖν

παρτίδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἦλασε πλανῶν,

δῶλα καταγράψασσιν ἄλλα κατ' ἵνα χιδαῖν;

Θεοδωρίδης.

Τόλμα, καὶ εἰς αἰΐδαν καὶ ὅσ' ἕρανδον ἀνδρα κομίσει,

ἀ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρῶσ

δωρόθειον· φθίει τὸν ἐλευθερον ἡμαρ ἰάλλων,

ἢ ὀραάσθι σικῶν μεταόθι, καὶ χιμαράσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ
ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΡΪΣΗΜΟΥΣ. 6

Διοσκορίδου.

Εμπορίας κήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρδ' ὄρου
γνώμενον, ξείνω μέμφεις ἔκρυψε τάφω.
ἔνθα δρομῶν νεύλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρω
τὰν δροῦς πλὴν ὀλίγην βῶλον ἀπιμύρ' ἄσεν.
κῆξωός κ' εἶφ' ἄντε πικρὴν ἄλα. ναῦ δ' ἐκλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν χέτηςλος ἔχε τάφον.

Ἀθιλον.

Οὐδ' μὰ ῥ' ἔδ' Ἀλύκωντα παρήσομεν, ὅπ' ἰ ποδαλγῆς
κῆτθανε. θαυμάζω τὸτο μάλιστα δ' ἔγω,
πλὴν ἔπος αἰδ' ἄλο μακρὴν ὁδὸν, ὅτ' πρὶν ὁ ποσσίν
ἀγορῆσις βασιίσασ, ἔδραμε νυκτὶ μισῶ.

Ἀθιλον.

Οῦν πολυσένακτον ἀνθρώπων βίον
ζέλωτι κέρασας νικῶντα Φιλιπίων,
ἐνταῦθα κῆμαι λείψαγον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανῶν, ὅτ' εἰ δ' ἔδεκώποτε.

Ἀδέαστον.

Αὐτῶ, κῆς τεκέσαι, γαυακί τε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδροτίων. ἔπω δ' ἔδενός εἰμι τάφος.
ἔτω κῆς μείναιμι πολὺν χρόνον. εἰ δ' ἄρα κῆς δει,
δεξιάμην ἐνέ μοι τὸς προτέρους, προτέρους.

Ἀθιλον.

Οὐνομά μοι τί δὲ τὸτο; παρὶς δὲ μοι. ὅτ' εἰ δὲ τὸτο;
κλεινοῦ δ' εἰμι γένους. εἰ τὸρ ἀφαιροτάτου;
ξήσασ ἐνδ' ὄξωσ ἔλιπον βίον. εἰ τὸρ ἀδ' ὄξωσ;
κῆμαι δ' ἐνθάδε ναῦ. τίς, τίς τὰτα λέγεις;

Αθιλον.

Θάψεν ὁ με κτείνασ κρυπτόν φόνον· εἰ δὲ με τύμβω
δωρεῖται, τοῖσι ἀντιτύχοι χάριτος.

Αθιλον.

Ζωὴν συλήσασ, δωρῆ τάρον· ἀμὰ με κρύψης,
ἔ θάψης· τοῖου καὶ ἴσ ὄναο τάρου.

Αθιλον.

Κῆν με κτετακρύψης ὡς ἔδενός ἀνδρός ὀρωντος,
ὄμμα δίης κεθορῆ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Αθιλον.

Εκτανθε· εἴ τῶ με θάψεις ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Αθιλον.

Εἴ με νέκω κτεθάπτες ἰδῶν οἰκτέρμονι θυμῷ,
εἴ χεῖς ἀν' ἐκ μακθρων μισθὸν ἐκ' ἀσεβίῃ·
ναὺ δ' ὅτε δὴ τύμβω με κτετακρύψης ὀφρονούσασ,
τῶν αὐτῶν μετέχοις, ἄν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Αθιλον.

Χερσὶ κτετακτείνασ, τάρον ἐκτισασ· ἔ χί' ἵνα θάψης,
αἷ ἵνα με κρύψης· ταῦτ' δὲ κηὶ σὺ πάβοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζαῦ ξένι· οἱ δ' ὅτ' ἴσ ὄναο θέντες, ὄναοντο βίου.

Ιουλιανῶ.

Οὐ ποτ' ἐμὲ κρύψεις ὅτ' πυθμένα νεύατον αἴης,
ἴσον, ὅσον κρύψαι πάνσοπον ὄμμα δίης·
ἔντ' ὀφόνου τάρον ἄμμι χαρίζεαι· ἀμὰ κηὶ αὐτῶς,
ἴσων ἀντιτύχοις ἔρανόθεν χαρίτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Απολλωνίδου.

Εφθων ηλιόδωρος, ἐφέσπετο δ' ἔδ' ὄσον ὤρη
 ὕστερον ἀνδρῶν φίλῳ Διογένεια δάμαρ.
 ἄμφω δ' ὡς ὑμῖν αἰὼν ἐπὶ πλακί τυμβεύονται,
 ξυῶν ἀγαλλόμενοι καὶ τάρων, ὡς θαλάμων.

Σαραπίωνος.

Τὸ δ' ὅστις ἔν φωὶς πολυεργέος ἢ ράτις ἦθα
 ἔμπορος, ἢ τυφλῶ κύμακτος ἢ χυβόλος.
 ἀγγελον θνητοῖσιν ὅτι παύσαντο δὲ ὅσ' ἄλλοσ'
 ἐλίδασ, εἰς τοῖν ἐλίδα λυόμεθα.

Νοαίδος.

Καὶ καπυρὸν κλάσασ παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί, ῥίνθων εἴ μ' ὄφρηκόσιος,
 μουσῶν ὀλιγιτὶς ἀηδονίς. ἀμὰ καλύκων
 ἐκ φρακῶν, ἰδίον κιστὸν ἐδρεζάμεθα.

Μελέαγρου.

Νῆσος ἐμὰ θρέπειρα τύρος, πάρα δέ με τεκνοῖ
 ἀθθὶς, ἐν ἀανρίοις ναομένα γαδάρσι.
 ἀνκράτω δ' ἐβλάσων ὁ σὺν μάσας Μελέαγρος,
 πρῶτα μὲν ἰππέαις σωζοχάσασ χάρισιν.
 εἰ δὲ σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν ξένη παρὶ δακρόμον
 ναόμεν, ἐν θνατὸς πάντας ἔτιπτε χάος.
 πολυετῆς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλοισι πρὸ τυμβου.
 γῆρας γὰρ γῆτον καὶ γυῦθεν αἰδέω.
 ἀμὰ με τὸν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσειπὼν
 χάρειν, εἰς γῆρας καὶ τὸς ἰκοῖσά λαλον.

Διοτίμου.

Ελίδασ ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεᾶ, ὃ γὰρ ἀνὸς
 λέσβον ὁ λισιμελῆς ἀμφικέλυφ' αἰδῆς,
 ὅς ποτε

ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ σακέδρα με, καὶ μετ' ἐρώτων.

χαίρετε κηφῆταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἀφβηκτοί, καὶ ἀπυθεῖες, οἷς ἐπέποισι
κεῖσ' ἔπει εἴθ' ἰρὸς αἰδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

Τί σοχασώμεθα σὺ Γεισίφρατε, χίον ὀρώντων,
γλυπὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀγράβαλον;
ἢ φάρι μὴν ὅτι χίος; εἰσικε γάρ· ἢ ῥ' ὅτι παύκτας
ἦθά τις; ἢ λίην δ' ὠχθὴ πλεισθόλος.
ἢ τὰ μὲν, εἴ δέ σιωῶγγυς, ἐν ἀκρήτω δὲ κητέσβης
χίω· ναὶ δωκείω τῶδε προσηγγίσασαμεν.

Τοῦ αὐτοῦ

Μνήμης ἀβύλοιο σαφρόνος ὧ παριόντων,
πίνωμεν κοινὸς πᾶσι λιμὴν αἰδ' ἴδης.

Αλεξάνδρου.

Ἀνθρώπ', εἴ Κροίσου λούατος τάφρον, ἀλλὰ ἴδρ' ἀνδρῶς
χερνάτω· μικρὸς τύμβος, εἰ μοῖδ' ἰκνός.

Καλλιμάχου.

Κυζικόν ἢν ἔλθης ὀλίγος πόνος ἰππακὸν εὐρεῖν,
καὶ Διδύμιν· ἀφανὴς ἦτι γὰρ ἠγενεή.
καὶ σφιν ἀνιπρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος· ἔμπα δὲ λέξον
τῶδ', ὅτι ἦν κείνων ἴδρ' ἐχω Κριτίαν.

Τῆ αὐτοῦ.

Ἡρ' ἢ πρὸς Χαρίδασ' ἀναπαύεται; εἴ ἦν δρῖμμα
τῆ κυρναίου πάειδα λέγεις, ἢ π' εἰ μοί.
ὧ Χαρίδα, τί τὰ νέρβη; πολὺ σκότος· αἰδ' ἀνοδοί, τί;
ψαύδος· ὁ δὲ πλύτων; μῦθος· ἀπωλόμεθα.
ἔτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός· εἰ δὲ ἦν ἡδυν
βύλης, πελλὰς βύς μέγας εἰς αἰδ' ἴδην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δαμαζήτη.

Πρὸς ζηνὸς ξενίῳ γαυθόμεθα, παρὶ Χαρίνω
 ἄγγελιον θήβην ὧν νερὲ π' αἰολίδα,
 μῆνιν, καὶ Πολυώνιον ὀλωλότε. καὶ πόδε φάινε,
 ὡς ἔ' ἴν δόλιον κλαέμεν ἄμμι μῆρον,
 καί περ ὑπὸ θρηκῶν φθίμενοι χερσὶ, ἀμὰ τὸ κείνον
 γῆρας, ἐν δ' ἀγαλήη κείμενον ὄφρα νῆ.

Λεωνίδαου.

Τίς δαίμων δόρυξίος ἐπ' ἠρίῳ; ἦ ῥα σούαιμός
 ὄφρ Δικαιοτέλους; ὄφρ Δικαιοτέλους.
 ἦ χῶ τὰτ' ἐλάλησε πανύστατον. ἦ πρὸ ἀλιθῆς
 κείνος ὄδ' ὄφρ ἄνῆρ; κείνος ὄδ' ὄφρ ἄνῆρ.

Ἀδέαστον.

Ἀχιτοκον σάτυρον αἰδῶσ' λάχε. σιδονία δὲ
 κρῦφε κῶτις. πάρα δ' ἐσονέχησε τύρος.

Γλάτωνος εἰς τινὰ λεγόμενον ἄστρα.

Ἀστράσ' εἰσάθρει ἄστρ' ἐμός. εἴθε γενοίμην
 ἔρανός, ὡς πολλοῖς ὀμμάσιν εἰς σὲ βλέπω.
 ἄστρ' πρὶν μὲν ἐλαμπέθ' ἐνὶ ζωίσιν ἔπος.
 ταῦ δὲ θανάων, λάμπεις ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέαστον. οἶδι,

Νέρωνος.

Εμὲ θανόντος, γὰρ μιχθήτω πυρί.
 ἔδ' ἄν μέλει μοι. τὰ μὰ τὸν κελῶς ἔχει.

Ἀθιλον.

Πάντα χάρων ἄπλησι, τί ἴν νέον ἦρτασας αὐτῶ
 ἀπάλον. ἔ σὸς ἔην κεί θάινε γηραλέος;

Γαλλασῶ.

Οὐκ ἀπέδημισας τιμῆς χάριν, ἀμὰ τελευτῆς.
 καὶ χαλῶς περ ἔων, ἔδραμδω εἰς αἰδῶν,

Γέαιε μοιράων βροχαλώτερε· ἐν προποκῆς γὰρ
ἢς εἴχες κρετὰ νοῦν, ἐξενόηης βιότης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέαιος ὁ τέθνηκεν ἐπρόδμενος παρα' μοίρης,
αὐτὸς πλὴν μοῖραν πρῆλαβεν εἰς αἴδην.

Αἴθια.

Γαῖα φίλη, ἦν πρόσβαν ἀμαύτιχον ἐνθεο κόλπαις
πολλῶν μνηταμένη τῶν ἐπὶ σοὶ κρημάτων.

καὶ γὰρ αἰεὶ πρέμνον σοὶ ἀνεσφίριξεν ἐλάειν.

πολλαίη καὶ βρομίου κλημάσιν ἠγλαῖσεν,

καὶ δῆϊς ἐπλησε, καὶ ὕδατος αὐλάκας ἔληον

εἴηκε μὲν αὐλάχων, εἴηκε δ' ὀπωροφόρον.

ἀνθ' ὧν σὺ πηρεῖα κρετὰ κροτάφω πολιεῖο.

κεῖσο, καὶ εἰαρινῶς ἀνθοκόμει βοτάνασ·

Αἰδέσποτον.

Γῶλιθα, γλήθι πένθος, δύνασον δάμην.

πολλὰς θανάτῳ εἶδον ἤεις μιτέρβω,

αἷ' ὅ τοιούτως ἦν τρόπον, καὶ ἦν βίον,

ἢ μιτέρων σέβοντας ἠδύσθη θέαν.

τί περιὰρὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι;

εἰς κοινὸν ἔδην πάντῳ ἕξοισι βροτοί.

Αργενταρίου.

Υἱέλλος ὁ τὰς ποθεναῖς ἐπιμιοδίδασ αἰὲν ἐταίρας

πέμπων ὄντα νέων ἠδέα συμκόσια,

ἔτος ὁ θηραίων ἀπαλόφρονασ, ἐνθαῖδε κεῖται,

ἀεχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μιοθὸν ἐνεκρέμενος.

αἰμὰ λίθος ἐπὶ τῦμβον ὄδοι πόρε μήτε σὺ βῶλλε,

μήτ' ἄλλον πέσις· σῆμα κέλοισι νέκυσ.

φείσαι δ' ἔχ' ὅτι κέρσος ἐπῆρεσεν, αἷ' ὅτι ποινῶς

θρέψασ, μοιχαλὸν ἦν ἐδίδασκε νέκυσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Θεαίτην.

Χείματος οἰνωθέντα ἴν' ἀνταγόρῳ μέγαν οἶνον,
 ἐκ νυκτῶν ἔλαβε πύρρ' ὑποκειμάνον.
 ὀρθώκοντα δ' ἄριθμόν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δόλοισ,
 τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
 ὅ κ' εἶχον διελεῖν προσκιδέες ὅσα χωρὶς.
 ξυῖν δ' ἦν κέλευπις, ξυῖν δὲ τὰ κτέρεια.
 εἶς μὲν τύμβος ἀνέστη, ἄταρ ἴν' ἔχουσιν ἐκείνων,
 οἶδε καὶ ἐν τέρρῃ ρηϊδίως αἰΐδης.

Αθήνα.

Τῆν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτῆς ἐαυτῷ
 βῆκεν, ὅπως ναίη, παυσάμενος βίῳ.
 σώτε γαλακί κεληποδίῃ τῶν ἐν ῥόδῃ σῆμα,
 ὡς ἴνα πῶ σορᾶν, καὶ φθιμένοισιν ἐχῆ.

Νηλιῆς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι ῥόδῃ φέγγος εἰδείξας
 εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινωθάδεια;
 ἢ ἴνα λυπήσῃς δὴ ἐμὴν βιότοιο τελευτῶν,
 μητέρα δειλαίην δαίφρισι, καὶ σοναχᾶς;
 ἢ μ' ἔτεκ' ἡματι τῶνδε, καὶ ἢ πολὺ μείζονα πατρὸς
 φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης.
 δ' εἰ μὲν ἴδῃ τυτθὸν τε, καὶ ὄρφανὸν ἐν μεγάροισι
 κέλλιπεν, ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη κέματτος.
 ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἄγων ἠγεμονῶν
 ἐμπρεπέμεν μύθοισι ἀμφὶ δίκησσολίσσ.
 αἰμά με ὅ γένυών ὑπεδέξατο κέρριον ἀνθος
 ἠλικίῃ ἐρατῇ, ὅ γάμον, ὅ δαΐδ' αἶσ,
 ὅ χ' ὕμναιον αἶσει περικλυτὸν, ὅ τέκος εἶδεν
 δυαστόμυ γενεῆς λείφανον ἡμετέρης,

τῆς πλυθρινήτου. λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
 μηδὲς Γωλίης πένθος ἀεζόμενον,
 φρόντανος γοεράς ἐπὶ φροντίσιν ἢ τέκε πάσσα
 ὠκύνμορον, κενεὸν χάσμα φίλης παρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πίων, καὶ πολλὰ καὶ εἰπῶν
 ἀνθρώπους, κείμαι Τιμοκρέων ῥόδιος.

Αἰθιλον.

Βασιὰ φαγῶν, καὶ βασιὰ πίων, καὶ πλάτ' νοήσας,
 ὁ φέ κεν, ἀγ' ἔθανον, ἔργετε πάντες ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βασιλῶ, καὶ μύσσει μεμλότα τὴν Διοπέους
 κερκοπίδην, ὅτ' ἐμοὶ ξείνε Μένανδρον ἔχω.
 ἐν πυρὶ πῶ ὀλίγη ὅς ἐχει κόριν. εἰ δὲ Μένανδρον
 δίζηαι, δῆεις. ἐν δ' ἴδς, ἢ μακέρων.

Φιλίππου.

Ἡόνιον τὸ σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄφρη,
 σαρρὴν ἀλιρραγέων ψυχόμενον σποπέλιον.
 τῆ μαι, ἐριμονόμεις κείται, καὶ χῆρος ὀδόντων
 κόρρη. τῆ δὲ, χερσὶν πενταφυεῖς ὄνυχος,
 πληυράτε σαρκολιπῆ. ταρσοῦ δ' ἐτέρωθεν ἀμοίραι
 ναύρων, καὶ κώλων ἐκλυτος ἀρμονίη.
 ἔτος ὁ πουλυμερῆς, εἰς ἣν ποτε Φαῦ μακχριστοῦ,
 ὄσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Αἰθιλον.

Μυρίας ἦν ὡ νῦθωπε πρότου χρόνος, ἀχρη πρὸς ἠῶ
 ἠλθες, χ' ὠλοκός μυρίας εἰς ἀτ' ἴην.
 τίς μοῖρα ζωῆς ὅπλαίεται; ἢ ὅσον ὄσων
 στιγμῆ, καὶ στιγμῆς εἴτι χαμηλότερον;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μικρή σὸν ζωὴ τεθλιμμένη· ὅδ' ἑὶ τὸ αὐτὸ
 ἦδ' εἴ, αἶψ' ἔχθρῶ συγγενέτη θανάτῳ.
 χεῖμεριον ξωὴν ὑπαλάττω· νεῖο δ' εἰς ὄρμον,
 ὡς κέ γ' ἄφ' ἑίδων ὁ Κρίτῳ εἰς αἰδῆν.

Γαύλο.

Δαμῶ χαρις μοίρης τυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν·
 φῶς, ἢ κελὸν μῦθος βάρβιτον ἠρεμέει.
 ὄλετο γραμματικῆς ἱερῆ βάσις· ἀμυρῦτη κῶς,
 κῆς πάλι πένθος ἔχρῃ, ὅσον ἐφ' ἱπποκράτει
 Κρινασφρον.

Ὁδύσῃν ὄλβοιο Φιλόστρατε, πῦ σοι ἔκεινα
 σκῆπτρα, κῆς αἰ βροχιλέων ἄρθροισι αὐτοχίαι,
 αἴσιν ἐπιώρησας αἰετῶν, ἢ ἐπὶ νεύω
 κέσαι ἐουδαίοισιν ὑπερίστος ὄροισι.
 ὀθνεῖσι κῆμάτους τῶς σὸς διεμοιρῆσαντο.
 σὸς δὲ νέκυσ, φαφαρῆ κείσεται ὀδρακίνη.

Λεωνίδου.

Ἀρκεί μοι γαῖης μικρὴ κόνις· ἢ δὲ πύριον,
 ἄλλον ἐπιθλίβοι πῆσται κεκλιμένον.
 σῆλη, ἢ σκληρὸν νεκρῶν βάρος· οἱ με θανόντα
 γινώσκοντ', ἀλλ' ἄφ' ἑίδων τὸ θ' ὅτι κελλιτέλαις.

Ασολίου.

Γαῖα ταραντίων, ἔχε μέλιτος ἀνέρος ἐδῶ
 ἦν δὲ νέκυσ· φαύται δαίμονες ἀμερίων.
 ἢ τὸρ ἰῶν θήβηθεν αὐτῷ μνιος, ὅτι ἔτι πρόσω
 ἦνυσεν, ἀμὰ τὴν βῶλον ὑπεμίστατο.
 ὄφρα κῆς δ' ἐπὶ παιδὶ λιπῶν βίον, ὄνιν ἔθικεν
 ὄφθαλμῶν· κείνη μὴ βαρὺς ἔατο τάφος.

Κριναγόρου,

Δείλαισι, τί κενάσιν ἀλώμεθα θαρήσαντες
 ἐλπίσιν, ἀπὲρ αἰσθόμενοι βίοντος;
 ἦν ὅδε καὶ μύθοισι, καὶ ἤθεσι πάντα Σέλανος
 ἄρτιος, ἀπ' ἠβης βαδὼν ἐπαυρόμενος,
 ὕστατίσις ἐν Ἰβηροσι πόσον δὶ χατλόβι λέσβου,
 κέεται ἀμερήτων ξείνος ἐπ' ἀγριαλῶν.

Διοδώρου.

Ἰφθίμω πόδες π' ἀνδρῶν φίλη πόλις ἦνεσ' ἀχαιῶ
 γράμμα παρ' αὐτόρου νάμασιν ἀσχεγνίης.
 κλαῦσι δέ μιν Νίκαα. πατὴρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
 λαίηον ὑψοφῆν ἰσθ' ἀνέτεινε τάρων
 δύσμορος, ἀλάων ὀλοὸν κερκόν. ἦ τὸρ ἐφίης
 ἤϊε δ' τωῖεν ταῦτα κητοιοχόμενα.

Θεοδώριδου.

Οὕτω δὴ πύλιον ἦν ἀγνῶρος ἀκρίτε μοῖρα,
 πρῶτον ἐξ ἠβης ἐβρισσασ αἰολέων,
 κῆρας ἐπιανάσσα βίου κούσῳ; ὠτόποι, ἀνὴρ
 οἶος ἀμειδῆτω κέεται ἔλωραϊδῆ.

Λεωνίδα.

Ἡρίον, ὄιον νυκτὶ κηταρβι μένοιο κηλύπεις
 ὀσέον, οἶαν γὰ ἀμφ' ἔχανες κηφαλήν,
 πολλὰς μὲν ξανθῆσιν ὄρεσκομένην κηρίτεσιν,
 πολλὸν δὲ μνήμη πᾶσιν ὄρισσοκράτους.
 ἦ δὲ ὄρισσοκράτης κησὶ μελίχρη δημολογῆσαι
 σρεβλὴν ἦν ὄφρα ἔσθλοσ ἐφελκόμενος.
 ἦ δὲ κησὶ βῆσσο κηροσ κηρητῆρος ὄσθρην
 ἰθὺσ κησὶ ποινὴν ἀκύνκησ λαλίην.
 ἦ δὲ κησὶ ξείνοισι, κησὶ ἐσθ' ἠμοισι προσηνεία
 ἔρδην γὰ ἔρατὰ, τῶιον ἔχης φθίμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Γέρσου.

Μαντιάδης ὡς εἶνε κῆρ' Εὐστρατος, εἶδ' ἄχελαιον.
 δυσμαίην κραναῆ κεί μεθ' οὐ ξυλόχῳ,
 ἄγλαυλοι, γενεῆθεν ὀρειτύποι· οἳ δ' ἐπὶ τῷ μῦθῳ
 μινυτά τε χνης, δ' υροτό μοι πελέκεις.

Ἀντιπάρης.

Εἶπον ἀνειρομένῳ, τίς κῆρ' τίνος ἐσὶ Φίλαυλος;
 Εὐκράτι δ' ὠποδαπὸς δ' ἄχ' ἐμέν; βριχσοῦς.
 εἴησας δέ, τίνα σέρων βίον; ἢ ἴον δρόβου,
 ἢ δὲ ἴον ἐκ νηῶν, ἴον δὲ σοφοῖς ἔταρον.
 γήραϊ δ' ἠνέσω βίον ἔλλιπες; ἠλυθον ἄδαν
 αὐτοβελεί, κείνων γουσαμέτος κυλίκων.
 ἢ ἠρέσβους; κῆρ' κέρτα· λάβοι νύ σι βῶλος ἐλαφρά,
 σύμρωνον πινυτῶ χόντα λόγῳ βίστον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ' ἀρ' εἶ; τί νος ἄρα παρὰ φίβον ὀστραταῦτος
 τλήμον' ἐν ἡμίφραϊ λάρνακι γυμνά μένει;
 μνήμα δέ, κῆρ' τάρος, αἰέν' ἀμαξάνοντος ὀδίτῳ,
 ἄξονι, κῆρ' φοχιήλιτᾶ παραξέεται.
 ἠδὲ σου κῆρ' πλουρὰ παραξίφοισιν ἀμαξαι
 χέτλιε σοὶ δ' ὄδεις, εἶδ' ἐπὶ δαίην βαλεῖ.

Θεοδώριδου.

Γέρος ἐγὼ τῷ πάλαι γυρῆ, κῆρ' ἄριππος ἐπιβλήης,
 πῦν ἠρακλείτου ἔνδον ἔχων κεφαλήν.
 αἰὼν μ' ἐποίηε κροκέλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἀμάξῃ
 παμδρόμῳ ἀζήτων εἰνοδίη τέταμαι.
 ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι κῆρ' ἀπληγὸς περ' ἔσσαι,
 θεῖον ὑλακτι πῦν δήμου ἔχουσα καύα.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Ἦδη μὲν τέρψιναι ὑπεκκεκλυμμένον ὄστω,
 ἄρμονίης ὡν ἕρ πλάξτ' ἑτικεκλιμένη.
 Ἦδη καὶ κωληνδὸν ὑπεκσορῶ αὐτὰζονται
 ἡμετέρης. τί πλέον γὰν ἑτικεννύμεθα,
 ἢ γὰρ πῶ ἔτω πρηνὴ ὄδον ἑτμήξαντο
 ἄνθρωποι, κατ' ἑμῶν νειωόμενοι κεφαλῆς.
 ἀμὰ πρὸς ἐγγαίων, αἰδωνέος, ἔρμεῖα τε,
 καὶ νυκτὸς, ταύτης ἑκὼς ἑτ' ἀβραπιτῆ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπερ' τύμβου πολιά κρινά, καὶ τὰ σαυήθω
 τύμπαν' ἐπὶ σήλη ρήαντ' ἀναξιμένους.
 καὶ περιδινήσαθε μακρῆς ἀνελιγμάτα χαέτης,
 στυμονίην ἄρετοι θυάδου ἀμφὶ πόλιν.
 ἢ γλυκερά πνύσαντ' ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις,
 πολλάκι πρὸς μάλακ' ἑτ' ἑχόρουσε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, ἔνομα κείνῃ
 δηλῆσα. Κρήθων δ', ἐν χθονίοις αποδία.
 ὁ πρὶν καὶ Γύγη παρισσόμενος ὄλβον, ὄτο πρὶν
 βουπάμμων, ὁ πρὶν πλύσιος ἀπολίοις,
 ὁ πρὶν, τί κλείω μυθῶν μ', ἐπὶ πᾶσι μακροῦς,
 φῶν, ὄτος γαίης ὄσον ἑχει μέριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' αὖ διδ' ἐν αὔριον; ἡνίκ' ἐκ' ἐσέ
 χαρμίν' ὀφθαλμοῖς χθιζόν' ἐν ἡμετέροις,
 τῆ ἑτέρῃ κλαύσαντ' ἐβάπτο μετ' ἑδ' ἑκείνῃ
 εἶδ' ἐπατήρ Διοφῶν χθ' ἡμ' ἀνιρότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑΙ

Θεοφάνους.

Ἡρίον ἔη ἐπὶ παρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδός
 Λύσις ἔχων, κενεὴ τήν δ' ἀνέχουσε κόνιν,
 ἔνομα ταρχύσσας, ἐπεὶ ἔχ' ἡ χεῖρα τοπήων
 ἦλυθε Δυσήνου λείψανα Μαντιθέου.

ΑΝΤΙΠΟΡΟΣ.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκυθίων ἀκρότης.
 αὐτὴ σῆμ' ἐπί κ' ἄπολλο δ' ὠρῶ.
 πύκν' ἔν μιν ἰόντα νυκτὸς ὄρη,
 ἔκτεινεν διόθεν πρῶτον κεραινόσ.
 πλὴν δ' αἰγανέης τὲ, καὶ βερούης,
 νικηθεὶς ὁ δρομέης, καθάδης.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ

Εἰς Κανδαύλην.

Αγαθίου.

Κανδαύλην ἴδ' ἔσ' ἡμα-δίηνη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδύσα,
 ἔδ' ἂν ἀλιφαίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφθ.
 ἤθελε γὰρ διαοῖσιν ὑπ' ἀνδρασι μὴ δὲ φανῆναι,
 ἀμ' ἢ ἔον πρὶν ἔχων, ἢ ἔον ἐπιστάμενον.
 ἦν ἄρα Κανδαύλην παθεῖν κακόν, ὃ γὰρ αἰετλί
 δεῖξαι τὴν ἰδίην ὀμμασιν ὀμορφίαις.

Εἰς σαρδανά-

καλον.

Εὐ' εἰδώς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ἦν θυμὸν ἄεξε,

τερπόμενος θαλίησι· θανόντι σοι, ὅτις ὄνησις.
 καὶ τὸν ἐγὼ ἀποδός εἰμι, γένυ μεγάλης βασιλευσσῆς.
 ῥάϊ ἔχω, ὃ ἄ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
 τέρπν' ἔδωκ'· τὰ δὲ πολλά, καὶ ὄλβια κείνα, λέλθῃαι.
 ἢ δὲ σοφὴ βίοτοιο παραινέσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Οὐτύμβος ὄτος, ἐνδον ἔκ' ἐχει νεκρὸν.
 ὃ νεκρὸς ὄτος, ἔκ' ἔχει ἔχει τάρων,
 ἀὴ αὐτῶν αὐτὰ νεκρὸς ὄθι, καὶ τάρων.

Εἰς πῦρ αὐτῆν.

Ἀντιπάρβη.

Μῦθαι σαυτέκνοις νεκροσὺλε δέξομε πορθμῶν
 τῶν λάλοκ' ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ πανταλίδος.
 πληρώσει γαστήρ μίαν σὸν σκῆφος· εἰσὶ δὲ κῆρυξ,
 καὶ κῆρυξ, φοῖβη σκῆλα, καὶ ἄρτε μίδας.

Εἰς ῥαυτῆν Λέω.

Γέρος ἔτ' ὄν σιπύλῳ Νιόβη, θρήνοισιν αἰάξει,
 ἔπ' ἀδὲς ὠδίνων μύρωμένη θάνακτον.
 ἀἴξῃ δ' ἔδ' αἰῶνι ῥόσ· τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
 φθίγγατο, ῥὴν ζῶντ' ἄρπαγα, καὶ τελέων;

Εἰς Ηρώ, καὶ Λεάνδρον.

Ἀντιπάρβη.

Οὗτος ὁ λεάνδρῳσι διάπλοος, ὄτος ὁ πάντῃ
 πορθμὸς, ὃ μὴ μούνη τῷ φιλέοντι βαρὺς.
 ταῦθ' ἤρῃς τὰ πάροισιν ἐπαύλιχ'· τέτο ῥ' ἔκ' ἔργη
 λείφανον· ὃ προδότης ὠδ' ἐπέκειτο λείχως.
 κοινὸς δ' ὠμφοτέρους ὄδ' ἔχει τάρων, εἰσὶ τὶ καὶ τῶν
 κείνῳ τῷ φθογῆρῳ μεμρομίτους ἀνέμῳ.

ΤΩΝ ΒΙΣ ΕΡΤΑΟΤ

Μελέαγρου εἰς Δάρνιν.

Οὐκ ἐθ' ὁμοῦ χιμάρουσιν ἔχειν βίον, ἔτι νάειν
 ὁ φαστόπους ἐθέλω Γανὸ ρέων κορυφάς.
 τί γλυκύ μου, τί ποθεν ἴδ' ἐν ἔρεσιν; ὤλετο Δάρνις,
 Δάρνις, δὲς ἡμῆτερη πῦρ ἔτεκε κραδίη.
 ἄστυ ῥ' ὁ οἰκῆσω. θηρῶν δέ τις ἄλλος ἔτ' ἄρην
 σιλλέωθω. τὰ πάροιθ' ἔτι Γανί φίλα.

Εἰς Τίμωνος ἦν μισάνθρωπον.

Ενθα δ' ἀπ' ῥήξασ ψυχὴν βαρυσάιμονα, κέμας
 ἦνομα δ' ἔπασσεθε. κέμοι δέ, κέμῳσ ἀπόλοιθε.

Λεωνίδου εἰς ἦν αὐτόν.

Τὴν ἔτ' ἐμοῦ σήλην παραμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν
 εἰπὼν, μήθ' ὅς τις, μὴ τίνοσ ἐξετάσασ.
 ἢ μὴ, πῶ, ἀνύεις, τελέσαισ ὁδόν. ἦν δὲ παρέλθης
 σιγῆ, μὴ δ' οὐτως ἦν ἀνύεις τελέσαισ.

Πτολεμαίου εἰς ἦν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰ μὴ μάθης, μὴ δ' ἦνομα. πλὴν ὅτι θνήσκην
 τὲσ παρ' ἐμὴν σήλην ἐρχομένους ἐδίλω.

Καλλιμάχου εἰς ῥ' αὐτόν.

Τίμων, ἔτ' ῥ' ἔτι, τί τοι Φάος, ἢ σκοτός ἐχθρόν;
 ῥ' σκοτός. ἢ μείων γὰρ πλείονθσ εἶν' αἶδ'η.

Ηγησίου εἰς ῥ' αὐτόν.

Οξεῖαι πάντη περὶ ἦν τάρων εἰσὶν ἀκνῆσαι,
 κὲσ σκόλοπθσ. βλάψης τὲσ πόδας ἦν προσίης.
 τίμων μισάνθρωπος νοικῆω. ἀγὰ παρέλθε.
 οἰμώζειν εἶπασ, πολλὰ παρέλθε. μόνον.

Λυσιπάρου σιδωνίου εἰς ἦν βασιλέα Πτολεμαίου.

Μυρία τοι Πτολεμαίε πατήρ, ἐπὶ μυρία μάτρη
 τειρομένα, θαλεροῦσ ἠκίστατο μακρόμυς.

πολλὰ τιθνητήρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσασ',
 ἀνδρὸς μάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν·
 αἰ μεγάλα δ' αἰγυπὸς ἐάντ' ἀέφατο χαίταν,
 κῆρ πλατὺς αὐρώπασ' ἐσονάχισε δόμος·
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
 ἄσπρα, κῆρ ἕβρανί' ἀσ' ἀφραπιτὸς ἐλίπεν·
 ὦλεο γάρ διὰ λοιμὸν ὅλας βοιήτορα χέρσου,
 πρὶν πατέρων νεαρᾶ σῆξ' ἴπρον ἐλεῖν παλάμα·
 ἦ δέ σε νύξ' ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀνακτασ
 τοῖσιν, ἦ καὶ ἴδης, ζῆλα δ' ὄβ' ὄλυμπον ἄγει.

Ομήρου.

Χαλκῆ παρβένος εἰμί· Μιδά δ' ἐπὶ σήματι κείμαι·
 αὐτ' ἀν' ὕδωρ τε γαῖη, κῆρ δ' ἐν δροκ' μακρὰ τεθλήη,
 ἠέλιός τ' ἀνιῶν κάμποι, λαμπρὰ τε σελήνη,
 αὐτὸ τῆδε μένυσσ' ἀπολυκλαύσῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἠ' ἠγελῶ παριῦσι, Μιδάσ' ὅτι τῆδε τεθάπται.

Διήλων.

Τριχέην κῆρ' ἐμῶν φαφαρῆ κόνι, φάμνον ἐλί' αἰοῖς
 πάντοθεν, ἠ' σκολιῆς ἀγρία κῶλα βράτου·
 ὣς ἐπ' ἐμοὶ μῆδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κῆρον ἐρείδοι
 ἴχθος· ἐρημάζω δ' ἠ' σὺ χα κεκλιμένος·
 ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μῆδ' ἀσοῖσι φιλιθεῖς
 Τίμων, ἦ δ' αἰτ' ἴδῃ γνήσιός εἰμι νέκυσ.

Μὴ χείρην εἴπης με κῆρὸν κῆρα, αἰμὰ παρέλθε·
 ἴσον ἐμοὶ χείρην ἔθι, ἢ μὴ σε γελᾶν·

Καὶ νέκυσ ὦν Τίμων, ἀγχιος· σὺ δέ δεινὸν πυλωρὸ
 Πλότωνος τάρβει Κέρβερε, μὴ σε δάκη·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ὅστις μετρίδοισι μέσας τάρχυσε θανόντα,
 λυγρὰ παθὼν τύμβου μὴ δ' ὀλίγιο τύχοι.
 πάντ' οὖ ἐπεὶ Τίμωνά νέκυσ κλέοισιν ὀδύται,
 καὶ μῦθος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἦσ' ἤσιν.

Ἰκλιανὲς ἐπιγράφων.

Ἰκλιανὸς μετὰ τὴν ἄγάρροον ἐνθάδε κείται,
 ἄμφοτέρων βασιλεύσ' ἀγαθὸς, κριτερόσ' ἀχμιτῆς.

Γαυτλίου.

Παίδων μηδείης ὄτος τάρχος, ὅς ὁ πυρίπνευς
 ζῆλος τῶν γλαυκῆς θυμὸν ἐποίησε γάμων.
 οἷς αἰεὶ πέμπει μελιγύματα σισυφίς αἴα,
 μηδὸς ἄμειλίκτη θυμὸν ἐλασκομένη.

Θεοδώρου τὸ ἄνθη εἰς μίμον.

Νηλεΐδης αἰδῆς ἐπὶ σοῖδ' ἐγέλασε θανόντι
 Τίτυρε, καὶ νεκρῶν θῆκε σε μιμολόγον.

Γαύλου.

Σιγῆς χρυσόμαλι τὸ χαλκίον· οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
 εἰκόνασ' ἄρ' ἰχθύων ἐκτελέεις μερόπων,
 νόμασιν ἀφθόγγοισι· τεῖν δ' ὄλβιπε σιωπῆ
 νῦν συγερῆ τέλει, τῆ, πρὶν ἐβελγόμεθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ. 8

Ἀθίλου.

Ὀρθὰ μὲν κινάρα κτεῖσον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλαυκῆς ἠδ' ἠλόγου σοφίῃ.
 τεκτοσῶν δ' ἐπέων, πολυῖστωρ βεῖος ὄμηρος.
 Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ὃ τάρχος ἔστιν ὄδ'.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν θήβας προτέρως πρῆκρινεν ἐν αὐλοῖς.
 θῆβαι δὲ, Πρόνομον, παῖδά τ' ὄνιν ἰάδ'.

Αρχίου.

Αἰώρη θήρειον ἱμασόμενος δέμασ αὔραις
 τλαμον ἀορθηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
 αἰώρη φοίβω γὰρ ἀνάριστον εἰς ἔριν ἔσπης,
 πρῶτα κελαινῆτιν ναιετάων σάτυρε.
 σὺ δὲ βόαν ἀυλοῖο μελίβρομον, ὅ κ' ἔτι νύμφαι
 ὡς πάρος ἐφρυγίοις ἔρσι πανσόμεια.

Εἰς Βρεφῆ. Προσδίππου. 9

Τὸν ζιετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ ἀσύνανκτα,
 εἰδῶλον μορφᾶς κωφῶν ἐπιπασάσατο.
 ἐκ δ' ὕδατος ἦν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτρ,
 σκεπόμενα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
 νύμφαι δ' ἔκ μιν ὄνυπιος, ἀγ' ἐπὶ γύνων
 ματρὸς κοιμηθεὶς, ἦν βαβαῖ ὕπνον ἔχει.

Ασκιανῶ.

Γαῖδα με πεντάετηρον ἀκιδέα θυμὸν ἔχοντα,
 νηλεῆσ ἀΐδης ἤρπασε Καλλιμάχον.
 ὄμαί με μὴ κλαίοις, κῆρ γὰρ βιότοιο μετέχον
 παύρου, κῆρ παύρων τῶν βιότοιο κῆκῶν.

Ασχιλον.

Ασχιλιτάναντε, κῆρ ἄβροπε, τί πτε τοῖστω
 κῆλλαιχρον ζωᾶς νήπιον ἀρφάνισα;
 ἔσαι μὲν ὄρε παῖσ ἐνὶ δώμασι φερσεφονείασ.
 παῖνιον, ἀγ' οἰκοιλυγρὰ λέλοιπε πάθει.

Μακεδονίῃ.

Γαῖα, κῆρ εἰ λείθια, σὺ μὲν, τέκνον, ἦ δέ, κῆλυπεις,
 χαίρετον ἀμροτέρας ἠνυσσὰ ἢ σάδιον.
 εἰ μὴ δὲ μὴ νοέων πόθιν νεύομαι, ὅ δ' ἔρ ὕμεισ
 ἠτίνοσ, ἢ τίς ἐὼν, εἶδα πόθεν μετέβην.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ ΟΥ

Αγαθίῳ.

Αβᾶλε, μὴ δ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα.

ὃ τὸν αἶν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.

καὶ δ' ἤ μιν τριτάκωνα ζωὴν τίκτουσα, κέθεται.

γαστήρ δ' ἐδυσκόληται, νεκρὸν ἐνεσι τέκος.

Ἰσιὰν δ' ἀμφιλύνη δρόμον ἤγυσε, ἐξότε μίμνη

τὸ βρέφος, ἀπρήντοις ἐλπίσι τικτόμενον.

κῦφι σοι τελέβει γαστήρ τέκος ἀντί, κοίνης.

αὐτὴ γὰρ σε φέρει, καὶ χθονὸς ἔχαιε.

Αντιπόρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶντα γάλακτι,

ἰχθὺς ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρυσάμενον,

ὃ θρηῖξ ἐτύμως βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἴδμα.

κῦμα δ' ἀπὸ ψυχῆν ἐσβεσε νηπιᾶχα.

ἐνοί, ἀνοικτεῖρων τίς ἐφυσθεός, ἢ Μιλικέρτειω

ἠλικος, ὃ κ' αἶδ' ἔην πικρὸν ἀπιλάσασα.

Διοδώρου.

Κλίμαχος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρῃ

κῆρπεσεν, ἐκ δ' ἐλίγη καέριον ἀσφάλατον,

δινηθεὶς προκέρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἀνακτα

ἀνῶμενον, παιδνάς αὐτὴν ἔτεινε χέρας.

ἀμὰ σὺ νηπιᾶχου δ' ἠμῶς κόνι, μὴ ποτε βρίθειν

ἰσά, τὸ διεπὸς φειδομένη κόρακος.

Εἰς Γεροντάς. Ἀδέαστον. 10

Ἐξηκοντάτης Διονύσιος ἐπαδὲ κῆμαι,

ταρσά, μὴ γήμασ. ἀέθε δὲ μήδ' ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάφαντι πρὸ τελευτῆς.

Τῆραί, καὶ πενίη τεβυμένος, ὃ δ' ὀρέγοντος

ἔδενος ἀνθρώπου δυσυχίης ἔρανον,

τοῖς ἑομεροῖς

τὰς τρομεραῖς κώλοισιν ὑπάλυτον ἠρέμα τυμβον.
 ἄρον δ' ἔξυρου τέρμα μόλις βιότου.
 ἠλλάχθῃ δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκρῶν νόμος. ἔπερ ἔθνησκον
 πρῶτον, ἔπει τ' ἐτέρων, ἀλλὰ ταφῆς ἔβαινον.

Λεωνίδου.

Ἡ γῆνὸς Νικῶ, Μελίτης τάφον ἐσφαίνωσε
 παρθενικῆς αἰΐδῃ, τὸ δ' οὐσίως κέρκεας;

Αδέσποτον.

Ἐγὼ φιλαίνῃς ἢ πύβωτος ἀνθρώποις,
 ἔπαυθα γήρατῶ μακρῶ κηκοίμημα.
 μὴ μ' ὦ μόταε ναῦτα πῦν ἄρκυ κέμπτω,
 χλαῖν τε ποιῶ, καὶ γέλωτα, καὶ λέχην.
 ἔγρ' μάλ' ἔν Ζην', ἔμ' καὶ τὸς κέτα κούρους,
 ἔκ' ἢν δὲ ἀπὸρασ μάχλος, ἔδ' ἐθιμῶδης.

Πολυκράτης δέ, πῦν γόνῃν ἀθιναῖος,
 λόγων τί παμπάλημα, καὶ κενὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν οἱ ἔγραψεν. αὐτὴ δ' ἔκ' οἶδα.

Αντιφίλου.

Νεκροδόμον κληντῆρα φίλων ὁ πρέσβυς ἀείρων
 ἔνδοθεν, ἄφρα λάβοι μισθὸν ἐθιμέριον,
 σφαλμάτος ἐξ ὀλίγοιο πεισῶν, θάνειν ἦν τὸρ ἐτοῖμος
 εἰς αἰΐδῃν. ἐκέλει δ' ἢ πολὴν προφασιν.
 ἔν δ' ἄλλοις ἐφόρῃ νεκροσύλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῶ
 ἀσκήντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαβεν.

Αδέσποτον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδ' ἄσ, τριάδ' ἄσ δ' ὄ, μέτρον ἔθιχεν
 ἢ μετέρης βιοτῆς μάντιδ' ἀθέριοι.
 ἄρκου μαι τῆτοισιν. ὁ τὸρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
 ἠλικίης. ἔθανεν χῶ τριτέρων πύλιος.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ. ΙΙ

Αθήλον.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε γεωπόνε, βῶλος δούροισ.
ἦ δὲ κῆρ τὺ μβυς νωτοβατῆσι βόες.
κῆρ δ' ἄνεκνευασι. τί τὸ πλεόν; ἢ πόσος ἔτος
πυρὸς, δὲν ἐν τέφρῃς, κῆρ χθονὸς ἀρκάσετε;
ἔκ αἰεὶ ζήσεσθε. κῆρ ὕμῃσ' ἄλλος ἄρῳαται,
τοῖσιν ἄρξ' ἀμένεσ' πᾶσι κῆροσπορίης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΖ

Λεωνίδης.

Τίς, τίνοσ' αἴσα γῶα, πῆρ ἴν' ὕπ' κίονα κείσαι;
Πηξῶ, Καλλιτέλουσ. κῆρ ποδαπῆ; σαμίη.
τίσ' δ' ἔσε κῆρ κτερέϊξε; Θεόκριτος, ὃ με γονῆσ
ἐξεδούσαν. θνήσκουσ δ' ἐν τίνοσ; ἐκ τοκετῶ.
αἴσα πόσων ἐτέων; δύο, κείκοσιν. ἢ ῥά γ' ἄτεκνοσ;
ἦ, ἀμὰ ζῆρ τῆ Καλλιτέλιν ἐλιπον.
ζῶη σοι κείνοσ γε, κῆρ ὅσ' βαυθὺ γῆρσ' ἴμοιτο.
κῆρ σοὶ ζῆρνε πόροσ' πάντα τύχη τὰ κηλά.

Διοσπορίδης οἱ δὲ Νικέρχης.

Τὴν γοεραῖσ πνῆσασαν ἐν ἀδίνεασι Λαμίσκη
ἕπατα, Νικέρχης παῖδα, κῆρ Εὐπόλιδος,
σαυ βρέθεσιν διδύμοισ, σαμίην γένος ἀε παρὰ νείλω
κρῦπποσιν λιβύησ ἠόνεσ εἰκοσέτιν.
ἀμὰ κόρασ τῆ παιδὶ λεχαῖα δῶρα φέρουσαι,
θερμαῖ κῆρτὰ ἴμυ κῆρ δαίφρα χεῖτε τάρη.

Τὸ αὐτὸ οἱ δὲ Εὐκταῖσ βασιῶν.

Ἀρχέλω με δαμάκρτα Πολυξένην θεοδέκτη
παῖδα, κῆρ αἰνοπαυθῶσ ἐννεπε Δημαρέτης.

δαρον ἐπ' ὠδῶσιν, καὶ μητέρα· παῖδά τε δαίμων
ἔφθασεν, ἔδ' αὐτῶν εἰκοσιν ἡελίων.

ἔκταναι δ' ἐκέτις δ' αὐτῆ θάνον, ἄρτι τεκῆσα,
ἄρτι δὲ κῆρὸν ἔμνη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος.

Εἰς πλεῖον ἔκταναν ἰωνσταντινὴ πό-
λις δάμαλιν.

Ἰναχίης ἔκτις εἰ μὴ βοῶς τύπος, ἔδ' ἄλ' ἔμειο
κλήζεται ἀντιπῶν βοασθῆριον πέλαγος.

κείνην ἔκταντο παρῆθε βαρῆς χάλος ἠλάσεν ἠρης
ἔδ' ἄρτον, ἠδὲ δ' ἐγὼ κερκίσις εἰ μὴ νέκυς.

ἀνέτις ἦν δὲ Χάρητος. ἐπὶ δ' ἔκταναν ἐκείνος
τῆ δὲ φιλιππέων ἀντίπαλος σκευῶν.

βοῖδῶν δ' ἠκῆσον ἐγὼ τότε, ναῦ δὲ Χάρητος
ἀνέτις ἠπέροισ τέρπομαι ἀμφοτέραις.

Μελέαγρον.

Οὐ γὰμον, ἀλλ' αἰδῶν ἐπινυ μῆριδιον Κλειρίση
δέξατο, παρβενίης ἄμματα λυομένη.

ἄρτι ἔκταντο ἀπερίοισ νύμφης ἐπὶ Δικλίσις ἠχων
λωτῶν, καὶ θαλάμων ἐπλαταρῶντο βύραι.

ἠδ' ἔκταντο δ' ὀλοχυμὸν ἀνέκρανον, ἐν δ' ἔμναιος
σιγαθεῖς, γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.

αἰδ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδ' ἔχου παρὰ πασῶ
πῦκαι, καὶ φθιμένα νέρην ἐφαινον ὀδῶν.

Φιλιππου.

Ἄρτι καὶ ἐν θαλάμοισ νικηπίδος, ἠδὲ δ' ἐπὶ χῆς
λωγῶν, καὶ γαμικοῖς ἔμνος ἐχαιρε κρόταις.

θρήνος δ' εἰς ἔμναιον ἐκώμασεν, ἠδὲ τάλαινα,
ἔκταντο πάντα γαῖα, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.

δακρυόεις αἰδῶν, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτῶν ἐφ' ἄρκαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αντιπαύρου σιδωτίου,

εἰς Λαϊδα.

Τὴν κτῆ ἄμα χρυσῶ, κτῆ ἄλουργίδι, κτῆ σιῶ ἔρωτι
 θουπό μείνιν, ἀπαλλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν
 Λαϊδ' ἔχω, πολιίτην ἀλιζώνιο κορίνθου,
 πφρῆνης λουκῶν φαιδροτέρην λιβάδων,
 πῶο θνητῶ κυθέριαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρθε ἀγαυοὶ
 πλείονθε, ἢ νύμφης εἴνεκε τιαδαρίδος,
 θροεπόμενοι χαρίτας τε, κτῆ ὠνιτῶ ἀφροδίτην.
 ἢς κτῆ ὕπ' ἀνώδει τύμβος ὀδῶδε κρόκω.
 ἢς ἔτι κνώεντι μύρον ἢ διαβροχον ὀπταῖ,
 κτῆ λιπαρὰ θυοῦν ἀσθμα πνέουσι κόμμα.
 ἢς ἐπι, κτῆ λὸν ἄμυξε κτῆ τὰ ῥέθος ἀφρογένεα,
 κτῆ γοερὸν λύζων ἐσπνάχησεν ἔρωτι.
 εἰδ' ἢ πᾶνμοιον δούλην θέτο κέρδος ἀνῆν,
 ἔλλαξ ἄν, ὡς ἐλένης τῆσδ' ὕπερ, ἔχε πόνον.

Πομπηίῃ νεωτέρου εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἡ τὸ κελόν, κτῆ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
 ἢ μοιῶν χαρίτων λείρια θρεψαμένη,
 ἢ κ' ἔτι χρυσοχάλινον ὄρεθ' ἀρόμον ἠελίοιο
 Λαϊδ', ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ἀφελόμενον,
 κώμους, κτῆ τὰ νέων ζηλώματα, κτῆ τὰ ποθεύτων
 κνίσματα, κτῆ μύσην λύχρον ἀπειπαμένη.

Αραβίου γολασικῆ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ερπων εἰς ἐσούρην, τάρων ἔδρανον ἀμρικέλευθον
 Λαϊδος δὲ χαίης, ὡς τὸ χάραιμα λέγει.
 δαίλρι δ' ἐπασείσασ, χείροισ γάμω. ἐκ γὰρ ἀκουῆς
 σιντεῖρωσε ἔφην, ἢν πάρος ἢ κ' ἰδοῖμιν.
 ὦ πόσον ἢ γέων γόνον ἢ κτῆ χθῶ. ἀμ' ἴδε λήθην
 ναίεις, ἀγλαίην ὅν χθονὶ κτῆ τβεμένη.

Αδέσποτον.

Αἰμαὶνὴ πρὸς ἔρωτα, καὶ ἠδέα Κύπριδος ἔρωτα.
 Παρφορίλα, κενθὸς τῶς γλυκερὸς ἔμυσσας.
 ἔσβείθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' αἰοιδῶς
 ψαλμὸς, καὶ κυλίλων ἀλαμυραὶ προπόσεις.
 ἔδῃ δυσκίνητε, τί γῶν ἐπέρασον ἑτάειρον
 ἤρπασσας; ἢ καὶ σὺν Κύπρις ἔμηνε φρένας;
 φιλοδῆμου.

Ἐνθάδε τῆς βρυφειῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
 Τρυζόνιον, σαβανῶν ἀνθεμα σαλμηκίδων.
 ἢ κελύβι, καὶ δούμος ἐπέπρεπεν ἢ φιλοπαύζμων
 στυμυλίη μήτηρ, ἣν ἐφίλησε Θέωτα.
 ἢ μοῦσῃ σέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
 ὄργια, καὶ φίλτρων Λακίδος ἀφάμενη,
 φῦε κατὰ σήλης ἱερῆ κόνι τῆ φιλοβαίχῃ
 μὴ βῆστον, ἀλλ' ἀπαλάσ λανκοῖων κῆλυκτος.
 Ουῖλλου.

Ἡ κροτάλοισι ὄρχιστροῖς ὄριστον, ἢ περὶ πάγκαις,
 καὶ κυβέλη πλοκῆμονος ῥίψαι ἐπισαμένη,
 ἢ λωτῶ κερσέντι φορουμένη ἢ φῖς ἐφεξῆς
 εἰδῆ ἀκρήτου χειλοποτεῖν κῆλυκτος,
 ἐνθάδ' ὕπν' ἠελείας ἀνακαύεται, ἢ κ' ἐτ' ἔρωτι,
 ἢ κ' ἐτι παννυ χιδῶν τερπομένη καμάτοις.
 καὶ μοι, καὶ μανίαι, μέγα χάρερετε. κούδεται ἔδῃ,
 ἢ κ' πρὶν σιφάνων ἀνθεσι κρυπτομένη.

Αδέσποτον.

Εἴησσι Καλλικράτεια, καὶ ἀνέα τέκνα τεκῆσα,
 ἔδενδς, ἔδελμις ἐδρακόμενιν βάνκτον,
 ἀλλ' ἔκταν, καὶ πέντε δίνυσάμιν ἐπιαυτῆς,
 σκήπτωνι βρομερῶν ἢ κ' ἐπιθεῖσα χέρα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Αδ' ἐγὼ ἢ περιβότος, ὕπ' ἡλακί τῆ δὲ τέθειμαί,
μοῦδ' ἐνὶ ζῶντων ἀνέρι λυσαμένῃ.

Διοσκορίδης εἰς τὰς κελυμβιδίας.

Οὐ μὰ πόδε φθιμένων σέβασ ὄρηιον, αἶδε Λυκόμεβω,
αἰ λάχομεν συγερὴν κληθδὸνα θυγατέρω,
ἢ τέ τι παρθενίην ἢ χυώμεν, οὔτε τοκῆας,
ἢ τε πόρον, γήσων ἀπτυτάπνι ἐρών,
αἰμὰ κῆθ' ἢ μετέρης γενεῆς ῥιζιλὸν ὄνειδος,
φίμην τε συγερὴν ἐφλυσεν δῶ χίλοχος.

Αδ' εἰσοπτον εἰς τὸ αὐτὸ.

Αρχίλοχον μὰ θεῶς, κῆθ' αἰμόνας, ἢ τ' ἄργαῖες
εἶδομεν, ἢ θ' ἥρης ἐν μετὰλω τε μένῃ.

εἶδ' ἢ μεν μάχλοι, κῆθ' ἀτάσθαλοι, ἢ κ' οὐν ἐκείνος
ἦθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Αδ' ἴλιον εἰς τὸ αὐτὸ.

Δεξιτερὴν αἶδα θεῶ χεῖρα, κῆθ' τὰ κελαίνα
ὄμνυμεν ἀόρητου δέμνιχα φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἐτυμον, κῆθ' ὕπ' ἡβονί. πολλὰ δ' ὄπιπρῶς
αἰχρὰ κῆθ' ἢ μετέρης ἐδλυσε παρθενίης
ἀρχίλοχος. ἐπέων δὲ κελὴν φάτιν, ἢ κ' ἐπὶ κῆθ' αἰ
ἐργα, γυωλλεῖον δ' ἐπράπεν εἰς πόλεμον.
πιερίδω, τί κῆθ' ῥοσιν ἐρυβρισηῖρας ἰάμβους
ἐφάπετ' ἢ χῆστίω φωτὶ χαριζόμεναι;

Αντιπάρου.

Τὰν μὲν αἰεὶ πολυμυθον, αἰεὶ λόλος ὠξένη κίνα
φάσει. τὰν δὲ μέβασ σῶηροπον, αἶδε κῆθ' ἴλιξ.

τὰν κῆθ' ἴλιξ, τὰ πῆσα. τὰ δ' εἰρία, πῆ φιλοεργόν.
ἀνδρμα δ' αὐ μίηρασ, πῆ πολιοκρόταρεν.

τοῖανδε σαλκρῶς ὄδ' ἐκρυφε βιπῆδα τύμβος,
τὰν τι μελάχραντον νυμερίδιαν ἀλοχον.

αἰὲν ὦ νερ, καὶ χαίρει· καὶ οἱ χομένοισιν ὄψαν
 τῶν αὐτῶν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

Ἀλλὰ εἰς γαυαῖα, ἥ τις ἐκλείτο Φιδίς.

Δίξηναι κατὰ θυμὸν ὄτου χάριν ἀπαροδίτις
 διατάξει φῖ μοῦων γράμμα λέλογχελίθως,
 καοτύποις σμίλαις κειλολαμμένον· ἢ ρα γαυαῖα
 τῆ χθονὶ κειλομένη χιλιάς ἦν ὄνομα;

ἔστο γὰρ ἀγγέλης κορυφόμενος εἰς ἓν ὄρισμός.

ἢ ἢ μὲν, εἰς ὄρθαν ἀβραπὸν ἔμῃ μολεν,

ἢ δ' οἰκρὸν ναίουσα ἢ δ' ἠρίον, ἔπλετο Φιδίς.

ναῦ σφιγγὸς κίφους οἰδίως ἐφρασαίμην.

ἀνερός, ἢ κ' διασίο καμὼν ἀνιγμὰ τύποις,

φεύγος μὲν ξωπετοῖς, ἀξωπετοῖς δ' ἔρεβος.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλῃ, αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ ὄρισῶ,

αὐτὰ Τιμαβῶ, παῖδ' ὄρισῶ δ' ἠκ,

πᾶσι ὑπ' ὄσινος περονουμέναι· αἴς ἐπι, ἔστο

σάμα πατὴρ σάσας, κατθαν' ὄρισῶ δ' ἠκος.

Αραβίς χολαστιῦ ἐπὶ τῆ ἰδία μητρὶ

κειμένη ἐν βυζαντίῳ.

Ὡ ξένε, τί κλαίεις; διὰ σὸν μόρον· οἶθα τίς εἶμι;

ἢ μὰ πν· αἰεὶ ἐμπης, οἰκτροὸν ὄρω ἢ τέλος.

εἰ αὖ δὲ τίς; Περὶ κλεια· γαυητίνος; ἀνδρός ὄρισῶ

ρήτορος, ἐξ ἀσίης, ὄνομα Μεμνονίου.

πῶς δ' εἰ σε βασιτορίη κατέχευ νόγης; εἴρεο μοῖραν,

ἢ μοι τῆλε πάρης ξείνον ἐδῶκε τάρων.

καὶ δ' ἀλίπθ; ποιέτηρον· ὅς ἐν μεγάροισιν ἀγύων,

εἰ καὶ χεται μαζῶν ἢ μετέρων σαγόνα.

καθε καλῶς ζῶσι· ναὶ καὶ σίλος, αἰχρα κείνω.

ἢ φρά· μοι ἠβήσας, δάκρυ φίλον σαλαῖοι.

δε φρά· φ.
 corrigo.
 φ. φ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Μελέαγρου.

Δάκρυά σοι κῆνέ ρθεν ὑπὸ χθονὸς ἠλιοδώρα
 δωρῶμαι, σπράγας λείφανον εἰς αἰΐδην,
 δάκρυα δυσδάκρυτα πολυκλαύτω δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 σπένδω μνάμα πόθων, μνάμα φιλοπροσωπίας.
 οἴκτρον γὰρ οἴκηθ' ἀφίλῳ σε κῆν ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
 αἰάζω, ηενεάγ εἰς ἀχέροντα χάριν.
 κῆ, αἰ, πῶ ἢ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλασ; ἄρπασεν ἄδασ;
 ἄρπασεν ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
 αἴμα σε γοαῶμαι γὰ πάντοφρ, τὰν πανδύρτον
 ἢ ρέμα σοῖς κόλπτοις μάτερ' ἔναγκῆλισαι.

Τύμνω.

Μη' σοι τῶτο φιλαίνι, λίην ἀπικαίριον ἔστω,
 εἰ μὴ πρὸς νείλω γῆς μορίης ἐτυχεσ.
 αἴμα σ' ἐλευθερίας ὄδ' ἔχει τάφος, ἐπὶ γὰρ ἴσθι
 πάντοθεν εἰς αἰΐδην ἐρχομένοισιν ὄδ' ος.

Σαπφούς.

Τιμάδος ἄδ' ε κόνις, τῶν δ' ἦ πρὸ γάμοισι θανῶσαι,
 δέξατο φερσεφόνος κυάνεος θάλαμος.
 αἴς κῆν ἀφθιμένας, πᾶσαι νεοβιγέτ' χαλκῶ
 ἀλικυθ, ἰμερτῶν κρατὸς ἔβεντο κόμαν.

Καλλιμάχου.

Τιμονόη, τίς δ' ἐαί; μὰ δαίμονας, ὅσ' αὖν ἐπέγνωτ,
 εἰ μὴ Τιμοβέου πατρὸς ἐπὶ ἡν ὄνομα
 πῆλη, κῆν μίθυμνα τεύη πόλις, ἢ μέγα φιμί
 χῆρον ἀνιῶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ιωάννου ποιητῆ τῷ

βαρβουκῆλου.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐχατίης λίνα μοίρης,
 ἦνεσα κῆν χθονίους, ἦνεσα κῆν ζυγίους.

τ' ε μί,

τὸς μὲν, ὅτι ζῶν λίαν ἀνέρα· τὸς δ' ὅτι τοῖον.

ἀλλὰ πατὴρ μί μνοι πασιν ἐφ' ἡμετέροισ.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Τῷτο σαφροσώως ἀντάξιον ἄρειο Νοσῶ,
δάκρυά σοι γαμέτωσ σπείσε κρηταφθιμένα.

Κύρου ποιητῆ.

Τρεῖς ἐτέων δεχθῆσθε, μαίης χρόνος, ὅν προία δ' ἄλλα
ἔφρεχεν· ἀλλ' αἰδῆσ πικρὸν ἐπεμψε βέλος.

θιλυτέρην δ' ἤρπαξε ῥόδων κηλύκειαιν ὁμοίην,
πάντ' ἄπμαξαμένην ἔργα τὰ Γηνελόπης.

Ιβλιανῷ ἀγυπτίῳ.

Αὐτῷ Θεοδότῃν ὁ ζωγράφος· αἶθε δὲ τέχνης
ἡμβροτε, κηὲ λήθην δῶκεν ὁδυρομένοισ.

Λεοντίου χολασιχῷ

Σῆμα Ῥόδης· τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάρις,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.

αὐτῇ αἰμνήσσιο λέχος κηδομισε Γεμέλλῃ,
ὃς πάρος ἀνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.

κηρῆς μὲν μόρον ἄρεν· ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζῶειν· τῶν ἀγαθῶν ἔδεχόμεθα μόρον.

Αγαβίῳ εἰς τῷ ἀδελφῆν αὐτῷ Εὐγενίῳ.

Τῶν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίῃ, κηὲ αἰοιδῆ,
τῷ πλυκυσί σου μνάμονα θεομοσώως,

ἀγνίαν, κηὲ πῆγ χθονίη κόνις· αἰδ' ἐπὶ τῷ μβῷ
κείραντο ποκῆμους, μούσα, θέμις, Παφίη.

Ιβλιανῷ ἀγυπτίῳ.

Οὐώμα μὲν, Καλῆ· φρεσὶ δὲ πλέον, ἢ ἐ προσώπῳ
κηὲ θανε· φῶν, χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

κηὲ γὰρ ἔην Παφίη πανομοίῳσ· ἀλλὰ σιωπῶν
μοσῶν· τῶς δ' ἐτέροισ, Παλλάσ ἐρυμνατάτη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

τίς λίθος ἂν ἐζήσεν, ὅτ' ἐξήρπασεν κείνην
 ἀρυβίης αἰδέης ἀνδρός ἀπ' ἀγκυλίδων;

Τὴ αὐτὴ πῦθα-

σικόν.

Σοὶ σορὸν ἀλλάγῃα Ροδῶν, καὶ τύμβον ἐγείρει,
 ῥυσία τε φυχῶν δῶρα πένησιν ἐμῇ
 ἀντ' ἀεργεσίης γλυκερὸς πόσις. ὅπῃ θανάσσα
 ὠκύμορος, κείνη δῶκεν ἐλευθερίην.

Γαλλασῶ.

Ψύλλα πρεσβυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα,
 αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
 ἄλλομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς αἰδέου,
 ταῖς διαπύλαις ἧς ἦν σύμμετρον ἀραμένη.
 πάντα φαρῶσα βίον, σωμαπώλετο ταῖς διαπύλαισιν.
 ἦλατο δ' εἰς αἰδέην ὡς ἀπεκρμάτισεν.

Εὐτολμῆς.

Υἱὸς ὠκύμορος θάνατον πενήσσα Μενίππῃ,
 κωκυτῶν μεγάλῳ πνῦμα σιωεξέχεεν.
 ὅδ' ἔχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
 αἰετῶν καὶ θρήνου παύσατο, καὶ βιότου.

Αδέσποτον.

Υστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεκρίστῃ
 παῖδα, καὶ ἀμφὶ τὰρα πικρὸν ἔπαυσε βίον.
 κωλύσασα γὰρ ἄανον ἐχάνθανε μηρὸς ἀνίη,
 ὅτ' ἐπὶ πικρῆ φαι πνῦματος ἔχει ῥόους.
 θιλλύτεραι τί τοσούτων ἐμεβήσασθε τάλαινας
 θρήνον, ἵνα κλαύσῃ τ' ἄχρι καὶ εἰς αἰδέου;

Γαλλασῶ.

Ἡρπασέ τις νύμφην. καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
 φυχῶν συλήσασ' ἑρπομένων ἀγέλην.

εἶς γάμος, εἰ ἡοσιπέντε τάρους ἔπησε θανάτων.
 πάνδημος δὲ νεκρῶν εἶς γέγονεν θάλαμος.
 τύμφῃ Γενθεσίλεια πολύσπε, νυμφίε, πενθῶ.
 ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλῆσιος ὠθανάτοις.

Διμιλιανῶ.

Ἐλκε τάλαν παρὰ μηρός, ὄν ἔτι μάζον ἀμέλξης.
 ἔλκυσον ὑστάτιον νόμα κρηταρβιμένης.

ἦ δῃ γὰρ ξιφίεσσι λιπτόπνοος ὀμαῖ τὰ μηρός
 φίλτρα, κῆρ ἐν αἰδῇ παιδοκομείν ἔμαθον.

Αδελον.

Ἰστάτιον φώκεια κλυτῇ πόλι τῆτο Θεωνῶ
 εἶπεν ὄβ ἀκρύγετον νύκτα κρηταρβιμένῃ,
 οἶμοι ἐγὼ δὲ πηνος, ἀπέλλιχε ποῖον ὄμυνη,
 ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περὴς πέλαγος;
 αὐτὰρ ἐμῶν χερσὶν μόρος ἵσταται. ὧς ὄφελόν γε
 χερὶ φίλην πλὴν σὴν χεῖρα βαλλῆσα, θανεῖν.

Αδελον.

Τίπτε μάτην γούωντες, ἐμῶ παραμίμυτε τύμβω;
 ἔδεν ἐχῶ θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοισι.

λῆγε γούων, κῆρ παῦε πάσις. κῆρ παῖδες ἐμείο
 χιέρετέ, κῆρ μνήμην σώζετε ἀμαζονίης.

Αδέσποτον.

Ἀλκιστὶς νέη εἰμί. θάνατον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἔσθλῃ
 Ζήνωνος. ἦν, μῦνον ἐπὶ σέρνοισι ἐδέδερμην,
 ὄν φώτος, γλυκερῶν τετέκνων, πρῆκριν' ἐμὸν ἦτορ.
 ἔνομα Καλλιπράτεια, Βροτοῖς πάντεσσι ἀγαθή.

Αδελον.

Εὐχέσθω τίς ἐπειτα γαυὴ ἴκον, εἶπε Πολυξῶ,
 γαστὴρ ὑπὸ ποισῶν ῥιγνυμένη τεκνῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μαίης δ' ἐν παλάμησι χυθεί νέκυνσι δ' ἐπὶ γάσσον
 ὠλισθόν, κοίλων ἄρσενός ἐκ λαγόνων,
 μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἰς ἄρα δαίμων
 τῆς μὲν, ἀπὸ ζῶν ἐίλετο, τοῖς δ' ἐπορεν.

Δσικηπιάδου.

*Πλάτωνος
 Ἀθήν. Λαερτ.*

Ἀρχαῖαν αἶαν ἔχω πλὴν ἐκ κολοφῶνος ἑταίραν,
 ἄς κῆρ ἐπὶ ρυτίδων ὁ γλυκὺς ἐξέτ' ἔρως.

ἦν νέον ἠβήσασαν ἀποδρέφαντός ἐραστά, *οἱ κείνην ἠβήσασαν*
 πρωτοβόλοι διατῆς ἠλθετε πυρκαϊῆς. *πρωτοβόλοι δὲ οὗτοι.*

Ἀθίλον.

Μὴ δὲ χεῖρα χθονίοις μετὰ δαίμονος ἄμμορος εἴης
 ἢ μετέρων δῶρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
 ἄμμία, ὄνευ Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη,
 τύμβον, κῆρ σῆλην, σὸν ἐθέμεθα χάριν.

Ἀθίλον.

Μὴ με θοῶς κῦδισε παρέρχει τύμβον ὀδῖτα,
 σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσὶ κελυθόπορε.
 διεκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς εἶ, πόθεν, ἄρμονίαν γὰρ
 γνώσασαι. ἢς γενῆ λάμπεται ἐν μερόποις.
 πάντα γὰρ ὄνα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
 ἀγενίην ἐρατῶν, ἠδέα, σωφροσῶων.
 τοῖς τύμβον ἄφρισον. ὄνα οὐρανίαν γὰρ ἀταρταῦς
 ψυχὴ παπῶναι, σῶμ' ἀποδυσάμενη.

Ἀθίλον.

Νικόπολιν μαρῶντος ἐθήκετο τῆ δ' ἐπὶ πέτρῃ
 ὀμβρίσας δαυφύσις λάονακς μαρμαρέην.
 ἦν οὐδὲν πλέον ἔχε. τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδους
 μοῦν ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀόχου;

Corrigit Salmas. ad Acsillem Tat.

*οἱ νέον ἠβήσασαν ἀποδρέφαντες ἐραστά
 Πρωτοβόλοι, δι' ὄσης ἦλθετε πυρκαϊῆς
 σοφῶν ὡς πάντα.*

*Plato non videtur in hoc loco verum principium sed in non copulatio nec participium
 At hoc in hoc loco est. Annotat. Herodian. deponit. Lucratel. Aspasian.
 id est de hoc loco est. Annotat. Herodian. deponit. Lucratel. Aspasian.*

Ερμίου.

Ατθίς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δὲ μ' Ἀθηνῶν
 λυγρὸς ἄριστος Ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐλήισατο,
 καὶ θέτο ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανάσιος,
 ὅσπερ νησαίη κῦζικος ἠμφίεσεν.
 Χείροισ' ἢ θρέψασα, καὶ ἢ μετέπηγα λαχούσα
 χθῶν με· καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξιὰ μένη·

Αγαθίου.

Ναὶ λίτομαι παροδίτα, φίλῳ κατὰλεξον ἀνοίτη
 αὐτ' αἶν' ἐμὴν λυγρὴν παρίδα θρασυλίην,
 καὶ θανε σὴ παράκοιτις· ἔχει δὲ μιν ὦν χθονὶ τύμβος,
 αἶ, αἶ, βοασορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος.
 αἰγά μοι αὐτῷ τῶν χε κενήριον ἐγγύθει σείσ,
 ὄφρ' ἀναμιμνήσμητῆς πατε κενιδίης.

Αθίλων.

Ορᾶς πρόσωπον καλῆς τῆς σώφρονος;
 εἰ καὶ τέθνηκε, τᾶς δαίτας γνωρίζεται·
 ψυχῆς ἢ καὶ ἄλλος μᾶλλον, ἢ τὸ σῶματος.

Αδέσποτον.

Τῆ δὲ ποτ' ἀντιρέϊσον ἐδέξατο γαῖα χανῶσα
 Λαοδίην, δ' ἠΐων ὕβριν ἀγνομένην.
 σῆμα δ' ἄμαλδαιάντος ἀνώγειο χρόνοις,
 Μαίξιμος ἐκδήλον θῆκ' Ἀσίης ὕπατος.
 καὶ κέρης χαλκίον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλη
 κείμενον ἀκλειῶς, τῶ δ' ἐπέθικε κύνκλω·

Κριναγόρου.

Υμνίδα πῶ Εὐάνδρου ἐρᾶσμιον, αἰὲν ἄβυρμα
 οἰκογενὲς, κέρην ἀέμυλον ἀναέτιν,
 ἠρπασασ' ὡς ἄλλης αἰδέη τί, πρόωρον ἐφείε
 μοῖραν, πῶ πάντως σοῖό ποτ' ἐνομένην·

ΖΗΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Αντιπάβου.

Οὐχὶ βαθυζώνων ἱππαρχία, ἔργα γωαικῶν,
 τῶν δὲ κωῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βιότον.
 ὅδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονήτιδες, ὃ βαθυπέπλος
 ἀμχρὶς, ὃ λιπόων ἀνάδε κεκρύφαλος,
 ὅδ' αὖ δὲ σκίπωνι σωέμπορος, αἶτε σιωπῶς
 δίπλαξ, καὶ κοίτας βλήμα χαμαιλεχέος.
 ἄμμι δὲ μινκαλί' αὖ κρέων βίος ἦν ἀταλάντας
 τῶν ὅσον σοφία κρέων ὀριδομί' αὖ.

Καλλιμάχου.

Κρηθίδα τῶν πολὺ μύθων, ἐπιστιμένην κελα' παίξιν,
 δίζονται σαμίων πολλοῖσι θυγατέρου,
 ἢ δίσταν σωέριθον, ἀεὶ λάλον ἢ δ' ἀποβρίξει
 ἐνθάδε, ἦν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Αθηνῶν.

Εὐήθης Τρύτατος, ὃ κ' ἐπ' ἀγαθῶν ἐλοχούθῃ
 κληδόνῃ. ὃ τῶν ἀν' ὧσ' ὠλετο δαιμονίῃ
 ὄρτικος. τὰ δὲ πολλὰ κητήγαγεν ἐν βρέφος αἶδην,
 σὺ κείνη. δεχθήτην δ' ὃ χυπέρηεν εἶω.

Αντιπάβου.

Ἦπυ σε χθονί' αὖ δρετμιάς ἐξ ἀκέρτοιο
 κωκυτῶ θεμέναν ἵχνος ἐπ' ἡγῶνι,
 οἰχόμενον βρέφος ἀρτικίω φορέκσαν ἀγροῦ,
 ὦπτηραν θαλερὰ δωρίδες εἰν αἶδα,
 κενόμενα τέο ἡἦρα. σὺ δὲ ξάνυσα παρειάς,
 δαίριον ἐξεῖπες φῶν ἀνιαρὸν ἔπος,
 διπλῶν ὠδύνασα φίλον τέκον. ἄλλο μὲν ἀνδροῖ
 ἀρρονι κελλιπόμαν, ἄλλο δ' ἀζωφθιμένοις.

Ηρακλείδου.

Διόνις, ἄρτι σκῆπτος ἐπὶ σέλασ δὲ μετόπισθε
 σάδονται φύλλων ἡμιθανεῖς σέφανοι.
 γράμμα διακρίναντες ὁδοιπόροι, κέρρον ἴδωμεν.
 λυγρὰ περιπέλλειν ὅσα φατίτινος.
 ξέν', ἄρετη μίαις εἰμι πάρα κενίδος. Εὐφρονος ἦλθον
 ὅτ' ἄλεχος ὠδίνων ἢ κ' ἄμορος γενόμεαν.
 διατὰ δ' ὁ μὲ τί κτυσα, τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
 γήρωσ. ὃν δ' ἀπάρω, μητι μύσσωον πόσιος.

Θεοδωρίδου.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα ἢ φαινάρετ' ἰσὶ ποτὲ κῆραι
 κέρσαντο ξανθὸς θεααλίδης πλοκῆμης,
 πρωτόπικον, κῆρ' ἀποτμόν ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην.
 λάριασαν δὲ φίλην ἠκῆχε, κῆρ' τοκέας

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Διοσχορίδου. 137

Δῦλος ἐγὼ. ναὶ δῦλος. ἐλθερίω δέ με τύμβω
 δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔβαν βροχέα.
 ἀάων', ἀσινῆ τείνοισ βίον. ἢν δ' ὑπ' γήρωσ
 πρὸς με μόλις, σὸς ἐγὼ δέσποτα κὴν ἀΐδω.

Δέσποτον.

Σοὶ κῆρ' νῦν ἢ πρὶ γῆν ναὶ δέσποτα πιστὸς ὑπάρχει,
 ὡς πάρος, ἀνταίης ἢ κ' ἐπιληθόμενος.
 ὅς με τὸν ἐκ νύσσηφ' ἰς ἐπ' ἀσφαλὲς ἠγάγεθ' ἴχνος,
 κῆρ' νῦν ἀρκεσῆσθῆ δ' ὑπέθου κελύβη.
 Μάνην ἀγγείλασ πέρασιν γένος αὐδ' ἐμὲ ρέξασ,
 ἔξεισ ἐν χρεῖη δ' μῶσασ ἐτοιμοτέρως.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἢ πρὶν ἔσσα μόνω τῷ σώματι δῦλη,
 κῆρ' τῷ σώματι νῦν ὄρεν ἐλθερίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καὶ φιλῶν με, μὴ δὲ μίσης
 πῦρ ἐπ' ἐμοί. πέρσης εἰ μὴ, καὶ ἐκ πατέρων
 πέρσης αὐθιγενῆς. καὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μίσηαι,
 ἢ μὴν τὸ χλεποῦ πικρότερον θανάτου.
 ἀλλὰ περιπίλασ με, δίδ' ἄ χθονί. μὴ δ' ἐπὶ νεκρῶ
 λουφᾷ χέης. σέβομαι δέσποτα καὶ πταμύς.

Απολλωνίδου.

Ἥλλάχθι θανάτοιο τέος μέρος. ἀντί δὲ σέο
 δέσποτα, δούλος ἐγὼ συγγόν' ἐπλησα τάφον,
 ἦνίκα σὺ δακρυτὰ χεῖρά χθονὸς ἠρία τῶ χον,
 ὡς αἶν ἀπρηθιμένυ κείθι δέμασ κτερίσω.
 ἀμρὶ δὲ μ' ὠλιάθε ξωπὴ κόνις. ἢ βαρὺς ἡμῖσ
 ἐς αἰδης. ζήσω γὰρ σὸν ὑπ' ἡέλιον.

Αθιλον.

Μάηης αὐτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νεκρὸ δὲ τεθνηκώς,
 ἴσον δαρεῖω τῷ μεγάλῳ δαύεται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ. εἰς Λαέρτην. 14

Αδέσποτον.

Χήχει καὶ πέριον ὁ πολὺς χρόνος, ἢ δὲ σιδήρου
 φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ἀλέκει δρεπάνῃ
 ὡς καὶ Λαέρταο πρὸ ἠρίαν. σ' χεῖδ' ἄν ἀκτᾶς
 βασιδ' ἀπρ. ἄν χρωῖν λείβεται ἐξ ὑέτων.
 ἔγομα μὴν ἠρωος αἰεὶ νέον. ἢ γὰρ αἰοιδᾶς
 ἀμβλαύειν αἰὼν κῆν ἐθέλη, δαύεται.

Βιάγορος εἰς Επεοκλέα, καὶ

Γολικεῖην.

Οἰδίποδος παίδων, θήβη τάφος. ἀλλ' ὁ πανώλης
 τῦμβος, ἔτι ζώντων ἀεθάναται δοράτων
 κείνους

κείνους ἢ τ' αἰδῆς ἐδαμάλατο· κῆν ἀχέροντι
 μάρνανται· κείνων χῶ τάρος ἀντίπαλος.
 καὶ πυρὶ πῦρ ἠλέξαν ἰσχυτῖον· ὧ ἐλεῖσθαι
 παῖδ' ὅθ' ἀκοιμήτων ἀφάμενοι δ' ὀράτων.

Ἀντιφίλῳ εἰς Γρωτεσίλαον.

Θεαλαί Γρωτεσίλαε, σὲ κῆν πολὺς ἔσεται αἰών,
 φροῖα ὀφειλομένῳ πῶματος δ' ἄξάμενον.
 σῶμα δέ τοι πτελέσει σιωπρὲς ἀμφικομῶσι
 τύμβου ἀπεχθόμενης ἰλίου ἀντιπέραν.
 δένδρεα δυσμίμιτα, καὶ ἦν ποτε τείχος ἰδῶσι
 φῶτον, αὐαλέαν φυλλοχοῶντι κόμην.
 ἔστος ἐν ἠρώεσσι τ' ἦν χόλος, ἔ μέρος ἀκμήν
 ἐχθρὸν, ἐν αἰψύχοις σώζεται ἀκρέμοσιν.

Εἰς Ἀχιλλέα.

Τύμβος Ἀχιλλῆος ρηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
 δῶμισαν, φῶν δειμα καὶ ἔσομένων.
 ἀγριαλῶ δὲ νέουκην, ἵνα σοναχῆσι θαλάσσης
 κινδάνυτο παῖς τῆς ἀλίσσ' Ἐτίδος.

Εἰς Ἀχιλλέα, καὶ Γάβρακλον.

Ἀνδρὸς δῶ φιλόπτι, καὶ ἐν ταύχεσιν δόιστω,
 χαίρετον· αἰακίδη, καὶ σὺ μενοϊτιάδη.

Εἰς αἰάντα· Ἀσκληπιάδην.

Ἄδ' ἐγὼ ἀτλάμιον ἄρετ' ἀπὸ τῶσδ' ἐβήμαε
 αἰάντος τύμβῳ, κειραμένα ποχέμεε,
 θυμὸν ἄχει μάλῳ βεβολιμένα, ἔνευ' Ἀχαιοῖς
 ἄδολόφρων ἀπάτα, κρείσσον ἐμῷ κέκριται.

Ἀντιπέτρῳ εἰς τὸ αὐτ'.

Σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ροιτήσιον αἰνταῖς
 θυμοβαρῆς ἄρετ' ἀμύρομαι ἐζόμενα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄπλοχος, πινόεα, διὰ κρίσιν ὅπι πελασγῶν
 ἔκ δ' ἄρ' ἐτα νικῆν ἔλλαχεν, ἀμὰ δόλος.
 τὰ χεα δ' ἄν' ἔξεν Ἀχιλλεύς, ἄρσενος ἀνμῆς.
 ἔσκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφίεμεθα.

Ἀρχίε εἰς τὸ αὐτό.

Μῆνος ἐναυρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀπίδα τίνας
 νηυσὶ, βαρὰν βρώων ἀέν ἐμνας ἄρη.
 ἔδ' ἔσε χερμαδίων ὥσε κτύπος, ἔ νέφος ἰῶν,
 ἔ πῦρ, ἔ δ' οράτων, ἔ ξιφίων πάταρος,
 ἀν' αὐτῶς προβλής τε, κῆς ἐμπεδος ὡς τις ἐρίπην
 ἰδρωθεῖς ἔτλης ἀέλαπα δυσμενέων.
 εἰ δ' ἔσε μὴ τὰ χεαίν Ἀχιλλεύς ὥπλισεν ἑλλάς,
 ἄξιον ἀντ' ἄρ' ἐταῶς ὅπλα πορῶσα γέρας,
 μοιράων βυλῆσι τὰ δ' ἠμπακεν, ὡς ἀν' ὑπ' ἔ χθρῶν
 μῆτινος, ἀμὰ τεῆ πότμον ἔλης παλάμη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄδ' ἄστοτον.

Σῆμα τὸ δ' Αἰάντος τελαμωνίε, δὴν κτάνε μοῖρα,
 αὐτὸ χρῆσαμένη κῆς χερὶ, κῆς ξίφει.
 ἔδ' ἔδ' ἔνθνητοῖσι δ' ἠλώσατο κῆς μεμαῖμα
 ὠρέμενα κλωθῶ τῶ δ' ἔτερον φονεῖα.

Λεοντίε εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐνὶ βροίῃ τελαμωνίος, ἔτινι δ' ἔμπος
 ἀντιβίων ὁ πάσασ ὠχός ἔθανάτ' ε.
 τῶαις γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέροα γλῆμης
 ἔ χθρῶν, παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνω.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτό.

Αἰδοῦ ἐν βροίῃ μετὰ μυρίων ὠχός ἀέθλων
 μέμρεται, ἔκ ἔ χθρῶς κείμενος, ἀμὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐκτωρ Αἴαντι ξίφος ὠπίσεν, ἔκτορι δ' Αἴας
ζωστῆρ' ἀμροτέρων ἢ χάρις, εἰς θάνατος.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Πικρὴν ἀγγέλοις ἔκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασις
Αἴας, ἐκ πολέμου μὴ μ' ἔπορον φίλις.
ἔκτωρ γὰρ ξωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.

πῶ δὲ χάριν δῶρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἰλ' Αἴαντα μεμνόμενα. κῆρ πάσι ζωστῆρ,
εἴληυσε πριαμίδην δ' ἴφρια συρόμενον.

Ἔσως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μῦθραν ἔχοντα μῶρον.

Ἀντιπάρη εἰς Γρίαμον.

Ἥρωος Γρίαμα βαεὺς τάρος, ἔχ' ὅτι τοῖς
ἀξίος, ἀπ' ἐχθρῶν χερσίν ἐχωννύμεθα.

Διηρότα γραμματιῦν, εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐκτωρ, ὁμιρεῖσιν ἀεὶ βιβουμένε βίβλοισι,
θροδόμεν τείχεος ἔριος ἐρυμνότερον,
ὣν σοὶ μακρονίδης ἀνεπαύσατο. σῶ δὲ θανόντος
ἔκτωρ, ἐσιγήθη κῆρ σελὶς ἰλιάδος.

Ἀδέσποτον εἰς ἔκτορα.

Μὴ μετάρω σύγκρινε τὸν ἔκτορα, μὴ δ' ἐπὶ τύμβῳ
μέγρε τὸν πάσις ἐλλάδος ἀντίπαλον.

ἰλιάς, αὐτὸς ὁμιρος ἐμοὶ τάρος, ἐλλάς, ἀχαιοὶ
φάλλοντες. τῆτοις πάσιν ἐχωννύμεθα.

εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, ἢ κ' ἐμὸν αἶχος,
ἐλλήνων ἐχθραῖς χερσίν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχὴν εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ γενέταν τὸ νέρθε, κῆρ ἕνομα, κῆρ χθόνα φῶνι
σπῆλα, κῆρ ποῖα κηρὶ δαχμῆς ἔθανεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γεννητῶρ, Πριάμοσ, γῶσ, Ἴλιον, ἕνομα δ', ἕκτωρ.
ὦ ξείν', ὑπὲρ πάτρασ δ' ὄλετο μαρνάμενοσ.

Εἰς ἴον αὐτῶν.

Εἴ τινα πώποτ' ἀκουσασ' ἑκαλίου Φίλαν ἕον,
καὶ κρατερὸν δαμάμει, καὶ θαρσαλέον πολέμιζεν,
ἕκτορα ἴον Πριάμοιο νόσ μῆνον γεγενησθαι.

ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἕκτακεν ἀνὴρ,
ἀλλ' ἀπὸ πρῶτων, δαναοῖσι μάχης προφέροντά.
ὅν καὶ τῆδε θανόντα, τάροσ ὅδε ἀμδικελύπησ.

Εἰς Ἀλέξανδρον ἴον μεκεδόνα.

Ἐκτορι μὲρ προῆ σὺγκέσθαιεν, ἡ δ' ἔτι χεῖρασ
ἀντῆρον δαναῶν πασίην ἐπερχομένοισι.
πέλλα δ' Ἀλεξάνδρου σικκπῶλετο, παρὶ δ' ὄσοσ
ἀνδράσιν, ὃ πάτραισ ἀνδρόσ ἀγαλλόμεθα.

Γαρμενίωνοσ εἰς ἴον αὐτῶν.

Φθίδομαι Ἀλέξανδρον, φουδῆσ φατίσ, εἰπερ ἀληθῆσ
Φθῖβοσ ἀνικητῶν ἀπτεται ἕδ' αἰδῆσ.

Γεμίνοσ.

Χεῖρ με Πολυκλείτου βασιῶυ κέμεν, εἰ μὴ δ' ἕκῆνοσ
Σαλμονάσ, βρονταῖσ ὄσ Διοσ ἀντεμάνην.
ὄσ με καὶ εἰν αἰδῆσ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖσ
βάλλει, μισῶν με κῦ λαλέοντα τύπον.
ἔχε Ζεῦ πρησῆρα, μέθεσ χόλον, εἰ μὴ γὰρ ἄπνοσ
ὁ σκοπόσ, ἀφύχοισ εἰ νόσι μὴ πολέμησ.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Θεοσειβίασ. ΙΣ

Εἴ δ' ἐν ἀκισορίη προῖα κένθεα, κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' ἱπποκράτη, καὶ δευτερον ἀμφὶ Γαληνῶ.
κῶναυ ἀβλαβίου χορῶ περι σήμακτι κείται,
ἀδδομένη μετα' κείνον ἰανθρώποισι φανῆναι.

Ἀθῆλον.

Θεσσαλὸς ἰπποκράτης, κῆρος γένος, ἐνθάδε κέεται,
φοῖβον ἀπ' ῥίζης ἀθανάτου γεγαῶς,
πλείστα πρόπαια νόσων σῆσασ' ὄπλοισ' ὕγείης,
δῶξαν ἑλῶν πολλὴν ἔτυχεν, αἶμα τέχνη.

Ἀθῆλον.

Γαυσαγίαν ἰητροὺν ἐπάνυμον, ἀχιτέω ἦδ',
ἦνδ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἐθαφε κόνις.
ὅς πλείστους κρυεραῖσι μακρανομένους ὑπὸ νόσοις
φῶτασ', ἀπέσρεφεν Περσερόνας θαλάμων.

Εἰς ἸΞΕΥΤΑΣ. Ἀντιπάβου σισδωνίης. 16

Ὅπρην ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἀρπύκτειραν ἐρύκων.
σπέρματος ὑφιπετῆ βισονίαν γέρανον,
ῥινοῦ χερμασῆρος ἐὺστροφὰ κῶλα τιταίνων,
ἀχιμένης πῆανῶν εἶργον ἀπώθε νέφος.
καί με τίς ἐτήτερα παρὰ σφυρὰ διφάσ' ἐχιδνά
σαρκὴ ἦν ἐκ γενῶν πικρὸν ἐκείσα χόλον,
ἠελίου χήρωσεν ἰδῶς τὰ κατ' ἀθέρα λῶανων,
πῶποσιν ἔκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

Ἰσιδῶρα.

Ἰξῶ, καὶ κελάμοισιν ἀπ' ἠέρος αἶψιν ἐφερβεν
ἀμῆλος, λιπῶς, αἶψ' ἐν ἐλαθερίῃ.
ἔποτε δ' ὀβνεῖν ἐκυσιν χέρα κατὰς ἐκῆτι.
τότο θυφύν κείνω, τότ' ἐφ' ἐφ' ἀφροσαῶν.
ῥίς δὲ ῥηκοσὸν ἴσασ' ἔτος, ἐνθάδ' ἰαῦς,
παισὶ λιπῶν ἰξόν, καὶ πέρα, καὶ κελάμους.

Πινασάλλου.

Ἀμπαῦται καὶ τῆ δὲ θοδὸν πέραν ἱερός ὄρνις
πᾶσ' ὑπὲρ ἀδείας ἐζόμενος πλατάνου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦλετο γὰρ Γοίμανδρος ὁ μάλλιος· ὃ δέ τι κείται
 ἰξὸν ἐπ' ἀφροντῆ χυλάμενος κηλάμω.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. Αἰθιον. 17

Κύματα, κῆρυχάς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
 Δελφίνα, ξείναις κοινὸν ὄρα ματύχης.
 αἰγ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἔλεω ῥ' ἔπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,
 αὐθὺς με πρὸς τύμβον ἔπεφον ἀσεβέες.
 καὶ δὲ τεύσσα θάλαππα, διώλειε· τίς παρὰ πόντῳ
 τίσις, ὅς ἂν δ' ἰδίης φείσαστο σιωφοφίης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, 18

Λεοντίου χολαστικῆ.

Θρῆος οἰχομένε, τάχιστα τίς ποτε λείπετο μῦσα·
 σὺ δὲ Γλάτων φθιμένε, παύσατο κῆρυκισθάρη.
 ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τίς ἀπορήξῃ,
 ἐν σπᾶς σωζόμενη κῆρυξ, κῆρυκισθάρη.

Ἰνλιανῶ ἀπὸ ὑπαρχῶν αἰγυπία.

Ἡ γλυκερὸν μέλφασα, κῆρυκισθάρη, ἢ θρόνον αὐδῆς
 μὲν θηλυτέροις σῆξοσι ῥηξαμένη,
 κείται σιγαλή· ῥῶσον ἔθενε νήματα μοίρης,
 ὡς λιγυρὰ κλέσσαι χεῖλια Καλλιόπης.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτι φύσις θήληα, κῆρυξ πολιοῦ κερήνου
 ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κητέλυσε βίην.
 αἰγ' μόλις ξωοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
 φῶν, φῶν, Καλλιόπη, σὴν κητέλυσε ὄπα.

Αρχιβίου χολαστικῆ.

Φῶν, φῶν, πῶν δεκτὴν ἐλικωνίδια, πῶν λυραοῖδον
 ῥώμης, κῆρυκισθάρη, ἢ δε κέκασθε κόνις.

ὄλετο φορμίγγων τε τρίσιμα ταλῆξιν αἰοῖδ' αἶ
 ὡς περ ἰωάννα πάντα σιωλλύμενα.
 καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκεν ἐπέξιον ἑνὲα μῦσαι
 τύμβον ἰωάννας ἀνθ' ἑλικῶνος ἔχειν.

Εἰς Κῦν Ἠγοῦς. Ἀθῆλον. 19

Ἀδ' εἶ τοι δὲ χί' ἔγ' ἐπερίκλειε ἀλιθίνα γῶ
 ἔσκηε θάλα, μῦμα κωμησιῶσ.
 πάντα δέ τοι περὶ σῆμα τετάχεται, ἴπποι, ἀκόντες,
 αἰ κωῖς, αἰ σάλικες δίκτυ' ὑπὲρ σαλίων.
 αἶ, αἶ, λαίνα πάντα περιβόχασι δὲ θῆρες.
 αὐτὸς δ' εἰ κοσῆτος νήρετον ὕπνον ἔχεις,
 Ἀγαθίου.

Τὸν κρατερόν πανοπήα, ἦν ἀγραυτῆρα λέονταν,
 ἦν λαισιόερον κέντορα πορδαλίων,
 τύμβος ἔχει γλαυρυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
 σκορπίος, ὑτήσασ ταραδὸν ὄρεσι βιάτην.
 ἀγανέη δὲ τάλαινα, σίγῳά τε πὰρ χθονὶ κείται,
 αἶ, αἶ, θαρσαλέων πάγνια δορκελίδων.

Ἀθῆλον.

Εἶχε κόρων ὀβολὸν πενήης λιμηρὸν ἄριστον
 ὄργανον, ᾧ πῆνας ἠκροβόλιζε χῆνας,
 ἦ καὶ παρασίχων δολιὴν ὀδόν, οἷος ἐκείνος
 ψεύσασθαι λοξοῖς ὀμμασι φερβομένωσ.
 νῦν δ' ὁ μὲν, εἴν' αἶδ' ἦ, τὸ δὲ οἰ βέλος, ὄρφρανὸν ἦχε,
 καὶ χερός. ἦ δ' ἄγρη, τύμβον ὑπερπέτεται.

Εἰς Μεθύσοῦς. Ἀθῆλον. 20

Ἄορτάσθαι πῶν ἰεράς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
 ἀρβοτον ἀκρήτησ σπασαμένην κύλικος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐκ αὐθι φθιμένῃν βαυὶ κόνις. ἀμὰ πίθος μοι
σὺμβολον ἀφροσαῖως, τερπνὸς ἐπιστάριος.

Ἀντιπάρῃσι σιδωνίῃσι.

Τῆς πολιῆς τῶδε σῆμα μακρωνίδος. ἧς ἐπὶ τύμβῳ,
γλυπτήν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρης κύλικος.

ἢ δὲ Φιλαίφητος, καὶ αἰὲν ἀλάος, ὅν ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, ὅ τεκνίων ἀητιάων πατέρι,

ὅν δὲ τὸ δ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ Βάμχω
ἄρμενον, οὐ Βάμχω πληρῶς ἐπιστάρῳ.

Ἀρρενταρίῃσι.

Ἡ βρομίον ἐρξασα πολὺ πλεόν, ἢ βροφὸς ἰνῶ,
ἢ ἀλάος ἀμπελίην γῆν δαίσιμα μάχῃ,

ἠνίκα πῶϊ ἐρῆν ὑπέδν χθόνα, πᾶν δ' ἐμαραῖνθη
πνῦμα, πάρος κυλίκων πλείστον ἐπαυρομένη,

εἶπε τῶδε Μίνωϊ πάλας, φέρε χέλιπιν ἐλαφρῆν.
οἶσω κυάνεον τῆξ ἀχέροντος ὕδωρ.

καὶ τῆ παρθενίην ἰδὼ ἀπώλεσα. τῆτο δ' ἔλεξε
φασίδες, ἰν' αὐτῶν ἢ καὶ φθιμένοισι πέθον.

Ἀντιπάρῃσι.

Οὐκ οἶδ' εἴ Διόνυσον ὀνόασομαι, ἢ Διὸς ἰομβρον
μέμφομαι. ὀλιγαίροισι δ' εἰς πόδας ἀμρότεροι.

ἀγρόδε ἰδὼ κατιόντα πλύξενον ἐκπτε δαίρας,
τύμβος ἐχέ, γλιχρῶν ἐξεριπτόντα λόθων.

κεῖται δ' ἀεολίδος σμύρνης ἐκός. ἀμὰ τίς ὄφρησι
δεμαῖνοι μεθύων ἀποκτῆν ὑετίην.

Λεωνίδου.

Μαρωνίς ἢ φίλοιος, ἢ τίθων σποδός,
ὄταῦθα κεῖται γῆν, ἢ ὑπὲρ τάρου,

γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀπικὴ κύλιξ.
εἶνει δὲ καὶ γῆς νέρθεν ὅχ ὑπὲρ τέκνων,

ὅν ἀνοδοός,

alibi
Nymphiou &c
Spongia in uicini
ut rnto.

10
πρωτοῖον
αυτων ματ
απώλε
σαρτη
παρθενιον
αλλοσα
Hov. iliad. 3
inde fia. i.

ἄνδρός ἄς λέλοιπεν ἑσθλῆς βίου,
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὐδέχ' ἢ κύλιξ κενή.

Διοσκορίδης.

Τὴν τίτθην ἱέρων σφληνίδα, πῶς ὅτε πῖνοι
 ζωρὸν ὑπ' ἄσμεμῆς θλιβομένην κύλικος,
 ἀρῶν ἐπὶς ἔθικεν, ἴν' ἢ Φιλόκριτος ἐκείνη
 καὶ φθιμένη, ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχη.

Αἰθλον.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον ὦ παριόντες,
 τῷ χρῆσῳ χαίρειν εἶπατε Πραξιτέλει.
 ἦν δ' ὦ νῆρ μουσῶν ἰχθυήμερίς, ἡ δὲ πᾶρ οἴνω
 κρήνως, ὦ χαίροις ἀνδροῖε Πραξιτέλεις.

Εἰς μοιχοῦς. Ἀρχιβία χολαστικῆ. 21

Οὐχόσίοις λεχέων ἐτέρπετο λάτρηος ἀνὴρ,
 λέμβρον ὑπεκλήπων ἀμοιβῆς ἀλόχου.
 ἔξαπίνης δὲ δόμων ὄρουσ' ἔπεισε. τοὺς δὲ κενύργους
 ἔσκεπεν, ἀμύλοις εἰσέτι μισογμένους.
 ξανὴ δ' ἀμφοτέρως κατέχει παρῖς. ἐν ἐνὶ δ' ἄμρω
 κείνται, συζυγίης ἄκ' ἐτι παυόμενοι.

Εἰς ναυαγῆσαντας. 22

Ἀνακρέοντος.

Καὶ σὲ κληνορίδῃ πόθος ὤλεσε παρῖδος αἰης,
 βαροῆσαντα νότον λάλαπι χειμερίῃ.
 ὦρῃ γάρ σε πέδισεν ἀνέγγυος ὑγραδὲ πῶς σὺν
 κύματ' ἀμφ' ἰμερπῶν ἔκλυσε νῆλικίνην.

Λεωνίδα.

Εἴη ποντοπόρῳ πλοῦτος οὐρίος. ἦν δ' ἄρ' αἰτίας
 ὧς ἐμὲ, τοῖς αἰδῶ πρᾶσσε λάσση λιμέσι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μεμφέθω μὴ λαΐτμα κρηόξενον, ἀλλ' ἔσ' ῥήματι,
ὅστις ἄρ' ἡμετέρη πείσματ' ἔλυσε τάρος.

Πλάτωνος.

Ναυηγῷ τάρος εἰ μὴ, ὅδ' ἀντίον ἄβι ζωρῶν,
ἑὸς ἀλλ', κρηόξενον ἔπεσ' αἰδέως.

Λεωνίδου.

Ναυηγῷ τάρος εἰ μὴ Διοκλέος· οἷδ' ἀνάγονται,
φῶν ῥήματος, ἄπ' ἐμῷ πείσματι λυσάμενοι.

Προσείδωπον.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἀλός τί με θαΐτε; πολλὸν ἀναυθεν
χῶσαι ναυηγῷ τλήμονα τύμβον ἔδει.

Φρίων κύματος ἤχον, ἐμὸν μύρον· ἀλλὰ κρηόξενος,
χαίρετε, Νικητὴν οἵτινες οἰκτέρετε.

Πλάτωνος.

Ναυηγὸν με δέδορκος· δὴν ἠπιτένασκα βάλαιτα,
γυμῶσαι πυμάτω φάρκος ἠδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀτιρβήτοισι μ' αἰπέδυσεν,
ῥάρον ἄγος ῥάων κέρδεος ἀρᾶμενος.

ἠεῖνδ' κεν ἐκένυσσάτο, κρηεῖν αἰδέσκα φέροιστο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοῦ μὸν ἔχοντα φάρος.

Τῷ αὐτῷ.

Πλωτῆρ' ἐν, σωζοιοθε κρηεῖν ἀλλ', κρηεῖν κατὰ γαῖαν·
ἴτε δὲ ναυηγῷ σῆμα παρερχόμενοι.

Σιμωνίδου.

Τούσδ' ἐπὶ πᾶσι τὰς ἀκροβίνια Φοῖβω ἄγοντας,
ἐν πέλαγος, μίαν ἄξ', ἐν σκῆφος ἐπτερίσεν.

Καλλιμάχου.

Ἦφελε μήδ' ἐγένοντο θαλάσσης· ἔσθ' ἂν ἡμεῖς
καί τε Διοκλείδου Σώπολιν ἐσίνομεν.

παύσθ' ἄλλο, εἰν ἄλι' πεφύρεται νέκυσ· ἀντι δ' ἐκείνη,
 ἔνομα, καὶ κενεὸν σάμα παρέρχόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Νάξιος ἔν' ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀμ' ἐνὶ πόντῳ
 ναῶν ἄμα, καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολυμένην,
 ἔμπορος αἰγί νηθεὶν ὄτ' ἔπλεε· χῶ μὲν, ἐν ὕψῃ
 νεκρὸς· ἐγὼ δ' ἄλλως ὄνομα τύμβος ἔχων,
 κηρύσω παναλήθδ' ἐπεὶ τόδε φάσι θεαλάσῃ
 συμμίσσειν, ἐρίφων ναυτίλεδνομένων.

Λεωνίδου.

Εὐρυ μετρήχαια, καὶ ἀπήμεα κατὰ γῆς,
 καὶ νύξ, καὶ δουρερῆς κύματα πανδοσίης
 ἔβλαψ' ὠρίωνος· ἀπώλιαθον δὲ βίσιο
 κέλλαιχρος, λιβυκῶ μέσα θέων πελάγους·
 καὶ γὰρ πόντῳ δινάμενος, ἰχθύσι κύρμα
 οἴχημαι· φύσης δ' ἄτος ἐπεσιλίθος.

Γεταλλίου.

Ἀπελοπόννησος, καὶ δ' ἄσπλοος, ὠλέσε κρήτα,
 καὶ μαλεῖον τυφλάε καμπίο μέν' σπιλάδδ'·
 δάμιδος ἀστυδάμαντα κυδώνιον· αἰμ' ὁ μὲν ἦδη
 ἔπλησεν θηρῶν νηδύσας εἰναλίων·
 ὃν φάσταν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
 κήπεσ' ὅπου φάσαι, καὶ Διὸς ἄπειτάρος.

Ἀδέσποτον.

Γαῦσαι νηὸς ἐρετμά, καὶ ἔμβολα τῶ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 αἰὲν ἐπὶ ψυχῇ ζωηρατέρων σποδῆ·
 ναυαγοῖο τὸ μνήμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
 αὐθις ἀναμνήσαι ὃν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑΟΤ

Ισιδώρα ἀγαάτου, ἀπ' ναυηγῶ

πρὸς χειπόνον.

Τὸ χῶμα, τυμβός θιν· ἀμὰ τὸ βόε
 ἐπὶ χθὲς ἔτος, πλὴν ὕννιν τ' ἀνάσασον·
 κινεῖς σποδ' ἄν γάρ· ἄν δέ τοιαύτην κόνιν,
 μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀμὰ χεῖ δ' ἀκρυα.

Αντιπῶρος.

Οὐδέτερος ἄλος εἰ μὴ θανάων νέκυσ, ἀμὰ θαλάσσια,
 καὶ χθών, πλὴν ἀπ' ἐμῶ μοῖραν ἐχρῶσιν ἴσιν·
 σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάσγον ἰ χθυδὲς· ὁ δ' ἴσα δ' αὐτῆ
 βέβραται συχρῆ τῆ δὲ παρ' ἠϊόνι.

Τὸ αὐτῆ.

Ανθῆα ἦν ναυηγὸν ἐπὶ σῶμα πηνεῖοιο
 νυκτὸς ὑπὲρ βαίης νηξάμενον σανίδος,
 μοσιῶς ἐκ θαύμοιο θορῶν λυκός, ἄσκησιν ἀνδρῶν
 ἔκτανεν· ὦ γαίης κύματα πικρότερα.

Στατυλλίου Φλοῆ-

κου.

Λαίλαπα καὶ μανίην, ὁλοῆς προφυγόντα θαλάσσης,
 ναυηγὸν λιβυκαῖς κέμερον ἐν φαμάθοις,
 εὐχέχθῃ ἠϊόνων, πυμάτω βεβαρυμένον ὕπνω,
 γυμνὸν, ἀπ' συζερῆς ὡς χέμε ναυθορίης,
 ἔκτανε λυγρὸς ἔχισ· τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμώχθει,
 πλὴν ἐπὶ γῆς φάσγων μοῖραν ὄφειλομένην;

Ισιδώρα.

Οὐ χεῖμα νικῶδημον, δὲ ἀστρων δύσει
 αἰλὸς λιβύσης κύματος κτεκλυσειν,
 ἀμ' ἐν γαλήνῃ φῶν τάλασ' ἀννήμι
 πλοῦ πεδηθεῖς, ἐφρῶν δὲ δίφης ὕπ.

καὶ τὰ ἀήτεων ἔρχων, ἅ, πόσον κέκον
ναύταισιν, ἢ πνέοντάς, ἢ μεμνητόδας;

Στατυλλίου.

Γραικία ἦν πρέσβιαι, ἦν ἀλιχούτου ἀπὸ κούμβης
ζῶντα, ἦν ἀγκύροις, καὶ μετέοντα λίνοις,
ἐκ δεινῆ βροχίαια νότου κατέδυσε θάλατταν.
ἔβρασε δ' εἰς κροκέλιν πρῶτον ἠτόνα,
χέρας ἀπβρωθέντα, τίς ἔν νῆον ἰχθύσιν εἶποι
ἔμμιναι; οἱ μῦθοι αἶς ὀλέκοντο, φάρον;

Λεωκίδου ταραντίνου.

Θύριν ἦν βιγέροντα, ἦν ἀνάγκων ἀπὸ κούρτων
ζῶντα, ἦν αἰθίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθύσι λιθίστρα, σακηνέα, χιραμοδύτην,
ἢ χί πολυσκέλημιν πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης ἔτ' ἄρητοῦρος ἀπώλεσεν, ἔτε καταιγίς
ἦλασε τὰς πηλάς τῶν ἑτέων δολφίδας,
αἷμ' ἔθανεν καλύβη χοιρίτιδι, λυχνος ὀποῖα
τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σημα δὲ τῷ δ' ἔκαστος ἐφύρμισαν, ἔδ' ὀ μόλεκτρον,
ἀγὰ σιωερκατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

Αθίλων.

Τὸν μέγαν ἀκροπόρινθον, ἀχατῆν ἠλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν ἰσθμῷ σιμάδρομον ἠτόνα,
λαύκιος ἐσφελίξαι, δορυπόητα δὲ νεκρῶν
ὄσέα σωραθεῖς, εἰς ἐπέχει σκόπιλος.
τῆς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαῖς,
ἀηλεύτους κτερέων νόσφισαν αἰνιάσαι.

Αδδαίου μιτυλιναίου.

Ὁ κριπὰ Διότιμας, ὁ κούμασιν ὀλκίδα πῖσην,
κὴν χθονὶ πλὴν αὐτῷ οἶκον ἔχων πενίης,

*hic habetur
vide supra
N. 107. 108.*

Αθίλων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦν ἄριστος ὑπνώσας, ὃν ἀμείλιχον ἔκτετο πρὸς αἶδην,
αὐτέρεπτος ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.

Ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔχεν δ' ἄριστος
καὶ φθιμένος, πύμακτον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Ἀρξενταρίς.

Δύσμορος ἐκρύβθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῆμα
ἐκλασεν μήτηρ, μυρία Λισιδίην,

ψύσιν αὐγαίουςα κενὸν τάρων, ἀμὰ με δαίμων
ἄπνοον αἰθήρας βῆκεν ὁ μαρρόριον,

πυρκαϊόρην ἔχον δὲ κατ' αἰθαίνην ἀλά ποτμον,
πρυμνήχης σέλλων ἐκ βορέας κέλευς.

οἷ, ὃ δ' ὡς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀπὸ νηός,
ἄλλην πὰρ φθιμένους εἰσενέβην ἄκστον.

Ἐβρύση μεωνίου.

Ἡμῖα καὶ βιότοιο, καὶ αἶδος ἦγαγεν εἰσω
ναῦς ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχῶσα τέλη.

ἔβρεφεν ἰχθυβολαῦντα, κατ' ἔφλεγε τεθνηῶτα
σύμπλοος εἰς ἀγρην, σύμπλοος εἰς αἶδην.

ἄλβιος ἄγριππας, ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
νηὶ, καὶ εἰς ἰδίης ἔδραμεν εἰς αἶδην.

Φιλίππας.

Ἡπείρω, μ' ἀποδύσα νέκω φηχέτα θάλαππα,
σύρως καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σινύβαλλον.

κῆν αἶδη ναυηγός ἐγὼ μόνος, ὃ δ' ἐπὶ χέρσιν
εἰρήνην ἔξω φρικτλήνης σπιλάδος.

ἢ τύμβονε κρατῶσα κατ' ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
γαίῃ, ὃν κείνης μικέτι κλέπτε νέκω.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡϊόνι πῶδε σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄβρει,
σασαρον ἀλιρράζων ἐκ χύμενον σκοπέλων.

τῆ μὲν, ἐρημολόμης κείται, κῆς χῆρος ὀδόνταν
 κόρσιν· τῆ δὲ, χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχας,
 πληρά τε σαρκολιπῆ· ταρσὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
 θούρων, κῆς κώλων, ἐκλυτος ἄρμονίη·
 ἔτος ὁ πύλυ μέρης, εἰς ἣν ποτὲ φῶς, μακροῖσι,
 ὄσσοι ἀπ' ὠδίνων ἔκ' ἴδον ἠέλιον.

Βιάτορος.

Ἰχθυοῖσι, κῆς ποταμῶν, Κλητύνυ μόν' ἐχθρὸς ὄμιλος
 ὡσεν, ὅτ' εἰς ἀκρην ἦλθε τυραννοφόντος·
 αἶμα δ' ἴκη μιν ἐθαψεν· ἀποασαθεῖσα γὰρ ὄχθη,
 πᾶν δέ μ' αὖθ' ἔκ' κορυφῆν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν·
 κείται δ' ἔχ' ὑδάτεσσι διαβροχός· ἀδομένῃ δὲ
 γῆ, καύθη ἦν ἐπ' ὄρμον ἐλευθερίας.

Ηρακλείδης σινωπέως.

Λαέλαφ, κῆς πολὺ κῆμα, κῆς ἀντολαὶ δρυτοῦροιο,
 κῆς σκότος, ἀγᾶν τ' αἰδῶμα κῆκόν τελάλας,
 ταῦθ' ἄμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα· τριχθὰ δὲ κλαθεῖς
 ἴσος, ὁ μὲν φόρτω κῆ μὲ κέλυψε βυθῶ·
 ναυηγὸν κλαδίτε παρ' ἀγχιλοῖσι γονῆθε
 Τηλοσι μὲν, κωφὸν πησάμινοι λίθακῆ·

Ερυκίης.

Οὐχ ὅδε δειλαῖν σάτυρυ τάρως, ἔδ' ὑπ' ταύτῃ
 ὡς λόγος ἀνασσει πυρκαϊῆ ἢ σάτυρος,
 πῆ εἶπε τινα πόοντον ἀκνήτε πικρὸν ἐκείνον,
 ἦν πέλασ ἀζονόμ' ἐκλυζόμενον μυκῆλης,
 κείνῳ δινῆεντι, κῆς ἀβρυγέτῳ ἔτι κείμαι
 ὕδατι μαινομένῳ, μεμρόμενος βορέην·

Θεακτῆτα.

Ναυτίλοιο ὡ πλώοντα, ὁ κερηνάος δριῖτων
 πάντασ' ὑπὲρ ξειῖσ' λίσσεται ὑμῖν Διός,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

εἶπεν παρὶ Μενῶνι, παρ' ἰκέριας ὅτι πέφαις
 κείται, ἐν ἀλάφῳ θυμὸν ἀρεῖς πελάγῃ.

Λοκλητιάδου.

Ὡ παρ' ἔμὸν σείχων κενὸν ἠρίον εἶπον ὀδίτα,
 εἰς χίον ὄντων ἴκη παρὶ μελισσαγόρῃ,
 ὡς ἔμὲ μὲν, κούνηα, καὶ ἔμπορίην, καὶ ἄνδρος
 ὤλεσαν. Εὐίππῳ δ' αὖτ' ἠέληπ' ὄνομα.

Πέρσου.

Εὐρου χειμέριαί σε κσταγίδθε ἐξεμύλισαν
 φιλλί πολυκλαύτω γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι,
 οἴνηρῃς λέσβοισι παρὰ σφυράν. ἀγγίλιπος δὲ
 πέηρου ἀλιβρέντω κείσαι ὑπ' πρόποδι.

Νικαινέτου.

ἠρίον εἰ μὴ Βίτanos ὀδοιπόρε. εἰ δὲ ταρώνην
 κείπων, εἰς αὐτῶν ἔρχεαι ἀμφίπολιν,
 εἶπεν Νικηγόρῃ, παέδων ὅτι τὴν μόνον αὐτῶ,
 σφυμονίης ἐρίφω ὤλεσε κατ' οὐσίη.

Λεωνίδου.

Ἀρχαίης ὠθινὸς ἐπεσηλωμένον ἄχθος,
 εἴποις ὄντιν' ἔχης, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν,
 φίνταν, ἔρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
 ὤλεσεν, δρυτοῦρου λαίλαπι χρυσάμενον.

Τῷ αὐτῷ.

Γάρμης ὁ καλλιγνώτου ἐπάντιος, δὲ καλαμανθῆς
 ἄχθος, καὶ κίχλης, καὶ σφῆρου ἰχθυβολαίε,
 καὶ λάβρα πέρης δελειάρπατος, ὅσα τε κοίλα
 σφραγγασ, πέφαστ' ἐμβυθίουσ νέματα,
 ἄχθῃς ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰσλίδα περήεσαν
 δαμνάων, ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος.

ἐφθίτ'.

ἔφθιτ' ὀλιθιρῆ γὰρ ὑπ' ἔκ χειρὸς αἰξασα,
 ὧ χιτ' ἐπὶ συνὸν παλλομένη φάρυγα.
 χῶμα, μηρίνθων, κῆρ δουάχκος, ἀγνίσρων τε
 ἔγγυς, ἀπ' πνοιῆν ἢ κενυλινδόμενος,
 τήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια. τὸ δὲ θανόντος
 Γρίπωνος, χριπὸν ταύτον ἔχασε τάφος.
 Φλάκκου.

Ἐβρον χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδινεῖς
 κῦρος, ὀλιθιραῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάρον.
 τὸ παρασυρομένοιο, περιῖραγὸς ἀόχεν' ἐκοψε
 θηγαλέον ποταμῷ βισονίοιο φύφος.
 κῆρ τὸ κῆρ, ἤρπασθη δίναις μέρος. ἢ δὲ τεκῦσα,
 λειφθὲν ὑπερθε τάρου μοῦων ἔθηκε κῆρα.
 μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἴπε, τὸ μὲν, σου
 πυρκαϊῆ, τὸ δὲ, σου πικρὸν ἔβαλεν ὑδωρ.
 Αδῆσποτον.

Γάντα τίς δρῆσάτο φυγεῖν πλοῖον, ὅποτε κῆρ σὺ
 Θάληνδρ' ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθαν πελάγει,
 ἦν κῆρ σοι κειμῆς ἐπέπαστο φορτίδι νηὶ
 ἔλον ἀνιρήθμων κείνο νέφος χεράνων.
 Λεωνίδου.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγῶν κρίτanos ἀπειλαῖς,
 ἀνθας φθιώτην ἢ φύγεν ἀνόλυκον.
 πινεῖ παρα χῶμα γὰρ ὤλετο. Φαῖ τάλαν, ὅς τις
 νηρείδων νύμφας ἔχθρ' ἀπισοτέρως.
 Ιουλιανῷ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ. κῆρ εἰς αἰῖδα περιήσας,
 μέμφο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
 κείνοι μὲν σ' ἐδάμασαν. ἀλλ' ὅς σε μείλιχον ὑδωρ,
 ὅτ' ἠθόνα, κῆρ πατέρων ἐξενύλισε τάρους.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ ΟΥ

Τ' αὐτὸ.

Γλώττις, ναυηγὸν μελαβῶν, κῆρ σήματι χῶσας,
 πλῶε, μελλῶν ἄκρα φυλασσόμενος.
 αἰεὶ δ' αὖ πλοῖν μινέποις φίλος. ἂν δέ τι βέβη
 ἄλλο τύχη, τοῖον ἀντιάσας χαρίτων.

Τ' αὐτὸ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσε, κῆρ δ' πνύοντ' ἄηται,
 αἷ ἀκόρητος ἔρωσ φοιτάδος ἐμπορίης.
 ἔη μοι γῆς ὀλίγος βίος. ἐκ δὲ θαλάπης,
 ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τ' αὐτὸ.

Χθὼν σε τέκν. πόντος δὲ διώλεσε. δέκτο δὲ θῶκος
 πλουτήος. κείθεν δ' ἔραϊον εἰσανέβης.
 ἔχως κωνητὸς δὲ βυθῷ θάναθ, αἷ ἴνα πάντων
 κήρσις ἀθανάτων Γαίμφιλε κόσμον ἄρης.

Τ' αὐτὸ.

Υπατίου τάρος εἰ μὴ νέκυ δ' ἔφημι κελύπην,
 ῥῶν ῥῶσος ἐὼν αἰσονίων προμάχης.
 γᾶς γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσας
 σήματι, τῷ πόντῳ μάλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Ἀντιφίλη.

Ἦδη πρὸ πάρις πελάσσο χεδόν, αὔριον εἶπον,
 ἢ μακρὴ κῆρ ἔμῃ δυσσλοῖν κοπάσει.
 ἔπω χεῖλος ἐμυσε. κῆρ ἂν ἴσος αἰεὶ πόντος,
 καὶ με κῆρτέρη χεν κείνο ἢ κῆρον ἔπος.
 πάντα λόγον περὶ λᾶξο ἦν αὔριον. ἔδὲ τὰ μικρὰ
 λήθει πῶ γλώπης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Ἀπολωνίδης.

Ἦν ἄρα μιλήτης φοιβήτων ὄρμον ἵκησθε,
 λέξατε Διογένη πένθει μοι ἀγγελίην,

*Τρυμπίδα
 δι' ἄλλου*

πῶς ὅτι οἱ ναυηγός, ὑπὸ χθονὶ καθύεται ἀνδρῶν
Δίφιλος, ἀγλαῖα κῦμα πίων πελάγους.

ΑΝΤΙΠΑΪΡΟΝ.

Γάσσα θάλασσα, θάλασσα, τί κυκλάδας, ἢ σινὸν ἕλλησ
κῦμα, κῶς ὀξείας ἠλεὰ μεμρόμεθα;
ἄλλως κῶσὸν ἐχλοισιν. ἐπεὶ τί με τὸν προφυζόντα
κείνα, σκερφαδὰ ἀμφεχέλυφε λιμῆν.
νόστιμον αὐτοῖσιν ἄρῳ ἴσθις. ὡς τὰς πόντον,
πόντος. ὁ τυμβουθεὶς οἶδεν ἄριστοῦρος.

Φακέλλου.

Φῶγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλον ἐχέτην,
εἴτι τοῖσιν μακρῆς κείρατ' ἰδέειν βιοτήσ.
ἢ κείρω τὸν ἐνεστὶ μακρὸς βίος. εἴν ἄλι δ' ἄπως
ἀμκρὸς εἰς πολὴν ἀνδρὸς ἰδέειν κεφαλήν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἴ μοι κλώσσα κατασπρέσειε γαλήνη
κῦματτα, κῶς μακρῆν φρίκῃ φέροι ζέφυρος,
κνοβάτην ὀφθαδὸν. δέδοικῃ γὰρ ὅς πάρος ἔτλην
κινδύους, ἀνέμοις ἀντικουρασάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἄρομος ἐκ τυμβου λυε πείσματτα ναυηγοῖο.
χάμων ἄλλομένων ἄλλος ἐκπορεύει.

Αδύλον.

Ἐμπρὶς ἠέξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρῳ
Γαύομενον, ζείνη μέμφεις ἐκρῶ τε τάρῳ
ἐνθα θραμῶν, νεύλοισι πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρω,
τὰνδρὸς πῶς ὀλίγην βῶλον ἀπημύρισε.
κῶς ζῶδὸς κῶς ἔφαινε πικρὴν ἄλα, ναῦ δὲ κελυφθεῖς
κῦμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάρῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ηρακλείδου.

Ατιχ' ἄπιχε χεῖρας ὦ κωπόγε.
μή δ' ἀμρίτα μιν τῶν ἐν ἠρώ κόνιν.
αὐτὰ κέκλαυται βῆλος, ἐκκεκλαυμένως
δ' ἄτοι κομάης ἀναβαλήσεται σάχης.

non
mar
mor

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, ὅδ' ὀλίγον πέφρασ βάρος, ἀπ' ἔρασίππου
ἦν ἔσορξες, αὐτὰ πᾶσα θάλασσα τάφος.
ᾤλετο γὰρ σὺ νῆ· τὰ δ' ὄσα κού ποτ' ἐκείνου
τύβεται, ἀβήχαις γνωτὰ μόναις ἐνέπην.

Αντιπάρου.

Δύσμορε Νικῆνορ, πολὺ μεμορημένε πάντη,
κῆσαι δ' ἤξείη γυμνός ἐπ' ἠτόνι,
ὅ σὺ γε πρὸς πέφρησι· τὰ δ' ὀλβία κῆνα μέλαθρα
φρυδάατε, κῆς πάσις ἐλπίς ὄλωλε τυρού.
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρύσκατο· παῦ' ἔλεινι.
ᾤλεο μοχθήσας ἰχθύσι, κῆς πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἀνθρωπε, ζῶης περιφείδου, μή δέ παρ' ὤρη
ναυτίλος ἴθι, ὡς ἔ πολλὸς ἀνδρῶν βίος.

Θεοδωρίδου.

Κληῖδου κόντου σε, κῆς ἐχατιαῖ σαλαμῖνος
Τίμαρχ', ὕβρις τ' ᾤλεσε λίφ' ἀνεμος.

Ονέσου.

Οὐδ' ἄμα κηρύσω Τιμοκλῆος, εἰς ἄλλα πικρὴν
πάντη σκεπτομένη κού ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέμης.
αἶ, αἶ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύσιν ἢ δὲ περιῶν
πέφρος ἐγὼ, ἢ μάτην γράμμα τυπωθέν ἐχω.

Sed p. la
gi varto
namon
teitur
abest.

Δήλιον

Ναυτίλε, μὴ πάθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὄδ' εἰ μὴ,
 ἀπ' αὐτοῦ πόντου τύχαιε χρυσοτέρου.

Διοδώρη.

Ἐρροῖς ἰογῆσι πολυπλοῖτε θάλασσα
 νηλεῆς, αἰ δὲω πορθμὲ κελαινοτάτου,
 ἢ πάους κητέλεξο. τίς αἰ τεὰ κῆμορε λέξασ
 αἴσυλα, δὲ σήνων αἴσαν ὀπιθόμενος,
 κλέα, κῆ λαβέων ὅσον ὠκυμόροισιν ἑταίροις,
 νηίτε σὺ πάση, βρυξασ ἀλιρροβίη.

Αρξενταρίη.

Οὗτος ὁ Καλλαίχρη κενὸς τάρος, δὲν βαθὺ χῶμα
 ἔσφιλεν λιβυκῶν ἀδχομέοντα πόρων.
 οὐρμὸς ὄτ' ὠρίωνος ἀνεσφώρησε θαλάσσης
 βένθος, ὑπὲρ συγρηῆς οἰδματα πανδοσίης.
 κῆ τὸν ἰδὸν, δαίσααντο κηκόμενον εἰν ἀλί θῆρθε.
 κωρὸν δὲ σήλη γράμμα κέλοχε πόδε.

Ξενοκίτη.

Χαῖταί σου σάξοισιν ἔδ' ἀλμυρὰ δύσμορε κῆρη
 ναυηοῦ φθιμένης, εἰν ἀλί Λισιδίη.
 ἢ ἄρ' ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
 ὕβριν, ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἔξέπεσθε.
 κῆ σὸν κῆ φωνεῖ τάρος ὄανομα, κῆ χθόνα ταρσόν.
 ὄσα δὲ φυχρῶ κλυζέτ' ἐπ' αἰγιαλῶ,
 πικρὸν δῆρῖσμάχω γενέτη κηκόν. ὄς σε κομίζων
 ὄβ γάμον, ὄτε κὸρην ἦγαγεν, ὄτε νέκω.

Ζανῶ.

Τυχαῖ σαι κεφαλαῖς ἐπαμῆσομαι αἰγιαλίτιν
 θῆνα κητὰ κρηερῶ χηλάμενος νέκμος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αὐτὰρ σὺν μήτρ' ἐπιτύμβια κωνύβια,
 οἶδ' ἐν ἀχεῖράσιν σὸν μόρον εἰνάλιον,
 ἀγαστὸν ἔρι μῆκίω τε, καὶ ἄξινοι πλαταμῶνες
 δέξανται γάεις, γείτονες ἠΐγος,
 ὡτ' ἔχει μὲν ψαμάθα μόριον βραχὺ, πηλὸν δὲ δακρυ
 ξεῖν, ἔπει εἰς ὄλοον ἔδραμες ἐμπορίην.

Αληαῖν.

Στυγνός ἐπ' ἄρκιτ' ἄρ' νάυταις πησός, ἐκ δὲ βαρείης
 λαίλαπος, ἀπασίω πικρὸν ἔτλξε μόρον,
 εἴ τι χῆς παρὰ τυμβὸν ὀδοιπόρε, σῶμα δὲ πόντος
 ἔκρυψ', ἀζαλὴν ραινόμενον πελάγει.
 ἠΐθέων δακρυτὸς ἅπασα μόρος, ἐν δὲ θαλάπῃ,
 πλείστα πολυκλαύτα κήδεα ναυτιλίας.

Λεωνίδα.

Ἡχίαια θαλάπῃ, τί τ' ἴν Τιμαίρειος ἔτα
 πλώοντ' ἔ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,
 ἀγρία χεῖρ ἤλασσε κατὰ πρηνώσασα πόντῳ
 σῶ φέρτω, λάβρον κῦμα ἔπι χυσαμένῃ,
 χῶ μὲν πα καὶ ἔξιν, ἠΐ χθυβόροις λαρίδεσσιν
 τεθρήνιτ' ἄπνοους ἀρεῖ ἐν ἀζιγαλῶ.
 τιμάρης δὲ κενὸν τέκε κελαιμένον ἀβρῶν
 τυμβὸν, δακρυῖσι παῖδα Τελευταγόρην.

Αθινοδώρο.

Ἐν πόντῳ Σώδαμις ὁ κρῆς θάενεν ὦ φίλε Νηραῖ;
 δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κείνο σῶ ἕσθες ἔδωρ.
 ἰχθυβολίᾳ ὁ περιωδὸς ἐν ἀνδροάσιν; ἀγὰ θαλάπῃ,
 οὔτι διακρίνει χεῖμαχος ἔδ' ἄλιεῖς

Ἀντιπάρκ.

Δᾶμις ὁ νικῶν ἐλαχὺ σκέρος ἐκ ποτε πόντι
 ἰόνει ποτὶ γαῖαν κρησσηίων Πέλοπος,

Φαρτίδια μὲν, καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν
 κῦματι, καὶ σαρμῶ πλοιομένους ἀνέμιον,
 ἄσκηθεις ἐσάωσε. καὶ βιμένους δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης, ψυχῶν κέτθανεν ἐκ νιβάδων,
 ἢ μύσασ' ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὡς λιμένα γλυκαῦ ἄλλοις
 δὲς ξένε, γόν λήθεις αὐτὸς ἐδυ λιμένα.

Γαγκρατίη.

Ωλεσεν ἀγαλῆ διαὶ κῦματος ἀγριος ἄρθεῖς
 λῖφ' ἐπιπρέσθην ὕασι δυσμίνας,
 αὐτῇ οἰσάωνη, καὶ ἀνδράσιν. ὦ πόδε σῆμα
 σακρῦσασ κενεὸν παιδί πατὴρ ἔκμεν.

Λεωνίδου,

Διείληται, καὶ ἀλιθόβοι, ἄδ' δίκαιοι
 κῆρτες τίς κρητῶν οἴδε δικαιοσύνη;
 ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σαυ' ἐκ ἐπίονι φόρῳ
 κρηταῖς ὡσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλδ'.
 δείλαιον. κῆρῶ καὶ ἀλιζῶις λαρίδεσσιν
 κέκλαυμα. τύμβω δ' ἔχ' ὑπὸ Τιμόλυτος.

Τ' αὐτῶ.

Κῆρῳ, κῆρῳ πόντω κερκῦμμεθα. τῶτο περιὰν
 ἐκ μοιρέων Θάρσους Χαρμίδου ἠνύσατο.
 ἢ ἴδ' ἐπ' ἀγκύρης ἐνοχον βάρους εἰς ἄλα δαύων,
 ἰόνιον θ' ὕγρον κῦμα κερκῦμμεθα,
 πῶ μὲν, ἴσωσ'. αὐτὸς δὲ μετὰ τροπος ἐκ βυθῶ ἔρρων,
 ἢ δ' ἡ, καὶ ναῦταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 ἐβρώθην. τοῖν μοι ἐπάρριον ἴσ' μέγα κῆτος
 ἦλθεν. ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμρακίον.
 ἢ μισυ κῆρῳ ναῦταις ψυχῶν βάρους ἐξ ἄλδ' ἡμῶν
 ἢ ρανθ', ἢ μισυ δὲ πρίστ' ἀπεκλάσαστο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄνοι δ' ἐν ταύτῃ καὶ κέ λείψανα Θάρσους ὡ' νερ
ἐκρυφαν· πάθρον δ' ἔ' πάλιν ἐκόμθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τεφρι χῆα θάλαπτα, τί μ' ἔν ὀΐζυρά καθόντα,
πλός ἀπ' φίλης ἐπίσσω ἠτόνος;
ὡς σὺ μὴ δ' αἰΐδαο κακὴν ἐπιδεμένους ἀχλαῖ,
Φιλλὰς ἀμφιμένους ἄανον ἐζητόνεον.

Ασκληπιάδου.

Οκτώμυ πῆχαις ἀπεχεφρι χῆα θάλαπτα,
καὶ κῦμαινε-βόα θ' ἠλίκα σοι δ' αἰάμεις.
ἦν δέ' ἔν Εὐμάρεω καβέλης τάρων, ἄλλο μὲν ἔδει
κρήγυον· ἀρῆσος δ' ὄσια, καὶ σποδίων.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἀμοδαπὴ καὶ ὄς κόνις· ἐν δέ' σε πάντῃ
κλείθενθ, ἀξείνω κῆρ ἐνι χεν θανάτου,
παιζόμενον· γλυκερῷ δέ μελίφρονος οἴκαδε γόσσιν
ἠμβροτῶ· οὐ δ' ἴκαν χῆον ἄς ἀμριύτην.

Τῷ αὐτῷ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος παρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἠνίκα ἀμφ' ἰμερτῶν ἔπνευ ἠλικίην,
ὡ Τιμνοριδῆ, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λήση,
ἔτ' ἄρετῶν ποθέων, οὔτε σαφροσῶν.

Αντιπάδου.

Καὶ νέκω ἀπρήνυτος ἀνίσει με θάλαπτα
Λῦσιν ἐρημαῖη κρυπτόν ὑπ' ἀσιλάδι,
σρηνὲς ἀείφωναῦσα παρ' οὐατι, καὶ παρὰ κωφῶν
σημα· τί μ' ὡ' νθρωποι τῆ δὲ παρωκίσατε;
ἦ προίης χῆρωσε ἔν ὑκῆτι φορτίδι νηῖ
ἔμπορον, ἀπ' ὀλίγης ναυτίλου εἰρησίας,

δικεμῆν

θικε μένη ναυηγόν. ὃ δ' ἐκ πόντοιο ματαύων
ζῶν, ἐκ πόντου κρη μύρον εἰληυσάμην.

ΑΡΧΙΣ.

Οὐδὲ νέκυσ ναυηγός ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἑλαθεῖς
κῦμασιν, ἀγρῦ πῶν λήσομαι ἠϊόνων.
ἢ τῶν ἀλιρρήκτοισ ποτὶ χοιράσιν ἀγρόδι πόντου
δυσμνέος ξείνων χερσὶν ἔκυσσα τάφω.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα κρη ἔνεκῦεαι θαλάπῃς
ὃ τλήμων αἰὼ δῦπον ἐπερχόμενον.
μῶχθων δ' ὕδ' αἰδῆς με κητάνασεν. ἠνί κη μοαῖος
οὐδὲ θαλῶν λείη κέκλιμα ἠσυχίη.

ΑΝΤΙΠΑΪΣ.

Ναυαγῶ τάφος εἰμί. σὺ δὲ πλέε. κρη τῶν ὄθ' ἡμῆς
ὠλλύμεθ', αἰ λοιπαὲ νῆδς ἐποντοπόρον.

Ισιδῶρα.

Εκ γαιωμορίης ἐτεοκλέα πόντιος ἐλίς
εἰληυσεν, ὀθνεῖς ἐμπορον ἐρρασίης.
νῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάταν ἀλός. ἀνί αἶμα νῆ
πρηγιχθεῖς, κείνης ὕδασιν ἐκχετέδαι,
κῆθρον ἐκβρίσαντος ἀήματος. ὕκ ἀρ' ἀλωαῶς
ὠὐρς ἐπιπνέει κ' εἰς ὀθόνδ' ἀνεμος.

Θεοφάως.

Οὐ προῖδῶν Θεότι με κρηὶν δύσιν ὑετίαισ
ἀρκτύρου, κρηεῖς ἠΐαο ναυτιλίης.
ἢ σε δὲ ἀγάλοιο πολυκλήιδι θέοντα
νῆ, σῶ οἷς ἐτάροισ ἠγχεν εἰς αἰδῆν.
κῆ, αἰ, ἀριστοδῆκιδε, κρη ἀντολις, οἷς ἐτέκοντα,
μύροντα, κρηεῖν σῆμα περιχόμενοι.

Καλλιμάχου.

Δώδεκέτηρον παῖδα πατήρ ἀπέβηκε Φίλιππος
 ἑνάδε, πῶν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Αἰεταστον.

Αἴθης μὲν σὺλυσεν ἐμῆς νεότητος ὁ πῶρην.
 κρύφει δὲ παππῶν μνήματι τῶδε λίθος.
 ὄνομα ρουφίνος γενόμεν, πάϊς ἀθερίσιο,
 μήτρῳ δ' ἐξ ἀγαθῆς. ἀμὰ μάτην γενόμεν.
 ὅτ' ἄκρον μήσης τε, καὶ ἤβης ἄνθος ἐλάλασ',
 φῶν, σοφὸς εἰς αἴδιν, κηνέος εἰς ἔρεβος.
 κῶκε καὶ σὺ βλέπων τὰς ἐγράμματα μακρὸν ὄσ' ἴτα.
 δὴ γὰρ ἔφυς ζώων, ἢ πάϊς, ἢ ἐπατήρ.

Αἰθαίης χολα-

στικῶ.

Θεομοὶ μὲν μεμέληντο σωήθεις ἀζαβονίκα.
 μοῖρα δὲ δειμαίνην ἢ δεδαίνε νόμους.
 ἀμὰ μιν ἀρπαξείωσα, σοφῶν ἡμερσε θεμίτων,
 ἔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
 οἱ κ' ἄδ' ὕπὲρ τύμβοιο κατεσπάρχησαν ἑταῖροι
 κείμενον, ἢ θιάτου κῆμον ὀδυρόμενοι.
 ἢ δὲ κ' ὄμνην τίλλουσα, γῶν πηκτιζέτο μήτηρ,
 αἶ, αἶ, τὸν λαχόνων μόχθον ἐπισαμένη.
 ἔμπης ὄλβιος ἔστος, ὃς οὐ νεότητι μαραινθεῖς,
 ἔκφυγε πῶν βιότου δάμων ἀληθοσαύην.

Γαῶλον σιλεντιαρίου.

Ωριος εἴχ' σε πατὴρ, ἄωριος εἴλε' σε τύμβος,
 οὐβαλέων χαρίτων ἄνθος ἀναστασίη.
 σοὶ γενέτ'ε, σοὶ πικρὰ πόσις κρηταδάκρυμα λείβει,
 σοὶ τὰ χα' κῆ' πορθέμεθ' ἀκρυ χεῖρ κενύων.
 ἔγ' ὅθ' ἄν λυκῆ βαντα δ' ἰνύσασ' ἀχι σωάνου,
 ἀν' ἑκκαίδεκάτιν φῶ' κητέχ' σε τάρος.

Ερατοθέου εἰς

τὸ αὐτό.

Φῶ', φῶ', ἀμετρήτων χαρίτων ἕαρ ἠδὲ μαραινέει
 ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νευτερίων.
 κῆ' σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος, ἀπ' ἠελιώτιδος ἀγγλῆς
 πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἀγούσαι ἔτος.
 σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, κῆ' καὶς ἀγῶσεν ἀνίαις.
 οἷς πλέον ἠελίου λάμπες ἀναστασίη.

Αγαπίου ὁλοα=

στηοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον, ἀμὰ σε κηρὸν
 δέρι μομα, ἔδ' ἐτί σοι κένο τὸ λαρὸν ἔπος
 ὄξεται ἐν σωματέσσ'· τετὴ δ' ἀνάνθεμος ἦβη,
 αἶ, αἶ, μαφιδί' ἰνυῶ χθονὸς ἀπικόνις.
 πέμπτου, κῆ' δεκάτου γὰρ ἐπιφάισσ' ἰμιαστῆ,
 τετρακίς ἐξ' ἑξήκοντος ἔδρακθ' ἠελίου.
 ἢ δὲ τετ' ἀπ' ἀπὸ θρόνος ἤρπασεν, ἔγ' γενετῆρος
 ἔλβος. πᾶς δὲ τετὴν εἰκόνα δερκόμενος,
 πῶ' ἀδίκον μοῖραν κρητα μέρφεται, ἔνεθ' τοῖν
 ἄ, μέγα γυλιεῖς ἐσβεσεν ἀγλαῖν.

ἰουλιανῶ ἀπ' ὑπάρχων

ἀγυπίου.

Αθῆνῶν ἀπὸ χάρων, πλέον ἦ πῶς ἤρπασεν ἠδ' ἠ
 ἦν νεόν, ἀμὰ νόμ' τοῖς πολιούσιν ἴσον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τέρπωλῆς ἀπέπαυσεν, ἀπίεσφ' ἐλίξε δὲ μόχθων.
ἢ κ' ἐνόησε γάμους, ἢ δὲ γάμων ὀδύνας.

Παύλου σιλεντιαρίῳ, ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρὶ.

Λιγύρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένη κῆρη,
ἔσπρεσαν καλάμαις πένθαλέαις γενέται.

καὶ σὺ μὲν ἀμπακίῳσ βιότου, καὶ μόχθον ἐλαυθῶς
ἐκφυγῶς. οἱ δὲ γάων πικρὸν ἔχουσι νέφος.

Ἰωάννης ἐστὶν γὰρ ἄρουρα μακιδονικὴ σε κελύπῃ,
καὶ ἄλλοισιν ὀπλοτέρην, ἢ βεσι γηραλέην.

Εὐτολμίου.

Παρθηνικὴν ἐλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δὴλαίῃ μήτρ' ἀφόστο διπλοσσίως.

μνηστῆρὸς δ' ἐγόησαν ἴσον γόον. ἦν γὰρ ἐκείνη
θρηνεῖν πῶ μῆτρ' ἀμεινός, ὡς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου
ἀμισοῦ.

Σοὶ πόδε Διογενὸς θαλερῆς μνημῆϊόν ἦβης
πάντῳ ὦν ἀξείνω θῆκετο φρυξὲ γενέτης.

φῶν, πάρις ἐκείσ' ὄσον. ἄχεν δ' ἐσε νῆμα θεοῖο
παρὸς ἀδελφεῖῳ πάνθος ὄφειλόμενον.

ὅς σε περιπέλασ' ἱερῇ καλῶμῆτε, καὶ ἀχῆ,
ζείτονα τῆς μακέρων θῆκε χοροσσίης.

Κριναγόρου.

Ἠρῆσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὐνοῦμα νῆσοι
ἀκλέες. ὅς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁ μωνύμην.

κληθείητε καὶ ἄμμεθ' ἐρωτῆσθε. ἢ νέμισίς τοι
ἔξει δὴ ταύτην κληῖτιν ἀμφαμέναις.

καὶ δὲ γὰρ, δ' ἐν τύμβῳ δῖης ὑπεθήκετε βῶλον,
ἦνομα, καὶ μορφὴν αὐτοῦ ἔδωκεν ἐρωτῆ.

ἦ χθὼν σηματούσα, καὶ ἡ παρά θινὶ θάλαττα,
 παιδὶ σὺ μιν, κῆφῃ κείσο, σὺ δ' ἴσου χίη.

Σαμίου.

Υστατα δ' ἡ τὰ δ' ἔειπε φίλαν ποτὶ μάτ' ερα Πορτῶ
 δακρυόεσα, δέρις χερσὶν ἐφαπτομένα.
 αὐτὴ μένοις παρά πατρὶ· τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα
 ἄλλαν, σὺ πολὺ γήρατ' ἐξέδομέναν.

Λεωνίδου.

Ἡ πᾶς ὡ χετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῃ ἡ δ' ἐνιαυτῶ
 εἰς αἰδὸν κοιλίης ἡλικίης προτέρη,
 Δειλιῆ, ποθέουσα ἦν εἰκοσάμηνον ἀδελφῶν
 νήπιον, ἀσπύργα γυνασάμενον θανάτου.

Τῆ αὐτῆ.

Αἰ, αἰ, λυγρὰ παθοῦσα Περιπερὴ, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 Ἀνθρώποις δαίμων βῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἰ, αἰ, νοῦσε βαρεῖα, τί δ' ἡ ψυχῆσι μεταίρῃς
 ἀνθρώπων, ἐρατῆ παρ' νεότητι μένειν;
 ἢ καὶ τί μαρχὸν γλυκερῆς αἰῶνος ἀμερσαῖ
 ἠέθειον, πρὶν ἰδεῖν κυριδίαν ἄλοχον.

Καλλιμάχου.

Ἡψοὶ Μελάγριππον ἐθάπτομεν· ἡελίῳ δὲ
 δυομένου, Βασιλῶ κέτθανε παρβενικῆ,
 αὐτοχερὶ· ἴωεν ἰθὺ ἀδελφιδὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
 ἢ κ' ἔτλη· δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κενὸν,
 παρὸς δρῖστῆ πλοιο· κητήρησε δὲ κυρήνη
 πᾶσα ἦν αὐτέκνων χῆρον ἰδύσα δόμον.

Βιάνορος.

Θεογόνος ἔκλειον ἐμῆς γάμον· αἰετὶ παῖδ' ἔ
 ἠλίσι, μουφοτέρῃς ἔειπον, εἰς ὀδύνην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νῦν δὲ με καὶ παιδὸς φθονεῖ τις ἄσφισε μοῖρα.

Φῶν, βρέφος ἐφάσθην καὶ σὲ ἢ λεπτόμενον.
 φερσεφῶνι, πῶς παρὸς ἐπὶ θρήνοισιν, ἀκκοον.
 θεὸς βρέφος δὲ πόλιος μηρὸς ἀποιχομένης.

Γαρμενίωτος.

Γαρβενικῆς τάφος εἰμ' ἐλένης. πένης δ' ἐπ' ἀδελφῶ
 προφθιμένῳ, διπλόα μηρὸς ἐχῶ δάκρυα.
 μηστήρσι δ' ἐλίπον κόπῃ ἄλγεα. πλὴν ἴδρ' ἐτ' ὕπω
 ὕδενός, ἢ πάντων ἐλπὶς ἐκλασεν ἰσως.

Ἀντιπάρβη θεσσαλο-

νικέως.

Ἀύσονι ἢ μελίβυσαν ἔχει κόνις. ἀχι δὲ ρῶμις
 καὶ μαι, παρβενικῆ τῆδε παραφάμαθῶ.
 ἢ δὲ με θρεφάμενι Γομπηῖν, ἀντὶ θυγατρὸς
 κλαυσαμένη, τύμβω θῆκεν ἐλευθερίῳ,
 πῦρ ἔτερον σπῆδ' ἔσθασεν. ὕδ' ἐστ' ἀχὴν
 ἢ μετέρην ἢ φεν λαμπάδα φεραφῶνι.

Ἀθλον.

Αἰ, αἰ, τὸτο χέμισον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
 νυμφίον, ἢ νύμφην. ἠνίκα δ' ἀμειότερος,
 ἀπολιν, ὡς ἀγαθὴν τε γλυκερίον, ὦν ὕμνευσι
 ἐσβασεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεισῶν θάλαμος,
 ὕψαλως πῶς κῆδος ἰσθρόπον. ὡς ὁ μὲν, ἔδρ
 Νικίᾳ. σὺ δ' ἐκλασσάσ' Εὐδίκη θυγατέρα

Θεοδώριδου.

Θάσδοτε, κιδε μόνον μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
 κῶκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναφάμενοι,
 θηνόλινε, πρισάωρε. σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἤβης,
 κέλλιπ δὲ ἠδύση μηρὶ γόας, καὶ ἀχῆ.

Ραούλου σιλεντιαρίου.

Εἴ κ' ἔπι ξείνοισ σε Λεόντιε γαῖα κλυῖται,
 εἴ κ' ἔρικλαύταν τῆλ' ἔθανθε γονέων,
 πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
 δάκρυα, δυσλήτω πένθει διαπτομένων.
 πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην περιλημένος, οἷά τε πάντων
 ξαυθὸς ἔων κούρος, ξαυθὸς ἔων ἔταρος.
 αἶ, αἶ, λαυγαλέη, κ' αἰμείλιχος ἔπλεο μοῖρα,
 μὴ δὲ τεῆσ' ἦβης δύσμορε φέσασμένη.

Αθήλων.

Ἐπ' ἄμε δὲς λυκῶ βαντασ' ἐχυσαν ἀφῆρπασε δαίμων,
 ἦν μοῖανη Διδύμω παρὶ θάλασ τέκην.
 ὦ μοῖρα, τί τοσῦτον ἀπινέδω, ὅδ' ἐπὶ παυτοῦς
 ἠγάγετ', ὅδ' ἐρατῆς ἔργα τευνοσσορίης;
 οἶ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὕμναστον
 μέλλον ἄγειν. συγερῶ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβην.
 αἶα θεοὶ, λίτομαι, μηδὲός τε γόης, κατέρως τε,
 παύσατε, τπκομένων εἴνεκ' ἐμῶ φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, κ' ἔγγυθι νυμφικῶ λείπρα
 κ' ἔρε λιπῶν, ὁλοὴν αἶμον ἔβης αἶδ' ὕ
 θῶνιον ἀσπυκίην τε μίγ' ἠκ' ἔχες. ἦ σε μάλιστα
 οἶ κ' ἔρα γ' ἦβητῶν κ' ὠκύνεν ἠΐθεον,
 εἰ πάρος χου κλαέουσα κ' κ' ἄν μόνον, εἰκοσι ποίῃσ
 μῶνον ἐπέ βιότου πλήσασ, κ' πύσους.

Ανύτης.

Γαρθένον ἀντιβίην κ' τοδύρομαι. ἦς ἐπι πολλοί
 νυμφῖοι εἰμένοι, παρὸς ἵκοντο δόμον,
 κ' ἄλλους, κ' πινυτῆτος ἀρχακλῆος. αἶμ' ἐπὶ πάντων
 ἐλπίδ' αὖ ἄλομένη μοῖρ' ἐκύλιε πρόσω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Μνασάλκου.

Αἰ, αἰ, παρθενίᾳ ὁ λοόφρονος, ἄσ' ἀπο φαεθρῶν
 ἔκλασσε ἀλιάϊν ἡμεροέσα Κλειῶ.
 κῆρ δ' ἐσ' ἀμυξάμεναι περί δάκρυον αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ
 λάβ' σερήνων ἔσταμβ' εἰδάλιμοι.

Αθίλλα.

Ἀντί τοι ἀλέχεος θαλάμου, σε μινῶν θ' ὕμνείων,
 μάτηρ ᾗσε τάρῳ τῷ δ' ἐπὶ μαρμαρίναν,
 παρθενικῶν, μέτρον τε τεόν, κῆρ κῆλλος ἔχουσαν,
 θεροί ποτι-φθνηκτὰ δ' ἔπλεο, κῆρ φθιμένα.

Ω, χό μεθ' ὧ μίλητε φίλη παρῖ, τῶν ἀθεμίτων
 πῶ ἀνομον γαλατῶν ὕβριν ἀναιγόμεναι,
 παρθενικῶν βριαῖε πολιήτιδ' ὄν. ὧν ὁ βιασὸς
 κελτῶν ἐς ταύτην μοῖραν ἔρε-φεν ἄρισ.
 ἢ γὰρ ἐμείναμεν αἰμα τὸ δυσσεβές, ἔδ' ὕμνείων
 νυμφίον, αἶψ' αἰδῶν κηδεμόν' ὄραμέθα.

Ἀντιπάφου.

Οὐ νῆσω ῥοδὸ πατε, κῆρ ἄ γενέτειρα Βοῖσκη,
 ἔδ' ὕπρ' δυσμενέων δ' ἔρατι κελίμεθα,
 αἶψ' αὐτὰ πάφρα ὁ πότ' ἐφλεγεν ἄστυ κορίνθα.
 γοργὸς ἄρισ, αἰδῶν ἀλκιμον εἰλόμεθα.
 ἦ κτανε γὰρ μάτηρ με διασφαντῆρι σιδάρῳ,
 ἔδ' ἰδῆς φειδῶ δύσμορος ἔχε βίη.
 ἔφε δ' ἔναυ χένιον δ' ἄρα βρόχον. ἦν γὰρ ἀμείνων
 δ' ἄλοσάωσ' ἀμμιν πότμος ἐλευθερίας.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Αρχίου εἰς κίαν. 24

Ἀπάρως ἀντίφθογγον ἀπκλάεσσα νομῶσι
 πλάκῃ κῆρ δρυτὸ μοῖς κίαν, κῆρ ἰχθυβόλοισ,
 πολλὰ κῆρ

πολλὰ κ' ἰδὴ κρέσσα πολυέροον, οἷς τις ἀχά
 κέρτομον ἀνθρώποις χείλοισιν ἁρμονίαν,
 νῦν εἰς γὰρ ἀγλαῶτος, ἀγαυδιδός τε πεισῶσα,
 κείμαι, μιμητῶν ζῆλον ἀνήγαμενά.

Αἰθαβίη χολαστικῆ, εἰς πέρδικος.

Οὐκ ἔτι πρὸ τλήμων σποπέλων μετανάστρια πέρδικος
 πλείους λεπταλέοις οἶκος ἔχρησε λύκοις,
 οὐδ' ὕπρ' μαρμαρυγῆ θαλερώπιδος ἠριγενείης,
 ἄκρα παραθύρασι θαλαπόμενων πτερυγῶν.
 ἦν κεραιὴν ἀέλουρος ἀπέθρισε, τᾶλλα δὲ πάντα
 ἤρπασε, κῆρ θρονιῆν ἔκ ἐκώρησε γέναι.
 ταῦτά σε μὴ κέρη κρύπτει κόμισ, ἀλλὰ βαρεῖα,
 μήποτε σὸν κείνη λείψανον ἐξερούση.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Οἱ κογενῆς ἀέλουρος ἐμὴν πέρδικὴν ἀνελεύσα,
 ζῶειν ἢ μετέροις ἔλπεται ὀν μεγαίροις.
 ὅσε φίλη πέρδικος φθιμένην ἀζέρασον εἰσώσω,
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω πλὴν σέθεν ἀντιβίην.
 φυγὴ γὰρ σέο μάλλον ὀρίνεται εἰσόκε γέξω,
 ὅτι ἐπ' ἀχιλλῆος Πύρρος ἔρεξε τάρω.

Εἰς τὸ αὐτῷ Δαμοχάριδος γραμματικῆ.

Ἀνδροβόρων ὁμοίτε γνε κινῶν ἀέλουρε, κῆκίση,
 τῶν ἀνταιονίδων ἐατὶ μία σκυλαίκων.
 κτήτορος ἀγαθίσιο τεοῦ πέρδικος φαγοῦσα,
 λυπεῖς, ὡς αὐτὴν κτήτορα διασαμένη.
 κῆρ σὺ κτὼ ὄν πέρδικον ἐχεις νόον, οἱ δὲ μύες νῦν
 ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σαστάλης.

Εἰς τὴν Πίσσα Μελεάζρου.

Ἀλλῆς τέπιξ ὄροσεραῖς σαχόνται μεθυοθῆς,
 ἄηρομόμον μέλκεις μούσαν ἐρημολάλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄκρα δ' ἐφελδόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
 αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλιμα λύρασ,
 ἀμὰ φίλος, φθέγγου τὶ νέον, δενδρωῶδεσι νύμφαις
 παύγιον, ἀντ' ὅδ' ὄν Πανὶ κρέκων κέλαδον.
 ὄφρα Φυγῶν ἰὼν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρῶσ,
 ἐκθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένον πλατάνῳ.

Νικίῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Οὐκ ἔτι δ' ἂν τανύφυλλον ὑπὸ πλάκῃ κλωνὸς ἐλιχθεῖς,
 τέρψομ', ἀπὸ ραδινῶν φθόγγον εἰς πτερύγων.
 χεῖρα γὰρ εἰς ὄρουσιν παιδὸς πέσον, ὅς με λαβράκιος
 μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

Αρχίῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλοερῶσι ἐριθιλέος ἔρνεσι παύκῃ
 ἤμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμῃ πίτυος,
 ἔκρεθε ἀντάρσοιο δὴ ἵξυός ἀχέτα μολπᾶν
 τέπιξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος.
 ναῶ δέ σε μυρμάκεαριν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
 αἶδος ἀπροΐδης ἀμυκεχλύφε μυχός.
 εἰ δ' ἑάλως, συγγνωστὸν, ἐπεὶ κρηνοῖρανος ὕμνων
 μαυονίδ' αἶσ', κρηνοῖσι ἰχθυόλων ἔθανεν.

Ανύτης, οἰδὲ, Λεωνίδου, εἰς ἀκρίδα.

Ακρίδι τᾶ κρητ' ἀρυραν ἀηδόνι, κρηνοκοίτῃ
 τέπιγι, ξυῶν τὴ μβον ἔταξε Μυρῶ,
 παρθένιον σάξασα πόρα δάμνυ. δυνά γὰρ αὐτᾶς
 παύγι δ' ἀντιπειθῆς ὡ χετ' ἔχων αἶδ' αἶσ'.

Μηισάλλιν εἰς τὸ αὐτὸ.

Οὐκ ἔτι δ' ἂν πτερύγεω λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις
 ἀκρί, κρητ' ἀκρητ' αὐλακῆς ἐζόμενα.
 ἢ δέ με κεκλιμένον σκιερῆν ὑπὸ φυλλάδα τέρψῃς,
 ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἠδ' ὑκρέκρυσσά μέλος.

Μελεάγρον εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἄκρῖς ἐ μῶν ἀπατῆλὰ πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
 ἄκρῖς δ' ὄρα βάλῃ, μεῦσα λιγυπέφυγε,
 αὐτοφύεος μιμημα λύρασ, κρέμει μοι τὶ ποθόνον,
 ἐκ κρύουσα φίλασ ποσὶ κάλυψ πτέρυγασ.

ὣς με πόνων ῥύσαιο παναγρῦπνοιο μερίμνης,
 ἄκρῖ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.

Ἰῶρα δέ σοι, γήτειον ἀνιθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
 καὶ δροσερὰς σάμασι χιζομένασ φεχθ' ἴδασ.

Ανύτης εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μὲν ὡς τόπαρος πυκινάεσ πτερυγαῖν ἐρέων,
 ὄρσεις ἐξ ἀνῆτ, ὀρθριος ἐγρόμενος.

ἦ γάρ σ' ὕπνώοντα σίνις λαθριδὸν ἐπελθὼν
 ἔκτεπεν λαίμῳ ῥίμφασ κεθεῖσ ἄνυχα.

Τῆσ αὐτῆσ.

Οὐκ ἔτι λήθασέ κετ' ἀφνιὸν ἀκιδος οἴκον
 ἄκρα μελιζομένον ὄφεται ἠέλιος.

ἦ δὲ τὸρ λειμῶνασ ἐπὶ κλυμένεσ πέπυσαι,
 καὶ δροσερὰ χυσεῖασ ἀνθεα τερσεφόνασ.

Ἀθῆλον.

Αὐτὸ σοι παρ' ἄλλωι δυνπαβὲσ ἐράτα μέρμηξ,
 ἠρίον ἐκ βάλυσ διψάδος ἐκτισάμην,

ὄφρα σε καὶ φθόμενον δῆϊσ σαχυφῶρος αὐλαξ
 θέληη, δροβαλῆ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Ἀδέαστον.

Ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν ὄσαν μιτέρα τέκνων,
 ἄρτι σε βάλψασαν παῖδάσ ὑπὸ πτέρυγι,

αἰξάσ ἐντοθε νεοαιρηόμοιο κελίησ,
 νόσφισεν ὠδίνων τετραλίητος ὄφισ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καί σε κινυρομένην ὁ πότ' ἀθρόος ἦλθε δαίμων,
 ἦριπεν ἐχαρύν λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.
 καὶ θάενεν ἠλιτοεργός· ἰδ' ὡς ἦφαιστος ἀμώταρ,
 τῶν ἀπ' ἑριχθονίου παιδὸς ἔσωσε ζονάν.

Φαίννη.

Δαμοκρίτῳ ἔδην ἐγὼ λιγυράν ὄκθ' μῦσαν ἐνίεν,
 ἀκρίσ' ἀπ' πτερύγων ἴον βαβαῦ ὕπνον ἄγων.
 δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ ἴν' ἐοικότα τυμβρον ὄδ' ἴτα
 ἐγγύθεν ὠρωπῆ χᾶεν ἀποφθιμένῃ.

Λεωνίδῃ.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' ἕδρος ὦ παροδίτα,
 λάλο' ὁ τυμβίης ἀμμιν ἐπικρέμαται,
 ἀνοιήσ' ὦ νηρωπε φιλανίδε· πῶ τὸρ αἰοῖδόν
 ἀκρίδεα, πῶ ἄσαντοπρὶν ἀκρυθοβάτιν,
 διπλῆς ὄβελυκῆ βαντασ' ἐφίλατο· καὶ με θανῆσαι
 κῆθ' ἔθ' ἐφυπνιδίων χιραμένιν λαλάων.
 καί μ' ἕδ' ὄφθιμένην ἀπανήατο· τῆτο δ' ἐφ' ἡμῖν
 τοῦ λίγον ὠρωσεν σῆμα πολυβοφίης.

Τύμνω.

Ορνεον ὦ χάρισιν μεμλιμένον, ὦ παρόμοιον
 ἀλευρόσιν ἴν' σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
 ἦρπάθης φιλέλαε· σά δ' ἦθεα, καὶ τὸ σὸν ἠδ' ὄ
 πνώμα, σιωπῆρὰ νυκτὸς ἐχούσιν ὄδοι.

Γαμφίλῃ.

Οὐκ ἔτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
 ἠδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν,
 ἀμᾶσε γαρύοντα κητήναρ ἐν χέτα τέπειξ,
 παιδὸς ἀπ' ἠϊθέος χηρὴ μεταπιάμενον.

Σιμίον.

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὕλην θροῦς ἀσκιον ἀγρότα πέριξε,
ἢ χιόης ἐπιεί γῆραι ἀπ' σῆματος,
θηρῶν ἀγρίους σαομῆλικας ἐν νόμῳ ὕλης.
ᾧ χροτὸν πυμάταν εἰς ἀχέροντος ὄσον.

Μελέαζρου.

Τὸν ταχέπωσι ἐτι παῖδα σαυραπαθῆντα τεύθης
ἄρτι μ' ἀπ' σέρων ὑαπέντα λαγῶν,
ἐν κόλποις σέρουσα διέφεφεν ἀγλυκερόχρωσ
Φάνιον, εἰαρινῶς ἀνθεσι βοσκόμενον.
ὅδ' ἔμε μίφρος, ἐτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπ' θοίνης
ἀπλάσου, πολλῆ δαυτὶ παχυσόμενος.
καί μου πρὸς κλισίας κρύψαι νέκω, ὡς ἐν ὀνείροις
ἀλὲν ὄραν, κοίτη γειτονόεντα τάφον.

Μνησάλην.

Αἰθίης ξένη πόνδε ποδινέ μου ἴννεπε τύμβον,
ταῖς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἐβρεφε γόνυ.
πολλὰς γὰρ νάεσιν ἰσόδρομον αἴυσε μάκος.
ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα προΐβον.

Εἰς Ῥοίητας. 25

Αλκαίῳ μεωνίῳ. Εἰς Ὀμηρον.

Ἡρώων τὸν αἰοιδὸν ἴφ' ἐνὶ παῖδ' Ὀμηρον
ἦκαχον, ἐκ μουσέων γῆρον ὕφηνάμενοιο
νέκταρι δ' εἰνάλια νηρηΐδ' ἐχρίσαντο,
καὶ νέκω ἀκταίη θῆκην ὑπ' ασιλάδι,
ὅπῃ θέτιν κῦδινε, καὶ ἰγέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἠρώων, ἰθακῶ τ' ἔργματα λῆρτιάδ' ἔω.
ὄλβισι νῆσος ποντώϊος, ὅπῃ κέκλυθε
βαίη, μουσαίων ἀστέρα, καὶ χαρίταν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΝΤΙΠΑΨΕΙΣ ΟΙΔΩΝΙΣ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Τὰν μερόπων κειθῶ, τὸ μέγα σῶμα, τὰν ἴσα μύσσαις
 Φθεγγαμέναν κεφαλὴν ὡς ἔνε μαιονίδεω,
 ἀδ' ἔλαχον νασίτις ἴν' αἰπλάς, ἢ τὸρ ἐν ἄλλῃ
 ἱερὸν, αἷν ἐνέ μοι πνῦμα θαγῶν ἔλιπεν.
 ὦ νῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὦ κῆρ ὄλυμπον,
 κῆρ τὰν Διάντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
 κῆρ τὸν ἀχιλλείους φαρσαλίσιν ἔκτορα πῶλοισι
 ὅσῃ δαρδανικῶ δρουπόμενον πεδίῳ,
 εἰδ' ὀλίγη κρύπῃ τὸν ταλίηον, ἰδ' ὅτι καύθη
 κῆρ Θετίδος γαμέταν ἀβραχίβωλος ἴκος.

*Qua Telamonidae
secula classis
adit.*

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ενθάδε πῶν ἱεράν κεφαλὴν κῆρ τὰ κελύπῃ
 ἀνδρῶν ἠρώων κῆρ μήτορα θέον Ομηρον.
 Γαῦλα σιληντιαρίου εἰς

τὴν αὐτὴν.

Ενθάδε περιδῶν τὸ σοφὸν σῶμα θέον Ὀμηρον,
 κληνὸς ἐπ' ἀχιλλῶν τύμβος ἔχρη σκοπέλω.
 εἰδ' ὀλίγη γεγαῖα ἴσον χείρην ἀνέρα νῆσος,
 μὴ τῶδε θαμβήσῃς ὡς ἔνε δερκομένος.
 κῆρ γὰρ ἀηταῖα κῆρ κῆρ σιγῆ ποτὲ δῆλος,
 μῆρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λιτοῖδην.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

*Ἀρκαίος Μιχλῆ
ναίω.*

Οὐδ' εἶ με χρῦσειον ἀπ' ἱρασιῆρος Ὀμηρον
 σῆσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀπεροπαῖς,
 ἢ κ' εἴ μ' ἢ δ' ἔσομαι σαλαμίσιος, ἢ δ' ὁ μέλιτος
 Δημαγόρου. μὴ ταῦτ' ὀμμάσιν ἑλλὰς ἴδοι.
 ἄλλον ποιητῶν βασανίζετε. τὰ μὰ δέ, μῆσαι,
 κῆρ χείος, ἑλλήνων ποιῶν ἀείσειε ἔπη.

*Const.
Cephal.
in Syllō*

*haut oculis graecis
in ore latuit.*

*Leo Allat
1821. H.*

Αντιπάθρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρώων κέρυκ' ἄρντας, μακέρων δὲ προφήταν,
 ἑλλάνων βιοτῆ δ' αὐτερον ἄελιον,
 μακρῶν φέγγος ὄμιρον, ἀκίρατον σῶμα κῶσμη
 παντὸς, ἀλιθροβία ξεῖνε κέκασθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ενθάδε θεῖος ὄμιρος, ὃς ἑλλάδα πάσαν ἄφσε,
 θήβης ἐκρεαῶς τῆς ἐκτονταπύλης.

Αντιπάθρου εἰς

Ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι θελομένως Ὀρφεῦ δρούσ', ἔκ ἔτι πέτρας
 ἄξευς, ἔθιρῶν αὐτονόμης ἀγέλας.
 οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, ἔχι χόλαξαν,
 ἔνι νιφετῶν συρμάς, ἔπαταξῶσαν ἄλα.
 ὦλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κέτω δύραντο θύρατρυβ
 μαμοσιώας· μάτρ' δ' ἔξοχα καλλιόπη.
 Πίφθι μένοις σοναχῶμεν ἐφ' ἡράσιν, ἀνίη ἀγαλκίην
 τῶν παίδων αἰδὴν ἔδ' ἑοῖς δ' αἰάμισ;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὀρφέα θρηικίησι παρὰ προμολῆσιν ὀλύμπου
 τύμβος ἔχει, μῦθους ἕξια καλλιόπης.
 φ' ὄρουσ' ἔκ ἀπίθισαν· ὄτω σιωάμ' ἔσπετο πέτρῃ
 ἄλυχος θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλι.
 ὃς ποτε κῆρ τελετάς μυστηρίδ' αὐρετο βάνχην,
 κῆρ σίχον ἠρώω ζυκτῶν ἔτανξε ποδί.
 ὃς κῆρ ὀμειλίκτοιο βαρῦ κλυμένοιο νόημα,
 κῆρ τὸν ἀνήλιτον θυμὸν ἔθελεξε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καλλιόπης Ὀρφεία, κῆρ οἰάγροιο θανόντα,
 ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία βισυνίδ' αὐ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΨΤΑ

σπυγὸς δ' ἤμαξ ἄντο βραχίονας ἄμφι μελαίνῃ
 δαυόμεναι ἀποδῆθ' ἠρηκίον πλόκμον.
 κῆρ δ' αὐτὰ συναχούντι σὺν ἀφόρμιγγι λυκείῳ
 ἔρηξαν μούσαι δάκρυα περιδύου,
 μυρῶμεναι τὸν αἰοιδόν ἐπιδύραντο δὲ πέτρας,
 κῆρ δρυῶν ἄς ἐρατῆ τοπρὶν ἔθελε λύρη.

Εἰς ἠσιόδον.

Ελλάδος ἀρυχόρα σέδανον, κῆρ κῆρμον αἰοιδῶν
 ἀσπράσον γενεὴν ἠσιόδον κῆρτέχω.

Αναβηματικὸν εἰς αὐτὸν.

ἠσιόδος μούσαις ἐλικωνίσι τῆ δ' ἀνέθηκε
 ὕμνω νικῆσασ' ἐν χαλκίδι θεῖον ὄμιρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀσκή μὲν παρὶς πολυλήϊος ἑμὰ θανόντος,
 ὅσα πληεῖππων γῆ μινυῶν κῆρτέχει
 ἠσιόδου. τὰ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν,
 ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνῳ σοφίης.

Ἀλικίου εἰς αὐτὸν.

Λοκίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέμω ἠσιόδοιο
 νύμφοι κρηναίων λῆσαν ἀπ' σφετέρων,
 κῆρ τάραν ὑψόσαντο. γαλακτι δὲ ποιμένεσ' αἰγῶν
 ἔρασαν, ξανθῶ μίξάμενοι μέλιτι.

τοῖν γὰρ κῆρ γῆραι ἀπέπνεεν ἄνεκα μουσῶν
 ὁ πρέσβυς, κῆρ θαρῶν γασσάμενος λιβάδων.

Εἰς δὲ χίλοχον ἰυλιανοῦ ἀπὸ
 ὑπάρχων αἰγυπῆς.

Κέρβερε, δεῖμαλέην ὑλακὴν νεκύεων ἰάλλων,
 ἠδὲ φρικαλέον δείδιθι κῆρ σὺ νέκει.
 δὲ χίλος τέθνηκε. φυλάττω θυμὸν ἰάμβων
 δρομαῶ, πικροχόλῳ τικτόμενον σῶματος.

οἶδα

εἶδα βοῆς κείνοιο μέγα θένος· οὔτε λυγέμβιω
 νῆος μία σοι, διατὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ναῦ πλέον ἢ τοπάραιβε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
 ὁμμασιν ἀγρῦπνοισ, φρατὲ Φύλακε κῆρον.

εἰ τὸρ φέγγος ἔλιπον ἀνυσκέζυσαι ἀμβων
 ἄγριον δὲ χιλόχου φθέγμα λυγέμβιαδόν,
 πῶς ἔη αἶν προλίποι σκοτίων πυλιῶνας ἐκάλων
 νεκρὸς ἄπασ, φάτων τάρβος, ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σῆμα π' δ' ἄρ' χιλόχου παραπόντιον, ὃς ποτε πικρὴν
 μῦσαν ἐχιδναῖα πρῶτος ἐβαλε χόλω,
 ἀεμάξασ ἔλικῶνα τὸν ἡμερον· οἶδε λυγέμβιος
 μυρόμενος φραιῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παραμείλον ὀδοιπόρε, μὴ ποτε τὸδε
 κινῆσθης τύμβω σφῆκτος ἐφελθόμενος.

Εἰς ἱππῶνακτα Λιωνίδου.

Ἀφρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
 πικρὸν ἐγείριτε σφῆκ ἀναπαυόμενον.

ἄρτι τὸρ ἱππῶνακτος ὁ κῆρ τοκέων ἔο βαυξέας,
 ἄρτι κειοίμινται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

ἀλλὰ προμνήσασθε, τὰ τὸρ πεπυρομένα κείνα
 ῥήματα, πημαίνειν οἶδε κῆρ εἶν αἰδῆ.

Ἀληκαῖς εἰς αὐτὸν.

Οὐδέ θανάτων ὁ πρέσβυς, ἐῷ ἐπιτέροφει τύμβω
 βόβρω ἀπ' οἰγάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον,

κῆρ πνιγέτασαν ἀχερσον, ἀπσύρουσαν ὀδύτων
 χεῖλας, κῆρ δὲ φει κερφαλέον φάουγγα.

ἀλλὰ τις ἱππῶνακτος ἐπὶν παρὰ σῆμα νέηται,
 εὐχέσθω κτώσθην εὐμένεοντα νέκυν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αντιπάρβη εἰς Γίνδαρον.

Περίχθον σάλπιγγα, τὸν ἀγκύων βαρυμύγων
 χαλκοντῶν κατέχει Γίνδαρον ἄδ' ἰόντις·
 ὃ μέλος εἰσαΐων, φθέγγεται ὡς ἀπ' ἰμυῶν
 ὃν Κάδμυ θαλάμοις σμήνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδ' εἰς τὸν αὐτὸν.

ἄρμενος ἦν, ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδ'ε, καὶ φίλος ἄσπ' ἰς
 Γίνδαρος, ἀφώνων περίδων πρόπολος.

Αντιπάρβη εἰς Αἰχύλον.

Ὁρακιδὸν φώνημα, καὶ ὄφρουάσαν αἰοιδὴν,
 πυρῶσασι σιβαρῆ πρῶτος ἐν ἀεπίῃ
 αἰχύλος Εὐφορίωνος, ἐλασινίης ἐκτὸς αἴης
 κείται, κνδαένων σήματι ταιναρίην.

Γωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μελαμπέτοις Εὐριπίδῃ ἐν γυάλοισιν
 περίδω, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλακμον.
 ἴδι δ' ὕπ' ἕθρονος ὦν, ὅτι σοικλέος ἄρβιτον ἔσαι,
 ἴσον ὁ μηρείαις ἀναοῖς χείρισιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ καὶ διακρυβείς Εὐριπίδῃ εἴλέ σε πότμος,
 καί σε λυκορραῖσαι δέειπνον ἔθεντο κινῶν,
 τὸν σιμνῆ μελιγερῶ ἀιδόνα, κῶσμον ἀθηνῶν,
 τὸν σοφίῃ φρακιδῆν μιξάμενον χάριτα,
 ἀη' ἔμολθε πελλάσον ὕπ' ἠρίον, ὡς αἰὶ ὁ λαΐρις
 περίδων, γαῖης ἀγχοῦσιν περίδων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Μυῖμα μὲν ἑλλὰς ἀπασ' Εὐριπίδ' ὄσα δ' ἴχθ' ἔχει
 ἢ μακεδῶν, ἢ τῶν δέξεται τέρμα βίης.
 παρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι. πλείστα δὲ μύσασ
 τέρμασ, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

mementur super Cerotapsii. Pausan. & Thon. Magister
 qui Thucydideum historiam aut Thucydideum Thucydidi
 autorem dicit.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Οὐ σὸν μῆμα ῥόδ' ἐς Εὐριπίδην, ἀλλὰ σὺ τὸ δὲ.
τῆ σὴ τὸρ δόξῃ μῆμα ῥόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀπασ' ἀχαιῖς μῆμα σὸν γ' Εὐριπίδην.
ἔνοικ' ἄρωνος, ἀλλὰ καὶ καλιτέος.

Σιμωνίδ' εἰς Σοφοκλῆν.

Εσβέθης γηραιὲ Σοφὸκλεεβ, ἀνθος αἰοιδῶν,
οἶνω πρὶν βῶα χυ βόθρω ἐρεπόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τυμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα κιαεῖ
ἐρπύλοισ, χλοερὸς ἐκπροχέων ποικύμης.
καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδ' ἢ τε φιλοῦρ' ὀξέ
ἀμπελος, ὕγρα πέριξ κλήματα χυσαμένη,
εἶνεκεν ἀμαθίης πινυτ' ἄρωνος. ἢ ὁ μελίχρως
ἤσκησεν μυσῶν ἀμμίγα, καὶ χαρίταν.

Ερμῖ εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι δ' ἔε Σοφοκλεῖς,
σηνὴ τῆς μαλακῆς κιαὸς ἄλοιο τὸ δ' αἶσ.
αἰεὶ τοι βύπαισι περιστάζοιτο μελίαιαι
τύμβος, ὕμιπείω λειβόμενος μελίτι.
ὡσ' ἂν τοι ρεῖη μὲν ἀένναος ἀτθιδί δ' ἔλτω
κίρως, ὕπ' σφαίροισ δ' αἰὲν ἔχοις ποικύμης.

Διοσκορίδ' εἰς τὸν αὐτὸν.

Τύμβος ὁ δ' ἐς ὧ νθρωπε Σοφοκλέος. δς παρὰ μυσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὠν, ἔλαχεν.
ὁς μὲν ἐκ φλοιῶντος ἐτι ζήβολον πατέοντα
πρίνινον, δς χύσειον χῆμα μεθιρμύσατο,
καὶ λεπὴν ἐπέδυσεν ἀλαργίδα. τὸ δὲ, θανόντος,
ἀύθετον ὀρχησῆν τῆσ' ἀνέπαυσα πόδα.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

ὄλβιος, ὡς ἀγκυρὴν ἔλαχε παύσιν· ἢ δ' οὐ χερσὶ
 κέρριμος ἐκ ποίης ἢ δὲ διδασκαλίης;
 εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἴ πεῖν φίλον, ἢ κ' ἀν' ἀμάρταις,
 εἴτε κῆρ ἢ λέκτρον· ἀμφοτέραι τὸρ ἄκρον.

Ἀντιπάρου θεσσαλονικέως,
 εἰς ἄρη μᾶνα.

Ἀνέρα μὴ πέψηται μαίρεο· λίγος δ' οὐ τύμβος
 ὀφθῆναι· μετᾶλου δ' ὄσκα φώρος ἔχει·
 εἰδήσεις ἄρη μᾶνα, λύρις ἐλατῆρα λακαίνης
 ἔφοχον, ὃν μουσῶν ἐνεὲ δ' ἄριθμὸς ἔχει·
 κείται δ' ἢ πείροις διδύμαις ἔρις, εἰδ' ὄγε λυδός,
 εἴτε λακῶν· πρῆλα παρὶ δ' οὐ μνοπόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεω-
 γίδου.

Τὸν χαρίεντ' ἄρη μᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμενάων
 κῆκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελ' ἄμενον,
 τύμβος ἔχει σπάρτας, μετᾶλων χάριν· εἰδ' ὄγε λυδός,
 ἄχθος ἀπ' ἠρίφας, οἷ χεῖται εἰς αἶδην.

Ἀντιπάρου σιδωνίου,
 εἰς ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τέτρακῆρυ μβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σέ κιαός,
 ἀβράτε λειμώνων προφρεῶν πέταλα·
 πηγάδ' ἄρ' ἰνδέντος ἀναβλίβοντο γάλακτος·
 αὐτῶ δ' οὐ δ' ἀπ' ἠρῆς ἢ δ' ἡδὺ χέοιτο μέθυ·
 ὄφρα κ' εἴ τοι σποδῆτε, κῆρ ὄσκα τέρψιν ἄρηται,
 εἰ δ' ἢ τις φθιμένοισι χεῖρ ἴμπεται αὐφροσαῖν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡ τὸ φίλον σέρξας φίλε βάρβιτον, ὡ σὺ αἰοιδῆ,
 πάντα διαπλώσας, κῆρ σὺ ἐρωτι, βίον·

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου.

Ἡμερὶ πανδέληταιρα μεθυρόφει μήτερό πάρις
 ἕλης, ἢ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἑλικος,
 τίς ἠβήσας ἀνακρέϊοντος ἐπ' ἄκρη
 σήλη, καὶ λεπτῷ χῶματι τῶδε τάρου.
 ὧς ὁ φιλακρητὸς τε, καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος,
 παννύχιος κρῶσι πῶ φιλόπαιδα χέλαω.
 κὴν χθονὶ πεπῆως, κεραλῆς ἐρύπερθε φέροισα,
 ἀγλαὸν ὠραῖον βόθρῳ ἀπ' ἀκρεμόνων.
 καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτιερὴ δρόσας ἢ ὀζεραὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἐπνεεν ἐν σωμαίων.

Τὴ αὐτὸ εἰς αὐτὸν.

Οὗτος ἀνακρέϊοντα τὸν ἀφθιτοῦ εἵνεκε μούσων
 ὑπνοπόλον πάρις τὴν μβος ἐδαιτοτέω.
 ὃς χαρίταν πνεύοντα μέλι, πνεύοντα δ' ἐρώτων,
 τὸν γλυκῶν ὄν πλάδων ἵμερον ἠρμόσατο.
 μοῦσος δ' εἰν' ἄχέρωντι βαρύνεται, ὅχ' ὅτι λείπων
 ἠέλιον, λήθης ἐνθαδ' ἐκυραε δόμῳ,
 αἰεὶ ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι μενίσσα,
 καὶ τὸν σμειρδίῳ θρήκς κέλοιπε πόθον.
 μολπῆς δ' ἔλθῃ μελιτερπέος. αἰεὶ ἔτ' ἐκείνο
 βάρβιτον, ἔδῃ θανῶν οὐραση εἰν αἴδη.

Αὐτιπάρου εἰς
 αὐτὸν.

Ξεῖνε, τάρου παρὰ λίαν ἀνακρέϊοντος ἀμείβων,
 εἴτι τοι ἔκ βίβλων ἠλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 ἀπεισον ἐμῆ ἀποδίῃ ἀπεισον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὄσκα γηθῆσῃ τὰ μὰ νοτιζόμενα.
 ὧς ὁ δῖωνύσου μεμελημένος ὕασι κῶμος,
 ὧς ὁ φιλακρητὴ σωτῆροφος ἀρμονίης,

*Ἐπιδομενίσσων
 παν ἀπολοῦς
 2 εἰς 15.*

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μη δὲ χεταφθίμενος, βαλὼν χου δὶ χατῶτον ὑπείσω
 τὸν γενεὴ μίρῶπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν
 αὐτὸν.

Εἶης ἐν μακρόφρατιν ἀνάκρεον αἰχρῶσι ὠγῶν,
 μήτ' ἔρατῶν κώμων ἀνδιχα, μήτε κούρης.
 ὕψα δὲ δερκομένοισιν ἐν ὀμμασιν ἕλον αἰείδεις
 ἀθύρων λιπαρῆς ἀνθος ὕπερθε κόμης,
 ἢ ἐπρὸς ἀρτυλίην τετραμμένος, ἢ ἐ Μελίσσην,
 ἢ κίκονα θρηκὸς σμερδίῳ πλόκωμον,
 ἢ δὴ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα βαλὼν
 ἀκρητον θλίβων νέκταρ ἀπ' ταλίκων.
 φρασίς τῶν, μύσαισι, Διονύσω, κῆρῶτι,
 πρέσβυ χεταπειάθῃ πᾶς ὁ τείδς βίετος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡξένε τῶν δὲ τάρων τὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
 απείσάν μοι παριῶν· εἰ μὴ τῶν οἶνοπόπης.

Ἀντιπάφης σιδωνίῳ εἰς
 τὸν αὐτὸν.

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον ἐθλαὶ πονήσας.
 αἰδῆ δ' ἢ γλυκερὴ νυκτιάλος κισθάρρα,
 οὐδ' ἢ κῆρ σμέρδης, τὸ πόθων ἔαρ· ὦ σὺ μελίσδων,
 βάρβιτ' ἀνεκφῶς, νέκταρ ἐαρμόνιον.
 ἢ ἰθέων γὰρ ἔρωτος ἔφους σκοπός· εἰς σέ δὲ μόνον
 ἔξαστε, κῆρ σκολιάς εἴχεν ἐκισβολίαν.

Τὸ αὐτὸ, εἰς αὐτὸν.

Τὸ μῦθος ἀνακρείοντος, ὁ τῆτος ἐθαδὲ κύνος
 αἰδῆ, χῆρ παίδων ζωροτάπη μανίη.
 ἢ κημὴν οἰλυρῶν μελιζέται ἀμφί βαθύλλῳ
 ἢ μερα, κῆρ κιαῦ λουκὸς ὀδωδε λίθος.

ἔδ' αἰδῆς σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν. ὣν δ' ἀχέροντος
ὦν ὄλος, ὠδίνεις κῦπριδι θερμότερη.

Ἰκλιανῦ ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπίας,
εἰς ἴον αὐτόν.

Πολλὰ κ' αἰ μὴ τῶδ' ἀφασα, καὶ ἐκ τῦμβου δὲ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμβριβάλληθε κόνην.

Εἰς ἴον αὐτόν.

Πολλὰ πιδὼν τέθνηκτος ἀνάκρεον, ἀμὰ ῥυφήσασθε.
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς αἰδῆν.

Εἰς Καλλιμάχον.

Ἀδύλα.

Ω μάχθρ ἀμβροσίησι σωέστε, φίλτατε μύσαις,
χαῖρε καὶ εἰν αἰδέω δώμασι Καλλιμάχε.

Εἰς ἴον αὐτόν.

Ω μέγα Βαπτιάδα σοφῶν περίπυστον ὄψαρ,
ἦρ' ἔτεόν, κεράων ἔδ' ἐλέφαντος ἔφυς.

τοῖα γὰρ ἀμμιν ἔφηνασ, αἶτ' ἔπαρος ἀνέρθε ἴσμεν,
ἀμφὶ τε ἀθανάτους, ἀμφὶ τε ἡμιθέους.

ὅτ' ἐμιν ἐκ λιβύης ἀναείρασ εἰς ἐλικώνα,
ἦ γὰρ ὅθ' ὦν μύσαις περὶ δέσσι φέρων.

αἶ δέ, οἱ εἰρομένω ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων

αἴτια, καὶ μαχέθρων, εἶρον ἀμειβομέναι.

Καλλιμάχε εἰς ἴον ἑαυτῶ
πατέρω.

Ὅστις ἐμὸν παρασῆμα φέρεις ποδῶ, Καλλιμάχε με
ἴσθι κυρηνάει πάειδά τε, καὶ γενέτην.

εἰδέης δ' ἀμρω κενόδμεν, ποτε παρίδος ὄπλων
ἦρξεν, ὃ δ' ἦεσεν κρείσσινα βασκενίης.

ἔνέμοισι. μέσαι γὰρ ὄσος ἴδον ὀμματι πάειδασ,
ἀχρὶ βίη πολιῆς ἔκ ἀπέθεντο φίλους.

Handwritten notes in a cursive script at the bottom of the page.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντίπατρος εἰς Ἰβυκόν.

Ἰβυκε, λιήσαι σε κητέκτανον ἔκ ποτε νόσου
 βάντδ' εἰρήμασιν ἀστὶβον ἠΐδ' ὄνα,
 πῶλλ' ἔπιβωσάμενον γεράων νέφος· αἴ τοι ἴκοντο
 μάρτυροδ', ἀλγιστον ὄλλυμένω θάνατον.
 ὕδ' ἄ μάλιν ἰάχισσα, ἐπεὶ ποιήτης ἐρινύς
 τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σείδ' ὄγον,
 σιουφίην κητὰ γάκην· ἰὼ φιλοκέρδ' ἑα φύλα
 λιήσειων, τί θεῶν ὕπερδ' ὀβηθε χόλον;
 ὕδ' ἴδ' ὃ προκάροιθε κενῶν ἀγχιος ἀοιδόν,
 ὄμμα μελαμπέπων ἐκφυζεν ὀμενίδων.

Γινυτῶ εἰς Σαπφῶ.

Ὅσα μὲν κη κωφῶν ἔχει τάρος ὄνομα Σαπφῶς.
 αἰ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιδ', ἀθάνατοι.

Τιλλίε λαυρέα, εἰς πλεῖ
 αὐτήν.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένε, μὴ με θανῶσαν
 τῶν μιτυληνάκην ἔννεπ' ἀοιδόπολον.
 ῥῶνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκμ' ἔκμον χέρδ'· ἔργα δὲ φωτῶν,
 ὄντα χινὴν ἔργ' τοιάδε λιθεδόνα.
 ἦν δὲ με μισάων ἀτίσης χάριν, ὧν ἄρ' ἔχθης
 δάμονος, ἀγθος ἐμῆ ὄνκε παρ' ὀνεάδι,
 γνώσεαι ὡς αἰδ' ἀσπότης ἐκφυζον· ὕδ' ἔτις ἔσαι
 τῆς λυρικῆς Σαπφῶς κώνυμος ἠέλιος.

Εἰς ἠρίναν Ἀσκλη-
 πιάδου.

Ὀγλυκὴς ἠρίνης ὄτος πόνος, ὕχι πολὺς μὲν
 ὡσαῦτ' παρβενικῆς ἀνεκκαυδέκετας,
 ὄν' ἑτέρων πολλῶν δ' αὐατώτερος· εἰδ' αἰδ' ἴδ' ἄσ' μοι
 μὴ τὰ χυτῆ ἦλθε, τίς αἰὲν ταλίμον ἔχ' ὄνομα;

Ἀδ' ἄσ' ὄσ' ἴν

Αδέσποτον εἰς αὐτήν.

Ἄρτι λοχλομένην σε μελιαγορέων ἑαρῦμων,
 ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην σόματι,
 ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλάτῃ κῦμα κερμόντων
 μοῖρα, λινοκλώσου δεσπότις ἤλακτάσ.
 σὸς δ' ἐπέων ἤριννα κελὸς πόνος, ὅσε γεγωνεῖ
 φθίθαι, ἔχεν δὲ χοροῦς ἀμμιγα πειρίσιν.
 Λεωνίδου εἰς

αὐτήν.

Παρβενικὴν νεοιδῶν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλαιαν
 ἤρινναν, μυσῶν ἀνθρα δρεπτομένην,
 ἔδης εἰς ὑμέναιον ἀνῆρπασεν ἠὲ ῥα τὸ δ' ἔμφρων
 εἶπ' ἐτύμως ἀπαῖς, βάλσχενος ἑα' αἰΐδη.

Ἀντιπάρου εἰς

αὐτήν.

Γαυροπέης ἤριννα, κῆρ ὃ πλῦμβος αἰοιδῶς
 ἐπ' ἔλχον μύσασ τῶτο τὸ βαῖδὸν ἔπος.
 τοιγάρτοι μνήμης ἔκ ἡμβροτεν, ὅδε μελαίνης
 νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
 αἰδ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοιδῶν
 μυριάδ' ὄσθ, λήθη ξεῖτε μαραινόμεθα.
 λωίτερος κύνης μικρῆς θρόος, ἢ ἐκολοῖων
 κρωγμός· ἐν εἰαρινῶς κισνῶ μένος νερέλαις.

Εἰς ἈΝΩΝΥΜΟΥΣ. Ποιητῆς. 26

Μελιάζρου.

Ἄρεμασ ὡ ξένε βεῖνε· παρ' αἰσεβέσιν ἴθρ ὁ πρέσβυς
 αἰδ' ἄ, κοιμηθεῖς ὕπνον ὀφειλόμενον,
 αἰ κρότω Μελιάζρος, ὅρον γλυκύνδακρω ἔρωτα,
 κῆρ μύσασ, ἰλαραῖς συσπλήσασ χάρισιν.

X

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΤΑ

θῦ θεόπαις ἠνδρωσε τύρος, χαδάρων δ' ἱερὰ χθών.
 κῶς δ' ἔρατῆ μερόπων, πρέσβω ἐζηροτρόφῃ.
 αἴ μ' εἰ μὴ σῦρος εἰαί, σαλάμ. εἰ δ' αἶω σὺ γε Φοῖνιξ,
 νάειός εἰ δ' ἔλλην, χεῖρε τ' δ' αὐτ' φράτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γίτανε, τί σοι σιβυῶν, τί δὲ κῶς σὺ δὲ ἀναδὲ δέρμας;
 κῶς τίς ἐὼν, τάλασ σύμβολον εἰαί τίνος;
 αὐτὸρ ἔρωτ' ἐπέπωσε. τί γὰρ νεύειαι πάροικος,
 ἴμερος ἀάλειν ὁ θρασὺς ἔκ' ἔμαθεν;
 εἰ δὲ μὴ ἔδ' αὐτὸν ταχύ ποσσιν κρόνον ἔμπαλι γὰρ δὴ
 κείνος μὴ φηγέων, σοὶ δὲ τέθηκε μέλι.
 αἴ μ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γῆς ὑπερθε, σοφιστῆς
 εἰαί. σὺ δ' ὅ πῆροφς παύομα τὸδε λόγος.
 ἀελίω δ' ἀμφῆκε δὲ ἔχεις γέρας ἔς τε γέλωτα,
 κῶς σπουδῶν, καὶ πῦ μέτρον ἐρωτογράφον.
 ναὶ μὴ δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος ἦν
 σύμβολα σημαίνει ταῦτα συνοικασίης.
 χεῖρε κῶς ἐν φθιμένοισιν, ἔπει κῶς μῆσαν ἔρωτι,
 κῶς χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἠρμόσασο.

Παύλου σιλεν -

τιαρίου.

Δαμῆχρισ μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν.
 φῶν, τὸ κελὸν μέσσις βάρβιτον ἤρεμέει.
 ᾤλετο γραμματικῆς ἱερὰ βλάσις. ἀμφιρύτῃ κῶς,
 κῶς πάλι κένθος ἔχεις, ὄν ἐφ' ἱπποκράτη.

Αγαθίου.

Μηδὲν ἀπαγγέλεισθ' ὡς ἀντιόχεαν ὄσῃτα,
 μὴ πάλιν οἰμῶξ ἡ χούματα κηταλίης.
 οἰωέην ἐξαπίνης ἀν' ἑσθρίος ἔλλιπε μῆσαν,
 θεομῶν τ' αὐσονίαν ἐλπῖσα μαφιδίητ.

ἔβροχματον, δέχορ' ἄν τε λαχῶν ἔτος. ὄν δὲ κινίην
 ἢ μείρβη κενεὴν ἀσταχυσ ἠλικίη.
 καὶ ἴον ἰδῶ, κατέχευθόνιος τάρος. ἀντί δ' ἐκείνῃ,
 οὐκ ἔμα, καὶ γραφίδων χρώματα διεριόμεθα.

Αἰηλοσ.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος. αἰοιστοπόων δὲ παλαιῶν
 πηθὺς οἰχομένη, καὶ θάνεν ἀδεκίως.
 πᾶσα πῶρ ἐμπνεοῖσι σαίτην. πᾶσα δ' ἀπίσβη
 σβεννυμένη. κρύφθῃ δ' εἶν ἐνὶ πάντα τάρφ.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίας κείμαι χθονός, ἔντε τάραντος
 πᾶρης. τὸτο δ' ἐμοι πικρότερον θανάτου.
 τοῦτος πλανίων ἄβιος βίος. ἀμὰ με μοῦσαι
 ἔπερξαν. λυγρῶν δ' ἀντι μελιχρῶν ἔχω.
 ἔμοσμα δ' ἐν ἤμισε Λεωνίδου. αὐτὰ με δῶρα
 κηρύσσει μοῦσέων πάντασ ἐπ' ἠλίς.

Εἰς Μυσαῖον.

Εὐμόλπῳ φίλον ἦν ἔχει ἢ φαληρινὸν ἔδρα
 Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάρφ.

Εἰς Λίγον.

Ἡδὲ Λίγον θιβαῖον ἐδέξατο γὰρ θανόντα,
 μύσῃς ἔρανίης ἦν εὐσεφάνῃ.

Εἰς ὄρφέα.

Θρήνη χρυσοκέρην τῇ δ' ὄρφέα μῦσαι ἔβαφαν,
 ἐν κτάνεν ὑφίμεδων ζῶν. φολδέντι βέλῃ.

Εἰς ἀρχιλόχου.

Ἀρχιλόχου κῆδε σῆμα. ἦν, ὄν λυαῶντας ἰάμβως
 ἦταγε μακρονίδῃ μῦσαι χαριζομένη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἱππῶνακτα.

Ωξείνε, φῶνε ἴον χαλαζέκη τάρου,
 ἴον Φρικῶν ἱππῶνακτος. ὅτε χάτι φρα
 ἱαμβιάζει βουπάλλον ὅς σύλας,
 μήπως ἐρείης σφῆκε ἴον κοιμώμενον.
 ὅς ἔδ' ἐν ἄδην αὐ κεισόμενον χόλον,
 σκεῖσσι μέτροις ὀρθὰ τοξαύσαν ἔπη.

Θεοκρίτου εἰς τὸν

αὐτόν.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππῶναξ κείται.
 εἰ κινητικὸς, μήποτε ἔρχου τῷ τάρῳ.
 εἰ δ' ἐαί κρητύος τε, κῆσ' παρὰ κρησῶ
 θαρσῶν, κῆσ' ἴον. κῆν θέλης, ἀπόβριξον.

Αντιπάφρου, εἰς Σπ-

σίχορον.

Σπείχορον ζακηνθὲς ἀμέριτον σῶμα μύσης.
 ἐκτέρισεν κῆσ' αἰθαλδὲν δῶπιδον.
 εὐ κῆσ' Πυθαγόρειω φισκῆν φάτιν, ἀπρὶν ὁ μῦρον
 ψυχὰ, ἐν τέρνοισ δαύτερον ὠκίσαστο.

Εἰς ἱβυκον.

Ρῆγιον ἰταλῆς τεναγώδεος ἄκρον αἰείδω,
 αἰεὶ θρινακίον γουμένης ὕδατος,
 ὄωκε ἴον φιλέοντα λύριν, φιλέοντα δὲ παῖδα
 ἱβυκον, ἀφύλλω δῆκεν ὑπὸ πηλέη,
 τῆ δὲ τε πολλὰ παθόντα, πολυῶ δ' ὑπὸ σῆματι κιαδῶν
 χούατο, κῆσ' λακῆ φυταλίην κελάμν.

Εἰς Σοφοκλήν.

Τὸν σὲ χοροῖς μίλφαντα Σοφοκλῆα παῖδα Σοφίλῳ
 ἴον βραχίης μύσης ἀεῖρα κελφόπιον,

πολλὰ κίς ἐν θυμῷ κέκασι, καὶ ἐν σκενῆσι τεθελῶς
βλασεὸς ἀχαρνεῖται κιαδὸς ἔρεξε νόμην,
τὺ μὲν ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περιαιδὸς
αἰῶν, ἀθανάτοισι δέρεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὴν αὐτὴν

Ἐνθάδ' ἔγω Σοφοκλῆς συγερόν δόμον αἴδος ἦλλον,
καί μορος· εἰ δέ τι σαρκῶσι σελίνοιο γελᾶσῃω,
ὡς μὲν ἐγὼν· ἕτεροι δ' ἄλλως· πάντες δέ τε πάντας.

Εἰς Εὐριπίδην.

Τὴν Εὐριπίδου, μήτ' ἔρχο, μήτ' ἐπιβάλλω,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον ἀοιδοθέτα.
λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπίρροθος· εἰ δέ τις αὐτῷ
εἰσβαίνει, χαλεπὴ βήχυν τέρη σκόλοπος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀμακίτις σε κέκασε τάρη κόνις· ἀλλὰ πυρωθεὶς
Ζανὶ κεραυνῷ, πᾶσαν ἀπιμφίσασ.
βίς γὰρ ἀπαστράφασ· Εὐριπίδην ἐκ Διδὸς αἰθῆρ,
ἦγγισε τὰν θνητῶν σήματος ἰσορίην.

Εἰς Λιχύλον.

Λιχύλον ἦδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κείσθαι
τὴν μέγαν, οἰκίης τῆλ' ἀπ' κερροπίης,
λαλῶν γέλασσι κελοῖο παρ' ὕδατα· τίς φθόγος αὐτῶν
θησεῖδασ ἀγαθῶν ἐγκοτος αἰὲν ἔχει;

Εἰς Σαπφῶ.

Οὐνομά μιν Σαπφῶ· ἴσαν δ' ὑπερέχον ἀοιδῶν
θηλειῶν, ἀνδρῶν ὄρον ὁ μαιονίδασ.

Ἀλλεῖς.

Πᾶσ' ἄσοι οἰχομένα Γυλάδην κωκύνεται ἑλλάς,
ἀπληκτον χαίτατ ἐν χροῖ κερραμένα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῶς δ' ἀτμήτοιο νόμος ἀπιθήκετο δάρνασ
 Φοῖβος, ἔον τιμῶν ἢ θέμις, ὕμνοπόλον.
 μῦσαι δ' ἐκλαύσαντο. ῥόδον δ' ἔσησαν ἀκούων
 ἄσωπός, χορῶν ἢ χον ἀπ' ὑμέκταν.
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα διωύσιοιο χορείης,
 αὔτε σιδῆρεῖν ὄμιον ἔβης ἀΐδτω.

Γυλιανῶ.

Μνήμη σὸν ὦ Θεόθωρε παναρείεες, ὅσ' ἐνὶ τῷ μῦθῳ,
 ἀπ' ὀνβιβλικῶν μυριάσι σελίδων,
 αἴσιν ἀνεζώρησας ἀπλυμένων ἀπ' ἡθῆς,
 ἀρπάξασ νοερῶν μόχθον αἰδοπόλων.

Τὸ αὐτῶ.

Οὔτι φύσις θάλασσα, κῶς ὃ πλοῖοιο κερήνου
 ἀδοκνή, φωνῆς σῆς κητέλυσε βίην.
 ἀπ' ἀ μόλις ξυωῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
 φῶν, φῶν, Καλλιόπη σὴν κητέλυσεν ἔπα.

Διονυσίος.

Πρώτος. ἀπ' ἀ πρηνός, ὅσοι πόλιν ἡλίοιοιο
 ναῖομεν, εἰς ἡθῆς πικρὸν ἔδου πέλαγος,
 ἀρξάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον. ἀμφοῖ δὲ τῷ μῦθῳ
 σείσ, κῶς ἀπλευτοὶ γλαυκὸς ἔθεντο ῥόδον
 φαινόκριτ'. ὅδ' ἐν ὄμοιον ἐπ' ἐσομένοισιν αἰοιδῶς
 φθέρξεται ἀνθρώπους ἀχρι φέρωσι πόδ' ὅς.

Τὸ αὐτῶ.

Οὔτε κνωῶν γένος ἐλ' αὐριπίδῃ, ὅδ' ἰαυακὸς
 οἴτρος, ἦν σκοτίης κύπριδος ἀμύριον,
 ἀπ' αἰδῆς κῶς γῆρας ὕπέκβαλε. τῆ δ' ὄρθουσῃ
 κῆσαι ἔταερέη τίμιος δὲ χέλιω.
 σὸν δ' ἔ τῶτον ἐγὼ τίθεμαι τάρων. ἀπ' ἀ τὰ βῆα χου
 ἡματῶ, κῶς σκηνῶς ἐμβάλε πρηνόμηνος.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ. 27

Διοτίμου διδὲ Λεωνίδου.

Αὐτῶματοι δὴλαὶ ποτὶ τ' αἴλιον αἶ βόδ' ἤλθον,
 ἔξ ὄρεος πολλῆ νιρόμεναι χιόνι.
 αἶ, αἶ, θηρίμαχος δὲ παρὰ θροῦ ἦν μακρὸν εὐδαι
 ὕπνον. ἐκιομήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐραγίου.

Ερυκίης εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀχόθι ταύτας
 ἀρμόζῃ βλωθρᾶς θηρίμαχε πλατάνῃ.
 ὦ δέ σου ἐκ κερμάτων κερααὶ βόδ' αἶδ' ἄν μάλιστα
 δέξονται, σκιερᾶ παρ' θροῦ ἰκελιμένῃ.
 ὦλισε πῶρ πρὸς τὴν σε κεραάνιος. αἶ δ' ἐπὶ μόνδραν
 ὄφ' ἐ βόδ' νιφάτῳ ἀπερχόμεναι κτεέβαν.

Καλλιμάχου.

Ἀσπιδίην τὴν κρήτα τὴν αἶ πόλον, ἦρπασεν ὑμῶν
 ἔξ ὄρεος. κρὸ νῶν ἱερὸς ἀσπιδίης,
 οἶκὲ δὴκταίησι γ' ἢ θροῦν. ἦν ἔτι δάρνιν
 ποιμένον, ἀσπιδίην δ' αἶ ἐν αἰσόμενα.

Λεωνίδου.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
 αἶγας καὶ μάλους ἐμβατέοντες ὄρε,
 κληταζόρη πρὸς γῆς ὀλίγην χάριν, αἶμα προσνή
 τήνοτε, χθονίης εἴνεκε φερσεφάνης.
 βλιχάσων τ' οἶέσ μοι. ἐπ' αἶξέσσι δὲ ποιμῆν.
 πέφης συρίζοι πρηνέα βοσκομέναις.
 εἶαρι δὲ πρῶτῳ λαιμάνειον ἄνθος ἀμέρσασ
 χωρίτης, σφάτῳ τύμβον ἐμὸν σφάτῳ.
 καί τις ἀπ' οὐάρνσιο κηταχράνοιτο γάλακτος,
 οἶδ' ἀμολγαῖον μαστὴν ἀναχόμενος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κρητὶ δ' ὕψρανων ἐπιτύμβιον εἰσὶ θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι, καὶ φθιμένοις χάριτες.

Μυρίνον.

Θύρσις δ' κωμῆτις, ὃ τὰ νυμφικῶς μῆλα νομοῦσα,

Θύρσις δ' συρίζω παντός ἴσον δόνακι,
ἐνδῖος, οἶνοπότις, σπιεράν ὑπὲρ πύπτιω αὔδει.

Φραρεῖ δ' αὐτὸς ἑλὼν τοίμνια βᾶκτρον ἔρωσ.

Ἄ, νύμφαι, νύμφαι. διεξείρατε τὸν λυκοβαρσῆ
βοσκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ὃ ἔρωσ.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ. 18

Ἀδέσποτον.

Ἀπάρος αὐδμητος, καὶ ἀνέμβατος ὠλαμδαίμον,

καπνὸν ἐπ' αὐρώτα δέρκειαι ὠλένιον,
ἄσκιος οἶωνοὶ δὲ κατὰ χθοῦδος οἰκία ἐντέθω,
μύρονται. μῆλων δ' ἔκ' αἰῶσι λύκοι.

ΕΙΣ ΡΤΩΧΟΥΣ, Καλλιμάχου. 29

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν, ὀλίγον βίον, ἕτέ τι δεινὸν

ρέζων, ἕτ' ἀδίκων ἕδένα γὰρ φίλη,
μικυλος εἶτι πονηρὸν ἐπῆνεσα, μήτε σὺ κύρμα
γίγνηο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ. 30

Κριναγόρου.

Τὴν δ' ὑπὲρ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀγίτη

ὁστία μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
εἶρα τε πλεῖα δόλοιο καὶ ἔκ' αἰσδμον ὀδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δ' ἄλιον οἷσπέδην,

ἄγρι χα, καὶ

ἀπὸ χα, καὶ κόρησιν ἀνιδίην, ἢ μιπύρωτα
 λείψαν, ἐτι χλωρῆς ἔμπλα πικροδόνος.
 χθὼν ὡ δὲ συσύνμφαντε, καὶ κοσκινῶν ἐπι τέφρης
 ἀνθρῶς μὴ κέφη κέκλισο, μὴ δ' ὀλίγη.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ. 31

Λεοντίε γολαστικῆ.

Χειρῶν δὲ σῆμα, ἦν, ἐπροφεν ἀτθίς ἀφρα,
 εἰκόνα ρητήρων τῆς προτέρης δεξέδος,
 ῥηθῶν κείθοντα διχαστολότ. ἀμα δὲ κέζων,
 ἢ ποτε τῆς ὀρθῆς εὐδ' ὄσον ἐπράπετο.

Τῷ αὐτῷ.

Γέροντος ὀρθῆς ρητήρος αἰετλοῶσαν ὀπωπῆν,
 ἐξόχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
 ἐν δὲ διωνύσου θηάμενος, ὠλετο μῦθος,
 ὑφ' ὀθεν ἐκ τέχνης σαυ πλεόνειαι πτωῶν,
 βαδὸν ἐπιζήσασ, ὄσον ἡμεσε. τῶτον ἐζωγε
 ἀγχιον ὑ καλέω, ἦν δὲ φύση θάνατον.

Ιουλιανῆ ἀπ' ὑπάρχων
 ἀγχιπῆου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἀνέρ' ἐτίκτηε
 ἀξιον εἰς ἀρετῶν τῶν προτέρων ἐτέων,
 ἦν κρατερόν σοφίντε, καὶ δαυομα, ἦν καὶ ἀνιζροῖς
 κινῆσαντα γόω δαύκμον ἀντιπάλοις.
 εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νῆματτα μοῖρης
 μέμφο, βουλομένης κόσμον ἀκόσμον ἐχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ φθέρμα κρατερό, τί σοι πλεόν, εἴγε καὶ αὐδ' ἦς
 ἔπλεο, καὶ σιζῆς ἀτίσι ἀντιπάλοις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ζώντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον. ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἐδισσαν ὄπα.

ὅτις γὰρ μετὰ σείο μόνον τέτληκε ταυτάσθαι
ὦτα λόγοις. κρατερῶ δ' ἐν τέλος, ἢ δὲ λόγοις.

Ἀθῆλα.

Εὐθαδέ πᾶν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἡδε κέκουθεν
ἀετίου χρυσοῦ ῥήτορος ἀνπρεπέος.

ἦλθεν δ' εἰς αἰδῶο δέμας, ψυχὴ δ' ὄβ' ὄλυμπον.
ἀθάνατον ποιεῖ δ' ὄβ' λόγος, ὅτε θεός.

Ἀντιπάρβη ῥητῆρος ἐγὼ τάρος. ἡλίκε δ' ἔπει
ἔργα πανελλήνων, πῶθεο μαρτυρίας.

κεῖται δ' ἀμφήριστος, ἀθηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ νείλου
ἦν γένος. ἡκείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.

ἄστια κῆρ δ' ἄλλως ἐνὸς ἀέματος ὡς λόγος ὄβ'
κλήρω δ' ἡ μὲν, αἰεὶ Παλλάδος, ἡ δὲ, Διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ. 32

Διοσίμῃ.

Τί πλέον εἰς ὠδίνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι, εἰ μέλλοι παιδὸς ὄραν θάνατον.

ἡ γόω γὰρ σῆμα βιάνορι χυάτο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' εἰ κ' παιδὸς μητέρα πῶδε τυχεῖν.

Ἀδέαστον.

Χίτ' πατήρ ῥάδε σῆμα. ῥάδε ἔμπαλιν ἦν ῥά δίκαιον.
ἦν δὲ δίκαιοσύνης ὁ φθόγος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν σέλαν ἐχάραξε βιάνωρ ὅκ' ἐπὶ μαρτί,
ἢ δ' ἐπὶ τῷ γενέτα, τύμβον ὀφειλόμενον,
παρθινίᾳ δ' ἐπὶ παιδί. κητέσινε δ' ὄβ' χ' ὕμνασθαι,
αἰὶ αἰδῶο νύμφαν δωδέκῆτιν κητάων.

Φιλίππου.

Λατύνος ἄρχιτέλης ἀρχαῖοι παιδὶ θανόντι
 χερσὶν οἴζυρας ἤρμολόγησε τάρων,
 καὶ αἰ, πέτρον ἐκείνον, ὃν ἄκ' ἐκόλαφε σίδυρος,
 αἴ ἐτάκη πυλινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
 Φαῖ, σῆλη, φθιμένῳ κέρη μένε, κείνος ἴν' εἶπη
 ὄντως παρ' αὐτὴν χεῖρ ἐπέθηκε λίθου.

Σιμωνίδου.

Ἐνθάδε Γυθῶνακτα, κροισινήπντε κενάθει
 γὰ, ἐρατῆς ἡβης πρὶν τέλος αἶρον ἰδεῖν.
 μνήμα δ' ἀφθιμένοισι πατῆρ' μὲζ' ἄριστον εἶθηνεν
 ἀθάνατον, θνητοῖσι παισὶ χαριζόμενος.

Αθηνῶν.

Αἰ, αἰ, ἄριστοκράτα, σὺ μὲν βαβυῶν εἰς ἀχέρωντα
 οἴχει, ὠρέου κελκίμινά προ γάμῃ.
 ματρὶ δὲ δάφνα σὰ καταλείπεται, αἰ ἐπὶ τὺ μβφ
 πολλὰ κελκίμινάσ, κωκύνει ἐκ κεφαλᾶσ.

Απολλωνίδου.

Καὶ τίς, ὅς ἐκ ἔτην κροκὸν ἔχατον ἴλα κλαύσασ;
 αἴ ὁ Γροσίδίππου πάντας ἔθαφε δόμος,
 τίναρασ, ἐς αἴδαλο σωήριθμον ἤρπασεν ἡμαρ,
 πῶ πολλὴν παίδων ἐλίδα κερραμένου.
 παρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κρομβρηθέντα γόοισιν,
 ὠλετο-κοινή που νύξ μία πάντας ἔχει.

Λεωνίδου.

Ἀδελ' ἀντί κλεισ, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ πρ' ἐν ἡβης
 ἀκμή, κρο μοῦων παῖδα πυρωσαμένη,
 ἐκτακιδεκέτης ὅς ἀπώλεο τέκνον. ἐγὼ δέ,
 ὀρφάνιον κλαῖω γῆρας ὀδυρομένη.

ΤΩΝ ΒΙΣ ΕΡΤΑ

βαίνην εἰς ἄρδος σσιερὸν δόμον· ἔτε μοι ἦώς
ἦ δει', ἔτ' ἀκτῖς ὠκείος ἠελίου.

ἄ, δειλ' ἀντί κλησ, μεμορημένε, πένθος εἶης
ἐπιτήρ, ζῶν ἄγε κομιασμένος.

Ἀντιπάρου.

Τούτ' τοι ὄρτε μίδωρε τῷ ἐπὶ σῆματι μήτρ

ἴαχε, δωδεκέτη σὸν γοῶσα μόρον.

ἔλειτ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον, εἰς πύρ·

ἔλειτο παμμένεος ζειναμένεος κέματος.

ἔλειτ' ἀπαυθῆς μοι τέρψις σέθεν· ἄε γὰρ ἄχε μῖπον,

ἄε τὸν ἀνόσητον χῶρον ἔβης ἄέρων.

ἔδ' ἄε ἐφειβῆν ἔλθὸν τέκος· ἀντί δ' εἴ σέο,

σαλα, κῆρ κωφά λείπεται ἄμμι κόνις.

Ἀθίλον.

Οἱ κρότατον μάτρ σε Χαρίξενε δῶρον ἄε ἄδαν

ὁ κτωκαδενέτην ἐσόλισε χλαμύδι.

ἦ γὰρ δὴ κῆρ πέρος ἀνέστην, ἀνίη' ἄπ' οἴκων,

ἄλιμ ἄε οἱ μωγᾶ σὸν γένειμα ἀχθοφόραν.

πένθος δ', ἔχ' ὑμέγαλον ἀνωρύοντο γωῶν ἄε,

ἄε, ἄε, τὰς μαστῶν λυδομένας χάριτας,

κῆρ κενεῖας ὠδίνασ· ἴω κῆρ κωφάρθενε μοῖρα,

σπειρογόνασ σπυρῶν ἐπίσασ εἰς ἀνέμης.

Ἀνύτης.

Λοιοθία δ' ἠ' τάδε παρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλῶσα

εἴπ' ἔρατὰ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,

ὦ πάτερ, ὅτιοι ἔτ' εἰ μί· μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα κλύπτε

ἦ δὴ ἀποφθιμένης κωάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Γολλάκι τῷ δ' ὀλοφυθῶν κόρασ ἐπὶ σῆματι κλεινά'

μάτρ ὠκύνμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλῳ

ψυχάν ἀγκυλεύσασα Φιλανιδίος, ἀπὸ γάμοιο
 χλωρόν ὑπὲρ ποταμῦ χάμ' ἀχέροντος ἔβα.
 Γέρον.

Ωλεο δὴ πρὸ γάμοιο Φιλανίον, ὃ δέ σε μάτηρ
 πυθιάς ὠρέεις ἤγαγεν ὄβ' θαλάμους
 ἔν' ἠμφί'· αἴψ' ἔλεινα' καταδρούσασα παρείας,
 τιναρκαίδεκέτιν τῷ δ' ἐκλύψεταρψ.

Εἰς Φίλοσοφου. 33

Εἰς Σωκράτην. Ἀντιπόδον.

Ἡ, χθαμαλήν ὑπὸς οὐρανὸς κόνιν· εἰς σέ τις ἀβρῶν
 Σωκρατὸς ἑλλήνων, μέμφεται ἀκρισίην.
 ἠελίοσ'· οἱ γὰρ ἀρίστον ἀπέλεσαν, ὃ δὲν ἐν ἄλλοις
 δόντες· τοῖσ' τοῖσι πολλὰκι κεκοπίδα.

Εἰς Γλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τὸδε σῶμα Γλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἐχέει μακρόρων,
 ἔν' ἄριστος· ἦν, τις καὶ πλοῦσι ναίων
 τιμῆ' ἀνὴρ ὠραθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετὲ, τί πτε βέβηκας ὑπὲρ τάρων; ἢ τίνας εἰπέ
 ἀπεροέντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.

ψυχὴς εἰ μὴ Γλάτωνος ἀποπταμένης ὄβ' ὄλυμπον
 αἰκῶν· σῶμα δὲ γῆ γηγενές, ἀτὸ δὲ ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε Γλάτωνα,

ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασι νηκίσατο;
 καὶ τὸ δὲ τὸδε γέρας, ἀσκητιῶς ὄβ' ἠήθηρ
 σώματος, ὡς ψυχὴς ἀθανάτοιο Γλάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΤΟΥΤ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἠδὲ Πλάτωνα.

τὸν μὲν, ἵνα φυλῆν, τὸν δ' ἵνα σώμα σάοι.

Διασάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν, ἦν τοῦ ἑαυτοῦ

ἔκτισε, καὶ διαπέδω Ζηνὸς ἐκιδρύσατο.

Εἰς Δημοκρίτῳ

τον.

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλωσ ῥόδε, καὶ τάχα λήξει,

ἢ κ' ἔλεγον γελῶν, πάντα πέλοισι γέλωσ;

καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπειρονα, καὶ τίχα βιβλῶν

τοσαυτίων, κείμας γέβη τάφοιο γέλωσ.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ἄδῃ; τίς ἔργον ἔριξε τοσαῦτον,

δαῖον ὃ παντοδαῖς μῆνυσε Δημοκρίτος;

ὃς θάνατον παρεόντα, καὶ ἤματα δώμασιν ἔχει.

καὶ θερμῶς ἄρτων ἀδύμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ καὶ ἀμειδίητων νεκρῶν ὑπο γάσκῃ ἀνάγκησ

φερσερόνη, φυλῆν δὲ χυνοῦ Δημοκρίτου,

αὐμένεωσ γελώσαν, ἐπεὶ καὶ σείο τεκῆσαν

ἀχυμένην, ἐπὶ σοι, μοῦνοσ ἐκμφε γέλωσ.

Εἰς Διογένη τὸν

κύνῃ.

Τὸν κύνῃ Διογένην νεκροσὸλε δέξο με πορθμαῖ,

γυμνώσαντα βίῃ παντὸσ ἐπισκωλίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ πὲ κύνῃ, τίνος ἀνδρὸσ ἐφραῶσ σῆμα φυλάσσει;

πὲ κύνῃσ, ἀμὰ τίς ἦν ἄτος ἀνὴρ ὁ κύνῃ;

Διογένησ, γένος εἰπέ; σινωπαῖσ, δὲσ πίθον φῆει;

καὶ μάλα γαῖῃ δὲ θανάτῃ, ἀσέρας οἶκον ἔχει.

Αντιπάρου εἰς τὸν

αὐτόν.

Διογένης τῶδε σῆμα σοφῶ κινῶς ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπόνθῃ βίοντον.

ἢ μία τίς πήρα, μία διπλοῖς, εἰς ἅμ' ἐφοῖτα
σιήτων, αὐτάρητος ὁ πλάσασαφροσαύνης.
ἅμ' ἄρσεν τῶδε ἔκαστ' ἄρρονδός, ὡς ὁ σινωπὸς
ἔχθαίρει φαῦλον πάντα κῆεῖν ἀΐδη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκρον, κῆ πῆρη, κῆ διπλόον εἶμα σοφῶ
Διογένης, βιάτη φόρτος ὁ κηφότατος.

Ὡς ἄπ' τῶ Διογένης.

Γάττα φέρω πρὸς μῆτι· λέλοιπα γὰρ ὕδεν ὑπὲρ γῆς.
ἅμ' ἄρσεν σαίνοισι κέρβερε τὸν με κινῶ.

Ὡς ἄπ' τῶ αὐτῶ.

Αἶδος ὡ νεκνήτῃ κε χαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὅς βαβυ πρὸς μόνεις τῆτ' ἀχέρωντος ὕδωρ.

εἰ καὶ σοι βεβρίθεν ὑπ' εἰδῶλοισι κημόντων
ὄλκός, μὴ προλίπης Διογένη με κινῶ.

ἄλτην κῆ σιήπωνα φέρω, κῆ διπλόον εἶμα,
κῆ πῆρη, κῆ σοὶ ναυτιλίας ὀβολόν.

κῆ ζῶς τῶδε μοῦνον, ἅ κῆ νέκυσ ὡδε κομίζω,
εἶχον ὑπ' ἡελίῳ δ' ὕτι λέλοιπα φάγ.

Διογένης κυζικηνῶ εἰς Ἐρατοσθένι.

Γρηύτερον γῆράς σε, κῆ ἢ κατὰ νῆσος ἀμαυρῆ
ἔσβεσεν. ἀνήθης δ' ὕπνον ὀφθαλόμενον,

ἄλλα μεριμνήσας Ἐρατοσθένος. ὀδὲ κυρήνη
μαινάς ἐπ' ἀπύτων ἐκ τῶς ἐδέκτο τάρων,

ἄλλα γέ. φίλος δὲ κῆ ἔν ξείνη κηχλυφα
κῆρ τῶδε πρῶτος κράτιστον ἀγριαῦ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΛΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

σοφίας.

Επί σοφῶν Κλειόβουλε, σὶ μὲν τεχνώσατο λιτόδοτος.

ἄμει δὲ σισυφία χθῶν Περίανδρον ἔχει

Γιθαικὸν, ἅμιτυλῆνα· Βίαντα δὲ, δῖα πρίην.

μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρισμα δίκης.

ἢ σάρατα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ κερκοπίς αἶα.

πάντας δ' ἰζάλα σωφροσάως φύλακας.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἰὼς θρέψο' ἀνέδειξεν

ἄτρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Βίρ' ὀλιζὸν τὸ σῆμα, τὸ δὲ κλέος, ἄρα νόμικος

τὲ πλυφροντίσου τὸδε Θαλίης ὄρη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γυμνικὸν αὖ τὸτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠλεῖε ζῶν,

τὸν σοφὸν ἀνδρα Θαλῆν ἠρπασσας ἐκ σταδίου.

ἀνέω' ὅπῃ μιν ἐγγύς ἀπήγαγε, ἢ γὰρ ὁ πρέσβυς,

ἢ κ' ἐθ' ὄραν ἀπ' ἡῶς ἀσέρας ἠδ' αἰχμῶ.

Εἰς Γιθαικόν.

Ξείνος ἀταρνείης τίς ἀνείρατος Γιθαικὸν ἔτα,

τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὕραδίου.

ἄπια γέρον, δαίος με κελεῖ γάμος· ἢ μία μὲν δὴ

νύμφη, καὶ πλὴν, καὶ γενεὴ κατ' ἐμέ.

ἢ δ' ἐτέρη, προβέβηκε· τί λῶγον, εἰδ' ἄγε μοι σὺ

βάλυσσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ὄρω.

ἢ πεν· ὅδε, σκιπῶνα, γερωντικὸν ὄπλον αἰείρας,

ἢνὶ δὲ κείνοι σοι πᾶν ἐρέουσι ἔπος.

αἰδ' ἄρ' ὑπ' ἀπληγῆσι θοῶς βέμβικος ἔχοντός,

ἔσρεφον ἀνρείη παῖδ' ὅδε ἐν ἰβίσσῳ.

κείνων

κείνων ἔρχοφθῆσι μετ' ἵχθια. χῶρον δὲ πέση
 πλησίον. οἷδ' ἔλεγον, πῶν κῆτά σαρῶν ἔλα.
 ταῦτ' αἰῶν ὁ ξείνος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
 δροαίανθαι, παίδων κληδόνι σωθέμενος.
 πῶν δ' ὀλίγην ὡς κείνος ἔσθ' οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
 αὐτὸ κῆσ' οὐκ ἴων πῶν κῆτά σαρῶν ἔλα.

Εἰς Βίαντα.

Κλειοῖς ἐν δαπέδοισι πρὶν ἡνὸς φάωτα κελύπτει
 ἦ δὲ Βίαντα πέτρῃ, κόσμου ἰώσι μέγαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τῆδε Βίαντα κείνοθα, τὸν ἀρέμασ' ἠγάγεν ἔρμῆς
 εἰς αἰθῆρ, πολὺν γῆρας νιφόμινον.
 εἶπε γὰρ εἶπε δ' ἰκνέταρα τινός. εἴτ' ἀποκλινθεῖς,
 παιδὸς ἔσθ' ἀγκλίδασ' μακρὸν ἔτρηεν ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ες σκυθίην ἀνάχαρσις οὐτ' ἠλυθε πολλὰ μογήσας,
 πάντας ἔπειθε βίῃν ἠθεσιν ἑλλαδικοῖς.
 τὸν δ' εἴτι μῦθον ἀκραντον ἐνὶ σωματέων ἔχοντα,
 πῆνός ἔσθ' ἀθανάτους ἤρπασιν ὄκῃ δόναξ.

Γλάτωνος εἰς Δίωνα τὸν

συρακῶσιον.

Δάκρυα μὲν ἐκβῆτε, κῆσ' ἰλιάδων γαλαξί
 μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομένας.
 σοὶ δὲ Δίων ῥέξαντι κελὸν ἐπινίκιον ἔργον,
 δαίμονες αὐρεῖας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 κείσαι δ' ἀρυχόρω ἐνὶ παρῖδι τίμιος ἄσους,
 ὦ ἐ μὸν ἐκμήσας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τὸτο μάταιον ἔπος μερόπων τίτ' ἐλέχθη,
 ῥήγνουθα σοφίης ῥέξον ἀνιέμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνῃ μὲν, ἄπειρος
ἦν δὲ μάσ· εἴτ' ἀνθεῖς, κῆτθανε προμελής.

Εἰς Ηρακλείδην.

Ἦθελός ἀνθρώποισι λιπὴν φατὶν Ἡρακλείδῃ,
ὡς ῥα θανῶν, ἐξένη ζωὸς ἅπασι θράνων·
αἰμὸς δὲ φαύλης σεσοφισμένη· δὴ γὰρ ὁ κὼν θῆρ,
ἦε θράνων, σὺ δὲ, θῆρ ἢ σοφὸς ὦν, ἐάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμφύχων ἄπειρος χεῖρας, αἰμὰ καὶ ἡ μείσ·
τίς γὰρ, δὲ ἐμφύχων ἠφατο Πυθαγόρῃ;
αἰμὸς ὅταν ἐψιθῆ τι, καὶ ὀπίθῃ, καὶ ἀλιθῆ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐδίδομεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρῃς τί ῥοτον κυάμουι ἐσεβάσθῃ;
καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἀμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χαρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τῆτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραχαντίνων, κῆτθαν' ἐπὶ ῥιόδῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σὺ ποτ' ἐμπεδοκλῆις, διερεῖ φλοσι σῶμα κῆθῆρας,
πῦρ ἀπὸ κριτήρων ἐκπίθῃ ἀθανάτων.
ἢ κ' ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἐκὼν βάλλῃς ὄν ῥοον αἰτηνις,
αἰμὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἐμπεσθῇ ἢ κ' ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὡς ποτ' ἀμάξις
ἐκπεσε, καὶ μὴρὸν κλάλατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κριτήρας ἐσήλατο, καὶ πῆρ ῥ' ἦν.
πῶς αὖν ἐτ' ἐν μεσάροις δεικνυτο τῆδε τάρος;

Εἰς Επίχαρμον.

Εἴτι παραλλάσει φαέθων μέγασ ἥλιος ἄσρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μείζον' ἔχει δισώχριν,

Φαμί τοσῶτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχει ἐπίχαρμον,
ὄν παρὶς ἐπεφάνωσ' ἄδε συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
εἰ γὰρ καὶ μὴ δοῦναι, ἀλλὰ δοκεῖς, αὐτὸ χεῖς.
ἔτω καὶ φιλόλαον ἀνέλε κρότων ποτὲ πάθῃ,
ὥς μιν ἔδοξε βίλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ἡράκλητον.

Πολλάκις Ἡράκλητον ἐθαύμασα, πῶς ποτὲ τὸ ζῆν
ἦ δὲ διαντήσασ, δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἄρδάνουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβειεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάτατο.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡράκλειτος ἐγὼ τί με ὦ κατὰ ἔλκετ' ἄμουσοι;
ἔχῃ μιν ἐτόνοιω, τοῖς δὲ μ' ἐπίσταμένοις.
εἴς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμῦριοι, οἱ δ' ἀνάρηθμοι,
ἔδεις. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ φερσεφόνη

Εἰς Ζήνωνα τὸν
ἐλεάτην.

Ἡβελθε ὦ ζήνων καλὸν, ἦβελθε ἀνδρα τύραννον
κτείνασ, ἐλευθεύσαι δουλοσιωπῆς ἐλεάν.
ὡς ἐδάμης δὴ γάρ σε λαβῶν ὁ τύραννος, ἐυδὲ μω
κόφι. τί τῆτο λέγω; σῶμα γὰρ, ἔχι δὲ σέ.

Εἰς Πρωταγόραν.

Καὶ σὲ πρωταγόρη, φατίην ἐκλυον, ὡς ἄρ' ἀθηνῶν
ἐκ ποτ' ἰών, καθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανθε.
εἴλετο γάρ σε φυγεῖν κέρκοπος πόλις. ἀλλὰ σὺ μὲν πε
παλλάδος ἄστὺ φύγεθ. πηπέα δ' ἔκ' ἐφυγεθ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ

Εἰς Κράτητα, ὁμοίωτον τῷ
εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μυσῶν
σέ μιν ἔδωκ'· τὰ ἢ πολλὰ, καὶ ὄλβια, τὺ μβος ἔμαρξεν.

Ἰυλιανὸν εἰς Πύρρωνά σκιπτι-
κόν, ἀμοιβαῖον,

Καὶ θανόντων Πύρρων; ἐπέχω· πυμάτην μετὰ μοῖραν
φῆς ἐπέχην; ἐπέχω· σκέψιν ἔπαυσα τάρος.

Εἰς Επίκτητον ἰσοφίρον.
Λεωνίδος.

Δῦλος ἐπίκτητος γενόμεν καὶ σὺ μ' ἀνάπηρος.
καὶ πενήν ἱeros· καὶ φίλος ἀθανάτοισι.
εἰς Δημόκριτον.

Πλάτων δέξο μάκρο Δημόκριτον· ὡς κεν ἀνάων
αἰὲν ἀμειψήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

Τῷ αὐτῷ.

Αἴδω λυπηρὴ δεικνόνε· τὸτ' ἀχέροντος
ὑδωρ ὅς πλώεις πορθμίδι κυανῆ,
δέξαι μ' εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυδέα
βάρη ἀπρωθιμένων, ἦν κινῶ Διογένην.
ὄληται μοι καὶ πῆρα ἐφθλκία· καὶ ἦ παλαιὸν
ἔσθω, χ' ὠφθιμένους ναυσολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κὴν ξωοῖς ἐπεκάμμεθα, ταῦτα παρ' ἔδην
ἔρχομ' ἔχων· λείπον δ' ἔδην ὑπ' ἡελίῳ.

Καλλιμάχου.

Εἰπέ τις ἠράκλειτε τεινόν μύρον· ὅσσ' δέ με δάκρυ
ἠγάγεν· ἐμνήσθην δ' ὀσάνης ἀμφοτέροι
πείλιον ἐν λέχῃ κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μὲν πρ
ξεν' ἀλικυρησῶν τετρακάλαι αποδίω.

καὶ δὲ τεὰ ζώονα ἀνθρώπων ἢ σὺν ὅσων
ἀρπακτῆς αἰδέσθης, ὅτι ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Πλάτωνος.

Ἦν δὲ ὅτε μηδὲν ἄλλοις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι κελῶς,
ὡπταί κ' ὅσων πάντῃ πασι περιβλέπεται.
θυμὸν τί μινύεις κελῶν ὅσων; εἴτ' ἀνιήσεις
ὄσων. ὅτι χεῖρα φάειδρον ἀπωλέσαμεν;

Εὐβάδου γοργίου κωικῆ κεραιὴ κητάει μαί,
ὅτι ἐπὶ χεῖρα μινύειν, ὅτι ἀπρωαομένη.

Εἰ παρ' ἡλίου χαῖρε Κλειόμβροτος ὡ μβρακινιώτης,
ἦλατ' ἀφ' ὅσων φηλῆ τέλειος εἰς αἰδέων,
ἀξιον ὅσων ἰδῶν θανάτου κελῶν, ἀμὰ Πλάτωνος
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Σπυρίππου.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κητέχει ὅσων γαῖα Πλάτωνος.
ψυχὴ δ' ἰσοβίων τάξιν ἔχει μακέρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ τετάρτῳ τμήματι, ἐπιγράμματα εἰς θεῶν
ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν σήλας, καὶ ζώων μορ-
φᾶς, καὶ ἔτι εἰς ῥάβδους, περιέχεται κεφάλαια τὰδε.

Εἰς εἰκόνας.

Ανδρῶν ἀγαθῶν.	1	Λίθους.	18
Αθλητῶν.	2	Λουφᾶ.	19
Βακχῶν.	3	Ναούς.	20
Βασιλείων.	4	Νίκης.	21
Γυναικῶν.	5	Ξενοδοχείου.	22
Ζωγράφων.	6	Οἴκους.	23
Ζώων.	7	Οπλα.	24
Ἡρώων.	8	Ορχηστρίδων.	25
Ἡρωίδων.	9	Ρηγῶς.	26
Ἡχοῦς.	10	Ροικτῶν.	27
Θαλάσσης.	11	Ρόλης.	28
Θεῶν.	12	Ροταμῶς.	29
Γατρῶν.	13	Προάστια.	30
Καιροῦ.	14	Ρητόρων.	31
Κήπους.	15	Σκῆψι.	32
Κιθαριστῶν.	16	Φιλοσόφων.	33
Κιόνας.	17	Ωρολόγια.	34

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΑΘΩΝ. Ι

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχον ἐν βυζαντίῳ.
Λεοντίου χολαστικοῦ.

Αἱ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον,
διὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὸν πολίταρχε χάσσει Γαβ
βριήλιε τέχνη,
ἐκ τῶν σῶν ἄρετων· ἐκ τῶν ὄλων κρμάτων,
Θεοσιότητου.

Τῶτον ἰβλιανόν νομικῆς φάος, εἶπρον ἰδῶσαι
ρώμη καὶ βερόνι· πάντα φύσις δαύεται.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίου κωνσταντινου
πόλεως. Λεοντίου χολαστικοῦ.

Κάλλει μὲν νικῶς κραδίης ἴσον, ὄσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἰππων μίης ἀξία πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κροτάλλων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑπαιεῖς ὑάσι μελιχίην.

Εἰς εἰκόνα ἀρχόντος, ἐν σμύρῃ.

Θεοδωρίτη γραμματικῷ.

Ἐκ φιλαδελφείης ξεινήτα ταῦτα φιλίππῳ,
φράζω πῶς μνήμων ἢ πόλις ἀνομίας.

Αδίσωτον.

Μνήμωνος οἱ κέρως πολέω ἀνεργισίων,
Γαλμάτων ἰθυδίκην ἴσον ἀγασάμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν περιγράμῳ
δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβεΐᾳ πολι-
τικῇ Ἀραβίου.

Τὰς κτλ ὑπὲρ μύθων τε, κτλ ἀνδρῶν χαλοῖο μελίωης
εἰκόνας, ἰλήκοις θηρῶν ὀφειλόμενος.
ναὺ δ' ὑπὲρ ἰσχωμάτων τε, κτλ ἀσυστόχοιο μερίμνης,
τῆ δέ σε τῆ γραφίδι σήτα μετ' ἠρακλάμων.
εἰ δ' ὀλίγον ἢ γέρας, μὴ με μῦθο, τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τὸς ἀγαθὸς ἀνδρῶν ἀμειβομένθα.

Εἰς σῆλην Λεοντίου χολαστικῆ τὸ μινωταύρου.
Πεῖρον ὄραε χρυσεοῖσιν ἐν εἰμασιν· αἰδὲ παρ' αὐτῶν
δοχὰ, ἀμοιβάων μάρτυρές εἰσι πόων,
ἀντολίης πρώτῃ, κτλ διχθαδίῃ μετὰ τῆσδε
κόλχου πορφυρέης, κτλ κάλιν ἀντολίης.

Εἰς εἰκόνα Σωλοῖου χολαστικῆ ἐπὶ νίκη μάχης
ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῶ· ἰωάννου ποιητῆ
τὸ βαρβουκῆλλου.

Οὐχὶ παρ' αὐρώτα μόνον ἀνέροθ εἰσὶ μαχηταί,
ἔδὲ παρ' ἰλλιαῶν μνάμονές εἰσι δίκης.
ὡς ἀπὸ τὰς σπάρτας, ὡς αὐτὰς ἀπὸν ἀθανάσ,
Σωλοῖον νίκης, κτλ θέμις ἠλάσατο.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ.
Ἀραβίου χολαστικῆ.

Νεῖλος, περσίς, ἰβηρ, σόλη μοι, δύσις, δῶμινίς, ἰνδοί,
κτλ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασίων,
κτλ πεδιά ζώντα πλυαπερέων ἀγαρηῶν,
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόων.
ὡς δὲ ταχύς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὀδόνων,
κτλ ταχύς εἰρήνην ἔπασε κούθομένην.

Εἰς εἰκόνα

Εἰς εἰκόνα Κρίαου·Κριναγόρου.

Τεῖτονθε ὕψιστά μῦνον τύχαι ἔπειπε εἶναι

Κρίαι, βαθυπλήτου σῆς·ἐνεκὲν κραδίης,
 ἀγὰ κρῶ αἰ πάντων πάσαι·τί τῶν ἀνδρῶν τοσῶδε
 ἀρκέσει εἰς ἐτάρων μυρίων εὐφροσιῶν;
 καὶ δέ σε κρῶ τῶτων κρέατων ἐπὶ μείζον ἀέξει

Καῖσαρ·τίς κείνου χωρὶς ἄρηρε τύχη;

Εἰς εἰκόνα ἀνατιθέσσαν ἐν τοῖς Γλακίδου ὑπὸ τῷ τῷ γένου
 σκρινίου·Αγαθίου χολαστιῦ.

Θωμῶν παμβασιλῆος ἀμφεφέα κηδεμονίᾳ,
 ἀνθεσαν οἱ τὸ νέον ταύμα μετ' ἐρχόμενοι,
 θιασισίης ἀρχιστα σαωρίδος, ἔφρα κρῶ αὐτῆ
 εἰκότι χῶρον ἔχη γείτονα κοισρανίης.

αὐτὸς τῶν ζαθέοιο θρόνου ὑψώσε μελάθρου,
 πλῆτον ἀεξήσασ·ἀγὰ μετ' αὐσεβίης

ἀγνωμον τὸ πόνημα·τί τῶν γραφῶν οἶδεν ὁ πάλας,
 εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνήσιν ὀφιλομένη;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἀρχοντος

ἐν σμύρῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδοσίον, ἀσίδος ἀρχόν,

εἰκότι μαρμαρέῃ στήσασμεν ἀγνύπατον,
 ὄψεσθ' σμύρναν ἔγχε, κρῶ ἤταν ὄφρα ἄσθις,
 ἔργοις θαυμασιῖς πλῆτον ἀεδομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος

ἐν σμύρῃ.

Δαμόχαρι κλητήρητι, δίκασσάλε, σοὶ τῶδε κῦδος,

ὅππῃ πῶ σμύρναν μετὰ λογία πῆματα σεισμῷ,

ἑαυμένως πνεύω, αὐθις πόλιν ἐξετέλεωσ·

πάσα φύσις βρασίλεια, τῶν κράτος αἰὲν αἰείδῃ,

ὄψεσθ' δυσμενέων στήσασ ὄλεσασ, ὄψεσθ' φέγγος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀνδράσι σωφρονέσι κενὴν μετὰ δῆριν ἀνῆλθε,
ἰππολύτης δ' ἐκέλευσας ὁμόγνια πῆματα χαίρῃσι.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου

ἀρχόντος.

Τῆτῆρθε Θεοδώρον ἐμέλλομεν εἰς ἐν ἰόντῃς,
χρυσείαις γραφίδεσιν ἀειμνήσαισι γεραίρων,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφραγε καὶ ἐν γραφίδεσιν ἔδοντα.

Εἰς πῶ ἀνατολικὴν πύλιν θεσσαλονίκης.

Ἡ νορέης ὀλετήρα ὑπερφιάλυ βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀκτιάνοιο δίνης βασίλειον ὑπαρχον,
ξεῖνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφ' ὑπερθε πυλάων.
ἀνομίης ποτὶ χάρον ἄριστογένεθλον ὀδύσει.
βαρβαρον ὑπρομέεις. ὑπ' ἄρρησας ἄρρηνοκίτας.
ὄπλα λάκων. σὺ δὲ τείχεος, ἔχεις βασίλειον ἀγαλμα.

Ἀθήλα.

Νικῆταν δ' οὐρίτολμον, ἀναξ, στρατός, ἄστα, δῆμος,
σησαν ὑπὲρ μεγάλων μηδ' οὐρόνων κεμάτων.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Τὸν μέγαν ἐν πλείμοισι, τὸν ἄρομον ἠγεμονίης
Νικῆταν, ἄρετῶν εἴνεκον, οἱ πράσινοι.

Γρόκλος ἐγὼ Γαῦλυ βυζαντίας. δὲν περὶ δῶμα
πλευσόντα δίνης, βασιλῆος ἤρπασεν αὐλή,
ὄφρ' εἶην σῶμα πιστὸν ἐριθηνέος βασιλῆος.
ἀγγέλλῃ δ' ὄδῃ χαλκός, ὄσον γέρας ἔβην ἀέθλων.
καὶ τὰ μισθῆκελα πάντα καὶ ἕϊ, καὶ γενετήρι.
ἐν δ' ὑπάτων βράβδουσι, πῶς νίκησε τοκῆα.

Ἀπλωνίδεα.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλας χρόνος, ἢ φρύγας ἄμφω.
σὸν δὲ Λέων ἠμῆς κέλλος ἀγασόμεθα.

περὶ φρίδῃ περιβώτε, μακροτάτῃ δ' ἄρα νήσω,
 καὶ ῥόδου, ἢ τοῖσι λάμπεται ἠελίω.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ τοῖοσδε Λέων λάχει ἀντίος Ἡρακλεῖ,
 ἔκ τῃν ἀκίδω τότο ἢ δωδέκστον.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλιν θεσσαλονίκης.

Μορφᾶς ὁ γράφας, ἤβελον καὶ τοὺς ῥόπους.

ἀνισείρασε δέ μιν τὴν ὄρεξιν ἢ τέχνη.

κέλει δέ μ' ἀγέξανδρον εὐκαλον φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,

εἶπεν ἀνιβήσασ, αὐθις ἔχω σε Σόλων,

Εἰς ἀγωνιστῶν εἰκονᾶς. 2

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θουώνιχον, ἔχ' ἵνα λάσσης,

ὡς κελὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαίᾳ,

ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἀέθλον, ὃν ἐξέπόνησε μαθόντι

ὡ γὰρ ἐπὶ τὰς αὐτὰς ζᾶλος εἶσι μανίαν.

ἔστος ὁ μὴ κλίνας κερμάτω πόδα, πάντα δ' ἀζῶνι

ἄλικε νικήσας, ὀπλοτέρων, πρότερον.

Φιλίππου.

Ἰσως με λάσγων ξεῖνε ταυροζάστρα,

καὶ σερρόργον ὡς ἀτλαντα δούτερον,

θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρόττος ἢ φύσις.

εἰς ἴσθι μ' ἦραν λαδικῆα πάμμαχον,

δὲν σμύρνα, καὶ δοῦς περ γάμου κατέσφει,

δελφοῖ, κάρινθος, ἤλις, ἄργος, ἀκτιον.

λοιπῶν δ' ἀέθλων ἢν ἐραυνήσης κράτος,

καὶ τὴν λίβυααν ἐξαριθμήσεις κόνη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

Εἰς ὄρομεία. Ἀθῆλον.

Λάδ' αὖ τὸ σάδιον ἐθ' ἤλατο, εἴτε διέπει,
δαμόνιον τὸ τάχος, ὃ δὲ φράσαι δ' ὠκύν.
Εἰς τὸν ὠκύν.

Οἶος ἐκ φάτων τὸν ὑπὴνεμον ἔμπροσ Λάδα,
θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεῖς ὄνυχαι,
τοῖον ἐχάλησε Μύρων ἐπὶ πατρί χαράξασ
σώματι, πιααίου προσδοκίη σφάνη.
πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν ἀκροῖς δ' ἐπὶ χεῖλεσιν ἄσμα
ἔμπροσ, κοίλων ἐνδοθεν ἐκ λαρόνων.
πιδύσει τὰ χα χαλκὸς ἐπὶ σέρος. ὃ δὲ κθεξεί
ἂ βάσις. ὠ τέχνη, πνύματος ὠκυτέρα.

Αλκαίου.

Οἶον ὄρης ὠ ξείνη τὸ χάλκειον εἰκόνι λῆμμα
Κλητομάχῃ, τοῖαν ἔλλαξ ἐσείδε βίαν.
ἄρτι παρ' αἰ μαρύντα χερῶν ἀπιλύετο πυγμῆς
ἔντα, κθ' ἰοργῶ μάρνατο παγκρατίῳ.
τὸ βίτον ὃ κ' ἐκόντασεν ἐπωμίδ' αὖ. αἶμα παλαίσσας,
ὡπῶς τῆς βίαν ἐξ ἰσμοθεν εἴλε πόνους.
μῦνος δ' ἐλλάνων τὸ δ' ἔχει γέρας. ἐπ' ἀπυλοὶ δὲ
θῆβαι, κθ' ἰγενέτωρ ἐσέρεθ' ἐρμουράτης.

Τρωίλου γραμματικῆς.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίτι κέξον.
ἀντὶ παλαίμοσσι δῆκε Λύρωνι πόλις.

Ταύτην Εὐσεβίῳ βυζαντίας εἰκόνα ῥώμη
πρὸς διααῖς ἐτέραις εἴνεκεν ἰπρωσῆς.
τὸ ὄν ὄν ἀμφίρισον ἐλὼν ἐσέτατο νίκην,
αἶμα πολυ κρατέων ποαί, κθ' ἰγορέη.

παύειν ἀντιβίων ἔριν ἔσβειεν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 δῆμος πῶ πρότερον παύσει διχοστασίην.

Εἰς εἰκὼνας βακχῶν. 3

Εἰς βάκχην ἐν βυζαντίῳ.

Γαῦλος σιλεντιαρῖος.

Εὐφρονα πῶ βάκχην, ἢ χὴ θυοισι, ἀλλ' ἢ τέχνη
 θῆκετο, καὶ μανίην ἐρχετ' ἐμίξει λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰχετε πῶ βάκχην, μὴ λαΐνει περ ἔσσα,
 ἢ δὲν ὕπερθε μένη, γνὴν ὕπερπροφύγη.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αἰθαβίος

χολαστικῶς.

Οὐτὼ ἐπιταμένην τάχα κὺμβάλα χερσὶ τινάξει,
 βάκχην αἰδομένην βῆσατο λαοτύπος.

ἢ τὼ γὰρ προνέουσαν ἔοικε δὲ τὸ το βωῶση,
 ἔξιτε, καὶ καταγῶ, μηδενὸς ἰταμένην.

Σιμωνίδης.

Τίς ἄδῃ; βάκχα τίς δέ μιν ἔεισε; Σκόπας.

τίς δ' ἔξιμνε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Γλαῦκος ἀθηναῖος.

Ἄ βάκχα παρὶά εἶθ', ἐκεφύχουσε δ' ὄγλυπτος
 ἴον λίθον ἀνθρώποις δ' ὡς βρομιαζόμενα.

ὦ Σκόπα, ἀθεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνη
 θαῦμα χιμεροφόνον, θυάδα μαινομένα.

Γλαύκου.

Ἡ βάκχη προνέουσαν σάτυρον θέτο. εἰς δὲ χορείαν
 θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ
ΕΙΣ ΝΕΡΩΝΟΣ · 4

Κριναγόρου.

Ἀντολίαι, δύσιθ, κόσμῳ μέγῳ, καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα, δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
Ἥλιος δ' ἄρμενίην ἀνιῶν ὑπὲρ χερσὶ δαμείσαν
κείνῃ, περμανίην δ' εἶχε χεῖτερ χόμοτος.
διατὸν αἰδέσθω πλέμῃ κράτος· οἶδεν δ' ἄρξῆς,
καὶ ῥήνος, δ' ἄλοισ ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς σῆλην Ἰουστινιανοῦ βασιλείως
ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μισδοκρήτε, δῶρα νομίζεε
σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ πάϊς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην σιφανιθορόν ἄλλην,
καὶ σὲ μετπνεμίῳ πῶλῳ ἐφεζόμενον,
ἕλος ἰουστινιανέ τεόν κράτος· ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμός ἐχοι μῆδων, καὶ σινυθίων προμάχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γῶλον ὁμῶ, καὶ ἀνακτα, καὶ ὄλλυ μένην βαβυλωνία,
χαλκὸς ἀπ' σκύλων ἐπλάσεν αἰσυρίων.
ἔστ δ' ἰουστινιανός· ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἔλκων,
ᾤσεν ἰουλιανὸς μάρτυρα μισθοφόρον.

Εἰς σῆλην τὴν αὐτὴν
ἐν τῷ λιμένι.

Τῆτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὑπαρχος,
ᾤσα φαιγνὸν ἀγαλμα ἰουστίνῳ βασιλεῖ,
ἔφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἐὼν πετάσσει γαλήνην.

Εἰς εἴσοδον τῆς ἱερείας.

Τῦτον ἰουστιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ὑδάτι, καὶ γαῖῃ, καὶ ἄλλοις ἐπιφρεμάσας.

Ἀθῆλον.

Καίρανοι, ὑμετέρην ὄρετῶν, κέρτος τε, καὶ ἔργα,
αὐδήσῃ χρόνος αἰὲν, ἕως πόλις ἀστέρων ἔλη.

Εἰς σῆλην Θεοδοσίου

βασιλέως.

Ευβορὸν ἀντολίθου φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θαυδῶσι θνητοῖσι πόλις μέσον ἠπίοθι με,
ὠκτανὸν παρὰ πᾶν ἔχων μετ' ἀκείρονα γαῖαν,
πάντοθεν ἀγλήεις κεκορυθμένους ἀγλάν ἵππον,
φριδίως μετὰ θυμῷ καὶ εὐμύκρον κτερυῖων.

Καλλιᾶδης στρατηγὸς βυζαντίου, τὸ περιβόη-

τον τῶ βυζαντος ἀγαλμα, κατὰ πῦν

κθλου μένην βασιλικὴν ἀνέθει-

κεν ἐπιγράψας οὕτω.

Τὸν κρατερόν βυζαντα, καὶ ἰμερτῶν φιδάλειαν,
εἰν ἰνὶ κοσμήσας ἀνθετο Καλλιᾶδης.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰμερτῶν φιδάλειαν δάμαρ βυζαντος ἐτύχθην.
εἰ μὴ δὲ βουπάλως δῶρον ἀεθλοσώμης.

Εἰς εἰκόνην Γρηγορίου

στρατοῦ.

Τρεῖς μετυραννήσαντα, τοσαυτῶν ἐξεδίωξε
δῆμος ἐρεχθιδῶν, καὶ τρεῖς ἐπιζάρετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλήν Γρηγορίαν, ὃς τὸν ὀμιραν
ἠθροισα, ἀποράδην τὸ πρὶν αἰεδομένον.
ἠμέτερος τὸρ ἐκείνος ὁ χύσεος ἦν πλιήτης,
εἰπερ Ἀθηναῖοι σμύρναν ἀπφικίσασαν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης. Ασκληπιῶ

δν. δι δέ, Γοσειδίππου.

Κύπριδος ἄδ' εἰκῶν. Φέρ' ἰδῶμεθα μὴ Βερενίκης.

Διστάζω ποτέραν φῆτις ὁμοιοτέραν.

Γιμίνου.

Οὗτος ὁ μικροπίδασι βαρὺς λίθος, ἀρεῖ κείμα

ξείνε, φιλιππέης σύμβολον ἠγορέης,

ὑβρίζων μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλῃ σαλαμίτος

ἔργα, μακηδονίοις ἐγχεσι κεκλιμένα.

ὄμνε ναῦ νέκυσσ' Δημόθενος. αὐτὰρ ἔγνω,

καὶ ζωῆς ἕσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Ζήνωνα πολίᾳρχος ἰουλιανὸς βασιλεῖα.

Ζήνωνος παράκοιτιν ἰουλιανὸς ἄρῳδην.

Οἶκον ἀναξέλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας,

κνδαλίμοις καμάτοισιν ἰουλιανῷ πολίᾳρχῳ,

πιερικῶν προπάρειβε δόμων, παρ' ἡρώσεος ἔση.

Κῦδος ἰουλιανῷ παναοίδιμον, δ'εὶ μετὰ κῶσμον

περίδων, χρυσέην σῆσιν ἀνατασίην.

Εἰς εἰκόνα ἰουστινιανῷ βασιλεύος.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκης ἀκαρηνόρον ἐνδοθι σῶσαν,

ὁ θρασὺς ἀνστήσει μῆδος ἀνακτι τύπον.

Ἄλλον ἀκνερικῶμασ' ἀβάρων στρατὸς ἐκτοθιν ἰστῶν,

κείρασ' ἐκ κεφαλῆς βόσφρου χον αὐταλέης.

Ἄλλο δ' ὑπὲρ ἀννομίασ' ἐριθηλέος ἐκθάσθ' ἔστων

ἐξ ὑπάτης μίθης σῆσιν ἀνακτι πόλις,

ἔμπεδος. ἀμὰ μένοις βυζαντιᾷς ἀμμορεῖ ῥώμα,

θεῖον ἰουστινιανῷ κέρτος ἀμειψαμένα.

Ἀδελφον

Αθλον.

Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάτων θρόνον, δὴν ἱσιέπαρχον
 καὶ πατέρα βασιλῆος ἐὼν καλέσαντο μέγιστοι,
 χρύσεος ἔθηκεν Αὐρηλιανός· πρὸ δ' ἔργον,
 τῆς βαλῆς πρὸς αὐτὸς ἐκὼν κατέσπασεν ἀνίσας.

Αθλον εἰς ἀρχοντα.

Μέξον μελιχίη βακὸν φόβον, ὅπῃ καὶ αὐτῇ
 βομβητάκα μέλιατα, κορύσσεται ὀξείη κενύρα·
 ὃ γὰρ ἄτερ μαστίγος ἰθαίεται ἵππος ἀγνήωρ,
 ὃ δὲ συὼν ἀέλι ἐπιπέθετα ἀνδρὶ νομῆι,
 πρὶν καὶ ῥιζῶν πρὸς χαλαύροπος ἤχον ἀκρόση.

Αντιπάρου.

Ζηνί, καὶ ἀπόλλωνι, καὶ ἄρει, τέκνον ἀνάκτων
 ἐκέλον ἀκταίη μιτέρος ἀτοκίη.
 πάντα τοιγὰν μοιρέων βασιλῆϊα, πάντα τέλεια
 ἦλθεν· ἐποιήθης δ' ἔργον αἰοισπόλων.
 ὅσῃ σπῆπρον βασίλειον, ἄρης δόρυ, χαλλοσαίων δέ,
 φοῖβος ἔχει· παραὶ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα κότυ.

Σαυσιῖα φιλοσόφου.

Οἱ βρεῖς ταυδ' ἀριδία, Κάτωρ, ἐλένη, Πολυδαύνης.

Εἰς οἶκον Σοφίας.

Αὐσονίων δέσποιναν ἰθλιαγὸς πρὶν ἄχος
 ὡς σοφίης μεσην ἀνθετο πῦρ σοφίην.

Εἰς Ἰουστιανῶν σῆλην.

Ἰουστίνον κατὰ χρέος ἦν δεσπότην.

ἰθλιαγὸς ὑπαρχος ὡς ἀερέτην.

Εἰς εἰκὼνας γυναικῶν. 5

Γαῦλα σιλενταρίῦ.

Ὀμματα μενῆρης μόλις ἢ γραφίς, ὅτε δὲ χάετην,
 ὅτε σέλασ χροῖης ἄκρον ἀπέπλάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἴτις μαρμαρυγὴν δαύεται φαιθοντίδα γραφαί,
μαρμαρυγὴν γραφῆς καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκεινος ἢ γραφίς ἐαί, καὶ εἰσορόωσι μεγάρες
χρῆσαι κεκρυφαλοῖς βόθρου χα κρυφαμένη.

ἢ δ' ὑπάτης κεθαλλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνη καύθοις,

ἢ δ' ἐπὶ τῶ λοιπῶ κέλλει τίς τιν ἐχεις.

πᾶσα γραφίς μορφῆσι χαρίζεται. ἀγὰ σὺ μοῦν
τῆς Θεοδωριάδος κλέφασ ἀπ' ἀγλαΐας.

Σιωπαῖα φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς

αὐτῆς ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκῶν ἢ Κύπριδος, ἢ Σφραγοῦνης.

Αγαθὴ χολαστικῆ.

Μαχλάς ἐγὼ γένομην βυζαντίδος ἐνδοθι φώμις,

ὠνιτικῶ φιλιῶν πᾶσι χαρίζομένη.

εἰ μὴ δὲ κέλλιρόν πολυδαίδυκλος ἦν ὑπ' ἔρωτος

οἰσθηθεῖς Θωμάς, τῆ δ' ἔθετο γραφίδι,

δεικνύς ὄλων ἐχει πόθεν ἐν Θρεσίῳ. ἴσα γὰρ αὐτῆ

κηρῶ τηκομένῳ, τῆ μετὰ οἰκραδίῳ.

Ανακρέοντος.

Ἡ τὸν θύρον ἐχουσ', ἐλικωνιάς. ἢ δὲ παρ' αὐτῶν,

Ξανθίππῃ. Γλαυκῆ δ' ἢ χεδὸν ἐρχομένη.

ἐξ ὄρεος χωρῶσι. Διωνύσω δὲ φέροσι

κιστῶν, καὶ σαφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Αδελφον.

Θαῦμ' ἀρετᾶς μορφῶν ὁ πίναξ ἐχει, αὐτὸ τὸ γαῦρον

ταῦξε. τὸ δ' ὠραῖον τῆς ἀγαθοβλεφάρου,

καίνοι κέν σ' ἐσι δ' ὄσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,

δέσποιναν μελᾶθρων οἰομένη πθορῆν.

Ηρίνης.

Ἐξ ἀπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα ἥϊπε Προμηθεῦ
 ἐντὶ κῆρ' ἀνθρώποι πῦρ ὁ μαλοὶ σοφίαν.
 ταῦτ' αὖ γ' ἐτύμως τῶν παρθένων ὅς τις ἔγραψεν,
 αἰεὶ αὐτῶν πρὶ ἔθνη ἥς ἀρχαρχί' ὄλα.

Εἰς ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. 6

κῆρ' ἀγαλματούργους, κῆρ'

ἄπλωσ' εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλεῦ.

Ἀντὶς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράφειν ἄριστος Ἀπελλεῦ.

Κωμητᾶ χολαστικῷ ἐν

ἀναζῶρβῳ.

Πρωτὸς ἐγὼ τελεθεσκον ἀπ' ἰξίος ἄν πόδες ἄκρος,

τῆς πρὶν ἐπερρεῖς πηρὸν ἀτεμβόμενος,

ζῶης, κῆρ' θανάτοιο μεταέχμιον, αἰεὶ δι γείτων,

μουῶν ἀναπνεύων. τάλλα δὲ πάντα, νέκυσ.

αἶμα σοφός με Φιλίππος, δὴ τὸ γραφίδεωι δοκᾶνεις,

ζῶρησε κρυερῆν νοῦσον ἀκειαῖμενος.

αὖθις δ' ἀντωνίνος, ἄπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνας,

κῆρ' ποσσὶ πεζάνω, κῆρ' ὄλος αἰθάνομαι.

Εἰς ἀγαλμα Φιλίππου.

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ ἕρανοῦ εἰκόνα δειξέων.

Φειδίαν, ἢ σύγ' ἔβης ἦν θεὸν ὁ φάμενος.

Εἰς ἦν ἐν ρόδῳ κολοαστὸν. Σιμωνίδου.

Τὸν ἐν ρόδῳ Κολοαστὸν οὐκ αἶνις δέκω

Λάχης ἐποίησ' ἐπιχέων ὁ λίεδιος.

Ἀδέσποτον.

Αἶσαν Τιμομάχῃ πλέον ἢ πατρὸς ἕρπασε τίχνα

πῶ φύσιν. ὁ γράψας εἶδ' ἐσε μαινόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῆσ' σιωπῆσ' ἀνέρι· κῆσ' τὰ κέρατὰ
δαίρυα, τῆς λύπης πάντας ἔμιξε πόνας.

Αἰμιλιανῶ.

Τέχνας εἴνεκε σοῖο, κῆσ' ἄλιθος ἄδε βρυάζει,
Πραξιτέλδω· λῦσον, κῆσ' πάλι κωμάσονται.
νῦν δ' ἡμῖν ἔγῃρασ' ἔτ' ἀδροανές· ἀμ' ὁ πεδῆτις
σειληνοῖς κώμων, βάσκει γῆς ἄπ' ἄλιθος.

Σιμωνίδου.

Ἰφίων ῥῶδ' ἔγραφε κορίνθιος· ἔκ' ἐνὶ μῶμος
χερσίν· ἐπεὶ δόξασ' ἔργα, πλὴν προφέρῃ.

Αθηνῶν.

Οὐκ ἀδὰς ἔγραφε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἔτ' ἔργῳ
μῶμος· δὲν ἔδ' ἦρωσ' Δάδαλος ἐξέφυγεν.

Αδέσποτον.

Ἀτέχνα ἦν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· ἔδ' ἔφ' αὐτὰ
μανῆσαι δαύεται, τῷ πόρε τῶν κεφαλῶν.

Αθηνῶν.

Μικρῶ κῆτέχον ἦν βόδρω τῶν δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεὶς τῆ θεᾷ τῶν χρωμάτων.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ· 7

Εἰς τὴν Μύρωνος βῶν.

Βοίδιον εἰμι Μύρωνος· ἐπὶ σῆλην δ' ἀνάκειμαι.
Βυκόλε, κεντήσασ' εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτῷ.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοίδιον ἔνταυθα παραβωμοῖς
ἴδρυσασ'· ἔκ' ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;
Ἀνακρέοντος εἰς τὸ αὐτῷ.

Βυκόλε, τῶν ἀγέλων πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπροσθε βοῖσὶ σιωπεξαλάσῃς.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βοϊδίον ἢ χοάνοις τετυπωμένον, ἀπὸ τῆς γήρωσ
Χαλκωθέν, σφετέρῃ φάσσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐὴν εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ τὸ δέρας χαλκίον ὄλον βοῖ τὰ δ' ἐπίκιστα
ἐκτοθεν, ἢ φυλὴν ἐνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τὸ Μύρων ἢ ἐπίασα ταύταν
τὰν δάμακλιν ταύτας δ' εἰκὸν ἀνεπασάμην.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτὸ.

Οὐκ ἐπίασέν με Μύρων ἐφάσσατο βοσκομένην δέ,
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

Ἀντιπάρου σιδονίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ μὴ ποτὶ τῶδε μύρων πόδαυ ἤρμοσε πέτρα,
ἀλλὰς ἀνεμόμαν βοισὴν ὁ μὲν δάμακλις.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Μόχε, τί μοι λαζόνεαι προσέρχαι; τί πτε δὲ μυκῶ.
ἄτετρα μυζοῖς ἢ ἐπέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὰν δάμακλιν βυφορβὴ παρέρχο. μὴ δ' ἀπάνανθεν
συρίσδης. μαζῶ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀμόλιβος κερτέχει με, καὶ ἀλίθος. εἴνεκε δ' ἀγὼν
πλάστα Μύρων κωπὸν, καὶ θρίαν ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀδάμακλις δοκέω μνησεται. ἢν δὲ βραδύη,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων ἀέτιος, ἢ χὶ Μύρων.

Ἀντιπάρου.

Ἀδάμακλις δοκέω μνησεται. ἢ ὁ Προμηθεὺς
ἢ χὶ μόνος. πλάπης ἔμπαυ καὶ οὐ Μύρων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδύλα.

Βῦν ἰδίαν ποτὲ βοῖα Μύρων μιχθεῖσαι ἐροῦνα.
ἄρε μάλιστα δ' αὐτῶ τὰς βόας ἐξέλασσε.

Α βῦς ἀτίκτουσ', ἀπ' ἰασέρος ἐπασσε τῶν βῦν,
ἄδὲ Μύρονος χεῖρ, ὅ πλάσσει, ἀν' ἔτεκεν.

Καὶ χαλιῆ περ ἐοῦσα, λάλησει αἶν ἢ περκαῖ βῦτο
εἰ δὲ σπλάχτα Μύρων ἔνδον ἐτεχράσατο.

Ἀντιπάρκῃ εἰς τὸ αὐτὸ.

Πηκνῆ μοι τίς ἀροφον ἐπ' αὐ χέρι, καὶ ζυγὰ θέσσω.
εἴνεκε ἰδρὸ τέχνης σεῖο μύρων, δρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίῳ τὸ βιβλαῦ.

Ἦν μ' ἐσίδῃ μόχος, μινῆσεται ἦν δέ γε ταῦρος,
βῆσεται ἦν δὲ νομῶ, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡδὲ Μύρων μ' ἐσησε τὸ βοῖδιον. οἱ δὲ νομῆσθ,
βάλλησὶ με λίθοις, ὡς ἀπληρόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκῃ δροζενταρίῳ.

Βυκόλου ἦν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν ξένε, τὸ τ' ἔπος αὐτῶ
εἶπεν, ὅθ' ὁ πλάσσει ἄδὲ μ' ἐδῆσε Μύρων.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τῶν βῦν τῶν δ' ὁ Μύρων ξένε ἐπασεν. ἦν ὅδε μόχος
ὡς ζῶσαν σαίνει μιτέρα δερκόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διοφρίδος.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείρωμαι. ἐστὶ ἰδρὸ ἀπνυς.
ἀνὰ σ' ὁ βυπλάσσει ἐξακάσσει Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Σεῖο Μύρων δαμάλει, παρακῆθθαι μόχος ἀγαθεῖς,
καὶ γάλα πισυῶν χαλιῶν ἐσωθεῖ ἔχειν.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 180

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Φῶν, ὃ Μύρων πλάσασ, ὅν ἐφθασασ. ἀγὰ σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἐφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Χαλκείην τύπεις δάμκλιν, μέγα σ' ἦπαρε τέχνη.

Βυκόλε, πῶν ψυχὴν ὅ προσέθικε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γουλιανῷ ἀπ'

ὑπάρχων.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τὸτο βοήσας,

ἢ φύσις ἀπνοὸς ὄβην, ἢ ἔμπνοος ἐπλετο τέχνη.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βυκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζῃσαι; ἵχθε νύστων.

ὅ γάρ μοι τέχνη καὶ ῥῶ δ' ἰδωνὴν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Ἢ χαλκὸν ζῶασε Μύρων σοφὸς, ἢ τόχα πόρτιν

χάλκωσι, ζῶων ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Γλάσσε Μύρων, σέο πόρτιν ὀδοιπόρος ἦλθεν ἐκλάων.

χαλκῷ δὲ φάσασ, φῶρ κενεὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Εἰ σοφῶν με λέων, χάνει σῶμα. χερσὶ δ' αἰερεῖ

χειπόνοσ ζώγλην, ἀγρονόμος κορμῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Τλήθι Μύρων. τέχνη σε βιάζεται ἀπνοσν ἔργον.

ἔν φύσεωσ τέχνην. ὅ γὰρ φύσιν οὖρετο τέχνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Ἐν βοῖ τῷ δ' ἐμάχοντο φύσισ, καὶ πότνια τέχνα.

ἀμφοτέρωσ δὲ Μύρων, ἴσον ὄπασε γέρας.

ὄρκομένοισ μὴ γὰρ, φύσιωσ κράτωσ ἦρπασε τέχνα.

αὐτὰρ ἐφαπόμενοισ, ἢ φύσισ ὄβη φύσισ.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Γ Α

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἦ παρε κη' σέ μύωπα Μύρων, ὅτι κένθρον ἐρεΐδεις
 πληραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποις βοῶς.
 ὃ νέ μεσις δὲ μύωπι-τί γὰρ ῥῶσον, εἴγε κη' αὐτὸς
 ὁ φθαλμὸς νομείων ἢ περόπυσε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτὸ. Γεμίγν.

Ἦ βάσις ἢ κη'τέχασα τὸ βοΐδιον, ἢ πεπέδνται,
 ἢν ἀρεθῆ ταύτης, φούξεται εἰς ἀγέλην.
 μυκῆται γὰρ ὁ χαλκός· ἰδ' ὡς ἐμπνοαὶ ὁ τεχνίτης
 θήκετο· κ' ἐν ζαίξῃς ἄλλον, ἰσως ἄρασει.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Χάλκειος ἦς· ἐπὶ σοὶ δὲ γηῶμος εἴληκεν ἀροφρον,
 κη' ζυγὸς μα φέρων φανδομένα δαμαλῆ.
 ἦμα Μύρων τέχνα πανυπέροχος, ὅς σε δι' ἔργων
 ἐμπνοον, ὡς τινα βοῶν ἐργάτιν εἰργάσατο.

Φιλίππου μακεδόνος

εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀπαίρε' μου τένοτος ὦ γεωπόνε,
 λέπαδνα, κη' σίδαρον αὐλακερζάτην.
 χαλκόν, γὰρ ἀμῶν ἔη ἐσάρκωσε Μύρων·
 τέχνα δ' ἐξέπότησεν ὁ φιν ἐμπνοον,
 ὡς πλάκῃς με κη' πμυκῆσαι θέλειν.
 εἰς ἔργα δ' ἔη εἴχεε προσδήσασ βάσει.

Τὸ αὐτὸ εἰς ἵππον.

Ἰδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαδάω τέχνη,
 κορωνιῶν ἐσηκε· δορυμὸν γὰρ βλέπων,
 ὑφαυχενίλει· κη' δ' ἴννε μωμένασ
 κορυφῆς ἐθείρασ ἔριω κεν ὄν δρόμον,
 δομῶ χαλινὸς εἴτις ἄνιστρόςφοσ
 ἔκρμόσει γένοι, κη' πικνῆρῆσι,

ὁ σὸς πότος Λύσιππεκῶ παρ' ἑλπίδα
τάχ' ἐκδραμεῖται τῇ τέχνῃ τῶν ἑμπνέει.

Ἀθῆλον.

Ἐμπρασίῃ φύλακος μακρῶν ἀποτύλε φύλαξαι.
τοῖος ὁ κύων ὃν ὄρας ὡ παρ' ἑμ' ἔρχόμενε,
σύνικος. ἢ ῥίγη πεπνημένος, ἢ δ' ἀπ' μίλτου,
ἀμ' ἀπ' ποιμενικῆς αὐτομαθῶς ξοῖδος.
ἄγρεῖος γέλασον. μετὰ δ' ἀγκλείους περὺλαξθ
σίτευθαι, μὴ κῆσαρδόνιον γελάσης.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ,
ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΤΙΝΩΝ. 8

Εἰς Προμηθεῖα. Γουλιανῶ.

Τέχνης πυρσὸν ὄπαια φερέσβιον. ἐκ δ' ἄρα τέχνης,
κῆσ πυρὸς, ἀμύητου πῆματος ὅτιν ἔχω.
ἢ μερόπων ἀχάρισον ἀεὶ γένος, εἴγε Προμηθεῖα
ἀντ' ἀεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.
Τῷ αὐτῷ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν κελέσκειν ἀπειρεῖα βίβλος ὀμήρου.
ἀμὰ μιν ὁ πλάσης δεῖξεν ἐλεγχομένην
δαρ' ἰδε τῶν σιμάχοντα Προμηθεῖα. δαρ' ἰδε χαλκῷ
τειρομένου, ἀπλάγχων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
ἢ ρακλῶν, γεμίσησον. ἐπεὶ μετὰ σεία φαρῖσιν,
ἰαπετιονίδης ἄλγος ἀπαυσαν ἔχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μαχθῆραι σιμῆστος, ὅτος ὀνηδαῶ
πολλάκι γυμνασίου πηισάμενος πόματος,
ναῦ λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἢ φθογερῆ δὲ
κρῆσις, ἀεὶ χείλους ὄνηταπεινότερη.

ΤΩΝ ΒΙΣΙΕΡΤΑ ΟΥΤ

πίνε λέγει τὸ ἄρσεν μακροδύργια μάκθανε σιγῆς.

οἱ γλῶσση προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Εἰς ἀγαλμα Ηρακλέους νηπίε ὄν-

τος ἐτι, κὶ ταῖς χερσὶ θλίβον

τοσ δρακοντάσ δύο.

Θλίβε δρακοντέουσ περιμήκτασ ὄβριμε χεῖρασ

ἤρακλῶσ, δακτέων ἀχιβαθεῖσ φάρυγγασ.

ἐξέτι νηπιόχοιο, χόλον ζηλήμονοσ ἤρησ

ἄμπαυσον. μοχθεῖν γλῶσσι κῆ, ἐκ βρέφεοσ.

ἢ γάρ σοι κρητῆρ χαλκῆλάτοσ, ὅδε λέβιτοσ,

ἐμ' ὁδοσ εἰσ αὐλήν Ζηνόσ ἐπαθλοσ ἔφου.

Εἰσ τῆσ δώδεκῆ ἀθλοσ τῶ Ηρακλέουσ.

Δέρμεο μυριόμοχθε τετῆσ ἤρακλῶσ ἀγῶνασ.

ὅσ τλασ, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπυ ἐβησ.

Ζηρούνην κλυτὰ μῆλα. μέγαλν πόνον αὐγείασ.

πῶλοσ. ἰππολύτην. πουλυκέρηνον ὄφιν.

ἄσπρον θωύπητρα. χάλοσ κινῶ. θῆρα νεμείησ.

οἶωνόσ. ταύροσ. μαινακλίην ἔλαφον.

ναυδὲ κῆτ' ἄλλα πόλοσ ἀπρῆβίτοιο βεβηκῶσ

περγαμείησ, μεγάλοσ ῥῦεο πλεφίδασ.

Εἰσ τὸ αὐτὸ Ἀθῆλον.

Γρῶτα μὲν, ὅν νεμείη βριαρόν κῆτ' ἐφνε λέοντα.

δύτερον, ὅν λέρη πολυαύχηνον ὤλεσεν ὄδριν.

τὸ τρίτον αὐτὸ ἐπὶ τοῖσ, ἐρυμάνθιον ἐκτανε κῆπρον.

χρυσόκερον δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ ἤζηρσε τέταρτον.

πέμπτον δ' ὄρνιθασ συμψηλίδασ ἐξεδῶξεν.

ἔκτον, ἀμαζονίδοσ κόμισε ζωσῆρα φαεινόν.

ἕβδομον, αὐγείη πρῆλὴν κόπρον ἐξεκῆθρεν.

ὄγδοον, ἐκ κρήτησ δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταύρον.

εἴνακτον, ἐκ θρήκησ Διομήδεοσ ἤγαγεν ἴππουσ.

Γηρυόνη δέκτον βόσῃ ἤγαγεν ἐξ ἔρυθείης.
 κέρβερον ἐνδέκτον κύν' ἀνήγαγεν ἐξ αἰΐδας.
 δωδέκτον δ' ἐνόμισεν ὄσ' ἐλλάδα χρῦσα μῆλα
 τὸ τρισκαδέκτον, τοῖον λυγρὸν ἔχιν ἄβλον.
 μοῦνον γι' πεντηκονταξωκέξατο κῦραις
 Φιλίππου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὠλεσα τὸν νεμέας θῆρ' ἀπλετον, ὦλεσα δ' ὕδρην,
 καὶ ταῦρον, κέσπρον δ' ἀμφετίναξα γένω.
 ζῶσθ' ἑλισάδα, πάλως Διομήδεος εἶλον.
 χρῦσα μῆλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
 αὐγείαν ἐδάην· κεμῆς ὕφ' ἔργον ἔκτανον ὄρνις.
 κέρβερον ἤγαγόμεν· αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.
 Εἰς τὸν αὐτὸν φονάσαντα τὸν ἐν νε-
 μέῃ λέοντα· Αρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρῦχημα λέοντος
 πῆνατε ληϊνόμοι γαρόταί νεμέης.
 ἢ τὸρ ὕφ' ἤρακλῆος δρῖσκύβλοιο δέδουπιν,
 αὐχένα θηροφόνους ἀχόμενος παλάμαις,
 ποιμένας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμόν ἀκούσθ'
 ἢ χῶ, ἐριμαίης ἰναέτῃρα νόστις.
 καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήλατο ῥίνθ',
 ἦρις πριμίων μισογόμοιο χόλον.
 Εἰς τὸ αὐτὸ, Δια-
 μαχίτου.

Ἐκ νεμέης ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος, δαγῶθεν αἴμα.
 πολλὸν ὁ κεί, θηρῶν μείζον, ὃ δ' ἡμιθέων.
 ἄρχοντα δ' ὄσ' ἀγῶνα κεταντίον ὄμμα βαλόντ' ὄσ'
 λοξὸν ὑπὲρ ζώας, καὶ βιοτῆς σφετέρως.
 ζῶ πάτερ, αἶψ' εἴη τὸν ἀπ' ἄρχειος ἀνέρα νικῆν.
 ἔμβαρος ὡς ἀντοὶ καὶ νεμέῃ τελέσοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ πῶς ἔλαρον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσίν; τί δὲ λοιπὸν ἔσαιο;
θαυμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἔκάρου.

ὦν δ' ἰδὼν, ἰξυῖθ' ἑυρὸς ἐπεμβεβαὼς, τόνου βρίθῃ,
ἀπ' ἰσθμῶν παλάμαις δραξαίμενος κεράων.

ἢ δ' ὑπὸ χάσματι πολλοῖ, καὶ ἄσ' ματι φροσῶσα,
γλώσῃ σημάειν, θλιβομένην κραδίην.

ἢ ρακλῶς γήθησον· ὅλην κεμάς ἢ δὲ τέθειλεν.

ἢ κέρασιν μύθοις, ἀλλὰ τέχνη χρυσέη.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν

Ἀντάϊον.

Χαλκὸν ἀποιμάζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνης

καὶ πόνον ἐκ μορφῆς, καὶ θράσος εἰργάσατο;

ἢ μύχον ἢ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μογόντα,

καὶ φρίτῃ κρατερόν τὸν θρασυῖ Ἡρακλέην.

ἀντάϊον γὰρ ἔχει πεπνημένον ἐκ παλαμάων.

ἰδνωθεὶς δὲ, δοκεῖ καὶ σοναχάν ἵεναί.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ ναῦ ὕπνω βεβαρημένος, ἢ δὲ κυπέλλῳ,

κινταύρης νήρων οἶνοβαρεῖς ὄλισεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκέθελος

μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠγορεύς,

οἶνοβαρῆς μετὰ δαῖτα, μεθυσοφαλεῖς ἵχθους ἐλίαι,

νικηθεὶς ἀπαλῶ λισιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τὸ αὐτό.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ

θυμὸν ὄρων, βλοσυρὸν τάνδρῶς ἐπισκωμίον,

ζητεῖ δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κῆν μὲν ἐφάρης,

Ἡρακλέης· εἰ δ' ἦ, λισιμάχοιο πίναξ.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. ΠΕΙ 83

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Οἷον Θεοδάμασ πρὶν ὑπάντηεν Ἡρακλεῖτι,
 τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
 βοῶν δρόπην ἔλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορυμνῶν.
 ἅψ' ἔτι πῶ ὀλοὴν γράφει βοοσφαγίην.

ναὶ τὰ γὰρ Θεοδάμαντι γοῦμονα χεῖλεσι Φωνῆν
 ἦρμωσεν ἤσ' αἰῶν φείδεταί Ἡρακλέης.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν

τὸ αὐτὸ.

Οἶον καὶ κρονίδης ἕσπερ ἔσει τῆ' Ἰσπελίνῳ
 νυκτὶ, καὶ ἀρναθῶν εἶδεν ἀεθλοφόρον,
 καὶ κ' πυρὸς εἰς ἕλνυμπον, ἐκώμασσε ὡ βαρῦμοχθε
 ἀκείδῃ, τῶν εἰκόνα σου βλέπομεν.
 ἀλκμίνης δ' ὠδύνας ἔχει λίθος, αἰδὲ μίγαν χεῖρας
 θῆβαι, ναὶ μύθων εἰσὶν ἀπισυτέραί.

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Γεμῖνα.

Ἡρακλεῦσ, πῶ σοι πῶρθος μέγασ, ἤτε νέμωσ
 χλαῖνα, καὶ ἢ πῶρων ἐμπλεος ἰοδόκη;
 πῶ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὡδὲ κατ' ἡφῆ;
 Λύσιππος, χαλκῶ δ' ἐγκτεμίξ' ὀδύων.
 ἀχθὴ γυμνωθεῖς ὀπλων σέος; τίς δὲ σ' ἔπερσεν;
 ὁ πέρους ὄντας εἰς βαρῦς ἄθλος, ἔρωσ.

Εἰς τὸ αὐτὸ. Φιλίππου.

Ἡρὶ τὸτ' ἀρα λοιπὸν ἐβύλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοισ
 ὀπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασυῶν Ἡρακλεῖα.
 πῶ χλαῖνωμά λείοντος, ὅτ' αὐροίρητος ἐπ' ὡμοῖσ
 ἰὸσ, καὶ βαρῦπυς ὄζος ὀθηρολέπης;
 πάντα σ' ἔρωσ ἀπέδουσε, καὶ ἔξενον, εἰ Διάκύνον
 ποιήσασ, ὀπλων νοσφίσαθ' Ἡρακλεῖα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἀνδριάντα Θησεῖος, καὶ τὸ
μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνέρας. ὦν ὁ μὲν, ἀλλήθῃ
θῆρα βίη βρίθει, γῆα τιτανόμενος.

Ἔνας δ' αὖ χενίης γνάμπτων, παλάμῃσιν ἔμαρφε
λαῖν μνιτῆρας. δεξιτερῇ δὲ κέρασ.

ἄσπραγγος δ' ἐλέλιξε. καὶ αὖ χένα θῆρ ὑπ' ἡερσιν
δαμνάμενος κρατερᾶς, ὠκλάσεν εἰς ὀπίσω.

ἔστ' ὁ ἴσασθαι τέχνης ὑπ' ἡερσιν ἑπι χελκῶ,
θῆρα μὲν ἔμπνέειν, ἀνδρα δ' ἰδρῶσι γέειν.

Εἰς ἀνδριάντα Κα-
τανίως.

Εἰ τοῖος θήβης Καπανθεὶς ἐπεμνήατο πύργοις

ἄμμασιν ἠερίην κλιμάκῃ μισάμενος,

εἶλεν αὖ αὖτις βίη, καὶ ὑπὲρ μάρον. αἰθετο γὰρ ῥᾶ

καὶ σκηπτοῦ Κρονίδου τοῖον εἶλεν πρόμαχον.

Γεμίνου εἰς ἀγαλμα
σαλμωνέως.

Χείρμι πλυκλείτου βασιῆ' ἔκειμεν. εἰ μὴ δ' ἔκειτος

σαλμωνθεὶς, βρονταῖς δ' εἰς ἀντεμάνην,

ἔς με καὶ εἰν αἰθῆρ πρῶτ' ἰάλλει, καὶ με κεραυνῶς

βόλλει, μισῶν μὲν καὶ λαλέοντα τύπν

ἔχε ζῶν πρὶς ἤρα. μέθ' ἔχολον, εἰ μὴ γὰρ ἄπντος

ὁ σκοπός. ἀφύχοις εἰκόσι μὴ πλέμει.

Εἰς Ἰκθρον χαλκοῦ ἐν λουτροῦ

ἔσταμενον. Ἰβλιανῶ.

Ἰκθρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε. ναῦ δέ σε κηρῶ

ἠγάγεν εἰς μορφὴν αὐθιῶς ὁ χαλκοτύπος.

αἰὲν ἄγε μὴ πέρασ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λαστρὸν

ἠερόθεν πέπλων, ἰκθρίον τελέσης.

*vide supra.
κατὰ τὸν ποῦ
τῆς ἐστ.*

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ἰκθρε, χαλκὸς ἐὼν, μιμνήσκου, μὴ δέσῃ τέχνη,
 μὴ δ' ἀπώρῃ πτερυγῶν ζῆτος ἐπωμάδιον.
 εἰ τὸρ ζωὸς ἐὼν πέσῃς ἐν πελάγει θαλάσσης,
 πῶς ἐθέλεις πῖναι χάλκεον εἶδος ἔχων;
 Εἰς Ἰππόλυτον διαλεγόμενον τῷ
 Ἰσοφῶ τῆς Φαίδρα. Ἀγα-
 θίου χολαστικοῦ.

Ἰππόλυτος τῆς γῆδος ἐκ' ἕατι νηλεῶ μῦθον
 φθεγγεται, αἴψ' ἡμεῖς, ὅ δ' αὐάμεθα κλύειν.
 ἕλον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμνότες ἄβι νοῦσαι,
 ὅπῃ παρεγγυάχ' ἡμεῖς ἄδσο μα λέγειν.
 Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τρωομένου.
 Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ ταυθρανίης πρόμος ἀχίτος, ὅτος ὁ τοπρίν
 Τηλέφος ἀμάεισ' Φρικτὴν ἄρη δαναῶν,
 μυσὸν ὅτε πλῆθοντα φόνῳ ἐκέρασε Κάϊνον,
 ὅτος ὁ πηλιακῷ δούρατος ἀντίπαλος,
 ναῦ ὀλοὸν μινρῶ κούρων βάρος, οἶα λιπόπνης
 τῆκεται, ἐμψύχω σαρκί σικελιομένος.
 ἔκ' ἔκ' τρωομένοιο περιπίδωντ' ὅς ἀχαιοί,
 φύρην ταυθρανίης νῆνται ἀπ' ἠτόνος.
 Εἰς εἰκόνα Φιλοκλήτου.

Γλαύκου.

Καὶ τὸν ἀπ' ἰωνίης ἰδῶν κλυώδων ἦρω,
 κόνδε φιλοκλήτην ἔγραφε Γαργάσιος.
 ἔντε τὸρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληροῖσι κωφὸν ὑποικεῖ
 δάκρυ, καὶ ὁ ζύχων ἐπὶ ἐνεστ' ἄνος.
 ζωογράφων ὡς ἄρ' ἐσὺ κὼ σοφός, αἴψ' ἀναπαύσαι
 ἀνδρα κόνων ἠδ' ἰὼν κλυόμοχθον ἔδδ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ δυνάεως πλάσσει ἐμὸς ἄλλος ὁ δυνάει,
ὅς μ' ἐμνήσε κενῆς, ὑλομένης τε νόσου.

Ἔκ' ἤρκει πέφνη, φῦχος, λύθρον, ἔλκος, ἀνίη,
ἀμὰ κ' ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἰβηλιαντ' ἀγυπίου.

Οἶδα φιλοκτῆτην ὁρώων, ὅτι πᾶσι φαίνεται
ἄλλος ἐὼν κ' ἐπὶ τοῖς πολλοῖσι δερκομένοις

ἄγρια μὲν νομώσαν ἔχει φριχά. δ' αὖρ' ἴδε κόρης
χάπην, φριχάλοισι χρώμασιν αὐταλέην.

Ἐρμα κ' εἰς κληῖδος δὲ φέρει, κ' ἴριγγ' ἰδέσθαι,
κ' ἰτάχα κ' εἰς ἀλείων χερσὶν ἐφαπτομένας.

δαίμνα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παρ' ἔντα
ἴσταται, ἀγρῦπν' σῆμα δυνικαβίης.

Εἰς Πύρρον μέλλοντα σφάξαι τὸν Πολυξέ-
νην. Κοσμά μηχανικῷ.

Πύρρος ἐγὼ πωπύδω δὲ παρὸς χάριν. ἢ δὲ κινώπις,
παλλάδα κικλήσκει, γῶν' ἐχέσασα Πάριν.

Εἰς Χείρονα τὸν ἰπποκρένταυρον.

Ἀνδρόβην ἐκκέχυθ' ἰππος. ἀνέδραμε δ' ἰππόβην ἀνίη.
Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἀθήλα.

Ἀτὴρ νόσφι ποδῶν. κεφαλῆς δ' ἄτερ. αἰόλος ἰππος.
Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἰππος ἐράγεται ἀνδρα. ἀνὴρ δ' ἀποτέρδεται ἰππῷ.
Εἰς τὸν αὐτὸν. Εὐδύδ.

Ἰππος εἶν' ἀκέρηνος. ἀνὴρ δ' ἀτίλησος ἐκείτω.
ὄνη φύσις πάχ' ἔσασα, βοῶν κενέμβρισην ἰππῷ.

Εἰς κινώγειρον. Κορνηλίον.

Οὔσε μάκ' εἰς Κινώγειρον τὸν ὡς κινώγειρον ἐγραφε
φῆσις, ἐπεὶ βριαραῆς ἀνθετο σὺν παλάμαις,
ἀμὰ σοφός τις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καρτερόθυμον ἔτικτεν. ἀπ' ὠδίνων δέ μιν ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδοσκε. τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Αθήνα.

Μὰ ἴν Βουθόϊαν ἠρακλῆα παῖδ' οὐ ἀγρόταί,
ὅη ἔτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λυήοις.
Φῶρές τε σὺ χην κλοπίην ὄδ' ἄν δρῆσονται,
εἰ κῆρ κωμῆτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει.
ἦ γὰρ μ' ἴδρυται Διονύσιος ὅη ἄτερ ἀχῆς.
χαίρω τῷ δ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἠρακλῆα.

Μὴ βέλεις ὅτι πῶρον ὄδοιπόρε, κῆρ νεοθυγῆς
ἰὺς γυμνώσασ, πρόθε προῶν ἐθέμην,
μὴ δ' ὅτι βασιλῆω ῥόπαλον χερὶ, μὴ δ' ὅτι δέρμα
ἀμ' ὠμοῖς χαροπῷ τῆτο λέοντος ἔχω.
πημαίνον ὅ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κηκούργους.
κῆρ σῶζειν ἀγαθὸς ἐξ ἀχῆων δυνάμαι.

Εἰς ἴν Οδυσσεύα. Αθήνον.

Αἰεὶ λαερτιάδῃ πόντος βαρὺς. εἰκόνα χαῖμα
ἐκλυσε, κῆρ δέλτων ἴν τύπον ἠΦάνισεν.
τί πλέον; εἰν ἐπέεωιν ὁμιρείοις γὰρ ἐκείνῃ
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράρεται σελίσιν.

Εἰς ἴν μινώταυρον. Αθήνον.

Ο παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ὄντιλῆς,
ὁ τῆς τεμύσσης τῆ παθίους κατήγορος,
ὁ μιξόθῆρ ἀνθρώπος, ἠ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἠ πλάνη τῶν σωμαίων,
ὅς ὅτε βῆς πέφυκεν, ὅτ' ἀνῆρόλως.

Εἰς Ορέστην. Αθήνον.

Τίς ἴν θρήκε τόνδε μονοκρήπιδά Λυκῆργον
χαλκίον ἠδωνῶν ταγὴν ἀνεπλάσατο;

βασιλικὸν παρὰ πρέμνον ἰδ' ὡς ἀζέρωχα μεμνηνῶς,
 βριβῶ ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτασεν χάλυβα.
 μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἀδ' ἀζέρωχος
 λυαῖα, κῆρ ἐν χαλκῷ κείνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιγένειαν. Ἀθῆλον.

Μαίνεται Ἰφιγένεια· πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρέσθου,
 ὅς γλυκερὴν ἀνάγῃ μνήστην ὀμομοσώσῃς.
 τῆς δέ, χολωμένης, κῆρ ἀδελφὸν εἰσορώσῃς,
 αἰκτῶ, κῆρ μανίῃ βλάμεμα σιωπᾶσθαι.

Καλλιμάχου εἰς Ηετίωνα.

Ἥρωσ ἠετίωνος ἐπὶ σταθμὸν ἀμφοπολίτιω
 ἴδρουμαι μικρῶ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
 λοξὸν ὄριν, κῆρ μοῦσῶν ἔχων εἶφος· ἀνδρὶ δέ ἵππεϊ
 θυμωθεῖς, πειζὸν κῆρ μέ παρρησίατο.

Εἰς Ἡρωίδα. 9

Εἰς ἀγάλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς μεθεὶ τᾶν ἄν λίσσον· ἐκ δὲ λίθοιο,
 ζῶν Γραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

Ἰουλιανοῦ ἀργυπίου εἰς

τὸ αὐτό.

Δυσάνη Νιόβης ὄρασι παναληθεῖα μορφὴν,
 ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑὼν τεκνέων.
 εἰ δ' ἄρα κῆρ φυχὴν ὕψι ἔλαχε, μὴ τὸδε τέχνη
 μέμφο· θηλυτέριν εἰκασε λατύνειν.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλὶς ἀδὲ ποχ' ἀδὲ, δὶς ἑπ' ἀ τεινα τεύσσα
 ταστῶ μίτ', φοίβῳ εὖμα, κῆρ δ' ὄτ' ἐμίδι·
 κούρα τὸν πρῶτε μφε κῆραιε φόνον, ἄρσισι δ' ἄρσιν.
 διαοὶ γὰρ διασᾶς ἔπτανον ἐβδὸ μάδασ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄδ' ἄρα ἀέλω μάτηρ πάρος, ἀπάρους οὐπαις,
 ἔδ' ἐφ' ἐνὶ τλαύμων λείπεται γηροκόμω.
 μάτηρ δ' ἔχ' ὑπὲρ παισίν, ἔπερ θέμις, ἀγ' ὑπὲρ ματρὸς
 παῖδ' ὅθ' ἄλγυν' ἄντων ἄροντο τάρως.
 τάνταλε, κῆρ δέ σε γλώσσα διώλεσε, κῆρ σέο κῦρατ.
 χῆρ, μὲν, ἐπέρωθ' ἄσπιδ' ἐπὶ δειμα λίσσος.

Θεοδωρίδου εἰς τὸ
 αὐτό.

Στάβι πέλασ· δάκρυσον ἰδῶν ξένε μυρία πένθη
 τῆσ' ἀθρογλώσσ' τανταλίδος Νιόβασ.
 ἄσ' ἐπὶ γῆσ' ἔβρωσε δυωδεκέτ' αἰδα λοχέην
 ἄρτι, τὰ μὲν φοίβου ἔξ' ἄσ', τὰ δ' ἄσπιδ' ἐμίδος.
 ἄ δέ, λίθω, κῆρ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
 περῆται· σενάχει δ' ὑψιπαγῆσ' σίπυλος.
 θνατοῖσ' ἐν γλώσσῃ, δολιὰ νόσος· ἀάχελυτος
 ἀφροσώμω, τίηται πολλοῖσι δυσυχίαν.

Ἀντιπάρου εἰς τὸ αὐτό.

Τί π' ἐ γῶνι πρὸς ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νέουκτες,
 ἐνθεον ἐξ ἀθέου κρῆρσ' ἀφείσα νόμαν,
 λατῆσ' παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε;
 νῦν σέε τῶν πικρῶν, κῆρ φιλάβουλον ἔριν.
 ἄ μιν, γὰρ παίδων ἀπαίρει πέλασ· ἄ δέ, λιπόπνοος
 κέκλιται· ἄ δέ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
 κῆρ μόχθων ἔπω ἔσσι τέλος, ἀγ' ἄσπιδ' ἄσπιδ' ἄσπιδ'
 ἔσρωται τένων ἐσ μὸς ἀποφθιμένων.
 ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
 πέρος ἔσση Νιόβα, κῆρ ἔσσι τειρομένα.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλί πάσ' Νιόβα, κῆρ ἔσσι μὲν φάτιν, ἄγγελον ἄσπιδ',
 δέξαι σῶν ἀχέων οἰκροτάτατ' ἁλλιάιν.

αὐτὸ κοῦμασ ἀγάδισμον· ἰὼ βαρυπενθέσι φοίβου
 γηναμένα ῥέοις ἄρσενό παιδαγόνον.

ἦ σοι παῖδες ἐτ' εἰσίν· ἀτὰρ τί' ἥδ' ἄλλο τι δύναιω;
 αἶ, αἶ, πλημμυρεῖ παρθνικαῖσι φόνος.

ἄ μιν, πῶρ μαρῶς περὶ γοῶν κοιν· ἄδ' ἐπὶ κόλποις
 κέ κλιται· ἄδ' ἐπὶ γῆς· ἄδ' ἐπιμαστίδιος.

ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἄδ' ἐπ' ὀϊστοῖς
 πῶρα γ· τῆς δ' ἐμπνοῶν ὁ μὲν ἔτι φῶς ὄραα.

ἄδὲ, λάλον σέρξασα κάλας σῆμα, ναῦν ἢ θάμβους
 μάτηρ, σαρκηπαγῆς ὅσα πέτη γελίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ.

Αἰήλον.

Τέχνη Τιμομάχου σορτήν, καὶ ἦλον ἔδωξε
 Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.

τῆ, μὲν πῶρ σωέναισεν ἐπὶ ξίφος· ἦδ' ἀνανάει,
 σῶζεν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Ἀντιφίλου βυζαντίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὰ ὄλοαὶν Μηδείαν ὄτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρ,
 ξάλω, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελομέναν,

μυρίον ἄρα το μόχθον, ἵν' ἦθια διατὰ χαράξῃ.

ὦν τὸ μιν, εἰς ὄργαν νῆνε, ἥδ' εἰς ἔλεον.

ἔμρω δ' ἐπλήρωσεν· ὄρα τύπον· ἐν πῶρ ἀπειλῆς,
 δάκρυον· ἐν δ' ἔλεω, θυμὸς ἀναστρέφεται.

ἄρκει δ' ἄ μέλλησις ἔφα σοφός· αἶμα δὲ τέκνων,
 ἔπρεπε Μηδείῃ, καὶ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτὸ· Φιλίππου.

Τίς σε κοιλίης ἄθεσμε σωέγραφεν εἰκόνη θυμῶν,
 τίς καὶ ἐν εἰδῶλω βάρβαρον εἰργάσατο;

αἶεἰ πῶρ διψῆς βρεφίων φόνον· ἢ τίς ἰήσων

δαύτερος, ἢ γλαῦκη; τίς πάλι σοι πρόφασις;

ΑΑ ἰῆ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑΟΥ

ἔρρε κὴ ἐκ κηρῶ παιδοκτίνε·σῶν γὰρ ἀμέλειαν
 ζήλων εἰς ἀθέλεις, κὴ γραφῆς αἰθάλεται.

Αδελφωτον εἰς τὸ

αὐτῷ.

Δαῦρ ἴδε παιδοκτεῖραν ἐν εἰκόνι· δαῦρ ἴδ' ἀταλμα
 κολχίδα Τιμομάχῃ χειρὶ τυπωσαμένη.

Φάσγαγον ἐκ παλάμα· θυμὸς μέγας· ἄγχιον ὄμμα
 παισὶν ἐπ' οἰκτιροῖς, δάκρυ κεντρὸν ἄμενον.

πάντα δ' ὀμνέ· σαιέχωνε· ἀμικτάτε εἰς ἐν ἀχειρῶν,
 αἵματι μὴ χῶσαι φησάμενος παλάμαν.

Ιουλιανῷ ἀγρυπνίῃ εἰς

τὸ αὐτῷ.

Τιμομάχος Μήδειαν ὄτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφῆς
 ἀψύχου, ψυχῆς θηέστο διχθαδίας.

ζῆλον γὰρ λεχέων, τεκνέων θ' ἄμα φίλτρα σαναίφασ,
 δέξιν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελομένην.

Αδελφον εἰς τὸ αὐτῷ.

Δαῦρ ἴδε κὴ θάμβισαν ὑπ' ὀφρύσι κείμενον σικτόν,
 κὴ θυμὸν βλεφάρων, κὴ πυράεωσαν ἴταν,

κὴ μηρὸς παλάμην, ἀλόχοιο τε πικρὰ παύσεως,
 ὀρμὴ φειδομένη πρὸς φόνον ἐλκομένην.

ζωγράφος αὐτῷ ἔφυγε φόνον τέλος, ἐκ ἐβλήσασ
 θάμβος ἀπαμβλαύει πένθει δερκομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτῷ.

Κολχίδα πῶς ἐπὶ παισὶν ἀγάστορα βραυκὴ χελιδῶν,
 πῶς ἔτλης τεκνέων μάϊαν ἔχειν ἰδίῳν;

ἦς ἔτι κενθὸς ὕψαιμος ἐκαστοῦ φόνιον πῦρ,
 κὴ τοιοῦς γενύων ἀπρὸς ἄπρ σαλαίε.

ἄρτι βρεχῆς δὲ σιδήρος ἐπ' αἵματι· φῶγε πανδαι
 μητέρα, κὰν κηρῶ τεκνοφοροῦσαν ἔτι.

Εἰς ἀγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίη κῶ λίθος ἔστα· κῶ δὲ κερδῆς σέο θυμὸς
 ὀμματα κοιλῆνας, ὅτε χόλον ἠὲ πρόπισεν.
 ἔμπης ἢ δὲ βάσις σε κερθίζεται· αἰὲν ἄρα θυμῷ
 πιδῆσεις, τελέωτ εἴνεκεν μαινομένη.
 ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τὸ δὲ γ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλυπτής,
 ὃς λίθον εἰς μαίην ἤγαγεν αὐτεχνίη.

Ἀντιπάρου μακεδόνος

εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τύπος αὐτός· ἴδ' ὡς τὸ κῶ, εἰς χόλον ἄρει
 ὀμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἐκλασε συμπαθῆιν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὀμῷ, κῶ λύσαν ἐτήτυμον ἐνθεος ἀνὴρ
 μαρμάρῳ ἐγκτεμίξε· βιάζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
 λαϊνῆν Μήδραν ὄλης ἐμνήσειν ἀνίης.

Ἀραβίου χολαστικοῦ εἰς Ἀταλάν-

την, κῶ Ἰππομένην.

Ἐδνα γάμων ἐρρίπθε, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
 τῶτο γέρας κῶρη χρύσειον ἱππομένηθε.
 ἄμφω μῆλον ἀνυαεν, ἐπεὶ κῶ παρβένον ὀρμῆς
 εἶργεν, κῶ ζυγίης σύμβολον ἦν Γαφίης.

Εἰς ἀγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροῦς ὁ γλυπτῶν· οἶαν δέ σε βασιλχος ἐρατῶς
 εἶδεν, ὑπὲρ πέρας ἔξεσθ' κελιμέναν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ φαύετε τῆς ἀριάδνης,
 μὴ κῶ ἀνάθρωσκη Θεσεία διζομένη.

Ἀντιφίλου εἰς ἀνδρομέδαν.

Αἰθιοῦπων ἀβῶλος· ὁ δὲ πηρόζης τὰ πέδιλα,
 Γερσῶν· ἃ δὲ λιθῶ πρόσδετος, ἀνδρομέδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Ἄπροτομα, Γοργὺς λιθοδερκίος ἄβλον ἔρωτος,
κῆτος· Καταίπρως, ἄλαλος εὐτεκνίη·
Χάμις, ἀπ' σκοπέλοιο χαλῆ πῶδ' αἰὲς ἠβόδα νόρκος
γυθρόν, δὲ μναστῆρ, νυμφοιομεί τὸ γέρας·

Εἰς πῶν αὐπῶν Δραβίου
χολαστηῶ·

Κηφθαῖ ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἀνθετο πέποις·
κῆς γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἠκρίσις ἀμφίβολος·
κῆτος δὲ σσιλάδαϊν ἐπὶ γκαμπήσι χαρμάχθη,
ἢ ἀπ' Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ·

ἔγνω ταῦτα σοφός τις ἀνὴρ κῆμε· δεινὸς ἀηθῶς
ταύξατο κῆς βλεφάρων, κῆς πρὰ πῶδ' αὐπάτη·

Εἰς εἰκόνα ἑλένης
τῆ αὐτῆ·

Ἀρτεῖς ἑλένης ἐρός τύπος· ἦν ποταβύτης
ἦρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος·

Εἰς σῆλην πολυξένης·
Γωμιανῶ·

Ἀδὲ πλυκλείτοιο Πολυξένας· ὃ δὲ τις ἄλλα
χεῖρ ἔδωκεν τῆτου δαιμονίου πίνακος·
ἦρπασε ἔργον, ἀδελφόν· ἰδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνάσιν σῶφρονι κρύπτει πέπλω·
λίανται ἀτλάμων· ἴχθῆς ὑπερ· ἔν βλεφάρων δὲ
παρθενηκῆς, ὃ φρυγῶν κείται ἕλος πόλεμος·

Εἰς εἰκόνα Διδῶς· Ἀδὲ
ασοτον·

Ἀρχέτυπον Διδῶς ἐρικυδέος ὡ ξένε λαίαντι,
εἰκόνα θεασσισίω κῆλλει λαμπρμένην·
τοῖς κῆς γενόμεν· ἀμ' ὃ νόον, ὅσον ἀκύνει,
αἰχρὸν, ἐπ' αὐφῆμοις δοῦξαι ἀνερχομένη·

*gemain
sup
i.e. simi
le*

φάξες τε

vid. notes.

ὄσδ' ἴσθ

ὅδ' ἔρ' Διείαν πότ' ἐσέδραμον, ἢ δὲ χρόνοισι
 ζοίης περβομένης, ἤλυθον δὲ λιβύην.
 ἡμὰ βί' αὖ φάγουσα ἰαμβάων ὑμεναίων,
 πῆξα κατὰ κραδίης φάσανον ἀμρίτομον.
 περὶ δὲ, τί μοι ἄγρον ἐφωπλίσαθε Μάρωνα;
 τόια καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

ΓΑΥΡΑΔΑ ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ. ΤΟ

παρὰ τὸ Γανός.

Ἀχὼ φίλαμοι, συνηστάνεσον τί τί;
 ἐρῶ Κορίσκησ. ἀδὲ μ' ὑ φιλεῖ. φιλεῖ.
 πράξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν ὑφέρει. φέρει.
 τὺ τοίνυν αὐτῆ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
 καὶ τί σιν αὐτῆ κερμάτων τὺ δός. τὺ δός.
 ἀχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πόθεν τυ χεῖν; τυ χεῖν.

Σατύρου εἰς τὸ αὐτό.

Γοιμενίαν ἀγλαον ἂν ὀργάδα μέλιπται ἀχὼ,
 ἀντίθροαι, πῆανσις ὑστροφῶνον ὄπα.

Εἰς τὸ αὐτὸ Λουκιανῶ.

οἶδε, Ἀρχίου.

Ἡχὼ περηνίαν ὀρεῖς φίλε, Γανός ἐταίρην,
 ἀντίτυπν φθογγὴν ἐμπαλιν ἐσομένην,
 παντοίων σομάτων λαλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἠδὲ
 παῖσιον. ὄσα λέγεις, ταῦτα κλέων, ἀπιθι.

Εὐδίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡχὼ μιμολόγον, φωνῆς γούγα, ῥήματος ὑρήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχιδίχθ θεός εἰμι. παρὰ προθύροις δὲ λυαῖον
 ναῖω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.

οὐκ ἔτι γὰρ συγῶ βακχεῖν φίλε ἴνθικιστῶν
 ἴνθικιστῶν τεόν· ἔρχο Γά· ξυῶ λέγω μεν ἔτι·

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ· ΙΙ

Φιλίππου μακεδόνος.

Εξουξ' ἑλληπόντον ὁ βάκχερος ἄρρονι φάμα·
 τοὺς δὲ ῥόσους καμῆτους πάντα εἴλυσε χρόνος·
 εἰμὰ δικαιοκράτεια διακείρωσε θάλασσαν,
 καὶ βυθὸν εἰς χέρσου· χῆμα μετεπλάσατο·
 λαὰ βυθιστήριγγα κατ' ἔριζωσε πέλωρον,
 χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔσασεν ἔρβεν ὕδωρ·
 ἦν δ' ἀεὶ πλωίην διαδύομένη δ' ἐπὶ ναύταις
 ἄστατος, εἰς πείθε' ὠμολόγησε μένειν.

Εἰς σκυλλαν χαλ-

κῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἐλαμπεν, ἐμῆνε δ' ἔργον ἀνάκτες
 ἐμμεναι ἠραῖσου δαιδαλέοιο τέχνης,
 αὐτῶν ἂν τις σκυλλαν ὄξαστο πλόθε λαύων·
 ἐσάμεν ἐν πόντου γαῖαν ἄμειφα μένιν·
 ῥάον ἐπιαίει, ῥάον κότον ἀντία φάνει,
 εἶον ἀπ' πελάγους συγκλονέσσα νέεσ·

Εἰς τὸν κελιδώνιον

κῆπρον.

Χάλκεος· αἰ' ἀφρησον ὅσον θράσος ἦνυσε κῆπρον
 ὁ πλάσας ἐμπνοῖα θῆρα τυπωσάμενος,
 χαίτας αὐχένιες, περρικότα, θηκῆν ὀδόντα
 βρύχοντα, γλήνας φρικτὸν ἔντα σέλασ,
 ἀφρῶ χεῖλεα πάντα δεδανμένα· ἢ κ' ἔτι θάμβος,
 εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων·

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ,
ΚΑΙ ΘΕΛΙΝΩΝ. ΙΖ

Εἰς πύλιν ἐν ἀθῆναις ἑνοπλον ἀθῆναι.

Ἰβλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων.

Τίπτε Τριτογένεια κορύμναι ἀπὸ μέγαν,
εἶξε Προσειδάων, φείδω κερκοπίης.

Εἰς ἀγάλματι φαῖσου, ἀθῆναις,
καὶ ἐρεχθέως.

Ἡ τέχνη σαυῶν φρεν, ἀ μὴ φύσις. εἶπεν ὁ πλάστης,
μήτερ νόσφι κήων, κυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς σήλην ἄρειος κειοσμιμέ
νιν ἐν θρακίῃ.

Εἰσόκε θύριος ἄτος ἐπὶ χθονὶ κήλιται ἄρης,
ἔπτε θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γούθων.

Εἰς ἀγάλματι ἀφροδίτης,
καὶ ἄρειος.

Ἄρεα, καὶ παφίην ὁ ζωγράφος, ὅς μέσαν οἴκῃ
ἀμφοτεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους.

Ἐκ θυρίδος δὲ μολῶν φαέθων, πολυπάμφοκος ἀγλή,
ἔστι ἀμιχονόων ἀμφοτέρους σκοπέων.

Ἡ ἥλιος βαρύνμινις ἕως τίνας, ἔδ' ἐπὶ κηρῶ
ἠβιλεν ἀλύχου ἴον χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἀγάλματι ἀρτέμιδος. Διοτίμα.

Ὡς πρέπῃ ἀρτέμις εἰ μὲν εἰδ' ἀρτεμιν αὐτῆς, ὁ χαλκῶς
μανύῃ Ζηνός, καὶ ἑτέρου θυγάτρεα,

τιμαιροῦ π' θράσος τῆς παρθένου, ἢ γὰρ κεν εἴποις,
πᾶσα χθῶν, ὀλίγον τῶδε κωαχέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Ἀντιπάρεα.

Βῆταις ὡ' πόλλων τῶδε χάλκειον ἔργον ὄνατᾶ,
ἐλακίης Διητῆ, καὶ Διῆ μαρτυρίῃ.

ἢ ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χῶτι κατ' αἴγον,
 ὀμματῶ, καὶ κεφαλὴν ἀγλαῶς ὁ κρονίδης,
 ἢ δ' ἤρην μεσηῶν ἐχούατο χαιδὼν ὀνατῶς,
 ὃν μετ' ἐλειθύης τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης τῆς
 ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχασε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσείδεν;
 ἦμερον ἐν πέτρῃ τίς ᾤσον ἐργάσατο;
 πρᾶξιτέλους χειρῶν ὅδε παυ πόνος, ἢ τὰ χ' ὄλυμπος
 χιραίνει, Γραφίης δὲ κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ παρὶν κνθέρρα, δι' οἰδματος δὲ κνίδον ἦλθε,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα πῶν ἰδίῳν.

ταύτη δ' ἀβρήσασα περισκέπτῳ ἐπὶ χώρῳ,
 φθέγγαστο, πῶν γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 πρᾶξιτέλης ἢ εἶδεν, ἀ μὴ θέμις ἐμ' ὁ σίδηρος
 ἐξεσθ' αἴαν ἀρης ἤθελε, πῶν Γραφίην.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αὐκίπρις, τῶν Κύπριν ἐπὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδύσα,
 φῶν, φῶν, πῶν γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλά-
 τανος.

Οὔτέ σε Πραξιτέλης τεχνόσατο, ἢ ὁ σίδηρος,
 ἐμ' ἔπος ἔσῃς, ὡς πρτε κρινομένη.

Λουκιανὸς εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὴν Γραφίην γυμνὴν ἢ δεῖς ἰδεῖν, εἶδέ τις εἶδεν,
 ἢτος ὁ πῶν γυμνὴν σπασάμενος Γραφίην.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Σαὶ μορφῆς ἀνέβηκε τῆς περιεκλήεσ ἀγαλμα
 Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ἢ δὲν ἔχου.

Εὐνήν εἰς τὸ αὐτὸ.

Παλλάς, καὶ κροῖδαο σιωπῶντες, εἶπον ἰδύσασα
πῶν Κυιδίην, ἀδ' ἴκως τὸν φρύγα μεμφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀρχίσις, καὶ ἀδωνίς.
τὸς φρεῖς οἶδα μόνος. Πραξιτέλης δέ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς πῶν ἐν
ἀθήναις ἀθηνῶν.

Ἀφρογενὸς Παφίης ζάθεον περιδέρκειο κάλλος.
καὶ λέξεις, αἰνῶ τὸν φρύγα τῆς κρίσεως.

Ἐπίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τὸτο βοήσεις,
ὡς βύτης ὁ Πάρις τήνδε παρεβόχασεν.

Ερμωδῶρα εἰς τὸ αὐτὸ.

Τῶν κυιδίαν Κυβέρεσιν ἰδὼν ξένε, τὸ κεν εἶποις,
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἀρχε, καὶ ἀθανάτων.

τῶν δ' οὐκ κερκοπίδαις δορυβαρσέα Παλλάδα λίνων,
αὐδάσεις, ὄντως βυκόλος ἦν ὁ Πάρις

Εἰς πῶν αὐτῶν ἀφροδίτην ὠπλομένην.

Λεωνίδου.

Ἄρεος ἔντεα ταῦτα, τίνας χάριν ὦ Κυβέρεα
ἐνδύσασα, κενεὸν τὸτο φέρουσα βάρος;

αὐτὸν ἄρι γυμνὴν γὰρ ἀφώπλισας. εἰ δὲ λείπειται
καὶ θεὸς ἀνθρώποις ὄπλα μάτην ἐπέχεις.

Ἀλεξάνδρου ἀετωλῶ εἰς τὸ αὐτὸ.

Αὐτὰ πρὸ τῶν Κύπριν ἀπικριβώσατο Παλλάς,
τῶς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαβομένα κρίσιος.

Εἰς πῶν ἐν σπάρτην ἔνοπλον ἀφροδίτην.

Ἰταλιανῶ ἀπ' ὑπάρχων ἀεγυπίου.

Ἄϊ εἰ μὴν κυβέρεα φέρειν δεδάμικε φαρύγγη,
τῶσατε, καὶ δολιχῶς ἔρπον ἐκηβολίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αἰδομένη δ' ἄρα θεομὰ μενεπλοέμοιο Λυκούργου,
 φίλτρα φέρει σπάρτη ταύχεσιν ἀγχεμάχοις.
 ὅ μεις δ' ὠθαλάμοισι λακωνίδεσσι, ὄπλα Κυβείρης
 αἰζόμεναι, πάειδασ τίετεθε θαρσαλέεσσι.

Εἰς πῦν αὐτήν. Ἀδίσωτον.

Παλλάσ τῶν Κυβείρειαν ἐνοπλον ἔειπεν ἰδύσα,
 Κύπρι, βέλγς ὕτας ὄσ κρείσιν ἐρχόμεθα;
 ἢ δ' ἀπαλὸν γελᾶσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἰρῆν;
 εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ἕταν ὄπλα λάβω;

Ἐτι εἰς πῦν ὠν ννίδω. Ἀν=

τιπάρου σιδωνίου.

Φάσεις τῶν μὲν Κύπριν ἀνά κραναῶν ννίδων ἀφρών,
 ἄδ' ἐπεὶ ὡς φλέξει καὶ θεὸς εὔσα λίθον.
 τὸν δ' ὠνὶ θεασιάδαισ γλυκῶν ἕμερον, ὅ χ' ὄτι πέρον,
 αἰζ' ὄτι κῆν ψυχῶ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
 τοῖσσι Πραξιτέλῃσ κέ με δαίμονασ, ἄλλον ἐπ' ἄλλασ
 γῶσ ἵνα μὴ δῖαν ὅ πάντα θέροίτο πυρὶ.

Τῷ αὐτῷ εἰς πῦν αὐτῷ ἀνέρχο=

μένην ἀπ' θαλάπης.

Τῶν ἀναδυομένων ἀπ' ματέρος ἄρτι θαλάπῃσ
 Κύπριν ἀπελλείου μόχθον ὄρα χαρίδος,
 ὡς χερὶ συμμάρφασα διάβροχον ὕδατι χεῖταν,
 ἐκθλίβει γοτερωῶν ἀφρὸν ἀπ' πλοκῆμων.
 αὐτὰ νῦν ἐρέουσιν, ἀθιναίῃτε, καὶ ἤρη,
 ἢ ἐτι σοι μορφᾶσ εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἀρχί' εἰς πῦν αὐτήν.

Αὐτῶν ἐκ πόντοιο τιθηνιτῆρος ἀπελλῆσ
 τῶν Κύπριν γυμνῶν εἶδε λοχουομένων.
 καὶ τοίαν ἐτύπωσεν διάβροχον ὕδατος ἀφρῶ,
 θλίβουσαν θακτεράσ χερσὶν ἐτι πλόκῆμων.

Διμοκρίτη εἰς τὴν αὐτὴν.

Κύπρις ὅτε θαλάουσα νόμασ' ἀλιμυρέος ἀφροῦ,
 θυμῷ πρηνέου κύματος ἐξανέδου.

ἔτω τυχετὰ λευκῆ παρήια χερσὶν ἐλῦσα

βόσρην χον, αἰγαίην ἐξεπίεζεν ἄλλα,

ἔρρα μόνον φάινουσα. τὰ κῆρ θέμις. εἰ δὲ τοιῆδε
 κείνη, συχέειδω θυμὸς ἰσχυαλίη.

Ἰβλιανῷ ἀπ' ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἄρτι θαλασσιῆς παρήια πρὸ κνυφέ λοχίης

μῦσαν ἀπελλαίην ἀραμένη παλάμην.

ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀπὸ χάριτος, μήσε δεινῆ

ἀφροῦ ἀπὸ τῶν θλιβομένων πλοκῶμων.

εἰ τοιῆ ποτὲ Κύπρις ἐθυμώθη διὰ μῆλον,

τὴν φροῖν ἀδίκως Γαλλὰς ἐλήϊσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδου

ταραντίνου.

Τῶν ἐκφυγῶσαν μαζῶδες ἐκ κελῶν ἔτι,

ἀφροῦ τε μορμύρουσαν ἀλεχῆ Κύπριν,

εἰδὼς ἀπελλῆς κέλλος ἰμερότατον,

ἢ γραπτόν, ἀλλ' ἐμψυχον ἐξεμάξατο.

οἷ μιν ἄρ' ἀκραις χερσὶν ἐκθλίβῃ κόμαν,

οἷ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπῃ πόθος,

κῆρ μαζῶδες ἀκμῆς ἀγγελος κυδωνιῶ.

αὐτὰ δ' ἀθάνα, κῆρ Διδὸς σιωπῆνέτις,

φάσασιν, ὧ Ζεῦ, ληπόμεθα τῆ κρίσει.

Ἐτι εἰς τὴν ἐκ κνιδίου. Εὐνήν.

Ἐρῶσθε μιν ἰδαίοισιν ἐκ ἔρεσιν αὐτῆς ὁ βύτας

δέρξατο τῶν κέλλου πρῶτ' ἀπενεχόμεναν.

πραξιτέλης. κνιδίοις δὲ πανωπῆσαν ἐθικεν,

μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Γαρίδου.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΤΟΙ

Εἰς τὸ ἐν ἀσάρτῃ. Ἀντικάρου.

Καὶ λίθος ὡς Γαφίη θωρήξατο· ἢ τάχα μάλλον
εἶσε λίθον Γαφίη· καὶ ὡμοσεν, ἦ θελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν ἀσάρτῃ.

Ἀντικάρου.

Καὶ Κύπρις ἀσάρτας, ἢ κ' ἄπειν διὰ τ' ἐν ἄλλοις
ἴδρουνται, μαλακῆς ἐσάμενά σοι ἴδας,
αἰμα' ἕστα κρατὸς κέδ' ἐχει κόρω ἀντὶ κελύπρασ.
ἀντὶ δὲ χρυσεῖων ἀκρεμόνων, κέμακῃ.
οὐ γὰρ χρῆταιν χέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
θρακὸς ἀνααλίον, καὶ λακεδαμοσίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτὸ.

Κύπρι φιλομειδῆς, βολαμηπόλε, τίς σε μελιχρῆν
δαίμονα τοῖς πλέμων ἐσιφάνωσεν ὄπλοισ;
σοὶ παιῶν φίλος ἦν καὶ ὁ χρυσοκόμης ὁ μείκας,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἦσαν μελεῖς χαρίδου.
ὅτι δὲ ταῦτ' ἐπέδυσ ἀνδροκτόνα; μὴ, θρασυῶ ἀρη
συνήσασ' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δυνάται.

Εἰς ἀγκλημα Διονύσου πησίον
ἀθιναῖς ἐπὶ τῷ.

Εἰπέ τί σοι ξιμῶν, καὶ παλλάδι· τῆ, γὰρ ἀκουτῶν,
καὶ πόλεμοι· παρα' σοὶ δ' ἀνδρῶν εἰλαπίνας.
μὴ προπετῶς ὡξεῖνε, θεῶν πέρι, τοῖα μεταλλά.
ἴθι δ' ὅσοις ἰκελος δαίμονι τῆ δὲ πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πλέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπασ μοι
ἦψος δ' μιθεῖς ἰνδὸς ἄπ' ὠκεανῶ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεγῆρα μιν· ἦ μιν, ἐλαίη.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βόφροισιν ἠμερίδος.
καὶ μὴν ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνασ' ὑτέτην.
αὔσα δ' ἐγὼ μηρὸν παρ' ἴσον, ἦ δὲ, κέρη.

Εἰς ἕτερον

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Ἀντιπαῖρ σιδωνίη.

Ἀύσανίω Γεῖσωνι σιωασιπιδῆς Διόγυσος
 Ἴδρον μαι, μεγάρων φρυγὸς ἐπ' αὐτὴ χιή.
 ἄξιον ὦ Διόγυσε σεβῆς δόμον, ἐπρεπεν ἄμφω,
 κῆρ μέγαρον βῶακχω, κῆρ βρόμιος μεγάρω.

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου, κῆρ ἤρακλέους.

Ἀμφότεροι θήβηθε, κῆρ ἀμφότεροι πλεμισταί,
 κῆρ Ζηνός, θύραση Δεινός, ὁ δὲ ροπαῶ.
 ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτέρμονθε, εἴκελα δ' ἄπλα.
 τεβρός, λαιοντή, κῆρ μβαλα δὲ, πλατάγη.
 ἄρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπή θεός, οἶδ' ἀπ' ἰάκως
 ἤλθον θεὸς ἀθανάτους, ἐκ πυρός ἀμφότεροι.

Εἰς ἀγαλμα Ἑρμῆ, Ξενοκράτους.

Ἑρμῆς ὦ κῆρ ἐγὼ κικλήσκομαι, ἀλλὰ παλαίσρη
 μὴ κολοβὸν χειρῶν ἴσατε, μηδ' ἀποδοί.
 πῶς ὦ κῆρ ἐγὼ, πῶς δ' ὄρβια χρονομήτω,
 ἄν βασιπ ἀμφοτέρων ὄρβανός ἰσάμενος;

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἑρμῆν ξυλίνω τίς ἐπὶ χυτο, κῆρ ξύλον ἦεν.
 εἴτα μιν αἰείρασ, χαμάδης βάλε, τὸ δ' ἀπ, χρυσός
 ἔρρανσεν κῆρ ταχύντος, ὕβρις πόρε πηλαίκι κέρδος.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Νικίη.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλληνίον αἰπὺ λελοχχῶς,
 τῆ δ' ἔσκη ἔρατὸ γυμνασίη μεδέων
 Ἑρμῆς, ὦ ἐπι, πᾶσι δὲ ἀμαράτον, ἠδ' ὕακινθον
 πηλαίκι, κῆρ θαλλερός θῆκεν ἰων σφάνους.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ.

Φρυγὸς ἐπὶ σμίντωι Περιφράτῃ εἴνεκε μίμνω
 ἐνθα δὲ, μαιναλίαν κλιτῶν ἀπρολιπῶν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κλώπα μελισσῶν δεδουημένος. αἰχ' ἀγέλαζε
 χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα πρόσ.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Λεωνίδου.

Τῶν αἰγῶν ὁ νομὸς Μόριχος ἦν ἐπίσκοπον ἑρμῶν
 ἔτασ' ἀπολίων ἀνδρόμιμον φύλαξ.

αἰμαί μοι αἴ τ' ἀνδρῶν χλωρῶν κεκορισμένα ἕλασ,
 τῶν ἄρπακτῆρος μήτι μέλεζε λυκοῦ.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Νικαινέτου.

Αὐτῶν ὄσρακινόν με, καὶ ἐν πρὸς γήινον ἑρμῆν,
 ἔπλασεν ἀφίδος κύκλος ἐλισσόμενος.

πιλὸς ἐφυράβην. ἔφαστομαι. αἰχ' ἐρίλισσα
 ὦ ξένε, ὄσρακίων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Αδελαιστοῦ.

Ὡ λῶσε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
 ἑρμῶν θεωρεῖν. εἰ μὴ γὰρ τέχρα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ ἐν κήφῳ.

Φιλίππου.

Κράμβις ἄφωμαι κυλλήνιε; μὴ, παρδῖτα.

τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; ἔφθόνος, αἰμαί νόμος
 ἀγοστρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρσας. ὦ παραδόξον,
 μὴ κλέπτειν ἑρμῆς καινὸν ἔδικε νόμον.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λουζῶ
 ἰσάμενον.

Ἀνδράσιν ἑρμῆς εἰμι. γαίαι εἰ δὲ Κύπρις ὄρωμαι.
 ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολα μοι τοκίων.
 πῶσκειν, ἔκ ἀλόγως με ἦν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
 ἀνδρογυῶσις λυπρῶσις, παῖδά ἦν ἀμφίβολον.

Εἰς ἀγαλμα ἑρωτος.

Χάλκειον τίς ἑρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
 τήξανον ἄρμῶζον τῆς κολάσει κολάσιν.

Εἰς ἀγκυματὰ αὐτὰ δεδεμένου.

Σατύρου.

Τὸν πέρδοντα τίς ᾤδε; τίς ἐν δεσμοῖσι θεὸν πῦρ
 ᾤχευεν; ἀθρομένους ἢ φάτο τίς φαρέρις;
 καὶ τὰς ὠκυβόλους περιγέλασ' ἐσρήνωσε
 χεῖρας, ἢ π' σιβαρᾶ κίονι δισάμενος;
 ψυχρὰ τὰ δ' ἀνθρώποις παραμύθια· μή ποτ' ἐκείνο
 ἔτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδνησε φρένας;

Αἰλιάου εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς σε τὸν ἢ χόσιος ἠγρυμένον ᾤδει πιδήσασθαι
 θάκτο; τίς πένδην σὰς ἐκέδνησε χεῖρας;
 καὶ πιναρᾶν ὄψιν τευτήνατο; πῦθ' ὅσ' ἦε,
 νήπιε, πῦθ' πικρὴ πυρφόρος ἰσθμῆ;
 ἢ ῥά μ' ἄτιν ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴσθη
 κυμήναντα θεὸς, τῆ δ' ἐκέδνησε πάγῃ.

Αντιπάρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς διαῶς παλάμασ' πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
 ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἴλε δόλω;
 νήπιε, μὴ δ' ἠδάμην κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
 βάλλε· σὺ γὰρ τέρπη δάκρυον ἠΐθεών.

Μαιμίου εἰς τὸν αὐτὸν.

Κλαῖε δυσενφάντως σφιχθεὶς χεῖρας ἄκριτε δαίμον,
 κλαῖε μάλα, πάλων ψυχολακτῆ δαίμονα,
 σωφροσύνῃσ' ὑβριστῆ, φρενοκλόπε, ληστῆ λογιμῆ,
 πᾶνδον ψυχρᾶς πῦρ, ῥαῦ μ' ἄδρατον ἔρωσ.
 θνατοῖς μὲν λύσις ὅτι γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός.
 ᾧ σφιχθεὶς κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις·
 ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐκείνησ' ἐν φρεσὶ πυροῖν,
 ἄφρ' νῆϊ ἢ π' σῶν σβεννύμενον δακρύων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Κριναχόρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ κλαῖε, καὶ σέναζε, συσφίγγων χερσίν
 τένοντάσ· ὦ πῖβουλε, τοῖά τοι πρέπει·
 ἔκ' ἐσθ' ὀλύσιων, μὴ' ἑσέν' ὕπόβλεπε.
 αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ' ἰδὼν ὁ μαιῶταν, δάκρυ
 ἔθλιψας· ὅν δ' ἐπικρά' κερσίδ' αὖ βέλη
 κτήσας, ἀδύκτων ἰδὼν ἑταῖρας πόθων
 ἔρωσ· τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοὶ γέλωσ ἀχιν·
 πέπρωθας, οἷ' ἔρεξας, ἐσθλὸν ἢ δίκην.

Μόχου εἰς ἔρωτα

ἀσφρίοντα.

Λαμπάδα θεῖς, καὶ κ' ἔξα, βοηλάτην εἴλετο ῥάβδον
 ἕλος ἔρωσ· πήρην δ' εἶχε κερτομαδίην·
 καὶ ζείασ ταλαεργὸν ὕπ' ἱερὸν αὐχένα ταύρων,
 ἔσπειρεν δ' ἡὲσ ἀύλακτ' πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ, πηῆσον δ' οὐράσ,
 μή σε τὸν ἀρῶτης βῶν ὕπ' ἀροῖρα βάλω.

Εἰς ἔρωτα ἐσφρανωμένον.

Μαριανῆ χολαστικῆ.

Γῆ σοὶ ῥέον ἐκείνο παλίντογον, οἷτ' ἀπ' οἴου
 κινῦμένοι μεσάτην ἄσ' κραδίην δότακθε ;
 πῦ πέρα ; πῦ λαμπὰς πολυώδωτος ; ἄσ' τί δὲ ἵριαν
 εἰμ' μακτα χερσίν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις ;
 ἢ κ' ἀπ' πανδύμου ξένε Κύπριδος, ἢ κ' ἀπ' γαίης
 εἰμὶ, καὶ ὕλαίης ἐκγονος ἀφροσώης.
 αἰγ' ἐγὼ ἄσ' κερθαρήν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
 ἀνμαθίης· ἴν' ἡν δ' ἄρανὸν εἰσανάγω·
 ἐκ δ' ὀρετῶν, σφρανοῦσ πισύρων κλέκω· ὧν ἀφ' ἑκφση
 τῆσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σορίης σέρομαι.

Αθήλων.

Μὴ με τὸν ἐκ λιβαῖνοιό λέγε ξένε, τὸν φιλοκώμων
 φερπόμενον γυχίοις ἠϊθέων δάροις.

Βακὸς ἐγὼ, γυμῆρις ἀπὸ γείτονος ἀμοιώτης,
 μῦθον ἐπὶ πρῶτων ἔργα φυτῶσθε φίης.

ἔνθεν ἀπ' ἀνθρώπου με φίλης ἐστὶν ἀλώης,
 τέταρτος ἰσθμῶν ἐκ πισύρων σέρωνοι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ιουλιανῷ
 ἀπὸ ὑπαρχῶν ἀγυπίου.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑπ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
 χερσὶ με ληϊδίαις ἐπάσσε Πραξιτέλης.

αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτ' ἔνδοθεν καθόμενόν με,
 χαλκῶσασ', Φρυγῆ δ' ἄλλ' ἔρασα Φιλίης.

ἦ δέ μιν αὖτις ἔρωτι προσήγαγε κῆρ, γὰρ ἔρωτ' ἔρασα
 δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Σιμωνίδου.

Πραξιτέλης, δὴν ἐπαχε, δινιρίβωσεν ἔρωτα,
 ἐξ ἰδίης ἑλλῶν δ' ἄρχετ' ἔπι κρασίης,

Φρυγῆ μισθὸν ἐμὲο δισυὸς ἐμέ. οἴληρα δὲ τίητα,
 ἢ ἐτι τοξάνων, ἀπ' ἀπηνιζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Τυλλίου γαμίτου.

Ἀντὶ μ' ἔρωτος ἔρωτα, βροτῷ θεὸν ἄπασσε Φρυγῆ
 Πραξιτέλης, μισθὸν κῆρ θεὸν ἀνρόμενος.

ἦ δ' ἔκ' ἠρνήθη τὸν τέκτονα. δέισσε γὰρ οἱ Φρῆν,
 μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σὺμμαχα ἤξει λάβη.

ταρβεῖ δ' ἔτι πού τιν Κυπρίδος, ἀμὰ τὸν ἐκ σῶ
 Πραξιτέλεθ, τέχνην μητέρ' ἐπίτα μένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Λεωνίδου.

Θιαυτέθ τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ κυβερείης
 ἄζοντ', ὅχ' ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ ὄν Γραξιτέλης ἐγνώ θεόν. ὄν περὶ Φριωῖν
 Δερμύμονος, σφετέρων κύβρον ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Γαλλασά.

Γυμνός ἔρωτος, διαπέτα γελᾷ, καὶ μέλιτος ἔστιν.
 ἢ γὰρ ἔχει πόθον, καὶ πυρόεντα βέλι.

ἢ δὲ μάτην παλάμαις κατέχει Δελφίνα, καὶ ἄρθος.
 τῆ μὲν γὰρ, γάλακτος, τῆ δὲ, βάλαντος ἔχει.

Εἰς ἔρωτα καβαλόντα ἐπιπεροτά.

σω. Γαβριηλὶς ἢ πάροχα.

Οὐδὲ κατανύων, ἢ δ' ἄπνοος, ἢ δ' ἐπὶ Σακτι,
 νόσφι πυριπάρτου δήματός ἔστιν ἔρωτος.

Εἰς ἔρωτον αὐτόν.

Οὗτος ὁ ἔρωτον φασὶν ἵνα κύβρον ἀνάβη,
 δῶρ ἄπ' ἐμᾶς ψυχῆς ἄβρον. ὄλος φλέγομαι.

Εἰς ἔρωτα ἐναέλις κοιμώμενον. ἄρβη
 δὲ ὑπὸ ὑδάτων. Πλάτωνος.

Ἄλλος δ' ὡς ἰνὸς ματὰ βαθύσιον, ἄρομεν ἔνδον
 προφύροις μήλοισιν ἐσιπύτα, πάειδα Κυθείρης.

ἢ δ' ἔχει ἰσθμὸν φαρέρη, ἢ καὶ μύλακ' ἔρα,
 ἀμὰ τὰ μὲν, δένδρασι καὶ ἄντολοις κρέμονται.

αὐτὸς δ' ἐπὶ καλύπτει ῥόδων πεπεδημένος ὑπὸν,
 ἄδην μειδίον. ἔσβα δ' ἐφ' ὑπερθε μέλισσαι,

κηροχύτοις ἐνὸς λαγαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βᾶνον.
 Στατυλλίς φασὶν εἰς ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὐδεις ἀρρύπικος ἐπὶ ἄγων θνητοῖσι μερίμενος,
 ἄδεις ἀπρηῆς, ἀτέμος ἀρογενῆς,

ἢ πᾶν πυρόεντα ἐπιρμένος, ἢ δ' ἀρύλακτος
 ἐκ κέρως φάλην ἀντικύβροιο βέλος.

ἄλλοι θεοσεύωσαν ἐγὼ δ' ἀγέρω χαλκίδος,
 μή μοι καὶ κνήμων πικρὸν ἔνδρον, ἰδής.

ἐκ κέρως φάλην ἀντικύβροιο βέλος.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἀγρευθῆ.

Ἀρπάσομαι πυρότατον ἔρωσ' ἐκ σέο πάνην.

συλήσω δ' ὠμῶν ἀμφοτέρω φαρέτην,
εἴ γ' ἐτύμως αὐδαίς πυρὸς ἔγγονε καὶ σέο φώτες

πρὸς βαλὸν, ῥέων ἀνομίην ἀγομέν.
αἴμα καὶ ὡς σε δέδοικε δολοπήκε μή τινα καύθη

εἰς ἐμὲ, κῆν ὕπνω πικρὸν ὄνειρον ἴδης.

Μελεάγρου δὲ Σφραγάνου. Εἰς ἔρωτα.

Εἴ καί σοι πτέρυγες ταχινὰ περὶ νῶτα τέτανται,

καὶ σπηθικῶν ῥέων ἀκροβολεῖς ἀκίδδης,
φάξομι' ἔρωσ' ὑπὲρ γὰρ σε. τί γὰρ πλεόν; εἰ δὲ γὰρ αὐτὸς
σὺν ἐφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ αἰδέσθαι.

Σενυθῆ εἰς ἀγάμματα ἔρωτων.

Σκυλοχαρεῖς ἰδ' ἔρωτασ', ἰδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὠμοῖς

ὄπλα φέρουσι θεῶν νῆπι' ἀγαλλόμενα,
τύμπακα, καὶ θύρσον βρομίου. Ζηγὸς δὲ κεραινόν,

ἀσπίδ' ἐναλίς, καὶ κόραυ ἠΐκομον
φοῖβη δ' αὐτοῖον φαρέτην, ἀλίς δὲ πρόικταν.

καὶ θεναρῶν χερῶν ἠρακλέος ῥόπαλον.

τί πλεόν ἀνθρώποισιν, ἔρωσ' ὅτε καὶ πόλον εἶλε,
ταύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐλήστατο;

Εἰς τὸ αὐτὸ Φιλίππου.

Συλήσαντες ὄλυμπῳ ἰδ' ὡς ὄπλοισιν ἔρωτὸς

κοσμῶν τ' ἀθανάτων σκῦλα φρυκατόμενοι.

φοῖβη ῥόα φέρουσι, Διδὸς δὲ κεραινόν, ἄριστος

ὄπλον, καὶ κωσέν, ἠρακλέος ῥόπαλον,

εἰναλίς τε θεῶν βελές δόρυ, θύρασ τε βῆα χου,

πῆνα πέδιλ' ἔρμου καμπαδα δ' ὀτέμιδος.

εἰ μὲν ἄλλος θνητοῖς εἶηεν βελέων ἔρωτων,

δαίμονος οἷς ὄπλων ἕσμον ἔδωκεν ἔχην;

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

Εἰς ἀγαλλμα Ηραο. Παρμενίωνος.

Ὀργεῖος Πολύκλειτος, ὃ καὶ μόνος ὁρμασιν ἤρην
 ἀβρόσσας, καὶ ὄσση εἶδε τυπωσάμενος,
 θνητοῖς χέλλος ἐδείξεν ὅσον θέμις. αἰδ' ὅτ' κήληται
 ἀγνωστοι μορφῆ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἀγαλλμα Ηραο θηλα-
 ζήσης ἄρακλέα.

Αὐτὸ μιν ἔργον τε χηρήσατο. τοῦ αἴθε μαζῶν
 εἰς νόθον ὁ πάσης ἢ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἀγαλλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ. Κύρη δ' ἐμὸν ὅπασσα μαζῶν,
 ὃς φέρε θέον ὁ μίτρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὄρρουσ.

Εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς. Ἰωάννου ποιητῆ
 τῆ βαρβουχέλου.

Ἦθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνη γραφαί-
 αὶ ἀπληγμένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίαν. Τῆ αὐτῆ.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε Πολύμνικα, καὶ σὺ δὲ μέδου-
 ἐν γὰρ ἐπ' ἀμροτέροις ὄνομα, καὶ τύπος εἶς.

Εἰς εἰκόνα μουσῶν. Ἀντιπάρου.

Τρίζυγος αἱ μῦσαι τῶν δ' ἔτα μιν. ἀμεία, πατῆς.
 ἀδὲ, φέρε παλάμεις βάρβιτον. ἀδὲ χέλιω.

ἄμω, ὄρισα κλήης ἔχθ. χέλιω. ἀδ' ἀγελάδα
 βάρβιτον. ἀκχραχά δ' ὕμνο πόλους δ' ὄταχθ.

αἰγ' ἄμιν, κράντετρα πόνου πέλει. ἀδὲ, μελωδὸς
 χρώματος. ἀδὲ, σοφῆς ἀρέτις ἀρμονίαν.

Εἰς πῶν ἀθηναίων νέμεσιν.

Θεατικῆ του χολαστικῆ.

Χιονεῖν με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς
 λαοτύπος τμήσασ περοτ' μοις ἀκίσι

Μήδους ἐποντο πόρουσιν, ὅπως ἀνδρείη καταΐξῃ,

τῆς κατ' ἀθηνάων σύμβολα καὶ μμονίης.

ὣς δὲ δαίτ' ὀρέμενοις μαρᾶδων ἀντέκτυπε πέρσαις,

καὶ νύκτ' ὑψηλόρου χθονίαισι ἀμαλείοις,

ἔξεσαν ἀδρήσιαν ἄριστῶδιν δὲ ἀθῆναι,

δαίμον ὑπερφιάλοισ ἀντίπαλον μερόπων.

ἔντιταλανταύω τὰς ἐλπιδάσ· εἰ μὴ δὲ καὶ νύκτ' ἔνι

νίη ἔρεχθείησιν ἀαυροῖσι νύκτεσσι.

Παρμενίδωτος εἰς τὸ αὐτό.

Μήδους ἐλπιδάσ· ἄσφακτοφόρος λίθος εἶνε,

ἢ ἀλάχθην μορφὴν κάριον εἰς νύκτεσσι.

ἔνδοκος ἰδρωθεῖσα θεά, ἔραμνῆντος ἐπ' ὄχθαις,

τίησιν, καὶ σφίης ἀττίδι μαρτύριον.

Εἰς σήλην νεμέσεως.

Ἡ νύκτεσσι προλέγῃ τῷ πῆχει χτῶτε χαλινῶ,

μητ' ἀμετρὴν τι ποιεῖν, μητ' ἀχαλίνα λείπειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ νύκτεσσι πῆχαι κατέχω· τίνοσ δ' αὖτε λέξεις;

πᾶσι παραγγέλλω, μήδ' ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Εἰς ἀγαλμα Πανὸσ συρίζον.

Γλαύτωνοσ.

Σιγάτω λαοσιν ὀνομάδων λέπασ, σίτ' ἀπ' ἀέρας

κροασί, καὶ βληχὰ πούλυμιθῆσ τοκέδων,

αὐτῶσ ἐπεί σὺριγγί μελίσσεται ἀνελιάδω Παν,

ὑπὸν ἰεὺσ ζανκτῶν χεῖλοσ ὑπὲρ κλάμων.

αἰδὲ, περίξ θαλεροῖσι χερῶν ποσίν ἐσήσαντο

ὑδριάδ' ὅσ νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρουάδ' ὅσ.

Αραβίου χολακτιῶ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τάχα συρίζοντοσ ἀναρτία Πανὸσ ἀκίησ.

πνῶμα τῶσ ὅσ πάσῃσ ἐκαστέ μιξε τύπησ.

ὄν ὄρων φάγξαν ἀμύχανος ἀστατον ἢ χῶ,
 πικτίδος ἠρήνηα φθόγγον ἀρωφιλέα.

Αλλοίη εἰς τὸ αὐτό.

Ἐμπνι Γὰν λαροῖσιν ὄρββάτα χείλεσι μουσαν,
 ἔμπνι, ποιμνίῳ τερπόμενος δόνακι,
 ἄκιλάδῳ σύριγγι χέων μέλος. ἐκ δὲ σωφδῶ
 κλάε κερτιθωῶν ῥήματος ἀομονίην.

ἄμφι σοὶ ῥυθμοῖο κερτὰ κρότον ἐνθεον ἰχνος
 ῥησιέδῳ νύμραις τᾶσδε μεθυδρασίην.

Εἰς ἀγαλμα Γανὸς ἰστάμενον

ἐπὶ ὀλιῶ ὕδατος ἀφο

φιστὶ ῥέοντος.

Πᾶνά μιν ἰὺν δυσέρωτα, κῆρ ἐξ ὕδατων φύγεν ἢ χῶ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶσδε κερτὰ χλωροῖο ῥιφίεις λειμῶνος ὀδίτα,
 ἀμπαυσοκ μογεροῦ μαλθακῆ γῆρα μόθη,

ἔχισε κῆρ ζεφύροιο τινασομένη πίτυς. αὔραις
 θέλει, τεπήτων εἰσπίοντα μέλος,

χῶ ποιμνὴν ἐν ὄρειαι μεσαμβρινὸν ἀχόθι παγᾶς
 συρίσδων πασίῃσθ θάμνω ὑπὲρ πλατάνε,

καύματ' ὀπωρινόο φυγῶν καυός. ἀλμα δ' ἀμείφεις
 αὔριον. αὐτὸ δὲ σοὶ Γανὶ λέγοντι πίθου.

Ανύπης εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖν' ὑπὲρ τῶν πέτρων τεβυμένα γῆ ἀνάπαυσον.
 ἀδύτοι ἐν χλωροῖς πνύμα θροεὶ πετάλοις.

πίδακῆ τ' ἐκ παγᾶς ἰυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὀδίταις
 ἀμπαυμ' ἐν θερμῶ καύματι τῶτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξ αὐτῶ Διὸς ὄθην ὀφίλτατος ἐκχυτος ἔτος.
 μικτυρίην δὲ φέρει πῶ ἐπάνω νεφέλην.

Ἑρμείαν τὸν ἀναπτα τέκνον νεφεληγερέτα Ζεὺς.

αὐτὰρ ὄγ' Ἑρμείῳ, Πᾶνα τὸν ἀγλαῶπν.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Λεωνίδου.

Μὴ σύγ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἰλύος ᾤδῃ,

τῶτο χαραδραῖος θερμὸν ᾤδιτα πίης.

ἄμ' αἰ μολῶν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλίβοτον ἄκρην,

κῆσ' ἴτε παρ κείνα ποιμενία πίτυι,

ἔνρήσεις κηλαρίζον ἐσκήνην δία πέφης

νάμα, βορραῖος ψυχρότερον νιφάδος.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Αὐγύπης.

Τί πτε κ' εἴδ' οἰόβατον Πᾶν ἀγρότα δασκίον ὕλαν

ἤμενος, ἄδυσβόα τῶδε κρέκεις δόνακι;

ἔφρα' μοι ἐρσένετα κ' εἴδ' ἔρεα ταῦτα νέμοιντο

κόρτιδ' ἢ ὑπὸ μῶν δρεπόμεναι σαχύων.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ἐρυκίου.

Εὐσοχα θηραβαλεῖτε κωαγέται, σὶ ποτὶ ταύταν

Πανὸς ὄρειβάτω νεαίμενοι σκοπίαν,

οἴτε λίνοις βάνοιτε πεποιθότ' οἴτε σιδάρω,

οἴτε κ' εἴ ξ' αὐτὰ λαθραβόλω δόνακι.

κ' μέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω δίδατοτ' ἄγρην

κωσμεῖν, κ' εἴ λόχαν, κ' εἴ λίνα, κ' εἴ κηλάμης.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα.

Σιμωνίδου.

Τὸν φασόποιον ἐμὲ Πᾶνα, τὸν δ' ἄρ' ἔλα, τὸν κ' εἴ μὴδ' ἄρ'

τὸν μετ' ἀθηναίων σήσωτο Μιλτιάδης.

Θιαιτήτου εἰς τὸν αὐτὸν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὄριναύλου πόσις ἀχῆς,

πάνσοπος, αὐκερὰν μαλοφύλαξ ἀγέλας,

πάν δ' ἄστυκνῶμαν, ὄπλυτοπος, ὄς μετανάσται

ἔδρομον αἰχμητῶν δ' ἄϊν' ἀαυρίαν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μιλτιάδ' εὖ σήσαντος ὁ μάστιδα περσοδιώκτην,
 ἴσταμα, ὁ κλήτου ξείνια συμμάχους.

ἄλλοις ἄκροπόλιν δ' ὁ μηδ' ὀφρονος δὲ δέδασα
 ξυῶς. ἔμιν μακρῶν, κῆ μακρῶν μοῦχοις.

Φιλοδήμῳ εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Τριανὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος, ἃ κεραλαῖ ἰδρῶν
 μανίει φανῶς Πᾶνα ἴν ἀγρόκτερον.

Σέρνα δέ, κῆ νηδύς, ἡρακλέα, λοιπὰ δὲ μηρῶν,
 κῆ κνήμης, ἔρμῆς δ' ἑπερόπης ἔλαχεν.

Θύειν ἄρνησῃ ξένε μνηέτι, τὸ γὰρ ἑνός σοι
 βύματος οἱ φίλοι δέχονται ἀπὸ μεθα.

Ἀπλωνίῳ σμυρναίου εἰς ἕτερον

ἄγαλμα Πανός.

Ἀγροτέρων θεός, εἰ μὴ τί μιν χρυσεῖς δὲ πάσαι
 σπένδετε; πῦρ δ' ἴταλῃ χεῖτε μῖθον βρομίου;

κῆ γυρῶν ταυρῶν πέτρῃ προσδέετε τένοντα;
 φείσασθ' ὕ τοιῦτοῖς βύμασι τερπόμεθα.

πᾶν ὁ παρωρεῖται, ἀπὸ ξυλός, ἄρνεοβοήνης
 εἰ μὴ, κῆ ἐγχεθονία γλαυκοπόπης κῆλικος.

Λεωνίδα, οἶδε, Περίτῳ εἰς

ἄγαλμα Πριήπῳ.

Ἄντ' εἰ φ' αἰμασιᾶσι ἴν ἀγρὸν πνοαῖτα Πριήποτ
 ἔσπασεν λαχάνων Δηνομένης φύλακῃ.

Ἐμῶς ἐντέταμα φῶρ ἔμβλεπτε, τὸ το δ' ἔρωτῆς,
 τῶν ὀλίγων λαχάνων εἴνεκεν; τῶν ὀλίγων.

Τύμνω εἰς ἴν αὐτῷ.

Πᾶντα πριήπι (ω κῆ ἢ κρόνος, ὕ διακρίνω
 ὕ δ' ἐνα φῶρ ὕ τῶ τῶσδε παρὰ πρᾶσιᾶς.

ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἔνεκιν τῶδε, κῆ πόλοικατῶν
 φῶσει τίς με λέγων ἔπρεπεν. ἀμὰ λέγω.

hoc cyro scriptum est.

Αγκυρῆ εἰς ἕτερον Πρίηπον.

Εἰς τὸ κενόν με τέθηκε νόμος χάριν ἄλλοι Πρίηπον
 Εὐτυχίης, ξηρῶν κληματαίδων φύλακας.
 καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθῶν, ὅς δ' αὖν ἐπέλθῃ,
 ἔδιν' ἔχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακας.

Απολλωνίδῃ εἰς
 ἕτερον.

Ανθὲτ' ἀναξαγόρης με τὸν ἔκ' ἐπὶ πρῶτῳ Πρίηπον,
 ὡς χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γαῖαν ἔχει κελκυσμένον.
 τῶν ξεῖ δὲ φυρόμαχος, χαρίτων δὲ μοι ἀγχοῦσι κελάν
 ἀθρήσας, δίζων μιν κέτι πῶς ἔπεσον.

Εἰς ἕτερον Φιλίππῳ.

Ωραία γ' ἔσορῶ τὰς ἰχθῆδας, εἴ γε λαβεῖν μοι
 συζωρεῖς ὀλίγας, βίγγανε μηδεμίαν.
 ὀρῆλος ὡς ὁ πρῆπτος ἐρεῖς, ἔτι κενὸς ἦξεῖς.
 ναὶ λίτομαι δὸς μοι, καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
 χήσεις τὸρ λῆξε μοι παρ' ἐμὲ τινός, ζῆσι νόμος πῦ,
 δὸς, λάβε, καὶ θεὸς ὦν δόρυρῖν σὺ γλίχῃ,
 ἄλλο τι χῆμα φίλῳ, τί σὺν τῷδε; τὰ μὰ κατέβων
 οὐκ ἐδὸς ἀθύρμῳς ἰχθῆδα πῖν ὀπίσω.

Αργηταρίῳ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ωριμος οἶδα καὶ αὐτὸς ἄσοι πόρε, μιν κέτ' ἐπάνεθ
 ἰχθῆδα, μήδ' ἐσόρα τὸν πέλασ ἀκρέμονα.
 καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὄξυ δασορικῶς,
 καὶ φυλακὴν σύκων ἦν ἐπέοικεν ἔχων.
 ἦν δὲ μόνον σὺ βίγης τῆς ἰχθῆδος, ἰχθῆδα δώσσε.
 ὡς ἰσότης πάντων θεῶν διναιστοῦπι.

Ερμῆϊ εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὅς βαρὺ τῆτο Πρίηπε, καὶ ἀντετυλωμένον ὄπλον,
 πάντ' ἀπ' βυβῶνων ἀθρόον ἐκκέχκετ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

εἰς γάμον ἢ κ' ἀνέτοιμον· ἔχει δὲ σε δὶ φαλακρικῶν
 ὡ' γὰρ, καὶ παρὰ τὸν θυμὸν ἅπαντα πόρσι.

ἡμᾶς καταπρήναι τὴν ἐξ ἑρδηνότα φάλλον
 τόνδε, καὶ ἀνθρῆ κρυφόν ὑπὸ χλαμύδι.

ἢ τὸρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀμὰ παρ' ἑλλης
 ἦνα, πλὴν ἱερὴν λάμψανον ἀμφιπρέϊς.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιστίου.

Ἀγροφυλάξ' ἐστὶ καὶ πρηνιτιάνοις ἐν ἄρουραῖς,

φρίκωνος καλύβιν, καὶ φυτὰ ρυόμενος,

τὸτο λέγων παρ' ἐκείνων, ἐπὴν γελάσῃς ἐσιδῶν με

τὰ σηαύς, χῶρη πλὴν κατὰ σαυρὸν ὄδον.

ἦν δὲ παρεμβάεις δὲ ἂ μὴ θέμις, ὅτι σ' ὄνησε

ἢ λάχνη· ρυπὴν πάντας ἐπιστάμεθα.

Εἰς ἀγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἐστὺς, καὶ

εἰς ἔρωτα καθύδοντα· Πλάτωνος.

Τὸν βρομῖν σατύρον τεχνάσατο δαιδαλεῖα χεῖρ,

μοῦν θεασίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθω.

εἰ μὴ δὲ τὰς ὑμφοῖσιν ὁ μέστος ἀντὶ δὲ τὸ πρὶν

πρφυρέου μέθους, λαρὰν ὕδωρ προχέω.

ὄνηλον δ' ἴθαιε φέρων πόδα, μὴ τάχα κῆρον

κινήσῃς ἀπαλῶ κώματι βελγόμενον.

Εἰς τὴν αὐτὴν τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ μὲρ σὺν ἐράϊο φίλος θεράπων Διούσου.

λείβω δ' ἄρουρῶν ὕδατα ναῖάδων.

θίλω δ' ἠρεμέοντα κέον περὶ κώματι πᾶσα,

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῆ ἀκοῦν ἄυλὸν ἔχον-

τος, καὶ ὡς περ ἀκρωμένω· Ἀγαθὸν ἠχοαστικῶν.

Αὐτομάτως σατυρίσκει, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει·

ἢ τί παρακλίνω, ὅσα ἄγῃς καλάμω;

ὅς δὲ γελῶν, σίγησεν. ἴσως δ' αὖ φθέγγετο μῦθον.

ὅν ὑπὸ τερπώλῃς εἶχετο λιβεδοῖνι.

ἢ κερὸς ἔρυκεν. ἑκὼν δ' ἠπάσσετο σιγῆν,
θυμὸν ὄλον. καὶ φασ πηκτίδος ἀχολίῃ.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λιοντίῳ

Χολαστικῷ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν ᾄσας ἄλλος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτεῖρας, βήκετο λήϊνον.

αἷ δ' ὡς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδύμασιν.

εἰσέτι τὸρ μοῦσαι καὶ λίθος ἂν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος ἴν χαλκὸν ὑπέδορα μιν, ἢ διὰ τέχνης

χαλκὸς ἀναγκασθεῖς, ἀμφοτέρω σάτυρῳ.

Εἰς εἰκόνα σάτυρος ἀπὸ λιμνίδος ἐν

ἀντιοχείᾳ, Νεῖλα Χολαστικῷ.

Γάνθη μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι, εἰπέ δὲ καὶ σὺ,

τί πρὸς ἐκείνων ὄρων ἴσθη ζέλωτα χεῖς;

θάμβος ἔχων, γελῶν, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,

συμπερὸς, γινόμεν ἑξαπίνης σάτυρος.

Πλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκίμωσεν, ἢ κ' ἔρυσεν.

ἢ νύξῃς, ἐγχεῖς ἄργυρος ὑπνον ἔχει.

Ανύκῃς.

Κύπριδος ὄτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπειτο τήνα,

αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄραν πέλαγος,

ὄφρα φίλον ναῦταισι τελεῖ πλοῦν. ἀμρὶ δὲ πόντος

δγμαίνῃ, λιπαρὸν διερόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε μόθων ἀτλητος ἐναλίσιο λέλοισας

Κύπρι; τίς ὁ φάστας συγὰ κερθῆφε μάταν;

ἔντεά σοι γὰρ ἔρωτ' ἐφίμεροι, αἵ τε κητ' οὐρανὸν
 τέρψεις, κῆ κρατῶν διλυμανεῖς ὄτοβοι.
 δ' ἄρατα δ' αἰμάρπεντα, μέθ' ἐβ' ἱριτυδί δ' ἰα
 ταῦτα. σὺ δ' αὖ χαίταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξθάνον κελὸν ῥόδε, τῶν ἀφροδίτῶν
 ὠ' νθρωφ' ἱλάσκου, πηατίον ἐζόμενος.
 αἶγ' δ' ἐλυκέραν Διανυσί' ἄμ' ἀνέθηκε
 πορφυρέας ἀπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνοιο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐλθοιμ' ἐπὶ νυκὸν, ἰδοίμεθα τὰς ἀφροδίτας
 τὸ βρέτας, ὡς χρυσῶ δαίδαλεον τελέθει.
 εἰσὰρ μιν Πολιάρχης, ἐπαυρομένα μάλα πηλὴν
 κτήσιν ἀπ' οἰκείῳ σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στᾶμεν ἀλιθρᾶντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντη,
 δερκόμενοι τέμενος Κυπρίδος εἰναλίῃσ.
 κρᾶναν τ' αἰχέροισι κητάσκιον, ἄς ἀπο, νᾶμα
 ξυθαὶ ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀκινύονθ'.

Εἰς ἔρωτα.

Ὁ πᾶνός τ' ἰδὼν, ἀγνοῖ κεραιὸν,
 δεικνύς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρός ἐστιν ἔρωτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰτάνῳ πᾶνόν ἔρωτα τ' ἄντιον ἐπῆσ' ἔρωτι
 ἀνέμεσις, ῥέξ' ῥέξον ἀμειωμένα,
 ὡς κε πάθῃ τὰν ἔρεξεν, ὃ ἰθραυός, ὃ πρὶν ἀταρβής,
 δακρύει, πικρῶν γαστράμενος βελέων.
 ἔθ' δ' ἐβαθωρῆς κολπὴν ἀπέπυσεν, ἄ, μέγα θαῦμα,
 φλέξει τίς πυρὶ πῦρ; ἠφατ' ἔρωτος ἔρωτος.

Εἰς τὸν

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ γὰρ Κύπριδος ἄμα, κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἦνται ἑξαφέρειν ἀντία, καὶ πτέρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, πᾶσοι φέει, παρ' αὐχενίητε φαιρέσει,
πῦ δὲ λυκασέων ἐσδρομῆς ὀβυλίδων,
πόρτιτε χρυσοῖο τετυγμένη, ἢ δὲ πρὸς ἄλκην

ἰγνῆν, φοίνιξ πέπλος ἐλιασόμενος;
κεῖνα μίεισ' ἄρην ὀπίξομαι, δὲ δὲ θυηλάς
εἰ μ' αὐτὰς, ἰρίων ἀντομένη θυέων.

Εἰς πῦν αὐτήν.

Ἄρτεμις, ἢ Γόργιο φύλαξ, κτιάνωντε, καὶ ἄρην,
ῥέει μὲν κλωπασ βάλλε, σάω δὲ Φίλης.
καί σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάροισ νομάεις
ἄμα, καὶ ὠραῖνς ἄρνας ἐπὶ προθύροισ.

Ἀνύπτις εἰς ἔρμην.

Ἐρμῆς τῆδ' ἐτακθ' παρ' ὄρχατον ἦνεμόεντα
ἐν ζυγίοισι, πολιᾶς ἐγγύθεν αἰόνοσ,
ἀνδράσι κεν μνηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὀδοῖο.
ψυχρὸν δ' ἀντραεὶ κράνα ὑποῖα χει.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἰερὸν ἔρμειν με παρασιχοντὸς ἔχονα
ἀνθρώποι λίθινον σωρόν, ὃ δ' ἀντ' ὀλίγησ
μεγάλην αὐτῆσ ἐγνων χάριν, αἴη ὅτι λοιπὰ
αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἐπὶ λέγω σάφια.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὀδῖτα, μὴ πρόσερεπε πρὸς τὰ κλήματα,
μὴ δ' αὖ τὰ μῆλα, μὴ δ' ὄπητὰ μέσσιλα.
πνίδε πρὸς πῦν χοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡσ μήτι θραξέης τῶνδε, μὴ δ' ἀπθρίσης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἃ σὺν πόμφυτουρῶς ἐπιπται Μίδων,
 ὃς κ' ἐμὲ θῆκεν ἢ δ' ἐμὲ παρακλήεις,
 γνώση τὸν ἔρμην, ὡς κ' ἐμὲ ἀμείβομαι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐχ θηρὸν τὴν χάρον ἐχω, κ' ἐριμον ὄσ' ἴτα.
 ἢ κ' ἐγὼ, ὃ πάσασ δ' ἄετιος δ' ἄρχελοχος.
 ἢ τὸν ὄρειο χαρῆς ὡς ῥμῆς, ἢ δ' ἀκροπορίτας.
 ἢ πλὴν δ' ἀφραπιτοῖς ὡς νερ δ' ἄρειο κ' ὄμιμος,
 δ' ἄρχελοχος δ' ὡς αὐτὸς ἐριμοφίλας, κ' ἀλείτταν
 ὡς παριῶν, τοῖον καμὲ παρακλήιστα.

Εἰς Διόνυσον.

Ἐκ πυρὸς ὡς Διόνυσε τοδ' αὐτερον ἢ νίχ' χαλκῶ
 ἐξεφάεις, γενεὴν αἶρε Μύρων ἐτέρην.

Εἰς πάντα.

Κρημνοβάταιν δ' ἴκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Γαῖα
 ἀζόμει, ὃς πέφινον τὸνδε κέκασθε δόμον,
 ἕλαυν ἐμμεναι ἀμμιν, ὅσοι λίβ' ἀτὴνδε μολόντες,
 ἀενάας π' ὄμματος δ' ἴσαν ἀπώσ' ἀμειβα.

Μαικί' εἰς τὴν αὐτὴν.

Εὐπέτιλον γλαυκὴν ἀναδινδράδα τάνδε παρ' ἀρκας
 ἰδουθεῖς λοφιαῖς Πάν ὃ δ' ἐπισκοπέω.
 εἰ δέ σε προφύροντος ἐχ' πόθος ὡς παραδίτα
 βόητος, ἢ φθονέω κατὰ χερσὶν ὀμνῶ.
 ἢν δὲ χερὶ φαύσης κλοπῆ μόνον, αὐτίκ' δέξῃ
 ἀζαλέην βάρβ' ἀτὴνδε κερνβαρίην.

Ἀδελφον.

Ὁ βραχόπους, ὃ τὸν ἀσπὸν ἐπιρμένος, αἴτε γελῶσαι
 νύμμαι Πραξιτέλης, ἢ τε κελὶ Δαναῶν,
 ἀγρόθινα πάντα, κ' ἀρκ' ἀσφαῖ χέρσ' αὐτὸς ὁμῶμος
 φθεγγεται, ἀμρτος Ζῶ πάτερ ἢ σοφίῃ.

Εἰς πάντα.

Δικταίου τις ποῖόν με χθό' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ κῆρς,
 χάλκεον ἔσκησεν Γαῖα κ' ἐν αἰγούνη χα.
 δέρμα δ' ἔχῳ διπλοῦ τε, λαγαβόλον· ἐν δέ γε πέφρασ.
 σπῆλυγος, τείνω βλέμμα διπλοῦ πρὸς ὄρος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γέρβης ἐν παρήνι με, πόλιν κητὰ Γαλλάδος ἀκῆς,
 ἔσσαν ἀθηναῖοι Γαῖα προπαλοφόρον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἦν λαχάνων σ' ὁ Γρίηπος ἴδω σχεδὸν ἰχνία θέρτα,
 αὐτῇ γυμνάτω Φῶρ σε ποτὶ πρασίῃ.
 αἰχρὸν ἔχειν τὰτ' ἔργον ἔρεϊς θεόν; οἶδα κ' ἐν αὐτῆς
 αἰχρὸν· ἀφιδροῦσθην δ' ἴδ' ὅτι τὸ δὲ χάριν.
 Λεωνίδην εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀμροτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔσκησεν Γρίηπος,
 ἰδυτενὲς μυριῶν ὀρθιάσασ' ῥόπαλον.

ἔσατο τὸρ πισόν με Θεόκλιτος· αἰ' ἀπὸ πηλῶ
 Φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης, πῶν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δαῦρ' ἤγαγον, ὄφρα προπαλοῦ
 ἔσσωνται νίκης· εἰ μὴ δὲ νῦν νέμεσις.

ἔμροτέραις δ' ἔσκησεν κ' ἐλλήνεαι προπαλοῦ
 νίκης, κ' ἐπέρσαι τὰ πλέμου νέμεσις.

Ἀθῆλον.

Ἰσιδί κερπρήν, ταχυμῆτορι, μυριομόρφω,
 λαϊνέω ταλάρῳ, μογερῶν ἀπάνευθεν ἀρδύων,
 αὐκίματαοι σείχουσι ἐν πρὸς μητέρα κερπῶ.

Εἰς ἀγάλμα νυμ-

φῶν.

Ταῖς νύμφαις τὸ δ' ἀγάλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος.
 νῦν μέλοι, ὡς κήναις ἀρβιτα ρεῖθρα ρεῖσι.

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπινθέα, καὶ τρισάλασον
 μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
 ὡς ὁ γέρον ἐπὶ γῆς βεβλημένος οἷά τις ἔμπνυς,
 ἀμπαυέλυτ' ἀσγῆα βαρυνόμενος.
 μαυῦς δ' ἴσοιχος ὀλέθριος θυμός ὀδόντων,
 πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλασ αὐτοχί' ας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπινθέα, καὶ τρισάλασον
 μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
 καὶ τὸ κρητισκλικὸς κείνου βάρος, ἃ μὲν, ἐρείδῃ
 φιλὸν γυραῖα χερσὶ βαλῶν κροτάφον.
 φ' δέ, σεσηρὸς βράχρον ἀψιριζέται ὄν γῆν,
 κωφὰ πρὸς ἀφυχον πέφρον ἀπεχθόμενος.

Αἰθλον.

Τάκτο δυσάνων ὀνύχων ἀπ' ἀμφοῶν μῶμι.
 τάκτο σὺ πρίων ἰοβόλους γένους.
 πῦράσε μαυῦς τετανυσμένα καὶ φλέβδ' ἀρθρων,
 καὶ κενεὰ σαρκῶν φυχολιπῆς δ' αὐχμῆς,
 καὶ ρινοῖς φρίανσσα, περὶ κροτάφοισι ἔθειρα.

ὡς τε, τίς ἐμφυχον ἀνδροσινιν ἀνασεν τέχνα,
 ἔδ' ἴπρη δ' ἡττα σείο λιπῶν τῷματι.

Πέρσον.

Κάμ' ἐν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβῶση,
 ἀκαέρως τῆξ' η. μὴ μεγάλων δὲ γλίχ' η.
 ὡς ὅτε δημογέρων δ' αὐάται θεὸς ἀνδρὶ πέννιτι
 δωρεῖσθαι, τῆτων κύριός εἰμι τυχόν.

Λεωνίδ' η.

Υλοφόρε τὸ δ' ἀγαλμα ὀδοιπόρε Μικελίωνος.
 ἔρμης δ' ἄμ' ἴδ' ἐν κρηγυαυ ἔλοφάρον,

ὡς ἔξ ὀτρυνῆς ἢ πίπτα διοροδοκῆσαι
 ἔρρασίης. αἰὲν δ' ὠ γαθός, ἔς ἀγαθός.

Εἰς εἰκόνας ἰατρῶν. 13

Εἰς εἰκόνα Ἰπποκράτους.

Σωσιίου χολαστιῦ.

Ὁπθόθεν ὁ πῆσας; βυζάντιος. ὁ αἰώμα δὴ τίς;
 Εὐσέβιος. σὺ δὲ, τίς; κωῖος ἰπποκράτης.
 τὸ δ' ἔνεκεν γέγραπεν σε; κῶζων χάριν. ἢ πόλις αὐτῶ
 τῶν δὲ ἐμὲ γραρίδων αὐτιδέωνε γέρας.
 καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐὼν τύπῃ ἔγραφεν; ὅτι κεράρων
 ἢ μέσῳ ἀντ' αὐτὸ, κρέωνος δόξαν ἔχει.

Μάττιου ἰατροῦ εἰς εἰκόνα.

Γαλλινῦ.

Ἦν χρόνος ἠνίκε γαῖα βροτὸς διὰ σείο Γαλλινῦ,
 δέκνυτο μιν θνητὸς, ἔβρεφε δ' ἀθανάτους.
 ἤραρεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,
 σὴ πατιονίη χειρὶ βιαζόμενα.

Ἀδέσποτον εἰς Σώσανδρον
 ἰπποκράτην.

Ἰντῆρ μερόπων ἰπποκράτης. αἰμα καὶ ἰππων
 Σώσανδρε, κρυφίης ἰσρα ἀκεσορίης,
 ἢ τέχνην μετὰ μύθον, ἢ ὁ ἰωμο. μὴ δὲ κελείδω
 ἄτερος ἐκ τέχνης, ἢ ἕτερος κρατέει.

Λιοντίου χολαστιῦ εἰς εἰκόνα
 ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντων ἰαμβλίχος, ὃς ποτὶ γῆρας
 ἤλυθεν, ἀγθὸς ἐὼν κυπριδίων δάρων,
 ἔρρα δ' ἀκεσορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
 κέρειαν ἢ δ' ὀσίοις χεῖρας ὑπεσῆρσιν.

101 ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατρῆς

Κρισαγόρου

Ἀνὴρ σοὶ φαίβοιο παῖς λαβικηδῆα τέχνης
 ἰθμοσάων, πανάμη χεῖρα λιπυράμενος
 πριξαγόρη, σέρνοισ ὄνμα ἀπο-ταίτηρ, ἀνία
 ὄρνωται δουλιχῶν ὀππόσαι ἐν πυρετῶν.
 καὶ ὀπὸσα τμιθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρεια θένω
 φάρμακα, πριεῖς οἴδα παρ' ἡπίονης.
 θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖσι ἐπὶ κριεον ἰητήρδς,
 ἢ κ' ἂν ἐπὶ κριεον νεκροβαρῆς ἀκτος.

Εἰς ἰπποκράτην.

Ἡ τίη φωνὴν ἰπποκράτδς ἐγριε παῖν,
 ἢ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκτορῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὗτος ἀκτορῆς κριεῖας ὡτ' ἐ κελυθους
 παῖων μερόπων καὶ ὀπποκράτς.

Εἰς ὀρειβάσιον ἰατροῦ.

Ἰητῆρ μάγας ὄτος Ἰηλιανθ βασιλῆος
 ἀλῖος αὐσεβῆς δῖος ὀρειβάτιος.

εἶχε τὸν οἶα μελῖσα σοφὸν νόον, ἀλλοθεν ἄλλο
 ἰητῶν προτέρων ἀνθεα ἀρεφάμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ. 14

Εἰς ἀγαλμα τῆς καρῆ. Προσφίπην.

Τίς; πόθεν ὀπποκράτς; σικυωνῖος. ὀσσομα δῆ τίς;

Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; καίρδς ὀπανδαμάτάρ.

τίπε δ' ἐπὶ κριεον βέβηκας; αἶε φροχάω. τί δέ παρδς κριεον

παῖν ἐχεις διρυεῖ; ἢ παμ' ὀππνημίος.

χεῖρδς δέ δεξτερῆς τί κριεον ευρῶν; ἀνδραγῆσειμα.

ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξυτέρως τελεῖω.

ἢ δὲ κὸμι, τί κατ' ὄψιν, ὑπαντίασαντι λαβέσθαι.
 νῆ Δία τὰξ' ὀπίθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
 πρὸν ἰδρ' ἄπαξ πίνυσι παραβρέξαντά με πρῶιν,
 ἢ τις ἐθ' ἰμείρων δρᾶξεται ἐξ ὀπίθεν.
 τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἴνεκ' ἐν ὑμῶν
 ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροισι βῆκε διδασκάλιν.

Εἰς κῆρον. 15

Εἰς κῆρον παράλιον. Παύ-

λε σιλεντιαρίκ.

Πόντος ὑποκλύξ' ἄβυθον ἔδραν ἄπλωτα δὲ χέρσου
 νῶτα θαλασσοῖσι ἄλσεσι πλεβάει.
 ὡς σοφὸς ὅς τις ἐμίξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κῆποις,
 νηϊάδων προχῶατ, χύματα νηρεΐδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ενθά δ' ἐριδ' μάγουσι τίνος πλεόν ἐπέτο χῶρος
 νύμφη, νηϊάδων, νηριδες, ἀδρυάδων.

ταῖσδε θεμισαίνει μεσάτη χάρις, ἢ δὲ δίκηζειν
 οἶδεν, ἐπεὶ ξυῶν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

Αἰχθίου χαλαστικῆ εἰς τὸ αὐτὸ.

Εἶξον ἐμοὶ δῶρ' ἡνὶς ἱερὸν κλέτασ, ἐκτοβὶ πόντου
 κείμενον, ἀγρᾶν χέλλος ἐρημοσύνῃσ.

ἐνθάδε πρὸν νύμφαι δένδρ' ἰτίδες, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
 νηρεΐδων, ξυῶν βέντο σαυηλοσύν.

ἄμρ' ἐμὲ γὰρ μύρναντο, δίχθαι δὲ κυανὸ χείτης.
 καὶ με παρ' ἀμφοτέραις μέαν ἐβῆκεν ἔρον.

Εἰς κῆρον, ἔρωτα προσα-
 γοραζόμενον.

Οὐ μέγα δ' ὁ ἔρωσ, αἶψ' ἀν' ἀχάρις, ὡς καὶ ἐγώ τοι
 ἢ μέγα ἐν κῆποις, ἀμὰ γέμω χαρίτων.

100 ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ Ο Ψ

Εἰς κήρην παραβαλάπιον, ἐν δὲ ἦν
 κῆρ λουβρόν ἐν ἀντιοχείᾳ.
 Τὰς βεῖς μοι λαύωρε χάριτας ξένε. πνυτο μέδων γὰρ
 γείτονος ἐκ πόντου πῦν μίαν εἰργάσατο.
 πῦν δ' ἐτέρην, ἐτέλεσε φυτῶν εὐκέρπος ἀλωή.
 πῦν δ' ὑπλετομένην, τὸτο ἢ λουηδὸν ἔχει.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ. 16

Εἰς ἀγαλμα Εὐνομίου τῆ κιθαρίστου
 ἐστῶτος ἐν δελφοῖς.

Εὐνομον ὦ πολλοὺν σὺ μὲν οἶσθ' ἀ με πῶς ποτ' ἐπίκων
 σάφρτιν ὁ λοκρὸς ἐγὼ. κούσο μένοις δ' ἐρέω.
 αἰόλον ἐν κιθάρα νόμον ἔκρετο. ἐν δὲ μεσούσῃ
 ὦδ' ἔμοι, χορδῶν πλῆκτρον ἀπεκρέμασεν.
 καί μοι φθόγγον ἐτοίμον ὁ κανίκα. κειρὸς ἀπήτες
 εἰς ἀκασὶς ῥυθμὸν τῶ κενεὶς ὕκ' ἐμενιν.
 καί τις ἀπ' αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἀναστῆς
 τέπειξ, ἐπλήρου τῶ κενεὶς ἀρμονίης.
 νῦνρα γὰρ ἐξετίνακον. ὅθ' ἐβδ' οὐμάτας δὲ μελομένην
 χορδῆς, τὰν τῆτω γῆραι ἐκίχάμεθα.
 πρὸς τὸν ἐμὴν μελέταν ὁ μεσάμεβρινὸς ὕρεσιν ἄδδ' εἰς
 τῆνο ἢ ποιμενικὸν φθέγμα μεθιρμόσατο.
 κῆρ μὲν ὄκ' φθέγγοιτο σὺν ἀψύχοις ἴκ' νουραῖς,
 τῶ μεταβαλλομένῳ συμμιτέπιπτε θρόῳ.
 ἴωνε κ' συμρώνων πῦν ἐγὼ χάριν. ὅς δὲ τυπωθεὶς
 χάλκτος, ἀμιτέρω ἐζέθ' ὕπ' ἐρ κιθάρας.
 Βιάτορος εἰς εἰκόνα δρῖονος τῆ
 κιθαρωδ' ὕ.

Ἐσησαν Γερίανθορος δρῖονος εἰκόνα ταύτην,
 κῆρ ἴον ἀπολυμένῳ σκῆδρα μανηξάμενον
 εἰναλίον

εἰνάλιον δειλίτα. λέγει δ' ὁ π' ὄρνῳ μῦθος,
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

Γαύλου σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κίθα
ρισπίδος ἐν βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κέλλος εἶδεξε μόλις γραφίς. αἶθε δὲ τῷ χεν
ἔοθεν κῆλιγυρῶν ἡδὺ μέλος σωμαίων,
ᾧσιν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι, κῆ ἕσιν, ἐκ τε προσώπου,
ἐκ τε κυροτυπίης, ἴσον ἐθελγόμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κίθα
ρῆδ' ἤ. Τῆ αὐτῆ.

Πλήκτρον ἔχει φόρμιγγος. ἔχει κῆ πλήκτρον ἔρωτος.
κῆ δ' ἀμροτέροις κῆ φρένα, κῆ κίθαρήν.
τλήμονος, οἷσιν ἀναμπῆρον ἔχει νόον. ᾧ δ' ἐπιναύσας,
ἄλλος δ' ἀγχιότης, ἄλλος ἀδωνις ὄθε.
ἡ δ' ἐθελγῶ ξείνη κῆ ἀμβροβότον ἀκῆσαι
δ' αὐομα, κῆ πάρην, ἐκ φαρίης, Μαρίη.

ΕΙΣ ΚΙΘΝΑΣ. 17

Εἰς τὴν ἐν τῷ ἰπποδρόμῳ τετρά-
πλευρον κίθνα.

Κίθνα τετράπλευρον, αἶε χθονὶ κείμενον ἀχθος,
μῆνος ἀναστῆσαι Θουδῶσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρὸ κῆ ἐπεκίλετο. κῆ ἴσος ἔση
κίων, ἡελίοις ἐν βριακοντάδ' ὄ.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Θααν ἐπ' ἑλνύμπῳ, κῆ πῆλιον ὑψι τεθέντα,
φουδῶς ἰσορίης ῥήσις ἀνεπλάσατο.
πυραμίδες δ' ἐτιγαῦ, νεηλωίδες, ἀκρα μέτωπα,
κυρῶσι χρυσεῖσι ἀσρασι πηλιάδων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ. 18

Εἰς λίθον ἀκοίτωνον.

Ὅρας ὃ χέλλος ὄκειν ἄφ' ἧς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν ἀταξίας;

Εἰς κρύσταλλον ἐνὸς ὕδαρ' ἔχου

σαν· Κλαυδιανῶ.

Χιονεὴ κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσηθῆσα,
δείξεν ἀκηραίοιο παναίολον εἰκόνα νόσμου,
ἕρανὸν ἀγχοῦς ἔχοντα βαρυτύπην ἐνδοθι πόντον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῶ.

Εἰ π' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθη πεπυχθεμένον ὕδαρ,
τίς πῆξεν; βαρέης ἢ τίς ἔλυσε; νότος.

Εἰς κρύσταλλον γελυμμένον.

Διδώρου.

Ζαΐξιδος ἢ χροῖ τε, καὶ ἢ χαίρις. ἐν δέ με μικρῇ
κρύσταλλῳ, ἢ κελὸν δαίδαλον ἄρσινόν
γράφει τὸ ἔπορον Σατυρήϊος. εἰ μὴ δ' ἀνάγκη
εἰκῶν, καὶ μεγάλης λέγωμαι ἕδ' ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Πολέμωνος.

Βασιλέως.

Ἐπ' ἂ βοῶν σφρηγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἰάσσις,
ὡς μίαν, ὡς πάσα ἔμπροσθε νοσημένα·
καὶ τάχα καὶ ἀπέφευγε τὰ βοῖδια. ναῦ δὲ κέρχισσα
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

Ὁμοίον Γλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρῇ λίθος εἶχεν ἰάσσις,
ὡς ἦ δὴ πάσα ἔμπροσθε νοσημένα·

καὶ τάχα καὶ ἀπέφευγε τὰ βοῖδια. ναῦ δὲ κέρχισσα
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. ΜΑΤ 206.

Ομοιον εἰς δακτύλιον. Αρχίη.

Τὰς βῆς, καὶ τὴν ἰάσων ἰδῶν περὶ χερσὶ, δοκίμεις
τὰς μὲν, ἀναπνεύειν, τὸν δὲ, χλοηιομέειν.

Εἰς Διόνυσον γελυμμένον ἐν ἀμύσῳ.

Πλάτωνος νεώτερον.

Αλίθος εἰς ἀμύσῳ. ἐγὼ δ' ὀπίσθας Διόνυσος.
ἢ πινέτω νήρειν, ἢ μαθίτω μεθύειν.

Ασκληπιάδου εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ μὴ μέθῃ τὸ γλυμμά σοφῆς χερσὸς. ἐν δ' ἀμύσῳ
γελυμμά. τέχνης δ' ἢ λίθος ἀμοιβῆ,
ἢ Κλαδοπάθους ἱερὸν κτέαρ. ἐν τῷ ἀνάσῳ
χερσὶ, θεὸν νήρειν καὶ μεθύσῳ ἀνδρῶν.

Εἰς ἔρωτα γελυμμένον ἐν παυ-
κίῳ. Οἶνομάου.

Ἐν κινῶν τὸν ἔρωτα. τίνος χάριν, δρῆκὸν οἶνον
αἰθέρα κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαρ.

Εἰς τὸν ἐν μετάρσι κισσῶν
τὴν λίθον.

Τὸν μελίθον μέμνησο τὸν ἠχῆντα παρέρκων
κισσῶν. ὅτε τῶν τύρσιν ἐτειχοδόμει
ἀχέθους, ὅτε φθῖβος ἐπωμαδὸν ἢ ῥε δομάου
λαχ, λυκωρεῖν ἐνθὲ μέκος κισσῶν.
ἔνθεν ἐγὼ λυραλιδὸς ὑποκρῆσῶ δ' ἐ με λειπῶ
χερμάδι, τὸ νόμῳ μαρτυρίην νόμισσα.

Πλάτωνος.

Εἰς λίθος, ἀρμ, ἐλατήρ, ἰπποι, ζυγὸν, ἡνία, μάστιξ.

Τῆ αὐτῆ.

Ασφραγὶς, ὑάκινθος, ἀπόλλων δ' ἄρῳ ἐν αὐτῇ,
καὶ δάρνη. πτέρου μάλλον ὀλητοῖ δ' ἄσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΤΟΥ
ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ. 19

Ἡ τοπάραι φιλέεισθε ἄρθε, σκοπίαξ: Κυθήρην,
ἐνθάδε λουσμένην νάμασι παιδοροτάτοις.

Δέρκεο νηχομένην· μὴ δειδίθι· ὃ γὰρ ἀθύνην
παρθένον εἰσοράω, οἷά τε Τζρεσίασ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο· ἀμφοτέρωθεν δὲ λουθήρον,
δύωκαν ἑὼν ρεβέων ὕδασι ἀγλαίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τοῖον κυβέρεαι ὕδωρ τέκεν, ἡ Κυβέρρα
τοῖον ἔταυξεν ὕδωρ, ὃν χρῶα λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν χαρίτων ῥοὴ λουθρὸν ἀθύρματα· καὶ ἰσὶ κείνας
μύνας ἔσω παύσειν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐτως δὴ χαρίτων λουθρὸν ῥοὴ· ὃ δὲ γὰρ ἄλλου
πλείους χωρῆσαι τὸ τοῦ ἑῶν δαύκται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τὰ δὲ θῆν· ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπῆν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴαν ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουθρῶ χάρις· ἐν δ' ἔλαχίστῳ
νάματι λουσαμένησιν, ἡδύς ἐπεστι ἔρωσ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπῆν,
ὅπως λουθρῶ τὰ δὲ σ μικρὰ μὲν, ἀμφοτέρωθεν.

Εἰς τὸ λουθρὸν Μαρίας.

Τῆς Μαρίας τὸ λουθρὸν ἰδῶν ὑπεδαύρευε μῶμασ,
ἐπὶ τῶν, ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Εἰς λυβὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τῷ

Ζαΐξίππου. Λεοντίη χολαστικῷ.

Μὴ γε μέσα Ζαΐξιππε παραντέλλοντι λοετρῷ.

καὶ μετὰ τὴν παρ' ἄμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαίνεται.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρῃ.

Εὐβάδε λυσαμένων χαρίτων πρὸς θεσμικὰ πέπλα

βακίος ἔρωσ ἐκλεφε, καὶ ὄχετο τὰς δ' ἐλίπ' αὐτῷ,

τυμναὸς ἀδομένους θυρέων ἐπτοσε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον φυλῶν.

Τὸν παμὸν βαλανῶ τὶς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον

πύκνῃν φανδῶς τήνδε μετωνόμασεν;

αἰόλος ἰπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ὣδ' ἐμτομήσασ, ἦγαγε τὴν ἀνέμης.

πρὸς τί δ' ἐκὼ σάνιδος δύο τοῖς ποσὶν αἰδ' ὑπόκεινται;

ἢ διὰ τὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ' ἔνεκε.

Φρέξ, καὶ Νάρκις ἕτος ἄρως. καὶ ἐπίγραφον,

τῷ μισορὶ λῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωὸν ἐρεπτομένους, προτέρων ἢ φάντατο μῦθος.

πίστιν ἀληθείης τὸτο τὸ λυβὸν ἔχει.

καὶ γὰρ ἀπαξ καθαροῖσιν λοερεται ὕδασιν ἀνὴρ,

ἢ πρὸς τὴν πύκνῃν, ἢ ἐθέλει γενέσασ.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην

λυομένην. Αἰγυβίου χολαστικῷ.

Ναὶ ἔγγων Κυβέρεια πόθεν νίκησασ ἀγῶνα,

πύκνῃν ἀλεξάνδρου φῆρον ὑφαρκαμένην.

εὐβάδε γὰρ τέγουσα τὸν δέμασ, ἀρῶς ἐλέγξαι

ἦρην, ἰνα χίσις χύμασι λυσαμένην.

νίκησεν τὸ λοετρὸν. εἶοικε δὲ τὸτο βοώση

Γαλλὰς, ἐνηκῆθην ὕδασιν, ἢ Γαρίη.

πλυ ατενιμ quat ves, fues in anone, jua

702

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γαστήρ, κὶ ἄστρον. Πάυλ σιλεντιάρην.

Αχι μὲν ἑλπίς ἔρωτος ἔλειν δ' ἢ ἐστὶ γυναικός, εἶρξεν πύλις Παρίην πῶ μετ' ἄλιν, ὀλίγη. ὅμ' ἔμπτis, γλυκὺ τέτο. προβλήτοις τὸρ ἔπ' ἔρως, ἑλπίς ἀληθείη. ὅτι μελιχροτέρη.

Εἰς ἕτερον. Αδέαστον.

Οακίς θιλυτέρας ὄθιν πόθος, ἐστὶ δὲ πάσις, δ' αὐρ' ἴτε φαιδρότερης ταν ἔδομεναι χέριτος. ἦ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρφει πόσιν. ἄδ' ἔτι κέρη, ὄφρως πλείους ἔδνα πρεῖν λεχέων. ἢ δὲ φέρουσα πόρως ἀπ' σώματος, ἐσ μὲν ἔρασιών ἔξει ἐπὶ προβύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτ'.

Εἴτε σε κουριδίης ἀγόχου γλυκὺς ἴμερος ἴχης, λούεο, φαιδρότερος τῆ δὲ φανησόμενος. εἴτε σε μιθοφόρους ἐπὶ μαχλάδασ' οἴστρος ὀρίης, λήψη, κὶ δ' ὠσεις, ἐνθάδε λουσαμένος.

Κύρου ποιητὸς εἰς ἕτερον.

Κύπρις σαὺ χαρίτεσι, κὶ ἡμί χυσοβελέμω, ἐνθάδε λουσαμένη, μιθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν βυζαντίῳ. Λιοντίῳ χολαστικῷ.

Δείματ' με ξωσῶ παρὰ προβύροις λουτροῦ ἄσος ἀνὴρ, ὄφρως ὄωκεν, ἢ ἔριδος. πείνο μέλοι πλεόνειν. ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε, ἐνταύτῳ προχάσ, κὶ μύρα, κὶ χάριτας.

Μακεδονίῳ ὑπάτου εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μερόπων τίς εἶσι πυλωρὸς ἐμοῖς, κρίνων λουσαμένων κικερὸν ἐσθλιούσης;

quante uelut Antip.
Αλλοι μὲν τῆ Σιγελίως
Σαρδίων ἄρχων.

μή τινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χερσὶ μάστι γυμνῆν,
ἢ μετὰ κελληϊδῶν Κύπριν ἴδῃ χαρίτων,
ἢ ἐθέλων. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φάνεσθαι διαρρεῖς.

τίς γὰρ ὁ μηρεῖος ἀντιφέροίτο λόγους;

Μαριανοῦ γκολαστικοῦ εἰς ἕτερον

ὄνομαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν ἔρωσ ποτὲ τῷδε λοετῶν,
αὐτὸς ὑποπλέξασ λαμπάδι κελὸν ὕδωρ.

ἰδρῶς δ' ἄμβροσίδιο χυθεῖς χροῶς, ἄμμιγα λανθῶς

ὑδάσι φᾶν, πνοιῆς ὄσον ἀγῆφεν ἔαρ.

ἔσθεν ἀεὶ ῥοδῶεσσαν ἀναλείδουσιν αὐτῆν.

ὡς ἐτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παρίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ.

Τὰ δ' ὑπὸ τὰς πλατάνους, ἀπαλῶ πεπεδημένος ὕπνω

ἄσθεν ἔρωσ, νύμφραι λαμπάδα παρθέμενος.

νύμφραι δ' ἀμῆλησι, τί μέλλομεν, ἀθε δὲ τοῦτω

σβέσασμεν εἴπῃ ὁ μῦ, πῦρ κραδίης μερόπων.

λαμπάδα δ' ὡς ἔσπεξε καὶ ὑδάτα θερμὸν ἐκείθεν

νύμφραι ἔρωτίδθε λοβοχοῦσιν ὕδωρ.

Ἰωάννου γραμματικῆ εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδαρον.

Αἰθεῖ σε Πίνδαρε μάλλον ἐμοῖς ἐκθήρα ρεῖθροισ.

καὶ κεν ἄριστον ὕδωρ τὸ μὲν ἔρηθα μόνον.

Δαμοχάριδος γραμματικῆ εἰς ἕτερον.

Ἥρη, καὶ Παφίη, καὶ Παλλάδι τέτο τὸ λουβρόν,

ὡς πτε τὸ χρυσοῦ ἦρισε μῆλον ἔχεν.

καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσεται ἢ Πάρις αὐταῖς,

εἰκῶν δ' ὀδυρῆοις τὰ μάστι δεικνυμένη.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὀμοσαν αἱ χαρίτες φεραυγέα κούρανον αἰθῆς

ἐνθάδε ναυτάειν, ἢ παρὰ τῇ Παρίῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Τῦτο ἰδὼν ἢ λοιβῶν ὁ πάνσοφος εἶπεν ὁμιρος,
 κηπυβῆς, ἀχολόν τε, κρηῶν ἐπίληθες ἀπάντων.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αἶ ποῖς ὄρχομενὺ χάριτος ἢ λοιβῶν ἐταῦξαν.
 ῥωμικῆ χωρῆσαι τέταραρ ὕ δαύαται.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ενθάδε λησαμένη δέμαρ ἀμβροτον αὐτίκῃ Κύπρις,
 δέϊξεν ἀλεξάνδρῳ, κρηῶν ἀέθλιον ἤρπασε μῆλον,

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Κύπρις, ἔρωρ, χάριτος, νύμραι, Διδύμοσ, ἀπόλλων,
 ὠμοσαν ἀμύλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αθανάτοι λόνται, ἀνοιγομένῃ βαλανεῖς.
 πέμπη δ', ἡμίθεοι, μετέπειτα δέ, ἡμῶν πάντα.

Εἰς ἕτερον λοιβῶν μικρῶν.

Μὴ νεμέσα βασιῶσι, χάρις βασιῶσιν ὀπιθεῖ.
 βασιῶν κρηῶν Παρίης ἐπλετο κῆρος ἔρωρ.

Λιοντί' ἔχολαστικῶν εἰς τὰ θερμά
 τὰ βασιλικῆ.

Θερμά τὰ δ' ἀρεκίως βασιλικῆ. τῆνδε γὰρ αὐτοῖς
 οἱ πρὶν ἀγαθὰ μείνοι δῆκον ἐπῶνυ μῆιν.

ἢ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
 αὐτομάτῃ δέ λιβάς τίτεται ἀεθόμενῃ,

ἢ δὲ ῥὸν ἑνὸν κρηῶν κρηῶν ἀμρὶ λοιβῶν,
 αἰῶσιν πρὸς, τοῖον ὑπερέρεται.

Εἰς τὰ θερμά τὰ ἀγαμεμόνγα ἐν
 σμύρνη. Αἰχβί' ἔχολαστικῶν.

Χῶρος ἐγὼ δαναοῖς μεμλημένος, ἐνθα μολόντες,
 τῆς πρῶταιρεῖης ἐξελάθοντο τέκνῆς.

ἔλμα γὰρ

ἤλικα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀνέσαντο ρεῖθροις,
 βαρβαρικῆς λόγῃς ἰὸν ἀπώσαμνοι·
 ἔνθεν ἀεξήθη ὀροφιδόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς,
 τῷ ἀγαμέμνονι ἄρον ἐπώνυμιν·

Εἰς ἕτερα θερμά·

Αἰλλου·

Χθῶν μὲν γὰρ τῶν γυάλων κοιλώμασιν ἀέανον πῦρ
 αὐτῶν ἐχῆ, φλοεῖν δὲ περιζεῖν κρυφίῃσιν
 ἀτμὸς ἀνω βᾶνων εἰς ἀέθρα θερμὸς, ἐνεργεῖν
 θλιβόμενος, πυριβαλπὲς ἐράγεται ἰκμάσιν ὕδωρ·

Αἰλλου·

Χρήμασι τοῖς ἀγαθῶνος ἐδείματο τῆδε λοεβδῶν
 δῆμος ὁ τῆς τελέης, θαύμα καὶ ἐσομένοισι·

Εἰς λουτροῦν ἐν πραι=

νέτω·

Οὐ βαλανεῖον ἐν προπάραιβε τῷ βαλανεῖον,
 ἀμὰ τὸ πρὸς σκυβαλῶν, χῶρος ἀπκρίσιος·
 τῷ δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βωύμενα, καὶ χαρίεντα,
 ἀγλαῖη προφέρη· καὶ τῶν ἀλεξάντορος
 πικρῶν ἰερὰ, σοφίης ἐρικυδέος ἀστῆρ,
 τῷξέ μιν οἰκείοις χρήμασι, καὶ δαπάναις·

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. 20

Εἰς ναὸν τῆ Διὸς κτιοθέντα παρὰ
 κερροπιδῶν·

Αὐτῆ Ζηνὸς ὁ δ' οἶκος ἐπάξιος· ὁ δ' ἄλυμπος
 μέμψεται ἕρανόθεν Ζῆνα κειτερχόμενον·

Εἰς τὸ αὐτῶν·

Κερροπίδα Διὶ τῶνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' ὀλύμπου
 κεισόμενος πρὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἐχῆ·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθλον.

Ἰρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται ἔδῃ καθαρμοῶν
 χρεῶ, τῆς δ' ἄρετῆς ἤλατο ἔδῃν ἄγος.
 ὅς τις δ' ἔλοδον ἦτορ, ἀπόσιχε, ἔποτε γὰρ σὴν
 ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μαινόμενον.

Αθλον.

Τίς πρὶν ἄπ' ἔλύμποιο μεταίτασε παρθενεῖον,
 ἔν πάρος ἕραιόσδε ἐμβεβαῶτα δομοῖς,
 ὅς πόλιν ἀνδροκλοιο θεῶν βασίλῃαν ἰώνων,
 τὰν δορί, καὶ μούσαις ἀλυτάταν ἔθεσον,
 ἢ ῥά σὺ φιλαμένα τιτυοκῆρε μέζον ὀλύμπῳ
 τὰν ψοφόν, ἐνταυθοῖ ἔν σὸν ἔθου θάλαμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ. Παλλασδα. 21

Νίκαι πάρος μιν ἀεγλώσαι παρθένοι,
 νίκης φέρουσαι τῇ φιλοχρήσῳ πόλει.
 ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοκῶντες πῶ πόλιν,
 πρίπντα νίκαις ἐντυποῦντες χήματα.
 Εἰς ἀγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἢς
 τὰ πέρα κεραιῶν κατερλέχθη.

Γομπήν.

Ῥώμη παμβασιλεια, τεδὸν κλέος ἔποτ' ὀλείται.
 νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἄπτερος ἔδύεται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. 22

Σωφρονίῳ παρτίρχου.

Ὅ πρὶν ἀρωμένος, καὶ ἀνέστιον ἰχθὺς ἐλαύνων,
 εἴτ' ἀφ' ὀδοῖς πρὶν, εἴτ' ἀπ' ναυτιλίας,
 ἐνθάδε ναῦ προσίων εἴσον ξέε ἔν σέο πόδα,
 ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἐταῖμον ἔχων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Ἰηλιανῷ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπίου.

Ωρη ἀναψύχων θέρεος, καὶ χεῖματι θάλλω,
τῆλιπὲς ὠραῶν ἐξ ἐμῆθεν παρέχων.

Εἰς οἶκον ἐν Ἰφί κείμενον ἐν Βυζαν-
τίῳ. Ἀγαθὸς χολαστικῷ.

Τῆς δριτῆς ἰδρωῶτα θεοὶ προπαύροισεν ἔθικε
ἐννεπεν ἀσκραῖος δῶμα ῥοδὸν προλέγων.
κλίμακῃ ἰθὺς ταναῶν περῶν κενεφῆστίταρασῶ.
ἰδρωῶτι πλασαρὴν ἀμπεδίηνα κόμην.
ἰφῶδι δ' εἰσενόησα θαλασσιῶν περιωπῆν,
καὶ τάχα τῆς δριτῆς πιστότατος θαλάμους.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον ποθασῷ. Ἰηλιανῷ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Κερδαλέως δίξιδε δόμους λιήσους ἀλλυς.
τοῖσδε γάρ ἔτι φύλαξ ἐμπεδος, ἢ κενίη.

Εἰς τὸν ἱκλινον τῆς
μαγναύρας.

Οὐραλέως πολὺ παύσαν ῥοδὸν δόμον βασιλῆος,
ἀέχμην ὀλβοδοῦτῶν ἀπὸ σκυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἀναξὶς ἠρακλῆς, σὺ Κωνσταντίνω ἡγεῖ.

Εἰς οἶκον τῶν ἐπιλεγομένων χαλκῆ
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀναστασίῳ τυραννοφόνῳ βασιλῆος
μῆνος ὑπερτέλλω πανυπέροχος ἄσσει γαίης,
θαῦμα φέρων πάνταϊν. ἐπεὶ κοσμήτορος ἔργων
ἰφῶς ὁ μῦθός τε, καὶ ἀπλετον ἄσρος ἰδόντες,
ἀσκηπὲς ἐφράσαντο πελώριον ἔργον ἔσσαι.
ἀμὰ πλυμήτοιο λαχῶν πρεσβύτα τέχνης
ἀεσίριος πλυτῶν, ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν

ἔχραντο βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων.
 ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
 αἰσονίων νίκησα βωόμενα θαύματα γαίης.
 εἶξον ἄρειοτέροισι χάρις καὶ πετωλίδος αὐλῆς.
 εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύνματα πέμπεις,
 κρῦλλον ἀμερήτην μετάρων σεινόμενον αὐλαῖς,
 πέρα με, Φαιδρόν ἀγαλμα τῶν ἐπιφύγιον αἰσος.
 μὴ δὲ τανυπλευροισιν ἄρηρότα κυζικε πέτραις,
 ἀδριακῆ βασιλῆος ἀμεμέα νηὸν αἰείσης.
 ὅ μοι πυραμίδων ἰκέλι κρίσις, ἢ δὲ κολοσσῶ,
 ἔδὲ φάρν. μεγάλην μένος δ' ὕπερδραμον αἰγλην.
 αὐτὸς ἐμὸς σιηπῆχος ἰσαυροφόρον μετὰ νίκην,
 χρυσοφαῖς μὲ τέλειαν ἐδέβλιον ἠριγενείης,
 πάντη τέτραπόρων ἀνέμων πέπιτασμένον αὔραις.

Εἰς τὰ παλαιὰ σοφιστῶν.

Μαριανῶ χολαστικῶ.

Ὀπτόβι τιμνομένης χθονὸς ἀνδριχα πόnton ἀνοίγει
 πλαγκτὸς ἀλικλῦτων πρῶτος ἐπ' ἠϊόνων,
 χρῦστα συλλέκτω τὰς ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάκτω
 τῆ πλυκιδίση θέτος ἀναξ. Σοφίη.
 εἶξιον ὠρώμη μεγαλοκρατὲς ἀντία σέτο
 κέλλος ἀπ' ὠρώπης δέρεται εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον κέλλος

πιθύν. Γαῦλος σιλν-

τιαρίου.

Κῆσμον ἰυστιος βασιλῆα ῥυπόωντα καθήρασ,
 καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγάτισεν τεμένη.
 σοῖς δὲ πόνοισ Δομνίνε, κατηρέα νύκτα διαώκεις
 ἐκ θέμιδος μετάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΦΤΑ

Θεωτήτα χολαστικὴ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ πάσι ἐπὶ γήρατι φαιδροτέρως τὸν
 Δομνίνου θαλάμους μητρὸς ἐταυξέει δίκης.
 λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός· ὁ πάσι δὲ ἐμὸ φαείνης·
 κύδω δ' ἀμύλοισ ἀντιχαρίζομεθα.

Εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν πεδανξίων,
 ἐν βυζαντίῳ· ἀδέσποτον.

Χῶρος ἐγὼ θεομῦσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πυγνὴ
 ἄρθονος αἰσονίων ἐκκέχυτε νομίμων,
 ἢ πάσι τέταται μὲν ἀένας· ἠὲ θεοῖσι δὲ
 ἐνθάδ' ἀγειρομένοις, πάντα δίδωσι ῥόδον.

Εἰς βῆμα τῆς σοφιστοῦ Κρατεροῦ.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Δένδρον ἐγὼ μακροῖσιν, ἐπεὶ ποτὲ μεωδῶν ἕλκε
 ἰσάμενον, λιγυροῖς ἐβρομένη ἀνέμοις,
 ὀρνίθων ἐπιβαθρον εὐφροον· ἀμὰ σιδῆρω
 ἐτμήθην, κλήρω κρείωνος οὐτυχίης.

ἀντὶ τὸν ὀρνίθων, κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
 ἄρδομαι, εὐμύθοις χαύμασι πλεθῶν.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου χολαστικὴ ἐν βυζαντίῳ,

Ταῦξέ με πολλὰ κέμων Μουσόνιος οἶκον ἀγνῆτι
 πλίκον, δόκτωις ἀθμασι βαλλόμενον.

Ἔμπης ὅτι ἀπέλειπεν ἀφρογία δώματα μαίρης,
 ἀμὰ με κελλείφασ, ἐν χθονὶ ναυτάσσει.

καὶ ῥ' ὁμῶς, εἰς ὀλίγην κείται κόνιν· ἠ δὲ περιαιθ
 τέρφεις, ἐπὶ ξείνοις ἀνδροάσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύραν· Σιμωνίδου.

Κίμων ἐγραφε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.

τὴν δ' ἐξίοντων δεξιάν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίμου οἰκίαν Κύρυ
ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματο Μαξιμίμος νεοπληγῆος ἐνδοθι φάμις,
αὐταῖς ἠγόνται θεμέλια κερτερά πήξασ.
ἀγλαίη δὲ μοι ἀμρὶς ἀπρησίη τεταύσασε
τῆ, κῆ, τῆ, κῆ, ὄπιαθεν ἔχω πόλιν. ἀμὰ κῆ ἀντην
πάνθ' ὄρω γαῖης βιβιωήϊδος ἀγλαῖ ἔργα.
ἤμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐριανένεαι θεμέθλοισ
πόντος ἀλὸς προχοῆσι κυλίνδεται εἰς ἄλα δ' ἴαν,
τῶσον ἐπιφάων, ὅπόσον χθονὸς ἄκρα δῖναι.
πλλάκι δ' ἐξεμέθεν τίς, ἔδν μέγα θυμὸν ἰάνθη
βαῖδν ὑπερνήφασ, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρα, δώματα, νῆας, ἄλα, πόλιν, ἠέρα, γαῖαν.

Αδέσποτον.

Φαιαδὸν ἰστυνιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐχέρη,
ἠελίω παρέχων θάμβος ἀνερχομένω.
ἔπτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κέλλος,
ὑφόθεν ἔρανήν οἶμον ἐπερχόμενος.

Αγαθίν.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην συερωπὸς ἰδέσθαι,
πιλοδόμας τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἔθαδε ξείνων τε, κῆ ἑδαπίων, κῆ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπερδούπει λύματτα χανομένη.
ἀμὰ πατήρ με πόλιος ἐκαλλάξασ ἀγαθίασ,
θῆκεν ἄριζήλον, πν πρὶν ἀτιμώτατον.

ΕΙΣ ΟΓΛΑ. 24

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τὸ Χριστοῦ τὴν ἰκάναν.
Ὡπόσον ἀνήθης ὁ ζωγράφος, ὅπτι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τιμώμενον.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

Αντιπόδον εἰς κέρατος.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὄρασαι,
καὶ τερπὴν φίλοις, καὶ φόβος ἀντιπαλοῖς.
ἔκ δ' Ἐπιλαμμένους Γείσων μ' ἔχει· ἔπρεπε δ' ἄλλως
ἕτε κόρυς χαίταις, ἕτε κόμη κόρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΑΣ. 25

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος. *ὀρχηστρ. Joff. sinler.*

Λεοντίου χολαστικῆ. *Voss. poet. 1. 2. c. 28.*

Μουσῶν δεκτῆ, χαρίτων Καράμαλλε τετάρτῃ, χ
τερπωλῇ μερόπων ἄσπεος ἀγλαΐῃ,
ὀμματά σοι, καὶ ταρσά, ποδίνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δακτυλά, καὶ μουσῶν κρείστονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχιστρίδος ἰσαμένους
ἐν τῷ σωθενίῳ. Τ' ἄ αὐτῶ.

Εἰ μὴ μὴ ἑλλαδίῃ βυζαντίας· ἐνθάδε δ' ἔστιν,
ἔχει χοροσασίην εἰαρι δῆμος ἄγει,
ὀκπόβι πορθμῶ γὰρ μερίζεται ἀμφοτέραι γῶρ
ἀντυγῶν, ὀρχηθμῶς ἦνεσαν ἡμετέρους.

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος διαχρύσου
ἐν βυζαντίῳ. Τ' ἄ αὐτῶ.

Οὔτις ἐπ' ἀνθίσῃ χρυσὸν βάλεν· ἑμὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς τοπάρος Δαναοῖ·
σώματι δ' ἔκ ἐπέλασιν, ἐπεὶ νόον ἑλλαβεν αἰδῶς,
μήτινι μουσῶν μίσηται ἔκ ἐθέλων.

Εἰς τ' αὐτῶ τῶ αὐτῶ.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατεῖε φύσις· εἴξατε κῆροι·
μῦσα, καὶ ἑλλαδίῃ, τῶτον ἔθεντο νόμον.
ἢ μὴ, ὅτι πρώτη κινήσιος αὔρετο ρυθμῶς.
ἢ δ' ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ὄν ἀκρότατον.

Εἰς τ'

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἐκτορα μὲν τις ἄσειε νέον μέλος ἑλλαδίῃ δὲ
 ἰσαμένην χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
 ἦν δὲ πόθος, καὶ δειῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐνυῖς.
 ἄρσενι γὰρ ῥώμη θήλων ἔμιξε χάριν.
 Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Οὐδὲ μ' ἔχεις λιβάνου, χαρίτων δέ μοι, ἦθεα πειθῶς
 παρθένη, καὶ Γαρίης κιστὸν ὑπ' ἑκ λαθῶνων.
 αὐτὰρ ἔν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρωσ' ἄτε κῆφος ἀβύρρει,
 κῆλλει, καὶ τέχνη πάντας ἐφελιομένη.

Εἰς Ξινοφῶντος σμυρναίου.

Αὐτὸν ὄραν ἰόβουλον ἐδόξαμεν, ἠνίκα ληϊοῖς
 ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἤρχε χορομανίης,
 καὶ Κάδμω τὰ πάριβα χοροῦματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
 ἄγγελον, ἀϊακῶν ἰχνηλάτην θιάσων,
 καὶ πῶ ἀνὰ ζῦσαν ἐναῖματι πάσδ' ἀγῶων
 λυσιπύδα· Φαῖ, θεῖης ἀνδρὸς ὑπερισίης.

Εἰς Σήλην Γυλαδῆς ὀρχηστῶ.

Ἀντιπάβου.

Αὐτὸν Βακχῶν πῶ ἐνέδω θεῶν, ἠνίκα βῆκε χάσ
 ἑκ θιβῶν ἰταλὴν ἦγαγε πρὸς θυμέλην
 ἀνθρώποις Γυλαδῆς, τερπνὸν δέος, οἷα χοροῶν
 δαίμοτος ἀκρήτου πάσαν ἐπλησε πόλιν.
 θῆβαι γινώσκουσι τὸν ἑκ πυρός· ὑραίνιος δὲ
 ἔτος ὁ παμφώτοις χερσὶ λοχουόμενος.

Εἰς Ρηγάς. 26

Εἰς πηλὴν ἐν τῷ ὄλυμπε ὄρει· Ἀδελφωτόν·
 Ταῖς πρώτης τύμφαις ὑπέκομεν· ἀμὰ καὶ αὐτὰς
 κρείωνος ἡμείων χείρετε πυθιάδες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

αἰ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ τύθια, καὶ μετὰ πρῆσαν,
ἡμετέρας νύμφαις εἴξατε νηϊάδων.

Εἰς καμάριναν ἐν σικελίᾳ.

Γαρομιῶδων.

Μὴ κίνη καμάριναν ἀκίνητος ἰδὲ ἄμεινων.
μήποτε κινήσῃ πλὴν μέλινα, μείζονα βείης.

Αδέσποτον.

Λέγασον, καθαρήν τε παρέρχομένοισιν ὀδίταις
πιγνὴν ἀναβλύζῃ γήτονεύουσα νάπη.
πάντη δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμεροβλαέσι δάρναις
ἔστειμαι, σικερῆ ψυχομένη κλισίῃ.
ῥῶα καὶ μή με θέρας παραμείβεο, δίφαν ἀγαλκῶν.
ἀμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

Ανύπης.

Φριξοκόμα τῶδε Πανὶ, καὶ αὐλιόσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπ' ἰσιοπίας Θαιδότητος οἰονόμος.
ῥῶα καὶ ὑπ' ἀζαλέυ θέρος μέγα κειμηλιῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Νικίου.

Ἰζον ὑπ' ἀλγείροισιν ἐπεὶ καμῶν ἀθάδ' ὀδίται,
καὶ τίε θάλασσαν ἰὼν πίδακος ἀμετέρας.
μνάσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν ἄν' ἐπὶ γίλλω
σιμὸς ἀπφθιμένω παιδί παριδρῦεται.

Αδύλον.

Ωκεανοῦ θυγάτηρ, καὶ πηύος εἰ μὴ νύχαια
κρήνη πλεβόαι γάρ με πρὸ ὠνόμασαν.
νύμφαις μὲν προχέω λουφόν, θνητοῖσι δ' ὕψιην.
θῆκε δὲ με Γτερέλασ ὑδὸς ἐνυκλίου.

Αδέσποτον.

Ἐνθεν ἀγέεανδρος μακεδῶν πίνε ἀγλαὴν ὕδωρ,
 μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανέπειλα ρύματα πιγῆς.
 ἢ κῆρ' ἀλυμπιάδος πόρην ἄωομα μητέρος ἐδάης.

Εἰς Ροιήτας. 27

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου.

Υἱὲ μέλητος ὁμήρου, σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάση,
 κῆρ' κολοφῶντι πάριση, θῆκας ὅτε αἰΐδιον.
 κῆρ' τάσδ' ἀντιθέω ψυχῆ γεννήσασ κέρσας,
 διαπὰς ἐκ σιθίων γραψάμενος σελίδας.
 ὕμνεϊ δ' ἦ μὲν νόσον ὀδυσσεὺς πλὴν πλαγιτον.
 ἠδὲ τὴν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τίς παθ' ὅτ' ἄν βροίης πόλεμον σελίδεσσιν χαράξας,
 ἢ τίς ὁ πλεὺ δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
 ἢ ἄνομ' ἀριστικῶ σαφές, ἢ πόλιν ἢ ράνιε Ζῶ,
 μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὁμηρος ἔχει;

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὅπποιός τ' ἄν ὁμηρον ἀναγραψόμεθα πάριης,
 κείνον, ἐφ' ᾧ πάσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις.
 ἢ τ' μὲν ἔστιν ἀγνώστον ὁ δ' ἀθανάτοισι ἴσος ἦρωσ,
 τὰς μῦθους ἐλίπεν παρσίδα, κῆρ' γενεῖν.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχάισατο βεῖον ὁμηρον,
 ἢ κολοφῶν βραρεῆς ἄστρον ἰονίης,
 ἢ χίος, ἢ κ' ἀγυπῆς εὐσπορος, ἢ Κύπρος ἀγνή,
 ἢ νῆσος κραναῆ Λαρτιάδαο πάριη,
 ἢ κ' ἄργος δαναοῖο, κηκλωπεῖη τε μυκήνη,
 ἢ δὲ τὸ κερροπίων ἄστυ παλαιογόνων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ τὸν ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀμαεῖ μέσσα
πέμφαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα πρῶτα φέρῃ·

Εἰς τὸν αὐτὸν· Ἀντι-

πῶτος·

Οἱ μὲν σὺν κολοφῶνα τιθινῆ τέτραν ὄμιρε
οἶδ', κελῶν σμύρναν, οἶδ' ἐνέποισι χίον·
οἶδ' Ἴον· οἶδ' ἐβδόσσαν εὐκλαρον σαλαμίνα·
οἶδ' ἐνυ, τῶν λαπιθῶν μητέρα θεαγαλίην·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίσσων· εἰ δέ με Φοῖβος
χρῆ λέξαι πινυτᾶς ἀνδριχα μαντοσιώας,
πῶρα σοσι τελέθει μέγασ ὑρανός· ἐκ δὲ τεκνύσῃς
αὐθνατᾶς, μαχρός δ' ἐπλεο Καλλιόπας·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Ἐπὶ ἔριθ' μάλοισι πόλεις διαῖριζαν ὄμιρε,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Ἐπὶ πόλεις μάρναντο σοφὴν διαῖριζαν ὄμιρε,
σμύρνα, χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Χίος ἔφυς; ὕφημι· τί δαῖ, σμυρνᾶτος; ἀπαυδῶ·
κύμη δ', ἢ κολοφῶν, παρὶς ὄμιρε σέθεν;
ἢ δετέρη· σαλαμῖς δὲ τίη πόλις; ὕδ' ἀπ' ταύτης
ἔξέφω· ἀγ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέρονας·
ἢ κ' ἐρέω· τί νος ἢ ρά; πέπεισ' μ' ὅτι τὰ βρεκὲς εἶπαυ,
ἔξω τὰς ἀλλὰς ἀμμῖν ἀπέχθόμενας·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Εἰς αἰῶνας ὄμιρε, κῆρ' ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
ὑρανίης μύσης δόξαν ἀγράμενος·
μῆνιν μὲν τὸν ἀείσας ἀχιλλεύς· αὐτὰρ ἀχαιοῖσ'
σρομβηδόν τῆων εὐγχεσιν ἐν πελοπόννησ,

πειρόμενον τε πλάνησιν ὀδυσσεία ποικιλόβουλον,
 τῆ, λέχος ἀσπασίως εἰσιδὲ Γηνελόπην.

Εἰς ἴν αὐτόν.

Εἰ θεός ἔστιν ὁ μῆρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
 εἰδ' αὖ μὴ θεός ᾖ, νομιζέσθω θεός εἶναι.

Εἰς ἴν αὐτόν.

Εὐρε φύσις μόλις ἄρε· τιῦσα δ' ἔπαύσατο μόχθων,
 εἰς ἕνα μοῦσων ὁ μῆρον ἄλην βρέψασα μενοινήν.

Εἰς ἴν αὐτόν.

Τίς πῶ ὁ μῆρεῖς μεγάλης ὀπός ἔστιν ἀπουθής,
 τίς χθών; τίς δὲ θάλαττα μάχην ἐκ οἴδου ἀχαιῶν;
 δῆμος ὁ λιμμερίων πανδερκέος ἄμμορος ἀγλῆς
 ἠελίου, φόινς ὄνομα ἔκλυεν· ἔκλυεν ἄτλασ,
 ἕρανδον εὐρύστερον ἔχων ἐπικείμενον ἡμοῖς.

Εἰς ἴν αὐτόν.

Διεξιῶν ὁ μῆρε πῶ κηκωμένην,
 φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτας πόλεις.

Ἀντιπόρθε εἰς εἰκόνα Γίνδαρον.

Νεβρέων ὀπὸσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 ῥῆλον ὑπὲρ πάσα ἐκραγε σείο χέλυσ.

Ἐδὲ μάτην ἀπαλὸς ξυθὸς περὶ χεῖλεσιν ἑσμοῖς
 ἔπλασε κηρόδετον Γίνδαρε σείο μέλι.

μάρτυς ὁ μαινάλιος κηρόεις θεὸς ὕμνον αἰείσας
 ἴν σείο, κῆνομίων λησάμενος δονάκων,

Εἰς ἴν αὐτόν. Κύρσ ἀπὸ ὑπάταν.

Γίνδαρον ἰμερόντα παρ' ὕδασι Κύρος ἐζείρει,
 ὄωκεφ φορμίλων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνε εἰς ἀνακρέοντα.

Γριόβω ἀνακρέοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνε,
 θάλο δινωτῆ σρεπίδον ὑπερθε λίθσ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὡς ὁ γέρον λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδουρηῶν,
 ἄχρι καὶ ἀτραυάων ἔλειται ἀπεχόαν.
 Διατῶν δ' ἄρβυλίδων, τῶν μὲν μίαν, οἷα μυθυπλήξ
 ὤλεσεν. ἐν δ' ἑτέρᾳ, ῥινοῦν ἀραρε πόδα.
 μέλι δ' ἢ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἢ Μεισίαν,
 αἰωρίων παλάμα τῶν δυσέρωτα χέλιαν.
 ἢ καὶ πάτιρ Διόνυσε, φύλασέ μιν. ἢ γὰρ εἰσικεν
 ἐν Βαίχου πίπειν Βακχιακὸν θέρακτα.

Λεωνίδου.

Ἰ ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
 ὑπεσκέλισται, καὶ ὁ λῶπος ἔλειται
 ἄχρι γῆων. τῶν δὲ βλαυτίων ὁ μὲν,
 ὄμως φυλάσσει. θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 μελίσσεται δὲ τῶν χέλιαν διακρέων,
 ἢτοι Βάθυλλον, ἢ κελὸν Μεισίαν.
 φύλασσε Βαίχην τὸν γέροντα, μὴ πέση.

Εὐγένους.

Τὸν τοῖς μελιχοῖς ἰμεροισι σῶροπον
 λυαῖος, ἀνακρέοντα τήγον κύνον,
 ἐσφιλασ ὑγρῆ νεύταρος μελιδόνι.
 λοξὸν γὰρ αὐτὸ βλέμμα. καὶ περὶ σφυροῖς
 εἰσθείσα λῶπος πέλα, καὶ μονοζυγῆς
 μέθην ἐλέγχει σάνδαλον. χέλιος δ' ὄμως
 ἦν εἰς ἐρωτᾶς ὕμνον ἀθροίζεται.
 ἀπῶτα τήρει τὸν γεραῖον αἴε.

Αδέωποτον. Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τήγον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρετον ἐρώτων
 πρέσβω, ἴσον κῆροισι, ἴσον ἀδόντα κόραις.
 ὄμμα δὲ μου βρομίῳ βεβαρημένον, ἢ δ' ἀπὸ κῶμων
 τερπνὰ φιλακμύπων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφῆς· Διμοχάριδος.

Αὐτῆσι πλάσσει φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 πῦν μιτυληνάων ζωγράρε περιέρδαι.
 Πηγάει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τῆτο δ' ἐναργῶς
 δηλοῖ φαντασίην ἐμπλεον ἀντοχίης.
 αὐτομάτως δ' ὁμαλήτε, καὶ ὁ περίεργα κοιλῶσαι
 σάρξ, ὃ πρὸεικτυ μένιν πῦν ἀφέλειαν ἔχει.
 ἄμμιγα δ' ἐξ ἰλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπῳ
 μῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυ μένιν.

Εἰς εἰκόνα γραμματικῆς Ζηνο-

βίου γραμματικῆς.

Αὐτῇ γραμματικῆν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράφαι.

Βίτορα δὲ γράφαι, τὸν σκοπὸν εἶπεν ἔχω.

Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου· Δασκλιπιάδου.

Αὐταῖ ποιμαίνοντα μισημβρινὰ μῆλα σὲ μῦσαι,

ἔδρακον ἐν κρῖνασις ἕρῃσιν ἡσιόδου.

καί σοι κολλιπέπλον ἐρυάμιναι περὶ πᾶσαι,

ἴδρεξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα.

δῶκεν δὲ κρήνης ἐλικωνίδος ἐνθεον ὕδωρ.

τὸ, πῖαν ἔπῳλον πρόθεν ἔκολεν ὄνυξ.

σὺ κορεσάμενος μακέρων γένος, ἔργατε μολπαῖς,

καὶ γένος δὲ χαίων ἔγραφε ἠγθέων.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου λυσιόφρονος.

Ἀθῆλα.

Οὐκ εἶν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμμοις λαβυρίνθοις

ρηιδίως προμύλοισι δὲ φάος, αἰκὴ τῶχοις.

τοῖσι γὰρ πριμῆς Καυάνδρου φαίβασε μύθος,

ἄγγελος δὲ βασιλεῖ ἔφρασε λοξοφόχῃς.

εἰ δέ σὲ φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μὲν ἔχρασ' ἠν δὲ

τῆς ἐφῶς μουσείων χερσὶ βάρος φορέεις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Εἰς ὀππιανόν.

Ὀππιανὸς σελίδεαν ἀλίπλα φυλασινάφασ,
θῆκετο πᾶσι κείois ὄφον ἀπειρέσιον.

Ἀθῆλον.

Καλλιόπη βασίλῃα Γεώργιον εἶπεν ἰδύσα,
ἔτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, ἔ κρονίδης.

Ἀθῆλον.

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκῶπιδος ἀγλαῶν ἤρης,
λεσβίδος ἄβρα πδῶν βήματα ἐρεσιμένῃ
ἔνθα χορὸν κελὸν σῆσασ', ὕμμιν δ' ἀπάρξει
Σαπφῶ χρυσεῖν χερσὶν ἐχουσα λύρην,
ἔλβια ὀρχηθῆμ' ἡλυθῆτος· ἢ γλυκῶ ὕμνον,
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

Εἰς Ῥοδεῖς. 28

Εἰς ἡράκλειαν πύλοντον. Ἀδέαστον.

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὀμῶνυμον οἶθα κῆ ἄλλην,
ἴθι με πύλοντα μηδὲν ἀτιμοτέρην.

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνη τῆ θαλάτῃ ἐπι-
κείμενον, ἐν ᾧ κῆ ὕδρεῖον.

Ἀδέαστον.

Τίς βυθὸν ἡπεύρωσε; τίς ἐν ῥαβδίοισιν ἐτάξεν
ἀκτῶ ἀμφιρύτην λάσσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐν κῆμασι τῶξε πτόν, πλωτῆρας ἀφύων
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ὄρυομένους;
ἔτος ὀ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμοι νικῆσας Θησεῖα, κῆ Γέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς ῥῶσον ἔργον ἐτάξε; τίς ἡ πόλις; ἢ ὀ γέρας τίς;
ἀμβρόσιος, μυλασθε, ῥον φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον

Εἰς φάρον ἀλεξανδροῖας Ἀδέαστον.

Ἐργος ἐγὼ ναύτησιν ἄλω μένοισιν ὀρύζων.
 εἰ μὴ, Γροσφάωνος ἀπὸ νῆα πυρρὸν ἀνάπλων.
 καὶ μὴ πρῶτον μέλλοντα βαρυδύποισιν αἰήταις,
 ἤσεν ἰοῖς κρημάτων Ἀμμώνιος, δὲ βασιλῆος
 ἦ κατὰρ κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ταῦτα,
 χεῖρας ἀεργάσοισιν, αὐτὴ κλυτῶ ἐνοσιγλάῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν σμύρνη.

Μηκέτι δὲ μαίνοντ' ὄντ' ἀμεμφέαν κτῆος ὀμίχλην,
 εἰς ἐμὴ θαρσαλέως πλώετε πρὸ τοπόροι.
 πᾶσιν ἄλω μένοισι πλαιγέα δαλὸν ἀνάπλω,
 τῶν ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην κρημάτων.

Ἐν ἄλφ. Ἀδέαστον.

Ῥᾶσα μὲν ἀξιοχῶ πόλις αὐχεται. ἄλλο γὰρ ἄλλης
 πῆμα παρασείχων, ὡς θεοδὴ κέσαστο.

Ἔσοχα δὲ κρηναὶ ῥόον ὕδατος ὠπασεν ἄλφ,

πλῶν πέτραν σκληρὰ μὲ τῶτα τέμων.

μηκέτι φάσσετε πάντ' ὄντ' ἀπροβέοντ' ὄντ' ὀδύται.

πλημύρω ψυχροῖς ὕδασι ἀξιοχῶ.

Εἰς τὴν Εὐγενίῳ πύλιν ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰσλιανὸς λαοασὸα τέχια πῆξασ,

ἤσεν ῥόπαιον, ἔης σύμβολον ἀγρυπνίης,

σφάζειν ἀντιβίους ἐχθρὰς ἀπάνουθε μενοιῶν,

ἢ προπάρουθε κροτέν τῆς πδλεως πλέμης.

Εἰς τὴν ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀφίσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρασ,

ἀξιοδὲ πόλιν κρημάτων ἠνιοχάειν.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀφίδος.

Ἐπρεπέ σοι Θεόδωρε τύχης ἀνιόντα νῆον

ἔργῳ κομῆσαι θαύματι τοσαυτῶν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δῶρά τε κυδνήντα πρέειν χρυσάπιδι ῥώμη,
ἢ σ' ὕπατον τῶν ξένων, καὶ προσηπάρχον ὄρεα.

Εἰς πῦν μόφου ἐσίην.

Μόφου τήν δ' ἐσορεῖς κληνὴν πόλιν, ἣν ποτε μάντις
δείματο, τῷ πρταμῷ κέλλος ὑπεκρεμάσασ.

Ἀθῆλον.

Τήκει καὶ πύρην ὁ πλὺς χρόνος. ἐμ' ἀρετάων
ἀσκληπιόδοτον ἢ κλέος, ἀβάνατον.

ἴακα, καὶ οἶα πόρεν γέρα παρ' ἰδί. τοῖς ἐπὶ πᾶσι,
καὶ πόδε μεφείδω κῆλον ἔρησμα βόλον.

Εἰς πῦν πύλιν Ξυλοῦρίου
ἐν βυζαντίῳ.

Θουδόςτιος πόδε τείχος ἀναξ, καὶ ὕπαρχος ἐῶσ
Κωνσταντίνος, ἔταυξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

Εἰς πῦν πύλιν τῆ ρηζία ἐν βυζαντίῳ.

Ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσκήπτω βασιλῆϊ
Κωνσταντίνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τείχος.

Εἰς πῦν πύλιν τῶ ἀργεῖ.

Τήνδε πύλιν λαίωιν ἐϋέστοις δουρῶν
ἀμρότερον κόσμον τε πόρην, καὶ θάμβος ὀδίταις
τῶν ξέων Κλέης, Κλεῶδης ἀγαθῆς πόσις ἀπατερείης,
λερναίων ἀδύτων περιώτιος ἀργεοφάουτης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγαθῶν βυζαντινῶν.

Εἰς σωτήρια, ἐν σμύρνη. Λαβία χολαστικῆ.

Πᾶν ὃ βροτῶν σαατάλιμα, καὶ ἡ πλῆθος ἐδωδῆ,
ἐνθάδε κρινόμενῃ, πῦν πρὶν ὄλασε χάριν.

οἱ γὰρ φαλαιανόι τε, καὶ ἰ χυλῶν, ἀθ' ὕπερ ἰγδῶν
ξίφιδος, ἢ τε πόση βρώματος ἐξαπάτη,

γίγνεται ἐνθάδε κόσμος. ἀπραγῆει δ' ἄρα γαστήρ
ὀκπόσα πειναλήν δέξατα λαυκηνίῳ.

ὅφ' ἔδ' ἰγνώσκει τίς, ὄτ' ἄρρονα μῆτιν αἰείρων,
 χρυσὸν τοσαυτοῦ πλὴν κόβιν ἐπρίατο.

Εἰς τὸ αὐτὸ αὐτῶ.

Τί σινάχεις κεφαλὴν κενεκωμένους; ὅτ' τί δ' ἐπιπρά
 οἰμωζεις, μελέων πάχῳ βαρυσωμένων;

ὅτ' τί δ' ἰστέρα σείο ῥαπίσμασιν ἀμφοτατάλης,
 ἐκθίξαι δονέων μάτακος ἐργασίην;

κόχθων τοσαυτιῶν ὅσοι χρέος, εἰ παρὰ δαυτὶ
 μὴ τὸ ἀναγκαῖον πηλὸν παρεξετάθης.

αἰετὶ κὶ μὴν σιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ σῶμα τέρας
 βρώμασιν, αὐτὸ χίην κείνα λογιζόμενος.

ὄνθα δὲ δ' ἀχάλεις. μόνη δ' ὄρητῆματα λαμβ
 ἢ ἰστέρ τίνος πηλαμυτιπομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς

τὸ αὐτῶ.

Εὖνε μάχερτλήθου με γεωπόνε, σοὶ βίος αἰετὶ
 μίμνειν, καὶ σκεπάνης ἀλγεα, καὶ πενίης.

λίτὰ δὲ σοὶ καὶ δειπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι κενθιάδης,
 ὄδατος ἐμπλήσας λαμβὸν ἀμετροτόπην.

ἐμπης δ' ὄρητῆτος εἰσί. καὶ ὄνθα δὲ βαυὰ κενθεαίης,
 αὐτίκα ἰστέρα σὴν βήκης ἐλαφροτάπην.

ὅτ' ἐκταφῆχεις ἱερὴν ῥάχιν. ὅτ' ἐτι μινρὸς
 τύπεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.

τλήμεν ὅτ', οἱ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι σωδόντ' ὅτ',
 οἷς πλέον ὄρητῆτος εἰλαπίνη.

Ἀντιπάρβα.

Τίς τ' ἔδε μοι ὠδὴν ἄπαν δωμήσατο κύπλω
 λάϊνον ἀνυρίης χῶμα Σεμιράμιος;

ἢ ποῖοι χθονὸς ἔχ' ὅτ' ἀνυφώσαντο γίγαντ' ὅτ'
 κείμενον ἐπαπύρων ἀγχοῖσι πηιδάδων;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄκλινές, ἀστυφέλκτον, χθωός ἴσον ἐρίπνα
φυρηθὲν γάης ἀρυπέδοιο βάρως.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρην.

Εἰ φραφερῆς πάσις ἀλιτέρμονα κύνκλον ὀδούσης,
ἔπτε μοι τινα χῶρον ὀφείονα τῶδε νοήσεις,
θεόκελον οἶον ἔταυξεν ἀγαλλειπὸς ἰωάννης,
κυσθέντων βασιλείαν ὄλις χθωός. ἐκ ροθίων γὰρ
τερπωλὴν ἀνδρῆτον ἐν ἄστει θῆκεν ὁ μῆρα.

Μακεδονίῳ.

Τμῶλῳ ὑπ' ἠνεμόντι ροῖν παρὰ γείτονος ἔρμα
σαρδάλην λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διὶς. ἔγερ γὰρ ἐλέγχεθ
λάτρηον ἴα ρέης ἠθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ κῶς βρομίῳ γενόμην φοφός. ἐν δὲ κεραινῶ
ἔδρακον ἀρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ' ἡμετέρησιν ἐν ὀργαίσι οἰνὰς ὀπώρη
ἔθρατος ἐκ βοθύων ξανθὸν ἀμελεξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντα. πρὸς δὲ με πλοῖσι αἰῶν
ἄσπεσιν ὀλβίσις ὄρε μεγαρομένην.

Εν τῷ περφυρῶ κίονι εἰς τὸ φιλαδέλφιον.

Εὐνης κῶν βασιλεῖ Μουσῆλιος, ἔργα βοῶσι
δημόσια. ἀνεαρὴν πράγματα πίστιν ἔχει.
μισοσίον ῥώμη δ' ἐχαρίσατο, κῶν βασιλῆος
εἰκόνα θεασοίην, ἐν τῷ ἔγραφε δόμων.

Εἰς τὸ αὐτῷ.

Τιμὴν μισσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπὶδα κυρῶν,
ὀπλὰ δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς τὸ αὐτῷ.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν Μουσῆλιος ἔργα,
πιστεύων κῶν βαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

ΕΙΣ ΓΟΥΤΑΜΟΥΣ. Σιμωνίδου. 29

Ωίτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦίτε μύσαι·
 μή δ' ὕδατος προχοῆς δαίσετε χειμερίους.
 τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμιν
 εἶνμα διὰ πλατέος τῆ δ' ἔβαλεν πταμῦ.

Εἰς ἀλφειὸν, καὶ ἀρέθουσαν.

Ἀλφειὸς, ἄρριν ἄσθωρ, ἀρέθουσιόν δ' ἔστι τὸ ἄλλυ.
 καὶ πρὸν ἄρην ἔρωσ, κίρνα μένων ὕδατων.

Εἰς σρυμῖνα. Τυλλίου γερμίνου.

Εἰ μὴ μὲν ἐν πταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω
 σρυμῶν, ἢ μαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος.

βένθος ὁ μῦ, καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἢ τὸρ ἐξέρω
 ὁ μπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον πέβολον.

ἔστ' καὶ ἡ μαθίης γόνιμος βυθός. ἄμμι δὲ γέιλε,
 κρείων ἑὸ δ' ἄφ' ἑρῶν τὴν σάχαι, ἔχ' ὁ φρέων.

Ἀγαθίου χολαστικῦ εἰς γέφυραν
 τῆ σαγαρίου.

Καὶ σὺ μὲν ἔσπερίην ὑφ' αὐχίνα, καὶ μετὰ μῆδων

ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην

σαγαῖριε, κρατερῆσι ῥοαῖς ἀλίσι πεδιθεῖς,

αὐτὸς ἐδυσκώδης κοιρανικῆ παλάμη.

ὁ πρὶν δε σκωφείων ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρῆς,

κείσσι λαϊνῆ σφιζικὸς ἀλυκτοπέδη.

ΕΙΣ ΓΡΟΑΣΤΕΙΑ. 30

Κωμικῶ χαρτουλαρίου.

Εἰπέ νομῦ, τίνοσ εἰσὶ φυτῶν σίχθ; ἀέ μιν ἐλάσσε,

Γαλλάδος. ἀέ δὲ πέριξ ἡμερίδθ; βρομίου.

ἡτίνος οἱ σάχουθ; Δημήτεροσ. ἀνθεα ποίων

εἰσὶ θείων; ἡρησ, καὶ ῥοδείησ Γαφίησ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

παρ φίλε, πικτιίδα μίμνε τοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων.
ἢ χῶ γὰρ δῖος τοῖσδ' οὐ θηλοπέδωις.

Αραβίῳ χολαστικῷ.

Υδασι, καὶ κηποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσω,
καὶ πόντου πληθῶ γέιτονος ἀφροσώῃ.
τερπνὰ δέ μοι γαῖης τε, καὶ ἐξ ἄλός ἄλλοθιν ἄλλης,
καὶ χριπὸς ὀρέγῃ δῶρα, καὶ ἀτροτόμος.
τὴς δ' ὠνέ μοι μίμνοντασ, ἢ ὀρνίθων τίς ἀείδων,
ἢ γλυκὴ προμῆων φθέγμα παρηγορεῖ.

Εἰς ἕτερον προάπιον ὀνομαζόμενον ἔρωτα
ἐν ἀμασειᾷ. Μαριανῷ χολαστικῷ.

Ἡ κελὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου κελὰ δένδρα ταῦτα
πρῆς ἐπιπνεῖων ἀμριδονεῖ ζέφυρος.
ἢ χι καὶ ἔραῆς ἀμαρῦαται ἀνθεσι λειμῶν
πουλαῶ ἰοσεφάων κόσμον ἀνεῖς κελύκων.
καὶ γλυκερῆς φίσσιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω
μαστὸς ἀναθλίβει χαύματ' αὐτῶν,
ὅπποθι δένδρῆεντα γέρον παρανήχεται ἔρις
χῶρον ἀμαδρουάδων ἐνδῖον ἀβροκόμων.
καὶ λιπαρῆς ἐσβόρωι ἀν' ὀργάδα κερπὸς ἐλαίης
θάλλει, ἐρισταφύλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἰ δὲ πέριξ λαλαγαῦσιν ἀιδόνθε δ' ἄδ', μελιζῆ
ἀντιπῶδ' ἄνθη φθέγματος ἄρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως ξένη μή με παρέλθῃς
τόνδε δόμον· λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Δαῦρ' ἴβι βαῖον ὄσῃτα πτωῶν ὑπὸ δασκίον ἄλσος,
ἀμπαυσον κομάτ' ἡγεῖα πλυπανεῖος,
χῶρον ὅπου πλατάων αὐτόρρυτον ἔσ' μέσον ὕδαρ
κελλὰ πολυχρομῶν ἐκπορεῖ σωματός.

ἔκπρόβι πορφύρεϊς ὑπὲρ αὐλακος εἶαρι βάλλῃ
 ὑγρὸν ἴον, ῥοδὴν κιννάμενον κέλυκι.
 ἠνὶ δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λεημῶνος ἔρεψεν.
 ἔκχυτον εὐχάεπς κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παρამείβεται ὄχθη,
 πέζαν ὑποξέων αὐτορύτοιο γάπης.
 ἔτος ἔρωσ· τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν ὀνομα χῶρον
 πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χαρίτων;

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ. 31

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ.

Ἀδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι· τίνοσ εἶ; Πτολεμαίου.
 πόιν; τὸ κρηναία χαρὶν; αὐτ' ὀρεῖται.
 τῆς ποδαπῆς; πάσης· τῆς δὲ τίνασ; ὅς δικολεῖντασ.
 καὶ ξύλον ὀρεῖται; χρυσὸν ὑδέχεται.

Αραβίῳ χολαστικῷ.

Εἰκόνα λογιῶν χρυσέην πόλιν εἶχεν ὁ πάλας,
 εἰ μὴ πόντα δέκη χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Θωμᾷ χολαστικῷ.

Ρητορικῆς φιλέω φρεῖς ἀτέρασ, ὄσηκα μοῦσιν
 πάντων ρητήρων εἰσὶν ὀρεῖότεροι.

σεῖο πόνας φιλέω Δημόθενδσ· εἰ μὴ δὲ λίν
 καὶ φιλαρισείδης, καὶ φιλοθκυσιδίδης.

Μιχαηλοῦ γραμμα-
τικῷ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν ἔν ρήτορα, ἔν στιχοιδόν,
 δίξυγος ἀεπίης ρυβρόν ἀγαλαμένη.
 ὡσ μήτρ ἐπέλεγεν ἐφ' ἡέ, καὶ πόρε τήνδσ
 εἰκόνα, καὶ σοφίης μάρτυρα, καὶ σοφίης.

ΕΕ ἱιγ

Handwritten notes:
 ἡδὲ τὴν
 ἡδὲ τὴν
 96.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

μυμρόιοι δὲ τοκήα, κροίγηπν τέ σιω αὐτῶ
 ἔσησιν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Γαλλιάδα.

Κωφὸν ἀναυδον ὄρων ἔν Γέαιον, εἰ λίθος ἄη
 δ' ἤλιε μαντάνου, τίς, τίνος ἄη λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφύης,

Τίς σε ἔν ὑ λαλιόντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραφε;
 σιγῆς; ἢ καλέεις; ἢ δὲν ὁμοίότερον.

Εἰς τὸ αὐχ.

Εἰκόνας ἀνθρώποισι φίλον γέρας. ἀμὰ Μαρίτω
 ὕβρις, ἐλεγχόμενης εἴδους ἀπρεπίης.

Εἰς ἀγαλμα δῶριπιδου τῶ ῥήτορος.

Ναῖκος δῶριπιδης εἰδῶν κροτέπαυσε πηλῶν.
 ἢ, πρὶν ὁμιρεῖης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φισὶ γὰρ πάσαι, σμύρνη τέλει θέϊον ὄμιρον,
 ἢ κρο δῶριπιδην ῥήτορα γενναμένη.

Αθήλον.

Εἰκὼν Καλλίστου τῶ ῥήτορος. οἰδὲ παρ' αὐτῶ
 ἐρχόμενοι, ἐρμῆ σπένδτε τῶ λογίῳ.

Αθήλον.

Φύρμος με, φύρμον. πυρφόρος, ἔν πυρφόρον.
 ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, ἔν πατέρα ἔν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ. 32

Εἰς κωνωπιῶνα. Γαώλου
 σιλεντιαρίου.

Οὐ βριαρὸν τινα θῦρα, κρο ἢ τινα πόντιον ἰχθῶν,
 ἢ πηρὸν ἀγρῶν πλέγμασιν ἡμετέροις,
 ἀμὰ βροτὺς ἐθέλοντας. ἢ ξητέρα δὲ τέχνη
 ἀνέρα μγῶλον κέντρον ἀλανόμενον,

εἰκὸν θαλίης

ἔκβαλῃς ἀβρώτα μισημβριάοντα φυλάαζ,
ἔδεν ἀφαιροτέρη τείχεος ἀσούχου.

ὕπνου δ' ἀσυφίλικτον ἄνω χάριν· ἀμὰ κῆρ' αὐτῆς
δμῶσθε, μισοσόβου ρύομαι ἀτμίνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῆ.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰ μὴ δὲ κισθῆς
δίντυον ἢ φοίβης, ἀμ' ἀπαλῆς Γαφίης.

ἀνέρα δ' ὑπνῶντα, μίτῳ πλῆωπι κελύπῳ,
ζωοφόρω ἀνέμων ἔδεν ἀτεμβόμενον.

Αθήλον.

Πλῆμασι μὲν σποκός ἔστι, περισφίγξαι πέτινῶν
ἔθνια, κῆρ' ταχινῆς ἐνδοθεν ὀρταλίχου.

αὐτὰρ ἐπὶ σάειν ἐπιτέρπμαι, ἔδεν κελύπῳ
ἐνδοθεν, ἀμ' εἴργω μάλλον ἐπρησμένους.

ἔδεν μὲ τίς λήσθῃ, κῆρ' εἰ βραχὺς ἐπλετο κῶνωψ,
ἢ μετέρῃς διαδύς πλέγμα λινοσασίης.

ἔρτιά που σώζω· μερόπται δὲ λέκτρα φυλάαζω·
ἢ ρά, τίς ἡμῶν ἔστι δεισιώτερος;

Τὸ αὐτὸ εἰς τὰ βλαν.

Εξόμοτος εἶδεν τῆδε παρ' αὐλαίγγι φραπέξῃ,
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης.

μῆτι δὲ νικῆσας μεγαλί' ἔο, μῆτ' ἀπκλειφθεῖς,
ἄχουσο, πῶν ὀλίγην μεμρόμενος βολίδα.

κῆρ' γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφράνεται ἀνδρός·
κῆρ' κῦβος ἀγγέλλει βίνθος ἐχέφρασινης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῆ.

Γαίγνια μὲν τὰδε πάντα· τύχης δ' ἐτερόφορος ὄρμη,
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.

κῆρ' βροτέου βιότου σφαλερόν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβῆλων, νῦν δ' ἀπκλειπόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰνέομεν δὴ κείνον, δὲ ἐν βιότῳ τε, κὺβη τε,
 χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφειρμόσατο.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηνόμοις, τάδε πάγνια τοῖς δ' ἀμολάστοις,
 λύσσι, καὶ ἀμπλακίῃ, καὶ πόνος αὐτόματος.

Ζητῶ σὺ μὴ λέξης τίθει μάχον ὕψατος ἔρων.
 μήδ' ἀναρροιβδήσης ρινοβόλῳ πατάσῳ.

δεῖ γὰρ μήτε πρῆν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
 ἐν σπασδῷ, κλειρῷ δ' ἰδίῳ νέμειν τὸ πρῆν.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινου μέτους ἰχθύσας.

Ἰσλιανθ' ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐτὸ βαλχον ἐδέκτο Θέτις, ναῦ μῦθος ὁ μήρου
 ὁ φέ μὲν, ἀπ' ἄρην πίστιν ἐπιτυμίης.

Εἰς ὄρχοντιδὸν πέλενας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν μὲν ἀιθηραίων, πέλενας βλεφάροισι δουαίης.
 ἦν δὲ σαφρονείης, ἀργυρός ἐμὶ μόνον.

Εἰς κούκελον οἰκίαν.

Ἦν κλείσης μ', ἀνέωγα, καὶ ἦν οἰξίης, κλείσης με.
 τοῖος ἐὼν, πρῆν σὸν δόμον ἔδαιμα.

Εἰς μινσάριον ἔχον τὰ δώδεκα.

ζώδια, καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πάλος ἕτος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη
 δέριεται, ἀντιτύπων τιμπαμένη φαέων.

ἀπανεὸς δ' ἐκέρτερε, καὶ ἀντιθέοντες ἀπῆται
 ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἀροισι τύχη.

Μεσομήδου.

Τῶν ὕελον ἐκόμιζε κόψας ἐργάτας ἀνὴρ.
 ὅς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον ἀσθενῆ.

αἰ δ' ὕελος οἶα κηρὸς ἐξεχέτο παμφάροισι.

Φλοξίν ἐκ πυρου μέλαισι· βαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖσιν
 ὄληδόν ἐκ πυρός ῥέοντά, καὶ τὴν ἐργάτην
 ῥέμοντα, μὴ πεισῶν διαρραγῆ·

ὅτ' δὲ διπύχων ἀνμάς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς Δίσκον· Ασκληπιάδου.

Ἡφαιστὸς μ' ἐτέλεσε χερσῶν χρόνῳ, ὅμῃα κινεῖν.

ἀνδρὸς ἐν θαλάμῳ εἴλετο λαβριδίως.

ἀχίση δ' ἔπερ κρυφίης μνημῆϊόν αὐτῆς.

καὶ μ' ἀσκληπιάδης ἄρε παρ' αἰνεῖσθαι.

Ἀθῆλον.

Ἡφραῖς, ὄσμηρέν κινεῖ δ' ἐκ πυρός ἦλλον, ἐτύχην.

σάισι δὲ καὶ χρυσεῖν γίνομαι ἐν παλάμαις.

ὣδ' εἰ σοὶ ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, αὐτὴν κινεῖ Ἀθήνη.

τέχνης, αὐτὴ δ' εἴδους ἀκρὰ δέδωκε Κύπρις.

Σαμμίον.

Ἐρόσθε μὴ ἀγρῶλοιο δ' ἰαχὸς ἰξάλυ αἰγὸς.

δοῦν' ἐπὶ χλωροῖς ἐσφόμην πετάλοισι.

νῶν δὲ με Νικομάχῳ κεραιὸς ὄσμηρ μοσε τέκτων.

ὄνταν ὕσασ' ἑλικὸς κρατερὰ νῆρα βοός.

Εἰς μινώριον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτά.

Τέταρτ' εἰσιν ἔρωτά· ὁ μὲν, σέρος ἀμρικηλῆσσι.

μικρὸς ἐστὶν· ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαλ' ὄ.

οἱ δὲ δύω παλαιοὶ παρ' ἰχνεσιν· εἴμα δὲ κρύπτη.

μικρῷ γείτονα χῶρον ὅλις γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέαστον.

Βακχῶ, καὶ νῦμφαῖς μέσας ἵταμαι· ἐν δὲ κινεῖ ἄλλοι.

αἰεὶ τόνδε χῶρον παραλείπομενον.

Ἀδέαστον.

Χαλκοτύπῳ τὴν ἔρωτα μεταλλάξασ', ἐποίησε.

τῆρατον· ἐν ἀγύγῳ, ὅπῃ καὶ αὐτὸ φλόγῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Φιλίππου.

Αδριανού ούτους και μὸς τοπαλαί μελίτηρ
 ἀπὶ κ' ἐξασφρόρου βακχιακῆς χάριτος.
 γαῖ κλαθεῖς, κείμαι νοθηλεί' κερτερὸν ἔρκος
 κλήματι, πρὸς ὑπερῶν τεινομένω κλύβην.
 αἰεὶ τι βρομίω λαβρόμεν. ἤγεράν γὰρ
 φρουρῶμεν πισῶς, ἢ νέον ἐκρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. 33

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. Ιουλιανὸς ἀπ' ὑπαρχῶν.
 Οὐκ ἔν ἀναπύσασόντα φύσιν κλύμητιν δριθμῶν
 ἤθελεν ὁ πλάσις Πυθαγόρην τελέσαι,
 ἀμὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτῶρρονι. καὶ τάχα φωνῆν
 ἐνθεν ἀπκρῦππει καὶ πόδ' ἔχων ὁ πλάσαι.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Λύτῃν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος. ὃν μεταφωνῆς
 εἶδες ἀν, εἶγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ιωάννου
 ποιητῆ τῆ βαρβουχῆλου.

Ὡς σοφὸς ὁ γράφας, ζωῶν ὑκ ἐμβαλε κερῶ,
 Σωκράτεος ψυχῆ τῆτο χαριζόμενος.

Σωκράτε, τὰν μορφῶν ἀπμάξασ, αἰθ' ἐν κερῶ
 καὶ ψυχῶν ἐδάης σωκρατικῶν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων ἀθερεμβατεῖν Πλάτων,
 τὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξεραύγεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα δρισοτέλους.

Οὗτος δρισοτέλης, μετῶν χθόνα, καὶ πόλον ἀστρων.

Εἰς τὸν αὐτῶ.

Νῆς, καὶ δρισοτέλους ψυχῆ, τῆπος ἀμφοτέρων εἶς.

Εἰς εἰκόνα Γλυτάρχη. Αἰα-
βίῃ χολαστικῇ.

Σεῖο πλυκλήντα τύπον σήσαντο χερωνῶν
Γλυτάρχη, κρατερῶν ἕβδ' αὐσονίων.
ἢ πῖ παραλλήλοισι βίοις ἔληνθα δόξουσιν
ῥώμης αὐτῶν πλέμοις ἤρμοσας ἐναέταις.
ἀμὰ τεῦ βιοτοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
ἢ δὲ σὺν αὐτῶν γράφαις. ἢ γὰρ ὁμοιον ἔχεις.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐχὴ ποιῶν Λύσιππε γέρον σικυῶνιε πλάτα,
δείκλον Αἰσώπῃ σήσασ τὸ σαμίην
ἢ πᾶ σοφῶν ἔμπροσθεν ἔπει κείνοι μὴ ἀνάγκην
ἔμβαλον, ἢ πρῶθ' φθέρμασι τοῖς σφετέροις.
ὅς δὲ, σοφοῖς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξασ,
καίρων, ὡς αὐτῶν κείθει ἔχεφρονέειν.
Φανκὸν δ' ἢ φηχέα παραίνεσις. ἢ σαμίην δὲ,
τὸ γλυκὺ τὸ μύθος κελὸν ἔχει δέλιαν.

Εἰς Διογένη. Αντιφίλη Βυζαντίου.

Ἡ πύρη, καὶ χλαίνα, καὶ ὕδατι πιπιβεῖσα
μάζα, καὶ ἢ πρὸ πρῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δὲ πᾶσ' ἐκ κερῶμοιο, σοφῶ καὶ μέγα βίσιον
ἄρνια. κὴν τῆτοις ἢν τι περιωότερον.
κόιλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδῶν δρῶντα βωῶτην,
εἶπε, τί καὶ σὲ μάτην ὄσρακον ἢ χροφόρου;

Εἰς τὸν αὐτὸν τῷ αὐτῷ.

Γιγᾶσκει καὶ χαλκὸς ἢ πρὸ χρόνου. ἀμὰ σὺν ἔτι
κῦδος ὁ πᾶς ἀλὼν Διογενεὺς κελβεῖ.
μοῦσος γὰρ βιοτῆς αὐταρκεῖα δόξαν ἔδρασε
θνητοῖς, καὶ ζῶης οἶμον ἐλαφροτάτην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ. 34

Εἰς τὴν βάσιν τῆ ὠρολογίου τῆ εἰς τὴν
ἀφίδα τὴν εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον ἰστίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
καὶ Σοφίης ἀγέχου, φέγγος ἐλευθερίας,
ὠράων σκοπίαζε σοφὸν σημάτωρα χαλιδῶν,
αὐτῆς ἐκ μονάδος, μέχρι δυωδεκάδος.
ὄντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἠνιοχάων,
ἀφρὴν Ἰυλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ωρανὸν ἀχωραῖσα σοφὰ λίθος, ἀδία τυτθῶ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα.

Εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Ραῦλς σιλεντιαρίν.

Ενθάδε μιζύλλοισι δρόμον φαέθοντίδος ἀγλῆς
ἀνέροθ, ὠράων ἀμφὶ δυωδεκάδι.
ὕδασι δ' ἠελίῳ ταλανταύοισι μελάνθους,
ὄθ πόλον ἐκ γαίης μήτιν ἐρεισάμνοισι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Κῆπος ἐν ὄθι χώρος ἀπ' σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανῆς τελέθων, ἔσκεπεν ἠέλιον.
καὶ δὲ παλαιγλήεντα, καὶ ἀφιδιον ἀφρε τελέθαι
Σέργιος ἀφρῆς μυσπόλος φιάδος,
ἐνθα λίθος ταῖς ὄθως, ἀφδίνητον ἀνάγκην
ἐπῆκῆς ἀγγέλλει ἀντυγος ὕρανῆς.

Ἀθιλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἀρμονικοῖσι
γνώμοισιν, ἀφραεὶν τὸν δρόμον ἠελίου.
βακὸς δ' ἀμφιπέπει λίθος ἀντυγος ἠριγενεῖς,
ὠρονόμῳ σοφίῃ, καὶ σκιοῦντι τύπῳ.

σειργίου ἀρχιερέως ἐπερασίησιν ἐφετμαῖς,
 τῶτο σικεργιάθι ἔργον ἐπιχθονίῳν.

Ἀθλον.

Σῆμα θυωδέχμοιρον ἀρεγγέος ἡελίοιο
 βιαάκτις ἀγλώαυ φθεγγόμενον σύματι,
 αὐτ' αἰθλίβομένοιο ποτὶ σινὸν ὕδατος ἀήρ
 αὐλὸν ἀπείλη πνῦμα διωλύγιον,
 θῆκεν ἀθίνακος δῆμῳ χάριν, ὡς αἰεταρῆς
 εἴη κῆν φθοεράς ἡέλιος νεφέλαις.

Ἀθλον.

Μὴ νεμέσα· βαίσισι χάρις, βαίσισιν ὀκηδεῖ.
 βαίος κῆ παφίης, ἐπλιτο κῆρος ἔρωτ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἑκφρασις Χρῆ-
σοδώρου ποιητῆς βιβαίου κοπίτου, τῶν ἀγαλλμάτων τῶν
εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, καὶ ἐπιγράμμενον τῷ Ζηνὶ
Ξίπκου. Ἐτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἰσχυρῷ
δρομῆ κωνσταντίνου πόλεως ἠνείσχων.

Εἰς

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

Ηΐφροβος μὲν πρῶτος ἐὺ γλῶττι
 ἐπὶ βωμῷ,
 ἔστατο τολμῆς, κειορυσμένος,
 ὄβριμος ἤρωσ,
 τοῖος ἔων, οἷός περ ἐπ' ἄρνυ μένω
 Μενελάω

περὸ μένων ἠντήσεν ἔων προπαύριθε μελάθρων.
 ἔστατο δὲ προβιβῶντι πανέικελος. αὐδ' ἐπὶ κῶσ μω
 δόχμιος ἦν. μανίη δὲ κευφότα νῶτα σωέλκων,
 θροίμυ μένος. ξυαῖαιρεν. ἔλιασε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
 οἷά τε δυσμένεων μερόπων πεφυλαγμένος ὄρμην.
 λαίη μὲν, σάκος αὐρῦ προίχετο. δεξτερεῖ δὲ,
 φάσχανον ὑφ' ὄσ' αἴειρεν. ἐμελλε δὲ μαινομένη χεῖρ
 ἀνέρος ἀντιβίς κητὰ χροδὸς αἶορ ἐλάσειν.
 αἷ' ἔχαιλον ἐβηκε φύσις πειθῆμονα λύαη.

Εἰς Αἰχίνην ῥήτορα.

Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε νοῦμονος ἀνθεα πειθῶς
 Αἰχίνης. λασιῆς δὲ σωείρου κήκλα παρείης,
 οἷα πολυφροχάλοισιν ἀεθλαίων ἀγορῆσι.
 εἴνετο ἐπὶ πυκινῆσι μελιδῶσιν. ἀρχιδ' ἐκείνη.

Εἰς Ὀρίσοτέλην.

Ἦν Ὀρίσοτέλης, σοφίης πρόμος. ἰσάμενος δὲ,
 χεῖρε περιπλέγδην σωείραθεν. αὐδ' οἷ' χαλκῷ
 ἀφθόγγω φρένας εἶχεν ἀεργέας, αἷ' ἐτι βυλὴν
 σκεπτομένη κήν ἔϊκτο. σωιστάμεναι δὲ παρειαί,
 ἀνέρος ἀμφιέλιαν ἐμανταύοντο μενοιήν.
 κῶ' ἔροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παιανίων Δημητρός ἔπρεπε σάλπιγγε,
 ῥήξης ἀκελαίοιο, πατήρ σοφός, ὃ πρὶν ἀθίνας
 πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυροδὸν ἀνάλασ.
 αἴψ' ἔκ' ἠρεμέων διεραίνετο. πυκνὰ δὲ βουλήν
 ἐσπώφα. πυκινὴν γὰρ εἶδετο μήτιν ἐλίαν,
 οἷα κατ' ἀόλων τεθωμένους ἠμαθίων.
 ἢ τάχα κεν κοτέων, προχαλὴν ἐφθέγγετο φωνήν,
 ἀπνοον αὐδ' ἄνευτα τιθεῖς τύπν. αἰεὶ τέχνη
 χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγίδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἰσατο δ' ἀρίποιο φερώνυμος. ὡς δὲ δονάω,
 λάβρη ὑπὸ κραδίην τρογυκῆς ὠμίλει μύσσαις,
 ἔργα σαφροσώης διανύμενος. ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
 οἷά τε καὶ θυμέλησιν ἐν ἀττίσι θύρσα τινάσων.

Εἰς Γαλαίφατον.

Δάρνη καὶ πλοκαμίδα Γαλαίφατος ἔπρεπε μάντις
 σεφόμενος. δόκειεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.

Εἰς ἠσίοδον.

ἠσίοδος δ' ἀσκραῖος, ὃ ρεῖάσιν εἶδετο μήσαις
 φεγγόμενος. χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύαν,
 ἐνθειον ἰμείρων ἀνάγην μέλος. ἐγγύθει δ' αὐτῆ,

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιπλόος πάλιν ἄλλος ἐν φοιβηίδι δάρνη
 κοσμιθεῖς Πολύειδος. ἀπὸ σμαμάτων δὲ τινάξαι
 ἤθελε μὲν κλαδίη μαθεοπρόπν. αἰεὶ τέχνη,
 δεσμῶ ἀφωνήτω κατερήτυεν. ὃ δὲ σὺ μολπῆς

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὐνάσας ἀβρόν ἐρωτα Σιμωνίδη, αἴψ' ἐτι χορδῆς
 ἰμείρης. ἑρὴν θεὸν λύρην ἔχειρσιν ἄρασας.

ὦρελιν ὁ πάλασσε Σιμωνίδῃ, ὦρελε χαλκῶ
 συνηράσαι μέλος ἠδύ, σὲ δ' αὖ καὶ χαλκὸς ἀνασθῆς
 αἰδόμενος, ῥυθμίσει λύρης ἀνήχῃε μολπῆν.

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν ἀναξιμένης νοερὸς σοφός, ἐν δὲ μινονῆ,
 δαιμονίης ἐλέλιξε νοήματα ποιήσασα βελήσ.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεοπόδης δ' ἄρα μάντις εὐσηκός ἴσατο Κάλχαντα,
 οἷά τε θεασίζων, ἐδοκεῖ δὲ τε θέσφατα καθέπει,
 ἢ στρατῶν οἰκτεῖρων ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
 δευμάτων βασιλῆα πλυχύσοιο μυκῆνης.

Εἰς Πύρρον, ὃν καὶ Νεοπόλεμον.

Δέριό μοι σπύμνον πῶλιπῶρβιον ἀεαιδῶν
 Πύρρον ἀχιλλείδην, ὅσον ἠθέλε χερσὶν ἐλίπειν
 τὰ χεῖρα χαλκῆντα· τὰ, μή οἱ ὦπασε τέχνη.
 θυμὸν γάρ μιν ἔτανεν, ὃ δ' ὕψοσε φαίνεται λούσων,
 οἷά περ ἠνεμόεσαν ὄσ' ἴλιον ὀμίμα τιταίων.

Εἰς ἄμυμώνην.

Ἦσο δ' ἄμυμῶνι ῥοδοδάκτυλος, εἰσοπίσω μιν,
 βόσρουχον ἀκρήδεμνον εἴης σωέεργον ἐθειρῆς.
 θυμὸν δ' εἶχε μέτωπον ἀνατίλλουσα δ' ὀπωπῆς,
 εἰνάλιον σιοπίαζε μελαχράτην παρακοίτην.

Εἰς Προσειδῶνα.

Εγγύθι δ' αὐρὺς περνος ἐφαίνετο κυανοχάτης,
 θυμὸς ἐὼν πλόκαμον δὲ κωθῆμένον εἶχεν ἐθειρῆς.
 καὶ διερὸν δελφίνα προίχεται, χερσὶ κομίζων
 δῶρα πλυζήλοιο γάμων μνηστήρια κῆρης.

Εἰς Σαπφῶ.

Πιερικὴ δὲ μέλιαια λιγυθροὸς ἔζητο Σαπφῶ
 λειβιάς ἠρεμέουσα, μέλος δ' ἔνυμνον ὕφαινειν
 σιγαλαῖς δοκέειεν ἀναφαιμένη φρένα μύσσης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἰπήκει φηπιδιλάλος· ἦν δ' ἄρα χαλκῷ
 εἰσοπίσω σφίγξασ ἀδελτον πλόκον· αἰὲν ἰὸν χαλκῷ,
 γυμνὸς ἐνν, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν ἀπόλλων
 γυμνώσαι δεδάικεν ἀλιθέα δῆνεα μοίρης,
 ἢ ὅτι πᾶσιν ὁ μῶς ἀναπράγεται· ἠέλιος γὰρ
 φοῖβος ἀναξ· κερθαρὴν δὲ φέρει πλεσιπότην ἀγλήν·

Εἰς ἀφροδίτην.

Ἀρχὴ δὲ Κύπρις ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νῶροπι χαλκῷ
 ἀγλαίης φασάμιγγασ· ἀπὸ σέρνοιο δὲ γυμνῆ
 φαίνετο μαι, φάρος δὲ σιωήγαγεν ἀντυγι μηρῶν,
 χρυσεῖη πλεκθμίθασ ὕποσφίγξασα κελύπηρη·

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθεικα, περισίλβοντα νοήσασ
 ἀγλαίη· χαλκῷ τὸρ ἀνέπλεκε κελύκος αὐγῆν,
 τοῖος ἐὼν, οἶος περ ἐν ἀτθίθι μητέρι μύθων
 ἀνδράσι κερκοπίθισι πλύφρονα μήτιν ἀείρων·

Εἰς Χρῦσιν.

Χρῦσις δ' αὐτὴν ἱερὰ πέλασ ἴστατο, δεξιτερῆ ἰδίῃ,
 σκῆπτρον ἀναχόμενος φοιβύϊον· ἐν δὲ κερνήνῃ,
 σεμνα φέρων· μετέβει δὲ κερθόμενος ἔπρεπε μορφῆι
 οἷά περ ἠρώων ἱερὸν γένος· ὡς δοκέω δὲ,
 ἀφείδην ἱκέτανε· βαβὺς δὲ οἱ ἦνθες πώγων·
 κερθαναῖς ἀπλατος ἐσῦρετο βούβυς ἀθείρης·

Εἰς ἱὺλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ἱὺλιος, ὅς πτε ῥώμην
 ἀντιβίων ἔστειν ἀμερήτοισι βοείαις,
 αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων·

ὄλεξίτερη δὲ κεραιὸν ἀτάλλιτο χειρὶ κομίζων,
 οἶα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀκνών.

Εἰς Γλάτωνα.

Εἰς ἡμῶν δὲ Γλάτων θεοεικελός, ὁ πρὶν ἀθήνας
 δείξασ κρυπῶα κέλευθα θεοκράτων ὄρετάων.

Εἰς ἄφροδίτην.

Ἄλλην δ' ἀπατέρειαι ἰδὼν χρυσῆν ἄφροδίτην,
 θυμὸν παμφανόωσεν. ἐπὶ σέρων δὲ θαίνης,
 αὐχένος ἐξ ὅ παταίο χυθεὶς ἐλελίζετο κενός.

Εἰς ἔρμαφρόδιτον.

Ἰσάτο δ' ἔρμαφρόδιτος ἐπήρατος, ὃ δ' ὄλος ἀνὴρ,
 ἔτε θυμῷ. μικτὴν γὰρ ἔην βρέτας. ἢ τάχα κῦρον
 Κύπριδος ἀκόλοιο, καὶ ἔρμάωνος ἐπίφεισ.
 μαζῶς ἰδὼ σφριγόντας ἐδείκνεν οἶα τε κῦρη.
 γῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος ἀέδ' ὄς,
 ξανθῆς ἀλαίης πεκερασμένα σήματα φαίνον.

Εἰς ἠρίνναν.

Γαρβενικῆ δ' ἠρίννα λιγύθροος ἔζετο κῦρη,
 ἔμῖτον ἀμφαρώσα πλῆλοπον, ἐμ' οἶ σιγῆ
 περικῆς ῥαδάμιγγας ἀπταλάσσα μελίανης.

Εἰς Τέρπανδρον.

Μῆτε λίπης Τέρπανδρον εὐθροον. ἢ τάχα φαίης
 ἔμπροσθ, ἢ κ' ἄρθογγον ἰδεῖν βρέτας. ὡς γὰρ ὄτω,
 κινυμένας πρᾶπίδααιν ἀνέπλεκε μύσιδα μολπῆν,
 ὡς πρὶν δινάεντος ἐπ' ἀρώταο ῥαάων,
 μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήσων ἀείδων,
 ἀρχεμάχων κακόπτας ἀμυκλαίων κατήρων.

Εἰς Γερικλῆν.

Ἥσασάμην δ' ὀρώων σε Γερικλεβ, ὅτι καὶ αὐτῷ
 χαλκῷ ἀναυδῆτω δημιγῶρον ἦθος ἀνάπεις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὡς ἔτι κειροπίδησι θεμισπύων πολιήταις,
 ἢ μύθον ἑνταῶν πελοπήγον, ἰστάμενος δέ.

Εἰς Γυθαγόραν.

Ἐπρίπε Γυθαγόρης σάμιος σοφός. αἴψ' ὦν ἀλύμῳ
 ἐνδίαειν ἐδόκανε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκῷ,
 πλημμύρων νοεῖσι μελιδόσιν. ὡς τὸρ οἴω,
 ἕρανὸν ἄχραντοισιν ἐμέριε μοαῶν ὀπωπᾶς.

Εἰς Σπσίχορον.

Σπσίχορον δ' ἐνόησα λιγυῆρον. ὃν πρὶ τᾶα
 σικελίῃ κῶν, ἔφερβε. λύρης δ' ἐδί' ἔαξεν ἀπόλλων
 ἄρμονίην, ἔτι μηρὸς ἐνὶ σπλάγχθοισιν ἐόντα-
 τᾶ, γὰρ τικτομένοιο, κῶν δὲ φάσις ἄρτι μολόντος,
 ἔκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ σμαῖτασιν ἀνδῶν
 λάβρη ἐφειζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπῆν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἄβδῆρων Δημόκριτε, κῦδος ἄρουρης,
 ὅπι σὺ κελλιπῆσιο φυῆς ἐφράσασθε σμῆς,
 λεῖπᾶ διακρίνων πλυτῆμονος ὄργια μύσης.
 ἀεὶ δὲ σφαλερᾶς ἐγέλασ βιότοιο κελύθης,
 αὐ εἶδῶς, ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰῶν.

Εἰς Ἡρακλῆν.

Ἡρακλῆς δ' ἀνίπλον ἐδείκνυε κῦκλον ὑπῆνης,
 μήλα λεοντοφόνῳ παλάμη χεύσασα κομίζων,
 γαῖης ὄλβια δῶρα λιβύτιδος. ἐγγύθει δ' αὐτῶ.

Εἰς Αὐγῆν.

Γαλλάδος δῶντιερα παρίτατο παρθένος Αὐγῆ,
 φᾶρος ἐπισείλασα κρητομαδόν. ἢ τὸρ ἐβείρας
 κρηδέμνω σωείργην. ἑᾶς δ' ἀντείνετο χεῖρας,
 οἶα τε κικλήσκασα Διὸς γλαυκῶπιδα κῆρην
 ἄρκυδιῆς τελέης ὑπὸ δ' ἄρα δ' ἄσ' ἔλαβι γαῖης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωάδος βλάστημα σακισσάλον, ἰλαθὶ λάμπων
 Αἰνεία, βράων βουληφόρε· σάϊς γὰρ ὀπωπαῖς
 ἀγλαΐης πνεύουσα σοφῆ περιλείβεται αἰδώς,
 βῆσκειλον ἀγγέλλουσα γένος χρυσοῦς ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέουσαν.

Ἠλασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενθήμερον κόσμῳ,
 οὐγγαμον Αἰνείαο κητάσκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐτῆς
 ἀμφοτέραις κηδέμενον ἐφελκυσάσα παρειαῖς,
 πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκεί χροῶ πέπλῳ,
 διατέ μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
 ἀρεῖ δουρίκητον ἐμαντῶντο τιθήνην,
 ἴλιον ἀργείοισιν ἐλμέγον ἀσπίδιώταες.

Εἰς ἕλενον.

Οὐδ' ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο· παρὶ δὲ νηλῆς
 φαίνεται, δινάων ἔτι περ χόλον· ἦν κὶ αἰείρων
 δεξιτερῆ φιάλην ἐπιλοῖβιον· ὡς δοκέω δὲ,
 ἐθλαῖ μὲν ἀργείοις μαντῶντο· κηδὲ δὲ τιθήνης,
 ἀθανάτοισι ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχῃ δ' ἔσηκε ῥοδόσφυρος ἠετιῶνι,
 ἔτι γόνυ σαλαόουσα πολύστονον· ὡς γὰρ ὀϊῷ,
 ἔπω ἐπὶ πολέμῳ κορυβαέολος ἠρίπην ἔκτωρ,
 ἔδὲ φερεακίεων ὑπερήνορθε ὑδὲ ἀχαιῶν,
 δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην.

Εἰς μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μελέλαον ἀρήϊον· λη' ἐπὶ νίκη
 γηθόσμων· κηδὲ δὲ γὰρ ἐβάλλετο χάσματι πολλῷ,
 δερκόμενος ῥοδόπῃ χαι' ἀμόφρονα τωδ' αἰώνην.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α Ο Τ

Εἰς ἑλένην.

Ἡρασαμην δ' ἑλένης ἔραρον τύπον, ὅπῃ κῆρ' αὐτῶ
 χαλκῶ κῶσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀλλὰ ἴη τῶρ
 ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα κῆρ' ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσεύα.

Ἦν κναῖς δὲ πραπίδαριν ἀγάλλετο δῖος ὀδυσσεύς·
 ἢ τῶρ ἔην ἀπάνανθε πλυστρέπιοιο μενοιῆς,
 ἀἷ' ἔτι κόσμον ἔφρανε σοφῆς φρενός· ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
 κῆρ' χαλῶν· βροῖην τῶρ ἔζηθε πᾶσαν ὀλέασι
 ἧσι δολοφροσώησι· σὺ δ' ἔκτορος ἔννεπε μήτερ,

Εἰς ἑκτίβην.

Τίς σε πλυτλήμων ἑκτίβη τόσα δάκρυα λείβειν
 ἀθανάτων ἐδιδάξεεν, ἀφρωνήτω ἐνὶ κόσμῳ;
 ἢ δὲ σε χαλκὸς ἔπαισεν δῖ' ἕζος, ἢ δὲ σε τέχνῃ
 ἄπτοος οἰκτεῖρασα δυσσκλητός ἔχθε λύπης·
 ἀἷ' ἔτι δακρυχέεσσα, καρίτασαι· ὡς δὲ δοκαῖω,
 ἢ κ' ἔτεδυσήνου μόρον ἔκτορος, ἢ δὲ τελαϊνῆς
 ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεα, ἀἷ' ἀπεσοῦσαν
 παρὶ δ' αὖ σὴν· φᾶρος τῶρ ἔπικρεμῆς ἀμφὶ προσώπῳ,
 πῆματα μὲν δεινῆσι· ἀπαγγέλλοισι δὲ πέπλοι,
 πένθος ὑπεβρύχιον, κεχάλασμένοι ἀχρὶ πεδίλων·
 ἀλγί' γὰρ πυμάτω δίδουσαι φρένα· κῆρ' δὲ παρειῆς,
 δάκρυα κῆρ' σκαλαῖς· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνῃ,
 ἀπλετον ἀγγέλλουσα δυσσκλητός ἀχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον· ἀἷ' ἐνὶ στήθε
 μεμρομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπατο λύπης,
 διὰ τε θιασίζουσα πανύστατα πῆματα πάφης.

Εἰς

Εἰς Γύρρον.

Γύρρος δ' ἄλλος ἔην Πτολιπόρβιος, ἦν ἐπὶ χαίτας
 ἱππηόμον φυφάλαγαν ἔχων ἦν ἔχας ἑλίανων,
 αἷ' ἄρα θυμὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχουον εἶχεν ὑπὸν.
 δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἔην ἐπιμάρτυρα νήης,
 λοξὰ Πολυξείην βαρυδάκρυον ὄμμασι λούων

Εἰς Πολυξείην.

Εἰπὲ Πολυξείη δ' ἀσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
 χαλιῶν ἐν ἀφθόγγῳ πεκρυμμένα δάκρυα λείβειν.
 πῶς δὲ τεῶ κρήδεμνον ἐπειρύασα προσώπῳ,
 ἴσασαι αἰδομένη μὲν ἀλίγκιος, αἷ' ἐνὶ θυμῷ
 πένθος ἔχας. μὴ δ' ἄ σε τίδ' ἔθρον ὀλέασθαι
 ληΐδα Γύρρος ἔχας φθιώτιος; ὅδ' ἔ σε μορφῇ
 ἴσασα, τοξάσασα Νεοπτόλεμοιο μενοιήν,
 ἢ ποτε θιράσασα τεῦ γενετῆρα Φοινῆος,
 εἰς λίνον αὐτοκέλευσον ἀελπίος ἦεν ὀλέθρου.
 καὶ μὰ τὴν ἐν χαλιῶν νοερόν τύπν. εἴνυ' σε τοῖνυ'
 ἔδρανε Γύρρος ἀναξ. ταχά κεν ξιωνίνα λείβων
 ἦντο, παρῶς προλιπὼν μνημῆϊα μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τὴν λοκρῶν.

Ἦσα μιν δ' Αἴαντα, τὴν, ὄβριμόθυμος ὀτλάει
 λοκρίδος ἐσπέρμινε πελώριος ἔρνος δ' ἄρρης.
 φαίνεται μὲν νεότητι κηχσμένος. ὅδ' ἔ τὸν ἦεν
 ἀνθεὶ λαχάνετι γεννάδος ἄλλα χαράξασ.
 θυμὸν δ' εἶχε ἅπαν σιβαρὸν δέμας. ἦν ῥέ η' δὲ
 βεβριθῶς, ἐλέλιξε μαχήμενος οἶτρον ἐνυῖς.

Εἰς Γάριν.

Αἰδομένη μὲν εἴοικεν ὁ Βηκόλος. εἶχε δ' ὀπωπὴν
 παλομένην ἐτέρωσε δισίμετρος. αἰδέτο γάρ πῃ
 οἰόντην βαρύδακρυ ἰδέειν κερνιτίδα νύμφην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζειν· ἔζειε πικρῷ
 ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα· Γάριν δ' ἔκλεινε λαθῶσα
 ὄμματι μηχανομένῳ· κρυφίην δ' ἠγγειλεν ἀπειλήν,
 δεξιτερῇ βαρῦποσμον ἀνανομένη παρακοίτην·

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλαισμοσῶν δεδαημένος ὄβριμος ἀνὴρ·
 εἰ δὲ Φίλων ἦκουε, πελώριος· εἴτε Φιλάμμων,
 εἴτε Μίλων σικελῆς ἔρμα χθονός, οἶδεν ἀπόλλων·
 ὃ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρίναι, καὶ αἰεῖσαι
 ὄλωμα βαρσαλέυ κλυτὴν ἀνέρος· ἀμὰ καὶ ἔμπης,
 ἔπνεεν ἠγορέην· λάσιος δὲ οἱ εἶλητο πῶγων,
 καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρὰ,
 καὶ κεφαλῆς ἔθριαγον ἐθειράδου· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
 μυῶνδε μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταβέντοβ
 Ἰηχαλεοῖ· δοιοῖ δὲ σαισιταμένων καλαμῶν
 ἀρέου ἐσφηνῶντο βραχίονδε ἠῦτε πέτραι,
 καὶ ταχὺς ἀκηέντι τένων ἐπανίστατο νῶτω,
 αὐχένος ἀγνώμῃσιο περὶ πλατῶ ἀλλῶν ἀνέρπων·

Εἰς Δάρητα.

Αὐαλέω δὲ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἰμάντι,
 πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠγορέης δὲ
 ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπῃσιον ὀπωπᾶς·

Εἰς ἔντελλον.

Ἐντελλος δὲ Δάρητος ἀναντίον ὄμμα τιτάνων,
 γγοφρούς μύρμηκας ἐμάνετο χερσὶν ἐλίανων·
 πυγμαχίης δ' ὠδινε φόνος διψῶσαν ἀπειλήν·

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρκιδ' μοι Χαρίδημον, ὃς ἀτθίδος ἦγε μονάων,
 κηροπίδην στρατὸν εἶχεν εἴης πειθήμονα βουλῆς·

Εἰς Μελάμποδα.

ἦεν ἰδὼν ἀγλαίο Μελάμποδα·μαντιπύλον μὲν
 ἱερὸν εἶδος εἴφαινε·εἴοιε δὲ θέωνιδος ὀμφῆς
 σιγηλοῖς σωματέων θεοπρόπον ἄσματιτάνην.

Εἰς Γάμβου.

Γάμβου ἦν πρώτων βυλιφόρος·αἴτι δὲ γέν
 ὄπω μῆτιν ἐπαυσε κατ' ἄρχειων στρατιῶων.

Εἰς Ουμοίτην.

Δημοτέρων δὲ νόημα πολὺ πλοκον εἶχε Ουμοίτης,
 ἄμφασίης πελάγεταιν ἐελμένος·ἢ τὸρ ἐφκει
 σκεπτομένω τινὰ μῆτιν ἐτι πρώταιν ὑφαίνην.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχρὺ μὲν ἐκαλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι.
 ὃ τὸρ ἐτι φρεσὶν εἶχε κυλιδομένοιο κυδοιμῶ,
 τερομένοιο φάσαι τεκνὶν παῖνονα βυλῆν.

Εἰς Κλύτιον.

Εἰσῆκει Κλύτιος κῆ ἀμήχανος·εἶχε δὲ δαίαις
 χείρας ὀμοπενέας, κρυφίης κήρυκος ἀνίης.

Εἰς Ἰσοκράτην τὸν

ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥήτης ἰσόκρατες, ὅτι σὺ χαλκῶ
 κόσμον ἄρης·δακίης γὰρ ἐπίφρονα μήδεια φαίνην,
 εἰ καὶ ἀφωνήτω σε πόνω χαλκῶσατο τέχνη.

Εἰς Ἀμφιά-

ραον.

Ἔστιν δ' ἀμφιάρης ἔχων περιλαμπέα χαλκῆν
 σέμματι δαφνάω·κρυφίην δ' ἐλέλιξεν ἀνίην,
 θεασίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
 ἀνδράσι δ' ἄρχειοισιν ὑπόροπον ἡμαρ ὀλέα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἄλλαν.

Ἀλλὰ δὲ στήκει χρυσολόγος, ὄντινα φασί
μαντιπλόου γενετῆρα θεοφραδέος Πολυγίδου.
ἀν' πέταλῳ δὲ κόμισ ἐσμμένος ἔπρεπε δάφνη.

Εἰς ἀπὸλλωνα.

Εἶδ' ὄν ἀκείρετό μιν ἕκτεν θεόν· εἶδ' ὄν αἰοιδῆς
κείρανον, ἀτμίτοισι κέκασμένον ἄνθεσι χλαίπῃ.
εἶχε γὰρ ἀμροτέροισι κόμισ με μερισμένον ὡμοῖς
βόστροχον αὐτόελικτον· ἔλιασε δὲ μάντιν ὀπωπῆν,
οἷά τε μαντοσαῶν μεροπήϊα πῆματα λῦων.

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὄβριμόθυμος ἦν τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶταν ἵπλον ἔχων· ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι παρῶν· πλοκῆ μὲν δ' ἐσφίγγετο μήρη.
ἔ γὰρ ἦν βυφάλειαν ἔχων, ἔη ἔρχος ἐλίαν,
ἔ σάκος ἐπαβόειον ἐπαιμαδόν· αἰμὰ τοκήος
βαρσαλέην ἀνέφαιγεν ἀγνορίην τελαμώνος.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἰσάτο Σαρπηδῶν λυκίων πρόμος ἠνορέη μίει,
φρικτὸς ἦν ἀπαλοῖς δὲ κροσφρέειαν ἵπλοισι
οἶνοπρὸς ἄκρα χάραιε γενειάδος· ἀμφὶ δὲ χλαίταις
εἶχε κόριον· γυμνὸς μίει ἦν δέ μασ· αἰμὴν δὲ μορφῆ
σπέρμα δίδος σήμαινε· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Εἰς ἀπὸλλωνα.

Καὶ βίτος ἀχάτης βιπιδιόλοος ἦεν ἀπὸλλων.
κελὸς ἰδείν· πλοκῆ μὲν δὲ ἐλίξε ἐπιδέδρομεν ὡμοῖς
ἀμροτέροισι· ἐρατὴ δὲ θεῶν διεφάνετο μορφῆ

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ. ΚΑΤΑ ΤΟΝ

Χαλκῶ κόσμον ἄρουσα. θεὸς δ' ἐτίθειεν ὀπωπῆν,
οἷά τε μαντιπλόισιν ἐπὶ τριπόδεσσιν ἀκούων.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ βριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν ἀφροδίτην,
Φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον. ἀμφὶ δὲ μαλ' οἷς
κεῖσδ' ἔλιξ κεχάλαστο. χάρις δ' ἐννήχιστο κεῖσδ'.

Εἰς Ἀχιλλεῖα.

Δι' ἄχμητ' ἄνιγλος ἐλάμπετο δῖος Ἀχιλλεῖς,
τυμνὸς ἐὼν σακείων. ἐδύνατο μὲν ἔγχος ἐλίαν
δεξιτερῇ, σκαυῆ δὲ σάκος χάλκειον αἰερεῖν
χίματι τεχνήντι. μῦθον δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλῆν,
θάρσει πολέμηντι τεθυμένος. καὶ γὰρ ὀπωπῆν,
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, δρῆτόν αἰανιδάων.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ Ἑρμῆς χρυσοῦράπις. ἰσάμενος δὲ,
δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρουε δεσμὰ πεδίλων,
εἰς ὄσδ' ἄϊξαι λελιημένος. εἶχε γὰρ ἦδη
δεξιτὸν ὀκλαζόντα βοὸν πόδα. τῷ ἔπι, λαίην
χεῖρα ταβείσαι, ἔπεμπεν δὲ αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε παρὸς ἀνακτος ἐπιροπόωντος ἀνύων.

Εἰς Ἀπυληῖον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἀσβεστοῦ λατινίδος ὄργια μύσθις
ἄζετο παπῶάνων ἀπυληῖος. ὄντινα μύσθιν,
αὔσονις ἀρρήτῃ σοφίῃς ἀνεβρέφατο σειρήν.

Εἰς Ἄρτεμιν,

Φοῖβη δ' ἔρσιφοῖτος ὁ μόγγιος ἴστατο κῆρυ
ἄρτεμις. ἀλλ' ἔπειθ' ἐκινβόλον, ἢ δὲ φαρέρην
ἰσοδόμον κατέχουσα κατωμαδόν. ἦν δ' ἐπὶ γένων
παρθένιον λέγωντον ἀναζωθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τριχὸς ἀκρῆδε μνον ἀνιεμένη πλόμον αὔραις.

Εμφρονα χαλκὸν Ὀμηρος ἐδείκνυεν, ὅτε μειομένης
 ἄμμορον, ὅτε νόον κεραιμένον, αἰετὰ μύθους
 φωνῆς ἀμβροσίης ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
 ἢ καὶ χαλκὸν ἐχάνεν ὁ μὲν θεὸς εἰδὲ μορφῆς.
 ἢ γὰρ ἐγὼ κέτ' ἀθυμὸν ὄϊομαι ὅππῃ μιν ἀνὴρ
 ἐργοπόνος χάλκονσε παρ' ἐχαριῶνι θαλάσσῃ,
 αἰετὰ πηλύμιτις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθνήν,
 εἶδος ἐπιταμένῃ τ' ἐφύκεν. ἐν γὰρ Ὀμῆρῳ
 αὐτὴ ναιετάησα, σοφὴν ἐφθέγγετο μολπήν
 σιώνομος ἀπόλλωνι. πατήρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς,
 ὅσ' αὖτο θέτος Ὀμηρος. εἶητο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 γηραλέῳ. ἢ δὲ γῆρας, ἔην γλυκύ. τῶτο γὰρ αὐτῷ
 πλειότερην ἔταξε χάριν. κενέραςο δὲ κόσμῳ
 αἰδούῃ τε, φίλῳ τε. σέβασ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
 αὐχένι μὲν κῦπῶντι, γέρον ἐπεσύρετο βόϊσιν,
 χαλκῆς εἰσοπίσω πεφορημένος. ἀμφὶ δ' ἀκουῶν
 πλαζόμενος, μεχάλαστο. κέτ' ὀρῶντο πῶγων
 ἀμυρταθεῖς. μαλακὸς δὲ, καὶ ἀφροχός. ἢ δὲ γὰρ ἦεν
 ὀξυτενῆς, αἰετὰ ἀρῆς ἀπεκαύετο, κελλος ὑφαίνων
 σῆθει γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἐπ' ἀποκέρμῳ δὲ μετώπῳ,
 ἦσο σαοφροσύνῃ κεραιφόρος. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρῳς
 ἀμφοτέρωσ' προβλήτῃσ' ἐύσκοπος ἐπλασε τέχνη.
 ἢ τι μάτην. φαέων γὰρ ἐρημάδ' ἦσαν ὀπωπαί.
 αἰετὰ ἢ ἦν ἀλατὴ ἐκαλίγχιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
 εἶητο γὰρ κενεῖσ' χάρις Ὀμμοσιν. ὡς δὲ δοκούσιν,
 τέχνη τῶτο τέλειεν, ὅπως πάντ' αἰ φανείη
 φέγγος ὑπ' ἀραδίῃν σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
 δοῖαι μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκὼιάνοντο παρειαί,

Ζήραϊ ρικνύνεντι κατάχεται. αἰὲν ἐκείναις,
 αὐτογενὴς χαρίτεσι σωέστος ἴσανεν αἰδώς.
 Πιερίκῃ δὲ μέλισσα, περὶ σῶμα βέτον ἄγατο,
 κηρὸν ὠδίγυσα μελισσῆς. ἀμφοτέρῃσ' δὲ
 χείρασ' ἐπ' ἀμύλησι τιθεῖς, ἐπερίδωτο ῥαβδῶ,
 οἶα περ ἐν ζωῶσιν. ἔην δ' ἐκλίπεν ἀκουῖν
 δεξιτερῆν. δόκειεν δὲ καὶ ἀπὸλλωνος ἀκμήν,
 ἢ καὶ περὶ δῶν τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῶ,
 σκεπομένῳ μὲν ἔγυτο. νόος δὲ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἐξ ἀδύταν πεφόρητο πλυστρέπιοιο μειοιῆς,
 Πιερίκῃς σφρήνος ἄρηϊον ἔργον ὑφαιών.

Εἰς Φερεκῦδην.

Καὶ σύριος σελάριζε σαφροσαῖν Φερεκῦδης
 ἰσάμενος. σοφίης δὲ θεοδέα κέντρα νομοῖων,
 ἕρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Καὶ σοφὸς Ἡράκλειτος ἔην θεοείκελος ἀνὴρ.
 ἔνθεον ἄρ' ἁΐης ἐφέσου κλέος. ὅς ποτε μοῦνος
 ἀνδρομέης ἐκλαεν ἀνάκλιδος ἔργα γενέθλις.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἄβρὸς ἔλαμπεν δῶισανόδιο Κρατῖνου,
 ὅς ποτε δημόβοροισι πλυανύχοισιν ἰώνων,
 θυμοδακείς ἐθώσεν ἀκοντισῆρασ' ἰάμβυς,
 κῶμον ἀεξήσασ' φιλοπαύμονος ἔργον ἀοιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Ε. σῆκει δὲ Μένανδρος. ὅς ἀπύργοισιν αἰθνήαις
 ὀπλοτέρῃ κῶμοιο σελασφόρος ἐπρεπεν ἀστῆρ.
 πλλῶων γὰρ ἔρωτάσ' ἀνέπλασε παρθενικῶων,
 καὶ χαρίτων θεράπντασ' ἐζείνατο πᾶσ' ἰάμβυς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀρκαγὰς οἰσηνέντας ἀιδνώτοιο κορείης,
 μίξασ' σε μνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἀνθος αἰοίδης
 Εἰς Ἀμφιτρούωνα.

Ἀμφιτρούων δ' ἤστραπεν, ἀπειρογάμῳ πρόχαδάρῳ
 σελάμενος. πᾶσιν μὲν ἔϋσκοπος εἶδ' εἶτο μάντις·
 αὐτὸς μάντις ἔην. ταρβίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
 σέμμα πλυθρέπιοισιν ἐπαύμενον εἶχεν ἐθειράς,
 ἀλκμίνης μινέχραμος δ' αἰσούρης παρακοίτης.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιξεν ἐὼν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
 δῖά περ ἰσορίας δημοζόρον ἦθος ὑφάειων·
 δεξιτερὴν γὰρ ἀνέχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
 σπάρτης πικρὸν ἄρνα, καὶ αὐτῶν κερκοπιδαίων,
 ἢ λλάδος ἄμιτῆρα πλυθρέπιοιο τιθύνης.

Εἰς Ἡρόδοτον.

Ὅδ' ἀλικθρασὸς με παρέδραμε θέασις αἰοίδης
 Ἡρόδοτος πλῆγ' ἔθραϊς, δὲς ὠγυζίων κλέα φωτῶν
 ὄσα' περ ἠπείρων δυνάς ἤγαγεν, ὄσα' περ αἰὼν
 ἔδραμεν ἔρπυζων, ἐνάταες ἀνεθήκετο μύσας,
 μίξασ' ἀεπίησιν ἰωνίδος ἀνθεα φωνῆς.

Εἰς Πίνδαρον.

Θῆβης δ' ὠγυζίης ἐλικιώνιος ἴσατο κύνος,
 Πίνδαρος ἰμερόφωνος, ὃν δ' οὐρότοξος ἀπὸ ἄλλων,
 εἴηρε βοιωτῶιο παρὰ σκοπιῆν ἐλικιώνος,
 καὶ μέλος ἀομονίης ἐδιδάξατο. τιητο μὲν γὰρ
 εἰζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ σωματέασι μέλισαι,
 κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δ' ἤστραπε φεράατιδος ἀσὸς ἀθίνης.
 δὲς πρὶν ἀχαμνίδιο μένος Κύριοι λιγαίων,
 εἴπ' αὖτε

εἶπετο φωνήεντι πλατανίδος ἠθεὶ μάσης,
 ἰσορίης φιλαέθλον δ'οἰσώδινος ὁπώρην,
 συζηρούσασ' ῥαβάμιγ' ἐφιλαζυρῦπνοιο μελί' αἰης.

Εἰς ἀλιμαίωνα.

Ἰτατο δ' ἀλιμαίων κελκλιμένος ὄωνμα μάντις.
 αἴψ' ἔμάντις ἔην ὁ βοώμενος, ἔδ' ἐπὶ χαίτης
 δαδῶνης εἶχε κόρυμβον ἐγὼ δ' ἀλιμαίονα δοκῶν,
 δ'ς πρὶν ἐϋρθόγυιο κύρις ἠσκήσατο τέχνην,
 δῶριον εὐκελᾶδοισι μέλος χορδῆσιν ὑφάων.

Εἰς Γομπήιον.

Καὶ πρόμος ἀρχαμάτων Γομπήιος ἀσωνιῶν,
 φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἠνορεῶν,
 στιβομένωσ' ὑπὸ παῖν ἰσαυρίδωσ' εἶχε μαχαίρας,
 σημαίων ὅτι δῦλον ὑπὸ ζυγὸν ἀχένα ταύρον
 εἴρυσεν ἀρρήκτω πεπεδημένον ἀμματινίης.
 κείνος ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος. δ'ς βασιλῆος
 ἠγαθέην ἐφύτασεν ἀνα-ασίσοιο γενέθλην.
 τῆτο δὲ πᾶσιν ἐδείξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
 δηῶσας σακέλαιν ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Εἰς ὄμιρον.

Ἰτατο δ' ἄλλος ὄμιρος. ὃν ἔπρόμον ἀεπιῶν
 θέσκελον ἔα μέλιτος ἐϋρρείεντος ὄϊω,
 αἴψ' ὃν θρηπτικῆσι πλὴρ' ἠόσι γείνατο μήτηρ
 Μυρῶ, κυδαλίμη, βυζαντινή. ἦν ἔτι πεδνὴν
 εἴφερον ἀεπίης ἠρωίδος ἰδμονα μῦσαι.
 κείνος γὰρ φρακίης πινυτῶ ἠσκήσατο τέχνην,
 κοσμήσασ' ἐπέεσσιν ἔην βυζαντίδα πάρην.

Εἰς Βιργίλλιον.

Καὶ ρίλος ἀσωνίοισι λιγύθροος ἐπρεπε κύκνος,
 πνείων ἀεπίης Βιργίλλιος. ὃν πρὶν ῥώμης

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θυμβριάς ἄλλον ὄμιρον ἀνέβρεφε πάριος ἠχάω.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταν-
τινῆ πόλεως σήλασ τῶν ἀθλητῶν,
ἐπιγράμματα. Εἰς

Γορθύριον.

Γορθύριον Κάλχαντος, ἀνάξ, καὶ δῆμος ἐγείρει,
πλλοῖς ἀκχεμάτοις βριθόμενον σφάραϊσι,
πᾶσι μεθ' ἠνιοχῶσι νεώτατον, ὄσον ἀριστον,
ἀλλὰ ῥσον νίκης κέρτος ἐνεκχόμενον.
ἔπρεπέ μιν χρυσίῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ
τῆτον τοῖς ἄλλοις εἰκελον ἐστάμεναι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τέτραχα μὲν τοπάρσιθε διακριδὸν ἰαχεδῆμος,
τὴν κελχαντιάδην Γορθύριον πθίων.
αὐτὰρ δ' δεξιτεροῖσιν ἀνικτορέσιο θωάκω
ἠνία, καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνέμενος,
κείθεν ἐπιπέρχων ἐλάχ. μεσηγῆ δ' ἀέθλων
χαλκῆος ἱδρωῖθι, πρῶτον ἱκλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θωώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκης
ἴφιμον, ἀλλὰ μόλις, πρὸς μετὰ σέφρα.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αἰχίστην Κυθέρρα, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλακτο καὶ νίκη ναῦ τάχα Γορθύριον.
δ'ε καὶ δ'ε ἱππυς, καὶ δ' ἄμφοροτος ἠνιοχῆος
ἐξ ἐτέρων ἐτέρως αἰὲν ἀμειβοόμενος,
πρὸς κρῶτα πύκασε πανημερίοισιν ἀέθλοισι,
ἢ μορέων, ἐτάρη μῆνον ἐφραπομένω.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τῶρ σοι ἠθέων νίκη γέρας. δ' χρόνος ἄλλοις
ἴφ' ἐ μόλις πρὸς ἴσας Γορθύριε.

κῶ τὸν δ' ἄνθ' ἠθέλησεν κλέωνας πλεονέξουσι
 ἄρετα γηραλέων κρέωνας ἠνιόχων.
 τί πλέον, ὅππῃ κῶ αὐτὸς ἐπαυθῆμ' ἄσασα
 σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγαπάμενος;
 ὀλβίῃ ἠβενέτων πανελευθέρως ἄθι γενέσθην,
 ἢ σε μέγας βασιλῆα δῶρον ἐνεύσεν ἔχην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἄλλοι μοι ἀκλήντα, σοφοὶ σοφὸν, ἕλα νίκης,
 οἱ νίκης παῖδες Γορφυρίου βένετοι
 ἀνθεσαν ἀμφοτέρως τὸν ἀμειβομένους ἐπὶ πώλοισι
 κυδίαι νίκης, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἄλλοις παυσαμένοιισιν, ἀεθλοῦντι δὲ μῆνῳ
 Γορφυρίῳ βασιλῆα πέτο δέδωκε γέρας.
 πλάκῃ νικῆσας τὸν, ἔδδ' πόρεν ὠκείας ἵππυς.
 λάβ' ἐτο δ' ἀντιπάλων, κῶ πάλιν ἐσέδ' ἐτο.
 ἔνθεν ἔην πρασίνοισι ἔρις ἀσπετος, ἔνθεν αὐτῷ.
 δ' ἠβενέτως τέρπει κοίρανε, κῶ πρασίνοισι.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με κῶ εἰσέτι διαφράδοντα
 ἔσθισαν νίκης ἐγγυθί Γορφυρίου.
 δῆμος κῶ τὸν ἐμὸν γέρας ἤτεεν, οἱ δ' ἔτεροί με
 δίζοντ' αὐθις ἔχην νίκης ἀμειπάμενοι.
 μήτι δ' ἠνιόχων περιγίγνομαι, οἷσι κῶ ἵππυς
 κρέωνας ἀντιπρῶν, δέξ' α χερσούτερους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αὐτὸν Γορφυρίου κῶ ἀπικριβώσατο χαλκῷ
 ὁ πλάτης, ἐμπροσθὶν οἷα τυπωσάμενος.
 τίς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἔνθεα δῆνεα τέχνης
 ταῦξαι, κῶ νίκην ἔπρ' ἀμειβομένην;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὴν χάλκεον ἠνιοχῆα
 ἀνθετο νικητῆς ποίρακος αἰσονίων,
 ὡς σοφὸν ὡς βενέτοις πεδιλιμένον· αἶψ' ἐπὶ νίκαις
 Πορφυρίου· πολλὰς εἰκόνας ὀφείμεθα.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πορφυρίου λίβυς ἄτος· ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
 μῦθος παντοδαπὸς ἀμρέθετο πφάνυς.
 νίκη τῶν βασιλεία μεριζομένη κατὰ δῆμον,
 χρώμασι, καὶ πέπλοις, συμμετέβαλλε τύχῃσ·
 ἤρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν βενέτοις πλέον· ἐνθὲν ἀνέστη
 χύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόρων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς τελέθης φίλε κῆρε γενεάδος ἄκρα χαράων;
 ὦ ξένη, Πορφυρίου· τίς παρίσθῃ λιβύη·
 τίς δέ σε νῦν τίμησεν; ἀναξ, χάριν ἰπποσιωίων.
 τίς μάρτυς τελέθης; δῆμοι ὁ πῶν βενέτων.
 ἔσπεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
 τοιαυτῆς, πλάσῃν ἰδμονα Πορφυρίε.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τὸν Πορφυρίου, λιβύη τέκε, θρέψε δὲ ῥώμῃ,
 νίκη δ' ἐπεφάνωσεν ἀμοιβασθῆν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλῃ
 χρώματος, ἄκρα φέροντα κερήατι σύμβολα νίκης.
 πολλὰν γὰρ δῆμους ἠλλάξατο, πολλὰν πῶλυσ·
 καὶ νῦν μὲν, πρῶτος, τότε δ' ὕστατος, ἄλλοτε μάλιστα,
 πάντας ὁ μὲν νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἑταίρους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εγγύθι τῆς νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
 ἕως, ἀμφοτέρων κύνεα δοκίμαμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται, αἷμα δὲ πὶ μύθοις

Γορφυρίῳ κεμάτοις, ἔλικται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γορφυρίον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίσην,

καὶ πάρος ἀντ' ὄρετῆς χαλκίον ἐσάοτα,

τῷ δὲ πάλιν χαλκῷ τε, καὶ δούρῳ ἰδρύσαντο.

πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσασ νεράων,

δῆμον μὲν βοδώντος ἔλθε παλινόροσον ἰμάθην.

ὡς δὲ δὴς ἄβῆσασ, μάλα γὰρ ἐν σαρδίοις.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Σὺν τροχαλῆν μάστιγα, καὶ ἀπὸ ἰδα δῆμος ἀγαθούς,

ἤθελέ σε σῆσαι διπλῶον ὡς περ ἔδει,

ἢ νίον κρατερόν, καὶ δαίσεια διχθὰ δὲ χαλκὸς

ἔκ ἐχέθη, τὴν χλῆσθαι τυπωσάμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γορφυρίον σαρδίοισι, τίνας χάριν ἦνιοχῆα

δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἀνθετο τῶν πρασίων;

αὐτὸς ἀναξ κήρυξε, τί γὰρ πλεόν; ὅτι χαίρει

ἔνικεν ἀγαθῶν, εἴνεκεν ἰπποσώης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γορφυρίῳ μετ' αἶθλα γέρας πόρην ἀξιῶν ἔργων

κοίρανος ὁ πρασίνοισι τῶτο χαρίζόμενος.

πλάσσει γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα νομίζων,

ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Γορφυρίον.

διπλῶον δαῶμα τῶτο, ὅπερ λάχε χαλκίος ἦρω

ἔτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἔλων ὄρετῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὡφελθε ὄπλα φέρειν, ἢ γάρ τὰ ταῦτα νομίζειν,

ὡς ἐλατήρ τελέων, καὶ πλέμων πρόμαχος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὲ πρὸς ἦλθεν ἀνακτος ὀλεαιτύραννος ἀνωκῆ,
 καὶ σὺ σιωπῆ μάχων ἠΐσα ναυμαχίης.
 καὶ διδύμης πλούμῃσι σεφῆς ἐδράξασο νίκης,
 τῆς μὲν, πωλομάχου· τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

οὐ μόνον ἐν σαδείοις σεκετέπε πότνια νίκη,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πλέμοις δέξεν ἀεθλοφόρον.
 αὐτὰρ ἀνὰ πλεμίζεν ἔχων πρασίνοισι ὑπερβοῦς
 ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
 καὶ πέσεν ἀνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε ῥώμης,
 ἤμαρ δ' αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίας.
 πῶμα καὶ τοῖς μὲν, ἔδωκεν ἀναξ ἡέρα, ὡς πάρος εἶχον·
 σὸν δὲ τύπον, τέχνῃ ἔξεσε Πορφυρίε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Υμετέρων κήρυκτο ἀμεμρέσθαι εἰσὶν ἀγώνων,
 οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων Πορφυρίε σέρανοι.
 πάντα γὰρ σαδείοισι ἀμοιβασθὸν αἰὲν ἐλέχθαι
 ἀντιτέχνους, τῆς σῆς πάγνιον ἱπποσάως.
 πῶμα καὶ καὶ ξείνον προεβήϊον εὐρακο μοιῶν,
 εἰκόνα χαλκείην δῶμα ἐν ἀμφοτέρω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πλάσθαι χαλκὸν ἐτάξεν ὁμοῖον ἠνιοχῆι.
 εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσαστο,
 ὄγκον ὁ μὲν καὶ κέλλος ὅπερ φύσις ὀφείλει τεύσασθαι,
 ὡμοσεν, ὡδίνην δαΐτερον ἢ δαΐχμα.
 ὡμοσεν, ἀδούροισι ὑπὸ χεῖλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
 πρώτῳ, καὶ μοιῶν, πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ φθόρος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοισιν ἀέθλους,
 πάντῳ Πορφυρίῳ μάρτυρές εἰσι πάντων.

ναὶ τάχα καὶ φήσαιεν δαίβησαντες ἀγῶνας,
βαδὺν τὸτο γέρας τοσαυτίων κρημάτων.
ἴσα γὰρ ἦνιο χῆρα αἰὲ μεμερισμένα κοσμή,
εἰς ἐν ἀολλίσσας, πλῆθος ἐξέφάνη.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αἰδομένη χαλιῶ σε πόλις ζυγοθήτε γεραίρα.
ἤθελε τὸρ χρυσῶ. αἶψ' ἴδεν δὲ νέμεσιν.
εἰδὲ τήν μέλπων ἔπαύεται ἠθάδα νίκη,
ἀγνώμων δ' ἦμος Πορφύριε πρασίτων,
ἔμπροσσοι ξύμπαντες ἀγάλματα. πᾶς δὲ περιωδὸς
καὶ χρυσοὺς τῆτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐπω σοι μοιέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης.
νῆκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονος ἀτυχίης.
αἶψ' ἀμέρει πρώτῳ ταθερῶ, καὶ δ' οἶονι μίμοις,
πῶ φθονερὴν τήνων δυσμενέων κραδίην.
οἶ σέθεν εἰσορόωντες αἰὲ νικῶσαν ἰμάθλην,
μέμπρονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἄλλοις μὲν, κέραιω πρόφρασις χρόνος. διδ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι, πολίης ἔχατέεσι κόμης,
αἶψ' ἄρετης, ὅθεν αὐχὸς ἀνάπεται. εἰς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δῶρων δις λάχεν ἀγλαίην,
ἔκ' ἐτέρων δεκθῆσας, νίκης δ' ἐκ' ἐτοντάδας αὐχῶν
πολλάς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεοντίη χολαστικῆ.

Ἀχίσην Κυθέρεια, καὶ οὐδὲν μίωνα σιλήνη
φίλατο. μυθῶνται τόσα παλαιγενέδ.
ναὶ δὲ νέος τίς μῦθος αἰείσεται, ὡς τάχα νίκη,
ἴμματα, καὶ δίφρος φίλατο Πορφύρις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Καλλιόπην.

Πρῶτον κῆρας κῆρας κῆρας, πρῶτος δὲ τε κῆρας
 νηῆς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
 ἔξ δ' ἑτέων ἀνύσσα δελφίδας, σῆλην ἐπὶ νίκαις
 εἴθε Καλλιόπα ναύματι κοιρανίης,
 ἄφρα μένοι κῆ ἑπείτα τῶν κλέος· ἀβέ τοι εἶη
 ὡς κλέος ἀβάνατον, κῆ δ' ἐμῶς ἀβάνατον.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Σῆς ἴδε διφρελάτερρα τὴ χαλκίον ἀνθετο νίκη
 δεικνόν, μορφῆς Καλλιόπα ζαθέας,
 πρῶτος ὅτι σφριζώντων ἐν ἵπποδάμῳ κλέος ἀλλῆ
 νίκησας, γέρας δ' ἂν νέος, ἐν σοφίῃ.
 ἔνθην ἐλευθερόπαις βενέτων ἀεὶ πῆξατο δῆμος
 δοιά· τὰ μὲν τέχνας ἀθλα· τὰ δὲ, ἀθέτος.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Σὸν γῆρας, νεώπια τῆν ὑπερέδρα με νίκαις.
 κῆ πάντων κρατέης πάντοτε Καλλιόπα.
 ἔνθεν ἀνάξ, κῆ δῆμος ἐλεύθερος αὐθις ἐγείρες
 τῆτο γέρας, σοφίης μνήμη, κῆ ἠνορέης.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὗτος ἐγερθεῖν τῆς τύπος, ὃν τοι ἐγείρες
 ἐσμεῖς θάϊζήλων Καλλιόπα σφάων.
 ὅτε γὰρ ἠτόχος σε παρήκαρην, ὅτε χαλκίους
 δύσμομος ἱππέη σοῖς ἀπίθησε γένυς.
 μῆνος δ' ἠνίκησ γέρας ἀρτυσαίη παρὰ πῶσι
 δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἄλλα λιπεῖν ἑτέροις.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Καλλιόπα κλυτῶμο χθε, τί σοι πλέον, ὅππῃ γέρας
 εἰκόνη χαλκοτύπῳ σὺς βασιλῆε καμάτης;
 δῆμος δ'

ἄλλος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; αἶτε καὶ αὐτὴ
 δυομενέων παλάμη σοῖς ἐπέλυσε πόνοις;

Εἰς Φαυστῖνον.

Μητὴρ βῦ ἀάθλων γεράων φρένβυ, ἢ κράτος ἔβρις,
 ἢ τάχος ἰπποσιώνης, ἢ χρόνος αὐτυχίης.
 ἰλήκοι φαυστῖνε τοὺς νόος. ὦ τάδε πάντα
 ἔσπεται, ὦ νίκη σιῶροπος ἀθάνατος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Πρὶν σε νέον φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γέροντων.
 ναῦ δέ σε πρεσβυγενῆ, κέρτος ἔφριξε νέων.
 δούτερα δ' αἶρετο πάντα τοὺς πόνος. ὅς σε γεραίρει
 πρέσβω ἢ ἡϊθέοις, ἢ δὲ γέροισι, νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδν δόμον αἴδος εἶσω,
 ὦχετο σαῦ κείνῳ πᾶν κλέος ἠνιόχων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Χάλλιος ἢ κ' εἶς βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε.
 ἀντὶ γὰρ ἀκλέους, ἤρρησε βασιχρῆν.
 ὡς δ' ἔβαν βυ, ἔτε δὴ σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
 ὅς δ' αὖχεται, τί δέ σῆς ἀξιόν ἰπποσιώνης;

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐξό τε Κωνσταντῖνος ἔδν δόμον αἴδος εἶσω,
 πῆτο κατ' ἑρέης ἰπποσιώνης σάδιον.
 τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονα. ἢ δ' ἢ ἀγυαῖς
 κείνῳ τὰς Φιλίᾳσ ἄθιν ἰδέειν ἔριδας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Χρῦσιον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπριπε Κωνσταντῖνῳ,
 ἢ δ' ἔνα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεκχρῆμένης.
 αὐρίζων, νίκησεν ἀξιομένους ἐλατήρας.
 γηραλῆος δέ, νέος δ' εἶξεν ἀφαιροτέρους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δύτινα κῆ μετὰ πότμον ἀειμνήσω τινὶ θεομῶ
 δῆμος, κῆ βασιλεῖ ἰδουσαν ἀειόμενοι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ κόνα Κωνσταντίνε τὴν ἀνέθεντο πλῆται,
 μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιομένης.
 σοὶ κλέος ὅποτε δῆμος ἐπισφρήγιζε θανόντι,
 μνήσατο σῶν κειμάτων κῆ μετὰ πότμον ἀνάξ.
 ἔνεκεν ἰπποσιῶν φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
 ἐν σοὶ πανσαμένη πάσα, κῆ δῖρα μένη.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ σίτι μὴν ζῶντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνω,
 εἰ κόνα χαλκείην βασιλὸν ἔρινε γέρας.
 ἔδει γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κούρῃ νίκης
 αἰὲν ἀεθλαίων ἀμφέθετο στεφάνους.
 ὡς δ' ἔθανεν, πθέουσα φίλον τύπον ἀνθετο τῷδε,
 ὄφρα κῆ ἐσομένοις, μνήσῃν ἔχει κειμάτων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἀναντίοι αἰὲν ἔοντες,
 εἰς ἔνδομορροσιῶν ἐξεβόησαν ὄρον,
 ὡς τε σε Κωνσταντίνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον αὐχός,
 πᾶσιν ἀειόμενον, πᾶσιν δῖρον ἡμόμενον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αντολίης, δύσιός τε, μισημβρίας τε, κῆ ἀρκτου,
 σὸς δρόμος ὑψιφαῖς ἀμφιβέβηκεν ὄρους
 ἀφθιτε Κωνσταντίνε· θαναεῖν δέ σε μήτις ἐπίσση.
 τῶν γὰρ ἀνικῆτων ἀπίεται ἔσ' αἰδῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰ κόνα τήνδε.
 ἔπρεπε γὰρ προαιεῖς εἶν ἐνὶ χώρῳ ἔχην,

οὐ καὶ ἐνὶ σπείροισι θρητῆς κλέος εἰκελον αἶρον,
 νηρίβμων σφάων ἐσ μὸν ἐλόντες ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τὸν φραυτινάδην πόλις ἀνθετο Κωνσταντίνον,
 γείτονα καὶ γενεῆς, κρέατοκα δ' ἠνιόχων.

δὴν γὰρ ἀεθλαύσα, ὅτι ἠμβροτεν. αἶψ' ἐπὶ νίκη
 παύσατο, σαυνίκη καὶ πάρος ὄρξάμενος.

δὴ καὶ κῆρον ἐόντα, παλαῆστεροι ἠνιοχῆσθε
 σφάμενοι σπείροισι, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σοὶ ῥόδε Κωνσταντίνε τῆ προφῶς ὠπάσε νίκη,
 παεδόθεν ἐσπομένη πάσαν ἐφ' ἠλικίην.

πέντε γὰρ ἐν σπείροισι δεχθῆσθε τελέσσα ἐνιαυτῶν,
 ὄδ' ἴσον, ὄδ' ὀλίγον ὄρεο ληπόμενον.

αἶψ' ἔτι κουρίζων τε, καὶ ἀχθοῦς, ἀνδροῦς ἐνὶ κῆσθε
 ἠλικῆς, ἠβήσασθε γηραλέος δέ, νέους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

ἠβηλε Κωνσταντίνον αἰεὶ πόλις ἠνιοχάειν,
 ἠβηλεν, αἶψ' ὀβῶν ὅτι ἐπέρονσε φύσις.

ἐνθεν ἔων ῥ' ὄδ' ἀγαλμα παραίφασιν ὄρεν ἐρώτων,
 ὄφρα εἰ μὴ λήθη, καὶ χρόνος, ἀμφιβολία,

αἶψ' ἄ μένοι ποθέσθω ἐρωσ, ζῆλος δ' ἐλατῆροι,
 κόσμος δέ σπείροισι, ἐσπομένοις δέ, φάτις.

καί τις ἴδων μετόπισθε χερσέονα ἠνιοχῆσθε,
 ὄλβίαη προτέρην, ἢν μιν ἴδων γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

πέντε, καὶ εἰκοσι μοῦνος ἀέθλια Κωνσταντίος
 εἰς μίαν ἠριγένειαν ἐλῶν, ἠμειλε καὶ ἴππος

ἀντιπάλαις. κείνυς δέ λαβῶν, ὄς προῶθεν ἐνὶ κῆσθε,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τοῖς αὐτοῖς πάλιν ἔλε μίαν τε, καὶ εἰκοσι νίκης.
πολλὰκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ,
τίς μιν ἔχει· κείνῳ δὲ δόξαν κτίσιν ἐκ δύο πέπων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐγρησ Κωνσάντινε· τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δὶ φρεσὶ πρόβης δῆμος ἐνὶ ταδίοις.
σῆς τε διδασκαλίας ἐπιστάδου ἠνιο χῆδον,
εἶσται ὀφρανηκοῖς πασιὼν ὁμοίωτατοι.

Εἰς Οὐράϊον.

Σοὶ καὶ ἀεθλοῦντι μόνῳ, λήϊαν τί τ' ἀέθλων,
πῶτο γέρας νίκη δ' ἴς πόρεν Οὐράϊε,
δήμῳ ἀπ' ἀμφοτέροιο· σὺ γὰρ πάρος ἐν βενέτοισι μάς,
εἴκοσι κυδίστων σέμμα φέρεις ἐτέων.
παύσαο δ' ἱπποσιμῆς· πρασίνων δὲ σε δίζητο δῆμος·
τοῖς δὲ, σὺ μά, νίκη·ν· οἶδ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀμφοτέροισι εἰς μῦθος δόξισ' ἄρα παρὰ δήμοισι,
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράϊος,
εἰσέτι διφραύων· τὸ δέ οἱ γέρας, ἦλυθε πρῶτος
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει·
αὐτὸν καὶ ταδίοιο πεπαυμένον, ἤγαγον αὐθις
ὄς δὶ φρεσὶ, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γραυσάμενον ταδίων βασιλῆα ἐπ' ἀγαμέλι νίκη,
αὐθις ὑπὲρ δὶ φρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
ὕραϊον, δήμοισι φέρων χάριν· ὃ πρόβης τὸν
ἢ πόλις Οὐραϊε γόσριν ἀεθλοσώα·
πῶκεσ διφραύοντα τοδ' ἄτερον, ὕπατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, σῆσεν ἀγαλαμένῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἴσον κυδαλίμοις φαστινάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
 Φαστίῳ, βασιλῆα σῆσε παρ' ἀμφοτέροις
 ἤράνιον· τῷ δῆμος ἀμεγύτης διὰ νίκης,
 ἠγαθὸν Πίλοπος θῆκεν ἐπὶ νυμίνην,
 ὡς αἰεὶ τὴν ὁμοίον ἄγει θεὸς ὡς τὴν ὁμοίον,
 τὸσδε τίς εἰσορῶν φθέγγεται ἀρενέως.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλασ, ὀπλοτέρην τε
 ῥώμην· τῆς μὲν, ἐὼν· τῆ δ' ἐνὶ, κῦδος ἐλών·
 νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιός ἦεν
 τῆ καὶ τῆ πρόβειν, ἢ παρεξελών·
 πικρὰ καὶ χυσῶ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλω,
 κυδίσι κτεάνων κῦδιμον ἠνίοχον.

Εἰς Ἰνλιχόν.

Τῦτον Ἰνλιχόν τυρίης βλάστη ματιθίνης
 ἠνίοχον, πολλὰς δεξάμενον σεφάνης,
 αὐτὸς ἀναξ, καὶ δῆμος ἅπασ, καὶ πότνια Βηλλῆ,
 ἔστησαν, κοινὴν ψῆρον ἐνεκθήμενοι.
 γῆραι γὰρ σεφίῳν ἀπεκαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
 κῆλλιπεν, οἷσιν ἔρωσ ἠνθεεν ἀντιπάλων.

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ πατρικίου,

καὶ λογοθέτου τῆ δροῦμου.

Τὸν θρασυὸν ἠνιοχῆα, λελασμένον ἄρματος ἄθλων,
 ἐνθαδ' ἀναστάσιον κείμενον, ἔδασ ἔχσ.
 δ' ἅπασ ἀνεδήσατο πρὶν σεφάνης, ὅσα ἄλλοι
 ἔδροακον ἠνίοχων ἤματα ἰππασίης.

Εἰς Γορφυρίον, μέγιστος Βενέτων.

Εν γῆ κρατήσασ παντὸς ἄρμακλάτῃ,
 κῆλιως ἐπύρθη καὶ πρὸς ἀλθέρα φρέχειν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Γορφύριος ἡ θαῦμα δῆμου βενέταν.
 νικῶν γὰρ ἔτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
 ἀνδρῶν, ὡς αἰὲν καὶ σαῖ ἡλίω δραῖμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ι ούλον ἀνθῶν πρῶτος ἔτος ἠνίασ
 Γορφύριος Καλχαγτος εἴληε βενέτου.
 ἐκπλήτομαι δὲ πῶς γαῖρ᾽ χεῖρ ἐμπνόους
 τῶντι τίς ἵππυς. καὶ γὰρ αἶν πλῆξῃ πάλιν,
 οἶμαι δραμεῖται νῆος ἀρεῖν καὶ πάλιν.

Εἰς Φαυστίνον, μέγας πρασίῶν.

Σκόπει ἡ δραῖμα μηχανουργοῦ τῶ δόμου.
 εἰ μὴ γὰρ ἐξέασα κερτερῆ σιέπη,
 πρὸς ἔρανδ᾽ αἶν ὠρτο Φαυστίνος πρέχων,
 ὡς ζῶν σαῖ ἵπποις ἡ κλέος πρὶν πρασίῶν,
 ἄρον εἶνος γὰρ, καὶ φθάνει πρὸς ἀθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστίνος ἔτος ὃ πρὶν ἀρμαπλάτης,
 ὃν δῆμος ἀνρῶν τῶ μέρους τῶν πρασίῶν,
 πλὴν ἦσαν ἠγνόησε παντελῶς ἀρόμῳ.
 γέρων μὲν ἦν ἰδῶ, ὡς βλέπεις. ἡ δὲ ἀθέτος,
 ἦν τις νεαζῶν, ἢ δόλωσ ἠπώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἠνίοχον λαυκῶν.

Λαυκῶ μετέλκων ἠνίασ Κωνσταντῖνος,
 αἶν μὴ κερθεῖρικο σεῖρόπτι τῶ δόμου,
 τῶς ζεῖς ἐνίκε πρῶτος, ἀθέρα φθαίων.
 πνοῆς ἀναυθεν εἰδῶ ἀθεροδρομοῦ.
 τέχνη με πείθει τῶτον ἐμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν; ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
 λαυκῆς χόσος τέβριππον ἔλκων ἀντροφῶς.

ἄφ' ὅ δ' ἔπειτα ἤρπασε δράκων, ἔδν
 τὸ φῶς ἀμίλλης ἰππικῶν δρομημάτων,
 καὶ πᾶσα τέρψις τὸ βιάρον, καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανὸν ἠνίοχον
 ρουσιῶν.

Χεῖρ εἶδε γενναῖν τῆς πάλαι τεθνηκότα.

ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι θένει,
 ἔλικων, μεβέλικων ρουσιῶν τὰς ἠνίας.

καὶ νῦν γραφεῖς, ἔστηκεν ὑφ' ἑσέ σὺν δίφρῳ.
 τὸ νῦν μα χεῖρ μένει δὲ, πλὴν νύσαν δότι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

ἰουλιανὸς ἔτος ἄρμα ρουσιῶν
 ἔλων, οὐκ ἔτι τῆς σπαντίου δρομῶν.

ἀλλ' εἰ γραφὰ παρῆχε καὶ πνοῆς χάριν,

ἔτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης

καὶ πρόθεν εἰλεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ σέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΡΕΜΓΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἕκτῳ τμήματι ἀναριθμητικῶς ἐπιγράμματα ἔχοντι, τὰδὲ τὰ κεφάλαια περιέχεται.

Εἰς ἀγάλμα, τῷ ἡλίῳ πα	Παρά κητωρῶν.	14
ρὰ τῶν ῥοδίων. 1	Κωνηῶν.	15
Αναθήματα παρ' ἄβλι-	Κισσαροδίων.	16
τῶν. 2	Μαγείρων.	17
Παρά ἀλιείων. 3	Μιθύσων.	18
Ἀντιστρέφοντα. 4	Εἰς ναύς.	19
Παρά βασιλομένων. 5	Παρά ναυτῶν.	20
Γερόντων. 6	Ναυηῶν.	21
Γεωργῶν. 7	Νέων.	22
Γυναικῶν. 8	Παιζόντων.	23
Ερωτικῶς. 9	Ποιμένων.	24
Εὐκτικῶς. 10	Σφρατιστῶν.	25
Εἰς θῆρα. 11	Ταχυγράφων.	26
Ἰσόψηρα. 12	Χερωνακτῶν.	27
Καρμινωτά. 13		

ΕΙΣ ΑΓΑΘΑ ΤΩ ΗΛΙΩ

ΓΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ, Ι

Υπὸ σοι πρὸς ὄλυμπον ἑμαυθ-
ναντο κολοαδῶν

α' ἦν δὲ, ῥόδῳ ναίεται δωρί-
δος αἴλιε,

χάλκεον, ἀνίκα κῦμα κέταν
καίλασσε τὸν ἰουῖς,

ἔσταν πάραν δυσμενέων ἰαροῖς.

δ' ἄρ' ὑπὲρ πειλάδου μόνον ἀνθεσαν, ἀπὸ κῆρ' ἐν γῆ
ἄβρῶν ἀδελφῶτου φέγγος ἑλευθερίας.

τοῖς ῥῶν ἄρ' ἠρακλῆος ἀεξεθεῖσι γενέθλης,

πάρσιος ἐν πότῳ, κῖν χθονὶ ποιρανίη.

Μαιηδονίου ὑπάτου.

Τὸν κῶν, ἦν πάσις κρατερῆς ἐπίδραμα θήρης,

ἔξεσε ἰδὸν Λαίμων, ἀνθετο δ' ἀλλιμένης.

ἄλλιμένης δ' ἔχ' ἄρε τι μέμμεται, ὡς δ' ἰδ' ὁμοῖν

εἰκόνα, παντοῖω γήματι φαινομένην,

κλοιδὸν ἔχων, πέλασ' ἦλθε, λέγων Λαίμωνα κλοιδῶν

τῷ κῶν, κῆρ' βαίνειν, πέθει γὰρ ὡς ὑλάων.

Μυρῆς.

Νύμφαι ἑμαδουάδ' ἄν, πταμῦ κῶραι, αἰτάδ' ἐβένθι

ἄμβροσαι ῥοδέοις πῆβετε πρῶν αἰεῖ,

χαίρετε, κῆρ' σῶ' οἴτε Κλεώνυμον, δ' ἰτάδ' ἐκλα

εἰσῶ' ὑπὸ πύτων ὑμμι θεὰ ξάνα.

Αντιπάρου.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτης, ἠδὲ ἰφάρος,

Φιμονίου, Γρηξῶ δ' ἠ' κ' κῦπελλον ἔχει.

ΗΗ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τῆς Γαουλῆς δ' ὀνεῶς, καὶ ἡ βρέτας ἀνθεμα δ' αὐτῶν,
 ξυῶν-σφυμονίου δ' ἔργον ἄριστομάχου.
 πᾶσαι δ' αὐταῖ ἔσαν, καὶ ἑταιρίδ' ἄνδ' ἀνὰ τυχοῦσαι
 Κύπριδος ἀκμήτου, γυν' ἐνός εἰσι μία.

ΑΓΟ ΑΘΛΗΤΩΝ. 2

Φιλοδήμου.

Κέντρα δ' ὠξικέλευθα, φιλοῤῥώθωνα τέ κημόν,
 ἥν τε περὶ σέρνοισ κόσμον ὀδοντοφόρον,
 καὶ συγῆν ἱάβδον ἐπὶ προθύροισι Πρόξεδον,
 ἀνθερό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
 καὶ ψήφην ἱππων ἐρισφίχα, τάν τ' ἐπὶ νώτων
 μάλιστα, ροίζη μετέρα βαρσαλέην.
 ἀλλὰ σὺ κυανοχάιτα, δ' ἔχου τάδε. ἦν δὲ Λυκίον
 ἴχα, καὶ εἰς μεγάλην σέτον ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς ἦν ἀχνοῦ ἐρμῆν σε παρ' ὑπάλωγγεαιν ἔθικην;
 ἔρμολένης τίνος ὦν; Δαϊμοναῦς. πρδαπός;
 ἀντιοχός. τιμῶν σε χάριν τίνος; ὡς σικαρωζόν
 ἐν σπείοις. ποίους; ἰσθμόθι, κὴν νεμέα.
 ἔβρεχε γάρ; καὶ πρῶτος. ἔχων τίνας; ὄνεα παῖδας.
 ἔπῃ δ' ὠσὼν ἔχων τὺς πόδας ἠερίους.

ΑΓΟ ΑΔΙΕΩΝ. Λεωνίδου. 3

Εὐκμπές ἀγκισρον, καὶ δ' ἄρατα δ' ἄλιχόεντα,
 χῶρμιῆν, καὶ ταῖς ἰχθυσόκοις σπυρίδας,
 καὶ τῶτον νικτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τε χηθεντά
 κῦρτον, ἀλιπλάγκτων αἶρεμα δικτυβόλων,
 ῥηχά τε ῥιδδόντα προειδαώνιον ἔγχοσ,
 καὶ τὺς ἐξ ἀκρότων διχθαδίουσ ἐρέτας,

ἢ ἤριπλά Διοφάντος ἀνάκτορι θήκετο τέχνης,
ὡς θέμις, ἄρχαίης λείψανα τεχνουσιών.

Φιλίππου.

Διοσκώτους ἀκροδέντους, καὶ πλὴν ἀλίην χεῖα κώπην,
κυρῶν τ' ἀγκίστρων καί μοδακείς ἀκίδας,
καὶ λίγον ἀπρομολιβδον, ἀπαγγελτήρα τε κύρτον
φελλόν, καὶ διακῆς χοινοτενεῖς συυρίδας,
καὶ τὸν ἐγερσιφαῖν πυρὸς ἐγγυον ἐμφλοζα πέφρον,
ἀγκυράν τε νεῶν πλαζομένων παγίδα,
πέσιων ὁ ἤριπλά ἐρμῆ πόρεν, ἐνδρομος ἦδη
σεξίτερην πολλοῖς ἀθόμνος κερμάτοις.

Ἀθλον.

Ἐρμείη, σήραγγος ἀλίη τυπον ὅς ποδὲ ναίης
ἀντιβὲς ἀθήγας ἰχθυόλοισι λέπας,
δὲξο σαφηνάσιο λίγον τετριμμένον ἄλλμη,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἠϊάνων,
ἤριππος τε, πλωτῶν τε πάγην περιδίονέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίῶν σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθαῖ ἰπκείης πεπεδημένον ἄμματι χεῖτης,
ἢ κ' ἄτερ ἀγκύστρων λιμνοφυῆ δόνακας.

Ἀθλον.

Δαίμονι τῆ συρίη τὸ μάτην βίβεν ἠλιοδωρος
δίητυον ἐν νηὶ τὸ δ' ἔθετο προθύροισι.
ἀγνὸν ἀπ' ἰχθυόλου θήρης ποδὲ. πρὸς δ' ἐν αὐτῷ
φύκι ἀπ' ἀόρμων εἰληυσιν ἀγριαλῶν.
Ἰαλιανῷ ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπίου.

Κεκιμηκῶς χρονίης πεποννηκῶτα δίητυα θήρης,
ἀνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
ἢ γὰρ ἔτι βρομερῆ παλάμη περινηγέα κόλπῳ
εἶχεν ἀκοντίζειν οἰζομένοιο λίγυ.

ΗΗ Ὡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰδ' ὀλίγου δῶρα τελέθει δόσις, ὃ κῆρ νύμφαι
 μέμφεις, ἐπεὶ Κινύρα ταῦθ' ὄλος ἔσκε βίος.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Ταῖς νύμφαις Κινύρις κῆρ δίκτυον ὄψαρ ἀείρει
 γῆρας ἀκουτίσιν μόχθον ἐκβολίης.

Ἰχθυόων, ἀμὰ νέμοισθε κρηνοτόθι, ὅπῃ θαλάσῃ
 δῶκεν ἔχειν Κινύρα γῆρας ἐλευθερίην.

Θεαυτῆς χολαστικῆ.

Ἰχθυόλον πλωπῶν ἀπ' ἀνθῆρον λίνον ἄχρη,
 τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάων,

καὶ πῖσδον βυθίων παγίδων σημάντορα φελλού,
 καὶ λίθον ἀντιτύπω κρέματι πυρσοφόρον,

ἄγκυραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενήσασα, δεσμὸν αἰέλλης,
 σρεπῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυοπαγῆ σῶματα,

δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασσοπόροις πόρε Βαίτων,
 γῆρας νυσοφόρῳ βριβομένῃσι παλάμῃσι.

Ἰβλιανῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Καμπτομένους δόνακας, κώπην θ' ἄμα νηὸς ἰμάθλην,
 γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴταυ,

ἀνιόλκην τε λίνοιο περίπλεα κῆρα μόλιβδῳ,
 καὶ φελλῶν κῆρτων μάρτυρας εἰναλίω,

ζυγῶν τ' ἀπλεμέων σπυρίδων, καὶ μιτέρα πυρῶν
 τῆδε λίθον, νηῶν θ' ἔδρακον ἀσπερίων

ἄγκυραν, θρηπὸν ἐριθνίε σοὶ τάδε Βαίτων
 δῶρα φέρε, βομερῆ γῆρας ἀντιάσασ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δίκτυον ἀφομόλιβδον ἀμώτιχος ἀμφὶ βραχίον
 δῶσε κέρων ἀλίων παυσάμενος κρημάτων.

ἔσθ' οὐκ ἀπειδῶνα, καὶ ἄλμυρὸν οἶσμα θαλάσσης
 εἶπεν, ἀπαιέσθων δαίμων ἐκ βλεφάρων,

δῶρα μάκθρ, κέκμηκθ κθ κῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν,
 ἄλλυτος ἢ βῆσκει γυοτακῆς πενίῃ.
 θρέψον ἔτι σπᾶρον ἢ γερόντιον· οἷμ' ἀπ' ἡαῖς
 ὡς ἐθέλεις, μεδέων κθ χθονί, κθ πελάγει.

Μαικίου.

Αἰ γιλιτὰ Γρίηπε, σαγηνυτῆρδς ἐθικθν
 δῶρα παρ' ἀνταῖς σοὶ τὰ δ' ἐπ' ὠφελίης
 θῶνων, ἀκλώστοιο λίνθ βυαλώμασι ῥόμβον
 φράξαντδς γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
 Φηγίγειον κρητῆρα, κθ αὐτέρυγτον ἐρέκην
 βᾶθρον, ἰδ' ὑαλέην οἶνοδόνον κῦλικθ,
 ὡς ἂν ὑπ' ὄρχιθμῶν κελυγσμένον ἔγκοπν ἴχθος
 ἀμπαύσης, ξιρῆν δῖψαν ἐλαυνόμενος.

Φιλίππυ.

Δίκτηυά σοι μελίβω, σφρανθμένα δισθάλακτα,
 κθ κῶπιν, ἄλμης πῶ μεθύσαν ἔτι,
 κητοφόνον τεβρίαναι ἐν ὕδασι κθρτερόν ἐγχος,
 κθ τῆν ἀειφιλλοῖς κῦρτον ἐλεγχόμενον,
 ἀγκυράν τε νῶν σφαρῆν χέρα, κθ φιλοναύτην
 σπέρμα πυρός σώζειν πέρον ἐπιστάμενον,
 ὄρχιθάλακτ Γρόσθδον, ἀμμάτιχθ ὕπαιτα δῶρα
 θήκθτ, ἐπεὶ μοζερῆς παύσαθ ἀλιπλανίης.

Μαικίυ κοῖντου.

Ανταῖς νηστῆος ἀλεξάντοισι Γρίηπε
 χοιράσι, κθ ῥηχῆ τερπόμενος σκοπέλω,
 σοὶ Γάρρις, ὄφρα κῶδερμον ὑπ' ἀθήροισι δαμέντα
 ὄχρηπῶ κθ λάμοις κθραβον ἐκμάσεν.
 σᾶρκθ κθν ἔμπυρον αὐτῆ ὑπ' ἡμίβρωτον ὄδόντα
 θεῖς μάκθρ, αὐτ' δὲ σοὶ τότο πόρε σινυβαλον.

ΗΗ ιιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τῷ, σὺ δίδου μὴ πρῆλα· δὲ ἀνὰ γρη δὲ λίγισθε
 δῶμον, ὑλακτιώσης γηδύος ἡσυρήν.

Απολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης, κῆρ φυκίδα σοὶ λιμένιτιν
 ἄρτεμι δωραῦμαι Θῆρις ὁ διντυβόλος,
 κῆρ ζωρὸν κεράσασ ἰσοχειλέα, κῆρ βύφρος ἄρτι
 αὔον ἐπιθραύσασ, πῶ πενιχρὴν θυσίην.

ἀνθ' ἧς μοι κληθέντα δίδου θηράμασιν αἰέν
 δίκτυα· σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λίτα.

Στατυλλίου Φλαίκου.

Ραιβοσκελῆ, δὲ χηλον, ἀμμοδυόταν,
 ὀπιθοβαῖμον, ἀφάχιλον, ὀκτιπασον,
 νηιτάντ' ἐρυμνόνωτον, ὄσρακόχρα,
 τῷ Γανί ἦν πάγουρον ὄρμημβόλος
 ἔγραψα ἀπαρχὰν ἀντίθεσι Κωπασος.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ. 4

Νικοθύμου Ἡρακλειώτου πάντα.

Γηνιλόπη, κῆρ σοὶ Φάρος, κῆρ χλαῖνας ὀδυασθε
 ἡνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσασ ἀπροσπόν.

Τὸν παγόποικον ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίσιον, κῆρ ἔγχε
 δῶκεδρος, ἀντ' ἀλικῶς ἔγραφεν ὠφελίων.

Δερόπης δάκρυον ἱερῆς, κῆρ λείψανα δειπνων
 δύσνομα, κῆρ ποιήν ἔγραφεν ὠφελίων.

Πραξιτέλης ἐπλασε Δαναοῖν, κῆρ φάρια νυμφῶν
 λυγδῖνα, κῆρ πέποιε Πᾶνά με πεντελικῆς.

Κύπριδι κερροπόφω δάμαλιν ῥέξαντ' ὀφίβου,
 χαίροντ' ὄφιν, νυμφασ ἐκ θαλάμων ἀγομην.

Δίδομένας ὑπὸ δασίην ἐν αἴρου χάρω ταπῶδες οἴκω,
 παρθένον ἐκ χειρῶν ἡγαγόμεν Κυπρίδας.

Ἀσκησίη μέγα χᾶρε κελή, καὶ χρύσεια βάνχου
 ὄρηα, καὶ μῦσαι πρόκριτοι οὐίτω.
 ὅπως ἀντιστρέφονται ταῦτα,
 παράδειγμα.

Εὐίτω πρόκριτοι μῦσαι καὶ ὄρηα βάνχου
 χρύσεια, καὶ κελή χᾶρε μέγ' ἀσκησίη.

ΑΓΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ. 5

Ἀλέξειδος.

Μῆτερ ἐμὴ γαίη, Φρυγῶν θρέπτειρα λεόντων,
 μόνης μῦσαις ἐν ἀπάτητον ὄρος,
 σοὶ πόδε θῆλυς ἄλεξις εἴης οἰσρήματα λύαις,
 ἀνθετο, χαλκοτύπῃ παυσάμενος μανίης.
 κὺμβαλάτ' ὀξυφθογά, βαρυφθόγων τ' ἀλαλήτων
 αὐλῶν, ὅς μόχθ' ἰοξὸν ἐκμψε κέρασ.
 τύμπανά τ' ἠχύνετα, καὶ αἵματι φοινι χθύνετα
 φάσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε κάρμασ.
 ἔλαος ὦ δέσποινα, ἦν ἐν νεότητι μανέντα,
 θηραλέον, προτέρης παῦσον ἀγραιοσάωνσ.
 Μακεδόνις ὑπάτω.

Κισσινόμα βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνω,
 ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἀνθετο Λιναγόρασ.
 τῷ δέ, κερριβαρέοντι, δορῆν, τρίχα, κιαδῆ, ὀπώρην,
 πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα σωκελέλυται.
 καὶ φύσιν ἀρθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
 ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένησ.

Αγαπίου γολαστικῷ.

Βακαρίσ Εὐρωῶμι σκοπελοδόμος, ἢ πρὶ ταύρων
 πλά ταυνοκάρων σέρνα χαρξαμένη,

ΗΗ iiiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑΟΥ

ἢ μέγα κρηχάουσα λιόντοφόνοις ἐπὶ νύκτας,
 πάγνιον ἀτλήτε θηρὸς ἔχουσα κρη,
 ἰληκοῖς Διόνυσε, τίς ἀμέλινα χορεύς,
 Κύπριδι βακχούειν μάλλον ἐπειγομένη.
 θῆκε δέ σοι τὰδε ῥόπρα· παραρρίψασα δέ κινῶν,
 χεῖρα περισφύξω χρυσοδέτω σσατάλη.
 Τῆ αὐτῆ.

Πορφύρις ἠνιδίει τὰ ζέμματα, κρη τὸ δίβυρσον
 τῆτο ἢ λογχωτῶν, κρη τὸ περισφύριον,
 οἷς ἀνέδιν βακχάουεν, ὅτ' ἔβ' Διόνυσον ἐφοῖτα
 κινῶ τῶν σένοις νεβρίδ' ἀναπνομένη,
 ἀβροκόμη Διόνυσε, πρὸ πασάδος ἠνώρισεν
 ταῦτα, τὰ τὰ κέλλους νόσμια, κρη μανίης.

ΑΠΟΓΕΡΟΝΤΩΝ. 6

Ἰσιδάου χολαστικῆ.

Λένβρα μάπιν μίμοντα, κρη ἀπρήντε σιέπασ ἀνῶν,
 ἀνθ' ἄποι μῆνη, σοὶ φίλος ἰσδυμίων
 αἰδόμενος· πρὶν δὲ ὄλε κρατέουσα κρηρῆς,
 ἢ σώζοι προτέρης ἰχνιον ἀγλαίης.

Αγλαίης χολαστικῆ.

Σὸς πόσις ἀγχιῆς, τὸ εἶνεκ πολλὰκι Κύπρι
 τοπρὶν ἔβ' ἰδαίνυ ἔρε χὲν ἠδὲ ἰδὸνα,
 νῦν μόλις αὔρε μέλαιναν ἀπ' κροτάρων ῥέχρα κόφαι·
 θῆκε δέ σοι προτέρης λείφανον ἠλικίης.
 οἷα βεῖα, δαύουσα γὰρ, ἢ ἠβιτηρὰ με τῶνξον,
 ἢ κρη τῶν πρὶν, ὡς γεόπτα δέχου.

ΑΠΟΓΕΩΡΓΩΝ. ΦΙΛΙΠΠ. 7

Δραύματά σοι χῶρα μικραύλακος ὡ φιλόπυρε
 Διοῖ, Σωσικλέης θῆκεν δρῶροπόνος,
 ὄσταχου

ἄταχην ἀμήσατο ἔν νυκτὶ σφόρον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
 ἔκ κελαιμιτομίης ἀμβλύ φέροι δρέπανοι.

Αραβίῃ ἠολαστήν.

Χαλκὸν δροσιστῆν, κλασιβώλακας νεστομίῃα,
 καὶ πῶ ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχινίην,
 καὶ βῆπληνίζον ἀκακίαν, ἐχελίεντά τε γόμφον,
 Διοὶ Καλλιμένης ἀνθετο γαιοπόνος,
 τμήεσσι ἀναρόφου· ῥάχιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπιναίσεις
 ἔν σάχην κομίσει, καὶ δρέπανην κομίσει.

Λεωνίδου.

Γλυκοπόταις σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι βαλκχῶ,
 ἠρώναξ, πρώτης δραχμάτα φυταλίνης
 φιαῶν οἶνοπέδων, φιαῶς ἱερώσατο· τῆσδε
 ἐμπλήσατο οἶνον πρωτοχύτοιο κῆδους.
 ὧν ἡμεῖς ἀπεισάντες ὅσοι θέμις οἶνοπι βαλκχῶ,
 καὶ σατύροισι, σατύρων πλείονα πτόμεθα.

Αθίλων.

Οξείσι λαχνήεντα δέμασ κύνροισιν ἐχίνον
 ῥαζολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,
 φαιρηδὸν σατυλλῆσιν ἐπιβοχάοντα, δοκυσάσθ
 Κώμαυλος, βρομίῳ ζῶν ἀνεκρέμασεν.

Αδέσποτον.

Κώμαυλος ἔν ἐχίνον ἰδῶν ἐπὶ νῶτα φέροντα
 ῥάγασ, ἀπέκτενεν τῷ δ' ἐπὶ θηλοπέδῳ.
 αὐτῆσ δ' ἀνέθηκε φιλακρήτω Διονύσιῳ,
 ἔν τὰ Διωνύσοσ δῶρα λιζόμενος.

Βακχυλίδου.

Εὐδημος ἔν νυκτὶ ἐπ' ἀγρῶν ἔνδ' ἀνέθηκε
 τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ ζεφύρῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

αὔξα μὲν γὰρ οἱ ἦλθε βοηθῶς, ὄφρα τάχιστα
 λιμνήσῃ πεπτόνων κερπὸν ἀπ' ἄπα χύων.

Λαβίου χολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πῶκος κεδήμενον ἐγγύς δ' ἰώρην
 βακχιάδος, πευλιῶ βοΐφω ἀμερτόμενον.

ἀγρονόμω δ' ἀγόρουσα, καὶ ἔδορακιν ἀπροΐδης δὲ
 ἐγκέφαλον πλῆξας, ἐξεκύνλιαι λίθη.

εἴπε δὲ καὶ χείρων ὁ γεωπόνος, ἃ τάχα βάκχω
 λοιβῆς, καὶ θυῶν μικτὴν ἔδωκε γέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Λατορα Πάν λοριῖτα τάδε Σπραπνίμος δρόφω
 ἀντ' ἀνεργείης ἀνθεῖ σοι τεμένη.

βόσκει δ' ἔρη χείρων τὰ σά ποιμένα, καὶ σέο χείρων
 δ' ἔρκεο, πῶν χαλκῷ μικέτι τεμνομένη.

αἴσιον ἀρήσας π' ἐπαύλιον. ἐνθάδε γὰρ σοι
 ἦ χῶ τερπυμένη, καὶ γάμον ἐκτελέσας.

Φιλίππου.

Σπυροφόρον πῆρην ἀμάχδ' ἐκ, κῶ λισίβωλο
 σφύρην, καὶ τὰ μάξαι πυρολόγους δροπᾶνας,

καὶ βιβόλους ὀξείας ἀχυροΐβιας, ἰσοβόην τε
 σὺν γυροῖς δρόφοις, καὶ φιλόζαιον ὕνιν,

κέντρα τ' ὀπιθονυγῆ, καὶ βύστροφα δεσμά τετόντων,
 καὶ φῖτακας ξυλίν' ἀσ' χείρας δροουροπόνου,

γῆα πεπηρωθεῖς Λεσίεγκεος αὐλακι πηλλῆ,
 ἐκρέμασεν Δησὶ τῆ σαχυροσφάειω.

Λεωνίδου.

Ἀγρονόμω τάδε Πανί, καὶ ἀνάσῃρι λυαίω,
 πρέσβυς, καὶ νύμφαις δροκῆς ἔθικε Βίταν.

πανί κἀν δροτίτοκον χίμαρον συμπαῖσορα μηροῖς,
 κιαῦ δὲ βρομῖω κλιῶνα πλυπλαιεῖος,

νύμφαις δὲ σκερῆς αὐτοῖσιλον ἄνθος ὀπώρας,
 φύλλατε πεπιαμένων αἰμαρέντα ῥόδων,
 ἀπὸ ὧν ἀνδρον νύμφαι ῥοδὸν δῶμα γέροντος,
 αὔξετε, Πάν, γλαυερὸν, βόσκχε, πλυσιφύλον.

Σαβίνου.

Γαί, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδα, θύρσα, λυαία,
 τριαῶν ὑπ' αὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
 δαίμονον, ἀμὰ δὲ χροῖθε κεχαρμένοι· αὔξετε δ' αἰεὶ,
 Πάν, ἀγέλην· νύμφαι, πίδακς· βόσκχε, γάνος.

Γετουλλίου.

Λαίεο τιμήεα κυβηρίας ὑμνοπόλαι,
 αἶψα τάδε κλειτὰ δῶρα Λεωνίδεω,
 πεντάδα τῆς σαφυλῆς ἀρώγα, καὶ μελιθεῖς
 πρῶτον ἀφύλλου σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ ταύτην ἀπέπλον ἀλινῆν ἰσθραῖν ἐλάειν,
 καὶ φασιῶν ἀλίγακ ἄραγμα πενιχραλέον,
 καὶ σαγόνια ἀπονδίτιν αἰεὶ θυέειν ὀπῆδον,
 τῆς κύλικος βωμῶ πυθμῆνι κροθόμηνικε,
 εἰ δ' ὡς μὲν βαρύνον ἀπώσασον νοῦσον, ἐλάεις,
 καὶ πενίην, δάσω πικαλέον χίμαρον.

Κορνηλίου λόγος.

Ζήνου.

Εκ πενίης ὡς οἶδα ἀκραφνέος, ἀμὰ δινάεις,
 Κύπρις, ταῦτα δέχε δῶρα Λεωνίδεω,
 προφύρεην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τὴν δ' ἀλίπασην
 δρυπέτα, καὶ φασιῶν πῶ νομίμη θυοῖν,
 ἀπονδῆν πῶ ἀσαλάντον ἀφυλίσα, καὶ τὰ μελιχραῖα
 σῦκς· σὺ δ' ὡς νοῦσον, ῥύεο καὶ πενίης.
 καὶ τότε βουθυτέοντ' ἀμ' ἐσφραει· ἀμὰ σὺ δαίμον,
 ἀσπίδοις ἀντιλαβεῖν πῶ ἀπ' ἐμῆ χάριτα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αδελφίαν μακεδόνος.

Αύλακι, κῆ γῆρα τεθιμμένον ἐρατίνην βοῦν
 Ελλων, ὃ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
 αἰδολαίης ἔργων. ὃ δὲ, πρὸ βαβίη ἐνὶ ποίῃ
 μυκηθμοῖς δρότῃ τέρπει ἔλευθερίῃ.

ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. 8

Γλάττανος.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα κῆβ' ἑλλάδος, ἢ τῶν ἐρωήτων
 ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαίης ἔχουσα γέων,
 τῆ Παφίῃ π' κῆτοπῆρον. ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὄραδα
 ὃ κ' ἐθέλω. οἷν δ' ἦν πάρος, ὃ δ' αὖχμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰνλιαν ἄπ'
 ὑπάρχων ἀζυγίῃ.

Λαίης ἀμαλδαυθεῖσα χρόνῳ περιεκλέα μορφήν,
 γιραλίην συγεί μαρτυρίην φυτίδιον.

ἔνθεν πιμδὸν ἔλεγχον ἀπεχθῆράσα κῆτοπῆρον,
 ἀνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαίης.

ἀλλὰ σὺ μοι Κυβέρεα, δέχῃ νεόπτος ἑταῖρον
 δίσκον, ἐπεὶ μορφή σῆ, χρόνον ὃ φρομεί.

Τὴ αὐτῆ εἰς τὸ αὐτὸ.

Κάλλος μὲν Κυβέρεα χαρίζεαι. ἀλλὰ μικραίνεις
 ὃ χρόνος ἐρπύζων ἀν' βοσείλεια χάριν.

δῶρ δ' ὃ μετέροιο παραπαμένα με Κυβέρι,
 δέχουσο κῆ δῶρ πόντια μαρτυρίην.

Λακκιανῆ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἑλλάδα νικήσασα κῆ πέρβιον ἀπὸ πίδα μῆδων,
 Λαίης θῆκεν ἑὼ κῆλαί λιγυρίην.

μὲν ἐπιησθῆ ὃ πρὸ γῆρα. κῆ τῶν ἔλεγχον
 ἀνθεράσοι Παφίῃ, τῶν νεόπτι φίλας.

ἢ γὰρ ἰδεῖν συζείη παλαιῆς μορφῆν,
 τῆσδε σιωπῆσδε κῆσδε σιόοντα τύπν.

Αντιπάρου σιδωτίου.

Κερκίδα πῦ φιλακιδόν ἀθιναίη θέτο Βιπῶ
 ἀνθεμα, λιμιρῆσ ἀρμενον ἔρασις.

εἶπε δέ, χαῖρε θεά, κῆσδε τήνδ' ἔχε. χύρη ἐγὼ γῶρ,
 τέσσαρασ ἐσέτέων ἐρχομένη δεκθῆσ.

ἄρναυμαι τὰ σά δῶρα. τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔρων
 ἄπομαι. ὤρης γῶρ κρεῖταιον ὄρω τ' θέλειν.

Αδέσποτον εἰς τὸ αὐτῶ.

Κερκίδα πῦ φιλακιδόν ἀθιναίη θέτο Βιπῶ
 ἀνθεμα, λιμιρῆσ ἀρμενον ἔρασις,

πάντας ἀπύματα γαῖῆσ τε τῶσ ἐν ἐρίθοις
 μόχθους, κῆσδε στερῶσ φροντίδασ ἰσπόνων.

εἶπε δ' ἀθιναίη, τῶν Κύπριδος ἄπομαι ἔρων,
 πῦ Γάριδος κῆσδε σῶ ψῆρον ἐνεγκῆσ μένι.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιπεράων διατίλματα μυρία φύλλων,
 σοὶ τὰ νοσηλίκτου πλάσῃ κῆσδε πελλα μέθις,

βόσρη χα σοὶ τὰ μύροισι δεδουμένσ, τῆσδε κοινῆ
 σκῆλα πρὸ βλήτου κῆσδε ἀναξάτορα.

σοὶ τὰδε Λαίτσ ἀπάντα. παρὰ πρὸ βύροισ τῶσδε δῆλῶσ
 τοῖσδε σῶ ἀκρήβαισ πλάσῃ παννυχίσασ,

ἢ ἐπῶσ, ἢ χαρίεσσαν ὑπάχεσιν, ἢ δέ μελιχῆσ
 ἐλπίδῶσ ὑβρισην μῦθον ἐπεσάσαστο.

φαῦ. φαῦ. γυοτακῆσ δέ λιπῶν τὰδε σύμβολα κῶμων,
 μέμφεται ἀσπρέπῶ κῆσδε ἡλιεῖσ βηλυτέρων.

Αδέσποτον.

Ἡ τοπρῖν αὐχῆσασα πλυχύσοισ ἐπ' ἔρασις,
 ἢ κῆσδε μεσιν δεινήν ἢ χῆσδε κῆσδε σασα θεόν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μῦθια νῦν παθίσις πενιχροῖς πνιόματα κρῖνι.
 ὄψέ' ἀθιναίη Κῦπριν ἐλίθαστο.

Νικερχο.

Ἢ πρὶν ἀθιναίης ὕπ' κερκίσι, καὶ τὰ κερκίσιων
 νήματα Νικερέτη πλάττωσαμένη,
 κῦπριδι τὸν κέλαθόν τε, τὰ πνιία, καὶ τὰ σῶα αὐτοῖς
 ἄρμεν, ἐπὶ προσόμῳ πάντα πυρῆς ἔθετο,
 ἔρρετε φωνήσασα κερκῶν λιμηρὰ γυναικῶν
 ἔρχε, νέων τήνειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
 ἔλετο δὲ σεφάνης, καὶ πικτίδα, καὶ μετὰ κώμων
 ἢ παῖς, τερπνὸν ἔχον ἐν βαλείαις βίοτον.
 εἶπε δὲ, παντὸς σοι δεκτέην ἀπ' ἡμίματος οἴσω
 Κῦπρι· σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε, καὶ μετάδος.

Ἀρχίου.

Διὶ βριααί, Σατύριτε, καὶ ἠράκλεια, καὶ Εὐρώ,
 θυγατέρωσ' Ἐθου, καὶ Μελίτης, σάμιαι,
 ἢ μῖα, δ' ἄρα χηαίοιο μίτου πλυδίτεια λάρβιν
 ἄφρακτον δολιχῶς ὑπ' ἄτερ ἀλακτέωσ',
 ἢ δὲ, πλυσαθέων μελιδήμονα κερκίδα πέπων,
 ἀθροον ἀριτάτα δ' εἰροχρηῆ τάλαιρον,
 οἷς ἔχον χερνήτα βίον δηναιὸν ἀθάνα
 ποτνια, ταῦθ' ἀεὶ σὰς σοὶ θέσαν ἐρατίδωσ'.

Αἰαθίῳ χολαστικῷ.

Τῆ Γαρίῃ σεφάνης, τῆ Γαλλάδι πλὴν πλοκκμίδα,
 ὅτ' ἐμίδι ζώνην, ἀνθετο Καλλιρόη.
 αὐρετο εὐφ' μνηστῆρα, τὸν ἠβειλε, καὶ λάχεν ἠβην
 σώφρονα, καὶ τεκνέων ἄρσεν ἐτίμτε γένος.

Γαλλάδα.

Ἀντὶ βοδῆς, χρυσεῖ τ' ἀναθήματος, ἴσιδι τῶσδε
 θήκετο τῶσ λιπαρῶσ Γαμπίλιον πλοκκμῆσ.

ἢ δὲ θεὸς, τῶ τοις γάινυται πλέον, ἢ περὰ πολλῶν
 χρυσῶ, πν, λυδῶς Κροῖσος ἐπέμπε θεῶ.

Εἰς τ' αὐτὰ τὸ αὐτὸ.

Ω ξυρὸν ἤραϊον, ξυρὸν ὄλβιον, ὃ πλοκῆ μίδω
 κειραμένη πλεπτάς, ἀνθετο Γαμφίλιον,
 ὃς ἴτις ἀνθρώπων χηληύσατο. παρδὲ κῆμίτῳ
 ἤραϊσον, χρυσῆν σφύραν ἀειραμένη,
 ἢ λιπαροκρήδε μνος ἴν' εἴπωμεν κῆθ' ὄμηρον,
 χερσί σοι τᾶς ἰδίας ἐξεπόνισαι χάρις.

Ἀντιπαύρου σιδωνίου.

Κερκίδα τῶν ὀρθρινᾶ χελιδόνων ἄμα φωνᾶ
 μελωμένην, ἰσῶν Παλλάδος ἀλκυόνα,
 ἦν τε κερριβαρέοντα πην ῥοίβιτον ἄφρακτον,
 κλωστήρα σρεπίας ἀδρομον ὀπεδόνασ,
 κῆ πῆνας, κῆ ῥίσε Φιληάκστον κῆλαβίσκον,
 σᾶμονος ἀσκιτῆ, κῆ πολύπασ Φύλακῆ,
 πᾶς ἀγαθῆ Τελέσιλλα Διοκλεός, ἄ φιλοεργός,
 εἰροδόμων κῆρα θῆκετο δεασοτίδι.

Τὸ αὐτὸ.

Παλλάδι τὰ βριαλὲ θέσαν ἄλικεθ, ἴσον δ' ῥάχνα
 ταῦξαι λεπτάλεον σῆμον ἐπιστάμεναι.
 ἦμῶ μὲν ταλαρίσκον ἐϋπλοκον. ὀρσινῶα δὲ,
 ἐρᾶτιν ἀκλώσου νήματος ἠλακῆταν.
 κερκίδα δ' ἀπόιντον ἀιδόνα τῶν ὀν ἐρίθοις,
 βακχυλῆς, ἀκρέτους ὃ δ' ἐκέρρινε μίτῆς.
 ζῶν γὰρ δὲ χα παντὸς ὀνειδέος εἰλεδ' ἐκῆση
 ξεῖνε, πν ἐκ χερῶν δᾶνου μένα βίοτον.
 Φιλίππῳ.

Κερκίδα ὀρθροαλοισιν, χελιδόνιν εἰκελοφώνης,
 Παλλάδος ἰσοπόνου λομομίτης κῆμικῆς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καὶ κτήνα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλόβριπιον ἄβαλλον
σπονδυλοδιητήν γήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαιρον χοίνοισιν ὑφασμένον, ὃν πρὸ δέντων
ἐπλήρη τολύπη πᾶσα κβαυρομένη,
σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαντίας, ἢ βαθύγυρος
Λίσινος, κενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδου.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιῆς,
καὶ σπιθαμῆς ἕλης, Βίπιον εἰργάσατο.
θᾶτερα δ' ἀντιάνειρα προσήρμοσε, ἣν δὲ μεταξὺ
μικάνδρου, καὶ τὰς παρθενικῆς, βιτίη,
αἴρη κελλίση Διὸς ἀρτεμι, τέτο τ' ἠήμα
πρὸς ψυχῆς θεῆς πῶ βριπάνιτος ἔριν.

Ἀντιπαύρου.

Ἀρτεμι, σοὶ ταύταν εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
τῶν μίαν ἀβριαγὰ πέζαν ὕφηνάμεθα.
καὶ βιτίη μί, τὰς δὲ χοροισαλέας καὶ με κῦρος,
λοξάτε μικάνδρου ρεῖθρα πλυπλάνιος.
ξανθὰ δ' ἀντιάνειρα, ἣν ἀγχοθὶ μῆσατο κόσμον
πρὸς λαῖᾶ πταμῦ κεκλιμένον λαζοῖ.
ἣν δ' ἐν δεξιτερῶν γαστρῶν πέλας ἰσοπάλαιστον
τέτον ἐπὶ σπιθαμῆ, Βίπιον ἠνύσατο.

Ἡδύλου.

Ἀμίβρα, τὸ ἄλλο ἄλλο ὑπέρδυμα, τοῖ τε λίκων θε
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσειοι κέλαμοι,
πάνθ' ἄμα Νικονόη σιωπέκτιεν, ἣν ἰδρ' ἐρώτων,
καὶ χαρίτων ἢ πάς ἀμβρόσιόν τι θάλαος.
τοιγὰρ, τῷ κριναντι τὰ κελλίσηα Γρίπῳ,
νευρίδα, καὶ χρυσεῖν τήνδ' ἔθετο προχόνῃ.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Αγαθὸν ἑχολαστικόν.

Δαρνικίων βιβλίων ἀγαθὸν ἐννοῶς εἰμι.
ὅμα μ' ὁ τευτήνας ἀνθετο σοὶ Παφί-
ν ἰδὲ περιέλασι πόσον μίλλω, ἔδων ἐρωτι,
ἔργια τοιαυτῶν ἀμφιέπουσα πότων.
κέτε δ' ἀντὶ πότων, ἵνα οἱ διὰ σείο παρήν,
ἢ τινα μὴ φιλέην, ἢ ταχὺ κειθομένην.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀνθετό σοι κορυμνῶν, κόνι βερίδ' αὖ ἡμέτερος Πάν-
οὔτε, κελλείψασ' σὺν χαρὸν ἐκ Παφίης.
ἢ χῶ ἰδὲ φιλέει, κὼ πλάζεται. ὅμα σὺ βράκχε,
ἵλασι τῶ ξυμῶν ἀμφιέποντι τέχνην.

Ἀντιφώνος.

Ἀντή σοι Κυθέρεια τὸν ἡμέροντ' ἀπ' μαστῶν
ἵνω λυσαμένη, κέσθ' ἐδωκεν ἐχέιν,
ἔσαν θελεξινδοισιν ἀεὶ φίλτροισι δεμάλης
ἀνέρως· ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Ἀθηνῶν,

Φρασίη τὸν πηρόντα, τὸν αὐτὸ τέχνητον ἐρωτα,
μιοδὸν ὑπὲρ τέκνων ἀνθετο θεασιάσι.
κὺ πριδος ἢ τέχνη. ζηλῶμενον, ἔκ ἐπιμεμφῆς
δῶρον. ὅθ' ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μιοδὸς ἐρωτ.
δοίης ἐκ τέχνης ἀνέω βροτῶν, ὅστις κὼ ἄλλοις
δῶς, θεδὸν ἐπ' ἀπλάχνοισι εἶχε τελειότερον.

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππου. ΙΟ

Ζηνὸς, κὼ Λιπὸς θηροσκοπέ τοξότι κὺρη
ἀρτιμῆς, ἢ θαλάμης τῶσδ' ῥέων ἔλαχθε,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

νοῦσον πῶς συχερὴν αὐθιμερὸν ἐκ βασιλῆος
 ἐθλοτάτη πέμψαις ἄχρῃς ὑπερβορέων.
 σοὶ γὰρ ὑπερβωμῶν, αὐτὸν λιβαίοιο Φίλιππος
 ῥέξει κηλλιβύτων ταύρον ὄρειον ὄμαν.
 Διοδώρου.

Ἦτε σάμου μιδέουσα, καὶ ἡ λάχου ἱμβρασον ἦρη,
 δέξο γενεθλιδῆες πότνα θνητῶν.
 μόχων ἱερά ταῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πάντων
 ἴσμιεν, ὅσοι μακρόρων θεομὸν ἐπιστάμεθα.
 οὐχέτ' ἐπιπέδων τάδε Μάξιμος· ἦ δ' ἐπέναςεν
 ἔμπεδα· μῦθων δ' ἔκ' ἐμέμφε λίνα.

Ἀντιπάρη.

Λαμπάδα κίρο χίτανα, κρόνος τυφύρεα λύχρον,
 χοῖνον, καὶ λεπῆ σφιγγόμενον παπύρω,
 ἀντιπατρος Γεῖσωνι φέρε γέρας· ἦν δὲ μ' ἀνάψασ
 εὐξενται, λάμψω φέγγος ἀπουσόθεον.

ΘΗΡΩΝ. Ἀντιπάρη. II.

Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῖς σεσοβημένος οἴτρῳ,
 ῥομβητῆς δονέων λυαομανεῖς πλοκόμες,
 θηλυ χίταν, ἀσκητῆς ἐσπαίροισι κορύμβοις,
 ἀβροῶν τε στραπῶν ἄμματι κεκρυφάων,
 ἴδρῳ ἀνῆρ, κολιῶπιν ὀρσάδα δύσχατο πέφην,
 Ζηνὸς ἐλαστρηθεῖς γηοπαγεῖ νιῶδι.
 τῷ δὲ κεν ἀρήγυτος ἐπύθονε ταυροφόνος θῆρ,
 ὅτ' ἦν ἐὸν προμολῶν φωλεὸν ἐσπέριος.
 ἀθρήσασ δ' ὅσ' φῶτα, καὶ ἀπρόιτοισιν αὐτῶν
 μυκτῆρσι, βροτέασ σαρκὸς ἐρυστάμενος,
 ἔστε μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὄμμα δ' ἐλίξασ,
 βρυχάτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.

ἀμρὶ δὲ οἱ σμαράγχει κῶν ἐναυλισηρίον ἀντρον,
 ἄχῃ δ' ὕλαϊς ἀχινεφῆς σκόπελος.
 αὐτὰρ ὁ βαμβήσας φθόγγον βαρῶν, ὃν μὲν ἅπαντα
 ἐν σέρνοισι ἐάνη θυμὸν ὀρινομένον.
 αἴψ' ἐμπασ, ἐρίμυκον ἀπ' ὑσμάντων ὀλομυζῶν
 ἦενεν. ἐδίνησεν δ' ἀσπροδαλίγγα κόμαν.
 χερὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησεν,
 δινωτῶν ρείας ὄπλον ὀλυμπιάδος,
 τῷ ζῶας ἐπαρωγόν. ἀθήσασα ἰδρὸς τε βύρσης
 ταυρέου κενεὸν δ' ὕπνῳ ἐδείσει λέων.
 ἐκ δὲ θυγῶν, ὠρουσεν. ἰδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
 πάντορος, ἐξασπρῆν ἐκλισην αἰδέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γυρῶν τῶτο λέοντος ἀπερλοιάσατο δέρμα
 Σῶσος, ὁ βουπαλίων δουρὶ φονῶσάμενος.
 ἄρτι κῆταβρῦ χοντα ἦν
 ὃ δ' ἔκειτ' ἐκ μάνδρασ αὐτῆς ἐπὶ ξυλόχους.
 μοχλείου δ' ἀπέτισεν ὀθῆρ ἀνθ' αἵματος ἄμα,
 βλιβεῖς ἀχθεῖαν δ' εἶχε βοοκτασίαν.

Γαίτου.

Γαῖδα πατήρ ἄλλων ὀλοῶ σφιγχθέντα δράκοντι
 ἀθρήσασα, δειλῆ ἔξεν ἐκ μφε χερὶ.
 θηρὸς δ' ἔκ' ἀφάμαρτε. διὰ σῶματος γὰρ ὀτ' σὸς
 ἦν ἔξεν, τυτθῶν βαδὸν ὑπερθε βρέφης.
 παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῆδε φαρῆξην
 σῆμα κῶν αὐτοχίης θῆκε, κῶν εὐσοχίης.

ΙΣΟΨΗΦΑ. Λεωνίδου ἀλεξάνδρου ὡς πάντα. ΙΨ
 Θύει σοι τῶδε γράμμα γενθλιακῶσιν ἐνώραις
 Καῖσαρ, γενθαλί μουσα Λεωνίδεω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Χαλιόπυς ἰδὲ ἄκρον αἰὲς θύος· εἰς δὲ νέωτα
ἢν ἐθέλης, θύσῃ τὰ δὲ περιωρότερα·

Τὴν δὲ Λεωνίδεω θαλήρην πόλι δ' ἔρκεο μῦσαν,
δίστιχον, ἀνέκτι παέγγιον ἀνεπίης.
ἔσαι δ' ὄν κρονίαις Μάρκω περιελλές ἄδυρμα
τῆτο, κῆ ἐν δειπνοῖς, κῆ παρα μασοπόλοισ.

Οἰδίπιδης, κῆ σῆς ἢν τεκτων, κῆ μητέρι ποῖαις
ζῆνετο, κῆ παλάμης ἢν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Γέμματα τίς λιπώντα, τίς ἄρει τῷ πολιπόρῳ
βόρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κέλυκος;
νύμφαις ταῦτα φέροι τίς· ἀναμάντης δὲ θυηλάς,
ἢ δέχομαι βῶμοῖς ἢ θρασύμητις ἄρης.

Ἄλλος οἰπ' ἐπιλήτων, ὃ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπ' ἰόντων
εὖ πλι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
οἷ' ἐμέθεν δέξαι μασῶν σίχον, ὅστις ἐσοκεῖ,
μίμνη κῆ φιλίης σῆμα, κῆ ἀμαθίης.

Λύκτιον ἰοδόκη, κῆ κῆ μπύλον ἄρτεμι ῥέον,
Νίηις ὃ Λισιμάχῃ παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
ἰδὲ γὰρ πλῆθοντα αἰὲ λαγόνεαι φαρέρης,
δορξοσι, κῆ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Εἰς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, ἢ δυὸ δοῖσι.

ἢ ἀρέτι σέρῳ πῶν δολιχογραφίην.

Τὴν προτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καίσαρ, ἰσπρίβμη σύμβολον ἀνεπίης,

νεῖλος ὅπως κῆρτίνδε δι' ἑλλάδος ἰθαῦσαν,
τῆ χθονίῃ πέμψη δῶρον αἰδοῦτάταν.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὃ δ' ἄργυρον, ὃ δ' ἐτοπαζοῦς
πέμψοισι, πλὴτον δῶρα γενεθλίδια.

οἷν ἰδ' ἄργιππίνη δ' ὄδιστ' χαμοῦν ἰσῶσας,
δρῆν μαε δῶροισι, ἀφθάνος ἔδαμάσει.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ. 13

Κατὰ ἀνωπεία μόν.

Ἀθλήσας ἦδη πόλιν τηδύσας ἦλθα.

Ἀμήσας ἄρδην, ὄροφηρόρον ἠδρασα σῆμα.

Ἀλύξας ὄρην ἠνεμωμένην, ἠρῶσα ξύλα.

Εἰς Διομήδους τῆρον.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.

Νοσῶ, σὺ δ' ἐστὶν ἰάμα, ἰησῶ, σῶσον.

Νῶ ἔκατα, μὴ ὄνητᾶ σοφὸς ἀπὸ νοήματα λείω.

Γερά σά παρὰ χεῖλη ἦλιε, χεῖρα πάσα γεί.

Νίφαν ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄφιν.

Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.

Σοφὸς ἔρωγε ἦδη ὦν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω γελῶ τὰ

κέτω, λέγων ἄν ὦ ταρᾶχῶν ἄνω, ἦδη ἔρωγε σοφός.

ΑΠΟ ΚΗΡΩΡΩΝ. 14

Σκέπησαν κήραιο βίλυθροῖο δι' ἑλλαν,

κῆρ ἀρεπᾶν κῆρῶν ἀσκυλον ἔκτο μίδα,

τήντ' ἐπινοπιδίον βροχέτων φακδέσαν δρωτῶν,

κῆρ τὰς ἀρήντους ἐμβάδασ ὠμοβοεῖς,

ἦν τε δι' αὐτῆτοιο πέδου δαῦντα κῆτ' ἰθῦ,

δρτιφανῶς κῆρ μβης πάσαλον ἐμβολέα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ σκῆρος ἐξ ὀχρεῶν πρασίην διψῶσαν ἐξείρειν,
 αὐχμηροῖο θέρουσ ἔπτε παυσάμενον,
 σοῖτοι κηρωδὸς ποτάμιων ἀνέβηκε Γρίηπε,
 κηυσάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐρχαίης.

Ζωνά.

Ἄρτιχαιή ροιά τε, καὶ ἄρτιχουα ἴδε μῆλον,
 καὶ ρυτιδῶροιοιον σῦνον ἐπομαλίον,
 πρῶρῶν τε βόρω μεθυλίδα κη πυκνῶρωτον,
 καὶ κῆρουα λεπῆς ἀντίδωρον λεπιδῶς,
 ἀζροιώτη τῆδε μονασῶρωγι Γρίηπε,
 ἔθηκεν ὀκῆρρῶλαξ δεινῶρικὴν βεσίην.

Αδίσωτον.

Ἄλκιμῆς ὁ πενιχὸς ἐπὶ σμικρῶτινι κήτω,
 τὸ φιλοκῆρρῶρον γασάμενος θέρεε,
 ἰχάλα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα Γανὶ κομίζω,
 ὅπῃ σύμοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίω.
 ὦν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο. τὰ δ' ὕμετέρης ἀπ' πέτρης
 δέξο. καὶ ἀντιδιδῶς, δὸς πλέον ὦν ἔλαβδ.

Φιλίπην.

Ροῖν ξανθοχίτανα, κηραῖδῶροιά τε σῦκῆ,
 καὶ ῥοδέλα σαφυλῆς ὡμὸν ἀπασάδιον,
 μῆλόν θ' ἠδύπνωα κηπῆ πεπρωμένον ἄχην,
 καὶ κῆρουα χλωρῶν ἐκφανέ' ἐκ λεπιδῶν.
 καὶ σῦμιον χλοάοντα ἴν ἐν φύλλοις πεδοκοῖταν,
 καὶ περικὴν ἠδὲ χρυσοχίταν ἔλαίν,
 σοῖ φιλοδῖτα Γρίηπε, φυτοσκῆρος ἀνθετο Λάμων,
 δεινῶρεσι, καὶ γήοις ἀξάμενος θαλέθει.

ΑΓΟ ΚΥΝΗΓΩΝ. ΙΣ

Σατυρίου εἰς τρεῖς ἀδελφούς.

Θηρατῆς δολιχὸν τόδε δίητυον ἀνετο Δάμις.

Γίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλιν.

Προλοφύρας δὲ χιτῶνας, ὄνυκτερέτης θέτο Κλείτωρ

τῷ Γρανί, βριαῶν ἐρασίην κερμάτων.

Ἰλαος ἀσεβέων ἀδελφεοῖς ἐπίνασον

πῖνα, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Εἰς τ' αὐτ' Ιουλιανὸν ἀπ' ὑπάρχων.

Γνωτῶν βριαατίων ἐκ προιατίης λίνα θήρης

δέχυσσο Γάν. Πίγρης σοὶ τὸν ἀπ' πτερύγων

ταῦτα φέρε· θηρῶν, Δάμις· Κλείτωρ δὲ, θαλάνης.

καὶ σφι δὸς ἀναρρεῖν, ἡέρα, γάαν, ὕδωρ.

Λεωνίδην εἰς τ' αὐτ'.

Οἱ προιαῖοι ταῦτα τὰ δίητυα θῆκεν ὁ μαιμοί

ἀγρότα Γάν, ἀλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροσίης.

ὦν ἀπ' μὲν πῖνων, Γίγρης τάδε· ταῦτα δὲ, Δάμις

τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὀρίτος, εἰναλίων.

ἀνθ' ὧν τῷ μαι, πέμπε δὲ ἡέρος εὐσοχον ἄγριν.

τῷ δὲ, διὰ θυμῶν· τῷ δὲ, δὲ ἡτόνων.

Εἰς τ' αὐτ' Αντιπάτρον σιδωνίε.

Γρανί τάδ' αὐβαί μοι προιαῖοί θέσαν ἄρμενα τέχνης.

Δάμις μαι, θηρῶν ἄρκου ὀρεινομάων.

Κλείτωρ δὲ, πλωτῶν τάδε δίητυα· τῶν δὲ πετεινῶν,

ἀρρηκτον Γίγρης τίνδε δεραοπέδην.

τῶν μαι τῶν, εὐλόχων, τῶν δ' ἡέρος· ὅν δ' ἀπὸ λίμνης,

ἔποτε σὺ κενεοῖς οἶκος ἔδεντο λίνοισ.

Εἰς τ' αὐτ' Ζωσίμου.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίητυα, τετραπόδων δὲ,

Δάμις, καὶ Γίγρης, θῆκεν ὑπ' ἡερίων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

πανί, κροσιγνήτων ἱερῶν προίας. οἷμα σὺ θήρη
 ἠέριον, πόντω, κῆν χθονὶ τοῖσδε νέμει.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀρχὴν.

Σοὶ τὰςδε Πάνι σκοπιήντα, παρακόλα δῶρα σιωλίμοι
 τριζυγθε, ἐκ προίας θέντα λινοςκαίης.

δίκτυα ἰδὴ Δάμις, θηρῶν. Γίγρης δὲ, πέτεινῶν
 λαμοπέδασ. Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνα.

ῶν ἦν μὲν, κῆς ἐσαύθις ἐν ἠέρι, πόνδι ἔτι θείης
 αἴσυχον ἐν πόντω. ἦν δὲ, κῆτα θρονόχους.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶ αὐτῶ.

Αγραύλω τὰςδε Πανί βιαρκέος ἄλλας ἀπ' ἄλλης
 αἰθαίμοι προιοὶ δῶρα λινοςκαίης.

πίγρης μὲν, δειραχθεῖς εὐβροχον ἄμμα πέτεινῶν
 Δάμις δ' ὕλονόμων δίκτυα τετραπόδων,

ἄρκω δ' εἰναλίῶν Κλείτωρ πόρειν. οἷς σὺ δὲ ἀέθρης,
 κῆς τῶς, κῆς πελάγους, αἴσυχά πέμπε λίνα.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶ αὐτῶ.

Ταῦτά σοι ἐκτ' ἱερίων, ἐκτ' ἀέθρος, ἐκ τε θαλάσσης,
 προῖς πωτοῖ, τέχνης σύμβολα Πάν, ἔθεσαν.

ταῦτα μὲν εἰναλίῶν Κλείτωρ λίνα. κείνα δὲ Γίγρης
 σιωνῶν. Δάμις τὰ προῖτα τετραπόδων.

οἷς ἅμα χερσαίησιν, ἅμ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις
 ἄγρην, ἅμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν δρωγὸς ἴθι.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶ αὐτῶ.

Τριζυγθε ὕρεσίοι κροσιγνήτοι τὰςδε τέχνας,
 ἄλλος ἀπ' ἀμοίας σοὶ τὰςδε Πάν, ἔθεσαν.

κῆς τὰ μὲν, ὀρνίθων Γίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
 Δάμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίῶν ἔπειν.

πάν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὁ δ' ἠερίησιν ἐν ἄγραις
 αἰέν. ὁ δ' ἐν πελάγει αἴσυχον ἄγρην ἔχει.

Εἰς τὴν

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρου.

Γίγρης ὄρνιθων ἀπὸ δίπτυα, Δᾶμις ὄρνιθων,
 Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τὰδε Γάν, ἔθεσαν,
 ἔωνδ' ἀδιφθοὶ θήρις γέρας· ἄλλος, ἀπ' ἄλλης
 ἰδουτὰ γαίης, ἰδουτὰ κῆρ πελάγους.
 ἀνθ' ὧν τῶ μισθῷ, ἀλλοῖσι τῶ δ' ἠέρος, ὧ δ' ἀπ' ἄρουμῶν,
 πέμπε κράτος, ταύτη δ' ἄμμον ἐπ' εὐσεβίῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου

βασιῆ.

Σοὶ τὰδε Γάν θηραντὰ ἀνηρτήσαντο σαυάμοι
 δίπτυα, χριχθεδίνης δῶρα κίων χεσίης.
 Γίγρης μισθῷ, πίνων· Κλείτωρ, ἀλλοῖσι δ' ἀπ' ἄρουμῶν
 Δᾶμις, τετραπόδων εὐκνήλος ἰχθυεῖς.
 ἡμὰ σὺ κῆρ ἄρουμοῖσι, κῆρ εἰν αἰλί, κῆρ δὲ ἀμέσθης
 ἠέρος, ἀναρρον τοῖσδε δίδου κῆματων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ

αὐτὸ.

Τριαδὰ τὰδε θηραντὰ θηραρρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
 τέχνης, πρὸς νηῶ Γανὸς ἔθεντο λίνα.
 Γίγρης μισθῷ, πίνουσι γέρας βόλον· ἔν δ' αἰλίοισι,
 Κλείτωρ ἐκ θηροῦ, Δᾶμις ἐκ ρημονόμοις.
 ἠαυεκα Γάν, ἔν μέντι δὲ ἀεθέρος, ὄν δ' ἀπ' ἄρουμῶν,
 ἔν δ' ἐκ δὲ αἰγυαλῶν θῆς πλουσσοῦτερον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βριβὺ μὲν ἀγραυλῶν τὰδε δίπτυον ἀνθετο θηρῶν
 Δᾶμις, κῆρ Γίγρης πίνουσι γέρας νεφέλιν.
 ἀπλότατον δ' αἰλί τῆτο μισθῷ ἀμφίβληστον
 Κλείτωρ, ἀνθ' ἧρ Γανὶ προσεξάμενοι.
 ἠαυεκα Γάν, κρατερῶ πόρε Δᾶμιδι κηίδε θηρῶν,
 Γίγρη δ' οἰωνῶν, Κλείτωρι δ' εἰν αἰλίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰκλιανῶ Διοκλέους.

Δίκτυά σοι τάδε Γάν, ἀνεβήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ βρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγους.

Δίκτυβόλει· τῆτ' ἄρ' ἀγχοῖσι θηροτόμοις·
πνύβιον ἐν πηνοῖσιν ἐπίβλεπε· τῆς γὰρ ἀπάντων
δαῖμον ἐχθρὸς ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

Αλφειῶ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Γανὶ κροισιγγῶν ἱερὴ βίαις, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἀνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.

πίρρης, ὀρνίθων ἀλίων ἀπομοίρια, Κλείτωρ·
ἐμπαλιν ἰθυτενῶν Δάμεις ἀπὸ σαλίων·
ἀνθ' ὧν ἀαγρίην, ὦ μαι, χθονὸς, ὦ δέ, διδοίης
ἐξ ἀλός· ὦ δέ, νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

Λεωνίδου ταραντάνου.

Ὁ κρῆς Θηριμάχος, τὰ λαγωβόλα Γανὶ λυκαῶ
ταῦτα πρὸς δῶκεθ' ἰοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀγὰ σὺ Θηριμάχῳ δῶρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κροτιβαύοις τοξότιν ἐν πολέμῳ.
ἐν τε σαναγκείμοι παρίσασο δεξιτερῆσι,
πρῶτα διδύς ἀγρης δῶρα κροτ' ἀντιτάλων.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τῶδε πεντάχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμήεις
ἀκροχηνὲς φονίη κρατὶ σαναξευρύσασ,
ἀνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίττω ἀγριπόδ' ἢ Γάν
Γαῦκος ἀραῖ, καὶ πᾶν ἀγρότιν ἀγανένου.
ἀέχμη δ' ἡμιβρωῖτι τύποι μίμνοισιν ὀδόντων.
ἢ ἐπι, βρυχιπῶν θῆρ' ἐκένωσε χόλου.
ὑδροιάδου γυμνασίου δέ, σὺν ὑλοτόμοισι χορείην
εἴσαν, ἐπεὶ καὶ τὰς πολλαῖς ἐξεφοβῆ.

Ζωνά.

Τὸρ σοὶ ὑλγῶτα κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
 δέρμα, λυκορραΐσης ἐκρέμασιν,
 καὶ τῶν ἐν κοτίνοιο κελεύροπα. τὰν ποικύ τήνος
 πολλαίη ῥομβιτῶν ἐν χερὸς ἠεροβόλη.
 ἀμὰ τὺ Πᾶν βουνίτα, τὰ μὴ πολὺ οὐβά τε δέξαε
 δῶρα, καὶ ἀναγρεῖν τῶ δ' ἐπίνασον ὄρει.

Αντιπάρη.

Γηραλέον νεφέλασ πυχῆσ τόδε, καὶ προίλικτοσ
 ἰχνοπέδαν, καὶ τὰσ νευροτινεῖσ πακίδασ,
 κλωβὸσ τ' ἀμφιρῶγασ, ἀνασσασούσ δέ τε ῥάχασ,
 καὶ πυρὶ θηγαλέουσ ὄξυταρεῖσ σάλικασ,
 καὶ τῶν ἀπὸ πολλοῦ δροῦδσ ἰημάδα, τὴν τε πιτεινῶν
 ἀπραντῶν ἰξῶ μιδαλέον δόνακασ,
 καὶ κρυφίου καὶ κλωσῶν ἐπισσασῆρα βόλοιο,
 δρῆν τε γλαχερῶν λαυμοπέδαν μεράων,
 σοὶ Πᾶν ὦ σκοπιῆτα, ἡέρασ θέτο παῖσ Νεολάδα,
 Κράμβιγσ ὁ θηραυτῆσ, δρῆκεσ ἀπ' ὄρχομανῶ.

Λεωνίδου. οἰδὲ, Μνησαλίη.

Τῶν ἔλαφον Κλεόλαοσ ὑπὸ ἠναμοῖσι λοχίσασ,
 ἔπταχε Μαϊάνθοσ παρ προίλικτον ὕδωρ,
 θηκτῶ σαυρωτῆρι. τὰ δ' ἀντάρριζα μετώπων
 Φράγμασ, ὑπὲρ κραναῶν ἄλλοσ ἐπαξε πίτανσ.

Αντιπάτρη.

Τῶν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἀμῶν ἐρυμάθιον ὕδωρ,
 νῶτα τε θηρονόμησ φερβομέναν φολόησ,
 παῖσ ὁ Θεαρίδω λασιώνιοσ εἶλε Λυκορμασ,
 πλῆσασ ῥομβωτῶν δόρατοσ ἑρῖαχῶ.
 δέρμα δέ, καὶ δικέραιον ἀπὸ σὺρβυγγα μετώπων
 πασσαμένοσ, κῆρασ θῆκε παρ' ἀγρότιδι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

Σιμίον.

Δέρμα, καὶ ὀργυαῖα κέρα βοός ἐκ βασιλῆος,
 ἀμφιπρωονιάδα κείμεν ἀνά πρόπυλον
 τεταρακιδέως δώρα. ἔν τιν' αὐ χέιντα φιλίππου
 ἀνόμενον, κατὰ γὰρ ἤλασε δεινὸς αἰών,
 βύβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρὸν ἄπλυσκτος
 ἠμαθία, τοῖα κρένεται ἀγεμόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότεα δειράσι ταῦρος,
 ἔν πρὶν ἐριμωτῶν θῆρα μακροονιάς,
 δαρδανέων ὀλετήρ, ὁ κεραιύνιος εἶλε Φίλιππος,
 πλήξασ' ἀγανέα βρέγμα κωαυγέτιδι.
 καὶ τὰδε σοὶ βριακῶς ἠράκλειος ὁ δόξα βύσσας
 ἦκεν ἀμαμκέτη κράτος ἔρφομα κέρα.
 σὺς τοι ὁ δ' ἐκ φίλας ἀναδέχομεν ὅτι ἀεικὲς
 παρηφῶς ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμίον.

Σοὶ γέρας ἀεικεία μίνυα μάχε τέτο Φίλιππος
 δέρμα ταναίου κού λυρδὸν ἔθηκε βοός.
 αὐτοῖς σὺ κεραιεῖ τιν' βρεχμῶ κυδιδόντα
 ἔσβεσεν ὀρβηλῶ προχαιὺ ὑπὸ πρόπυδα.
 ὁ φθίνος ἀνάλκοιτο. τὸν δ' ἐτι κῦδος ἀέξοι,
 φίλα βερραίου κράντορος ἠμαθίας.

Ἀντιπάτρου.

Ἄ φόρμιγγε, τάτε τόξα, καὶ ἀγνύλα δίκτυα φοίβη,
 Σώσιδος, ἔκ τε φίλας, ἔκ τε πλυκράτειος.
 χαῖ μιν' οἱ στυτήρ, κεραιὴν βιδὸν ἄδ' ἡλυρωδῶς,
 τῶν χέλιω ὠ γρηυτήρ, ὠπασέ πλεκτὰ λίνια.
 αἰὲν ὁ μιν, ἀκνυβόλων ἰῶν κρέτος ἀσδὲ, φέροιτο
 ἀφρα λύρας ὁ δ' ἔχοι πρῶτα κωαυγείας.

Αθλιον.

Καυθίδες, θαρσέετε τὰ δὲ τὸ κρητὸς ἐχέμεμα
κείται ἐν ὀρυγίῃ ἢ ἔξα παρ' ὀρτέμιδι·
οἷς ὁ μέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· ναῦ δὲ πέπαιται
αἰγὼν, ἐπεὶ ἀπονδῶς ἢ θεὸς εἰργάσατο.

Αἰγίδος.

Καὶ σάλικος, καὶ πῆνα λαγωβίλα, σοὶ ταῖδε Μῆδων
φῶιβε σὺν ἱξονταῖς ἐκρέμασεν κηλῶμοις.
ἔργων, ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἦν δέ τι μείζον
δωρήσῃ, τίς τῶνδε πλυπλάσια.

Αλαβία χολαστιῦ.

Σοὶ μάχερ ἀγέμεμα, παραύτιον ἄν περιώπων
ἦν ἔραγον ὡδὸς σῶς ἀγέτ' ἀθιροσαῶσ.
σοὶ δὲρ κροτορίδων ἕλακός, καὶ φῖτομος αἰχμαδόνου
αἶσαδ, καὶ ταχινῶς ἔργα λαγοσφαγιῶς.
δ' ἰτυατ' ἐν ῥοβίσις ἀπλῆμένα, καὶ κελαιμύτῶν
κῆμνων, καὶ μοχερῶν πείσμα σαληνοβόλων
ἀνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγρῶν
ἀννε, καὶ πῶκος πολλοῖσις ἐξεφάβη.

ΑΠΟ ΚΙΘΑΡΗΙΔΩΝ· ΙΒ

Γαῦλυ σιλεντιαρῖς.

Τὸν χαλκοῦ τέτιγα λυκώρεϊ λοκρὸς ἀντίπτε
Εὔνομος, ἀθλοσαῶσ· μῶμα φιλοσφάνη
ἦν δὲρ ἀγῶν φέρμιγος, ὁ δ' ἀντίος ἵππο παρβυς.
αἰγ' ὅκα δὲ πλῆκρω λοκρὸς ἐκρέξε χέλυς,
βραχυδὸν τεφρητῆα λύρασ ἀπικέμπασε χορδα.
πρὶν δὲ μέλος σκεῆσεν ἀπρὸς ἀρμονίης,
ἄβρον ἐπιβύζων κιβάρῶσ ὑπερέζετο τέτιξ,
καὶ τὸν ἀποιχομένκ φθόγγον ὑπέκλυε μίτη.

admir
mur. τραζάν νοιε αρρενι.
anno .14. haert inde heit.
jauto.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τὰν δὲ πάρος λαλαγῶσαν ἐν ἄλλοισιν ἀγρότιν ἢ χῶ,
πρὸς νόμον ἀμετέρας βρέφε λυρακτυπίης.

τῷ σε μάκρ λιτῶε τεῷ τέλιγι γεαίρη,
χαλκίον ἰδρῶσας ὑδὸν ὑπὲρ κιβάρας.

Μακεδονίου ὑπᾶ-

του.

Τὴν κιβάρην Εὐμόλπος ἐπὶ προπόδων πρὶ φάϊβῳ
ἀνθετο, χειραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφομένος.

εἶπε δὲ μὴ φάσαιμι λήρης ἐτι, μὴ δ' ἐθελήσω
τῆς πάρος ἀρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.

ἢ γέοις μελέτω κιβάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πηκίφου,
σηιπανίῳ βρομερᾶς χεῖρας ἐρρῶσόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὲρ δένδροισιν οἶδα κηθίζων
ἀείδειν, λαβερεῖ καύματι θαλπόμενος,

πρόϊμος ἀνθρώποισι κελουθήτησιν αἰοῖδος,
θιλείης ἔρσης ἰημάδα γινόμενος,

αἶμα κείνῳ πύλικος ἀθηνάκης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέλιγ' ὄφει μ' ὦ νερ' ἐφελόμενον.

ἴσον γὰρ μέσσις ἐσέργημεθα, τόσον ἀθῆνη
ἔξ ἡμεῶν· ἢ γὰρ παρθένος, αὐλοθετεῖ.

Αἰήλον.

Τὸν νυμφῶν θεράπντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοῖδον,
τὸν κύφαις τερπόμενον βάρβαρον,

χαλκῶ σιλωσας τίς ὀδοιπόρος, αἴχος ἐθικεν
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀνεσάμενον.

πλαζομένῳ γὰρ ἔδραξεν ὑδωρ ἀνικαρον αἰέσας
κοιλιάδος ἐκδροσερῆς ἀμφιβίῳ σῶματι.

φωγὴν δ' ἄγρητῆραν ὀδοιπόρος ἔκ ἀπληΐπων,

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ·Φιλίππου. 17

Ξίφι τὰ πλλῶν κνωδάλων λαμοτόμα,
 πυρίβοθους τε ριπίδασ πυρινέμους,
 ἰθμόν τε πουλύριτον, ἠδὲ τεράποισι
 πυρὸς χέουραν ἐχάρακ κρεοδόκον,
 ζωμήρισίν τε πῶ λίπους ἀφρηλόγον,
 ὁ μὲ κρεάγρη τῆ σιδηροδακτύλω,
 βραδυσκελής ἦθρασε, σοὶ Τιμασίω
 ἔθηκεν, ἀκμήσ, γῆων ὄφρασι μένος.

Αρίππωνος.

Χύβρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκέμπη
 κλείδα σιῶν, καὶ τὰν ἐτροδόκον τορσίαν,
 καὶ πείρικαν ριπίδα, τὴν αὐχαλκόν τε λέβητα
 σιῶν πελέκει, καὶ τὰν λαμοτόμον σραγίδα,
 ζωμούτ' ἀμφ' ὀβελώσιν ἄρυστριδα, τὴν τε μαγείαν
 ἀπόγγον ὑπὸ σιβαρῆ κελκλιμένον κοπίδι,
 καὶ τῆτον δικθῆραν ἀλοφίβρα, σιῶν δὲ, θυείαν
 ὑπερσον, καὶ τὰν κρεοδόκον σκεφίδα,
 ὄφοπόνος Σπινθῆρ ἐρμῆ τάδε σύμβολα τέχνης
 θήετο, δουλοσσιῶσ ἀχθος ἀπώσα μένος.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ·Ερατοθέου. 18

Οἶνοπότασ Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἀνθετο βαίχῃ.
 δέχνησο δ' αὐμένεωσ· ἄλλα γὰρ ἔδὲν ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ· Σιμωνίδου. 19

Τόν δὲ ποτ' ἑλληνόσ ῥώμη χερὸσ, ἔργον ἄριστοσ,
 ἀπ' ἄλλῃσ φυχῆσ λήματι πηθάμενοσ,
 πέρσασ ἐξελάσαντοσ, ἐλαύθερον ἑλλάδι κόσμον
 ἰδχύσαντο Διὸσ βωμόν ἐλευθερίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΡΟ ΝΑΥΤΩΝ. 120. ΟΡΙΑ

Μακεδονίου ὑπάτου.

Νῆα Πασειδάωνι πρὸ πηλῆνος ἀνθετο Κράντος,
ἔμπεδον ὄβρησ' ἔπεσαν ἔρσάμενος,
αὐρὴς ἔκ' ἀλέγασσαν ἐπὶ χθονός· ἦς ἔπι, Κράντος
αὐρὸς ἀνακλιθεὶς, ἄρομον ὑπνον ἔχει.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Νῆα σοι ὦ πόντι βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μνηκέτι τεγγομένην.
νῆα, πρὸ πηλῆνων ἀνέμων πηρόν· ἦς ἔπι, θεῖλος
πρὸ λαίης ὠτὸσάμην εἰσελάων αἰδῆν.
πάντα δ' ἀπειπούμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλλα,
πίσυν ὑπὲρ γαίης ἰχθυον ἠδ' ὀρασάμην.

ΑΡΟ ΝΑΥΗΓΩΝ. Λυκίανθ. 21

Γλαύκω, καὶ Νηρέϊ, καὶ ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτη,
καὶ Βυβίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαμόβρηξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος, ὃ δὲ κέκρυμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ ὕδ' ἐν ἔχω.
Λυκίλλιος.

Εἰ κόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὃ δ' ἀνέθικε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσάρωντα μόνος.
τοῖς μηροῖς αὐτῶν τὸν ὑπερδῆσασ, ἐκαλύμβα.
ἔσω καὶ κήλης ἐν τισὶν αὐτῶν χίη.

ΑΡΟ ΝΕΩΝ. Θεοδώριδ'· 22

Δλικὸς αἴτε κόμαι, καὶ ὁ Κρωβυλος· ὡς ἄπ, φοίβη
πέξατο μολπασθ' κῶμος ὁ τε βράεπς.
αἰχμητῶν δ' ἐπέβουσε ἀλέητορα, καὶ πλαιδέντα
πᾶσι ἠησιδῖν κ' πίονα τυροφόρον.

ὦ πᾶλλον,

ἄλλον, θέεις τὸν Κρώβυλον εἰς τέλος ἀνδρῶν
 οἶκον, καὶ κτιάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Καλῶ σὺ τέλει Χαριθένης φίλα τίνδε
 κερδοσίων, κέραις θῆν' ἀμαρτωβιάσι,
 σὺ βοῆ χερνιφθέντα. παῖς δ' ἴσον ἀεὶρί λαμπρῶν,
 πωλικὸν ὡς ἴππος χροαῖ ἀποσισάμενος.

Κριναγόρου.

Εσπερίῳ Μάρκελλος ἀνερχόμενος πλεμίοιο
 σκυλοφόρος, κραναῖς τέρμα παρ' ἰταλίας,
 ξανθὸν πρῶτον ἔκειρε γενεάδα. βύλετο παρ' ἴσους
 ἔτα, καὶ πέμχαι παῖδα, καὶ ἀνδρῶν λαβεῖν.

Αἰθιλον.

Ωριον ἀνθήσαντας ὕπ' κροτάφοισιν ἰθάς
 κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας.
 Φοῖβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας. ἀξίωτο δ' ἔτας
 καὶ πλὴν Λύκων κέραι ἀπ' κροτάρων.

ΑΠΟΡΑΙΖΟΝΤΩΝ. 23

Λεωνίδου.

Εὐφρομένη τοι σφαιραῖαν, εὐκρόταλόν τε φιλοκλέης
 ἔρμειν ταύτην πυξινέην πλατάνην,
 ἀσφατάλου θ', οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ πῖν ἔλικον
 ῥόμβον, κερσομένης παύγι ἀνεκρέμασιν.

Δοκλητιάδου.

Νικῆσας τῆς παῖδας, ἐπεὶ κελεύει γράμματ' ἔγραψε
 Κώνταρος, ὁ γοδῶκοντ' ἀσφατάλου ἔλαβεν.
 καὶ μὲ χάριν μέσης τῶν κωμιῶν ὧδε Χάρητα
 πρεσβύτην, θορύβῳ θῆκε με παιδαρίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ
ΑΠΟ ΓΟΙΜΕΝΩΝ · 24

Αζαβίου χολαστηοῦ.

Δικραίρω, δικέρωτα, δασυκνήμω, δασυχάιταν
ἔξαλον, οὐσκήρθμω, λόχμιον, ὑλοβάτα
πανὶ φιλοσκοπέλω, λάσιον παρά πρῶνα Χαρικλήσ
κνακὸν ὑπηνήταν ᾧ δ' ἀνέθηκε φάρον.

Λεωνίδου.

Τῆτο χιμαιροβάτα Τελέσων ἀγόννυχι Πανὶ
ᾧ σκύλος ἀγρίος τείνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τῶν φαιβοάρατον ἐὺσφύβυγα κορυάων,
ᾧ πάρος αἰ μωπὸς ἐσφύλιξε λύκας,
ζαυλοῦς τε γλαυκοπήγασ, ἀγρωαῖδόν τε κνωαύχαν,
καὶ τῶν οὐρίων λαμοπέδαν σκυλάων.

Ἰωάννου ποιητῆ τῷ βαρβυκῆλλο.

Πειθοί, καὶ Γαρία, παντάν, καὶ κηρία σίμβλων
τῆς κελυκοσιφάνου νυμφίος Εὐραδόμις,
ἔρμοφίλασ ἀνέθηκεν ὁ βυκόλος· αἰμὰ δ' ἐχοιάθε
ἀντ' αὐτάς, παντάν· ἀντ' ἐμίθεν, ᾧ μέλι.

Μαιτδονίη ὑπάτη.

Δάρτις ὁ συριτὰς φρομερῷ περὶ γήραι κέμων,
χειρὸς ἀερζηλῶς τὰτδε βαρνωμέναν,
πανὶ φιλαχραύλω νομίαν ἀνέθηκε κορυάων,
γήραι ποιμενίων παυσάμενος κέμάτων.
εἰσέτι γὰρ οὐρίγγι μελίσδετα· εἰσέτι φωνά
ἔφρομος ἐν φρομερῷ σώματι ναιετάει.
αἰμὰ λύκοις σίντησιν ἀν' ἕρρα, μή τις ἐμείθ
αἰκόλος ἀγγέλιη γήρας ἀδρανίην.

Αδέαστον.

Αὐλὸς Πανὶ Μελίσκος· ὃ δ' ἐννεπε μὴ γέρας ἀφρη
τῆτοισ· ἐκ κηλάμων οἰστροῦ ἐπισπασάμην.

Ανύπς.

Φριξοδόμα τάδε Γρανί, κῆσ' αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπίας Θάδωτος οἰονόμος,
 αἴ μιν ὑπὸ ζαβίαισιν θέρας μέγα κρημνιώτα
 παύσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μιλίχρον ὕδωρ.

ΑΡΟΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 25

Σιμωνίδου.

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαιμένα δακρυδέοντας,
 νῆσ' ὑπὸ ἀθηναίης κείται ὑπὸ πόρῳ,
 Πλλάκι δὴ συνέντα κατὰ κλόνον ἐν δαίφωτων,
 πρῶτον ἰππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Κνησάρχου.

Σοὶ μὲν καμύλα ῥῆα, κῆσ' ὀχέαιρα φαρέτρα,
 δῶρα παρὰ Ἴρομάχου φοῖβε τάδε κρέμαται.
 ἴδ' δὲ πρῶτοντας, ἀνὰ κλόνον ἀνδροβὸς ἔχουσι
 ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων.

Αντιπάθρου σιδωνίου.

Γὰν πρὶν ἐναλίσις, κῆσ' εἰράνας ὑπὸ φάτιν,
 μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐν σωμαίων,
 χαλκοπατῆ σάλπιγγα, γέρας φερένικος ἀθάνα
 λήξασ' κῆσ' πολέμου, κῆσ' θυμὸν μέλας, ἔθετό.

Σιμωνίδου.

Οὕτω τοι μελὶν τακτὴ πρὶ κίονα μακρὸν
 ἦσο, πανομράω Ζηνὶ μέγισ' ἱερά.
 ἦ δὴ γὰρ χαλκὸς τε κέρων, αὐτὴ τε τέθρουσαι
 πυκνὰ κροσσυμένη δειψὴ ἐν πλέμῳ.

Γαύλου σιπεντιαρίου.

Ασπίδα ταυρεῖν ἔρυμα χρῶς, ἀντιβίων τε
 Πλλάκις ἐχέειν γυσαμένην χαλάδωρ,

ΚΚ ἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῆς ἦν ἀλεξιβέλεμον ἀπὸ σέροιο χιτῶνα,
 κῆς κόρυς, ἰππέαις θριξί δάσσω μένιν,
 ἄνθετο Λισίμαχος γέρας ἀρεῖ, Ζηραλέου ναῦ
 ἀντὶ πανοπλίας βακχρον ἀμφοίμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ζηνί τὸ δ' ὀμφάλιον σάκος φύθος, ᾧ ἐπιλαίην
 ἔχεν ἄριστῶν, ἄνθετο Νικηγόρα.
 πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν ἀκοντῶν, ἰσθρίθμος τε χαλαρῆ
 χερμαῖς, κῆς ξιφῶν ἐξεκολλάξε γένυς.
 αἰγὰ κῆς ἀμφιδουπιον ἐδὸν τῶδε χειρὶ μενείχμα
 σῶξετο Νικηγόρα. σῶξε δὲ Νικηγόραν.
 θεσμὸν ἦν σπάρτας μενερχόπιν, ἀμφὶ βοεία
 τῆς δέ τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

Γαλλιάδα.

Τὸν θῶ, κῆς τὰς κνῆ, τὸν τ' ἀσπίδα, κῆς δόρυ, κῆς κροῖ,
 Γορδίοπριλάριος ἄνθετο Τιμοθέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐτολμίῃ
 Ἰλλασπίῃ.

Κνημίδασ, θῶρηκς, σάκος, κόρυς, ἔγχος, ἀθῆνη
 ῥῆφος μεμβιάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Ἀντιπίλου.

Δῦρασ ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γραμματὴ κείνῃ
 εἰς πλέμῃ θεῶσαι σύμβολον δῶτέμιδι,
 ὄπλον ἀνικητόιο βραχίονος. ἀκχλὸν ἔγχος,
 ᾧ πάντος, κῆς χθῶν εἶνε κραδαινομένῳ.
 ἔλαθι δῦρασ ἀταρβές. αἰεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
 ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλαίμης.

Ηγησίππου.

Λασις ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἤμα
 ναῦ ὑπωροφίασ Γαλλιάδος ἀλκιμάχας,

πλάσισθαι κεινονίμένα ἐκ πλέμοιο,
 ἦν μὲ φέρωντ' αἰεὶ ῥυομένα θαλάτῃ.

Αθήλον.

Ἦδη τῆ δὲ μένω πλέμῃ δίχῃ, κελὸν ἀτακτος
 σέρνον ἐμῷ νῶτῃ πηλοῦκι ῥυσαμένα.
 καί περ πλεβόησι ὕς κῆ χερμάδι αἰνῶ
 μυρία, κῆ δολιχῆς δεξαμένα κῆ μακρῆς,
 ὅδε ποτε κλεινοῖο λιπεῖν περιμάκκα πῆχαι
 φημί κῆ τὰ βῆσσυρόν φλοῖσβον ἑυκαλίου.

Λεωνίδου.

Οὐτώτοι θυρεὺς, ὅ κτῶ κρῆνῃ, ὅ κτῶ ὕφαντῆς
 θῶρηκῆς, ῥάσας δ' αἰμαλέας κοπίδας,
 ταῦτ' ἀπ' λυκηνῶν κορυφάσια ἐντὶ ἀθάνα
 ἄγων Εὐανθῆ δῆχ' ὁ βιαομάχῃς.

Τὸ αὐτῆ.

Τὺς θυρεὺς ὁ μολοαῶς ἰτανίδι δῶρον ἀθάνα
 Πύρρος ἀπ' θρασέων ἐκρέμασεν γλατάων,
 πάντα ἦν ἀντιζόνου κῆ βελῶν σφαῖρῃ, ὅ μὲγα θαῦμα,
 αἰ χιμηταὶ κῆ νῶ, κῆ πάρος αἰανίδαι.

Τὸ αὐτῆ.

Οἷ δ' ἀπ' λυκηνῶν θυρεάσσι δδδ, οἷ δὲ χαλινῶ
 σοιχιδόν, ξεσοίτ' ἀμφίβολοι κῆ μακρῆς,
 διδμηνται, πρθέουσαι ὁ μῶς ἵππους τε, κῆ ἀνδρῶς
 Γαλαδί, τῆσδ' ὁ μέλας ἀμφέχαινεν θάνατος.

Μιλετάρου.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
 σκῦλα, παναιχίτην τέρψιν ἑυκαλίου;
 ὅτε γὰρ αἰγανίαι περιαγέδδ, ὅτε τι πῆληξ
 ἀλοφας, ὅτε φόνω χρανθῆν ἀνῆρε σάκος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ὡν αὐτῶ γανθῶντα, καὶ ἀσυρέλιπτα σιδῆρα,
 οἶά περ ὅκ' ἐνοπῶς, ἀπὸ χορῶν ἕναρα.
 εἰς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον ὄπλα δὲ λυθρῶ
 λειβόμενα βροτέω, σικκὸς ἄρμος ἔχει.

Φιλίππου.

Ἐμβολα χαλκογένη, φιλόπλοα τείχεα νηῶν,
 ἀντικῶ πλέμναι κείμεθα μαρτύρια.
 ἢ τὶ δὲ σιμβλάς κηροβόφα δῶρα μελιατῶν,
 ἐσμῶ βομβητῆ κυκλῶσε βριθόμενα.
 καίσαρος ἀνομίης χρυσὴ χάρις ὄπλα γὰρ ἔχθρῶν,
 κερπὺς εἰρήνης ἀντεδίδουξε φέρειν.

Ἀντικῶν.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὄρασθαι
 καὶ τερπνὴ φιλίῳ, καὶ φόβος ἀντιπάλοισ.
 εἴη δὲ Πυλαμένιος, Γείτων μὲν ἔχει· ἔπρεπεν ἄλλαις
 ὅτε κόρυς χαίταις, ὅτε κόμαι, κόρυθι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ. 26

Φιλίππου.

Κυκλωτέρῃ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
 καὶ σμίλην δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
 καὶ κενονὶ δ' ὕπαιπν, καὶ πῖο παρὰ εἶνα κίσιριν,
 αὐχμηρὸν πόττη φημαρέντα λίθαι,
 καλλιμένης μούσαις ἀπαυσάμενος καμῶτοιο,
 θῆκεν, ἐπεὶ γῆρα κενθὸς ἐπεσκέπετο.

Ἀδριαν.

Γραμμορῶν πλῆθοντα μελάσματι κυκλομόλιβον,
 καὶ κενόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακας,
 καὶ γραφικῶς δοχεῖα κελαινοτάτοιο ρεῖθρου,
 ἄκρα τε μεσογῆμους ἀγλυφῆσ καλάμους,

Τῆς χαλέντι λίθου, δονακίων ἀνθηγέα κρόμου,
 ἔνθα περιβιβίων ὀξὺ χάραγμα πέλας,
 καὶ γλυφανῶ κλάμου πλατεῖος γλωχίνα σιδήρεα,
 ὅπλα σοι ἐμπορίης ἀνθετο τῆς ἰδίας,
 κειμηλιῶς Μενέδημος ὑπ' ἄχλυσ ὄμμα παλαιὸν
 ἔρμεία. σὺ δ' αἰεὶ φέρβε σὸν ἐργατήν.

Γαῦλος σιλεντιαρίου.

Τυρόν κυανέης μόλιβον σιμάντορα γραμμῆς,
 καὶ σκληρῶν ἀκόνην φριχαλέν κλάμων,
 καὶ πλατῶ ὀξωτῆρα μισοχιδέων δονακίων,
 καὶ κενόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
 καὶ χρόνιον γλυπῶσι μέλαν πεφυλαγμένον ἀνθρακίς,
 καὶ γλυφίδας κλάμων ἄκρα μελαινομένων,
 ἔρμειν φιλοδήμος, ἐπεὶ χρόνος ἐκχερμῆς ἦδη
 ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυαδὸν ἐπισκωλίον.

Αθηνῶν.

Τὸν προχρόντα μόλιβον, ὃς ἀφρατὸν οἶδε χαράσσειν,
 ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κενόνα,
 καὶ χάλυβα σκληρῶν κλαμινάσων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 ἠγέμενα γραμμῆς ἀπανεὸς κενόνα,
 καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δύναι ὅθι διαδὸν ὀδόντα
 θάγεται, ἀμβλωθεῖς ἐκ δολιχογραφίης,
 καὶ βυθίην τρίτανος ἀλιπλάγκτοιο χαμαίνην
 ἀσόγγον ἀκεσορίην πλαζομένης γραφίδος,
 καὶ κίσην πολύωπα μελανδόκον, εἴν ἐνὶ πάντα
 αὐτῆς τέχνης ὄργανα ῥυομένην,
 ἔρμιν Καλλιμένης, φρομερὴν ὑπὸ τήραος ὀνημ
 χεῖρα καθαροῦζων ἐκ δολιχῶν κερμάτων.

Αθηνῶν.

Αβροχον ἀπανεὸς μόλιβον γραπῆρα κελύβη,
 ἧς ἐπιρρίζοῦται γράμματος ἀρμονίη,

ΟΔΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

κῆρ κενόνα βροχαλοῖο κυβερνητῆρα μόλιβδον,
 κῆρ λίθαις φηπῶ σπόγγω εἰς δόμην,
 κῆρ μέλατος παθεροῖο δοχίτον, ἰμῶ κῆρ αὐτῶν
 ἄντραρέων κηλομένων ἀεροβαφεῖς ἀκίδας,
 σπόγγον ἄλός βλάστημα, χυτῆς λεγμῶνα θαλάσσης,
 κῆρ χαλκῶν δονάκων τέκτονα κηπάλεων,
 ἰθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἀνθετο μύσας,
 γήραϊ κηκμηκῶς ὀμματα, κῆρ παλάμην
 Ἰυλιαγῶ ἀπ' ὕπαρχων ἀγυπῆς.

Α κληνέας γραφίδεων ἀπιθωῶντα πρεῖας
 πῶνδε μόλιβδον ἄτων, κῆρ μόλιβθ κενόνα
 σῶ ἀδρομον ἠνιοχῆα, πλυφῆντε τ' ἀπ' πέφης
 λῶαν, ὅς ἀμβλέων θῆκε γῆραι κηλάμω,
 σῶ δ' αὐτοῖς κηλάμοισι μέλαι, μυστήρια φωνῆς
 ἀνδρομείης, σμύλης τ' ὀξυφῶμον κοπίδα,
 ἔρμειν φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὀμματος αὐγῆν
 ἀμβλιώσω, παλάμη δῶκεν ἐλευθερίην.

Τ ὄ αὐτῶ.

Αὐλακῆς ἰθυπόρων γραφίδων κῆρ κλοισι χαράαων,
 ἀνθεμά σοι πρῶχθεῖς ὕτος ἐμὸς μόλιβος,
 κῆρ μόλιβθ χρωσῆρι κενῶν, τυπῶν ὀρθῶν ὀπάζων,
 κῆρ λίθος ἀχιδέων θηγαλέος κηλάμων,
 σῶ κηλάμοις ἄγχος τε μελαιδοκον, ὅσι φιλάαται
 αἰῶν ἐσομένοις γῆραι ἀποιοχομένων,
 δέχνησο, κῆρ γλυπῆρα σιδῆρον, ὠθραούς ἄρισ
 σῶ μύσας, ἰδίην δῶκε διακτορίην.
 ἔρμειν, σῶ γὰρ ὄπλα, σῶ δ' ἀδρανέος φιλοδήμην
 ἴθωνε ζῶην, λειπρόμένοιο βίου.

ΑΡΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ. ΦΙΛΙΠΠΩ. 27

Αὐλὸν κημιναντῆρα πῶν Φιλιππεμον,
 ἴνῆν τε πρῶ χυσον ὠκνητόρα, κῆρ ἴον

καὶ ἄνδ' ἰχθυόεν κερκίον πυραγρέην,
 πῶκός πόδας τετράσδε λεφανηλόους.
 ἢ χρυσοτέκτων Δημοφῶν κυλληνίῳ
 ἔθηκε, γήρα κενθὸν ἐζοφωμένος.

Παγκρατίῳ.

Ἐκ πυρός ὀφρασίη, καὶ ὀ κερκίος, ἢ τε πυράρη,
 ἀγχεῖθ' ἢ φράσιω δῶρα Πολυκράτεος.
 ἢ πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος, αὔρετο πασίῳ
 ὄλβον, ὀ ζυρὴν ὠσάμενος πενήην.

Φιλίππου.

Στάβμην ἰδυτενῆ μολιβαχβία, δ' ὄριτυπῆ τε
 σφύρασ, καὶ ζυράς ἀμφιδέτους ὄρίδασ,
 καὶ σιβαρὸν πέλεκαι πελεχιτόμον, ἰθύδρομόν τε
 πρίονα μιλιείῳ σάγματι κειθόμενον,
 ῥύπανά θ' ἔλκεσί χίρα, τέρεβράτε, μιλοθυρή τε
 χόινον ὑπ' ἀκρονύχῳ φαλλομένην κενθόνι,
 σοὶ κέρη γλαυκῶπι Λεόντιχος ὠπασε δῶρον,
 ἄνθος ἐπεὶ γήων, πᾶν ἀπέδυσσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Θῆρις ὀ δαιδαλόχειρ τῆ Γαλλὰδ' ἰπῆχαι ἀκμῆ,
 καὶ τετανὸν νῶτω κερκίόμενον πρίονα,
 καὶ πέλεκαι, ῥυκέναντ' ἀναγία, καὶ περιαιῆς
 ῥύπανον, ἐκ τέχνης ἀνθιτο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἑβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικήτις
να ἁπθίγματα. τὰ μὲν, ὡς ἐγνώμια. τὰ δ' ὡς ἐπίστου
λάι. τὰ δ' ὡς ἀνέκδοτον ἐτυχεῖν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ αἰσιμὸν
τερον, καὶ ἀχρότερον ἀπικλίνῃ. τὰ γὰρ τοιαῦτα, πλὴν
ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Γλαυκῶν.

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Δὺ μέλος τῷ Πάνα τὸν ἄρκυδα πικρὸν
κτιδί μελῆς

ἢ Ζηνοφίλα λίγ', ἔδ' κρέκεις τί μέλοσ'
πρὶ σε φύγω; πάντα με περισίχου-
σιν ἔρωτ'.

ἔδ' ὅσον ἀμπνῶσαι βαιὸν ἕωσι χρόνον.
ἢ γὰρ μοι μορφὴ βάλλει πόδων; ἢ πάλι μῦσα,
ἢ χάρις· ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Νῆ τὸν ἔρωτα, θέλω τ' παρ' ἕασιν ἡλιοδώρας
φθῆγμα κλύειν, ἢ τὰς Λητοῖδ' ἰσιβάρας.

Αθήλον.

Τίς, ῥόδον ὁ σέφανος Διονισίου, ἢ ῥόδον αὐτῶς
τὸ σέφανον; δοῦνέω λείπεται ὁ σέφανος.

Μελεάγρου.

○ σέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται ἡλιοδώρας.
αὐτ' δ' ἐκλάμπει τὸ σέφανου σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

ἢ δὴ λανθὸν ἴσον βάλλει· βάλλει δ' ἠφιλομβρος
νάρμιαν, βάλλει δ' ἠρεσίφοιτα κρίνα.

ἢ δὴ δ' ἠφιλερασος ἐν ἀνθεσιν ὠριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, πρῶτος ἠδ' ἠτέθηλε ῥόδον.

λειμῶνδ', τί μάταια κόμισαι ἐπιφαιδραὶ μελάτεις;
ἢ γὰρ πάς, κρείων ἠδ' ἠπνῶν σέφανων.

Τῷ αὐτῷ.

Πλέξω λανθῶν, πλέξω δ' ἀπαλοῖς ἄμα μύρτοις
νάρμιαν, πλέξω καὶ τὰ μελῶντα κρίνα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλέξω κῶ κρῆνον ἠδ' αἰετὸν ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
 πρφυρέην, πλέξω κῶ φιλέρατα ῥόδα,
 ὡσὺν ἐπὶ κροτάροις μυρβοσφύχῃς ἠλιοδώρα
 αὐπλόκῃμον χάρτην ἀνθοβολῆ' ἔσφρανος.

Τὸ αὐτῶ.

Φαμί πρὶ τῶν μύθοις τῶν ἀλλοτρῶν ἠλιοδώρα
 νικῶσιν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τὸ αὐτῶ.

Οξυβόαι κῶνωπῶν ἀναίδεῶν, αἵματος ἀνδρῶν
 σίφων ὄντων ἀνδρῶν κνωδάλα διπύρνα,
 Βαῖον Ζηνοφίλαν λίτομαι, κῶρεῦ ἠσυχον ἕπνον
 αὐδῆν. τὰ μὰ δ' ἰδὺ σαρκοφαγεῖτε μέλι.
 κῶ τί προσήκῃ τῆν αὐδῶ, κῶ θῆρῶν ἀπεγκτα
 τέρπονται βυθερῶ χρωτὶ χλαυνόμενοι.
 αἰετὶ νῶν προλέγω κῶ θρέμματα, λήγετέ τῶν μήνῃ,
 ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δαίμωνιν.

Τὸ αὐτῶ.

Πτάλης μοι κῶνωπ ταχῆς ἀγγελος. ἕκασι δ' ἀκροῖς
 Ζηνοφίλας φαύσας, προσφιθύριζε τάδε,
 ἀργυρνος μίμχει σε. σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλοῦσάντων
 αὐδῆς. εἴα. πέτου νῶν φιλόμουσε, πέτου
 ἠσυχῶν δὲ φθεγγεῖσαι, μὴ κῶ σὺ ζηλοῖτον ἐγείρασ,
 κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπουσ' ὀδύνας.
 ἢν δ' ἀγῶνης πῶν παῖδα, δόραϊς ἔτρωσε λέοντος
 κῶνωπ, κῶ δώσω χεῖρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τὸ αὐτῶ.

Νῆ πῶν νηξάμεναν χαροποιῖς ἐνὶ κῶμασι Κύπρι,
 ἔστι κῶ ἐκ μαρρῶν ἀβρυφῆρά, πρυφῆρά.

Τῆ αὐτῆ.

Ἐνός ἐ μῆς κραδίης πλὴν ἀλλανον ἠλιοδώρα
 ψυχῆν τῆς ψυχῆς ἔπλασαν αὐτῆς ἔρωσ·

Σιμωνίδῃ.

Βοΐδιον αὐλητῆς καὶ πυθιάς, ἀπὲρ ἔρασαί
 σοὶ Κύπρι, τὰς ζῶνας, τὰς τε γρατὰς ἔθεσαν.
 Ἔμπρε, καὶ φορπηγῆ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἰ ζῶνας, καὶ πόθεν οἰπίνακον.

Μελεάγρου.

Ἀνθοδίαυτε μέλινα, ταῖ μοι χροὸς ἠλιοδώρα
 φαίεις, ἐκπρολιπῆσ' εἰαρινὰς κέλυκας;
 ἢ οὐγε μνηύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσασον,
 πικρὸν αἰεὶ κραδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχει.
 ναὶ δοκέω, τὸτ' ἦν· τὸτ' αἰ φιλέρατε· παλὶ μῆρας
 σὺ γέ· παλαι πλὴν σὺν οἰδαμιν ἀγγελίην.

Ἀθηνῶν.

Καὶ πυρὶ, καὶ νιφετῷ με, καὶ εἰ βύλοιο, κεραιῶ
 βάλλε, καὶ εἰς κρημνὺς ἔλιε, καὶ εἰς πελάγη.
 τὴν εὐρῆ ἀπαυδῆσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
 ὃ δὲ Διὸς βύχει πύρρ' ἐπιβαλλόμενον.

Μελεάγρου.

Τὸ σινύφος ἠδὲν γένηθε· λέγει δ' ὅτι τὰς φιλέρωτος
 Ζηνοδίαυ φαίει τὸ λαλίον σῆματος.
 ὄλβιον· εἰδ' ὅτ' ἐμοῖς χεῖλεσιν χεῖλεα θεῖσα,
 ἀπνοσὶ ψυχῆν τὰν οὐκ ἐμοί, προπίσι.

Τῆ αὐτῆ.

Κηρύαιω τὴν ἔρωτα τὴν ἄγριον· ἀρτι τὸρ ἀρτι
 ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ὡχέτ' ἀππῆάμενος.
 ἔστ' ὃ πάς γλυκὺ δάκρυς· αἰεὶ λαλος· ὠνὺς· ἀθαμβῆς.
 σιμὰ γελῶν· πτερόεις· τῶτα φαρεβοφόρος.

ΤΩΝ ΕΙΣΙΕΡΤΑ ΟΥ

παρὸς δ' ἔκ' ἐχ'ω φράζειν τίνας ἄτε γὰρ αἰθέρῃ
 ἢ χθών φησι τικεῖν ἔν θρασύ, ἢ πέλαγος.
 πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. αἴψ' ἐσορᾷτε
 μή πε ναῦ φυλάξ' ἄλλα τίθῃσι λίνα.
 καίτοι κείνος ἰδὲ περί φωλεόν. ἢ με κέλιθρα
 τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπόμενος.

Τὸ αὐτῶ.

Γωλείθω καὶ μαρδὸς ἐτ' ἐν κόλπαισι κρυβάνθω,
 πωλείθω. τί δέ μοι τ' θρασύ τῶτο προέρει;
 καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπερον ἄμα δ' ὄνουξι
 κνίξι. καὶ κλαῖον πολλά, μεταξὺ γελῶ.
 πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν, ἄφρηπον ἀείλαλον. δ' ἐὺ δεδουρῶς.
 ἄγγριον. ἢ δ' αὐτῶ μακρὴ φίλα τιθασόν.
 πάντα τέρας τοιγάρ, πεπράσεται. εἴτις ἀπόπλους
 ἔμπρος ὠνεῖθαι πᾶσα θέλοι, προσίτα.
 καίτοι λίαν ἐτ' ἰδὲ δεδακρυμένους. ἄτι σε πωλώ.
 θάρσει. Ζηνοφίλα σαύροφος ἠδὲ μένε.

Τὸ αὐτῶ.

Εἶπε Λυκαίνιδι Δορκῶς, ἰδ' ὡς ἐπικτιτῆτα φιλοῦσα,
 ἥλωσ. ἢ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδίκῳ τὸν ἔρωτα. γλυκύς. μαρτυρομαι αὐτῶν
 κῦπριν. βέβλημαι δ' ἐν δολίῳ κέραιος.
 καὶ πᾶς τεφροῦμαι. θερμῶ δ' ἐπι, θερμὸν ἰάλλει
 ἄφαντον. λωφῶ δ' ἢ δ' ὄσον ἰοβόλος.
 χῶ θνητὸς τὸν ἀγρίαν ἐσώκει. θνητὸς ὁ δ' αἰμων;
 τίσομαι. ἐγκλήμων δ' ἔσομ' ἀξεζάμενος.

Μελεάγρου.

Νῦξ μικρῇ, καὶ χεῖμα. μέσην δ' ἐπὶ πλάδα δαΐει.
 καὶ γὰρ προθύροις νεύωμαι ὑόμενος,

ἔρωθις τῆς δολίης ἐλένης πόθω. ἢ γὰρ ἔρωτα
 Κύπρις, ἀνιρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἤνε βέλος.

Τῷ αὐτῷ.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδησ' ἑσπέρσιον ὦ ξένη, φήσας,
 ἥλλατται διπλοῦν γράμμα συρρηκοσίω.

Γροσίδι' ἴππου, ἢ Ἀσκληπιιάδῃ.

Αὐτοὶ πῶ ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωθις,

Κύπριδος ἐκ χρυσεῶν ἐρχόμενοι θαλάμων,

ἢ κ' ἔριχ' ἀφ' ἑρῶν ἱερὸν θέλος, οἷά τε λυγρῶ

γλυπτὴν καρθεγίων βριβομένην θαλάμων.

ὣς πολλὰς ἄτε χερσὶν ἐπ' ἠθέοισιν ὄϊσους

ῥέει προφυρέης ἦεν ἀφ' ἄρπεδῶν.

Μελεάγρου.

Ζηνοφίλα, κέλλος μὲν ἔρωσ' ἀνιρὸν ἀφ' ἑρῶν,

Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν. ἀεὶ χάριτόν δέ, χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ μὰ τὸν ἀπλόκρον Τίμῃς Φιλέρωτα κίκιννον,

ὣς μυρόπνοον Δημῶς χρώτα τὴν ὑπναπάτην,

ναὶ πάλιν ἰλιάδος Φίλα πάγνια, ναὶ Φιλάρηκνον

λύχρον, ἐμῶν κῶμων πολλὰ πτόντα μέλι,

βαδὸν ἔχω ῥέει λειφθὲν ἔρωσ' ἐπὶ χεῖλεσι φάσμα.

εἴ γ' ἐθέλεις, ὣς τὸτ' εἶπέ, ὣς ἐκπίψομαι.

Ἀσκληπιιάδῃ.

Δισάμια Βιπῶ, ὣς ἀνιρὸν, εἰς ἀφροδίτης

φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς ἢ ἐβέλουσι νόμοις.

εἰς δ' ἔτέρ' αὐτομολοῦσιν, ἂ μὴ κηλαῖ δέσποτι Κύπρι,

μίσῃ τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με σωήρπασιν. ὡμοί' ἐγὼ δέ,

τῆκομαι ὡς κηρὸς παρὰ πυρὶ κέλλος ἄρῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

ὡ δὲ μέλαινα, τί τότο, κῆρ' ἀνθρακός· αἴψ' αἶν' ἐκείνως
 βάλλω μιν, λάμπωσ' ὅσως ῥόδαί κελευκός.

Προσιδίπου.

Αἴασομ' ἔρω, ἦν ἄχρηπνον ἐμοὶ κόπον ἠλιοδώρασ
 κοίμισον, αἰδέσθεις μῦσαν ἐμὴν ἰκέτιν.

ἦν ἦρ δ' ἠ' τὰ σὰ ῥόδα, τὰ μὴ δεδιδραυμένα βάλλειν
 ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πῆνὰ χέοντα βέλι,
 εἰ καὶ με κτείνης λείψω φωνῆν προΐοντα
 γράμματ', ἔρωτος ὄρα ξεῖνε μισαφονίην.

Αγαθὸν χολαστικόν.

Ἢ φίλεις, μὴ πάνταν ὑπὸ λαοθέντα χαλαράσ
 θυμὸν ὀλιθυρῆς ἐμπλεον ἰκεσίης.

ὅμα τι κῆρ' φρονέοις σιγανότερον, ὄσον ἐρύσασ
 ὀφρύσ, ὄσον ἰδέειν βλέμματι φειδομένω.

ἔρπον γάρ τι γυωαίξιν ὑπερριάλως ἀθερίξιν,
 κῆρ' κατακρυχάξιν τῶν ἄσων οἰηστώτων.
 κείνος δ' ἄν ἄριστος ἔρωτικός, ὅς τὰδε μίξει
 οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξυῶν ἀνησρή.

Γαῖον σιληντιαρίον.

Χρῦσειος ἀφάσσιο διέτμασεν ἄμμα κορείας
 Ζῶα, διαδύς Δανάασ χαλκελάστας θαλάμους.

Φαμί λέγειν ἦν μῦθον ἐγὼ τὰδε, χαλκεανικῆ
 δάπεδα, κῆρ' δεσμῶς χρυσοῦ ὀπανδαμάτωρ.

Χρυσὸς, ὄλως ῥητήρας, ὄλασ κληΐδας ἐλέγξ.
 χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.

κῆρ' Δανάασ ἐλύγασεν ὄδε φρένας· μή τις ἐρασῶς
 λιατέσθω Γαφίαν, δόγυριον παρὲ χων.

Αγαθὸν χολαστικόν.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, ἦν ἦν θυμῆσι Μενάνδρου
 κείραντα γλυκερῶς τῆς ἀλόχου κλοσῆμῶς,
 ὀπλοτέρος

ἑπλοτέρους Πολέμων μιμήσατο· καὶ τὰ ῥοδ' ἀνέβη
 Βόσρυχα, παντῶν μοις χερσὶν ἐλείψατο.
 καὶ ῥαζικοῖς ἀχέει τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψασ,
 μάλιστα ῥαδινῆς ἀφ' αἰθλαυτέρης.

Ἰλομανὲς τὸ κόλασμα· τί γὰρ ῥῶσον ἦλιντε κῆρυ,
 εἰ με κροταυκτεῖρειν ἠέβη τεύρομενον;
 χέτλιος· ἀμφοτέρους δὲ διέτ' μάχε μέχρι καὶ αὐτῶ
 βλέμματος, ἐκνήσασ ἀδοπα βασκεινίν.
 αἰετ' ἐμπης, τελέθει μισθόμενος· αὐτὰρ ἔγωγε,
 δύσκολος, ἔχ' ὄρων πῶ περιηρομένην.

Τὸ αὐτῶ.

Εἰ καὶ ναῦ πληῖσε κροταύασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
 κένο κροταυκτεῖρειν κῆρυον ἐρωμανίης,
 ἀφελθεῖ ὡς Κλεόβουλε πόθους νεότητος ἐπιγνῶς,
 ναῦ καὶ ἐκροταυκτεῖρειν ὀπλοτέρων ὀδύνας,
 μέδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κότεῖν μέγα, μὴ δὲ κομῶων
 πῶ ῥαδινὴν κῆρυον πάμπαν ἀπαλαῖσαι.
 ἀντίπαρος τῆ παιδί παρος μεμλήσοσ ταλαίνη.
 καὶ ναῦ ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέρονας.

Γαῦλος σιλεντιαρίς.

Μέχρι τίγος φλογοῦσαν ὑπεκλέπτοντες ὀπωπῆν,
 Φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκομένα;
 ἀκρετόν ἀμφοδίνην μελεδήματα· κῆρυ τις ἐρύξῃ
 δρασάσ, ἢ λέξασ ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνὴρ,
 φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσεται ἠδίου ἡμῖν,
 ξυῶν αἰετ' μεδέσῃν ἢ βίον, ἢ δάνατον.

Αλαβίου χολαστικῆ εἰς δραϊάδην
 κισθαριστρίδα.

Εἰ ποτε μὲν κισθάρης ἐπαρήσατο πλῆκτρον ἔχουσα,
 κῆρυ Τερψιχάρης ἀντιμέλιζε μίτοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ ποτε δὲ προικῶ ροιζήματι ῥήξατο φωνήν,
 αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.
 εἶ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἴτατο, μάλλον αὖ αὐτῇ
 Κύπρις ἐνικήθη, καὶ ἐδίκεζε Πάρις.
 σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διδύμησος ἀκούσασ,
 τῶν δρῶνδνεῖων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

Μακεδονίῃ ὑπάτην.

Φωσφόρε, μὴ τὴν ἔρωτα βιάζο, μὴ δὲ διδάσκῃ
 ἀρεῖ χειτονέων, υἱαεὲς ἦτορ ἔχῃν.
 ὡς δὲ πάρος κλυμένης ὄρων φαέθοντα μελαῶρω,
 ὃ δρομον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀντολίης.
 ἔτω μοι περὶ νύκτα μόγις ποθέοντι φανέσασ,
 ἔρχο διβαίων, ὡς παρὰ κίμμερίοις.

Τοῦ αὐτῆς.

Δῆξον ἔρωσ, κραδίης τε, καὶ ἥπατος. εἶ δ' ἐπιθυμείῃ
 βάλλειν, ἄλλο τί μιν τῶν μελῶν μετάβα.

Τοῦ αὐτῆς.

Ελκος ἔχω τὴν ἔρωτα. ῥέει δὲ μοι ἔλκος ἰχώρ
 δάκρυον, ὠτλήης ἔποτε τερσομένης.
 εἶ μὲ καὶ ἐκ κημόπικτος ἀμήχανος. ὃ δὲ μαχάων
 ἠπιά μοι πάλη φάρμακον δουομένην.
 τήλεφός εἰμι κόρη. σὺ δὲ γίγνο πιστὸς ἀχιλλεύς.
 χέλλει σφ' παῦσον τὴν πόθον, ὡς ἔβαλλες.

Γαύλου σιλεντιαρίῃ.

Εἰπέ τίνι πλέξῃς ἔτι βόσρυχον, ἢ τίνι χεῖρα
 φασδαίως, ὀνύχων ἀμφιτεμῶν ἀκίδεα.
 ὅτ τί δὲ κοσμήσεις ἀλιανθεῖ φάρεα κόχλω,
 μικέτι τῆς χελῆς ἐγγυὸς ἰῶν ῥοδόπης.
 ὄμμασιν οἷς ῥοδόπην ὃ δέρομαι, ὃ δὲ φαγνῆς
 φάγγος ἰδεῖν ἐβέλω χρύσειον ἠριπόλης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδὼν ποτε βυκόλος ἀνὴρ,
 θαμβεῖν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
 κῦτάρ ἐ μὲ πινάχοντα τόσους κετὰ νυκτὸς ὁμίχλην
 ἔμκτος Εὐίππης ἔν ἐλέαιρε λίθος.
 κῆτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὁ χεπηγὸς ἀνίης,
 τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐ μοί, παθῶν.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύνασα μίαν προίχα Δωρὶς ἐβείρης,
 οἷα δορυκτικῆς δῆσεν ἐ μᾶς παλάμασ.
 κῦτάρ ἐγὼ, τοπρὶν μὲ ἐχέχασα, δεσμάτιν ἀξῆσαι
 Δωρίδος ἰμερτῆς ἀμκαρὶς οἶόμενος.
 ὡς δὲ διαρρήξαι θένος ἔκ ἐχον, ἔσπον ἦδην,
 οἷά τε χαλκίῃ σφιγτικῆς ἀμυκτοπέδῃ.
 κῶ νῦν ὁ βριανάποτος ἀπὸ προίχας ἠέρτημα
 δεσπότης ἐνθ' ἐρύση, πυκνὰ μαβελιόμενος.

Τῦ αὐτῆ.

Ὀπρὶν ἀμαλθακτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἠδᾶν ἐν ἦβῃ
 οἰσροφόρα Παρίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
 γυροβόροις βελέεσιν ἀνέμβατος ὁπρὶν ἐρώτων,
 αὐχένα σοι κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
 δῆξο με κρηχολώσω, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νιφῶς
 νῦν πλέον, ἢ τοπάρος μῆλῳ ἐφ' ἑσπερίδων.

Τῦ αὐτῆ.

Ναὶ τάχα τανταλέης ἀχιρόντικα πῆματα ποιῆς
 ἢ μετέρων ἀχέων ἔστιν ἐλαφρότερα.
 ἔπρ' ἰδὼν σέο κέλλος ἀπείργετο χεῖλα μίξαι
 χεῖλεϊ σῶ ῥοδέων ἀβροτέρῳ κελύκῳ.
 τάνταλος, ἀκριτόδακρυς ὑπερτέλλοντα δὲ πύρον
 δεῖδειν, ἀμὰ θανεῖν δ' αὐτῆρον ἢ δαύχται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὰρ ἐγὼ, ζῶς μὲν ἐὼν, κῆρτατὴνομοιοσίην
 ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης, κῆρ μίρον ἐγγὺς ἔχω.

Τὸ αὐτὸ.

Ἐσβέθη φλογορροῖο πυρὸς μένος, ἢ ἔτι κῆρμνω,
 ἀμὰ κῆρταφθινύθω, συχόμενος Παριή.
 ἦ δ' ἴη γὰρ μετὰ σάρκεσσι, δὴ ὄστια, κῆρ φρένας ἔρπει,
 παμφοῖον ἀδμαίνων ἔτος ὀπιπρὸς ἔρως.
 κῆρ φλόξ ἐν τελευταῖς ὅτε θυμάτα πάντα λαφύξει,
 φορβῆς ἢ μαγίῃ φύχεται ἀντόματος.

Τὸ αὐτὸ.

Ὠμοσα μιμνάξην σέο πλόθεν δ' ἄγετι κῆρτι,
 ἀχρὶ δωδεκάτης, ὦ πόποι, ἠριπόλης.
 ἦ δ' ἔτλην ὀτάλασσι, τὸ γὰρ αὐριον ἀμμι φασάνθη
 πλοτέρω μῆνι, καὶ μὰ σέ, δωδεκάτης.
 ἀμὰ θεὸς ἰκέτασε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
 ὄρνια, ποινάεις νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
 θέλε δέ σεαυτὸς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα, μὴ δέ με μᾶστι
 πότνα, κῆρτασ μύξῃ κῆρ σέο, κῆρ μακέρων.

Τὸ αὐτὸ.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλαῖττα προσώποις
 ἔσπερος, ὑβρισην μῦθον ἐπαυξάμενη.
 ὕβρις, ἔρωτας ἔλυσε, μάτην ὁ δὲ μῦθος ἀλάται.
 ὕβρις, ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
 ὦμοσα γὰρ λυκέβαντα μένειν ἀπάνουθεν ἐκείνης.
 ὦ πόποι, ἀμ' ἰκέτης πρῶτος αὐτὸς ἐβιν.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡ σὸν ἐτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἶαρος ἄλλης,
 χεῖμα σὸν ἀγορῆς θερμότερον θέριος.

Τῷ αὐτῷ.

Κεκρυφαλοὶ σφίγγουσι τὴν φρίχα· τήκομαι αἰσρῶ,
 ρεῖης πυρροφόρου δέικελον εἰσορόων.
 ἄσμεπέδ' ἔτι κέρρινον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης,
 ἔκλυτον ἐκ σέρνων ἐξεσόβισαν ὄον.
 ὄργενας δ' ἄβνησι κστήνορα βόστυ χακῶθεις;
 ἔδ' ἐλαφροτέρη φλόξ κστή χει κραδίην.
 μορφὴν φριχθῶδ' ἴην, χαρίτων φιάς ἀμφιπλάθει.
 πάσα δέ μοι μορφῆ, πῦρ ἴδιον προχέει.

Τῷ αὐτῷ.

Φῶς, φῶς, κῶ τὸ κῶλιμα τὸ μέλιχον ὁ φθόγος εἶρη,
 βλέμματε, λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων.
 ἰσάμενοι δ' ἀίχιστα, τιθῆπαμεν ὄμμα, γεραϊῆς,
 ὄσα πλύλινον βενκόλον ἰναχίης.
 ἔτασο, κῶ σκοπί' ἀξέ, μάπην δέ σὸν ἦτορ ἀμύαυ.
 ἔ τὸρ ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τὸν ταγύσεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀνέρα λυαιτῆρι κειδῶς βεβωλημένον ἰσῶ,
 ὕδασι θηρέην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
 λυαιῶν τάχα πικρὸν ἔρωσ ἐπέπηξεν ὀδύτα
 εἰς ἐμὲ, κῶ μαγίαις θυμὸν ἐληίσαστο.
 σὴν γὰρ ἐμοὶ κῶ πόντος ἐπήρωτον εἰκόνα φαίνει,
 κῶ ποταμῶν δῖναι, κῶ δέ πᾶσ' ἰνοχόον.

Τῷ αὐτῷ.

Μηκέτι τίς πῆξεν πόθω βέλος· ἰοδόηνη γὰρ
 εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρωσ ἐξεκένωσεν ὄλην.
 μὴ πτερύγων φρομίαι τίς ἐπήλωσιν· ἐξότι γὰρ μοι
 λιῶς ἐπιβάς, σέρνοισ πικρὸν ἐπιξέ πόδα,
 ἄσεμρῆς, ἄδόνητος ἐπέξετα· ἔδ' ἐ μετέση,
 εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτε ῥόδον σεφάων ἐπιδάεται, ὅτε σὺ πέπων,
 ὅτε λιθολήταν πότνια κεκρυφάλων.
 μάρμαρα σῆς χροῆς ἀπλείπεται, ἢ δὲ κομίζει
 χρυσοῦ ἀπεικνότητος σῆς βίχδος ἀγλαΐην.
 ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν ἀβοτρυγίας,
 ἀμὰ τεῶν λογάδων πολλὰν ἀφαιροτέρην.
 χεῖλα δὲ δροσόνετα, καὶ ἢ μελίφυρτος ἐκείνη
 ἔνθεος ἄρμονίη, κέσδος ἔφυ Γαυφίης.
 τούτοις πάσιν ἐγὼ κηταδύμαγμα, ὅμμασι μοαῖσι
 θέλω μοι, οἷς ἐλπίς μέλιχος ἐκδύσει.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν, πρὶν ἐκσφρηγίαν ἐρωσ θρασοῦς εἰκόνα μορφῆς
 ἡμετέρης θερμῷ βένθει σῆς κραδίης,
 φαῖ, φαῖ, νῶ ἀδύκηντος ἀπέπυσσας. αὐτὰρ ἐγὼ τοι,
 γραπτόν ἐχω ψυχῆ σῆς τύπον ἀγλαΐης.
 πῶτον καὶ φαίθοντι, καὶ ἀδδοὶ βάρβαρε δειξέω,
 κηῖσαν ἐπισπέρχων εἰς σέ Δικαστολίην.

Τῷ αὐτῷ.

Διθαύει Κλεοφάντης, ὃ δὲ βίτος ἀρχεται ἦδη
 λύχνος ὑπὸ κλάσειν, ἢ καὶ μαραινομένης.
 αἶθε δὲ καὶ κραδίης πυρσοῦ σωμαπέσβετο λύχνω,
 μὴ δὲ μ' ὑπ' ἀγρύπτοις δῆρον ἐκαὶ πόθοις.
 ἄ, πόσα πλὴν Κυβέριαν ἐπώμοσεν ἔσπερος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' ὅτ' ἀνθρώπων φείδετα, οὔτε θεῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Χθιζάμοι ἐρμῶνασα φιλακρήτης μετὰ κώμης,
 σέμμασιν αὐλείῳ ἀμφιπέποντι θύρασ,
 ἐκ κυλίκων ἐπέχουεν ἕδωρ. ἀμάθει δὲ χαιτήν,
 ἦν μόλις ὅς τριανὴν πλέξαμεν ἀμφιπύκνιν.

Χθιζάμοι
 φαίνεται

Μάριος, Ἐρμῶνασα ἐπὶ Ἀντιόχῳ
 Στέρνα πρὸς Γέρου, καὶ τῷ δέπνι καὶ τῷ
 χεῖλα δὲ γλυκερῶν χεῖμασιν συμπίεσθαι,
 Ἐρμῶνασα καὶ Ἐρμῶνασα πρὸς Ἐρμῶνα, ἡ λαιπτα
 Ἐρμῶνα, μαρτυρῶν ἐπ' αἰρῶνα, ἐπὶ Ἐρμῶνα

ἄφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος. ἐκ γὰρ ἐκείνης,
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν σωμαίων.

Τῷ αὐτῷ.

Φράξέ μοι Κλοφάντις, ὅση χάρις, ὅπποτέ σοῖς
λαῦρον ἐπαυγίζων ἴσος ἔρωσ κλονέης.

πόιος ἄρισ, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἢ τις αἰδώς
τῶσδε διακρίνης πλέγματα βαλλομένης.

εἴη μοι μιλλέαι τὰ λήμνιος ἦρ μσοεν ἄμμων
δεσμά, κῆθ ἦράσου πάσα δολορραφίη.

μοῦων ἐγὼ χαρίεσσα, τιὸν δέ μοσ ἀγκῆς ἐλίξασ,
θελοῖμην ἐπὶ σοῖς ἄψοι βουλόμνος,

δὴ πτε κῆθ ξείνός με, κῆθ ἐνδάπιος, κῆθ ὀδίπης,
πότνα, κῆθ ὄρητῆρ, χῆ παράνοτις, ἴδοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐξότε μοι τίνοντι σωεστίαουσα Χαρικλῶ,
λάθρη τῶς ἰδίουσ ἀμρέβαλε σφάνυς,

πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. π γὰρ σέρος ὡς δοκέω τι
εἶχεν, δ' κῆθ Γλαῦμην φλέξει κρεοντίαδα.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ θραυός, ὑφαύχνη τε, κῆθ ὀφρύσ εἰς ἐν ἀγείρων,
κῆται παρβενικῆς παλίνιον ἀδρανέος.

ὁ πρὶν ὑπερβασίη δοκέων πῦρ πᾶσα χαλέπειν,
αὐτὸσ ὑποδμιθεῖς, ἐλπίδος ἐκὸς ἔβη.

καί ῥ' ὀδῶν, ἰκασίαισι πεσῶν θηλαῖεται οἰκτοῖσ.
ἢ δέ, κῆθ ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.

παρβένε θυμολεάνα, κῆθ εἰ χόλον ἐνδονον ἔχθε,
σβέλαον ἀνηγορίην. ἐγγύσ' ἴδ' ὄσ τέ μεσιν.

Τῷ αὐτῷ πέμφαντος ἰχθαῦ κέρη.

Εἰ κῆθ πακοτέρω μέρουσ τιὸν ἴχθος ἐρείσεις,
πῆνός ἔρωσ πῆνῶ κῆσε τάχῃ με φέρει.

ποσαδίπυ εἰς λῆξυ κατ' οἰνηραν. LI iii
Κεκεραπί φάνε λῆξυτε, πολὺ δροσον
ραφῆ, δροσῆσ δω συμπολιση προ
Συλάδα Ζήταν ὁ σφῶτακῆνοσ ἦτε Κληκῆ
Μετῆσ, μετῆσ δ' ἡμῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

εἰ κῆρ δὲ ἀντολίην πρὸς ὁμόχρουν ἴξαι ἠῶ,
 περὶ δὲ ἀμερῆτοισ ἐφομαι ἐν σταδίοις.
 αἰ δέ τι σοι εἰλω βύθην γέρας, ἴλαθι κῆρη,
 εἰς σὲ θαλασσαν τὸτο φέρη Γαφίη,
 θέλλει νικηθεῖσα τεῦ χροὸς ἰμερόεντι,
 τοπρὶν ἐπ' ἀλλοίη θάρσος ἀπώσα μείνη.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀφθαλμοί, τέο μέγρις ἀφύαυτε νένιπυρ ἐράταν
 κήλλιος ἀκόντι ζωροπόται θρασέδω;
 τῆλε διαθρέξω μεν, ὄπρι ἀθέτος ἐν δὲ θαλήνῃ,
 νηφάλια ἀπέσω Κύπριδι μελιχίῃ.
 εἰ δ' ἄρα πῦρ κῆρ κείθι κητάχεται ἐσομαι ὀστρῶ,
 γίνεθε κρυεροῖς δάκρυσι μυσταλέοι,
 εἰδίκον ὀσλήσοντες αἰεὶ πόνον. ἐξ ἔμμεων ἰδῶ,
 φῶν, πυρὸς δὲ πᾶν ἤλθομεν ἐργασίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππομένην φιλέυσα, νόον προσέρψα Λεανδρῶ.
 ἐν δὲ λεανδροῖσι χεῖλεσι πηνυμένη,
 κῆρνα πῶν Ξάνθοιο φέρω φρεσί. πλεαμένη δὲ
 Ξάνθου, δὲ ἰππομένην νόστιμον ἦτορ ἄνω.
 πάντα τὴν ἐν παλάμῃσιν ἀνάλομαι. ἄλλοτε δ' ἄλλον
 αἶν ἀμοιβάοις πᾶν χεσι δεχνημένη,
 ἀφρεῖν Κυβέριαν ὑπὲρ χομαι. εἰ δέ τις ἦμῖν
 μίμφεται, ἐν πινίη μιμνέτω οἰογᾶμω.

Μακεδονίη ὑπάτου.

Τὸ σῶμα ταῦς χαρίτεσι, προσώπια δ' ἀνθεσι βάλλει.
 ὀμματα, τῆ Γαφίη. πῶν χερα, τῆ κινδάρη.
 κινδάρη βλεφάρων φῶς ὀμμασιν. ὄσασ ἀοιδῆ.
 πάντοθεν ἀρροῖς τλήμονα ἠΐθεύς.

Τῷ αὐτῷ.

Μαρκῶν Ἀρξενλαρίη. ὅτι Δῆμος ἔρωτ' ἐυχρηστον
 τῆ Φίση, ὅδ' ἀρξην ἀκαρμωτον ἢ ἀοιδῆ.
 ὅτι Δῆμος ἔρωτ' καλλίον ἐν Φησίαι τέλειαι,
 ὅτι Δῆμος ἔρωτ' φιλήν σκηνὴν ἕστ' ἕως.
 ὅτι Δῆμος ἔρωτ' ἕστ' ἕως κοθῶν, διδάσκαλοι
 φασμακον ἢ τῶν σῶν τῶν ἕστ' ἕως ἕως.

554

Τὴ αὐτῆ.

Τὸ ξίφος ἐν κοιλίῳ τί σύρεται; ἢ μὰ σὲ κόρη,
ἢ χίνατί πρῆξω Κύπριδος ἀγέριον,
ἀγίνασαι ἦν ἄρην, καὶ ἀζαλέον περ ἔοδα,
δείξω τῇ μιλανῇ Κύπριδι πειθόμενον.

Ἔτος ἐμοὶ ποθέοντι σινέμπος. ὅδ' ἔστ' ἄρ' ἔργον
δαύομαι. ἐν δ' αὐτῷ δέρομαι αὐτὴν ἐγώ.
καὶ κελός ὡς ἐνέρωτι. αὐ δ' ἦν ἄπ' ἐμῆς λυθείς,
τὸ ξίφος ἢ μετέρην δύσεται ἄε λαρόνα.

Τὴ αὐτῆ.

Τῷ χρυσῷ ἦν ἔρωτα μετέρχομαι. ἢ τῷ δούρῳ
ἔργα μελιαίων γίγνεται, ἢ σκεπάνη,
ἀγέρι δροσερῷ. μέλιτος γέ μιν ἀδρογενεῖς,
ὃ χρυσοῦς τελέθει ποικίλος ἔργατινῆς.

Τὴ αὐτῆ.

Κιχλίεις, χρεμέτισμα γάμιν προκέλασθον ἱέσσα.
ἦσιν χά μοι ναῖεις. πάντα μάτην ἔρεθεις.
Ἔμοσα πῶν δυσέρωτα κόρην, βροσὶν ἔμοσα πέφαις,
μὴ πρτε μελιχίοις ὄμμοισιν εἰσίδέην.
καί γε μόνη τὴ φίλημα. μάτην πόσπυζε σεαυτῆ,
χείλισι γυμνοτάτοις ἢ τινι μινυμένοισι.

Τὴ αὐτῆ.

Γαρ μινὶς ἢ ἐρωτῶ. καὶ δαύομα κελόν ἀκνύσας,
ἔϊσα μιν. αὐ δέ μοι πικροτέρη θανάτην.
καὶ φάρις φιλέοντα, καὶ ἢ φιλέοντα δαίμων,
ὄφρα πάλιν κείνον καὶ φιλέοντα θυγῆς.

Αραβίῳ οχολαστικῷ.

Ἦσαν ἐγὼ πῶν νύκτα κινύρομαι. αὐτῆ δ' ἐπέλθω
ἔρως ἐλινύσαι μικρὰ χαρίζομενος,

πρὸς τὴν
ἐγγενηαν.
Harkn.

Στρεψι Μηροφίλην ἐλθῆναι, ἐν φρεσὶν ἔλπν.
Αὐτὴν ἔχειν ἀδελφῆς ἄρσενά Μινυχίδου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀμφιπεριθούζοισι χελιδόνες. ὅτ' ἄγε δ' ἔμε δάκρυ
 βάλλοισι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
 ὡ φθονεράε παύσαθε λαληθρόν. ἢ γὰρ ἔγνωτε
 τίω φιλομυλεῖν γλώσσαν ἀπεθρισάμεν.
 ὡ ἴτυλον κλαίετε κατ' ἕρα, καὶ γούσιτε
 εἰς αἴπος, κραιναὶν αὐλιν ἐφεζόμεναι,
 βαδὸν ἵνα κνώσοι μιν. ἴσως δέ τις ἦξει ἄνευρος,
 ὅς με ῥόδανθεῖοις πῆχθωιν ἀμφιβάλοι.

Τῷ αὐτῷ.

Σώζεο' σοι μέλλων ἐπέην, παλίνορσον ἰωὴν
 ἀφ' ἀνασφράζω, καὶ πάλιν ἀγχι μένω.
 σὴν γὰρ ἐγὼ δασιπλήτα διάτασιν, οἷά τε πικρὴν
 νύκτα καταπῆλαιω τίω ἀχεροντίαδα.
 ἦ ματι τὸρ σέο φέγγος ὁμοῖον. ὡμὰ τ' ἔμην πρῶ,
 ἀφθογγον. σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις.
 κείνο, τὸ σφρήγιον γλυκερώτερον. ὡ ἔπι, πᾶσαί
 εἶσιν ἐμῆς. φυχῆς ἐπιθρόν ἐκφεμέθ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ καὶ εἴ φιλοσίνος. ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
 πρῶτα σὺ γλυομένῃ πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
 εἴ τὸρ ἐπιφάσεις τοῖς χεῖλεσιν, ἢ κέτι νῆρην
 ἀμαρεῖς, ἢ δὲ φυγεῖν τὴν γλυκυὴν οἶνοχόον.
 φρβμάγ γὰρ ἐμοιγε κῆλιξ παρὰ σὺ τὸ φίλημα,
 καὶ μοι ἀπαγγέλλῃ τίω χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴ ποτε λύχῃ μύκητα φέροις, μὴ δ' ὄμβρον ἐγείροις,
 μὴ τὴν ἐμὸν παύσης νυμφίον ἐρχόμενον.
 αἰεὶ σὺ φθονέης τῇ Κύπριδι. καὶ τὸρ ὄτ' ἦρᾶ
 ἦρμωσε Λειάδρω. θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα.

ῥοφίον

εἰς θάλασσαν.

πολλὰ καὶ ἡραβία κη, σε λατῆν ἐν κρηθί,
 πληρῶσαι γλυκερῆ σιμὸν ἑρμυκίη.
 καὶ δ' ἴτε σοὶ γλυκὴν ἐν χερσὶ μετ' ἑστί πῆλδοθ
 ἐκδύλακ ἐκδύλακ ἐν τῷ γαστρί καὶ κέπῳ.

ἠφάστου τελέθης, καὶ πείθομαι, ὅτι χαλεπῶν
Κύπριδι, θωπύγης διαποτικὴν ὀδύνην.

Τῷ αὐτῷ.

Τί πινάχεις; φιλέω τίνα; παρθένον ἢ ῥάγε κελὴν;
κελήν ἢ μετέροις ὄμμασι φαινομένην.
πῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δειπνον ἐπελθῶν,
ξυῖν κελυμένην ἔδρακον ἐν σιβάδι.
ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος ἀμφαδίην δέ
ἔζητῶ φιλίην, ἧς ὑποκλεπόμενιν.
πνύμιμον μάλλον φούγης γάμον; ἀβρεκὲς ἔγνω
ὅπῃτε πῶν κτεαίων πουλύ τ' λειπόμενον.
ἔγνω. ὃ φιλείεις ἐφάσαι. πῶς δ' αὖταται γὰρ
φυχὴ ἰρωμανέην, ὀρθὰ λογιζομένη;

Τῷ αὐτῷ.

Διαῶν θηλυτέρων μοῦσός ποτε μέλας κενθίμην,
τῆς ἰδῆ, ἐφιμείρων, τῆ δέ, χαριζόμενος.
εἰλικὴ δέ μ' ἢ φιλέουσα. πάλιν δ' ἐγὼ οἶα τέ τις φῶρ,
χεῖλερ' φηδομένῳ πῦν ἐτέρην ἐφίλοισι,
ζῆλον ὑποκλέπων τῆς λείτονος, ἧς πν ἐλειχον,
καὶ τὰς λισιπόθους ἔρεμον ἀγγελίαι.
ὁ χθῆσας δ' ἄρα εἶπν, ἐμοὶ τάχα καὶ τ' φιλεῖσθαι,
ὡς τ' οὐ φιλεῖν, χαλεπὸν διασὰ κολαζομένῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ πάρος ἀγλαῖησι μεταρσιος, ἢ πλοκῆ μῖδασ
σομένη πάκτας, καὶ σοβαρομένη,
ἢ μεγαλαυχίσασα καὶ ἢ μετέρις μελεδώνης,
χεῖρας ἐρικνώθη. πῦν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
μαζοῦς πεκλίνθη. πέσον ὀφρύδ' ὄμμα τέτυκται.
χεῖλα βραμβυκῆς φθίγῃ ματι τηραλέῳ.

Θυμὲ βάλας, τί πείπονθας; ἀνέγνω, μηδ' ἀπο
ζητήσας λαλήν ἔην ἐπερ' ἔωτυχίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πῶς φιλῶν, χαλεπῶνέ μοισιν πόθος, ὅτι δίκαιός
ἐννομα, τὰς σοβαραῖς θάλασσον ἐπερχομένη.

Τὸ αὐτὸ.

Αὐτὴ μοι Κυβέριαι, καὶ ἰμερόεντες ἔρωτες,
τήξουσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενος εἰ πᾶνσω φιλέειν πτε. μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπιδοθῶσω μείζουσιν ἀμπακίαις.
ἄρνια θυλυτέρων ἀλιτήματα. κείνα κομίωσω.
χαλλείφω δὲ νόυσ ἄρρονι Πιπταλοῖω.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡ ῥάγε καὶ σὺ φίλιννα φέρεις πόθον, ἢ ῥά καὶ αὐτὴ
κχήμεναι ἀσπλέοις ὀμμασι πινομένη,
ἢ σὺ μὲν, ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἢ μετέρης δὲ
φροντίδος, ὅτε λόγος γίγνεται, ἢτ' ἀριθμός.
ἄρσιος τὰ ὀμοια. τεὴν δ' ἀμέγαρτε παρῆν,
ἀθρήσω θαμινοῖς δαίφροι τεγγομένην.
κῦπρις γὰρ τὰ κῶ ἀλλοι, παλιγκοτος. ἐν δέ τι χελόν
ἐλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρομένησιν.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡ ῥαδινὴ μελίτη, ταναῦ ἐπὶ γήραος ὕδω
πῶς ἀπ' τῆς ἕβης ἢ κ' ἀπέθηκε χάριν,
οἷ ἐτι μαρμαίρουσι παρηϊδῶ. ὀμμα δὲ θέλζον
ἢ λάθε. τῶν δ' ἐτέων ἢ δεκῆς, ἢ κ' ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδίον. ὀνοῦδε δ' ἔγνωτ,
ὅπῃ φύσιν νικῶν ὁ χρόνος εἰ δαύεται.

Τὸ αὐτὸ.

Σπαύδων εἰφιλῆ με μαθεῖν αὐῶπις ἐρῶν,
πεύραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέω.
βήσομαι δὲ ξείνην τινὰ πε χθόνα. μίμνε δὲ κέρη
λεξω, ἢ μετέρω μνήστι ἔχουσα πόθου.

ἀδηλον εἰν λαζύτων οἰησῶν.

ΣΤΡΟΦΟΛΕ' ΕΥΤΟΡΝΕΥΕΙ, ΜΟΝΟΑΙΣ, ΜΑΧΡΟΓΡΑΦΗΛΙ

ΕΥΚΛΗΤΗ, ΣΕΚΤΑ ΦΩΤΙΣΤΟΜΕΝΟΙ ΣΩΜΑΤΕ,

ΒΑΚΧΩ Χ' ΜΥΘΩΝ ΤΙΣΙΝ ΛΑΤΡΕΙ, Χ' ΚΥΒΕΡΙΣ ΤΙΣ

ΤΙΦΩΝ, ΕΥΔΕΛΗΤ, ΤΙΣΙΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΝ ΣΑΜΗ.

ἢ κ' ἄλλοι, ἀσπλέοις ὀμμασι πινομένη.

ἦ δὲ, μέγα σονάχησε, κὺς ἤλατο, κὺς τὸ πρόσωπον
 κλήξε, κὺς ἀνπέκτε βόρῶν ἔρηξε κόμισ.
 καί με μένειν ἰκέταν· ἐγὼ δὲ τις ὡς βραδυπειθής,
 ὁμματι θρυππομένη, συγχετέναςα μέγην.
 ἄλβιος δὲ πόθον εἰ μί· τὸν, τὸν μενείανον ἀνάσσει,
 πάντων εἰς μεγάλην τῶτο δέδωκε χάριν.

Τὴν αὐτὴν πέραν τῆς πόλεως διαόροντος
 διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων
 ὑπὸ μνηστῆρον πρὸς Γαῦλον
 σιλεντιάριον.

Ενθάδε κὺς χλοάουσα τεθιλότη βώλος ὁράμηνω, 2
 φυλλάδος ἀνχέρην πᾶσαν ἔδξε χάριν.
 ἐθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεράς κυπαρίσσις
 ὄρνιθες, φροσερῶν μητέρδε ὀρταλίχων,
 κὺς λιγυρὸν βομβῶσιν ἀκρονθίδες· ἦ δὲ ὀλολυγῶν
 ζύζει, που χαλέας ἐνδίκουσα βοίσις.
 ἀγὰ τί μοι τὸν ἦδος; εἰ πεί σέο μῦθον ἀνθεῖν
 ἦβελον, ἢ κινθάρης κρημάτα θηλιάδος.
 καί μοι διαὸς ἔρωσ περικίδναται· εἰσοράαν τὸν
 κὺς σὲ μάχερ πῶθῶ, κὺς γλυκερὴν δάμαλιν,
 ἦς με περισμύχουσι μελιθόνδε· ἀγὰ με θεομοί,
 εἴργουσι ρῆδινῆς πλόθι δ' ὀρχελίδος.

Γαῦλου σιλεντιαρίου ἀντίγραφα
 εἰς αὐτό.

Θεομὸν ἔρωσ ἢ ἠ οἶδε βηιμάχος, ἢ δὲ τις ἄλλῃ
 ἀνέρα νοσφίξῃ πῆξῃς ἔρωμακίης.
 εἰ δὲ σε θεομοπόλοιο μελιθόντος ἔργον ἐρύκει,
 ἢ ἄρα σοὶ σέρνοισ λάβρος ἐνεστιν ἔρωσ.
 ποῖος ἔρωσ, ὅτε βαιὸς ἀλὸς πόρος οἶδε μερίζεν
 σὸν δρόα, παρθενικῆς πλόθεν ὑμετέρης;

Κίχας δὲ

εἰς ἐλαίρην λεμβιον, ἢ περνεριον.
 Λέμβιον, ἢ δὲ ἰτέρα κέρνεριον, αἰ δὲ ἐλαίρα
 αἰέν ἐφορμῶσιν τῶ Σακίων λιμέν.
 Ἄλλα ναυ παρόδημα τῶ λητρεῖα τῶν Ἄφροδίτη
 φῶλετα, εἰ συμμαζαγὴ χαλάδι πιλάα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

νηχόμενος Λεάνδρος, ὅσον κράτος ἔστιν ἐρώτων,
 δείκνυεν, ἔννυχ' ἑκ' ἑκμάτος ἔκ ἀγών.
 σοὶ δὲ φίλος, παρῆσι καὶ ὀλκῆδ' ἔμ' ἰμῶ βαμίξ' ἴσθι
 μᾶλλον ἀθναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
 θεομῶς, Παλλὰς ἔχει· Παρίν, πόθον· εἰπέ τίς ἀνὴρ
 εἴν' ἐνὶ θητάνσει Παλλάδι, καὶ Παρίν;

Δραβίου χολα=

στικῶ.

Ἡρώθεις ἔκ' ἐστ' ἄσπος πόνος, ὅπ' ἄσπος ἡμῖν
 τὰς ἀταλοφύχοις ἔχραε θηλυτέρας.
 τοῖς μὲν, ἔφ' παρῆσιν ὀμήλιθ'· οἷς τὰ μερίμνης
 ἄλγεα, μυθῶνται φθέρματι θαρσαλέω.
 παύγνια τ' ἀμυρίποισι παρήγορα, καὶ κ' τ' αἰγυῶς
 πλάζονται, γραφίδων χρώμασι ἑμβόμοιοι.
 ἢ μὴν δ' ἔδ' φάος λυάειν θέμις, ἰμῶ μελάθροισι
 κρυπτόμεθα, ζοφεράς φροντίσι πηκόμεναί.

Τῷ αὐτῷ.

Βληθὲν ἄλαν σοφὸς εἶπεν· ἐγὼ δὲ τίς ὡς ἐπέρασος,
 ὡς κελεύς, ἠέρθην τὰς μεγαλοφροσύναις.
 καὶ ψυχὴν δοκίεσκον ὄλην ἐπὶ χερσίν ἐμῶ
 κείσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κερδαλέης.
 ἢ δ' ὑπερήρθη· σοβαρὴν δ' ὑπερέχεθεν ὄφρω,
 ὡς περ τοῖς προτέροις ἦθεσι μεμφομένη.
 καὶ ναῦ ὀβλοσυρωπὸς, ὀχάλκεος, ὀβραδυπυθῆς,
 ὀπρὶν ἀερισπότης, ἠρίπων ἑξαπίνης.
 πάντα δ' ἐναλλα γέγοντο· πεσῶν δ' ἐπὶ γήνασι κούρης,
 ἰάχον, ἰληκοῖς, ἠλίτεν ἠ νεότης.

Τῷ αὐτῷ.

Ποῖν τίς πρὸς ἑρώτας ἴοι τράϊβον, ἐν μὲν αἰγυῶς,
 μαχλάδος οἰμῶξεις χρυσομανῆ σπατάλην.

αἶ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσσει λέχος, ὅς τ' αἶμον ἤξει
 ἔννομον, ἢ ποιῶς τὰς περὶ τῶν Φωρέων.
 κουριδίας δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐρείρειν,
 τίς κεν ὑπτάλη, πρὸς χρέος ἐλκόμενος;
 μύχια λέκτρα κέκιστα, κῆρ ἐπιθεν εἰσὶν ἐρώτων.
 ὧν μετὰ, παιδομανῆς κείθω ἀγίηροσάων.
 χάρη δ' ἢ μετ' αἶκοςμος, ἔχει πάνδημον ἐρασὴν,
 κῆρ πάντα φρονέει δὴνεα μαχλοσιῶν.
 ἢ δὲ σαοφρονέουσα, μόλις φιλοπτι μιγείσα,
 δέχνυται ἀσόργου κέντρα παλιμβολίης,
 κῆρ συζέει τὸ τελεσθέν. ἔχουσα δὲ λείφανον αἰδοῦς,
 ἀφ' ἐπὶ λιπαράμους χάζεται ἀμβολίης.
 ἢ δὲ μιγῆς ἰδὴν θεραπαινίδι, τλήθι κῆρ αὐτῆς,
 δῶλος ἐναλλὰσθην δμῶιδι γιγνώμενος.
 αἶ δὲ κῆρ ὀβειή, ῥτε σοι νόμος αἶχος ἀνάφει,
 ὕβριν ἀνιχναῶν σώματος ἀγοητοῦ.
 πάντ' ἀρα Διογένης ἐφυγεν τάδε. τῆν δ' ὕμναιον
 ἦειδεν παλάμη, λαΐδος ὕ χατέων.

Αρναίου φαφενδαρίου.

Ὀμματα δινάεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρῶν.
 χεῖλα δ' ἀκροβαθῆ λοξὰ πικρετανύεις.
 κῆρ πολὺ κιχλίζουσα, σοβεῖς ἀβόργυρον αἶγλην.
 ἐκχυμένας δ' ὄρω τὰς σοβαρὰς παλάμας.
 αἶ δ' ὅσῃ κραδίης ὑφαύχενος ὠκλασεν ὄγκος.
 ὕπω ἐθλιώθης ὕ δὲ μαραινομένη.

Γαλασῶ.

Ναῦ καταγιγνώσκω κῆρ τὸ Διὸς ὡς ἀνεράστου,
 μὴ μεταβαλλομένε τῆς σοβαρὰς ἐνεκῆ.
 ὕτε τὸρ Εὐρώπης, αὐτῆς Δανάης περὶ κέλλος,
 ὕδ' ἀπαλῆς Λήδης ἐς ἀπλειπομένη,

διεγερῖδε

εἰς Ἀρσινόην

Ἡ κίθων μετ' ἄλλοισιν ἄριστον, φίλ', ἄδων,
 τῆ δὲ γὰρ κίθων ἡ δὲ παρὰ τὴν ἄδων.
 εἰ δὲ μετ' ἄλλων ἢ ἐμὴ κίθων ἢ ἀριστον
 ἢ δὲ μετ' ἄλλων ἢ ἐμὴ κίθων ἢ ἀριστον

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται. οἶδα γὰρ αὐτὴν
τῶν βασιλευσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ερατοθένης χολαστικῆ.

Αρσενος ἄλλος ἔχει. φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναικί,

ὅς χρονίην φιλίην οἶκ φυλακισμένον.

ὅ καλὸν ἠβιτηρὸς ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην

πῶ φίλα πῶ φθορεῖν, πῶ τὰ χυ φρομένην.

Λεοντίου.

Χαῖε μελισσαγέων σωματῶν δ' ἔπασ. ἀνρὸς ἀμελεῖ

ὅ φθονέω. πῶ σὴν δ' ἕβελον αἶσαν ἔχειν.

Ιβλικὴ ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπίας.

Ιμερτὴ Μασοῖα μεγαλίετα. ἀμὰ μετέλθοις

κείνης πότνα δίκι νόμῳν ἀγνωρίης.

μὴ θανάτω βροσίη. ἢ δ' ἔμπαλιν, ὅς φίλας ἦξει

γάρκος. ὅς φυτιδων σκληρὸν ἴκοιτο ῥέβος.

τίσειαν πηλαῖ τὰς δ' ἀφρα. καλλὸς ὑπόχοι

ψυχῆς ἀμπακίην. αἴτιον ἀμπακίης.

Φιλοδήμου.

Δακρυεῖς. ἐλεεινὰ λαλεῖς. περιέρχου θεωρεῖς.

ζηλοτυπεῖς. ἀπὴ πηλαῖ. πυκνὰ φιλεῖς.

ταῦτα μὲν ὅτιν ἐρώντος. ὅταν δ' εἶπω παραήμεμα,

καὶ σὺ μένεις ἀπλῶς, ὅ δ' ἐρώντος ἔχεις.

Τῷ αὐτῷ.

ἔβηλον ἐγὼ. βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀμ' ἐπίνασος

Ξανθίππη. καὶ γὰρ καὶ σὺ, μαραινόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν σιγῶντα φιλαίνι, σωίσειρα τῶν ἀκαλήτων

λύχρον, ἐλακρῆς ἐκ μεθύσασα δρόσον,

ἔξιβι. μαρτυρεῖν γὰρ ἔρωσ μόνος ἐκ ἐφίλησεν

ἐμπνοῶ. καὶ τικπῶ κλεῖε φιλαίνι, θύραν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ. οἶστος καρ...
μὴ ποτε γαρρομαρῆ. πρὸς σὺν λίσχῃ κηλπροσπύτων
παδι γὰρ κληγῆς αὐπερὶ τρεκδανίης
Μεσοδο... γὰρ μεθ' αὐτῆς, ἢ γὰρ ὄλιγο... πόσις ἐστὶ
τῆς μὲν ἔρατομέγης, σὺ δὲ (αὐτῶν) κληγῆς.

Τὸ αὐτὸ.

Νῦν ἔϊερῆ, καὶ λύχνη, σιωπῆσιν ὅτινας ἄλλας
 ὄρκοις, ἀλλ' ὅ μὲν εἰλό μὲν ἀμφοτέροι.
 Χῶ μιν, ἐμὲ σέρεσθαι, κείνον δ' ἐγὼ ὅπριε κείφειν,
 ὡ μὲν σαρεν-κοιτην δ' εἴχετε μαρτυρίην.
 καὶ δ' ὄλιθον, ὄρκοις φησὶν ἐν ὕδατι κείνα φέρεσθαι.
 λύχνη, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὄρεξ ἐτέρων.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐτῷ σοι κελεύων γυμνὸν θέρος, ὅδ' ἐμὲ κείναι
 βόβυς ὁ παρθενίως πρωτοβολῶν χάριτας,
 ἀλλ' ἡδὴ θοὰ πῆξα νέοι θήροισιν ἐρωτῶ.
 Λισσίδικη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκύφιοι.
 Φαίγω μιν δυσέρωτῶ, ἕως βίλος ὅτι ἐπὶ ναυῆ.
 μάντις ἐγὼ πηλλῆς αὐτίκῃ πυρκαϊῆς.

Τὸ αὐτὸ.

Χυχή μοι προλέγει φαίγειν πόθον ἡλιοδώρα,
 δάκρυα, καὶ ζήλος τῆς πρὶν ἐπιστάμενι.
 φησὶ μιν, ἀλλ' ἀφύγειν ὅμοιοι ἀένος· ἢ τὸρ ἀναειδῆς
 αὐτῆ, καὶ προλέγει· καὶ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐαὶ Κυδίλλης ὑπὸ ὀλιπιοῦ· εἴτε κατ' ἡμαρ,
 εἴτ' ἀποτολήσασθαι ἤλυθον ἐσπέριος,
 οἶδ' ὅτι παρ' κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπίῳ
 πάντα κύνον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.
 ἀλλ' ἀ τί μοι πλέον, ἔστι τὸρ οὐκ θρασύς· ἢ δ' ὅταν ἔλλη
 πάντοτ' ἔρωσ, δὲ χλῆν ὅδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Τὸ αὐτὸ.

Ἐξήκοντα τελεῖ Χαριτῶ λυκέβαντος δὲ ὄρα.
 ἀλλ' ἔτι κυανέων σῆμα μένει πλοκῆμων,

MM

Ἀλλὰ πρὶν σπείρειν ῥοδοειδί τέρπειον
 τὴν ἀλοχὴν ἡμεῶν ἕρποντοπαῖδα
 κίπρον.
 odi consultius qui non utitur resolutione.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κῆς χάρις ἀρρῦτίδωτος. ἔτ' ἀμβροσίη, ἔτι πειθῶ
πάσσα ἔτι παῖε μιριόδωσ χαρίτων.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην. τίς δ' ὅχι κενώμακε; τίς δ' ἀμύητος
κώμων; ἀλλ' ἔμάνην. ἐκ τίνος; ὅχι θεῶ.

ἔρριφθω. πηλὴ γὰρ ἐπέηται ἀντὶ μελαίνης
θρίξε, ἥδη σωετῆς ἀγγελος ἠλικίης.

κῆς παῖε, ὅτε κειρὸς ἐπαίεσμεν. ἠνίκα κῆς ναῦ
ἔκ ἐτι, λωπότερης φροντίδος ἀβόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθης πλετῶν Σωσίκρατθε. ἀλλὰ πένης ὢν,
ἔκ ἐτ' ἔρρεσι μὲν φάρμακον οἶον ἔχει.

ἢ δὲ πάρος σε κελεύσα μύρον, κῆς τερπνὸν ἄδωνιν
Μηνοφίλα, ναῦ τοι ῥάωμα πωθάνεται.

τίς; πόθεν εἰς ἀνδράων; πόβι τοι πόλις; ἢ μόλις ἔγνωσ
πῶτ' ἔπρε, ὡς ἔδεις ὅδ' ἐχοντι φίλος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ χαλοπὴ κῆς τὰ πάντα φιλήσιον, ἢ ἴν' ἔρασην
μυδέποτ' ὄζυρις χωρὶς ἀναχομένη,

φαίνεται ἀνεκτοτέρη ναῦ, ἢ πάρος, ἢ μέγα θαῦμα
φαίνεσθ'. ἢ ἀλλάχθαι πῶ φύσιν ἔδοκίω.

κῆς γὰρ πρηνύτερη πρὶ γίγνεται ἀπὸς ἀναείδης.
δακνεί δ' ἔκ ἄλλως, ἢ θανατοφορίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην Διμῆς, παφίης γένος. ἢ μέγα θαῦμα.
κῆς σαμίης Διμῆς δάντερον. ὅχι μέγα.

κῆς πάλιν ἄσιακῆς Διμῆς τρίτον. ἢ ἔτι ταῦτα
παίεκα. κῆς Διμῆς τέτρατον ἄρολιδος.

αὐτὰ πρὸ μοῖραί με κῆς τινόμασαν φιλόδημον,
ὡς αἰεὶ Διμῆς θερμὸς ἔχει με πόθος.

ὁ δὲ ποιητὴς ἀντιγράφει τὰς ἐπιγράμματα
ἡρώδου ἐπὶ τῷ Ἡράθην ὡς ἐπὶ τῷ Ἡράθην
ὡς ἐπὶ τῷ Ἡράθην ὡς ἐπὶ τῷ Ἡράθην

κῆς ἡρώδου.

Δειλαίη ἢ δὲ πρῶτον ἔπος ἢ δειλαίην ἔπει
δειλαίη. τὴν δὲ πρῶτην ἡρώδου ἔτυμον.
ὁ δὲ δειλαίη ἡ ἀκρίεως ἀγύναι, ἢ ἐπὶ εἰδεοτ' ἄρην
ἡρώδου ἢ ἐπὶ ἡρώδου ἐνεζηλαίη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΑΝΤΙΦΛΑ.

Χῶμα μίε, ἀρώταο λαωνικόν. ἀδ' ἀκλυπῶς,
 Λύδα, χῶ κύνῳ κρυπόμενος κρονίδασ.
 οἱ δέ με ἴν θασάρωτα κατὰίθετε. κῆσ τί; γένωμαε
 ὄρνεον. εἴ γὰρ Ζεὺς κύνος, ἐγὼ κόρυδος.

Μελεῶζον.

Ἦδὺ μελεῖς μῦσαι σιῶ πηιτίδι, κῆσ λόγος ἐμφρωτ
 σιῶ πειθῶ, κῆσ ἔρωσ κελὸς ἐφ' ἡνιόχῳ,
 ζηνοφίλασ σογοκῆπρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοὶ
 ἀεζιακὴ χάριτος, φρεῖς ἐδοσαν χάριτασ.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς μοι Ζηνοφίλασ καλὴν παρεδείξεν ἐταίρη;
 τίς μίαν ἐκ ζιαῶν ἤγαγέ μοι χάριτα;
 ἢρ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἠνυσεν ἔργον,
 δῶρα δίδδῃσ, καὶ πλὴν πλὴν χάριν ἐν χάριτι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἠφίλερωσ χαλεποῖσ ἀσκληπιάσ, οἷα γαληνοῖσ
 ὄμμασι, συμπεῖθει πάντασ ἐρωτοπλοεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Δεινὸς ἔρωσ, δεινὸς. τί δὲ ἢ πλέον; ἢν πάλιν εἶπω,
 κῆσ πάλιν οἰμῶζων, πηλλάκι δεινὸς ἔρωσ.
 ἢ γὰρ ὁ παῖσ τυτοισι γελᾷ. κῆσ πυκνὰ κηκιάθεισ,
 ἢ δεταί. ἢν δ' εἶπω λοῖδορα, κῆσ ζέφεται.
 θαῦμα δέ μοι, πῶσ ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανείσα
 κύνματοσ, ἐξ ἕγρῳ Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκεσ.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρωσ, φλέξω τὰσά πάντα πυρῶσασ
 πῆσατε, κῆσ σινυθιὴν ἰσδδμον φαρέρην.
 φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷσ, κῆσ σιμα σισηριῶσ,
 μυχιζῆσ; τὰσά πησαρδόνιον γλάσσεισ.

Ἀνταρξ. εἰς εὐρώπην
 Δεσχαμῆ εὐρώπην ἢν Ἰππιδά, μηδὲ φοβῶν
 Μισθῶ, μηδ' ἀλλῶν ἀπὸ γέροντων
 καὶ θεαμῆν παρ' ἄλλων σασιμῶν, ἢν ἴσσοτε
 Ἰδρακασ, ἢν κκατῆν ζῶσφι δὲ μὴ, ἢν ἴσσοτε.

εἰ γὰρ σὺ τὰ πρῶτα πόθων ὡκύνερα κούφας,
 χαλκὸ δέ τον σφίγγω σοῖς περὶ πρῶτ' ἐπέδην,
 καὶ τοὶ καὶ μέγαν κράτος οἴσομεν, εἴ σε παρ' οἶνον
 ψυχρὰ συζείω λυγρὰ παρ' ἀπλήσις.
 αἴψ' ἴθι δυσκίνυτε λαβῶν δ' ἐπὶ κούφα πέδιλα,
 ἐκπέτασον τὰ χιναῖς εἰς ἑτέρυς πτέρυγας.

Τὸ αὐτὸ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιοῦς ἔρωσ τὰ πυρίπνοα ἤξια
 βάλλει, κούλαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ κλάσ;
 ὃ μήτηρ εἴργει μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
 ἠραῖσου, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφροισι;
 κηρὸς δ' ὃ μήτηρ ἀνέμων μάστιγι θάλασσαν
 βραχὺ βοῶ; γενέτης δ' ὅτε τις, ὅτε τίνοσ;
 πῶκεν ἠραῖσου κινέχει φλόγα, κύμασι δ' ὄρη
 εἴργεν ἴσων, ἄρτος δ' ἀμαρτυρτα βέλι.

Τὸ αὐτὸ.

Κῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀνοίμιτοί τε πνέοντες
 ἕλλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
 ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν εἴακθε ἀρεῖνται.
 ἢ πάλι πᾶν βυφερὴν σκύλλαν ἀποφόμεθα.

Τὸ αὐτὸ.

Αἰεὶ μοι δάμει μὲν οὐκ ἔσιν ἦχος ἔρωτος.
 ὄμμα δὲ σῖτα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει
 ὃ δ' ἠνυξ, ὃ φέγγος ἐκπίμισεν, αἴψ' ὃ π' φιλῶν
 ἦδη πρὸ κραδίῃ χλωσὸς ἐνεσι τύπος
 ὡπιανὸν, μὴ, καὶ πρ' ἐπίπασθαι μὲν ἔρωτες
 οἶδατ' ἀππῆναι δ' ὅθ' ὄσον ἰχθυετι;

Τὸ αὐτὸ.

Καὶ τὸς ἔρωσ ὁ πῆανός, ἐν ἀλβέρι δέσμιος ἦλω,
 τοῖς σοῖς ἀγρευθεῖς ὄμμασι Τιμάριον.

Διοδώρην ἐπὶ ἐρωτὶ MM iiij
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Μήσον 22 μηδ' εἰ βρι πολυ φέρειρος εἴδει οἰόσων
 ἀμφεπείρω, κλεινε κούρ μετρησάδ' ἐρωτ
 χήν εἰλῆγη ἀκαρίτρω, γέλε μένος, ἀμφιδον κήρη
 τὰν κούρην, * 225 ἦπει * τ' ἀνακοσ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Ὡσοβαρὴ βαλαάνια, τί δ' ἠπτε μ' ἐκ πυρα λούεις;
πρὶν δ' ἀπρόδύσαομαι, τὸ πυρὸς αἰδάνομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ κ' ἄλλαι καυχῶ, γίγνωχ' ὅτι κ' ἠρόδον ἀνθεῖ.
ἀμὰ μαρνανθὲν ἄφνω, σὺ κοπρίοις ἐρίφῃ.
ἄνθος γὰρ, κ' ἄλλος, ἴσον χρόνον δὴ λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων, ἐξεμάραν' ὁ χρόνος.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ μὴ γηράσκει τὸ κελόν, μετάδος πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῆ τὸ θ' ὅ μένει διδόναι;

Τοῦ αὐτῷ.

Τὴν κ' καταρξείπριν Σθενελαΐδα, πλὴν πλῆμιαδον,
πλὴν τοῖς βυλομένοισι χρυσὸν ἐραυρομένην,
τυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχι φίλης ἢ ὅς προῖκε χαριζόμενος.
ἔκ' ἐτι γουάσομαι πλὴν βάρβαρον, ἔδ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ὅπνον ἔχων κείνο χαριζόμενον.

Ἀσκληπιάδῃ.

Αὐτῷ μοι σέφρανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοί
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινα κούμονοι,
ὅς δ' ἀκρύοις κ' ἐβρεξά κ' ἄτομβρα κ' ὀμματ' ἐράντων.
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτῶν ἴδητε θυρῆς,
πάξασ' ὕπερ κεφαλῆς ἐμὴν ὑετῶν, ὡσάν' ἀμεινον
ἢ ξανθήγε κόμη τὰ μὰ δάκρυα πίη.

Τοῦ αὐτῷ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρῆσαι βίβ' ὡμοσειν ἠραῖλαι
ἤξειν. κοῦ χ' ἠκ' ἠλύχνε, σὺ δ' εἰ θεός εἶ,
πλὴν δολίην ἐπάμωον. ὅταν φίλον ἐνδόν ἐχουσα
παίη, ἀπροβραθεῖς, μηκέτι φῶς πάρεχε.

~~Ἄλλοι μὲν πάλιν πάλιν~~
~~ἄλλοι μὲν πάλιν πάλιν~~
Ἄλλα μετὰ πλειάθους ἐκ ἀπείδασατος
Τὴν φλόγα ριπίζειν δεῖδιθε δαίμον
ἔρωτων
117.

Τῷ αὐτῷ.

Νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, κῖθε, κεραύνη.
 πάντα τὰ πρῶτον ἐν χθονὶ σείε νέφη.
 ἦν γάρ με κτείνης, ὅτε πάσσομαι· ἦν δὲ μ' ἀρείης,
 καὶ διαδῆς τύτων χεῖρονα, κωμάσομαι.
 ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός· ὦ πρὶ κειθεῖς
 Ζῆν, διὰ χαλκείων χρυσός ἐδύς θαλάμων.

Ποσειδῶν.

Ἐν παρῆνι κηθέριεα παρήγον εἶδε Κλέανδρος
 Νικοῦς ἐν χαροπῶις κύμασι τηχομένης.
 κακομένης δ' ὑπ' ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἀνθρακασ ἀνὴρ
 ξηρούς, ἐκ νοτιῆς παιδὸς ἐπεσάσατο.
 χῶμιν, ἐκαυούγῃ γαίης ἐπιπύω δὲ, θαλάνης
 φαύσαν, πρηνεῖς εἰχόσαν ἀγριαί.
 καὶ δ' ἴσος ἀμροτέροις φιλικῆς πόθος· ὕκ ἀτελεῖς ἰδὲ
 αὐχά, τὰν, κείνης ἀξίατ' ἐπ' ἠγόνος.

Τῷ αὐτῷ.

Δάκρυα, καὶ κῶμοι, τί μ' ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἄρω
 ἐκ πυρός, εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακίνην;
 λήγω δ' οὐ πρὶ ἔρωτος· αἰεὶ δέ μοι ἐξ ἀρροδίτης
 ἄλγος, ὃ μὴ κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Ρούφου Δομετίου.

Ῥάντα σεβεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὸν ἀκριτον ὄμμα
 ἐχθαίρω, συγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Ἀντιφίλη.

Εἶπν' ἐγὼ καὶ πρόσθεν ὅτ' ἦν ἐπιφίλη Τερένης
 νήπια, συμφλέξῃ πάντας ἀεξομένη.
 εἶδ' ἐγέλων ἴν' μάντιν· εἶδ' ὁ χρόνος, ὃν πρὶ ἐφώνωσα,
 ἔτος· ἐγὼ δὲ πάλαι φράματος ἠθανόμην.

MM iiij

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὴ πρόθεν ἔην ἐρατὸν χροος, εἰαρόμαθος,
ἀσφυρος, ἀμήκης, ἀσφυρος, ἀπλόκοςμος.
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πληῆσι.
καὶ νῦν τῶν προτέρων ἕλ' ἄναρ ἔδ' ἔχθ.

Τὸ αὐτὸ.

Αρνεῖται τὸν ἔριστα Μελιαιῖς, ἀμὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν ὡς βελίων δεξάμενον Φαρέρην.
καὶ βάσις ἀσπεύουσα, καὶ ἀσπυτος ἀδματος ὀρμή,
καὶ κοίλαι βλεφάρων ἰστυπέεις βάσιθε.
ἠμὰ πόθοι, πρὸς μικρὸς ἐσσεφάνη Κυβερείης,
φλέξατε πῦρ ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ φλέγομαι.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ δισὶν ἔν' ἰχθυασσ' ἴσση φλόγα πυρφόρε καῦσαι
πῦρ ἐνὶ καυομένην ἢ σάου, ἢ μεταβάθ.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐκ ἴσθ' ἔτος ἔρωσ, εἴ τις κελὸν εἶδος ἔχουσαν
βύλειτ' ἔχθ' φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος,
ἀμ' ὅς τις κεκομορφον ἰδὼν πεπορημένος οἴσθη
σέργη, μαινομένης ἐκ φρενὸς ἀδόμενος,
ἔτος ἔρωσ. πῦρ τῆτο. τὰ ἐρκελά πάντα, ὁμοίως
τέρπη τῆς κρίνην εἶδος ἐπιτάμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Γέμω σοι μύρον ἠδύ, μύρον τὸ μύρον θειραπαίων,
ὡς βρομίῳ ἀπίνδων νάμα τὸ βρομίον.

Τὸ αὐτὸ.

Υψῆται ῥοδόκη τῷ χέλει· κῆν πτε χαιρε
εἶπω, τὰς σοβαραῖς ὀφρῦσιν ἠσπασατο.
ἦν πτε καὶ σεφάνης πρὸ θυρῶν ὑπερεκκεμάσωμαι,
ὀρθηθεῖσα, κατέει τοῖς σοβαροῖς ἰχθυοῖσιν.

Μελέσας. ἐν Σηνοφίῳ
Εἶδες, Σηνοφίλα Τρυφερον δάκρυ, εἶδ' ἐπὶ βίβλιν
Ἄκρως εἶστην ἕπτες. ἐπὶ Μεφίρη.
Ὅς ἐπεσσεφάνη, ἔτος, ὅς Διὸς ὄμμα ἐκ δελφίνων
Φαίλιθα ἀλάστον Διὸς ἐπὶ βίβλιν
καὶ τὸ στήθεϊ καὶ τῷ κέντρῳ
καὶ τῷ στήθεϊ καὶ τῷ κέντρῳ

Ἄλλ' ὅτε καὶ Ζεὺς ἀσπασατὰ παγαζόν' ἀσκήσας
οἶδ' ἐπὶ τῷ φέγγει Ληραλίαν ῥυμίδα.
Ἐπὶ κῆν, κῆν, περιλάμβανει ἠδ' ἐπιπέψη
Τὸ σάκλον, ἐξ ἑδῶν ὑπερεκκεμάσσει.
Αὐτεκέδουλιτ' εἰς ὄρθηθεῖσα.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐτως ὑπνώσας κωνώπιον, ὡς ἔμὲ ποιεῖς
κοιμάσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις
ἔτος ὑπνώσας ἀδικωτάτῃ, ὡς ἦν ἑρασὴν
κοιμῆσαι. ἔλεος δ' ὑδ' ὄναρ ἠντίασας.
ζεῖτονδ' οἰκτεῖροισι. σὺ δ' ὑδ' ὄναρ. ἢ πολὺν δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ ταῦτα δ' κριτῆς ὁ θεῶν ἐβιάσατο κύρασ,
ἔκ' ἔτ' αὖ ὑδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τῶς προτέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Ἥρισαν ἀμύηλας, ῥοδόκη, μελίτη, ῥοδόκηλα,
τῶν φριγῶν τίς ἔχει κάλλος ἀρξότερον.
καὶ με κριτῶν εἶλοντο. κῆρὸς θιαεῖ ἀεὶ περίβλεπτοι,
ἔσπασαν μοῦνον νέκταρι ληπόμεναι.
ἀμὰ σαφῶς ἀπέπνευθε Ράρις διὰ πῦν κρίσιν εἰδῶς,
τὰς βρεῖς ἀθανάτους αὐθ' ἰσμεσεφάουσι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἄνυσάμενοι Πρωδίη, πυκθωσώμεθα, κῆρ' ἦν ἀφρατον
ἔλκωμεν, κύλικτι μείζονας ἀράμενοι.
βιαεὶς ὁ χαιρόνταν ἔπι βίβας. εἶτα τὰ λοιπά,
γῆρας κωλύσει. κῆρ' ἦ τέλος, θάνατος..

Τῷ αὐτῷ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα. κῆρ' ἦν ἄχρι χεῖλεος ἔλθη,
ἦ δ' ἔ, κῆρ' φαῖν μοῦνον ἄχρι σώματος.
φαῖν δ' ἦν ἀφροῖς τοῖς χεῖλεσιν. ἀμ' ἔρυσασα
τὸ σῶμα, πῦν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάξει.

Τῷ αὐτῷ.

Ποῦ ναῦ πρᾶξιτέλης; ποῦ δ' αἰ χέρδ' αἰ Γίολυκλείτη,
αἰ ταῖς πρόσθε τέχαις πνῦμα χαρίζομαι;

Ἀσκαδητικὸν εἰς Νίκω (Ἰσπανία)

Ὡς μοι λολυγῆ ἤξειν πρὸς νύκτα μοι ἐκτελοησῆ
Νίκω, καὶ σημὴν ὡμοσε θεομοφύρον.
κ' ἔσ' ἔχει, φυλακῆ τε παρὸν χεῖλαι. ἀξ' ἔπος
ἠδ' ἔλεγε; ἦν λύττον καὶ ἰσοπέτα.

Μετὰ τὴν ἐπιδημίαν τὴν αὐτῆς ἐρωμένης
ἐπινοήσας ἐγγράφει τὰς ἡμέρας τῆς
ἐπιδημίας καὶ τὴν ἀναμνήσει ταῦτά σε
πάντα κόμῃ. ἔλεος δ' ὑδ' ὄναρ ἠντίασας.
ζεῖτονδ' οἰκτεῖροισι. σὺ δ' ὑδ' ὄναρ. ἢ
πολὺν δὲ αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε
πάντα κόμῃ. ἔλεος δ' ὑδ' ὄναρ ἠντίασας.
ζεῖτονδ' οἰκτεῖροισι. σὺ δ' ὑδ' ὄναρ. ἢ
πολὺν δὲ αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε
πάντα κόμῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίς πλοχόμενος Μελίτις ἀνώδωσ', ἢ τυρόντα
 ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀππλάσεται;
 πῦ πλάται; πῦ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῆδε
 μορφῇ νηὶν ἔχην, ὡς μακέρων ξόανον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίη γηράσκομεν; ἢ προφάνισα
 ἥξιον παχέως ἀε δὲ κλισίφιλοι;
 ναῦ ρυτίδες, καὶ θριξὲ πλιή, καὶ σῶμα φακῶδ' ὄν,
 καὶ σῶμα τὰς προτέρας ἢ κ' ἔ'χον χαρίτας·
 μή τις σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακάζων
 λίανται; ὡς δὲ τάρον, ναῦ σε παρερχόμενα.

Τῷ αὐτῷ.

Σοὶ με λάβριν γλυκὺ δῶρος ἔρωσ παρὲ δῶκε βοῶπι,
 ναῦρον ἢ πρὸ ξέσασ' εἰς πόθον αὐτῶ μολον,
 αὐτοβελῆ, πάνδουλον, ἐκυσιον, αὐτοκέλονσον,
 ἀτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
 ἀχρὶ φίλης πολιῆς, καὶ γήραος ὄμμα βάλλοισι δὲ
 μήποτ' ἐφ' ἡμετέρας ἐλπῖσι βασκαχνίη.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς γυμνήν ὄτα σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδραεν;
 τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ ἔκ' ἐβλεπεν;
 μοιχὸν ἴσως ἀρῆκεν ἀκέρως κείνος ἐσελθών;
 γιγνόμενον· πάσαι τέτο ποιῆσι τέκνον.
 πλὴν ἀπ' ναῦ, ὅταν ἔσῳ· κείνος δ' ὅταν ἔξω,
 π' προθύρον σφῆνεν, μὴ πάλι ταῦτ' ἀνάσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰβάλλει γυμνήν, τίς, ἐπὴν ἀρῆ ποτὲ μοιχόν,
 ὡς μὴ μοιχόσασα, ὡς ἀπ' Ἐρυθρόρου.
 εἴτα τέκνον κλαίεσσι καταδουφῆς π' πρῶσων,
 καὶ παραρῖγῶσις μαυγομένον προθύροισι;

ἔμαξαί. μή κλάει τέκνον χόρρησόμεν ἄλλον.
μηνίτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότεα, κῆρ τὸ δέριον.

Τῷ αὐτῷ.

Μέχρι τίνος Προδίηνη παρακλώσομαι; ἄχρι τίνος σε
ροιαῶσομαι περιῆ, μηδὲν ἀκουόμενος;
ἦδη κῆρ λαικά σοι ἐπισιρτώσιν ἔθειραι.
κῆρ τάχα μοι δῶσθες ὡς ἐχθρὸν Πριάμῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐκάρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίηνη, ἰκέτονον.
κῆρ πῶν ἀμβροσίῳν ἀφάμενος ροιάτων,
εἴωσον ἔθην ἀνθρώπων ἀπλούμενον παρά μικρὸν,
κῆρ φάγον ζωῆς πνύμα σὺ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν ἡ πόφισσα δὲ δάκρυ,
ταῖς βυφεραῖς χερσὶν ἡμᾶς ὑπέξέβαλεν.

Διονυσίῳ σοφιστῷ.

Ἡ τὰ ρόδα, ροδόεσσαν ἔχεις χάριν. ἀμὰ τί πωλεῖς,
σαιπῆν, ἢ τὰ ρόδα, ἢ ἴσσημα φότερα;

Τῷ αὐτῷ.

Εἴθ' ἀνεμος γενόμεν. σὺ δέ γε πείχουσα παρ' αὐτάς,
σῆθρα γυμνώσασαι, καὶ με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ρόδον γενόμεν ὑπὸ ρόφυρον, ὄφρα με χερσὶν
δοαμένη, κομίσασαι σῆθισι χιονέοις.
εἴθε κρίνον γενόμεν λαικόχρουν, ὄφρα με χερσὶν
δοαμένη, μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.

Μαινίῳ.

Ὄμοσ' ἐγὼ δ' ὄνο νύκτασ' ἀφ' ἠδύλιν Κυβέρρα,
σὸν κράτος ἤσου χάσειν. ὡς δοκίω δέ, γλαῖς,
τὸ μὸν ἐπιταμένῃ πάντως κερκόν. ὃ γὰρ ὑπόισω
πῶ ἑτέρην. ὄφρα δ' εἰς ἀνέμους τίθειμαι.

Handwritten notes in the right margin, including the name 'Μαινίῳ' and various lines of text in a cursive script, likely a commentary or a different version of the poem.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄρου' μαε δ' ἄσεβειν, κείνης χάριν· ἢ τὰ σὰ πρῶν
 ὄρη, ἀποθνήσκην πότνι ὑπ' ἄσεβείης.

Τῷ αὐτῷ.

Τί' συνη; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰ καῖα Φιλαεσι
 σκύλατα, κθόνιοτεῶν σύγχυσις ὀμματίων;
 μὴ, τὸν ἐραστὴν εἶδόν ἐχόνθ' ὑπὸ λῆπτον ἄλλην;
 εἴπῃν ἐμοί, λυγρῆς φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
 θαμνύεις; οὐ φη; δέ; μάτην δ' ἀνείθ' ἐπιβάλλη.
 ὀφθαλμοί, γλώσσῃς ἀξιοπιστότεροι.

Τῷ αὐτῷ.

Θερμαίνει μ' ὁ κελὸς Κορνήλιος· ἀλλὰ φοβοῦ μαε
 πέτο τὸ φῶς, ἦ δὴ πῦρ μέγα γιγνώμενον.

Μάρκου δ' ὄργανταρίν.

Μῆνι χρυσοκέρως δέρι κητὰ δε· κθὸν πυριλαμπείης
 ἀσέρθῃ, οὐδ' κόλποισι ὠκεανὸς δέχεται,
 ὡς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ἄχετ' ὄρειση.
 ἐκταίνῃ δ' αὔρειν κίον μάγον ἢ δαῖμαί.
 ἀλλ' ἐμῆς αὐτῷ ζητήσομεν, ἢν ἐπιπέμψω
 Κύπριδος ἰχθυοτάς δ' ὄργανταρίν σκύλακτος.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἰχθὴν Διόκλειαν, ἀσαρκοτέριν ἀφροδίτης
 ὄφεται, ἀλλὰ κελῶσι ἠέσει τερπόμενν.
 ἢ πλὴ μοι τὸ μεταξὺ γινήσεται· ὅθ' δὲ προθνῶ
 σέρνα πτωῶν, φυχῆς κείσομαι ἐγγυτάτῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Εχει Λισιδίης κνάθος δέ κθ· τῆς δὲ ποθεινῆς
 Εὐφράντης, ἕνα μοι λάβει δίδου κνάθον.
 φήσῃς Λισιδίην με φιλεῖν πλέον· ἢ μὰ τὸν ἠδ' αὖ
 Βάκχον, δὴ ἐν ταύτῃ λαβροποτῷ κύλιτι,

ἄχαιά μοι Εὐφράντη, μίαν πρὸς δέξασθαι καὶ γὰρ ἀπείρου
ἀσέρας, ἐν μῆνης φέγγος ὑπερτίθεται.

Τῷ αὐτῷ.

Γαρβίνον ἀλκίπην ἐφίλομαι μέγα· καὶ πτε πείρασθαι,
αὐτὴν λαβριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ·
ἔμπροστέρων δὲ δέρνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπῆ ἀπεριωότερον·
μητέρᾳ δ' ἔκλεβον κείνης λάλον· αἴψ' ἐσιδ' ὄσα
ἐξακίνης, ἐρμῆς κοινὸς ἔφη βύτατερ.

Ἀντιπάρβου θεααστο=
νικέως.

Γάντα κελός· ἴσθε μὴν χρυσῆν ἐτι πῶν ἀφροδίτῃ
ἐξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαυονίδης.
ἦν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρης φίλος, ὅτε θυρωρὸς
ἐν ποσσίν, ὅτε κύνων ἐν προθύροις δέδετα.
ἦν δ' ἐτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος ὠπλεονέκται,
οἱ πᾶντε πενήν ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ορθρος ἔβη Χρῦσιλλα· πάλαι δ' ἦψος ἀλέντωρ
κηρύων, φθονερὴν ἠριγένειαν ἄρει.
ἔργων ἔρροις φθονεράτατε, ὅς με διώκεις
οἰκοθεν εἰς πολλὰς ἠγθέων ὁάρας.
θηράσις Τιβωνέ· τί γὰρ σὴν ἀνέτιν ἦω
ἔπας ὀρθριδίην ἠλάσασθαι ἐκ λεχέων;

Γαρμενίωτος.

Εἰς Δανάην ἔρασσασθαι ἀλύμπιε χρυσός, ἵν' ἢ πάσις
ὡς δ' ὄρω πρὸς ἡ, μὴ βέση ὡς Κρονίδην.

Τῷ αὐτῷ.

Ὅζα πῶν Δανάην, χρυσῶ καὶ γὰρ δέ σε, χρυσῶ.
πλείονα γὰρ δοῦναι τὸ Διὸς ἢ δούλωμα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Καλλιμάχου.

Ὄμοσε Καλλιγνώτος ἰωνίδι μὴ ποτ' ἐκείνης
 ἔξειν μῆτε φίλον κρείωννα, μῆτε φίλην.
 ὄμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τὸς ἐν ἔρωτι
 ὄρκους μὴ βιάειν ἕατ' ὅς' ἀθανάτων.
 ναῦ δ' ὁ ἰθὺς, ἀλλήλις δ' ἠθέρεται πυρὶ. τῆς δὲ ταλαίνης
 νύμφης, ὡς μεγαρέων, ὃ λόγος, ὃ δ' ἄριστος.

Σημαίς.

Ἐχθαίρω τὸν ἔρωτα. τί τὸν βαρὺς ἦν ἐπὶ θῆρας
 ὄρνυται, ὡς ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραιδίην;
 τί πλέον, εἰ θεὸς ἀνδρῶα καταφλέγει; ἢ τί ἢ σεμνὸν
 δηώσας, ἂν ἐμὴς ἄθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ονίσσου.

Οὐτέ με παρθινικῆς τέρπει γάμος, ὅτε γεραῖς.
 πλὴν κούρῃ, ἐποικτεῖρω. πλὴν δὲ, καταδέομαι.
 εἴη μὴτ' ὄμφαξ, μὴτ' ἀσαφίς. ἢ δὲ πέπειρος,
 ὅς' Κύπριδος θαλάμους ὤρια κελλοσαῶν.

Νικέου.

Οὐκ ἀπθνήσκου δαί με; τί μοι μέλει, ἢν τε πρῶτος,
 ἢν τε δρομάς γερονῶς, εἰς αἰδὴν ὑπάγω;
 πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χολὸν με γενέσθαι.
 τῶν δ' ἔνεκεν γὰρ ἴσως, ἔσποτ' ἐὼ θιάσους.

Τῷ αὐτῷ.

Γάρτα λίθον κίνει. σαιπλὴν ἔριφε. καὶ γράφε πρὸς με,
 εἰς ποίην ἀκτὴν ἀφρόσωνον γέροντος;
 αὐτακτεῖν περὶ ὧν ἢ ἐνοίκιον ἂν τι περιστῶν
 γίγνεται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἰμάτιον.
 ἢν ἐν γαστρὶ λάβης, λάβε. καὶ τέκε, μὴ βορυβηθῆς.
 ἀρήσει πόθεν ἔς ἐλθὸν ὅς' ἠλικίην.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ αὐτὸ.

Κάλλος ἀνὺ χαρίτων, τέρπει μόνον· ὃ κατέχη δὲ,
ὡς ἄτερ ἀγκίστρον νηχόμενον δέλεαρ.

Ἐπιζῶ Κύπρι πόσα, καὶ εἰς σκοπὸν ἡσυχος ἔλθει·
ἄλλον ἐγὼ εἶδ' ἔχω βραύματος ἦδε ῥῆπον.

Αργενταρίῳ.

Ἰστιάς ἠδ' ὕπνοιο, καὶ εἰ δεκάκις μύρον αὐδῆς,
ἔγρευ, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις σέβανον.

ὃν νῆαυ' ἰκὸν βάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
ἄφρα, ἢ μετέρης σύμβολον ἠλικίης.

Κριναγόρῳ.

Κῆν ῥίψης ἐπὶ λαῶν, καὶ ἦν ἐπὶ δεξιά ῥίψης

Κριναγόρῳ, κενὴ σαυῶν ὕπερβε λείχης.

εἰ μὴ σοι χαρίεα παρὰ κλήϊτοιο γέμιλλα,
νῶσθ' κοιμηθεῖς, ὃ χ' ὕπνον ἀγὰ κῆπον.

Βάαν.

Οὐ μέλλω εἰσεῖν χρυσὸς πτε· βῆς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χῶ μελίθρον κύνος ἐπ' ἠτόνος.

Ἰνὶ φυλακῆ· θωπῶδε παύνη· τῆ δὲ Κορίνη
τῆς ὀβολῆς δῶσω τῆς δ' ὄ, κ' πέτομαι.

Αθίλον.

Οὐκ ἔτι βασιλῶ μα τὰ σ' ὄμματα πῶ φιλέριμον,
καὶ πῶ μοαιολεχῆ σέτο διαζυγίην,

ἀγ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορηῶν
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηδὸν ὄβ' ὀτ' ἴμιδος

αὐριον, ἀγὰ πάρι με δεδέξεται· ὄβ' δὲ σὸν ὄμμα
πῆσομαι, εἰ ῥῶθαι μύρια σ' ἀχόμενος.

Αθίλον.

Εἴ τί σε κυανέησιν ἀπὸ σὺν βυθῶν ἐβείρας,
εἴτε πάλιν ξανθῶς εἶδ' ὄν' ἀγαυὰ κόμαις,

ἴσθι ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπη χάρις· ἡ γὰρ ταύτης
 θριξί' σαυδινῆσαι, καὶ πλιθῶσιν ἔρωσ.

Ἀδελφον·

Γῷ σοι κείνα μέλαινα τὰ χρύσεια, καὶ περιόπια
 τῆς πολυθραλήτης Κέλλια Φαρτασίης;
 πῶ δ' ὀφρύδιν, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγασ' αὐχέν;
 καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
 καὶ πενιχῆ, λαδαρή τε, κόμητ' ἐπὶ τῶν βραχίονα,
 ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακιδῶν.

Ἀδελφον·

Ναῦ μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σὺ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
 κείνο τὸ τῆς λυγρῆς Βάσκεινι λεγότερον.
 ναῦ μοι προσαφίξῃς, ὅτε τὰς βίχας ἡράνικός σὺ,
 τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένω.
 μινέτι μοι μετῴρῃ προσέρχῃ, μὴ δὲ σαυάντα
 ἀντὶ ρόδου τὸρ ἐγὼ τῶν Βάτον ἢ δέχομαι.

Ἀδελφον·

Ἦδη φίλτατε λυχνεβίς ἐπαρῶν· ἢ τὰ χαλιτερπνῶν
 ὅς θάλαμους ἢ εἶν ἀντιγόνιν προλέγεις.
 εἰ δὲρ ἄναξ εἶν ἢ δ' ἐτίτυμον, οἷος ἀπόλλων
 θνητοῖς μάντις ἔση καὶ σὺ παρά βίχῃσι.

Ἀδελφον·

Γράφα φίλη, θρέπειρα, τί μὴ προσιδόντος ὑλακτεῖς,
 καὶ χαλεπὰς βάλλῃς δις ἥσον εἰς ὀδαιώ;
 καρθηνικὴν τὴν ἄγεις περικελλεῖα τῆς ἐπιβαίνων
 ἰχνησι, πῶ ἐδίνω οἶμον ἰδ' ὧς φέρομαι,
 εἶδος ἐσαυγῶν μοσῶν γλυκῆ· τίς φθόνος ὄσων
 δύσμορε; καὶ μορφῶς ἀθανάτων βλέπομεν.

Ἀδελφον·

Αἰεὶ δὲ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδιν·
 κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.

ἄπας ἀμρότερον ἔστιν ἀσύμμετρον τῶν δύο δ' αὐτῶν,
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρείσσον εἶναι, τὰ δύο.

Ἀθλον.

Εἴ μοι τίς μὲ μολοτο δακρυῖς, ὅτι λάβρις ἔρωτες
φοιτῶ, θηροπύην ὁμμασιν ἰξῶν ἔχων,
εἰ δέ μιν κῆρ Ζήνα, κῆρ αἰδά, τὸν τε βαλαάνης
σηκῆτις χον, μαλεριῶν δ' ἄλλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοῖδε, θεοῖς δ' ἐνέποιον ἔπεσθαι
ἀνθρώπων, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδινῶ;

Ἀθλον.

Χαῖρε κόρη, κῆρ δ' αὐτίς ἢ προσιδῶσαι; τί πρὸς σέ;
ἢ ἀλόγως ζῆτο δασύοτις ἢ μετέρη.
ἔλπιζεν ἔξεστι; ζητεῖς δὲ τί ζυῖκτα φέρεις τί;
χρυσίον, ἀθύρει, κῆρ ᾗσον; ἢ δαίμασαι.

Ἀθλον.

Ἄλλος δ' ἠνοφίλας λέγεται παρὰ μαχλάσι κῆρ μοι.
ἄλλος, εἰ κῆρ πάσης γαίνεται ἀκρῶσις.
αἴψ' ὅτε χαλδαῖοι κείνης πέλασ· ἢ γὰρ ὁ ταύτης
ἤρανος, ἐν τῷ εἶχει κῆρ κῆρ, κῆρ διδύμους.

Ἀθλον.

Γινώσκω χαρίεσσα φιλεῖν, πάνυ ἴον φιλεόντα.
κῆρ πάλι γινώσκω, τὸν με δακρόντα δακρῶν.
μὴ λυπεῖ με λίην εἰργοντάτε, μὴ δ' ἐρέθιζε.
τὰς βαρυοργήτους, μὴ θέλε πειρίδασ.
ταῦτ' εἰ βόων αἰεὶ, κῆρ πρῶτον, αἴψ' ἴσα πότῳ
ἰονίῳ μύθων ἐκλυθεῖς ἢ μετέρων.
ποι γὰρ νῦν, σὺ μὲν, ἠδὲ μέγα κλέεσσα βαυζεις,
ἢ μεῖς δ' ἐν κόλπῳ ἢ μεθα νηϊάδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ἰυλιανῆ ἀπὸ ὑπάρχων

αἰγυπία.

Στέφος πλήμων πόθ', ἄσρον

ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.

καὶ τῶν πτερωτῶν καταχών,

ἐβάπισ' εἰς τὸν οἶνον.

λαβῶν δ' ἐπιον αὐτὸν.

καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου,

πτεροῖσι γαργαλίξω.

Οὐ δαύμακέ σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην. ὅτε γὰρ αὐτέτ',

ὅτ' αἰτουῦντι δίδως, ὅθ' αὖ δίδωμι δέχη.

Κῦρος κύριός σε, τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα

ἢ ἀναγιγνωσκῶ τὸν κελόν, ἀλλὰ βλέπω;

Μακρὸς ἔτ' ἐν κόλπαισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων

ἀστραγάλοις, τὸ μὲν πνῦμ' ἐκύβουσεν ἔρωσ.

Ἴν' ἀσκληπιάδῃ, τί τὰ δάμνα ταῦτα, τί πάχεις;

ὅ σέ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο.

ὅδ' ἐπὶ σοὶ μοῦν καταθήκετο πῆξα, καὶ ἴδς,

πικρὸς ἔρωσ, τί ζῶν, ἐν σποδῇ τίθεσαι;

πίνω μιν βάκχε ζωρὸν πόμα δάκτυλος αἴωσ,

ἢ καὶ κοιμισθῆν ἄχρον ἰδεῖν μένομεν.

Καλὸς ὁ παῖς ἀχελῶε, λίην κελός, εἰ δέ τις ὕχῃ

φισίν, ἐπισαίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ κελά.

Ἦν ἐσίδω Θήρωτα, τὰ πάνθ' ὀρῶ. ἢν δὲ τὰ πάντα

βλέψω, τὸν δέγε μὴ, τὸ μκαλιν ὅδεν ὀρῶ.

Ξ σπυιδον ἦν ἔρωτα φυγεῖν· ὃ δὲ, βαυδὸν ἀνάψας
 φανίον ἐκ τέρρης, ἀρεῖ με κρυπτόμενον.
 πυκλώσας δ' ὕψα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα διατά,
 κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷδε λαβῶν ἔβαλεν.
 ἐκ δὲ φλογὸς, πάντη μοι ἐπέδραμεν· ὦ βαρὺ φέγγος
 λάμψαν ἐμοί, μέγα πῦρ φανίον ἐν κραδίῃ.

Κ ὕπρι, τί μοι φραυὸς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰδὲ,
 ἐν δὲ μῆ· φυχῆ φραυὰ πέπιγε βέλη;
 καὶ τῆ ἰδὲ, φλέγομαι· τῆ δ' ἔλκομαι· ἦν δ' ἀπνοῶσω,
 διασπῶ· λάβρω δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.

Ο ἴδα φιλεῖν, φιλέοντας· ἐπίσταμαι ἦν μ' ἀδικῆ τις,
 μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰ μὴ τὸρ ὕψ' ἀκῆς.

α

Θ υμὸς ἔρωτ, παρ' ἐμοί μενέτω μόνω· ἦν δὲ πρὸς ἄλλυτ
 ποιτήσῃ, μισῶ ποινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ο ριθὸς φίθυροι· τί κεκράγατε, τί μ' ἀνιάτε,
 ἦν φυφερῆς παρθένη σαρκὶ χλιαινόμενον,
 ἔζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνδε· εἰ δὲ λάληθρον
 θῆλυ γένος, δέομαι μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Ε ἰ μισεῖν πόνος ὄψι, φιλεῖν πόνος, ἐκ δ' ὀλοισὸν
 αἰρῶμαι, χρηστὸς ἔλκος ἔχειν ὀδύνης.

Ρ ἔντ' αἰτεῖς; δέχθ' δώσω· καὶ εἰκοσι δ' αὐτίκ' ἔξεις.
 δῶκε σοι χρυσός; ἤρικε σοὶ καὶ δανάη.

Ε ἰ τὸς ἐν πελάγει σῶσεις Κύπρι, καὶ μὲ ἦν ἐν γῆ
 ναυηγὸν φιλήης, σῶσον ἀπλλύμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΒΤΑ

ΜΙ ΤΩ ΠΛΥ ΑΦΕΛΗ, ΜΙΣΩ ΤΩ ΣΩΦΡΟΝΑ ΚΑΙΤΟ
 Η ΜΙΝ ΤΩΡ, ΒΡΑΔΕΩΣ ΗΔΕ, ΘΕΛΕΙ ΤΑΧΕΩΣ.

Ο μματα μὲν χρῦσεια, καὶ ὑακύνθα παρειῆ,
 καὶ σῶμα, πορφύρεϊς τερπνότερον κάλυκος.
 ἄρῃ, λυγδινεῖ. καὶ σήθια, μαρμαίροντα.
 καὶ πόδες, ἄργυρεῖς λαμπότεροι θέτιδος.
 αἷ δ' ἔτι καὶ πλοκάμιοι διαστύβουσι ἀκρυθαί,
 τῆς λυκῆς καὶ λάμης ἢ δὲν ἐπεσρέφομαι.

Φ αἴψην δ' ἂν ἔρωτα, μινὸς πόθος. ἢ γὰρ ἀλύξω
 πείθῃς ὑπὸ πένθ', πυκνὰ δ' ἰωκόμετος.

Τ ἢ μήλω βάλλω σε. σὺ δ' εἶ μὲν ἐμῶσα φιλέεις με,
 δεξαμένη, τῆς σῆς καρθεῖνης μετὰδος.
 αἷ δ' ἄρ' ὃ μὴ γιγνοίτο νοεῖς, τὰτ' αὐτὸ λαβῶσα,
 σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

Φ εἶδη καρθεῖνης; καὶ τί πλέον. ἢ ἰθὺ ἄς ἔδωκ
 ἔλθῃσ' ἀρήσεις τὴν φιλέοντα κῆρη.
 εἰ ζωῶσι τὰ τεργνά τὰ κῦπριδος. ὄν δ' ἄχ' ἔραυτι,
 ἄσῃα καὶ ἀσσοδῆ, καρθεῖνε κεισόμεθα.

Γ' εἴπω σοι μύροι ἡδύ. μύρω παρέχων χάριον ἢ σοί.
 αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δ' αἰχάσαι.

Η δὺ βέρεσ δι. φῶντι, χιῶν πρὸν. ἡδύ δὲ ταύταις
 ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν εἴφανον.
 ἡδύ δὲ καὶ ὁπόταν κρυφῆ μία τῆς φιλέοντας
 χλαῖνα, καὶ ἀγῆται κῦπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Θ μφαξ ἔνι ἐπέουσα δ' τῆ σαφυλῆ παραπέμψω.
μὴ φρονέσῃς δοῦσαι καὶ βραχὺ τῆς σαφίδος.

Κ ἔρη τίς μ' ἐφίλησιν ὑφέσπερα χεῖλδον ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τ' φίλημα. τ' τὸρ σῶμα, νέκταρος ἔπει.
κῆ μινύω τ' φίλημα, πλαι τ' ἔρωτα πεπωκώς.

Η ράδην ἐφίλωιν. ἔτυ χον. κατέπραξ. ἀγαπώμαι.
τίς δέ, κῆ ἦς, κῆ πῶς, ἢ θεὸς οἶδε μόνη.

Ε κ μαινῆ χεῖλι μι, ροδὸ χθα. ποιητὶς μύθα.
ψυχολογία. σῶματος νέκταρ εἰς πρόθυρα,
κῆ γλῆναι λασίησιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀφράπτουσαι,
ασπλάγχων ἢ μετέρων, δίκτυα κῆ παρίδεν,
κῆ μαζοὶ γλαυρόεντες, ἐσζυγῆς, ἡ μερόεντες,
σῶθεντες, πάσης τέρπνοτεροι χάλυκος.
ἢ γὰ τί, μινύω κισὶν ὄσπια. μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροσομίας, οἱ μίδοι κῆ λαμοῖ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ,

Αθήλων.

Τίς, πόθεν, ἢ ἐτίνων ἦν χαλκίον ὕπνον ἰαυεῖς;
μαρτυροῖς φάλλης· οἶδ' ἔρατῶν γενεῖν.
οἶδα τὴν πάριν, βυζάντιον ὄλωμα κλεινόν·
εἶπον πῶς ἀνεαρήν ὤλεσας ἠλικίην;
καὶ δέ μ' ἔξειπεν· ἠγ' ἦρεο; ἐκ τετάρων ἰδρ
ὄλιθον· ἢ δέ μοι, πικρότερον θανάτῳ.
ἢ ἰδρ ἄρης μ' ἐδάμασεν ἐπ' αὐχένι δεσμῶν ἔχουσαν
ἴσμενον κληρὸν ἑλλάδα· πῶς δ' ἔθανον.

Αθήλων.

Ἰππῶ τὰς δ' ὁρῶντε· τί δ' ἔρνομαι; ἴπποι ἔασι,
καὶ πλέθ· περὶ σοὶ θαῦμα ἴδ' ἀχιάλι.
ἠνὶ χάρις μερόπων πλέμου κλόνος, ἄρμα τ' ἀμιλλαί,
ἠμέτερα κρυερῶν φάσματα παρ' χαλιβῶν.
ἢ πῆθ' ἐπερίθεο, τί μέλλετε; βοσὶ χαλιβῶν,
καὶ ταχὺ ὅς πλέμης εἰσελάσσετε δρόμον.
αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ λέπαθνα, κατ' αὐλακος ἕνιν ἐφέλωσ',
ὄπλ' ἴσσομαι· τί σοβεῖς κέντρον ἐρειδόμενος;
εἰθ' ὕπληγγι θένοις, εἴτ' ἔχει δέσποτ' ἀταρπῶν
ἢ ἔτι μ' ἰθὺς κραιπνὰ διωκόμενον.
ἴππον ἔχοις ταῦρον· βῆς ἔαομαι· ἴππος δ' ὁρῶν.
πάντα δ' ἐναλλ' εἴη ἔργα τὰ πῶν μερόπων.

ΤΕΛΟΣ.

Αθήλων. Πάυλος

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ,

Εἰς τὰ ἐν πυβίοις θερμά, ἢ μιάμβια

δι' ἡμεῖς κατὰ ἑλληνικῶς.

- Β** ἔλει μαθεῖν ἀνθρώπε
 πῶν καὶ πόθεν νοῦσι,
 αὐτάρτυρον δῶριμα,
 ἔγωγε τὸτο δείξω.
 ὅσον σοφοὶ νοῦσιν,
 καὶ πείρα σαυδικῶζει.
- Ε** νερεβὲ γῆς σήραγγασ
 ἤδωρ ἐκείθεν ἐνθιν,
 πιλῶμενον δὲ, θερμην
 ἀλλοιλέγουςι τὸτο.
 γῆς ἐν μεν χῶσις ὑπάρχειν.
 θερμης τυχὸν βιάσασ,
 ἀνω βρέχει τῶ πλήθῃ. **Γ**
 αἷ' ὅ δ' ἐδέξμαι τὸτο.
 ὁ δ' μὴ γάρ ἔστιν οἶδασ.
 φρανὸν τε μαρτυρῶσα. **Ο**
 τὸ θερμόβλυτον ρεῖθρον.
 τέχνης ἀνὰ Γαλινός.
 τὸ πῦρ ἀνω φουσῶσα,
 πηλῆ τε σαυκινῆσαι.
 τιτανία μηδίασ,
 καὶ λυδία, πλουτέσα,
 ἤρακλέων σιλιῶν δὲ
 ἐν δ' αὖ γε πιθικύσας,
 ἀφεγγές ἔστιν ἄσμα,
 πέμπει λίθου βειώδους,
- θερμῶν αἰτεχρον ῥόδιμα,
 φανέν πρόκειται πᾶσιν,
 καὶ προσφιλες γὰρ ἴσμομα;
 ἐγὼ φέρων διδάξω,
 ὅσον φύσις παιδεύει,
 πρόχθον, φράσεων γὰρ ἤνω.
 εἶναι σεναῖ νοῦσιν.
 ἀντιβέχον πιλεῖσθαι.
 ἢ πῶ τυχῶσιν πάθειν.
 μεταλλά πρὸ θρώδη,
 ἢ γειτονῶν αἰω νῶμα,
 καὶ τῶ μένειν ἢ κ' ἴχον,
 ὅσον δέχῃ, τὸ πρῶτον;
 τῶ δ' αὐτέρῳ, σύμψημι.
 μυδῶσα, δυσπνοῦσα,
 ὅτω προῆλθε πᾶσι
 ἰπποκράτης, ἀΐλυχος.
 πίστις δὲ τῆς, γῆσος
 πηλῶ βρέμον σαυῆ χῶ,
 οἶδεν φέρειν τοιαῦτα,
 καὶ περσικὴ πιθίακη,
 μεταλλόχρυσον γὰρ ἴαν.
 πόρρω, πέφυκε πλεῖτα.
 καὶ λιπαρὰ τῆ νῆσω,
 ὁ νυκτὶ περ καμπαῖνον,
 πολυφόβου βροντάδης,

ὄφει τὸ πᾶν δηλῶνται. **Ε** σι δὲ μικρὰ ταῦτα,
 πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω **π**ηγὴ τελεῖ γὰρ λίθην. *
 ἄλλη μέθην ποιεῖ δὲ. ἄλλη δ' ἔλαιον βλυζῆ.
 ἄλλη γάλα προτείνει. καὶ πρὸ βροχᾶζει νᾶμα,
 πίνων ἄκος νοσούντων. καὶ πρὸ πρῶσιν οἶνον,
 μίσηφρον ἔστιν ὕδωρ. καὶ πρὸ μέσον θαλάσσης
 τίδα ἀναρροιβδέεται. καὶ χαομάτων ἐκπνέται,
 προλεπτικὸν πρὸ πνῦμα. ἀτφαλτον ἄλλη γῆ δὲ,
 πῶς ἐξάγῃ, τί τῆτο; **Ω** θαυμάτων τὸ θαῦμα.
 πηγὴ, ζύζω δουλεύται. αἰνυμένη δὲ, λάμπε.

Α λλοι λέγουσιν ἄλλην, κρυπῆδες δόλους ἐλέγχο.
 ἄλλην κρεβαρτικὴν δὲ, χυμῶν μόνων θρυλλῶσιν.
 ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ, φῶς ἡλίου καυσιῶδες,
 ἐνὺξ γλυκαίνειν οἶδον, εἰς ἡδύληπον ἔλειν.
 ὄλβος δὲ πηγῆς ἔστι φύσιν κῆτω πῶν κῆφην,
 ὄλην δὲ πῶν βαρέαν, αἶμα φέρων πῶν ἄχνην.
 ἄλλος δὲ ῥῆς μικρὸς σοι, δὲ σωμάτων τὰς θαλάσσης,
 ὅσων τε τὰς κητάξεις, σφίγγει. βρέφῃ. πιαίνει.
 ὅλης προσοίσω κλείω; ἔστιν λέγουσιν νᾶμα,
 ὅπερ βελῶν εἰς ἄγος, εἰ νυξὶν ἀθριαῖσιν,
 κρυσαλλόπηκτον ἄροισ. **Ε** σιν λέγουσιν ἄλλο,
 ἐξ ἧς πιεῖν προκύνεισ, δαῶν βλέπει σε φῶνον,
 γῆς μηρὸς ὡς ἐν κόλποις. **Ε** σιν δὲ ῥῆς ὡ θαῦμα,
 δὲ εἰ δεδέξεται τι, λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα,
 ἐν ἡμέραις ἢ κλείσται. **Α** λλην λέγουσι κρήνην,
 βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ. ἢ τις παρόντος ὄχλοι,
 κλείω δίδωσι ρεῖθρα. **Α** λλην δὲ πρὸ πισοῦται,
 ἢ χεῖματος παρόντος, ἀνικμὸς ἔστι πάσα,
 προχεῖ βέρυς δὲ νᾶμα. **Α** λλην αἰκίεις πάντας,
 ὕδωρ φέρειν νιρῶδες. ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσαι

- λαλῶν μένους ἐνεῖθι.
 ὡς μὴ πίνεσθαι ζωοῖς.
 ἢ σὴ φῖς ἄλλης ὕλης.
 πολλὰς φυτῶν ἀζείρους,
 τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
 ὡς δάκρυον γλοιῶδες,
 ὃ τὸ ξένον μετάλλου.
 φέρει τῶς τῆς λίμνης,
 πρὸς ἣν θέλων λυθῆναι,
 ἕως δὲ πεντήκοντα
 εἰδ' αὐτῆς αὐτῆς πλείους
 ἕξω βρέχουσα ῥίπη,
 Γ' ἔρασ κερπὸς δ' ἐξέρπει,
 ὃ περ σαρωῶς ἀναΐεις,
 Α' λη δὲ τίς βραχέια,
 εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων,
 Δ' ἔλτοι φέροισιν ἄλλαν,
 πῦρ ἐξ ὀπίσθεν ἀνίχθιν,
 Α' ἴβους ἔχει δὲ ῥεῖθρον,
 ὃς ῥιπίδι ψυχάων,
 εἰδ' αἶμα ῥαίνων ἀσείσης,
 Α' λη δὲ πῆς ὠθεῖται,
 καὶ πῶ φίλε χθρον μίξιν,
 Ο' ὕτω φύσεις ἀκείρους
 κτίζων, ἄγων, ἰθαίων,
 πρὸς θαῦμα καὶ λαβείαν,
 τῆτον κέλει θεόν σου.
 μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος,
 ἀγνωστὸν ὅτι πνῆμα.
 ἄλλικόν ὅτι θαῦμα,
 Ο' ερμαῖα προχεῖ δὲ λίμνη,
 ὄζει γὰρ ὡς τι πῦρον,
 ἕκει λέγουσιν εἶναι
 ἠλεκτρον ἐξαυθῶσα,
 τίηται δὲ τῆτον πρῶτον,
 εἴπειτα δὲ περῶται.
 Δ' αὐρο φράσω καὶ τᾶλλα.
 μικρὰν λίαν κυκλώδη.
 πεπλησμένην ἀυρήσει.
 λαλῶν μένους κερπείρει.
 ἀνδροσ φέρει λυθῆναι,
 τῆς ἀκρίτας βυφῶντα.
 κρύπτων τὸ καῖον.
 ἔλαιον εἴπερ σάξεις.
 πῦρ ἐξέβαλφε πέτρα.
 πάντας σβέσεις τὸ φάινον.
 ὦρα θέρος βαβεῖα,
 χυμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δὲ.
 ἀπὸντασ αἰετὰ μασ-
 τὸν φλογμόν ἐκ πρῶνεις
 τὸ πῦρ πῆον τυφῶται.
 ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην.
 τετρακτύος πιζοῦται.
 ὃ δεσπότης ἀπάντων,
 κρινῶν πλείων ὡς οἶδε,
 φύσεις σαρωῶς ἐγείρει.
 τῆτον φρεσὶ φανταῖα,
 εἰ μὴ θέλεις γεπάλην.
 ἀρρητὸν ὅτι πρᾶγμα.
 ἀναρχοφωτῶμυτον,

ἀρήτολεπίδανυσον,
 ἐν πανσάρω χωρία,
 Ο ὕτω τὰ μὲν, κχτείδον,
 τὰδ' αὖ, σωήεε πέτρα.
 τὰ δ' ἄλλα, τῶν ἀδ' ἄλων.
 Τ ἔτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
 πῶν φαιδ' φωτον φαῦσιν.
 ζητῶν δέ, κχς θιώσζε

ἡσμάς φέρον κχς βίης,
 ἐν ἡδ' ἰκω προνοία.
 τὰδ' αὖ βίβλοι βωῶσιν.
 κχς τίς τίς ἐστ' πάντας
 τὰ μικρά, τῶν μεγίστων.
 οἶδα πλέον προβίσεις,
 προβῶν δέ, κχς ζητῶσεις.
 μετασία τὸ κρεῖττον.

Saturnus ^{fletus} laetitia, genitalia iupiter at
 ira fel, sed risus ^{laetitia} Apollo, Venus, Cupido ^{Mars}
 Mercurius sermo fit Luna sed ultima sermo
 sermo, sermo, Cupido

Εἰς τὴν Γ'τολήν

μικρον.

Γ αἰης ἐννώτοισιν ὁ χύμενος ὦ Γ'τολεμαῖε,
 καὶ βροτέης φύσιος δεσμύμενος ἐνδοθι τοῦ μῦθ,
 ἔκ' ἀστρῶν δὴ μοῦσον ἀειδίμητον ἀνάγκη,
 ἔδ' ἀλόιοι φορᾶν, σὺ δὲ γινώσ' ἀπατέυσαν,
 εἰμὰ καὶ αὐτὰ περ' ὅπ' ἰτελεῖ σημήϊα φάνης.
 πᾶντες δὴ, χρεῖῳ καλέειν σέ τιν' ὑρανιῶνων.
 αἰθέριόν τε νόον φορέειν, ἔγχιον ἔμψης.
 εἰ ἴδρ' καὶ μερόπειαι χαμερπίσι συμβιότασας,
 καὶ φύσιος θνητῶν περ' ἀμικτοπέδησιν ἐδεσμῶ,
 εἰμὰ νόον παθέων ἐντοῖσι πόνοισι κέθηρας.
 ἔξω σαρκὸς ἔβης δέ, καὶ ἄχλυσ' ἰλυσάων,
 καὶ τελέους προέγκασ, ἐσούερα τέρμα λαχύσας.

Ερμῆ τῆ φισμεγίστου, περιόσεις
 μῶν, ἐν ἄλλῳ, ὁρφέως

Φ ράξιο δὴ καὶ τὸνδε λόγον τέκος, ὁπότε κεν δὴ
 γάειν κινήσῃ σσσί χθων κυανοχάπτει,
 ὅπ' ἰε βροταῖς ἐπί τ' αὐτὴ χίην, κακὸ πᾶσα τε φράξιο.

Ἡλῖος, ἐν Κριῶ.

Ο πῶταν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσμερίην ἀφίικται
 ἠέλιος, Κριὸν δέ διεκτρέχει, ἐκδ' ἄρα τῶδε
 γάειν νυκτερινὸς γαῖνοχος ἀμρελελίξη,
 σῆμα πρὸ δέξ' πόλιος ἀπόστασις, ἔκ' ἀλαπαδῆ.
 Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράξιο τῶδε λυγρὰ καὶ ἄτασ,
 πῆματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἀνοδαπῆς ἀνθρώπουσ
 ἔλωδαε σφετέραις ἐπ' ἰημοσυνάει, ἰ δέ λύπαισ.

Ἡλιος, ἐν Ταύρω·

Εἰ δ' ἀνά Ταύρον ἰόντος ἐφορμήσῃ διανύκτα
σεισμός, πῆματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω·
ἀφροσύνη δ' ἀνά ἄστυ κῶεῖρήνη τεβαλῆα·
ἡμερινὸς δὲ φέρῃ πλέμῃ μέγαλοιο πόλιν
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείττοσιν· ἀμὰ φυλάων·

Ἡλιος, ἐν Διδύμοις·

Εἰ δ' ἐκεν ἐν Διδύμοις σρωφωμένῃ ἡελίσιῳ,
τυκτερινὴ μῆνις ἐλελίξεται κατὰ γαῖαν,
δυσμνήθε βροτοὶ ἐχέσι χεῖρας,
ἡμετέριον πελάσσοισιν ἢ π' ἄλγεα γαῖαν ἄποσσαν·
εἰ δ' ἐκεν ἡμερινὴ, πτεκν βασιλῆθε ἄτιμοι
ἔαοιθ' ἡγεμόνε τε θεῶν διομνήνῃ ἐχθρῶν·

Ἡλιος, ἐν Καρ-

κίνῳ·

Εἰ δ' ἀνά πύμοιρον τὸ Καρκίνῳ ἡελίσιῳ
σὺλχοντος, ὅτε δὴ θερινὴ φροπὴ, ἔννουχος ἔσται
γῆς ἔνοσις, τὸτο φράζει κενότητα βαρεῖαν,
δρακλὴν πενίην ἀμαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ
φράζει πῆμ' αὐτοῖς, κῶεῖ ἄποσσειν ὠλεσίοικον·

Ἡλιος ἐν Λέοντι·

Εἰ δ' ἐκεν ἡελίσιῳ Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
τύκτερος ὄρμηθ' ἄστυ σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυμοί τε, σοναχάε τε, πόλιν κῶε λαὸν ἄπαντα
ἔξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανεί, κῶε ταῦτα πιφάσκει·

Ἡλιος, ἐν Γαρθένῳ·

Εἰ δ' ἐκεν ἡελίσιῳ Γαρθένῳ ἐρχομένοιο
ἔσπερινὸς σεισμός, λαοῖς ὅτε λιμὸς ἄποσσειν
ἔαται· ἡμερινὸς δὲ φανεί, κῶε πῆμα καταβλάψει·

Ἡλιος, ἐν ξυγῶ.

Εἰ δ' αὖ ἐπὶ φθινόπωρον ἡμερινὴν ἀφίκηται
ἡέλιος, χιλαῖς διαραινῶν νυκτερινὸς δὲ
κινήση, κερτῶν δὴλοῖ φθόρον ἐξ ἀναρρώτων
ζαίης. ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τῶδε φράσει
ἔργα μάχης. πλῆν δ' αὐτῶν, κερτὰ ζαῖα κελύφει.

Ἡλιος, ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἡελίος ἦν σκορπίον ἀμφιθέοντος,
νυκτερος ὀρμηθῆ ζαίης σάλος, ἔργα μαίαια
ἀνδράσιν ἔωνται, κερκοφραδμοσύνῃ νόοιο.
ἡμερινὸς δὲ φανείς, πῶτε δ' ἠ' ἔτε, ἄλγα φράσει
ἔσθαι πλέων, ἀπ' πόλεμον κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότατα, ζηνὸς μεγάλου διὰ βυλαῖς.

Ἡλιος, ἐν τοξότῃ.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τῆ τοξότῃ ἡελίοιο
σρωφῶντος, ζαῖαν κινήση κυανοχαίτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πλῶν. ἡμερινὸς δὲ φανείς, πόλεων βασιλῆϊ,
σημαίνῃ μεγάλην τι μῆν, κερσὴ πρῶτα λιπόντα,
ἄλλη ἐπίχεσθαι φαίγοντ' ἀπ' παρὶδος αἴης.

Ἡλιος, ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δέ κεν αἰγοκέρωτι, ὅθι φοκαῖ ἡελίοιο
χειμερινὰ εὐχόντος ἔδος χθονὸς, ἔννεχος ἔλδων
σεισίχθων ζαῖαν κινήση πνύματι λάβρω,
φράσει δὴ πόλεμον κερσὴ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
κερσὴσιν. ἡμερινὸς δὲ φανείς, κερσὴ φθόρος ἔσται.

Ἡλιος, ἐν ὕδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὕδροχόῳ διανείσεται ἡελίοιο
φῆγγος, νυκτερὴ δ' ἄλιλιχθῆ ζαῖα περιχθῶν,
ἔρπαζαὶ ἀλλοσίοιοι ἀπὸ πῶλιν ὀρναζῶν.

ἔλονται. δὴ μὲν τε κῆροφροσώπιτε κῆρ ὕβρης.
εἰ δέ κεν ἡμερινή, δὴ μὲν κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Ἥλιος, ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνά τῆς ἰχθύς σρωφωμένον ἡλίσιον,
γῆς ἐνοσίς γίνοιτο θοήν διὰ νύκτα, πρὶ ἔσται
πάσαις ἐν πλίται περιστασίς. εἰ δέ κεν ἡὺ
γῆς κινηθεῖν πέδον ἰερὸν, αὐτίκῃ πάσαις
αὐφ' ὀρβοῖσι βοῶν ἀγέλας, οἴων τε, κῆρ ἄλλων
τετραπέδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἅπαν κῆρ κῆρτὰ χῶρας.

ΤΕΛΟΣ.

A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE
FF GG HH II KK LL MM NN.

Ἀπαντὰ δὲ τετράδια, πλὴν τῶ τελευταῖον,
πενταδίου γάρ.

Quaterniones omnes, ultimo excepto quinternione.

V E N E T I I S I N A E D I -
B V S A L D I, E T A N -
D R E A E S O C E R I,
M E N S E I A N V A
R I O . M . D . X X I .

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

A R E D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z A A B B C C D D E E
F F G G H H K K L L M M N N

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

1770. In die 15. Julii. Anno 1770.

V E N E T I A I N A E D I

E V S A E D I E T A N

D R E A S O C E R I

M E N S E I A N V A

R I O M D X X I

Theodo
in qua Sele
partim exp
to

Accedunt

860 (Gr. 582.) Charta. 8°. 164 pp. Saec. XVII.

Theod. Uehtemannus Groningensis, Hermania, in qua selectiora Graecorum Epigrammata partim expressit, partim eorum lemmata tantum secutus est. Acc. ejusdem carmina Latina, ect.

ini Groningensis

Epigrammata
eorum lemmata
est.

ra
na
natsemita. Anover.

Theodori Vestemanni Groningensis
Hermeria

in qua selectiora Graecorum Epigrammata
partim expressit, partim conlennata
tantum secutus est.

~~Enchiridia~~
sommata
Tumuli & Funera
Picturae & signa
Enchyriata. Anathemata. Anores.

Accedunt ejusdem alia.

Scripta G. D. 1026.

Antea in archivo prov. Ultrajecti.

851 (Var. 380.) Charta. 12°. 82 ff. Saec. XVII.

(Ejusdem) Libellus de tonis Graecorum.

Antea in archivo prov. Ultrajecti.

ὄνειχ' ἔπειθεν

ἔργα τε καὶ ἄλλα χερσὶν ἑαυτοῦ γένοισι κτίσει
μοῖρην, ἐξ ἧς πάντα μεμυμένα, καὶ λακύν' ἔτι
δὲς κελεύει ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροσποίητα κίβηται
ἄλλοι θεοπέποιθε κατακρυμμένα, τοῖσι γὰρ χεῖρας
οἷον μοῖρα τίθει, καὶ ἔχ' ἄρουρόν, ὡς ὄλεμπε
ἔτ' ἰσχυρὸν προΐησι, τὰ δ' ἄλλοις ἄλλο φέρουσαι,
πνοῆν ἢ ἀνεμάο. citat. Rod. Agniolin epistola
ad Capitonem.

quisque suavitatem optinet quod animo cuique gratum
suo sensu. *similia*
gentes sunt istae

Theodori Alma Vestmaris

Epigrammata
versis

Græcis antiquis.

Inedita quaedam in sequenti versione.

Ἡμιονη πιδανῆ ποδ' ἐγὼ σωέπαινον ἔχουσα
Ζώνιον Ἰλίουθίων πόικετον, ὃ παφίη,
Χρυσία γράμματα ἔχον, δι' ὅλου δ' ἐμπεραλθῆ:
καὶ μὴ λυπηθῆς, εἰ τις ἐξῆ φιλῆς με,

Ausonius latine dedit
dissimulato nomine.

Ἐπεὶ Ἰλίουθιον ἄρσιν ἐμοὶ χαχον, ἐν πυρὶ δαίθη.
Ἰλίουθῆν κ' ἐγὼ κτινῆ ἀμ' ἐκφλεγμαί.
οὐ δαίθη Δαναῶν δεκίτη πόικον, ἀδ' οἱ φῆται
Τῷ τότε κ' Τροίη κ' ἐγὼ ἀπωλόμην δα.
Ποσειδίππυ εἰς Ἰλίουθιον οἰησάν.

Κεχροὶ φαίνε Ἰλίουθι πολύδροσιν ἰκμάδα βάρη
φαίνε, δροσιζιάδω, συμβολικῆ πρόποσις
Σιζάδω Ζήνων, ὃ ἴφθ κ' ἔκλυθη, ἢ τι κλεινὸν
Μῦθ, μεθ' ἃ δ' ἡμῖν ὃ γλυκύπικρο
Ρυφίης.

Δαίμονες ἔκλυθαι ὅτι λυεῖται ἡ Κυθίη τὰ
χερσὶ γὰρ λαφύρας λυθμῆν κ' ἰσχυρῆν
Ἰλίουθι, Γέπποινα, κ' ὄμμασιν ἡμετέροισιν
Μήποτε μηνίσθη θεῶν ἰδύσιν ἴππον.
Μεδίαζες εἰς Ἡλιοδώραν.

Ἐξέει κ' πάλιν εἶπε πάλιν πάλιν Ἡλιοδώρα
εἶπε, σὺν ἀκρήτῳ Ἰλίουθι κ' ἰσχυρῆν
Δαχρυε φιλίρασον, ἰδύραδον, ὄνεχα κτινῆν
Ἄλλοθι, κ' ἰσχυρῆν ἡμετέροισιν ἴσθη
καὶ μοι ἰδύραδον κ' ἰσχυρῆν, κ' ἰσχυρῆν ἰσθη
Μνημοσύνην κτινῆν ἀμφιτίθη εἰς φανον.

In eandem.

Atenia ubi tua clara Deorumq; aurea templa
Dic ubi caesorum victima multa boum?

Splendida ubi Paraganda, tuæque alabastra
Tutelarij ubi Palladis effigies? Cytseros?

Hor apices nisi Mars, fuga temporis & fera
Abstulit atque alijs ^{divina de parca} ~~lucrum~~ posuit.

Hactenus invidiosa ætas te, sed tibi nomen
Occulere invictum nec tua facta potest.

In Tsebar citsara conditar ad cantum
tibiarum demolitas ab Alexandro
magno.

Subrescit citsara sed port tibicine lapsa est
Tseba, pudet summam criminis Harmoniam.
Surda nisi nunc sunt Sabitata alle'trag Musis

Saxa nec ad solitos currere docta modos.
Quam fragili Ampsion septem tibicine portas
Fulciit in septem quæss fidibus posuit.

X In Corinthum.

Quid tibi conspicuum decus abstulit, alma Corinthæ?
Mæria quid: quid oper Dorica virgo tuar,

Quid tibi Cælicotarum æderque domusque nurusque
Sisyphiar numerum quid populi innumerum?

Hortibus miseranda! tui nota nulla superstes,
Omnia in exitium Martis aratra munt.

Sola nor vitrei genus inviolabile ponti
Fata tua, o binariorum plangimus

X In diluvium Ephesi.

Meretricie nubes quid amaro flumine pota
Meretricis pluvium, o matris noctis, aquis,

Non Libyæ Soc, Epsefi sed mille palatia lavit
Et primum annosa depluit urbe decur.
Quo tua difficili flexerunt fata penates
Æsca; ionie gloria prima jacer.

Tertia volentes referunt excidia fluctus
Cumque Epsefo currens in mare rivus abis.
De Lacena.

Dum videt e bello natum ^{jugisse} excelsisse Lacena
Excitum cultu Mars animose, tuo,
Fœmina fatalem vibravit nobiliter Spartam
Demetrie inque tuum sic vocibus inque
Occide nec pudeat Spartam tam turpis ^{agit:} alumni
Pegeneres aluit si mea mamma mares.

De Marcello.

Herperis veniens victor Marcellus ab oris,
Sisteris montosa in flibus Italia,
Deposuit fulvæ primæ lanuginis umbram;
Ire amat inexters Roma redire viros.

In Porpsyrum cum victorem.

Antisise Cytsera, vagi Endymionis amatrix
Luna fuit, veterum fabula prisca carit.
Nunc nova cantetur, præper victoria victa est
Capta jacens oculis Porpsyriique rotis.

de Pindaro

patris tua condita est ad
citharâ o optin Citharæde.

X In Templum Diana Epesina.

Et Babylone vagor curru per mœnia ductos
Vidimus, At ipsi & maxime Dædala signa foris
Pendent que sortor soli sacrumque colossum
Grandia celsarum Pyramidumque opera,
Et Mausolæi monumenta ingentia, sed cum
Nubibus actare & dem Diana tuam
Vanescunt miranda, nec extra sidera Olympi
Pæbe feres nitidas ad potiora faces.

X In Homerum.

Andromæces planctus nondum silet, & nova Troja
Cernitur ex ipsis surgere stidentibus
Et labor Ajaxis de pinnis proditur Ilii.
Et trahitur martis flebilis Hector equis
Famine Mæonii, cuius natalia simplex
Non patria at gemino terra sub axe colitur.

~~in Aristopsum
Quærentes templum Chæntes sibi labile nunquam
Invenere animam vatis Aristopsum.
Alleman de se ipso.~~

In Thermas. <sup>ciuitas quicardiu de Aquis
grano. putat interpretari esse</sup>

X Sub platano ~~fac~~ molli correptus lumina somno est

Et faculam Nymphis ferre Cupido dedit.

Mox Nymphae inter se: fax sac tingatur & una

Pectoris humani mortuus ignis erit.

Fax laticem accendit: faciles sine ferere Nymphae

Sufficiunt calidas ~~file~~ Amoris aquas.

In Alpseam & Aretsusam ^{germen}

X Mar liquor Alpseo est, Aretsusae femina lympha

Nec diuortia aquir Doris amara facit.

In balneum utriusque sexus,

dictum Hernapsoditum.

X Sper uicina quidem Veretur sed copia nulla est
Opposita est magna ianua parua Dea.

Nec tali pra vi dirincta licentia dulcis.

Plus etenim fructu sper in amore iurat.

In Balneum Smyrnae.

X Cum se proluerent Chariter, velamina furtim

Paruus Amor subduxit, & sic illimibus udis

Nudas destituit foris apparere verentes.

In aliud.

X Hic uenit & Chariter & purpureo aureus arcu ^{Amor arcus uenisse}

Lotus Amor, merces & fuit ipsa Charis

X Matrem ^{In aliud dictum Amorem.} Cynda ^{Venerem} lauit Amor quondam ^{Socce} lavacro

Lampade formosor calfaciens latices,

Sudor at ambrosiae cutis una aluenticur undis

Mixtur, ~~et~~ sine tanto uernat odore liquor.

Semper ibi roses sperant suffimine Nymphae,

Aurea cen semper se uenit sicce lauet.

X Inter mortales fidissimus atria seruet
Portitor, inter se cum sacra turba lauat,

Ne quis Naiades nudas soc flumine cernat
Aut cum palericonis Idaliam Charis in

uinitur, neque enim mortali lumine tangi
Numina ~~habet~~ Maenidae pagian docturorat.

Aquisgranu ad
Thermas. 1643
Septembris.

De Graecorum Naufragio.

O ratibus ploranda Capsarea queis redeuntes
 Graecorum naues & perire uiri
 Cum mendax damnoſa Pſaror & lumina Ditis
 Extulit & caeca credula turba faci
 Impugit tectis anis, fuit altera graecis
 Troja decenniali deteriorque labor
 Namque ſec victa jacet, ſed ſtant invicta Capsara
 Nauplie te ſolum Graecia tota fleat.

De Pſittaco Caſari fugitivo.

Pſittacus Sumani ſermonis ſimia fugit
 Liber & in ſylvis florida flabra quatit
 Et memor illuſtri nunc complet Caſare lucor
 Nec monſter tanti hominis error agit.
 Maximaque hinc inter dociles liſ orta volucres
 Quis melius Divo jam valedicat erit
 Bruta licet fidibus quondam demulſent orpſeur
 Injuſſa Caſar te modulantur aves.

De Sappho.

216.6.

Cumite carules Funonir ad incluta templa
 Letidit, ſpic volucrum figite ſigna pedum
 Filia lyſe corpeſt veſtris nubenda chorair
 Auratam Sappho plangere docta lyram
 Maeta hilari ſaltur, aſarota videbimini
 ipſa

Tum faciente modor plangere Calliope.

In Heſiodum puerum a poculis.

O Helicon Bæote, Arcæo ſæpe poëta
 Facundar fudirti obſequioſur aquas
 Nunc nobis puer Heſiodur uina itala fundit,
 Libera ſecure ex ubere letitiæ
 Mallem unum a tali calicem ſiccare ministro
 Millia quam de te ducere Pegaſidis.

* De Platone & Asclepiario.

Mi tu divinum genuisses Psæbe Platonem
Quis animis Somnum queso tulisset opem.
Te genitus prudens Asclepius arte levavit
Corpus, eratque ^{mentis} ~~anima~~ certa medela Plato.

* In corden.

Psæbi progenies Asclepius, et Plato: mentis
Hic medicus medicus corporis ille fuit.
Ille velut caræ geniali accinctus; adivit
Urbem quam supera struxit in axe sibi.

Ver.

Florida fecundis surgunt frumenta manipulis
Et spondent roseis grandia folliculis
Nunc & in æquijugæ parvis ramis Cyparissi
Nestorem cantu raris cicada juvat,
Pelloræ studiosa domum fabricatur Hirundo
Cenoso rator excipiens thalamo
Nunc silot unda vicem fecundi experta Favoni
Naviferis dorsis pervia suda coquebat,
Nec procellosi tardant pumæsia fluctus:
Nec levir tacito littore spuma fuit
Nauta, maris Regi & portumno grata Priapo
Sæpia cum trigles sacra siet serie
Sive scapæ celebres avir flagrantibus offer,
Tutaque in Ionio carbasa pande man.

In domum altam Byzantii
Tripluiter video ludentis dorsa profundi
Puri concipiens undique tela die
Purpureæ prima sum lucis amata juventa
Nec me præ senio linquit arsela dies.

In Platonem.

Attica facundum Svada or te protulit, et te
Majus nil condit Cecropis omnis humus.
Erector princeps flexisti ad sidera vultus.

Dive Plato, atque anima ~~longa~~ ^{jugata} ~~longa~~ ^{locata}

Majus Socratico sanium confundere dogma.
Candoris specimen hic veneranda fuit. <sup>per
iter</sup>

De Elephanto ad currum Cesaris.

Non dorso turrita fuit fera juncta psalangi
Non Elephas ardens impete vibrat ebur.
Sed tinet & vincit cervix demissa tremiscit,
Atque Sumili currum Cesaris ore trahit.
Non ignota fera stat pacis gratia, spernit
Arma & Furitiae est ducere prona patrem.
de Ponte Super Cepsissum.

Ad Ceresis templum Myrtae jam cumite, sacra
ite via, fluvii nec timentur hians

Nam vobis Xenodes hic Lindus haut peritura
injecit laqueos. ~~Saepe~~ ^{vincula} juga pontis aquis.

~~De Roma.~~
Claudite Divi solidum sublimis limen olympi
Jupiter in Excubet in superi jupiter aere poli

Nam mare rari tellus tua fert juga ferrea, Roma
Invia caelestis sed tibi sola via est.

In Pyramides Memphisiticar.

Pelion ossa super, super ossam celsus olympus
Fabula ^{quod praesens} antiqua prodidit historia.
Pyramides Psani miracula celsa Canopi
Aurea iam ^{tantum} ~~veniant~~ sidera pleiadum.

In Conopeum.

Quae lecto geniali hic circumfusa, Diana
Non venatrix sum plaga sed Veneris.
Somnia tuta sub Soc oculatis praebes velis
Vitalisque aurae tegmina aperta ferunt.

X De Philosophia Stoica Et Epicurea

O sacra portibus emissa oracula, charta
Dogmata quae sanctis clausa latent foliis
Unica quae virtus animi dos maxima, vitam
Quae sola atque urbes liberat atque viros.
Ast haec, corpora est quae finis amica voluptas
Maeonides. Erato filia sola probat.

In trecentos Lacones qui duce Leonida
occubere.

X Cum fer centenos bellacis pectora ~~scintillat~~
Per Stygias veseret cymba Charontis aquas
Haec claffis Spartana ait, en ferentia frontem.
Vulnere ~~reversis~~ in pectore pugna liquet.
Ite & in Elysiis longum producite somnum.
invicti gerrach Enyali.

X De Tebeis quid magnas virtutes
magnis vitis aequavit.
Harmonia sacra concubina, Edipodisque nefanda,
Antigone pia, sed frater uterque malus.
Iac immortalis vitrei inter numina parti,
Infelix Atsanas prole clementer erat,
Et lyra propitia & fatalis tibia munis.

X Sic equas paribus tot bona & Seba malis.
Inconium mortis placida
Quid mortem tremis? Intem parit illa quidem
Paupertatis onus, agraque membra levat.
Mors immortalis neque enim hic viderit illam
Que ne dignata, sacra tot mala solvit ope.
Pestiferi in vita trudentur febribus ignes
Et mala quaque suas cernis habere vices.

citat Calig. l. 6. poet. p. 713. putatque esse tuam
deceperit hinc modo epign. de coronis. Metichiani
ut & Calpurnii, quae Teconiti sunt. si de epignone
ta legisset non dixisset in Tebe. 225. non quae Stas & Saxon
Teconiti in Plinio. futurum. Spod. Saxon

In Glapsyram tibiinam.

Cum caneret Glapsyros ocalatis carmina lotis
Adspirans scitor dixit Apollo modos
Marsya, falsa tua est inventio namque Minervae
Hucolin e Psrygia firtula rapta fuit.
Si sic spirasset non ob te mater. Hyagnis
Auxisset lacrymis torta fluente suis

In alium.

Orpsea tu, tigris orpseus, Psryga vicit Apollo
Hunc Glapsyrag; nomen cessit at ille tibi
Atque artem. taler aninet Tritonia lotos
Se turpem in vitreis non Dea cernet aquis
Te cantante levir captaret somnia somnus
Pasitsea ^{in gremio sine veste} dum jacet in gremio.

In libros Aristopsanis.

Hesper Aristopsanis divina poemata tangis
illa corymbiferis restit Actarra comis

*in sequenti epigrammate poluit
transierunt, quod a quo si dicitur, usque genitibus*
*Epidauros peloponnesi fuit, in ut Massilia ex Psocentibus, Pisa italiana Alpsea. Sic &
hoc. Epidauros videtur esse fragmentum ex Callimachi
Ala. lapide. λαρ λαυρ. ut & Sol. us. Epidauros ad Anaplan,
Cytaui. nunc Cardia. non. in de*

οὐ μὲν ἄρ' Ἰδαρυχοῖο ποῖο γὰρ ἄρ' ἐπὶ ποταμῶν
λαρ λαυρ χαρὶ δὲ ἀρμονίῃς ἔφρα
ἀρμονίῃς ἐκταράχῃς. ἔσ' μὲν ἔφ' ἀδύρ' ἡν ἰσὶν
ἔφρα, ἀλαρ ἔφρα λαρ ὄρῳν ἡν ποταμῶν.
λαρ λαυρ ἰσὶν ἔφρα ἡν ἰσὶν ἡν ἰσὶν
Nonnus Dionysiac. 45. οὐ γὰρ ἔφρα
ἐπὶ ποταμῶν ἡν ἰσὶν ἡν ἰσὶν ἡν ἰσὶν
λαρ λαυρ ἡν ἰσὶν ἡν ἰσὶν ἡν ἰσὶν
pupulis intertextendo nos imi occidunt. Gell. 1. 9. 64.

[Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

[The main body of the page contains several lines of very faint, illegible handwriting, which appears to be bleed-through from the reverse side of the paper.]

Scommate

De claudo & caeco
iter facientibus.
mutuū auxiliū.

+ Loripes & caecus quod utrique negatur
uterque

Commodat, hic oculos elocat, ille
pedes.

X In Mulierem. lege carmina Vatis
Femina nulla bona est; Cuius fuit pagina Vatis
Casta vel incesta est, utraque noxa tamen
Namque Helene multas prociudit adultera cades
Sancitque Penelope sanguine tuta fuit.
Iugenti Iliadi mulier teterrima causa est
Textur Odyssea Penelope una fuit.

X In eandem.
Ugnis subrepti vindex alius fuit ignis
Femina sed post nec femina flamma fuit,
Van cito flamma perit, sed femina flamma perennis
Facta & inextincto fomite fata flagrans.

X In Demopsilum malum poetam.
Noctua Demopsilo fatum praesagit; at ipse
Occinat & sua mox noctua fata canet.

X In Pictorem.
Deucalionem in aquis pingit Pictor, utque flammis
Vir pretium? Sic flammis dignus at alter
aquis.

X De Bione Medico.
Urgendus dicar Demostrate, sacra valete
Lumina: se certa vertilat arte Dio.
Non tantum caecor suis. Delet olympicus orbes;
Sed magis patrebris Soc duce cassus agit.

X In Salamum meretricis e lauru.
Unius fugiens Salamum in Salamum omnium adacta
est.

X In laurum securi excisam.
Pisces ubi Marti tulenit quod nubere Dapsae.
In divitem tinctorem.

X In divitem tinctorem.
Cuncta precor tingas serumque inverti colores
Pauperem doctus tingere divitiis.

In Eteoclem rusticum mercatorem.

Spes maris a patria dementem Eteoclea villa
Trasit ad externi praemia Mercurii
Hic rate tyrseni dum sulcat dorsa profundi,
Fatales subit cum rate pronus aquas.
Saevis inexperitum turbaverat flolus aequor,
Namque sumiles perflat mitior aura caesar.

Vinum equus ad inferos.

Ani me dicere brevem qui sidera norunt
Sime, sed non haec me cura Seleuce coquit.
Descensus communis ad infera; sed citior me
Si naret, & Minoi sors mea nota prius.
Cum calcanda semel salebrosa & lubrica let si
Statt via, tamen ignado sit nisi Baecus equus.

In Cereviam. Juliani Imperatoris.

Quis cujave venis Dionysie? vera juro Lyaei
Orgia, te ignoro, & notus at ille jovis.
Nectareus ille est, tibi odor graviter, an tua Coltes
Vitis inops spicis putrida vicia premit?
Demetrius dicare, Sant Divum semina Baecus
Vulcani soboles, faex calida Sant Bromius.

Vinum ingeni Speculum.

Bestia semper eras Polyrite, sed bene potus
Factus es extemplo nare rabiosa fera.
Semper enim visus malus es nisi, libera mores
Vine probant, non fis, proderis esse malus.

In Airtionem insulsum.

Dapsnen & Mioben Memphis bene simius egit.
Logneus ut Dapsne, saxeus ut Miobe.
Quod venter ratione sit coercendus.

Luxuriam ventris valida ratione coere,
Compede temperis viscera laxa liget,
Namque animus lubricis cum sit sublimior extis
Subjectam poterit vincere luxuriam.

Fortunam virtute regi.

Ad vatem luctator One simus iuit olympam
Et pentastylus Hylar atque celer Meneles
Quis foret aut lucta, quis certa, quis pede victor
Victor ^{Consultum}, hic sacros inspicere titulos
Omnis, ait, vincet, nisi quis te in pulvere vertat
Te cæsta quatiat, te pede prætereat.

De surdo iudicio.

Cum surdo surdus contendit iure, magisque
Surdus erat iudex, actio surda fuit.
Actor sex nenses pro tecto debita porit;
Cantus ait noctem se moluisse reus;
Aspiciens causam iudex; contendit; inquit
Est mater victura ratus uterque dabit.

De foveis amoribus

Jupiter in Cychum, taurum, Satyrum, aurum, ob amorem
Læder, Europæ, Antiopæ, Danaë.

Bos Europam, & olor Ledam, æs Danaëam Antiopam
Arhit, erat vero quæque pro terra fovi.

Ludus Venus & Fortuna

Piscibus intentum Grippum ditissima virgo
Vidit, & efflictim in littore deperit,
Mox nupta in tsalamum suscepit: concouere ille sac
Nescius, adduxit torva superilia.
Astutit & Venere[m] Fortuna affata jocose est,
Non tuus sic lusus sed meus inquit erat.

De Psilina.

Duxit anam juvenis, vetuloque sororiat uxor.
Importuna Venus nupta in utraque fuit.
Vanque agror coluit steriles sine prole Psilinas,
Nunc alij aliam ludificandus alit.
In fucatam, aqua speculum consulentem.

Non loquitur speculum, sed ego te perlita fuiss
Arguere & possum mox specie exuere.
Thebanæ fidicen cit Sara te Pindarus ipse
Arguet; optima aqua est; fuso inimica tamen.

X Alcei in Psilippum de Cede Epiratis & Cliniae

O Lenae tuum vincam Cyclopa bibendo
Qui fera visceribus viscera farta tulit,
ut decet ultorem socii, calvaeque Psilippi
Hortili ducam vina cruenta raze
Qui socio intendit praesentia spicula mortis,
Innocuo mirceus dira venena mero.

X De Aristomache ana temulenta

Matre magis Bromium amplectens, qua parvula cunas
Pressit pampineas garrula Aristomache
Inferas subiens tenebras, dum marcuit omnis
Spiritus, illa mero saepe recocta prius
Umbra licet, sitiens urnam Minoea poposcit
Lustrandam sacra se Psilegetortis aqua
Naufragium passam se virginitatis. at illud
Dixit, & ampullam functa videre volens.

X Vino nec abstinendum nec abutendum.

Optimus est Baccasi modus, at nimiumve parumve
Trititia, aut rabidi causa furoris erit
Ille tribus Nymphis quartus miscerier optat,
Talis enim mensis convenit atque tonis.
Si nimium spiret placidos avertit Amores
Obligat & longus pectora mersa sopor.

X In Melissam meretricem decrepitam.

Aurea quo blandae tibi complementa figurae
Cessere, inflata crimina Psantasia!
Quove supercilios altum sapere, edita colla,
Aurifera in pedibus quo tibi luxuriet
Arida nunc pauperque comisque informis abactis
Scortorum factus talia fata manent.

X In aliam.

Quae prius auriferos juvenum jactabat amores,
Utricem Nemesin non reverenter Sabens
Vellera nunc vili texit mercede: Minerva
Tandem das victas, o Cytherea, manus.

X Quod genus vite eligendu sit.

Ambigo qua vite via sit tutissima: liter
Dant fora difficiler tadia multa domus
Nec ruri effugies ~~prodest~~ negotia, terrent

Equora naufragis, si peregrinus aber
Pauper eger, dives metuis, si contigit uxor
Cura comer; vita calibe solus agis.

Patris nulla quies; orbo spes nulla; iuventus
Insipiens, atar robore cara caret.

Alterutra sine nostro fors est aptissima voto,

~~Non nasci, aut vite in timore posse mori.~~
X Aut nunquam Contrarium.
~~hincque~~

Omnia tuta via est vita; dat oper & Sonores.

Curia, grata quies multa que leta domi,
Rure vires felix natura gratia; lucrum

Fert rari; si peregre dives et omnis Sonor
Te manet, et pauper solus scis; contigit uxor

Leta domus, vita calibe liber eris,

Fulta domus cum prole; orbus securior; atar
Prima veget, senium pra pietate calet.

Alterutra Sana igitur ^{nostris} fors est optanda; repente
Fata sequi aut nunquam. tot bona vita capit.

X In Connubium non nas
Uxor marito magna tempestat venit,
Hoc dicit ~~omnes~~, dicit ac ducit sciens.

Lair de se ipsa.
Non Lair quondam Lair cunctisque sagitta est
Omnibus annorum publica sum Nemesis

Per venerem, non per venerem amplius arida iuro
Laida non ipsa in Laide Lair Sabot.

X Navis loquitur.
Quid pelagus tento generosae filia Sylvae,
Naufraga me piceam prouit aara prius.

In Marcum.

Quit capite insultans atomum perfodere Marcup.
Marco materiem dic Epicure suam.

In Nasum Castoris.

Est ligo si fodiar nasum si Castoris inflex
Est tuba, falx Cereri, porrifeca agricolis
Ancora navigis, nautae Samus, castra senecti
Nola atris, fabris arcia, & arsa coquit.

De Proclo.

Non potis est manibus rarer emungere Proclus
Nam naso minor est propete tota manus
Nec sibi sternutans, bene vortat Jupiter, inquit
Non audit, peregre nasus ab aure jacet.

Naufragium comitale.

Sauicia abortiva crepuit prole lagena
Eminet ^{terris} ostendit ^{facti} lapis ad te, cen grave fulmen
Collumante manu non fovit at fovii.

Quot tua tum risum novit iactura, quot inde
Ludibria & comitum scannata missa tibi.
Non fleo te, dulcis mater pia testa Lyaei
Nam tecum Seneca talia passa fuit

De Progere Cynico

Ad Plutona senex Sopsiam cum assolverat actus
Progeres, Crasum dum videt ire, Canis,
Risit, & exponens centonem proximus illi
Multum ausi e stygiis qui referebat aquis
Dixit & ille locus nisi suppetit, omnia porto,
Quaque Sabui, restat sed tibi Crase nihil.

Omnia fert etas atque omnia tempore marcent
Ingenium, fauces, ~~ver~~, bona, fama, genus.
Omnes exoptant senium cum venerit onces
oderunt, praefert debita quisque datis.

Handwritten marginal notes in the left margin, including the name 'Cyprianus' and other illegible text.

In vitam Humanam ^{summe}

Quis te vita fugit sine morte & mille periculis
Obsita, nec fugere est nec tua ferre mala.
Lata quidem praegrans Natura, solumque, salumque
Lunaque, Sol, stellae lata caesa poli
Caetera cuncta metus & ~~tadia~~ ^{si cui forte favent} ^{ex qua,}
Huic paribus Nemesio ingruit atra malis.

^{aliud.}
Lubricus est vitae cursor, crudelior ille
Cum qua sale depressor naufraga jactat siens.
Inscia directrix illam fortuna gubernat,
Et fragilem ducit per vada, caeca ratem.
Utitur sic ventis crudelibus ille secundis
Sed cunctos portus Styx tamen una manet.

^{De curis. ut sit tibi cura}
Si quid cura potest curare, ~~esse quid tibi curas~~
~~cura~~ ^{Quid curas pro te} si tua cura Deus
^{At quid curas}
Nec sis sollicitus nec sis sine numine latur
Ne securus agas provida cura Deo est

^{aliud. quamvis nec sine malis.}
Et bona summe Deus vel non orantibus offer
Et mala, vel nobis afflictim orantibus aufer.

^{De fortunae futilitate}
Fortunae nulla est ratio, mortalibus exlex
Imperat & propriis fluctibus acta mit,
Affluit iniunctis facilis sed livida iustis;
stultitiae vires indicat si sua.

^{genio indulgerendum esse}
Quinque pedes functus metiri cogeras, ^{vires inde}
Nec ~~tata~~ ^{lata} aut Solis lux potienda tibi, est
Temento atque auro te proluce, dum faret ^{amici tibi}
^{Uxoremque} ^{adhi} ^{amici tibi}
Compedis Sospia si metis tibi vineta, Cleantes
^{Denique} ad Stygium sibi veni ille forum.
^{zenonis.}

* In stratopsonem pugilem.

Bis duo lustra vagus patriam servatus Ulisset
Appulit & Domini cognita forma cani est.
Tu campum ingressus Stratopson per quatuor soras
Non canibus tota notus in urbe later.
Si sedeat speculo lubricum committere vultum
Adjurans ipsum te Stratopsona reges.

* De Anticrate

Anticrater melius qui sidera novit Arato
Nescit quod signum sit genitale sibi
Se dubitare fatetur utrum sit in ariete natus
An geminis aut in piscibus: ille ~~pro~~ tribus
In signis reperitur. & optimus ille futurus.
Et fatuus ~~potior~~ potior coarctaque simul.
* Qui felices sint.

Primo nil debens, dein celebris tertius orbis.
At si quis ~~inano~~ forte furore taben
Duxerit uxorem ^{solito} maneat bona gratia,
Divitat sure magna dote sepulta simul.
Hac sapiens noris, ringat se frustra Epicurus
Num monades numeri num sit mane nihil.

* In desperatum qui tresaurum invenit.

Desperans aurum reperit, laqueumque reponit
Depositum repetens nescit sic laqueum.

* De divitiis

Gratia nulla comer vitae, nisi fronte serena
Canitiam pellam perfida cura tuam.
Rem contentus amo modicam, quaecumque redundat
Obstat & ~~aut~~ animos rodit avara fames
Cum sitis, haec penitus mortalia viscera torquet
Cedit egestati, capia, vita neci.
Sola sit immensi voti sapientia meta,
Fræna cuproinibus injiciatque tuis.

X In Pisistratidis Tyrannidem. Solonis.

Magna sube ingens vis grandinis aut nix exit
Horrendum ~~ex clamo~~ fulmine fit tonitru

Sic magnis perlepe vis respublica pessum it.

Hinc pisistratidis Attica terra subest.

X In navium inventorem.

Audax virginiei primus qui carula ponti
Sperit, & immensis

Robora quam stultè fallacia texuit, atque
Præmia sed leto vix redimenda dedit. tulit

Aprea mansissent mortales sæcula, terra
Distarent spatio si mare styxque pari.

X in Telefillam.

Tam grave Mæonides non dixit oleæ Chimæram
Ignivomi nunquam sic oluere boves

Non Harpyarum ventres, non totaque Lemnos

Non Psiloctetæi fatidæ pura pedis.

In te conspirant olida Telefilla, Chimæra
Harpæ, tauri, vulnera, Lemnos, aves.

in fuco personatam.

X Emisti crines, coram, mel, minia, dentes

Lesbia, cum posset larva minoris emi.

X In Nasutum.

Ad Solem nasum statuas & dentibus siscas,
Ut monstris media quæ fiet Sora via.

X In olympicum.

Cum tibi promineat tam turpis olympica nasus,
Nec fontis speculum nec pete montis aquam.

Namque velut Naræus imagine redditur illic
Attonitus proprio conficiere odio.

X In Grammaticum cui cornu imdeclinalite

Dipapulis naras Paridis scelus & Menelai
Intus Sabæus multos ipse Helena Parides.

X de Quir pudicitia in feminis.

Nulla pudicitia sunt certa ^{et confusa} signa
Hac ego deceptis alio tempore viris
Formosior levitas non semper amica, nec unquam
Deforme extra aleam suspicionis erit.
Sape etenim pulchra praefrontis Sonore superba
Nec prece nec precio monigerare solent.
Cernere erit. tetras furtivo in amore calentes
Conductis avidae gratificare viris
Fronti nulla fides; non si quae lumina torve
Asperat, atque oculos quae fugit usque viri
Casta erit: & scortum perfora revelat anilis,
Fronte meretricia casta latere potest.
In trivis hilaras & comer dico pudicas,
Si dici mulier ulla pudica potest.

X De Eutyride.

Sustulit ipse Deum per quem jurare solebat
Eutyrisider, aliter dicere vera requirit.

X De aliquo Mercurii Statuam ex
Voluerem Oorum nuncium, Regem Arcadium ^{Palas}
Vagum bubulum, Lydionam sic arbitrum ^{trafor}
Mercurialis Aulus ut clam sustulit ^{tulit.}

Multi magistros, discipuli, dixit, docent.

X De Danore vespillone & Cratea Medico.

Cum Medico Cratea pollinctor Damon agebat,
Nec conjuratis defuit ulla fides.

X Cratea Damon sibi missa cadavera sollex.

Exiit & lucro gaudet uterque partem
Hic sibi commissos Damoni in sindone mittit.

X Ad Styga post nudi, ne moriantur, eant.

X In medicum furacem
Lepram cum stropsulis certo medicamine demit,

X Caetera non serbis sustulit aut manibus
De alio pestilentissimo medico.

Hermogonem in somnis medicum vidit Diopsantis,

Nilque amuletum est longa morata quies,
Amuleta licet reserent, interit.

In Agri Medicum
Agri Aristagoram nec solvit, nec tetigit, sed
Ingressu medici vixit Aristagoras.
Quia vis tam praesens acorito est! o Libitina
Sertis & mitris hunc redimite fabri.

In Ate de Alexide
Quinque simul solvit totidem simul unxit Alexis
Quinque egros vidit mox totidem recuit
Unaque vox cunctis Medicina una & Libitina
Cymba eadem, infernus, haerique una fuit.

De Simone oculorum Medico
Si mihi forte nocet gravis adversarius, illi
Non Isth ego, non imprecor Harpocraten,
Non alia excacantia numina, sed Simo solus
Sufficit, & video quid queat atque Deus.

In Crepitem
Quid in crepitu in duro ventre retentur
Et crepitu rauco marmure vita redit.
Quod si conficiat crepitu servetque vicissim
Quis neget hunc magnis Regibus esse parem.

In Marcum Medicum
Forte Jovis signum tetigit medicus ^{intangere eum} here ^{Marcus}
Porrectus jacuit mox lapis atque Deus
Compositus jam nunc effertur ad Exequias que
per ^{Verpellenew} ^{Dus} ^{de} ^{Bela} ^{at} ^{Stulto} ^{orientatore}

Basar si saperet se mox suspenderet, at nunc
vixit ditescit, desipit, ~~atque~~ ^{atque} foras

In Acyndinam
Solutus apud madidos vult sicut Acyndinus esse,
Ebrius inter eos sic mihi soluerit.

In malum or Alpsei
Os fugite Alpsei gremium qui saepe Aretusae
Balist & Sallum proruit in pelagus.

In incertu

Novimus o Polemo quod sis Antonius omnes
Ceter tibi litterula qui perire cito.

4 de Menisco Sacrilego.

Ex Jovis Herperidum templo tria mala Meniscus
Aurea ut exemplo sustulit Hercules
Deprensus toti spectacula praeibit urbi,
Herculis exemplo vivus in igne fuit

4 de Aulo.

Audiat infestum sibi nato instare Saturnum
Falax, & e templo ~~suu~~ sustulit aureolum
Quis noceat primus, dicens, scrutare vicissim
O Domine invenies quis tibi sit dominus.
Nempe malus dolus est autsoni pessimus: instat
Frustra, fortunas sine fabrica ~~pe~~ ~~reas~~.

4 de alio trium literarum.

~~4~~ Iudicium furti Solem dum nocte sine lumine
Eutycesides, pax sit, inquit, & ore fave ^{furans}
Artem nunc arti manibusque oracula confer
Et ~~atque~~ furem vati numer & Eutycesidi
Os effrene tibi monet ut te perfide vendam,
Emtori de me dicere cuncta licet.

In summa Medicum.

Nam purgant animum, num elisorit Sand liquet, Caprus
Machi Divina ~~qua~~ ~~est~~ ~~calidata~~ ~~tuit~~ ^{ita parca}
Vix clister resonabat in auribus, & redimitur
Sardapila, occinitur, nania, fit tumulus
~~tumulus.~~

4 Vitis ad Caprum.

Me ~~rodas~~ radice ~~licet~~ tenus licet, usque
Quo tibi libetur victima ^{sep} recreca
refer ad Emblemata potius
vid. Sueton.

In Sexti effigiem.

Funera & tumuli.

propitio jove sic lustralia
fela piarunt.

Levi

late Nam levi in tonuit ter
jupiter atque
Mortale sanxit narum
Sis toniam.

In Candaulum.

+ Candaulis tumulo Nemesis lecti imminet ultrix
Abloquitque tuum Regia nupta Gygem.
Carta virum voluit mulier cui plena videri
Non pudor est Sunc cui cernier error erat.
Vim Gygis Sic meruit nuptaeque; impune alienis
Usurpani oculis gratia nuda nequit.

In Eteoclem & Polynicem. simultas.

+ Oedipodar Thebae condunt, Sic prius ~~simultas~~
Vivit, & exili in pulvere tela quatit.
~~Humo~~ Terra gemit diris germanum exerita luctis
Quor neg Tenani terret arena Dei.
Aquis ardescunt animis, miserere fratrum
Quor maret ararua non fugienda dies.

In Sepulcrum Niobe

+ Viator, ~~non~~ ~~terra~~ non sabet corpus ~~sepulcrum~~
Nec corpus extra se suam locat ~~sepulcrum~~. ~~namor~~
Sic insepulta sese Tantalus coedit,
Sic Niobe sepulcrum in se jacens claudit
in Euripidem in Macedonia sepultum,
cujus tumulus de celo tactus argumento fuit, eum

Diri dilectum vixisse.

+ ~~Tumba erat Amatio tibi cessa in pulvere, at illi~~
~~igne sacro excussa est caelitus atra cinis.~~
Et tria propitii Fovis aurea tela piarunt.
Mortalem sancti marmoris Sistoriam.

In Sappho, e Graec. imedit.

+ Foli terra, tegit Sappho, immortalibus ausam
Mortalem Musis addere se decimam
Quam Cithara & Amor nutrit, qua suada Amaranthos
Carphit, Castalidum que in redimita cosort;
Delicium Graecis tibi gloria: dicite Parcae
Fila nigra nentes ter revoluta colo,
Cur non aeterna ^{plia} ~~renuisti~~ ^{renuisti} ~~facula vati~~
Munera qua Musis non moritura dedit.

In Anacreontem.

X Sponte tibi fonter spumantia vina suppetrent,
Invergant superi nectar & Ambrosiam
Sponte ferant Sorti violas, quas aura Favonii
Educat & tumulum torcida myrtus amet
Nunc ut in Elysiis madidus tua carmina
~~Amplexu~~ Purpureis ducas Eurypilem manibus, salter

X ^{In eundem}
Dormis in Elysiis spem laudis Anacreon apte,
Condormit dulcis nocte loquens Cithara,
Dormit & seculi ~~Secundis~~ Veneris ver, aurea duxit
Qui fidis & vocis pocula saepe tuae
Te juvenes in amore scopum posuere, sed ad te
Difficiles Sabuit torta sagitta vias.

X In Euripidem.
Non te dira canum rabies, non perculit aestro
Femina, noctivaga sancte inimice Deae,
Sed te fata tua & senium invenere, Arcesuloe
Proximus, Arcselai Regis amice jaces.
Non imbi tua busta sed hic Dionysia sacra
Flagraruntque illo plausa theatra rogo.

X In Aescylum.
Qui Tragici momenta superciliosa theatri
Turrito princeps extulit eloquio
Aescylus Euphorionis Eleusinia procul exul
Conditur, illustrans funere Tanariam.

X In Stesicorum.
Captalidum torrentem immensi Stesicorum oris
Extinxit Catara, qua tonat Aetna cinis.
Cujus near, Samii si stat sententia vatis,
Maenida fuerat pectore clausa prius.

X In Heraclitum.
Rettulit seu? nisi quis tua funera, non ego sicus
Heraclite genis suppetenti, seu? quoties
Tecum arbate broves memini me condere soles,
Nunc Halicarnassi es sorper acerba cinis.
Luscinae sed amice tuae port funera vivunt,
Tandere quis fatum retia certa nequit,
nulla y ore

X In Calliope Citharistria sua carmina nubere
Quae prius argutis ~~vocem addere~~ ~~callida~~ nervis
Rupit famineis mascula plectra modis
Tota silet: Parcae vir admiranda; canora
Calliope filis claudere labra suis.

X Epitaphium Perchis venatoris.
Archiades, crecta tua fert signa Diana
Pyramis, Sic sylvae gloria tota nitet
Hic tibi diductor suspendimus amite casset
Hic equus Sic vigiler ~~et~~ tua tela canes.
Sed lapis Sen: fictis prabet venabula tesquis
Te premit annorum in vere profunda quies.

X In Anacreontem.
Anacreon, tua busta virens sedera implicet, atq; sic
Fundant purpureas mollia prata rosas
Et lac de niveo destillent ubere fontes
Sufficiat fragrans terra beata verum
Gemmanter oculos conniventumque rosarum
Illacrymet. cineri ~~et~~ gratia parva tuo ~~est~~.

X In Arciloco ^{re pagula} ~~magis~~ Ditis
Attento custode fremat magis ~~parva~~ Ditis
Ferreque insomnis limina claudere canis:
Arcilocsi si Musa fetor dum stringit iambos
Egit ab atseria luce Lycanbiades,
Qui non desereret lacrymabilis ostia Ditis
Aversans morsus vulgus inane tuos.

X In excessum Pulestrae ^{cele}
Nomine Pulestra animis magis quae quam fronte decubat
Occidit, aS! Citharistria ver juvenile fuit,
Namque erat Sac Papsiae per cuncta simillima, atuni
Nota viro Pallas sed pudibunda aliis.
Quis lapis Sand genuit decreta adamantina Ditis
Talis ab amplexu cum fuit acta viri.

+ In Ajaxem.

Conditur hic Ajax Telamonius, invida Clotso
Quem necuit gladio atque ipsius usa manu
Non etenim potuit de tot mortalibus illi
Percussorem alium mittere Parca furens.

+ Cenotaphium Calleseni.

Tempestas furibunda sur me perdidit Euris
Et nox & mesta tectus Onon aqua.
Callesenum aeternis privavit Jupiter auris
Dum credit Libyco carbasa quassa mari.
Nostraque tunc avidum parit iactura profundū
Non claudit mendax obruta membra lapis.

In Thesimacsum Pastorem,
fulmine extinctum.

Non tua iam solitar servabit firtula leger
Thesimacse, patula sac ilice Musa fugit.
Nec cantu ~~fallis~~ ^{nivis} mulcebis tadia vaccis,
Dum canis in quercu membra reclinis. eseu!
Dum te fatali percussit turbine fulmen
††† Cepit nocturnas cum grege caula rivas.

+ In eundem.

Sponte petunt timidae deserta mapalia vaccae,
Nec montes sera grex nivetectur amat.
Heu! seu! Thesimacsum sub quercu somnia clausit
Ultima, caelesti percitur igne jacet.

Cenotaphium sponsae

Virginei infaurta stillant sanguine ciner
Lysidice in pelago lumine cassa natat
Hanc solam in medior trascinti Nene fluctus
Dum caret insultus virgo decora tuos.
Urna vacat, patriamque notat, cum nomine, Tarsum
Ossa sed in surdo litore quassa jacent.
Savus Aristomacsi rupit sponsalia pontus
Nec potuit thalamum cernere neve rogi.

X In excessum Ennæ Poëtricæ

Virgineo raptura pudica silentia cantu,
Florida dum Musæ parca libat apis.
In stygios Ennæ toror est raptus, sed apte,
Invidus es Pluto, dixerat illa prius.

X In Laidem

Monibus & forma quæ florentissima Lair,
Mellea quæ cæsanum lilia sola tulit,
Frena videt rapidi non amplius aurea Solis,
Debita naturæ somnia nacta jacet.

Emula nunc juvenum desideria omnia fallens,
Arbitra et innumeris mersa lucerna jocis.

X In obitum Democæridis Grammaticæ

Democæris audit lacrymosa silentia Ditis,
Aurea Musarum barbitur illa tacet
Grammaticæ cecidit basis incluta: cincta profundo

Qualis, ob Hippocratem Cor tibi luctur adest.

In stellam puellam in flore ætatis
extinctam. vid. sup. in Anonib.
Astra videt mea stellam, utinam fixem quæq; cælum
ut tua contempler lumina mille oculis
Stella quidem in vivis seu: matutina fuisti,
Functa micat functis nunc, mea stella, Venus

X Epitaphium cicadæ in garrula
Quæ prius umbrosas piceas ~~Sæpè~~ cæta frondes
In silicis tre tuis Pinus opaca comis
Dulcia formosior modulata est carmina lumbis,
Emula sylvestri suta cicada lyre

Jam formicarum calcata examine prædam
Non expectati devia Ditis Sabert.
Ne pudeat captam, simili Rex carminis astu
Mæonidet Grypsis præda marina fuit.

audit silentia. platon
in est in non illi accipit una
colorem videt.

In Sabina Corinthi defunctum.

✕ Hac indigna tibi ^{nostris} monumenta Sabine
Exigua ingentis symbola concitiae amoris habe
Te quaram affiduo, tu, si fas illud in Orco,
Me super, as: letes pocula nulla bibas.

In Euripidem.

Salve Pieriae nigrip in vallibus ora
Euripides, longa noctis Sabas & Salamum.
Nocte jaceas quod tibi quod decus immortale superstit
Aquet Homerar & tua laus Csaniter.

In puellam sorte servam, cui vice tadarum nuptialis
proserpina facem accendit.

✕ Ausonia tellure Libyssa tegor, prope Romam
In mea me versas nunc elementa vides
Me domina Sic Pompeja sua cau funera natice
Plaxit, & Sec: fancta libera busta dedit
Alteriusque igitur studiosa, sune occupo, voti
Nec nostri accendit lumina Persepsone.

✕ In agricolam propter cuius tumulus fons exaruit.
Fontani latices quorsum effugistis abactae?
Qua face subducta est vena perennis aquae?
Agricola in lacrymans defeci: nec licet illum
Flere nisi, nec quae pramia flendo tuli.
Affectus parentum in filiam.

Pro Salamo tumulum geniali, pro face lecti
Nata, facem leti, martur uterque parens
stravit & accendit: tu vitae & tadia mortis
vicirti, sis gemitum fert lacrymosa dies
Rapta est bis sextam trepidant concidere messem
✕ Cum forma juvenis, moribus esset anus.

In Tserisipoti.

Pro genio Salami venerabiliusque Synerair
In tumulo sane mater marmoream posuit
Famellam, statur atque tui formaeque figuram
Tserisipoti, sed erat tu nris loquens.

X in Meleagrum.
Parce pios inter pia rumpere somnia, factus
hic Meleager agit, voce animoque favore:
Qui dulcem letis elegit ploravit Amorem,
Qui cinctis Musas excoluit Chanis

Si ^{iacetas} ~~verberet~~ Syrus esse. Salem si dicere Phoenix
Nai-dior at græcus Chairexodonis Scalig.
in monumentu Leandri & Herus Plant
Littora que fido natatu juncta Leandro ^{Hardoni} ^{parice}
Cernis. amatoris sed via longa brevis
Hæc Herus quondam domus ingenterque miras
Proditor sic gemino splenduit igne Pisator
Una duos nunc ~~tumba~~ ^{terram} tegit: nox invida, reciam
Tale nefas ^{venti} nec probat ira freti.

X De Timarcho.

Si quis apud mænes Timarchum quaeris, ut illum
Quæ mancant animas, quæve futura, roges
Pausaniae natum Ptolemeae sanguine stirpis
Quære tibi indicium fiet in Elysiis.

X In Rintsonem Hilarotragedia inventorem.
Quisquis es, ingenti distorquere ora cæsano
Rintsonis bona da verba Syracosis
Lucinia Mupis parva: at nativa totordi

X Princeps de Fragilis Baccica ferta rosis.
De Psilolao. suspicio necanda nec amittenda
Non cito credideris quantum cito credere ladat

X Quamvis non noceat, si videare, nocet. ^(Invenio)
Creditor inde tibi gravis affectata Tyrannis
Hinc injurta necat te Psilolae, Croton.
X De Zenone
Affectata tibi pia libertatis oliva est,
Tollere dum tentas, Zero, Tyrannum Eleæ:
Occupat at læva te calliditate Tyrannus,
Non te, sed corpus contudit ære tuum.

X In excessum Anacarsidis.

Barbaricas rediens sapiens Anacarsis in oras
Persuasit graeco vivere more Selytas
Ast Suae vix clausis jaculantem dogmata labris
Extulit ad superos dira sagitta Deos.

X In Biantem.

Hic jacet ille Bias, audax quem duxit ad Orcum
Mercurius, cana cui nive sparsa coma
Causam orans socii, gremioque acclinis epsebi
Expirans, fatis debita solvit ibi.

In Democritu qui calidi panis odore
vitam tres dies produxit.

+ Epictetus de seipso.

Servus Epictetus fortuna, & corpore marcus
Paupertate, inur, esans, egro superis.

+ Heraclitus de seipso & libris suis

Heraclitus ego: quid me vexatis inepti
Non vos, sed qui me noverit, illa legat.
Unus, Somo nisi quod ter mille, sed & nisi nullus
Innumeri; inque pias Soc itero Elysiis

X In eundem.
Heraclite ego te multum mirabor, inique

Quod necis & vita tot mala pertuleris.

Namque Sumorem oculis suffecit lubricus Sydrops

X Luminisque extinxit nox tibi dira lues.

In vitam in Sacram Acantium.

Hic Saon Dicomis Acantisus est sacra naetas
Somnia, namque pios dicere volo mori.

* In Anaximenem Baccarum tympanistam.
Cana super tumulo dispergite lilia, sueta
Tympana sacra super plangite Anaximenis
Contortaeque comae promittite longa flagella,
Strymonia effusa Thyades urbe vaga.

* In Euripidis tumulum.
Non lapis ille tui est monumentum, artillius est tu
hoc monumentum. Parrhasi vidit nudas in vertice Muses
invidiae carinas sine ira pro
da fuit.

* Aurata cithara fidicem Sic conditur Orpheus
Jupiter. Sunc ~~celi~~ perculit igne sacro.
tetigit ~~fulgur~~
In tumulum Maronidis vetula vinosa.

* Aspicias Sic cana nomenclata Maronidis, in queis
Aspera de sculpto marmore trulla sedet.
Sed leviter & vinosa & garrula, pignora non sic
Rapta sibi, ~~improbrum~~ ^{miserabile} nec solet esse patrem
Hoc unum gemit & miseram argit, quod sacra Baccho
Trulla mero Baccho non ibi spumet adsuc.

In Antibien.
Antibien Nympham plango qua Cypris amantem
Gratia ^{percepit} ~~erat~~ ^{juvener} ~~multis~~ ^{diffundens} porticus arcta prociis.
Cunctorum fati, sper ~~rejecata~~ ^{id est}

* In Arcseanassa.
Arcseanassa nisi necatrix Colopionia cessit ^{rat.}
Cujus & in rugis ~~in~~ ^{excubat} acer amor.
Quot quot ei prima florem carpere juventa
Heu per quot flammis vestra juventa mit.

* Annus erat ⁱⁿ Maja trigesimus, addere sed tres
Dum trepidas nesses, Ditis amore perit.
Famina virgineis geminis simulanda rosarum,
Annosae complens munia Penelopis.

+ In obitum Adolercentis.

Arper, & immitit Pluto. puto mitit, abegit
Imberbem. apt animi caritie niveum.
Delicias rapuit. curas quoque. nec bona carpsit
Gaudia. nec t Salami taedia longa tulit.

+ In Heleam qua ad barthum
fratris expiravit

Hic Helere tumulata jacet, qua fratre sepulto
Heu duplices lacrymas unica matris Sabet.
Sola procir liquit communia taedia, fletur
Cunctorum spe, que nullius ante fuit.

+ In Laiden.

Bellica magnanimos ~~deperit~~ susperdit Gracia fastus
Mancipium formae, splendida Lai, tuae.
Quam puer Idahus genuit, nutritque Corintus
Functam Thessalia nobilitis ora tegit.

+ In Nioben

Siste precor lacrymas magna infortunia lingue
Et mala ploranda millia Taetaleidis
Bis sex infertur divisit pignora Divis
Et Psabi & telis fixa Diana tuis.
Illa madet lapidi mollem confusa figuram
Et lacrymas duro depluit e Sipylo.
Heu lingua vesana lues mortalibus, Sen quot
Effrari a summas garrulitate parit.

+ In Sepulera fortium

Quae patriae captiva decora morte redenta est
Libertas, sorua sic induit ossa cinis:
Sed virtus aeterna tulit praeconia, non sic,
Civis, quare pia praemia militia.

Epitaphium Meleagri.

Infula clara Syrus matris misis, mater et Atthis
vicina Assyris quae jacet urbs Gadaris,
Euerater pater: in prima misis culta iuventa
Musa Menippaeo tineta lepore fuit.

Sum Syrus Sano pudet, est communis patria Mundus
Mortales omnes gignit inane Chaos
Pro tumulo in tabulis Sae canus carmina scripsi
Cum vitae instarent fata suprema misis.
Quisquis es illa senis vocalia curta Saluta,
Qui cupis, ut non sit muta senecta tibi.

in tumulum Pisistrati.

Quid tua scrutamur Pisistrate, quod tibi Csiom
Felicem in tumulo sculpsit artragalum
Num Csiom patria est? ludenti nunc tibi iactus
Ille frequens: Venus at cum cane iacta tibi
Haec pugnant: Csiom versa est tibi vita meraco
Hic scopus est, illa rem bene tangit acu.

Et Serii in Rufinum filium.

Faecunda aucturum misis mors praedata iuventa est
Quem levis avito marmore terra tegit,
Et Serii atque Agatsae Rufino: scenam ut abirem
Ingressus vitae, frustra ego natus eram
Culmen ad enixus Musarum in flore iuventa
Clarus ad obscuros, ad Stygia curro puer
Haec inscripta niger lacrymis pie curta viator,

Heu, heu Nam pater, aut natus es quoque quisquis ades.
in Anastasiam.

Asas cunctarum Csanctum rer. nobile marcet
Cormitori Diter te gravis ^{vit} urget Siens.
Te mors at Serii, privavit luminis Saustu
Cum ^{terram} vix ^{at} starum torserat annus iter
Vix dum nupta virum, neglecti & morte parentem,
Quis tua vita, diem venit Anastasia.

De trecentis Argæis & totidem Spartanis ad
+ Tyrean occisus.

Aequa vini paribus confundimus arma ~~figillis~~ manipulis
Pro Syrea Argæi cum Lacedæmoniis.
Et patriam nullo obtentu nuribus puerisque
Liquimus, at ~~montis~~ ^{vulturibus.} cladis nuncia

+ In duos Miletenses in Italia noctuos.
Lumina bina, Milete, tua bona germina terra
Italæ ante diem condidit illa cinis
Sartaque jam lacrymis mutapti florida diris
Exigua testa condita cernis esen!

O regio misera, unde iterum vel talia quando
Sidera, queis luxit Græcia tota, fereps?

+ In Naufragum & rusticum.

Naufragus sic situs est, sic rusticus: ad Stygia cunctis
Lubrica, sive salo stat via sive solo.

+ In Locustam Myrus <sup>plin. & Varro de sep
tunt. putant Myrsus
artificiosus</sup>
Dulce canens in agro psilomela in fronde cicada
A Myro tumulum nacta locurta jacet
Virgineas oculis lacrynas stillante puella
Nam gemina sac una Iudicra Pluto tulit.

+ In Heliodorum & Diogeneam conjuges.

Occidit Heliodorus, at illum fida secuta
Post Sora spatium Diogenea fuit
Dormit aterque sub soc tumulatus marmore conuex.
His tumulus & salamus nos Hynenæus erat

+ In occisum a latrone & sepultum.

Me condas tellure licet, non cuncta videntis
Celabis scelus soc lumina iustitiæ.
Dat pro cæde nisi tumulum, pia vota ~~agorædo~~ ^{refun}
Gratia contingat cælitus illa tibi.

+ Simonidis epitaphium in eū equo in somnis monitus erat
ne navigaret.
Functus erat vii Simonidis ille salutis
Auctor, at hic ~~illu~~ ^{carmine} vixit ^{adhuc.}
<sup>supra soc disti
non laudat. Valer
Maxim. talia fun
deseruar nullu</sup>

In Sopsoles

X Serpentes sedere circum tua festa Sopsoles
Effundant tortis ver Siemale comis
Et roseis gemis in amico pupis amicti
Pampinus anellos implicat & digitos
Hac arguta jubet facundia qua tibi Musa
Conratio dulci gratia juncta fuit.

X In eundem

Fragranti in tumulo semper tibi, die Sopsoles
Scenalis molli prorepat serbe pede
In tua faungena stillent mumentata volucres
Semper Hymettalis debita nella favis.
Ut fluat Actaeo jugis tibi copia litro,
~~Sopsoles~~ & at fertis sit tibi pressiora
jugiter

X In Nicopolim

Deposuit Marat sonus in illo marmore caram
Nicopolim, lacrymisque urna negata fuit
Nil aliud restabat, amata conjuge functa,
In terris viduo quid nisi luctus adest?

X In Zozimam servam

Zozima qua fuerat solo modo corpore serva
Nunc libertatem corporis apta jaat

In Alcmara

Quid tumulo metire viros? exile videtur
Marmor, at ingentis continet ossa viri.
Gonditur Sic Alcmara Spartani gloria pletri
Atque inter lyricos maxima fama novem
Vendicat suae sibi Sparta & Lydia lite decora,
Innumera patria vatibus esse solent

X In Patropisila

Patropisila amor adducit luminis Sircos,
Est quae Cupidinei clausa fenestra joco:
Garrula psiltra tacent & mollia cantica, victa est
Lir commessantis
Sper peregrae cantum, blandaque pugna neri.
Dic mihi cur talem mortales porcip ameam
Pluto ferax? num jam se funavit Amor.

X In Ptolomaeum Pegasum Aegypti.

Multum te Ptolomae pater multum pia mater

~~Fleverunt, vultus ad tua fata comis~~

Multum magnanimis ¹⁰⁰⁰ ~~plausit~~ ^{hic} sua furera ~~matris~~
virginem indigno pulvere feda caput.

Torsaque textilibus se Aegyptus vestit umbris,

Luctibus Europa est lata soluta domus,

Aurea conticuit stellanti nocte parenta

Cincta, caelestes deseruitque choros.

Te velare tulit deprensans omnia pestis

Ne juveni regeres sceptra vetusta manu:

Non te nox ex nocte, sed illor ^{at tales} Jupiter ipse

Sceptrigeros nivea ducit ad astra via:

~~Adversus tota mundi~~

1651.

In sep ad Hectorem.

Martia stirr stirps Hector ni tellus surda resistit

Respira ad patria vivida busta tua

Tot

Myrmidonum funus die forti latus Achilli.

Thessalianaque tuis esse sub Aeneadis.

Sarcasmus in Corinthior minis urbis suae

obruptos quia trojae excidio non interfu-
erunt.

Mummius ingentem concussit Marte Corinthum

Et spectat bimares diruta Nympha lares

Ast prostrata pior experta e turba quiritis

Obaque nunc una caute sepultamque.

Atque suae, quae troja fatales Graecia flammis

intulit, inde Aeneades ultima jura negant

ingens Aegorionisur Aesajca stella pelagica,

bimaris Egestera naminada, scapit arakra caduq,

Teirudragos Baradol 2, TETE d'acis oi 10d' odor.

+

Anteros

Pennatum pennato ut Angli inmisit Amorem
 Arcum arcu Nemesis, ignibus ulta facer.
 Ut sua jam frendens patiatur crimina, at audax
 Ante gemit diris fixus arundinibus
 In mediisque sinu, ter despuat, Se misit, dicens
 Ignem igni extinctum flebit Amoris Amor.

in eundem

Amor virtutis aureae catenae tractus, Lucian.

V. Arcus ubi tibi curvum, Amor, psaretraeque sonantes
 Serutantes cetero pectora arundinibus?
 Ala ubi sunt? ubi fax tritit? quid palma corollas
 Tres gerit? arcem animi curca prima premit?

A. Non me de posuit vulgaris Cypria, non me
 Sustulit e foedi semine terra parens.
 Aeternor puris succendo mentibus ignem
 Doctrinae atque animos in seo fidentibus.

Quatuor ex omni recto virtute corollas
 Tresque manu, Sopsier tempora ^{summa} _{secept.}

Legit. In Cupidinem columnae alligatur.

X Qui duplices palmas religavit stante columna?
 Quis domuit tre ignes igne dolumve dolo?
 Quid lacrymis fugitive decentia perpluit ora
 Nam juvenum lacrymis parceris ipse ^{puer.}

X Senium ut fax vini in umbis vitreis.
 Residuum in vacuis fit acetum vile culullis
 Tametsi tulerint vina morata licet.
 Sic quoque curriculum vegeti qui transit aevi,
 Huic plerumque acni bile sanecta tumet.

de Theophrasto.

† Surpensus Sopsia qui dixit rumpitur arcus
Huac ego non leua mente fuisse puto
Sic animo intento vixit Theophrastus, at idem,
Pectora dum senis fessa remittit, obit.
Amor venit post mortem non desinit.

† de vite in arida platano.
Pampineo platanum me circumfundit amictu
Vitis & alterius frondeo sicca comis.
Quae prius in vivis aluit sua pignora ramis
Defuncta mea divortia ferre nequit.
Talem fata tibi sociam. gratissima iungant
Quae meritum functae reddere sola sciat.

† Amor feracissima donat.
Hac Amor in gemma ^{capitur} rapitur, iuga vineta Leones, ^{um}
Nec fugiunt caedat mansa lupata rotas.
† Lara flagrum sublime tenet, dextra aurea freno
Dirigit, & circum gratia multa viret.
Pallesco crudellem quid enim mortalibus agris
Parceret, immanes quem tremere fere.

† In Cupidines Neorum arma ferentes.
Sacrilegi cali spoliis ornantur Amores;
Aspicit ut quatiant molliter arma Deum
Aurea tela fovit, tegumenta adamantina Martis,
Psalmi arcum, aquorei sceptrum trifurca Dei,
Atlas Mercurii, clavam Herculis, orgia Baccis,
Nec tremere suam ferre Diana facem.
An pudor est Somites telis concedere Amorum?
Quae sua concordet arma dedere Dei.

de Crete aquilam configente.

Sacrorum spoliatores spoliū fieri.

X Fida ministra Fovis Caeli dum templa relinquit,
Cres oculi atque arcus tendere tela celer
Vera nimis mendax Cres torsit spicula nervo,
In volucrum volucris fixa sagitta fuit:
Non tamen ille fovis vindictam aut jura fefellit,
Præda fuit spoliū Cres miser ipse sui.
Namque relapsa sagitta jecur conjunxit utrumque,
Una libens animas erubuitque duas

Alta contemplari periculosum.

de aneipe a vipera interempto.

X Qui prius insidians sternis, aut abesse ab ipso
Egi Distorias ad mea lora gruas,
Tortilis ingertor cum explosit funda lapillor
Et procul e spissa nube petivit aver:
Applicuit se dira meis Sea! vipera talis
Exquit sic laxis atra venena genis.
Suspicio & tristes me reptile trahit ad umbras
Dumque acies calo est addita terra nocet.

Vinum obruit ingenium.

In oleam viti manitatum.

X Felix Sic Baccis me Palladis ambit olivam
Ferre jugum Bromii sobria virgo requit.
mutuum auxilium.

de claudo & caeco iter facientibus

Loripes & caecus, quod utriusque negatur, uterque
~~conducitque~~ oculos elocat ille pedes Commodat, hic
Manens & unus ~~con~~ naturam complet uterque
Et sibi quoque restant mutua dona ferunt.

X in capite.

Loriper & caecus quod utriusque negatur uterque
Commodat, Sic oculus elocat ille pedes.

statua occasionis.

X Quis, cujas fector? Sicyonius. at tibi nomen?
Lyfippo. qua tu? Occasio cuncta domans.
Quid summis mixta es digitis? ^{curva} ^{at} quid tibi plantae
Pannipedes? remis at sera fundo meis.

Cur dextra tibi stricta novacula? acutior omni
Quod & Salybe & ferro singula falca netat.
Quid tibi frons crinita? Sineme sapientibus adsum.
A cervica tibi ~~curva~~ quidve rejecta coma est?

Qui me praeferitam tenere neglexerit unquam
Aversa Suic nullo sum. potienda modo.

Neque in vestibulo positam tibi dedicat Sosper,
X Fusor, & ut redeat doctior inde moriet.

ad Romam.

Non licet oceanus totum in te concitet artum
Ebria non R. Sora flumine Germania,

Roma tuam robur prostermet Martia, donec

~~Dextera~~ sunt forti in Casare consilia dextru

Sic Fovis aeternae quercus radicibus serent, ^{manant}

Et narcescentes decutit aura comas.

X Hector ad Graecos.

Incastrum fure in mea funera, quippe fugaces
Extincto leporer soliti insultare Leoni.

X Tumulus Laertae.
Tempore dura silex tenitur, ferrumque vetustas
Rodit & aequali singula falce nitit,
Sic quoque Laertae tumulus vane scit in udo
Littore & illustres deterit unda rotas.
Semper victuris pubescet vatibus Heros,
Namque dies Musar tollere nulla potest.

X Virtus infidens sepulcro Ajaxis.
In tumulo Ajaxis Virtus miserranda resedi,
Victa dolore omnem dilaniata comam
Me macerant grajo ~~extenta~~ ^{corrupta} iudice lites;
Cum vaser obtinuit munera nostra dolus.

X In eandem.
Ad tumulum Ajaxis ~~Virtus~~ Rictus in littore virtus
Indigne immari pressa dolore gemo
Detonset insonesta comas; te injuria plango
Grecia, te fictis iudice victa dolis.
Arma quoque invicti pro me fateantur Achillis
Quod vi facundae premia fraudis erant.

X Leo in sepulcro fortis. inedit.
Dic Leo defuncti quid servas busta? figura
Quirve tua aut tanto robore dignus erat?
Condo Telediadae cineres: mortalibus ille
Cognitur, ut virtus est mea nota feris
Roboris invicti ductum de marmore signum.
Clamat, erat solis Sortibus ille Leo.

X Aquila in sepulcro Platonis.
Dic vultuorum Regia sepulcrum cujus in umbras
~~Cibus~~
Quidve Deorum altam dic tuase domum?
Mentem signo Platonis, olympi sec temple petivit
Ferrigenum tellus Attica corpus habet.

Heroum virtus non rependenda ullis
Honoribus.

In Themistoclem.

X
Pro tumulo nimis arcta mihi sit Græcia, & illi
Addite Barbarici fragmina naufragii
Et Persica cum tumido circumstent prælia Xerxe,
Incluta non alio pulvere membra tegas
Immineat cippo Salamis mea fortia narrans
Facta: minor magna non capit urna duces
in eundem.

X
In sculpas tumulo victum cum montibus æquor
Et Psebus medio narcore testis erit
Et sinus immanis qui classem Sand pertulit alveis,
Cum Xerxis timuit Græcia mille rater.

Remes in tumulo Cardantio.

In Antipatrum inedit.

X
Parturit Natura diu, tandem editus ille est
virtute antiquis æquiparandus avir
Auripese sed fœniss ^{filia} non aurea filia peperit
Inmundum mundum, reddere ^{parca} ~~parca~~ volens
dira.

X In Cupidinem vincetum. ^{EXCIT. perperā vertit Lubinus}
Ora niger lacrymis Sominum Superumque Tyrannē, ^{inculcite, nā Hesyl. 709 vocat}
Et tua cum lacrymis mēx liquefacta fluat, ^{EXCIT. perperā}
Latro pudicitiae & rationis mentis abactor ^{III.}
Aler fax animae caeca sagitta plagē,
Fare tua vincula Somini sunt blanda solutio luctus
Huc gemitum & lacrymas in mare ventur agāt.
Quas prius Sana fugiende animasti in mentibus ignes
Merguntur lacrymis ex fugitive tuis.
De Aquila & Polypo

De corvo & Scorpione

De clypeo Mytili

in statuam sui & Nemescor.

X In capram qua lupum lactabat.

Capra lupum lacto subrumum invita, sed hoc me
Pastoris stolidi cura sinistra iubet
Ingenuam rabiea mox in me vertet adultus
Vertere naturam gratia nulla potest.

X Ecco ^{tanquam} ~~transpar~~ Ecco ^{imago}
Ore favente precor vocalis ~~transpar~~ Ecco ^{imago}
Mutaque, sed quicquid dixeris excipiam,
Nam quaecumque javis dictena, protinus in te
Rejiciam, an lingua justior ulla mea est?

De Cyclope, navi comparato.
~~Fur penni~~ ^{Multiplicata tentis} ~~dammis~~
~~Furque penni~~ ^{anima prodiga} ~~amittis~~
~~furque penni~~ ^{furque penni}

~~huri~~ ^{carnea} ~~invisma~~

Et Gonap ^{interpres} junip
Ales & in ^{Ales a cara}
^{Makij} ~~detesta~~ a matre
ab amica matre

& diurna opici roduunt
Epigrammata musei.

Anatsemata.

* Anatsemata Callistoës.
Serta dicat Veneri, sanctæ coma tonsa Minervæ est,
Zonam suspendit Callistoë Artëni
Nacta proci ~~fulcrum~~ voluit, castæque juventam
Felicis partu nixa virile genis.

* Lais speculum deo dedicat Veneri.
Forma quidem Cytseræ tui sunt mœra regni,
Sed tua prædatur mœra longa dies,
Hæc tua perstrinxit me gratia. nunc cape vitrum
Quo mihi Diva tui conscia amoris eram.

* In eandem
Ingentem Lais annis spoliata decoram
Rugarum festem non tulit, alma Venus
Hæc triptæ indicium sinceri exosa specilli,
Præterita formæ dedicat Soc. Domine.
Sunt juvenyptis sociam Cytseræ tabellam
Namque cicatrices temporis sunt actus.

* Fontem dedicat
Nymphe Hamadryades vitrei quæ pulcra fluenti
Ambrosiæ rosea plangitur antra pede,
Cleionymum servate & plaudite, qui sacra vobis
Sub piceis posuit dædala signa, Pæc.
mundua sui dedicat Nicocœ.

*
Pariceas vittas mitramque peplosque Lacone
Atque aurum & rutilansque eis coma fulsit acus
Omnia Nicocœ simul sic suspendit, Anorum
Namque inarcessat flos erat & cæritum.

X Calcaria dedicat & Lydica Arceol.
Aurea, Cypri tibi feretis calcaria surae
Enerita Sic supplex Lydica posuit
Quae animosa feror exercuit, Sicut tamen illi
Ara purgenti sanguine scripta fuit
Utae impulvero cursu: Sine tibi calceas & aurum
Arae nudem medio racta nitent atrio.

X Arae Dianae dedicat. ined.
Serratrix intacta fovit Tritonia Pallas
Ventrir inexpertae virginitatis amans
Hoc tibi Diva dicat cornutum altare Selenus.

* Arcum & psaretram dedicat Apollini.
Lunator artus tibi teliferamque psaretram
Suspensa sic Promachus manera Psæbe dico
Oblitus volucres Perlarum in corde sagittas,
Hortibus impertii xenia amara meis.

* de Alcone
Draconi implicitum puerum cum cerneret Alcon
Flexit sollicita cornua lenta manu,
Nec fera conatum guttur transfixa, fefellit,
Dum superat pueri cauta sagitta caput
Ilice suspendit confecta rade psaretram
~~Sic~~ felixdubium fortis ^{an} artus opus.

* Lais speculum dedicat.
Cujus ab indomito delusa est Gracia facta
Trita videtur Lais limina mille proci
Suspendo speculum Veneri, sic nocere me non
Sustineo, non est cernere qualis eram.

Statyllion, ornamenta dedicat. inedit.

* Cum iam temporibus cesserit alma Venus
Ebria psæniis nebulosa tæneitria fuo
Et clausas nitida pyxide psæ pambacides,
Niliaca alatis videntia sandala talis
Auctaque odoratis lerta coma tutulis
Cuncta meretricis fragrantia munera luxu
Sacra Priapeis seise atris posuit.

* Lagera dedicat Veneri. inedit.

Stes Veneri devota lagera nero uida, & illi
Nectarei calicis stes sacra fida soror,
Baccica & angusto vocalis gutture, mensa
Nupta, dati anelli gnata, parensque joci
Sponte edocta ministra Somnium, dulcissima amantum
Sacrificia, apta supellese nitidior epulis,
Depositum Marci teneto saucia dures
Eminentia arte jocosum affecta nunc Veneris.

X in ara Platonis.
Ponit Aristoteles sacrum hoc altare Platoni,
Quem laudare virum, corda profana refas.
in ara Anoris in Academia

X Hoc tibi Caelestis Anoris sacrum altare dicavit.
C. Sarrinus in umbroso limite Gymnasii.

X
Atsen. l. 7. ^{vid. Strab. de urbibus qui Cellen. sic citat}
Seleneae Smyrnaensis ^{conjugii polyphi} ^{Arsinoae}
^{Nautium} ~~placit~~ ^{dedicat} ~~venere~~
olim concessa tibi Zephyritidis ^{at} ^{va nunc}
Cypri Seleneae ^{notitiam depositi}
Nautilus, in pelago ^{in pelago} ^{quae} ^{flantibus} ^{frustris}
Extendens proprio vela ruente
Carrebantque pedum ^{tempore} ^{sopita} ^{per} ^{aquo}
Inde nisi nomen ^{tempestat} ^{polyphi} ^{esse} ^{datum}
Quam bene ~~me~~ ^{ad} ^{littas} ⁱⁿ ^h ^{dis} ^{egit}
illustris fierem ludus ut Arsinoae
^{proet} ^{es} ^{comigo} ^{se}

Neve mihi in Thalamis, veluti ^{inter}
^{ut} ^{et} ^{est} ⁱⁿ ^{Thalamis} ^{ut} ^{resar} ^{ut} ^{resar} ^{ut} ^{resar}
Talis Clinia d' contingat gratia soli
Nam Smyrnae ^{Tholica} ^{est} ^{civis}
^{est} ^{Tholica} ^{est} ^{civis}
& aqua tant.

plumna Arsinoae vel venere Zephyritidum matrem
ta celebrat Hedglinus, et Dioscorides fenna utroque
inter duos magister in rano pendentes Hydrala

vide ubi sit illud elegantiss.
in Alameda.
Zedusur ^{ditio} ex ^{ditio} xosur ^{ditio} xosur ^{ditio} xosur
apud plutarchu.

Pictura & signa.

vid. in Salmas. ad
Selin.

Poteres & ad hoc

~~fr~~ Pantana

templu Zephyntidis ite
cernite mira phyt

~~Mutator hic ille est~~

Saltator Belas Aegyptus hic ut ^{iancum} acutum

infonator emillus cum fluit ore latex

Martia cui nihilum tibi discrepet.

tem

Rex

Qualis pater Nilus

~~in~~ in patris lere suffurat aquis

Sed mihi ^{artificis} etabili ^{laucate} ^{reperate} ^{reperata}

Ad templu juvenes ite uti Artifices

Dedicat Nautibus Artificibus ^{ut} ^{reperate} ^{reperata}
nomine Seleneae Smijmenfis.

vide ubi de Alameda.

Zedusur ^{ditio} ex ^{ditio} xosur ^{ditio} xosur ^{ditio} xosur

Stans

vide de de stroy conigo. Salig.

Begin In effigiem Sapphur.

Artifici Natura, sui gravissima fixatrix, 216.

Dat Mitylenaeam pingere Pieridem.

Liquitur in limis crystallinus Sumor ocellis.

Inde sagittarum vim meditatur Amor.

Non affectati facies Audioſa decoris.

Ingenuae famam ſimplicitatis Sabet;

Torva pudicitia innubi confuſa ſereno.

Nunſciat ut Muſe miſta ſit alma Venus.

† In picturam Theiodetes

Ipfam Theiodetes ars reddidit: ſutinam eſſet ^{illa}

Diffimilis, lacrymis poſſet ut eſſe modus.

^{peccaſſet}
In Pythagora

† Non illustrantem numeror mirante corona

Pythagoram pictor pingere propoſuit.

Suſpenſam ſic avida bibit aure ſilentia vulgus.

Naturam ſeſequitur dum color ore faret.

† In ſtatuum Niobes

Plorande Niobes veram de marmore formam

Duxit, ad ſue luget pignora raptæ lapidis;

Mente caret: doctæ ne quis vitium imputet.

Quam finxit mulier ſaxea vera fuit ^{arti} ^{iv. non}

In eandem Praxitelis. ^{tem non ſabuit}
^{ut Deup. laſit}

† E viva lapidem me Pii fecere, ſed ex ſoc

Vivam Praxiteler demo me poſuit.

† In Ecſo.

Ecſo ſaxicolam cernis Panisque ſodalem

Summa recantantem verba ſonunque Deam.

Vocalæ effigiem linguarum, dulce coloris

Ludibrium, quicquid dixeris, audi & abi

De Medea Timomachi

X Timomache, in varios divisam Colchida risur
Pinscripti, in sobolis nutat ~~amore~~ ^{amore furor,}
Tentavit geminos ars uno in lumine nutur
ut pietas pariter sic aet ira sua.
Cessit, & in mediis lacrymatur perfida dinis
Fluctuat, sine iram, dum miserescit, alit.
Si fuit in duplici dispar constantia vultu,
Culpa est Medea, non tua, Timomache.

In Satyrum dormientem vid. Plin. qui Sat.
in psicula argentea deliravit.

X Sopiuit Satyrum Diodorus non fabrefecit,
Argentum pungat evigilabit iners.

X In picturam Theodoriadis
Lumina vix Nymphae retulit pictura, capillos
Dissimulant nec frons sic radiata micat
Si quis splendorem Solis depingere possit,
Splendorem pingat sic Theodoriadis
Quod eam in pejus effinxerit more Timantis
comas obvelando.

X Succenset pictura nec appicentibus aqua est
Celare auratas retibus ausa comas.

Si capiti summo summum subducis honorem

Invida spes superat caetera forma tuas,
Ars properata aliis est gratificata figuris,
Docta licet furti sic linea quae rea est,

In Picturam corpore & animo

X Difficile est animum ^{deformis.} facile est depingere vultum
In te sed facile est ^{atrumq;} tamen

~~Te faciem~~
Namque animi vitium natura tibi extulit extra
ingenium forma proditur omne tua.

✕ In effigiem Gabrielii Consulii.

Sol quoque depingi non dedignabitur, at cum
Lumina perspicua condita nube latent.

Te sapiens Consul Gabrielie Dada dextra
Exprimit at virtutum inclyta facta premit.

✕ Annus menses dies & noctes. ^{cleobalines}
^{Lindia.}

Sunt patri bis sex nati nepterque triginta
Alterno duplices vultu suat erga videntes:
Pars niveam obvertunt faciem, pars altera nigran
Cuncta immortales cuncta tamen intereuntes.

In duo pocula globum caelestem ^{lunatum} referentia.

† Dædala Troia gener Pisoni pocula mittit
Curriculum gemini iussa referre poli.

Ambo globus fuimus, tornando scissa decenter,
Hoc Austri stringunt cingula, at Soc Boreæ.

Si Sapis ad Boream ne despice, bina duorum
Si bibis, et apparent omnia Pænomena.
In crystallum in qua aqua.

X Crystallus manus quam Dædala finxit
Exhibet æternum diversa in imagine mundum,
Calum complectens frene mundi marmora ponti.

^{In eandem aqua intus Sabentem.}
X Dic crystalli mihi, lapidi concreta aqua, quis te
Denavit? Boreas, quis solvit? Notus.

X In palam annuli Sabentem Ametsyrtum & in ea Baust
Hic lapis est Ametsyrtus, ego potor Dionysus
Aut sufficiens, aut mihi firmadidus.

In Art Ebrietatem Ametsyrtu sculptam in annulo
Cleopatra Regina.

X Sauciat Ebrietas ^{hicam} solam calata Ametsyrtum,
Nec minus in gemma vulnera passa Dea est.
Cleopatra sacra conveniunt: abstemia quippe
Reginae in digitis ipsa erit Ebrietas.

X In Hyacinthum Sabentem Apollinæ & Daphnes.
Aspera signo Hyacinthus, Apollo sic & fuga Daphnes.
Cujus amor potior, da, tibi Letoides?

X In Farpidem sculptam.
Quinque boum effigiem lucens hic parit Iarpi.
Aspiciate ut spirant tondeat arva pecus.
Omnes effugerent subito, teret aurea parvum
Caula gregem, o ingens Dædaleæ artis opus!

✕ In Arsinöen Regiam in Crystallo depictam.
Zeuxidis sic color est & gratia, neque minuta in
Crystallo, hoc magnum Pædalem Arsinöe
Depictam misit Satyrejus: imagine vivit
Regina, & magna non ego parva minor.

✕ De Pictura Meliter.
Nuc ubi Praxitelis Polycleti ubi Pædala dextra
Saxo animam & tabulis gratificata prius.
Lumina quis flammis nisi sublimata ~~refertur~~
Fragrante, colli marmora quis referet?
Nil facit ad Meliten spirans pictura, sed illam
Rite decet formam templa superba Deum.

✕ In discum
Cusus ego manibus Vulcani, at me Cytsera
Tollere de thalamo clam fuit ausa viri
Et dedit Anchisæ furtivi premia lecti
Neque Asclepiades nactus ab Æneadis.

✕ In picturam Leontii.
Hæc lamina e fulvis tracta est argentea flammis
Aurea at in manibus, o Dea, fio tuis
Qua tibi, pulcra Leontion, innuba Pallas acumen
Artis, formæ apicem contulit ipsa venus.

✕ In Helena signum ex ære
Cernitur sic Helena proculatæ ex ære figuræ;
Aspera materies sed mollis forma decorem
Et per inane voment ~~mollem~~ ^{vivum} conspirat amorem.

In effigiem veneris aeneam

✕ Fundebat radios vitreoque ex ære decoris
Nutricum tenuis, at reliquæ nebulosa tegebat
Tunica & plena videri

X Quis Psilomela tela Barbarica intexerit,
ad Procrea misit.

Vir tuus ille, nefas, atro ne cordidit atro
Et nodum secuit mihi virginitatis, & addens
Munera dira tori, prensam mihi foripe tquam
Ense secans, Græcam submersit sanguine vocem.

X In effigiem auream Palladis Antinet.
Ex auro solido Pallas ego caesa, sed aurum

Larga manus ratum contulit Soc iuremum,
Dimidiam partem Cræsus, addidit auri
Octavam Thersip, ~~his~~ his decimam, Solon
Bis decimam Thersip, super Soc tertiam talenta
Formaque Dædalei murus Aristodici.

X De Leone in forte Antin.

Aneus ipse Leo, lacrymantia lumina binos
Dant latice, unum or dextraq; plantæ pedis
Pupula dextra jacet binis var solibus implens
Lava tribus, quatuor dextera planta pedis.
Sufficiens sex or implere; age quantum
Or per binos oculi, dic mihi suata simul.

X In Statuam inauratam Antin.

Non sane mortales auro illevere, sed ipse
Hanc auro, ut Danaen, Jupiter involuit.
Plena tamen Nympha non copia facta, pudebat
Religio est Mulas vi vitare fovi.

X In Panem & Nymphas.

Pan capripes utrem portans, Nymphae orgia circum
Ridentes, Danaeque aurea Praxitelis,
Lygdina cuncta, manus doctæ solertia: Momus
Ipse ait adjurans miris in arte lepos.

X In januam.

Forem Alonis pinxit dextra dexteram,
Sed exentum dexteram Dionysius.

* In Cupidinem propter fortem.

Frustra quis forti tenerum damnavit Amorem
Non premet unda facem, sed puer uret aquam.

* In eundem Psalae insertum.

Spirat in Sac Psalae blanda cum matre Cupido.
Quid Venus in viris ignis in igne duplex?
In Amorem a Praxitele picto &

* Psyrnae amice misso.
Praxiteles, qualem tulit, eliminavit Amorem,
Ipse sui promens pectoris archetypum
Meque mei pretium Psyrnae dedit; et nea Psiltra
Non jaceat jacio, ~~in fovea terti nuda,~~
sed ~~in fovea~~ ^{in fovea} ~~in fovea~~ ^{in fovea} Cnidiam & Thespiam.

Prærupte si forte Cuidi tibi Cypria visa est,
In rigido dices marmore Diva calet:
At si Thespiadum visa est tibi gloria; torret
Non lapis, e gelido flammam adamante jactat.
Talia Praxiteles divisit numina terris
Singula ne geminis ignibus usta cadant.

* In eandem Cnidiam.

Effigiem visata suam Venus aurea Cyprum
Liquit, dilectam per mare recta Cnidum
Hic se in conspectu plurimam mirata sacello sedili
Dixit, ubi artificis cernere nuda fui?
Non ego Praxiteli, nec far, sed ferreus ille
Marr qualem ~~in fovea~~ ^{in fovea} perpulit Vererem.

* In Satyrum in fovea positum & Amorem juxta
dormientem.

Me Bromii Satyrum simulavit Dædala dextra,
Hæc animam sapienter eruit e radibus,
Cum Nymphis iisdem trabibus tegor, at vice vini
Purpurei de me virgo resultat aqua.
Huc suspensa ferat vestigia, nec sonet oris
Aura, leveq; sonnos ne flebit esse puer.
simile puto esse in Psilotrato.

plato regi voluit uti inveniuntur vnum possidet, ait pue lre? pue 2017 N.H.V.

X In Parem fibulinam.
Mucosi Dryadum fontis, undaeque favete
Præcipites, tacite capite rura capre:
Ipse sonat liquida Pan lætus arundine carner
Mollia conjunctis labra terens calamis.
Circum festiva cæreas ducere corona,
Hydnides Nympha Nymphae, Hanadryades.

X In eundem. ^{rugit}
Mox cecinit, junctæ ~~nunc~~ ^{nunc} ~~caesit~~ ^{caesit} nunc sibilæ caena
Pan capripes. ^{pirans} ~~pirans~~ ^{atq;} ~~atq;~~ ^{animavit opus.}
Nam levis attonuit necopinum dum fugit Eeso
Carmina nunc ventis ineparata negat.

X In effigiem Didus. Palinodia.
Effigies Didus verissima veta est quam suspiciis sospes
Divinis formæ dotibus illa micat
Talis tota fui, nec meus de formis, ut audit,
Castam incerta licet fama secuta fuit.
Nec vidi Æneam, nec captæ tempore Trojæ
In Libyam migrans fata secuta fui:
Sed cum non ferrem violento nubere Hiarba,
Intactum sausi acie, mortis avara, latus.
Musa quid Soc in me cartæ arma vixisse Maronem?
Talia de nostra ficta pudicitia.

X In Polyxerani.
Ipsa Polycleti Polyxera; nemo nisi illæ
Divinæ ~~de~~ ^{de} tabula dignus sonare fuit.
Funoni gemina illa; vide ut velamine rupto
Nuda tegat casto membra pudica peplo.
Linquntur infelix animo, sed tota in ocellis

X Virgineis Phrygiæ bella cruenta jacent.
Non Somo te In Ariadnen. ^{sculptit.} ~~sculptit.~~ ^{Baccus} ~~Baccus~~ ^{te} ~~te~~ ^{ut} ~~ut~~ ^{vidit in actâ}
Impressit formam cotibus sorce tuæ.

In statuam Longini iuriconsulti.
Ex auro statuam Longino urbs arata dedisset, 220.
Aurum ni fugeret candida iustitia.

Ad haec responderet Macedonius Consul. 96.

^{C. anaxida}
Nata intacta toris, legum sanctissima praeses.
~~C. anaxida~~ ^{Non} aurum ^{fulgentis} in pietate fugit
Aurea quinetiam iouis ipsa fuere talenta.
Quis sortis vitae ponderat atque necis.
Jupiter extendit patet aurea quippe talenta
Si quem Maeonida forte latent cSantes.

In effigiem Medonii Principis.
Lote si devotus caris erit laevi Valva.

Aurifluo mucrone perennem fere juventam;
Aurum ni fugeret nota quo ducenda fuisset.

In Medeam Timomacsi.
Timomacsus Medeam ut pinxit, imagine forma
Exanimis duplices miscuit arte animas,
Vindictis tSalami sololis conjunxit amorem
Distractaque oculis suasit utraque pati.

In Andromedam.
Aetnaeum tellus, volucri talaria, Persens,
Vinetaque littoreis cotibus, Andromeda.
Gorgonis sacae facies totemima, murus Anoris
Cetus, Cassiope sae prole beata nimir,
Haec resoluta pedes longo torpore rigentes;
In tSalammum pugna praemia ducit arans.

In auream Honori effigiem Salaminis,
quod CSius sit.
Non auro frustra spiranti excudite Honorem
Hic ubi caelesti Jupiter igne micat
Non ego sum nec ero Salaminis, ille Meletis
Pentagoni, Sicut oculis Graecia ~~residens~~
Querite ratem alium: sola mea carmina Muses
^{crede tunc}
Graecorum pueris & carat alma CSios.

~~In~~ picturam Matrona feliciter expressam.

Hac forma nitet artis apex, Sic blanda venustas
Lacertis meditantis tela supercilij.

Hanc blandè exciperet tabulam custos Scyllaciana
Visa domus dominam quava videre canis.

In Agat Sarcidij

Molli ducta manu fuit hæc pictura Prometsei
Sic Somner foto finxerat ille prius

Sic pictor vocem molli confundere formæ
Hic voluisset & sic tota Agat Sarcidij fores.

In statuam Baccha

Materiem paria ^{rabie} mater formamque sed arti
Debet & sic Baccho sacra Baccha salit

Ar

~~Scopa, divorum fabra~~ ^{ars}

~~Hippolytum Mira Chimærinæ~~

Ocufor ^{mirum} In Ecso. I fit funosa Thyas

Arcadia Dea sum, circa atria celsa Lyæi
Incubo missa precul verba repercutiens

Bacche tuos Thyasos celebrantem sand amplius odi
Pak age sermonum quis vice victor erit?

In Icarum æcum in balneo.

Icare quid possis subeat re viva figura

Te levet, que altum penna litemir agat

Nam si vivis adhuc precept es in æquora lapsus,
Quid tentas cum sit ærea forma tibi.

In buculam Myronis acuminæ conjuncta

Postet & as mugire Myro modo viscera fingat
Nec taurum & vitulum fallat arat ra geret.

Dispositio partium arte facta

Ambigua Sane galeam commendat gratia

ut aptior ulli

Nec sona lit. galeæ nec galea ulla comæ.

Rhetoris elinguis hic

Visitur, effigies sed ~~ator~~ effigies
Rhetor & ~~ator~~ effigies

Mollis illi Sexti est, elinguis saxea inanip
Icon oratoris, sed orator ~~et~~ ^{imago} icon

vid. tale exemplum silentii in effigie pithagorae antea & in
Niobae dupli. In mente non salui cu deor lasi. & silico
quia veteror ne incanta loquam, sic & Sexti Sulp. natu
antea videtur acumen ex apostolicegnate doeratis, qui dicebat
se mirari ~~statuas~~ quae cor quae ~~statuas~~ statuas lapideas similes
sibi esse cupiebant isti vero non curabant an similes esset statuas
ie. ut in silentio transigant. vel ut sint stupet. ibi de Diana dor

In Venetia ~~avado~~ appellat ^{mente quod} ~~fontem~~

Dedicata Divo Augusto in delubro patris Caesaris
Sexagenarius hic ~~Pyomisia~~ ^{caeleps}

materia pariet, in
lapidi mixtus & ille furor.

+ Ars, Scopae Divarum fabra, ~~per~~
cui rex myra Chimera
Sculpta fuit

posita ta est ~~et~~ ^{hinc} funisfa Thyas

+ de bucula myronis
certateu febrano, Augustio

Ne fugiat defixa ^{si non} basi est bos anua,

Mors in ea viva est, mortua
vita fuit

Tarli

Falco

* Sexagenarius hic Di mysins

~~menat~~ ^{caeleps} sic pater ~~aut~~ ^{arvus}
o atinam

Plin. de castor fabula. versibus quibus tali opere, dum laudatur,
victor, sed illustrato.

nisi enim mirabili verborum eleganti, seu
sua multitudine & perspicua brevitate
vel felicissimo acumine
ad Elegas relegamus

Cum enim omnia, delicatissimo fasti-
dio legamus

inter nostra nullum adhuc placuit
qua vero ex aliis ~~aliter~~ ~~de~~ ~~qu~~
res transfudimus

Gracave Cumana aut

nihil Sama vina
Non languerenti ~~si~~ ~~ale~~ ~~pre~~ ~~dedi~~ Itala Testa

Hae sola sunt qua probare potus
mus

Fulii Cas. ~~Estalig~~. Sannazar.

Joviani pontani

Virtutis suae confusa pretium
muneri dicere non videtur.

proculo nulla erat
vini sacra

Amores

✱
In tinnu ex greco Adriani Casaris.
porceji in littore Egypti. inscripte pompejus
Magnus
Nuper abundabat templis, nunc ~~abundat~~ &
Pulveris & tumuli copia artis
Copia nulla ~~subest~~ & urna ~~est~~.
vini abundabat templis, nunc indiget urna.

~~ἔρωτος ἀφροδίστου ἁγίου~~
Blandus amor veneri nullo noctare dulcis,
Cor mihi divino nocte furore ferit.
Nil mihi aureola ~~venere est~~ Alaman.
Eroniar, ~~in non, note~~ ^{amplius illa} ~~placuit~~ ^{placuit} ~~angustam~~
Ὅτι ἴδεν μοι τεσσέρον ἀτέρας ἁφροδίστου
Ἰε δ' ἄντη εἰ μοι μυχῶτι γαῦλα μέ
ἔρωσ με κυπεδοῦ μέλιθ' ἁφροδίστου ἁγίου
καρδίαν ἴδεν.
μοχῶ ἐν ἔρωσ ἀχέου. Alaman quoniam
nectare primum

X
Gracula testa mero spumantia uina

Lyao
De properes, roset potio symbolica,

Conticeat Zeno sapiens olor atq, Cleantes,

Cantet amans amens, dulcis amaror
amor.

Mölling &
Summo
nitidiz jaculatur
oculis

X + Se ab amore nullo otio reclinari. Non Corybantea sonat
Aures Tomifera videtur nisi imagine velli, auris imagine semper
Et mea fax lacrymam clam fovet, illa facem.
Nec mihi fessa volans super umbrat lumina, semper

Lux mihi, nox, nox lux & mentis acerba dies!
Præpete remigio mihi cor subititis amores, #
Torret at impleret nunc mea flamma Deos.

X Amor forma non conciliatur sed forma amore #
Sumipuit mihi me Didyme mea flore juventa:
Hæc mihi! cæu flammis cera liquesco miser. #
Furca quidem, sed & hoc carbonem, si tamen illos
Tu foreas lucent ut ~~res~~ calyces.

X Absenti sibi simulacra amicae præsto esse. #
Si quem dente canis virus funiale fefellit
Hic canis in vitreo gurgite spectra videt:
Sic rabiosus Amor mihi dentem incussit amara,
Et spodium dulcis molle furoris Sabet.
Æquora nam sopita tua me imagine ludant
Et fluvii & fontes, vina nitensque calix.

X Amor tectus, ignis magis æstuaris.
Se Flagraretq[ue] ~~se~~ ~~melissas~~ Melissas; ~~sed leve corpus~~ #
Virginis ut telio facta p[er]strata sonat,
Instabilis status & sublimis anscilatur illi,
Subductique oculis ~~et~~ fixus Amore scopus.

Purpurei euge coronata mihi, matris amores
Urte dum dicat ferrea ^{iam præterit p[er]summa} tota flagra. ^{in signum} #
Venit Martis tela Sebetat. ^{in signum} ^{23.} ^{de Antiochemide}

X Quam teneram in velis Sarranis, Antiochemis, #
Depositam sono ~~habuit ipsa Venus.~~
~~Tabificis~~ ~~et~~ ~~in~~ ~~oculis~~ ~~staleon~~ ~~in~~ ~~que~~ ~~jacis,~~
Heliadam videtur lacrymis, ~~conos~~ ~~aque~~ ~~gemet~~ ~~lip.~~ ^{succine} ^{erat} ^{millis}
Nil visilae pressum, nil nisi mollis aqua, ^{nargant} [&] ^{purpura}
Italiam concessit, ut, Sarras Suec aquilaque ^{soluend} ^{ens.} ^{sed} ^{Soc.}
Suspendens, Cesarium ~~in~~ pulvere Roma vacet. ^{nil ad} ^{græca.}

X Amorem suam negata persequi, inedit.

Per montes Epicydes & in via terqua virosor
Venator lepori pressa vel sinuulo
Anxius indagat vestigia; si tamen aptam
Quis daret, Saeu positam tangeret ille feram.
Talis ~~est~~ amor meus est: etenim fugientia captat
Et posita in medio transvolitare solet.

X Imprecatur amicae quae mutuum amorem violauerat.

Effigies mea, quam cordis tibi ~~scribas~~ ^{pertransibit} imis ~~scribas~~
Sculpserat & stabili sede locarat Amor, #
Expuitur contenta tibi: at tua pectore nostro
Forma ^{degenit iohis} ~~admiranda~~ ^{hunc} ~~sculpta~~ ^{admiranda} sedet graphio.

Hanc Soli ostendam, mox Orco barbara, ut in te
Acceleret penas Cretis & urna tuar.

X ad Cleombrotum ne coram amica lacrymetur.

Ne lacrymis flecti credas Cleombrote Amorem,
Non ingens tenui mergitur ignis aqua #
Aurum in Amore potens medicina: Cupidine dextro
Navigat aurata qui rate sulcat aquas

X Apem interrogat cur Heliodoram pupugent.

Quid te morit apis corpus tenerum Heliodora
Pungere? quid venas deseruisse rosas?
Dicere vix, quod semper amara & perfida melleque
Uncta Cupidines spicula corde gerat:

Nam video fuit illud, Amoris amica vicissim
Impete, ~~non~~ ^{hunc} iterum iterum nuncia vera nisi.

X Calici invidet quod labra Zenopsila tetigerit.

Dulce calix nisi ridet, ait quod Amoris amicae
Zenopsila tetigit labra sorora suae. #

Felix! si utinam iurgens mea labra labellis
Uno salitu mentem duceret illa meam.

X ad Amicam ut malum sibi missum accipiat.

Malo te mea vita peto, si forte cupis me ultro
Accipe ~~malum~~ ^{malum} ~~virginitate~~ ^{virginitate} ~~mea~~ #
Hoc fieri venis: nihilominus accipe, malo
ut diccas ari quam ~~est~~ amica brevis.

X Cicadā precatur ut somnum et cantu inducat.
Paucā cicada vagans rosantibus ebria guttis
Cujus silvestri devia voce sonant.
Quaque amplexa apices serrato cruce comarum
Nigra ceter tremula carmina sponte lyra
Ad te jam Nyades rapiant nova ludicra Nymphas,
Inselito streperna carmine Para more
ut ~~spem~~ veneris puerum fugias sic somnia vener,
Inque astu platani sit brevis umbra quies
menclian.

X ad Coronas quas pro foribus Domine suspenderat
Suspende in valvis Domine durate corona,
Nocturnae frondes nec quatiant animae
Nostris irriguas lacrymis (nam lumina anantum
Uvida) diductis mane precor foribus
In caput attonitae pluviam stilletis Amoris,
Ebria sit lacrymis ut coma fulva meis

X ad Portumnū & Vererem, navigaturus ad amicam.
Quod auxiliarius sit. inedit.
Arbitor effusi maris, haec tibi mellea supplex
Liba fero ~~fero~~ tenuis vilia dona mola,
Cras quippe Ionii vincenda pericula ponti
In gremium nostrae dum propero Idolsae.
Aspires animas velis & Amoris aptar
Regina & thalami & littoris alma Venus.
Praeferebat famulas matronis, Diva, superbis
Furta quibus sumtu stant redimenda brevi.
His odor & cultu spirat de corpore factus,
stipata arbitrio terga ~~fero~~ satellitiis,
Hae nativa decet fauies & gratia, lectus
Proptus, abest luxur, ~~da~~ ~~da~~ pericula, timor.
Pyrrhus Achilleides necum facit, ille manita
Hermione serva praetulit Andromachsen.

In Psyllidem amplexu concedentem.

Aurea Psylli tibi sunt lumina vitrea forma
Oraque purpurea non simulanda rosa
Ubera marmorea & cervice alabastrina tota
Sura argentipodem provocat alba tetsyn.
Distinguant cara licet aurea fila pruinae,
Albentes calamos nil mea vita moror.

In aliam.

Sen te Cyareis videam fulgere capillis
Sen rursus flavis te, mea vita, comis.
Aqua nitet gemino de culta gratia, tales
Incolet & caros non fugitivus Amor.

In Cupididem in sylva dormientem.

ut vero umbrato lucco successimus, illic, En platone
Purpureis malis similem puerum Citherea
Vidimus, exutum psaretraque arcuque recurvo.
Quae prope de viridi pendebant omnia ramo:
Ipse rosas inter devincta sopore tegebat
Lumina connivent, & cultu sponte sereno,
Cerca at in roseis praesepia fixa labellis
Fulvae nectareo complebant rose volucres

In eandem gregem parentem.

Tyrsis cum Nymphis nivearum cura bidentum
Amulus & calamis Pan Satyrice tuis
Dormit & sic medius solatur frondibus astus
Ebrius, at laculo parca ducit Amor.

Thyrsidis ^{in amplexu} ~~audacis~~ ^{secum} ~~habete~~ ⁱⁿ ~~Thyrsis,~~ ^{Thyrsis,}
Ne fiat rapidis praeda Cupido ~~habet~~ ^{habet} ~~loquis~~

de latris Agatsonis.

Mentem animi in labris amplexu Agatsonis habebam,

X Venit enim infelix tanquam alitura simul.

De corona Heliodora.
Ipsa sua decet Heliodora corona corona,

Nam Domina marcent florida ferta nea.

X chelys Mariam cit Sabiniam. ~~St. Clitiamus ver.~~

~~Et cetera~~ ~~plectrum, plectrum quoque pulsat Amor, tit~~
sed ~~chelys~~ ~~atque animos~~ utriusq; fert gestat nomine
~~Ambo ut pulsat~~ ~~et ut barbam atque animos~~ Dissimula
Heu miseror quis difficilis, cuique arripit ille

Alter & Anctiser alter Adonis erit.

~~Virgines equivoce in consora nomina fama~~

~~Vir patriam admirans? c. S. Maria Mar~~

In Caramallam saltat ricem.

Musarum decima et C. S. S. Caramallaque quarta
farta lepore, Somnium delicia, urbis amor. ^{Prefer ad}
Sunt oculi tibi & alipedes tali digitique ^{Incomia pa}
Musarum superant qua decus & C. S. S. ^{de Caracallo}

In formosam natantem in Nilo

Cum, te prima Cypris nudam conspexerat, infit. ^{Titus est p. 212. 3.}
Hei! Sei! caletis cum tibi gutta deest

Nile Sei! spumoso pelagi patris amule parte
Dulcor Sarc Venerem jam tua lympha dedit.

In aliam

Nutricum tenor extantem ~~C. S. S. S.~~ Cleanoram

Aequora casulas vidit arare maris,
Sed calidas juvenis contraxit amore favillas

Et fax e madida virgine ducta fuit.

Naufragus in terra perit miser illa manis

Exsatiata vadis ^{litose} e tuta stetit.

Mutua, nunc ambor conjungit flamma, ^{quis unquam}
imita de tali litore vota forat ~~mi~~

X Se tacite forma amica usurum. ^{mihi ne}

Garrula tincta rosif, furiant me labra, ^{negantque}
Me mihi pulchra oris limina nectarei,

Lunatis ciliis jaculantia lumina fulmen,

Corporis atque animi retia certa mei
Ubera lactea qua Atropisio ahetata decenter

Poma gerunt verna lucidiora rosa:

Ossa quid indigeto canibus? mihi ~~litose~~ protervi

~~litose~~ Mida tertis garrulitatis erit.

Falsa ^{arundo}

X De aia inedit.
Os ore & manibus mammis premo, eburnea parior
Membra, et me rabies non toleranda rapit:
Imperfecta tamen Venus est duraque laboro
Virgine nec Salamo prona puella meo est.
Hinc Poppia litat, at sine casta Pallade tuta est
Nec junctis flammis utraque Diva meas.

X De Sappho amica ined.
Mollia Gasia sunt niveorum mollia Sappho
Vincla lacertorum mollia membra mea:
Aet animus dum est Adamantis: amor tenus ore est,
Cetera difficilis virginittatis Sabet
Atque aliquis facile Soc ferret, qui pertulit ista
Tantalean ludens perferet ille sitin.
Cacitatem deprecatur quum puellam lavantem depre:

X Servaret inscius.
O Dii necibam quod ibi Cytherea lavaret. inedit.
Effusa aurata per sua colla comas,
Da Dea ne videant merita temeraria noctem
Lumina, nuda quibus lux tua visa fuit.
In aliam lavantem. inedit.

Virgo lavabatur plantar argentea, lacteo
Aurea mammarum flumine mala rigans,
Atque latex laticem ambitiosior impediabat,
Perspicuus vitro tegmine mollis aque
Hoc super intumescere manusque obducta repressit
X Non totum Eurotam at quod potis illa fuit.

X Quo dulcissimum sit
Dulce arstate nigris sitiienti potio, dulce
Cernitur e magno verba corona mari,
Dulcius est eadem cum velant pallia amantes
Et Veneris torret mutua flamma duos.

X De Antigone inedit.
Pectora pectoribus conjungens, ubera mammis,
Labraque mellitis impediens labiis,
Antigone laeis componens dextera, celo
Cetera quis testis viva lucerna fuit.

Sed quid & hanc morosa
retrita intabula transit. Natus.

1770
claudine

Non tantum ver sed & tuctunus formosarum pulcherrimus
ad Psilinaam. inedit. De Psilina. vid. Atson.

Pulchrior est tua ruga Psilina, virore iuventae 577

Præferren cupida nam retinere nane

Mitia ego tua mala gravi nutantia ramo

Quam florem in tenera virginitate brevem.

Vere alio tuus fluctumque florentior exit,

Æstati, alterius non tua cedit Siens.

Virgo acerba ~~invenit~~ ^{acerba} pura, ura lactens

ad Lydidice non dū viri potentem.

Non calicem tibi munda festas, ~~invenit~~ ^{invenit} racemos

Crudave virginem projicit. ura decus.

Sed tenero caleres accuantur amore sagittæ

Lydidice, o testis plena cupidinibus!

Fallamus, me vate, remissis libera nervis

Tela, parit tantas facta favilla faces

ad Lunam ut ad ~~extra~~ ^{olindixi, ut erant infra} linea amanter inspicere invideat.

Infere te gemino vaga pernox Cintsia cornu,

Traiciatque tuas fissa fenestra faces;

Aurea sit scopuli sic Calliption: ardor amantum

Pellicit & ~~invenit~~ ^{ad} sua furta Deos.

Illa tibi felix recubat rosque, amula Psobe,

Namque gravi Endymion te tuus igne coquit.

ad Psilani anillam ut abeat.

Pum tacitam lusur testem Venerisque ministram

Curasti & plangi vivere iove facem,

Hinc apagate Psilani; traçentes illa tester

odit Amor, nitidam claudere Psilani formam.

Mala atatis calcar lascivia pellicum ^{arex dol} in quædam saltatrice

Docta Saltus docta tenello oribestris ionica ab ungui

Suspendens fractis artubus illa pedes.

Grata nisi: non quod cuncta in se lumina vertat,

Vel jariat molles dum micat arte manus.

Sed quod resant cunctas detrita ad pessala saltat,

Nec fugiat rugar decipiti que nives

Valga labris prurit vite. ambitioher, at si

Cruce tarat cornicem de ~~arex dol~~ parte transit.

na habita
+ tethyap
+ arex dol
+ sic cornio. ad que
ad Homb. Inc. utraque cornicis rotule.

X Quod a Prodicæ lacrymis sit impetitus.
Dum Prodicæ secum spatientem in tempore cerno,
Ipse minor genibus per genia ambrosia
Supplex, ac serui tantum non furera serua
Gratificare animo corpus inane precor:
His dictis afflevit, amarum & luminis imbrem
Mollibus excutiens ne impetiit manibus.

X Quæntur nil sibi licere, licet adsit.
Certè Tartareis exercita tartura fatis
Noxia sunt nostris sed leviora malis
Non ejus rosis frustrantur labra labellis,
Nec stupet obtutu ~~Amor~~ virgo decora tuo.
Tantalus infelix timet impendentia saxa
At defuncta alia pectora morte vacant.
Sed mea ~~te~~ viventis quod pectora vulnere æstrum
Atterit seu morti proxima fila mee.

X In Chanto
Sexaginta decem Chanto jam vidit arietas
Cyaneisque manet syrma pærenne comis,
Irrugata cutis suada ambrosiaque loquelæ
Omnibus sis stillat gratia mille modis

X In aliam dixerit
Nondum longa decur rapiunt tibi tempora, multas
Reliquias præce virginis tatis habes,
Incorrupta manet te gratia nec tibi pulchris
Cessit Amor malis, nec rosa rosa jacet.

X
Dic cui dispositos rectis curate capillos
Cui purgar scisso leniter ungue naras
Dic cur Cyaneo deceat te murice vestis.
Fornosa procullicæcul ad hæc Rhodopes
Quæis oculis Rhodopa con^{cupit} intuet, sis Aurora
Aurea non patitur lumina, vita vale.

+ De Irenis.

Mollen viderunt Irenion ignei Amores
Cypriis aureolis dum properant + Salamis +
A crine ad calcem pulcrum, cau Lygdia cautes
Atque in virginum forma coacta decus,
Purpureaque onnes p[er]saretre eripuerunt sagittas
Et varium in juvenum pectora vulnus agunt

X Auro omnia patere

Jupiter intacti dirupit vincula pudoris
Aureus arator, in Danaes + Salamis.
Fabula vera ^{est solidum} ~~non~~ ^{monet} perumpit ab ~~sera~~ ~~lata~~
Missa poterit, duris libera compedibus.
Turum lora secat, ^{et} clausas amat ire per arces
Fudere durarum torva supercilia, ^{Atque imperitum} virginis
Ut Danaes flexit mentem; presente metallo
~~Non Pappia debet, anxia vota, pec.~~

X se ab Arore pace vacuum esse.

Per nitidum comptam stimo, per p[er]p[er] odorum +
Deno, o somni certa procella mei!
Furo per Iliadis dulcissima ludicra, ~~pro~~ perque
Lumina, ~~non in tro~~ ~~etia~~ ~~carminibus~~
Vile Tabro ^{suave tibi} ~~carmine~~ ~~votay~~ ~~meo~~
Parca ~~neis~~ ~~restat~~, ~~sincero~~ ~~capite~~. ~~sup~~ ~~vulnus~~
Hoc ^{liber} vulngra, Amor subear experiam & illa lubens.

+ Par Dapsnis quant apud Nymphae

P. Vendicæ Nymphae querenti dicite, Dapsnis +
Num vaga cum niveis desidet sicce capris?
N. Na na Par calamite, tua sac tibi dicit in alno
Dapsnis, & sac cortex marmura fissur sabet;
Id Maleam Par Par ad montem P[er]p[er] ito.

Mox veniam: Nymphae plaudite, ad ista tra sor.
X Prospectat picturam in qua Leda olori morigeratur.
Eurota sic fluit unda Laconica, corpore nuda est +
Candida Leda, juvem dissimulavit olor.
Quid ~~ea~~ ~~me~~ ~~infelice~~ ~~m~~ ~~in~~ ~~ceditis~~? in fore cycnus
Si latuit, fierem nollis alanda libens.

succenditis.

In Parmenidem
Nominis bella quidem non te bene Parmenis audis,

Martia Et sequeris fugientem blanda fugique sequentem,
Quor captura fugis mox fugitura capis.

Jalva ~~Extincta~~ Quod Amor in ajur cineres laviat.
Extincta est fera flamma nec amplius igne laboro
Dilapsaque facem jam, Cypri, torret Sienis.

Se insinuat peritis departa at carne medullis
Scrutaturque animi devia amans Amor,
Intactas eum reliquias post sacra reserret
Victima, & in cineres sit pia flamma suos.

X ad Nico. versed.
Qui prius astutem videns vaga spicula sexus
Ocia venata fallere doctus eram,
Me posuit tua praeper Amor super atria, Nico,
Inscribens: victa praeda pudicitia.

X Quod Amor cor ingenii sit. *arsedol.*
Heu miseror quor odit Amor neglectus, Amorem
Pellere nil, nihil est dicere amore vacans:
Nam piger imperse nunc sum, si lumina cernam

Zenopsilae pennae praeforis igne ferar
Omnibus ^{amorem ego} ~~sancti fuerat~~ blandum venarier ^{Amor.} ~~ignem~~
~~Auctor ego~~, ingenii cor erit acer Amor.

X Praeconium amoris fugitivi. *vid platon. Agni*
Querimus, e Salamo nam matutinus abit *itate amoris*
Atque fugam pennae acceleravit Amor. *de sacrate alba*
Querimus, sis signis fugitivum noveris index: *vinea.*

~~Et tibi incipit, sed coloris habet~~ *+*
Aliger, ^{infor} tergoque praesertiter, ~~Atter~~ exit
Nec terra audacis est pater aut pelagus,
Omnibus invisus: vaftrum caveatis ~~amici~~ adepti
Neve novis animos retibus impediat.

An me in perspicuis fallent tua spicula lustris?
Ecce later nitidis Zenopsiles oculis.
Non calid ^{ant} Terra ~~aut~~ unda

X ad Heliodoram
Mollibus innectam videntia, lilia myrtis
Nardissar vidan ~~quae~~ illa crocum,
Et rosa purpurei ~~fragrant~~ florem ~~hinc~~;
Illa tuum ~~que~~ Heliodora decus:
ut tibi perpetuo fragrantia tempora luxu
Impediatur nitidior addita sarta comis.

X Puella de Sequioris sexus miseria queritur.
Non tanta infertant juvenes mala, quanta puellis, 1090.
nellig.
Hec sequior sexus seava roversa tulit.
Hi sua decipiunt retegendo tadia apud ^{quorum} ~~quos~~
Deponunt fate ^{libera} consilia, +
Publica tristitiam suspendant ludicra, pictae ^{libera} ~~libera~~
Nunc tabulae parcunt lumina, trita via est;
Sed nobis nec fas communi sole potiri,
Clandimur, & curis atria sola patent.

X Quomodo Erechtus mentem tentavit.
Nolle voleas quam me ~~mea dulces amaret~~ ~~mea amaret~~ Erechtus
Lucrosa tentans pectora fraude mea:
Certum est sine, jausio, proficisci; at fida maneto
Atque minor nostri semper amoris age,
Sed gemit miseranda indignaque lumina plangens
Uvatae anellor vellit amara coma,
Ne se desererem exorans; ego supplicia victum
Me proce dissimulans, vix remanere tuli.
Sum felix in amore, quod omnimente studebam
Efficere hoc a me ut gratia magna datum est.

X Ad Luciferum ut sensu orietur.
Phosphore parte toto, nec te vicinia Martis
Svadent immans pectus Sabere Dei
Sed velut in Clynens tectum Psactonta receptum
Celabas tardis per mare vectur equis,
Vix exorta mea producas tempora noctis,
Nec tua Cinnamisi sit minus aqua dies.

X De forma sine Gratia.
Forma expert Charitum tantum juvat, Saut retinebit,
ut fatua absque uno piteibus erca natat.
Cornua flecte Cupido nec erret adacta sagitta,
Frustra; namque vahum valneis ecce locum.

De duntie Euipper.
† Plorantem Nioben Sipylo de narmore parton
Palluit, ut posset collacrymare silex;
Me fletu audentem pluviosa silentia Lunae
Euipper vivus non lapis indoluit:
Cum miseri luctus sit fons Amor unus utriusque,
Nam Nioba soleret flenda, puella nisi

† De amore suo. †
Ulcus Amoris ego, lacrymas ut pur ulcere marat,
Crua cicatricem nec plaga dunt ad Sues, plaga negavit
Praeque dolore animum despondeo, neve Macsaon
Pharmaca mixta malo praevallitura daret.
Telesus, o virgo, sum, sis mihi fidus Acchilles,
† Confice quae so facem quae animata fuit.

Agathiae Scythiae cum e regione Bizantii ageret, ad Silentianum.
Verna sub aëris sic videt scora cupressis ut ad iore
Fructiferae sic frondis gratia multa nitet, responde
Arbore sub vindi gloriens sua pigraora parit
Agmen agens mater fida consortis avir, ret.
Fringitit fringilla, recantat acedala acantisi
Lucinia innumero carmine plorat ityx.
Nulla juvant: hancque aure tuos libisse lepores
Maha quam citare carmina Oeliadis
Sic duplex me exeret amor; desidero quippe
Visere felicem te Pamalimque meam
Qua pereco; sed me diriveta licentia loxque
Distinet a blando virginis imperio.

† Agathiae carmen exiit Silentianus.
Legen recit amor violentus, nec gravis ullus
A molli vacuare causa furore fuit.
Sic iustitiae sanctissima functio iugit,
Non tibi discernitur pectore regnat amor:
Qualis amor: sic te parva direminis ripa
Dividit a roseo virginis ore fretum.
Tranando docuit qualis vis esset Amorum
Nocturnis credens sese Leander aquis.
Quia adsunt tibi anice mater: sed amore Minervae
Tangens, inque tuo pectore spreta Venus.
Leger Pallar Sabet, sed amorem Cyprina: ~~disquis~~
Palladii constanter serviat & veneri?
Dicitur servit utriq Dea.

Amantem nec nimis timidum nec audacem esse debere

† Quirquis amans, carcas ne fracto pectore supplex

Indignis animum dejiciat studiis, cave

Tecta supercilii diductis sed saepe, votum

Contractis parces, prodesse luminibus

Nam nimis elator fartidit famina fastus,

Et nimium timidus ludificare solet.

Optimus sic dicitur amans qui talia mirret,

Temperat & modico vota supercilio.

X

+ + + + Amoris insidia
Pernicies sacra certa Cupidinis ut necopinum

Transpugnat, modo cui tacta sagitta fuit.

Ne lactes animum spe pellice, namque medullas

Est flamma & serpens pectoris ira petit.

X Votum Psilodemi ad Venerem.

Aqua Venus justis, pernicum mater Amorum

O Dea tranquilli littonis & Salami, ^{Argenti}

Me precor crenem croceique libidine lecti

Fractum, cui Galla pectora sparsa nive,

Tranquillum me quaso, nec unquam vana loquentem

Deprersumque tuo purpureoq[ue] ^{lago}, ^{non}

Arcanor[um] Dea lata sacris stationis amica,

~~Romanis reddas~~ ^{Pomaniyalu} portubus ^{ita} incolumem.

^{sistas} ^{oro}

X Quod sero amare incipiat.

+ Qui juvenis quondam juvenilia cuncta petosur

Est infera poteram spernere jura Dea

Nescius ignivomis telis concedere Amorum,

Ceniceam caram, Cypri, reclino tibi.

Accipe me ridens; meliori judice Pallas

Namque triumphata est nunc Cythreantibi.

+ Protarese ^{In Protarese. dixerit.} formosa negat, sed portu volat ultro;

Cum facula volueret coecitat Sora rotas.

X In amicam nebula coccinea indutam Arædol?

Tolle, male fenata, ea retia, nec studiose
Incedens coxas collige Lyfidice.
Purpureos nudas velulosiq; vestibis artus
Omnia promit enim qua tua valla premit.
Hic latet & lucet tua gratia, textilis umbra
Auroram cocco dissimulare requit.

X De Rodantse inter vindemitoros.

Non larga innocua calcantes munera vitis
Miscuimus lacrymis carmina Bacche tuis,
Vinaque, purpureis, suberant stagnantia rivis
Nabat & in Dali gurgite multa ratis,
Fortuitum potum queis duximus, Saus remorarter
Flumina fumantum Naiadum.
Sed formosa lacum pedibus tortura Rodantse
Perstrinxit radios pulchra fluente suis
Attonitque omnes, nec erat quis de grege toto
Non simul & Bacco Jaucius & venere.
Illius ante pedes nobis bona copia fluxit
Ast sacæ spe miseris ludificata fuit.

X De annula in qua etas naturam non vicerat.

Lumina dirtorques tectas jaculantia flammis
Vedya uida labella rosæ obfusa valva tra sis,
Fringillis læciva comas per brachia fundis
Langueant tremula sed tibi ceræ manus.
Sed nondum ille tuo cessit de pectore fastus,
Nec marces nec te effæminat ulla dies.

X Se amicam fugitivam argenteis catellis venaturam.

Aurea propitio ne respice lumine Luna
Vosque uida & gelidi sidera sicca poli,
Ut me oblita fide flagrans sic liquit Aripse,
Jam nisi quaerenti sex perire dies.

Sed non inveniam fugitivam, si dummodo vener

X Sagam argenteolis alma Venus, catulis.

Media utur Anon tutissima.
Non immaturam aut proveda etate puellam
Diligo, nam miserescio illinc sacæ veneror.
Non me passa iuvat nec lacteus uva, sed apte
Livida; natural sic nisi gratur Syren.

de Venere & Musis.

X Dum Musis Venus inquit: Amorem ferte puella,
Me vate, aut vobis in feret arua puer;
Excipiunt venerem Musa; dic talia Marti
Nobis lascivus non volat ille puer.

De Dioclea.

Prægracilis Dioclea, Venas præ qua audit obesa;
Scita sed & sanctis moribus ingenua:
Non multum obstiterit, dum comparo pectore pectus
Talen animam spatio sic propiore premam.

ad Amicam.

X Certus eram adjurans bissex te candida, soles
Deserere, & nextem sic reparare meam.
Non me surtimini, bis sexta senescere Luna
Visa est diluxit cum mihi prima dies.
Pro me nunc supplex caelestia numina flecte
Pœnalitabula ne mea dicta notent
Atque lepore tuo ^{supplex} mea pectora mulce
Ne tua ne muletent flagra Deunque simul.

Mittit unguentum puella

Unguentum tibi mitto ^{quod odore fragrant}
Amplig. ut ^{quod unguere & ipsa patitur} Baccsi ^{numina multa colunt.}
In Psilanium. ^{ca. unguenta sacra}

Exigua & sulfurea Psilanium at cute loto,
Mollior illa agno, crispior ^{hæc} apio,
Et cantans cæsto magis incantantia, promens
Omnia quæ prece mox iussa venire venit.
Auferat illa mihi noxer in amore dieque
Dum melior mihi se suggerat, alma Venus.

X Quod Galateia injuria amoris sui sit irritatio.

impulerat valvas miseræ Galateia fronti
Insultans ^{facit} ~~facit~~ vespere acerba malis
Sermo frequens frustra injuria solvit amorem.
illa mei potius nexur amoris erit
Furabam, abstineam bissex Sac virgine menses
O Dii, mare redux atria læsa peto. Aut

tabula Davidiana Sueton.
di. 17. 1. 1. 1.

in an qui igne sufflavat.

+ Qui follem sufflar extincta ut flamma revivat

Huc tandem advertas ardeo totus ego.

ad Psilaxia facies, ~~flamma~~ ut nisi flamma

Quid mares: quid fulva tibi coma vulla Psilaxia
Humor ocellorum pulchra quid ora ~~in~~ rigat?

Anne tuor alia mutavit amicus amor

Dic mihi, nam luctus psarmaca rara scio

Liquens in lacrymas, tacita abnuis omnia frustra;

Lumina nam lingua sunt nuge digna fide.

Qui verus amor fit.

Non amat, insignis forma quicumque puellam

Diligit atque oculo qui sapiente videt

Sed qui deformem vesens peritur oestro

Deperit & nulla cum ratione furit

Hic amor est sacre flamma Cupidinis, at simul una

Omnes, queis mens est integra pulchra probant.

Se soli Amori parere esse.

Armatus ratione ~~ad~~ duello ^{fungar} accingor amoris,

Sufficiensque Deo conferar sortis homo,

Cum solo solus confundam praelia, sed si

Baccha juver geminos non superabo decos.

Ad amicum quod amor tectus velementior sit.

Uoque quid ignivomis natus furamur ocellis?

Mutuamque alteram lumina figat amor?

Nostra fatenda palam sunt tadia, si quis amoni

Fassorum verbis vim ^{ve violentia} parat aut ~~opere~~

Ensit utriusq; ~~ad~~ venit medicina; ^{non} vivere certum est

Non una aut uno valere ^{non} ~~se~~ sequi ^{possent} ~~posse~~

Quod amica valde dicere non sustineat *velle noni.*

Dicturus tibi, virgo, vale, suspensa cetero

Verba, pedemque premo, neque refrans miser

Quippe tua, mea vita, decore absentia luis

Morte mihi, stygia stat metuenda magis,

Nam tua forma dies est altera, sed caret omni

Voce dies, mihi tu dulcia verba refers

Sitemum cantus superantia, de quibus omnis

Pendet spes anima non refecanda mee.

jalit, ~~Munere~~ Musu

nunen Amoris

In Arigianu et aëra
Si modo doctifono cit^{da} ~~Saram~~ ^{implicat} plectro
Terpsichores certat scita puella modis.
Si ~~tenera~~ ^{ten} ad Tragicum vox intendenda coturnum est
Melpomenes bombum cum gravitate refert:
Judicium formæ si ~~absolut~~ ^{absolut} Gratia ~~victa~~ ^{victa} est iudicet, ipsa
Cypria, corruptur iudicet ipse Paris.
Perfruat sis tacitus, ne Baccus forte revisat
Nominis & Salami munia prisca sui.

Spolia tua me spoliante^{ur}, officii officii.
Cur, formosa tuis detraxisti hæc symbola mammis?
O desiderii pignora grata mei!
Si favor sis cesset, nocet, atque injuria amanti est
Gratia, & accensas tingere dura faces.
Vulnera qua fecit clemens sanavit Achilles.
Es ~~mea~~ ^{mea} vita gravi durior sorte ~~scis~~ ^{scis} ~~me~~ ^{hi}.

De Rhodope factu.
Egregia Rhodope donis inflata figura est,
Illa salutantem torva valere jubet:
Præ foribus virides quoties suspendo coronas
Indignas tumido calcas amara pede.
O rugæ & senium cursu ad mea vota citato
Cumrite, difficilem flectite vos Rhodopen.

Mittit coronam Rhodoelea.
Flare novo textam mitto Rhodoelea coronam,
Hanc ipsi e pictis carpsimus areolis, ^{ipse meis}
Lilia mixta rosis ænemore hy. ^{pingit}
Narcissique suum flant violæque decus.
Hæc redimita comas elatos deprime festus
Nam tua cum venio gratia flore perit.
Se ab Hedylio abesse non posse licet juratum.

ad Venerem.
Hedylium, Cithæra, duas ego fallere noctes
jurai, at visum debes Diva, tibi,
cui mea perspecta impatientia: non ego noctem
Annubero aliam, vota que ventus Sabet.
Malim propter eam delinquere, quam tua jura
juranda observare præ pietate mori.

in Atsenia ~~quellam~~ Teagadam, ejus amore captus est
Cum illi Halosin ageret. ^{Arvensor}
Insidiar in equo misi struxit Atsenior; ardens

Troja data est, & ego flagrat & illa simul.
Vana decennialis jactetur fabula belli,

X Me, Trojam, & Troes perdidit una dies.

Amorem Heliodora se fugere require, quod ~~suus~~ dissuasor & sectator
idem ~~est~~ sit animus.

Heliodora tuos nisi meum dissuadet amores

Præscia venturi conscia præteriti:
Dissuadet, sed non fugere est; sibi nanque rebellis

X Dēcrepat & sequitur dā fugienda monet.

Gratia ^{de} in undecunque amabilem ^{liquidi} ^{Venerem} ^{erit} ^{ocellis,}
Lingua ^{facit} ^{charitas} ^{Venerem} ^{tra} ^{lumina} ^{flores}

Florida ^{frontes} ^{armant} ⁱⁿ ^{caut} ^{est} ^{insidiola} ^{manus}

Lumina ^{luminibus} ^{prudans} ^{cantibus} ^{aures,}
Omnigenis cingit saucia corda plagis.

X Ad Amicam quod eam omnis cultus deceat.

Ædificent tortor tibi tenuia retia cirros,

Oestro turrigerae ne capis instar Opis.

Fulva micent nullis obnupta corymbia peplis.

Mens nisi formosae flumine rapta coma est:
Candida promissor velent tibi flammae cineres

Annulus in palestris est nisi flamma comis.

Exultat in triplici triplex tibi Gratia cultu

Quae totidem in tali ventilat ore facer.

X Palestra fauies cultui, nihil obnoxia qui ab ea decus mutuatur.

Nec rosa concedit fertur, nec tu, dæa, peplis,

Nec tua luce nitido est reticuli igne minor.

Affurgent nivea baccata nonilia forma

Impexa superant aurea virgula coma,

Indica ma mutila perstrinxit luce Hyacinthus

illa tuis radiis assimilata perit.

Labraque Acidalii nisi sunt vice vorcida cesti,

Et quae divina cantica voce jacis:

Omnibus sis perco, ^{sotis} ^{delictor} ^{ocellis}

in quæsi^o ^{spes} ^{sedes} ^{figit} ^{amica} ^{suas}

co. quis tanta in sapientia
melior tempore age quae

Ἰνικία κρείσσωσα μακρόθεν
Μεγ' ὄσιο ναίοισι

Sit Phobus, in Auspicio

Τὸ λεγόμενον βιοτῆς:

Σὺ δὲ μοι προφρων σὺνοικιστῆ εἴη.
Εἰ γὰρ τις ἢ πλῆτε χάρις ἢ ἰσχυρῶν,
Τὰς ἰσοδαίμονος τ' ἀνδρῶν περὶ τὴν ἰσοδαίμν:

Αἰ γὰρι
gentis propri.

Βασιλῆϊδ' ἄλλοις ἢ πόθων
ὄσι κρείσσιος ἄφροδότης κέρουσι θηροδόμεν,
ἢ ἢ τίς ἄλλα θεοδὸν ἀνδρῶν τοιοῦ τέρψις,
ἢ ἢ ποῦν βαλνὸν πεφάνθη;
Μεγ' ὄσιο μακρόθεν Ἰνικία
Τέτληδε πάντ' ἢ λαμπρὴν χάριτων ἔαρ:
Σεῖδε ἢ χάρις ἔδειξ' ὄστυχῆ.

1 O Calitum antiquissima sanitas
Tecum superis ~~mentibus~~ ~~habentibus~~ ~~habentibus~~
Tunc ~~habentibus~~ ~~habentibus~~ ~~habentibus~~
Nata ~~habentibus~~ ~~habentibus~~ ~~habentibus~~
Comitendet aucter gloria dotibus

3 Sen quem sagittis fixent aureis
Certaus Cupido vulnere mutuo
Cassibus impediunt Amorom
Sen lapsa subsistit munera calitis
Vota quibuscum pabula vesimur
Cura, ceterati laboris
Deci nimur quibus atque iustus:
Tecum absoluta est, o Dea, faveritas
Tecum beata purpuream videt
Ver Gratiarum, te renota
Nullus est, bona Diva, felix.

2 Sen dulcis optatos penates
gratia pignoris coronet,
Profusa seu quae copia ditibus
Inauret undiq, seu venerabilis
Prætexta contingat, beati
Purpureave invidiosa Regni,

ΗΡΙΝΝΗΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΗΣ ΩΔΗ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

Χαίρε μοι Ρώμη θυγατὴρ Ἄρηος
Χρυσόμιτρας, δαίφρων ἄκασα
Σίμων ἢ νόστιμ' ἐπὶ γαίῃ ὄστυχοι

Nata Mavortis mihi Roma salve
Aurea belli redimita mitra
Celsica in terris habitare templa

Σὺ μοι κρείσσωσα δίδωκε μοῖρον
Κύβητ' ἰσχυρῆ βασιλῆιον ἀφῆς
ὄφρα χείρα κηθῶν κέρουσι χείρ' ἰσχυρῶν

Cella Majestas popajon triumphans
Quam colit nulli violanda, calmen
Imperii Regale dedere cui Pa-

Σὰ δὲ γὰρ ὄφρα χείρ' ἰσχυρῶν ἀκρόθων
Σὺ μοι γὰρ ἰσχυρῶν δίδωκε μοῖρον
Σὺ μοι γὰρ ἰσχυρῶν δίδωκε μοῖρον

Qua tuis stringis, iuga vincata frangis
Dorsa telluris, utriusque ponti
Dum triumphali Dea rapta caru

Πάντα ἢ ὄφρα χείρ' ἰσχυρῶν ἀκρόθων
καὶ μετὰ τὴν χάριτον βίον ὄστυχοι
σοι μόνῃ κληθῶν ἔρον ὄστυχοι

Saecla gubernas.
Cuncta cum laboris labefacta aetas
Hinc demens illic posuisse gaudens
Implet aeternum, tibi vela ventis

ἢ ἢ ὄφρα χείρ' ἰσχυρῶν ἀκρόθων
ἢ ἢ ὄφρα χείρ' ἰσχυρῶν ἀκρόθων
ἢ ἢ ὄφρα χείρ' ἰσχυρῶν ἀκρόθων

Sola, secunq, aedis
Fata belliq, genitrix juventa
Spicea in motu Casenis corolla
Micta virorum.

ἀνὸς ἰσχυρῶν triumphans
fratit. hor. quadr.

Tullii Laurea carmen in hortis in villa Cicaronis.
 Plinio laudatū. l. 31. In coarctio brevitas & rotunditas
 ἢς ἴσως ἢ ἀκαθμία κικέρωνο
 ἄλλο ἰδ' ὡς κικέρωνο ὑπερὰ πρὶ ἕδαλα πάντων
 ὄφθαλμοι τῶν τρωῶν εἰς ἡ ἰατρικῶν.

Ἀμφοῖσι
 Ἀμφοῖν κικέρωνο ὑπερὰ πρὶ ἕδα
 ἄλλο ἰδ' ὡς ὑπερὰ πρὶ ἕδαλα πρὸ φάσσι
 φάσα ὡς τρωῶν εἰς ἡ ἰατρικῶν πάντων
 φάσα τῶν τρωῶν εἰς ἡ ἰατρικῶν
 ὄφθαλμοι ὄφθαλμοι,
 εἰς πηγήν ἐν ἀκαθμία κικέρωνο
 Ἀμφοῖσι κικέρωνο ἕκτι ἴσως ἕδαλα βλάστα
 ὄφθαλμοι τρωῶν ἕκτι ἡ εἰς ἰατρικῶν
 Plin. l. 31. p. 200. εἰς ἡ ἰατρικῶν

Seneca d. igne & aqua creantur ex idem
 nunc ex illis mortalibus creantur celestia
 ne aqua differt terra ne ab igne, caere
 Jupiter ne & simulacra faciat
 Aristot. qui Aristot. hunc est ex simulacris
 Πότετε φίλ' ἔμοι ἔσθιμα λυπεῖ ἴσως πρὶ ἕδα
 ἄλλ' ὅσον σοι πηξείν τῶ ἔμοι ποῖτε λυπεῖ.

ex hortis Latino, dixi χαθίον
 ἑκτὸν περὶ τῆς βασιλείας
 Ἀλκυῶν, ἄλλο νηκερὶ ἔμοι χαθίον ἑσθίον
 Γερμανίης, ἡδὼ κύνειον ἑσθίον ἄλλο.
 εἰς φολλίδα
 Ἀρκήσις τι (α, Φολλιδ, φιλίμαλα ἡ δολφίνας)
 ἄ σου δέξασθαι δίδωσ, ἄ σου δίδωσθαι δέχαι.
 ἄ σου δέξασθαι δίδωσ, ἄ σου δίδωσθαι δέχαι.
 ἡ ἔμοι μοι ἐμον, ἡ ἔμοι μοι ἐμον.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ ex Latino. Cas. Scavenger.

Τίς μοι ἐν Ἀσσυρίοισιν ὄπλων ἄκρον ἡλιότροισ
πλήρη ἀπληρώτη ζύζαν ἔνυαλιν;
ἄρε κέρων, φαίνει δὲ γυνή, μόνον ἄρε ἢ μήτραν.
Στήθεσιν ἡρώου ἄροισα θυμον ἴδεν.
Ἐν μορφῇ φαίνεται γυνή μὴν ἀληθείῃ λήθει,
καὶ λήθει κυναῖρ εἶδον ἀληθείῃ ἔχει.

τάφῳ Νεαίρης. latin. F Sannazarii

Τίς φωνή; χαρίτων, πομπή ἢ τίς ἀμφί; Νεαίρης
ὄδμή τις; τίφρα κινναμον ἄψιν ἔρωσ
Τίς ἢ πυρή; βελών, κίτην τίς νήθη; παιδίω.
οἶα τις ἢ λήθα δακρυμένῃ; κύπρις.
Ὅτι λίθῳ ὀδύμωρ ἢ σήκασι προκρίτω
κόσμια σὺ κλέδεις πάντ' ὅσα ἄλλοις,
κάλλεα ἔχει.

Χαρικλῶ ἢ Πάλλας

Φεῖδε θία, ἢ ἔαν γλυκὺ θε σία γήδε ἴδουθε
Νυκὴ βαλεῖν, γνωθῆς φάρα βάλλε ἴμα.
Φεῖδε γυναι, μεγάλου γὰρ ἀμύψι καῖρ

ὄκμασι γὰρ δίοις ἀμματα πάντα θεῶν.

sub pictura ubi tres sunt res istas venandum viana lavante

~~Εἰς τὴν εἰκόνα ἐν τῇ ἑσπέρῃ δαδὸν ἔχον ἡρώου ἄροισα θυμον ἴδεν,
πύξ ἢ ἴδωρ, πάτις, ποκτίοις πρὶν ἀπ' εἰδούθῃ ἡρώ,
ὄμηθ' ἀκό. ἴστωρ νῦν πρὶν οὐράκιον
οὔτε διαδρόσον τέλην, ἴδε, φουροσ ἴδωρ, ἢ
οὔτ' ἄλλοις σέπει φάρα, κεν ὄλω, χροῖας, ὄδι
ἄπειρος ἀσπασίη προσηδία, κη ὄρα κοίτηα
Εἰκόνας ἑσπέρῃ ἢ δέσπυρ ἀσπασίη.~~

T. V. G.

ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΗΑΙ

Aeditus

Gelli. p. 562. quid faculam &c.

Τι την δαδα φέρεις φιλίρωσ της ο κρείω ημίν
 κείνην υτ' ανέμν δαμάσι βήν υτε κείνη
 ούτ' υδατθ σβήσθ σήρσις οορανήν.
 Ανι πυρθ τύτθ κυρθθ δ', εμύ κυρθθ αυλή

αυθ κείωσ εσ αρκαλι

In Conna, quia dea camel extat apud Graecos

Ful. Caesar. Scaligeri.

p. 350. poem. Quae iuga surripuit &c.

Ον δαμθθ παρνασθ υωίω τε η αρφι κελώνθ
 Ου ου μεθ εσ πληκτησ φοίβε σήρσ κείωσ
 Μελπομένησ τροφίμοσ κώννοσ εσ κελποισι, Κορίνη
 Τω κλίρα η υ μιλθ κρηψον εδωκ μοη.
 Αυθ μιν μεθ υτθ ετ', αλλ' εμ μοι κείωσ
 Πινδαρθ ην κρη μιν μία διασ εζω.

ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΔΕΙ ΣΠΕΙΡΕΜΝ ΑΛΛΑ ΜΗ ΟΛΩ
 ΤΩ ΘΥΛΑΚΩ

Petronii Afranii. militis in Galea.

Εν κρησθ δεσθαι τω παιδοτροφούσ κελταί
 Αρκα, κυρθι κλειοκ η υ παρσοιθ φείσθ

εσ ζυραφιασ εσ η κρησθ δεσθαι παρ κρησθ αυθκησ.

Parnen
 distenta
 tia
 Pleh. artz
 amne liqui
 dioren
 feut

Ομηθ αφ' ων εδο τών κελιν υρανον υδωσ
 ουτε διασ εσ τερον τελησ, ιδε φούσθ υδωσ
 και πρυστασ, σι σι δασ εα κελωσ κελωσ
 Ζοβ νεον κρησθ αδαμασσι προμηθεα, κρησθ ποη
 εσ κρησθ κρησθ κρησθ κρησθ κρησθ

Marbæ Barbarini. poem. p. 206. largior.

Εἰς ποταμὸν

Δυσδαί' ὄμμασ' ἔσ' ἰσχυρὰ τεύχε' ἔμ' ἔδωκεν
ἦτορ' ὕδαρ' ἔφ' ἔδωκεν, ἔφ' ἔδωκεν ὕδαρ'.

Δυσ ἀνδρῶν δὲ, ἀγαμοὶσ' ἰσχυροῖσ'
Δυσδαίμων ἀγαμοῖσ' ἰσχυροῖσ' ἔδωκεν
Τῶσ' ἂν δαυροῖσ' ἔφ' ἔδωκεν τῶσ' δὲ ποταμῶσ' ἔδωκεν

Casimiri barbarini. p. 206. Asilatio danar.

quædam sunt pica, quæ signari.

εἰς ποταμὸν θεοδώροσ' ἔδωκεν

ejusdem. 189. Exhibat in medio

ὄμμασ' ἔσ' ἰσχυρὰ τεύχε' ἔμ' ἔδωκεν
ἦτορ' ὕδαρ' ἔφ' ἔδωκεν, ἔφ' ἔδωκεν ὕδαρ'.

Actii Simoni Samaritani. de vesbia.

Ἐνδε πῦρ δὲ πῦρ ἀνδ' ἰσχυροῖσ' ἔδωκεν
ἄγωνα, πικροῖσ' δ' ἔκ' πικρῶσ' ἔδωκεν ὕδαρ'.

sed de ligni in sylva fore videtur
in Antipatergii super sedulo

ημιερα ευσμαλα.

εις ηρωα παλκεϊον εν δελφω ιδυτων
βρυξελ. εν παραδεισ

εις αυθιμιςτω γαυουδεντα.

Ως δηαρποφορεϊ μυστω γλυκιδαχρον ερωτα.
πληαν ε σε βιλη φλη δαρ φλεγε δειτα
σ' ιδιη.

εις ηρω ενδρα φωνον εκτι.

εικονα

εις καρδην αδαμαντην περφοριαν
ηλιθαβιδη ανικωη παρα μαριης ενδρα φως.

ει ηρωτην βασιλιαν.

Ως ροδον εν ηρωτην, εως αδαμας εν περφοριαν
εν βορειο μαριης εν κυροσπρα κηλυεις.
εν ολλανδριας ηρωτην. 10.

αδδαμας] si quid in regionibus septentrionalibus ex
cellit ob raritate aethera adamas in rupa, sicut
autem regionibus ut italia gallia ob frequentia est
ut aurum inter metalla. ut se sabet adamas ad aurum
si & excellentes in septentrione tantum ad eos
qui excellunt, ubi hoc autem, ad raris precia entibus
και φως κομμοριων, πολλων διαση, στο φημη ενδρα φως.
Ως ηρωτην περφοριαν εν ολλανδριας.

Syos Hispanicum, togster Germanicum,
 ad. N. Suez. Box Cornium. ποδο, αφ' ελλ
 Υπαρινη υων παρινη Γαλλικον λεγει υιος
 Γερμανη τ' ανδρων πληθος αφ' ων,
 θυρακτηρ.

ad Gallam.

Nostra vitro fragili cum constant corpora, galla,

Quid poterit fesso vilius esse vitro.

~~Αλλ' ουδ' ανδρα~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~
 Επει ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~

μηταυ ποστ, θων ει ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~

Δατα η υταμνη προτ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~ ~~αυτων~~
 ατ ουδεις φιλε παι, ει η' ει δε φησιν ανιματε
 Συ κωμωδουσαι πριν δακρυοισιν εμοις.
 εις Κερδαυλην.

Non visus quod sum ^{in gggum} Plato me mequo esse potitur
 sed quod sum visus, tradidit Archilochus.
 εις Γραυρον.

εις Ροσικονδην Αλβοινα συναιχθ

εἰς ὃν τέλεισαν δια τέλειμαθ.

Ἄρτεμις Ελληδικατε Περσεφοντια τέλειση
Εὐροχθ εἰς εἰν οἱ πάντα τριμορφε
δεα.

In Calo Luina in ternis Diana in apud interos Proseph.
Sine. hor. Diva triformis
extat simile pluribus verbis apud Martial. sed ille duo
tantu attributa Diana addidit, nor ut triformis dea
Persephonen adjungimus extat in grecis Epigr.
aliter nor ilitsyam obitetricata sui, sed martem.
&c.

εἰς τὴν Ἀλοχθὲν ἢ Ζυνάειν.

Μήτηρ πατρὸς Διὸς ἢ πατὴρ οὐρανὸς
Ζυγάτης

Νοσφί πατρὸς Διὸς, μητρός ἄνδρῶν
δεα.

ἢ Διὸς ἢ Φοῖβος ἢ Ἄρτωπαρτην.
ἢ Διὸς ἢ Φοῖβος ἢ Ἄρτωπαρτην.

Τεῖς μαχας ἄλλοις ῥῶς, φως ὅτι ὁ Ζεὺς ὀνειδίζον.

Ὅσον μάτην νίπτει δέμας ἰνδριγρὸν ὀδύνην
εἰς Φιλιππο Βαπτισμὸν.

Τὴν ὀδοφρεθὴν ψυχῆς κύβητα καὶ διὰ τῆς
In italica

In se habet innumeras marmor inde, Hilli, figurat.
In te quod metuum quid sperem, Diva, loquitur,
Arte rudi nisi tacta, affabra forma tua
Nec tu fatalis nec amovuit illo, sed abna ex te
Pro # vita exitium non nisi lera trahit.

In se habet innumeras marmor inde, Hilli, figurat.
In te quod metuum quid sperem, Diva, loquitur,
Arte rudi nisi tacta, affabra forma tua
Nec tu fatalis nec amovuit illo, sed abna ex te
Pro # vita exitium non nisi lera trahit.

Excerpta quaedam ex Amoris
Theodori Westemanni.

Amore non Cupidine.

Ad Maturinam Almam Anselmiam Anglosaxonem.

I

Non tua me facies pulchris nihil invida formis
Non genus aut fluxae me remorantur opes,
Me transit aureola virtus tua, Diva, catena,
Aure triumphata dem tua dicta tibi.
Sic meus est amor effigies caelestis amoris,
Ille, propinquiora, vult typus esse mei.
O amo te nimium quam ut te cupiam, neque dignor
Me, nisi virtutis cognitione tua
Sed ne te me si cogant fata patiri,
Votorum constans sic mihi limes erit;
Metas ne nobis sint gaudia, sed tibi soli,
Sors tua laetitiae sit duplicata mea,
Sola nisi sit te solam gaudere voluptas,
Et super adjicerent sane mea vota tibi.

II

ad eandem.

Fons ubi rideatur gemmantia lumina florum
Illacrymat tecum cum spatiare, Dea,
Virginis liquidas liquor attingit in auras, emicat altus
Niliaca Psiales ut petit astra latex,
Nec subjecta tenent lassam labra narmorea undam,
Sed salit auritis mira et Eleusis aquis;
Et flos purpureum duplicat rosa victa ruborem,
Et pallore alio lilia odore padet.
Ni tibi divinos animaret spiritus artus
Laus tua victorum victa pudore foret.

Suspirat navigare ex ~~Asala~~ Sicilia
ad Andronicam, Arcadia ^{parusan}
in fragmento Psilote.

Hei mihi! ^{nulla} ~~quarta~~ novae mihi lux ressecabit amoris?

Tollitur ad nostras ancora nulla, preces:
Fœcundant animas venientia linteæ plene,

Vincta sinistrorsum sed mihi nulla ratio,
Ad scopulos liquidis sic ^{plorato} lympha cæcinnis,

Per lacrymas video ^{argy} catbasa leta meas.

Sit mihi, Dædalea aut Pegasea remige pennæ

Abscondam aëria porci caput Malææ:

Trajiciare tua facilis me, Cypria pennæ concussæ

Fertur olivinis hæc via trita jugis:

Impositum ve tuis rapiar Amor igneæ pennæ.

Ne treme, sum totus nil nisi flamma levis:

Aut vos, o celeres animi, mea scæsa, sagittæ

Sistite sperato pectora nostra scopo,

Sive refracta scopum mihi sistite: sed puto vobis

Fert onus & spatium & ventus. Quidam moram;

Ab fugitis sine me! fugiam quæso sine vobis,

Vos vesò dum vel equo vel vesor ipse rate:

Hæc! suspinitibus Libr est contrarius istis

Lacibus illident vota recessa petris.

Fam nunc pendentis specula de fragmine præcep

Me credam Apseï fluctibus undisoni;

Sic faveat mihi, Doris amara, ut ille Arctuse

Semideæ amplexu reddar ego Andronica.

Non Phæëtontæis affecto sidera frenis

Non Thesæa mihi per Stygia certa via est:

Arva peto ignivomis quæ lustrat fortibus Lætina,

Triquetra quæ medias litera signat aquas:

Hic Cynosura mihi post mille pericula surget,

Andronica sic mi tu es noctu ostura dies,

Hic Adamas sic capta mei magnetis, iterque

supersum sic fato sit lacrymisque tuis;

Gagateæ hic me & succinea & magnetica stringat,

Absent quæ gelida & ferrea corda trahis.

In nummo aureo in quo Minus & Seniramis
Caesari oratorum a Rege Boemia

Εὐχουσα κεφαλῆ κεφαλῆ χροστία χροστία
Εἶπε, Μοναρχοῦ τῆν παρὰ βασιλεῖαν
Τὸς οὐ ὠχρὸν τρισὶν ὄδονα χάραγμα καλοῦν
~ Τ' ἄλλα δὲ πάντ' εἶδον ἴων τρέπερ εἰς
Εὐ πρώτης χροστον κλίμα ἐξάτη βασιλείῃ
πέμπες, ὅφ' ἡ χροστον τ' ἔμπαλιν
ἴων χάρα εἶδον ἔχει
daba raptim. 9. Februar. 1652.

Ne flabra deparcam dabit adi luminis imber,
Nef Ioni ne sit crimen uterque manū.

addo ad fabula de Heliodo lacrymis & adamantis
Hesyll. stat. p. 373. ἴα δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλ
μῶν εἶδον εἰς δάκρυα δάκρυα. ἴα δὲ δάκρυα
τῶν ὀφθαλμῶν εἰς δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν
ἴα. εἰ δ' ἴδον ὄφθαλμοι καὶ ὄφθαλμοι, καὶ οὐκ ἔστι
ἴα δὲ δάκρυα ἴα.
pictura ocheris tatiur appellat οὐκ ὄφθαλμοι
Hesyll. saepe in chryseis. stat. facundia in pectus
φωρεῖ. εἶπε. i.e. citata prominente
ventre. &c.
ἀπὸ φάκων ἀντιπρὸς ὀφθαλμοῦ, τὰτ. ἡ πρὸς τὴν θύραν
ὀφθαλμοῦ δάκρυα, ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ πέπλο.
tae Cepa. Sac adamantē via meā nautica pyxis
Suspendat, fato statq lacrymisque suis.

statius quoque. videt an selante ruino flumine Myrtae

cachinnis catullus. plangere cachinni. καὶ τῶν
Hesyll. pronets. τὸν δὲ τὸ κεφάλαιον ἀντιπρὸς
δὲ δάκρυα. nos in versione Graeci epigrammatici.
Neptunus Dryades videre & plangere Myrtae. Auduit de
Caesimur. sabbie nebom coma videt nobilium flentibus annuum.

superba cadat sed te non spectat spectat te in me Dea
corpore atque animi digna ^{Flammis & lacrimis} ^{causa nescit} ^{quod sis}
Quae cum ^{gagati} ^{quis} ^{flamma} ^{sufficit unda} ^{vid. Petrar}
ut palleat ad te frigida corda rapit. ^{esa.}

Non te in me cernere cernit te in me Dea
Scote in me Saut.

Qui te amat is se odit, ^{adamanti} ^{Adaman}
^{finis, qui non}
^{ferit ad amante}

Qui non sic cudit frigida flamma
Suis nigri ^{jeur.}

Infandum quale & te ^{pulenti} ^{innare} ^{tuentis}
^{quam} ^{tunc tu}

o flogis & Cione ^{Fleis} ^{speciem} ^{risus} ^{uocatur} ^{orbis} ^{Sabet}
^{luc} ^{luminis} ^{orbis}

Orcula qua indultisti quintu mihi nectar ^{non}

Dando resumebar accipiendo dabam ^{Anonij}

Et mea cum repeto, tua vel tibi reddere

Nilque petendo peto, ^{conor} ^{dar} ^{mihi}
^{dando} ^{nil}

Haec quoque faminei. &c

extat tale aliquid apud Latini. sed ego

sic coecepit undique Graecia

Αργεος, Λακων, Πυλαιο, Περικαλα, &c

Δολιχον

Α ου δε γοα διδεν & ου

in facie pueri ira dū nubis didēca dextur.

in Procne ira contundit anoni

Dangant ^{Muta} ^{sonor} ^{facilis} ^{dixit} ^{ut} ^{acta} ^{sonis}
^{textis} ^{piacit} ^{piacit} ^{dixit}

Innupta nupta Cardantis vel Rosinansam ^{onap}
in uestu incestu captas impietate piat.

non plus lacrimis. non de filio in formi est. deponere flore herva lo
Cui si filio in formi est. deponere flore herva lo
Cui si filio in formi est. deponere flore herva lo
Cui si filio in formi est. deponere flore herva lo

Lauda faciem suam in carnis succule iuuventi, faciatque sui serui fit specula impelli

Hic Pyrrhae torreas ad amorem & Trains ignis
 Luada ut eternis aqua conglaciata prius
 Cuncta recessu sceleris igne ferit
 Hic duplices pugnas confudit illas & filia
 Hic estas riget sic unit Amoris Siems
 Iris Amoris in sinu plorantis visibus Etbra
 Haec mera crystallo feruida ducit amans,
 Qua nec teneti nitiat commissa pudorem
 Nec patitur vitium lympha pudica nepi.
 Estivam in gemmis glaciem sic Massica frangunt,
 Tallibus in nimbis fulmina clausa tonitru:
 Nube supercili plerumq; lacrymatur ibi ignis
 Aurea nec vitae spes ubi fila mea:
 Ignea Siems in iis tranquillo mista sereno
 Naufragis clarum suadet amare mare;
 Max flammas & aquis pereat ut Phaeton scaturque
 Me lacrymarum aequor me lavit Endarus; ne dum
 Hicque deo Soles, terresti lumina Cali,
 Meque nisi reddunt, neque nisi rapiant,
 Cupidinibus specula altis effusa spei
 Respondere poli digna vagis oculis: id
 Ni qumot certam, ut nectis miror ardeo Pentseus, & licet sine potest
 Si cernat, formosa Egide fio silex Geryone
 Haec quoque faminei tua splendida pignora mundi
 Et durum & pugnas nuta loquuntur idem
 Serica perspicua nudant te flammata veste,
 Textilis sac media rox tibi grata die,
 Qua nisi ceu velo, sol es spectanda Timantis.
 Purpurea, qua nisi praestat sonor,
 Luna velut solem subducit nocte diurna
 ut nocturna rapit sidera firmis dies
 Pungit acus tibi comator sine lege capillos,
 Sic apibus stimulis multaque sira solis
 Quotque anellorum fulgent coma fluctuat unis
 Tot laquei & miseris tenta nisi
 Hic faciem Bacchi tua splendida fert Ametsytus
 Permisso, tetan dua libit ora vitio
 Aurea que papaver terabravit inauris electos
 Grana gerit nostri symbola servitii
 Qua quondam ut flevit nocentem in lympha plorant
 Lilia Adonao tincta cruce robor
 Dina genellipera clausit Cytsercia concha,
 Mutius ut fieret splendida vacca soror,
 Oceani genio gredens cultissima parte
 Sanguinis & lacrymae fertibus aucta mea.
 Potat tibi Tyris ametsytina lymmata fuvis;
 Ebriotas ut te sobria virgo, decet!
 Letificas Myrrae lacrymas, & data remittis,
 Balsamaque Eoi volvere fleta libri
 Aurora lacrymis ridet tibi candida colla,
 Luctibus feliadum brassia leta nitent;
 Sic hinc lacrymae, lacrymae est tibi risus amantis,
 Seritium tua sic libera vincula nisi
 B. psencia suie

Navissimi mihi fut alas
 referentia fontes
 Non nisi servitii sed spe
 cula imperii. Quic tua
 me viva mentibus pupula
 gemma Sed tu corae
 scripta ad amantem
 ut per seer crystallo
 a. Per fignere tutus sanior
 a. nimio quippe deo minus
 ut galca par aut sau
 2. dex in facit
 temeraria noctua
 Lenda nova qu
 Lenda vira
 aut a. ne spargat oculis
 totius generis pupularum
 X. pa. sic festivo paxi te lumine
 cali, ut Pygmalion ad te
 Promethaeusque legor.
 2
 Et nolles latius iacio
 de matrone dno
 Unur ego & in Arden
 verbor & in Cyangh
 Quam beos solliciti turbant
 mea lumina flotes
 Nam reddita ne per forma luc
 tibi superba cadat
 B. amua ad istas
 turrita orymbia
 viba, Arca anthe
 mitra pendent nostra
 tropala tui
 B. amua in iusta per
 luerit tua iugara nocte
 tota ille tenor.
 praputibus natatia
 mea frigidavisera pau
 inglumis tatarum mox
 gut ignis meo per igni
 misero foci & praedidit
 Amori. Dissimili simili
 tu tibi Diva modo.
 a. stinans
 a. duntaxat sed amo patiorque
 O si sic patiar tuque ut
 amans ayas

Ex auro misit Trolojae Erps, lesque monili, Sejani d'auris ara
 Pungendo pingit, sarando vulnerat, aufert ^{lurinstax ego}
 Dando, aperit claudens Dardala vestra manus, ^{in Pergone}
 His utriam pugnis tibi concordaret & esset ^{castra misit fu se}
 Pollas Sarta tua mentis ut arma manus ^{Polimada impudat pium}
 Convenit inque tua cithara concordia discors ^{ut misit Dictatoris fia}
 Dum neris aures vinctaque corda trasis; ^{rer & spicula, sola}
 Haec Venereis psalteria est cithara, arcus pectus Amoris,
 Voxque sagitta, fides vincta, Diana carit, serper, soquel licet
 Dum pigra strenuitas mea sita insitia quant ^{taveat lyra notis}
 Plura sit innumeris copia inops numeris. ^{canore, Nostra}
 Te querens peream nisi te reperire perire est ^{ita tua vivit}
 si tecum vivam vel sine te, nonat te vivit ^{anore fides, Hermsi}
 triter assidens fuerim certaminis hujus ^{vocali quod nota vocatur, ma}
 Dissidium concors dum potiar patiar, ^{gine e corda: intacta}
 sic moriens vivam, dum vita invita manebit ^{assertit, dis misit tacta}
 Dulcis amaronis ebria nostra sitit. ^{crepat.}
 Forsitan adducet diducta faventius artium, ^{dissipata tacta nisi es}
 E cancro Gemini e Virgine Libra misit, ^{ne angit sine tactu, in}
 si media insani maneat te stella Leonis, ^{potaque metra sis abien}
 Aurea ne in cali templa cithara trasat, ^{Maasit Hercules ludicra}
 in medio celerata die, nisi vespere surgat ^{lotis acup}
 sub calido rigeat bruna Leone misit: ^{vestiturque nigonis uto}
 Pro Salamo tumulus geniali, pro face lecti ^{Ut Phenix, vitam}
 Fax properet leti fata nefanda nisi: ^{funer inane fere}
 Capta in me capiat, depurpant alba, crematum mane ^{Sydus & oceanus laetare}
 Urat, perstringat saucia, fructa necet: ^{in flebile mersum}
 Sed tuar Auctumnus viveat maye Vere aliarum quitur defanito ^{Lustrabit flammam}
 Estate alterius plus tua flagret. ^{ita nyoni novo}
 Matutina sacro nure ardent stella pudore ^{Novum non viva &}
 Fronte alia atque alia mente sit, oro, Venus: ^{erat mortua ut}
 in me, falsus Amor, disperdat spicula mortis
 Impedabilibus mors medicina malis;

Post multas siemes mors te urat arundine Amoris,
 Cum viola violata & rosa rosa jacent. 135
 ut trahit intacta ^{petra} maie ciansia me ^{trahit}
 ut natat ^{Novella &} ^{Dea tangit} ^{candida} ^{si ven} 270.
 Saxe animas animas occidit
 Femineis rumpens baxbita nupta modis
 naveni nat cula pleutra.
 Mortales jacet praetempore in astra sagittas
 Sper mea ^{acc} vigili somnia rumpet Amor ^{mittet} ^{suppedit}

Lusi Harlemi. Augusti. 1691. ad fallendas curas dissimulat ¹¹⁰
 amans sine amore, ois negotio ^{reip} ^{redigunt} ^{reos} ^{MVCB.}
 unacrjaliani.

fugit & sequitur [sc.] currit enim in circulum.
Decedens properat]

loquitur tacens] refero ad formam que oritur [ca. dicitur] dicitur [scopsi]
sic Plaut. mulier formosa tacens loquitur, potest & ad natur
amantium referri & loquatur oculos.

Anguis & in digito [qualem] Aratus forma serpentis eandem ore
vorans ~~h~~ eternitatis indicium fuit [Egyptis, vid. Claudias,
aptas] & [sc.] & [sc.] & [sc.]

materia & formalis] in quo ars cum gemitu & auro certat.
presens principii] ad tempus refer quod nil nisi praesentia est.

Soc enim signat anguis ^{lucet. nec enim mortalia saecula}
^{aurae de caelo demisit tunc in arva.}

Arx victrix] auream [lucet] & purpuream materiam artificis operans
catena trahat] catena qua iupiter omnia creata subdit, in consilio
enim Deorum miratur se aurea catena demissa omnia subducentum
apud Homer. ^{scipiv. Agostiv. el. d'apostiv. n'p. p'.} [Artes
omnibus] Lucianus cum iridet obijitque ^{et} quod ipse a terris:
simo filo parcatum penderet, contra fatum enim nil poterat.

Frustra alia atque aliavente] amov ad amorem proclivi facie de
formi, cum se in speculo qualis erat videre nequit qualis est non vult
Hor. ^{quod} Dices seu quoties te in speculo videtur alteram

Qua nec est sodie cur eadem non puero fuit?
Aut cur sis animis incolonus non videntur gerat?

Ter. Haec. Etenim miseram cur non aut ipsa mihi
Etat & forma est, aut tibi sac sententia.

Auson. Nunc piget & quereris quod non aut ipsa voluntas
Tunc fuit: aut non est nunc ea forma tibi.

vid. platon. & Xenopsont. inducunt Socratem de amore, qui
item Cyrum qui de voluntario amantium exitio disserit &c.
ipse Socrates fubetur se nunquam ab amore vacuum, & in
Charmida oculis ^{epi. Xenov. et. dicitur} aliquid inesse ait
quod cum in laus faciat, ut scilicet Atsenicifer suos per
sunt amore ad amorem longe alium perduceret, virtutis scilicet
cet quem Staterota appellabant, est enim gradus per quem
ad divina amorem ascendimus cuius & typus est.

&c. Item Graeci Anoris simulacra in Gynaecis dedicant.
Cic. magnam & audax facinus quia beatissimam
Anoris simulacra in trad. dedicati &c.

ποικιλισμὸς τῶν ἐπιπέδων ἐστὶν ἡ ἀνάγκη

Cic. apud Lactant. l. i. c. 10. vid. & ea de re Epigr. l. 10.

in Antholog. Lucian. in Cronio Demosthenis sunt Anore
Xenonis ^{scipiv. et. dicitur} appellat. vid. Corneli. Traumatici
sunt templum venerit Xenon & π' α' d' i' p' u' b' &c.

pigra strenuitas] magno enim impetu sic hic magnas
lugar agere videntur. atrox quoque ab aliquo glacie sale
definitur otio som negotiū ^{pocula ex artificiali glacie sale}
_{nitro. Dardajur. Argem.}

estivan in gennir glaciē] principū sic luxur in gennir
igitur. Martial. Cū genna bibitur vincuntur nectare
gemm

Cic in Verrem. orat. 4. erat etiam vas vitianum ex
una genna praegrandi, trulla excavata cū ~~manubrio~~
manubrio aureo. At Senae, quoque ~~vafa~~ pocula
Ametystica memorat, ex quibus praeliba

glaciē] ^{vant ad evanescendā ebrietatem, plur. quod}
_{vid. Senec. Natural. quaestion. l. 4. c. 13. Plin. ^{Gelliam.}}
purpurea manu quod tetigere nubes] i. e. pulcra
^{qui in tam undagi epistolo mihi praecaverunt videntur in axagora}
stor. purpureis ales olonibus. purpurea sub ^{centi.}

nive terra, latet Albinovarus ad Liviam.
virg. Luchen iuventae purpureum. vid. ibi Gennirum. sic aurea
nube superciliū] Sop Socl. in Chor. ^{harmoca} ^{a qualitate} ^{Sic ad essentia} ^{tota}

ἄκρωτον ἰσχυρὸν ἀμαρτωλῶν ἐξ ὧ ἀμύμονα
τετραπύρα δυνάμει παρτιαν.

penetralibus excubat imis] Sop Socl. Chor. ἔρωτ
ἀριχάτε μίχρον, ἔρωτ ὅς ἐρ ἀλίμμοι
τείπτετ, ὅς ἐρ μάλα γαῖς παρτιαν
τεχνιδὸ ἀνυχοδύετ. ex eo Hor at.

pulcra excubat in gennir

pulcra Gorgone fio silex] reperio hoc apud Lucii
an in imagine Pantysca. ἀλλ' ἡ βινύλον ἡ
ἔπαχτο ὅτι τῆς τῆς ἰδόντες, ὅσον ἐν
ἰσχυρὸν ἔπαχτο, ὃ πολυεστετε, παρτιαν
τινὲς γυνάχα ἰδων, ἀυλὸ γὰρ ἡμῶν δὲ
ἐκείνῳ μίχρον δὲ γλῆθ' ὅς ἀνδρῶν
ὅς γε γυνάχα πεπηγῶς. σκοτὸ δαῦματος
& alibi. ἄλλ' εἶπε μοι ἡ γλῆθ' ὅς ἀνδρῶν
ἡμῶν ἐστ. quod nisi por + se obtulit.

Astra velut tacito] quod tacendo dicit Pitsigoras
 qui omnia ad numeros & Harmoniam referebat. Sic
 & Plato singulis orbibus Sirenes insidere ait
 quamvis Sine concertu ob eorū ordinem solo animo
 concipere possimus. Cicero Scipionem in via
 lactea constitutu sac audite induit. Sane simili
 tudinē e & Citsara delunta ad differentias
 nationū traduxit vitruvius. quē vide.
 Plin. l. 2. 22. videt Aristot. & conuincenz
 ses Ptilopsysi, in sacris quoque Supur rei ver
 tigia extant. Job. 38. cū canerent inter se
 stella natutina. & infra ut est in versi
 one Latina. quis enarrabit calorū rationes
 quis dormi & concertu caliguis dormire fa
 ciet? Quippe nec artingent modalantur suuūq; orbēs,
 sirenecque iubent astra tacere suas. Douz. fil.
 Jul. Cas. Scaliger.

Euripid. p. 307.
 ἀποφροσύνην
 κληρονομίαν ὀφείων
 δεῖ δὲ λαμπροτάτην
 βασιλοῦτος ἀβασίαν ἀνδρῶν
 ἀνδρῶν ποδ' ἔχουσιν
 ἀνδρῶν περιπέτρων
 λήγουσιν ἄλλοι
 λανδαν ἔφοριας φουλδίας
 ὀφείων ἄλλοι

Quinetiam tacitip latentia si
 vera celo Ne sonus adi
 mant ire iubentur equis
 alius, stelle ad
 solem conticescunt.
 Scalig. exulavit ad extim
 templa diffusa mundi Acco
 pturque sono peam tinnulis
 que choros, auditur nunc
 huius quicquid sic rude
 fertur. abili. qua
 certa vertere conticescet
 volumina gunt.

poeta quoque sapissime stellarū choros referunt.
 sed ~~Sac~~ contemplatio sac subtilis, iucunda magis
 est quam necessaria poetica quā Ptilopsysica.
 tacito] licet aeternus sit ascium sonus, ut ait
 Senius, tamen a nobis non exauditur.
 non inepte aliquis Sine rei poësia legitimā affinita
 vit, qua cum omnes materias dulcedine mira
 inventionū similitudinū & Harmoniarū concordiat
 tamen a plerisque non auditur nec intelligitur.
 Exul at Harmonia & sacris concentibus otio
 Rustica prolucet nūquid nisi per miltuniolet. Cas. Scali. 138

Musica autem & Harmonia respondet sicut est globus & motibus
 eorum intelligentis & effectis. in quibus oculi & aures in contentu veniunt, sicut in interius.
 Torquatus. Talis. o. p. 1. 1. Masu nel celo intra beatissosi Hai di stelle immortali aurea corona
 Non circordi la fronte in Helicon
 Quaeque altissima cingunt Zona. Varro.

esse ait ad divinitatem ascendendi $\chi\rho\upsilon\sigma\iota\alpha\varsigma\ \sigma\tau\epsilon\rho\iota\alpha\varsigma$
 $\epsilon\delta\epsilon\gamma\epsilon\iota$. isocrates cu[m] pariter $\kappa\upsilon\lambda\lambda\epsilon\sigma\tau\alpha$ appellat &
 Lucianus.
 quamvis autem fati[m] roboris vini & arietis Syrti
 $\epsilon\sigma\tau\iota\ \pi\alpha\sigma\theta\eta\sigma$ tantu[m] a colore nata sit, adamantis
 & Sircini sanguinis & Magnetis experientia refu-
 tata esse, Sympsonia quoque aeternu[m] invideri
 tamen quia ad institutu[m] nostru[m] faciunt usurpamus
 more poetico, qui solen in oceano Aridentem faci-
 unt iuxta $\Sigma\upsilon\mu\pi\sigma\theta\iota\sigma\ \pi\upsilon\sigma\theta\epsilon\tau\alpha\ \mu\upsilon\delta\epsilon\sigma\sigma\alpha\ \&$
 Stellar vesperi narci imo ipse Solon de Tyran-
 nide $\mu\iota\sigma\theta\eta\sigma\tau\alpha\tau\iota$, secundu[m] fallibilitate[m] sensu[m] ex-
 ternu[m] ait. $\beta\theta\sigma\sigma\iota\gamma\ \delta\prime\ \epsilon\sigma\tau\ \lambda\alpha\mu\pi\epsilon\tau\eta\varsigma\ \mu\upsilon\sigma\theta\epsilon\tau\alpha\ \&$
 $\delta\epsilon\sigma\sigma\theta\eta\tau\eta\varsigma$
 Luna quoque comitata cu[m] semper plena sit, & sole celi-
 pli obscurari ob respectu[m] nostri, tu[m] etiam sectis
 Philosophoru[m] pro reru[m] qualitate utuntur.
 vide qua[m] notat Servius ad illud Virg. Stat sua cuique
 dies.

Gracia cor] vid. Dioscorid.

impietate pia] $\theta\sigma\iota\ \delta\epsilon\zeta\upsilon\mu\alpha\sigma\omega$ ita sibi plausit Ovid
 ut in transformationibus quatuor p[er]fuerit.
 visa p[er] maget] $\theta\epsilon\iota\varsigma\ \pi\lambda\alpha\iota\sigma\theta\iota\sigma\ \delta\prime\ \delta\alpha\mu\alpha\varsigma$, $\theta\epsilon\iota\varsigma$
 $\sigma\kappa\alpha\sigma\iota\lambda\alpha\sigma\iota\ \mu\alpha\gamma\eta\tau\eta\varsigma$ dixit patrum aliquis.

$\chi\lambda\alpha\ \theta\phi\iota\alpha\ \kappa\alpha\theta\epsilon\delta\epsilon\sigma\varsigma$ | $\mu\eta\tau\eta\varsigma\ \epsilon\sigma\tau\ \epsilon\upsilon\sigma\theta\iota\sigma\ \&$
 $\pi\epsilon\mu\pi\epsilon\iota\upsilon\ \epsilon\sigma\omega\lambda\alpha\varsigma$ | $\sigma\theta\epsilon\tau\ \&\ \delta\epsilon\iota\sigma\ \chi\iota\sigma\ \mu\alpha\tau\iota\varsigma$
 $\pi\alpha\sigma\theta\eta\sigma\ \epsilon\sigma\theta\eta\varsigma\ \sigma\omega\epsilon\pi\tau\epsilon\sigma\varsigma$ | $\psi\omega\delta\eta\tau\eta\varsigma$.
 Euripid. p. 307. vid. platon. de amore.
 statua[m] amoru[m] quoque in Academia depicta[m]
 ait Cic. & illud epigramma.

$\pi\alpha\sigma\theta\eta\sigma\ \mu\eta\tau\eta\varsigma\ \epsilon\sigma\tau\ \epsilon\upsilon\sigma\theta\iota\sigma\ \&$
 $\theta\epsilon\iota\varsigma\ \theta\epsilon\iota\varsigma\ \delta\prime\ \epsilon\sigma\tau\ \epsilon\upsilon\sigma\theta\iota\sigma\ \&$
 $\sigma\theta\epsilon\tau\ \delta\prime\ \epsilon\sigma\tau\ \epsilon\upsilon\sigma\theta\iota\sigma\ \&$
 $\sigma\theta\epsilon\tau\ \delta\prime\ \epsilon\sigma\tau\ \epsilon\upsilon\sigma\theta\iota\sigma\ \&$
 vid. qua[m] de Indis 4 notat Servius ad epigramma.

Si sua perdispendia ves. vid. de Soc. $\sigma\upsilon\upsilon\mu\iota\sigma\omega$
Senec. controvers. ubi aliqui Soc. videtur minuendo
Corpus alubat ad prosa transultrat.

innumeris numeris] fracta in epitaphio planti Soc. Tarradus accipit
pro prosa & legata, Vossius pro numeris dissolutis, significat enim
numera infinita, quod diversis locis Lucretii liquet.

a Silercit] adde superioribus. Columell. Silente
luna fabam vellito ante lucem. l. 2. c. 10.
luna cu sole coeunte intermentum Varroni

silentis spiritus dicit Colum. l. 3. c. 19.
Silent vites du non gemmant scolorque
parturiunt. Stella ad auroram conticescunt.

Sarrana] vide Gelliu. Columell. Sarrana
viola qua frondes purpurat auro.
rosa plena pudoris Sarrano dancior ostro

Cydonia] ad superiora. Lucianus. $\theta\epsilon\omega\delta$
 $\tau\alpha\ \mu\eta\lambda\alpha\ \iota\ \tau\iota\ \tau\alpha\ \tau\eta\ \omicron\psi\epsilon\omega\varsigma\ \alpha\lambda\omega\pi\alpha.$
& alius in ineditis Epigr. $\chi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\alpha\ \mu\alpha\tau\omega\upsilon$
 $\chi\epsilon\upsilon\lambda\iota\ \gamma\alpha\lambda\alpha\chi\epsilon\pi\alpha\tau\eta\ \mu\eta\lambda\alpha\ \delta\iota\alpha$
 $\tau\omicron\mu\epsilon\upsilon\eta.$

Columell. Sorto.
injerfi consternitur ubere mali.

egetidos] Scalig. pater idē in compositione
quod enormis, in carmine Ovidii.

sed & apud Columell. incana .i.e. abbe
& canere ater, & Virgil. incanaque

Catull. Smyrna ^{mentis} incana die sacula pervolvunt.
reperire parire est] alii Soc. de virginitate.

Ovid. sic de is. tu non inventa reperta est
in alia sc. forma.

virtute victrice niver illa triumphat equis] i.e. pro
cellit. sic Hor. equis praecurrent albis.

Homer. eleganter. $\tau\eta\upsilon\ \mu\omicron\delta\epsilon\ \phi\upsilon\upsilon\ \epsilon\pi\lambda\omicron\varsigma\ \sigma\epsilon\ \phi\alpha.$

in Saeculo Epitaphium. ulp. p. 100.

in numeris numeris] puella. Ruth.
inter leffas] infinita me tra
ubi cu per sit infinita, puella
queque in forma, puella
pura

Tempus est mensura motus, & motus men-
sura temporis, mensura motu creat tempus

Scalig. exercit. 352. 2. primum motus mensura est
non est, sed motus mensura. tempus nascitur a motu
primo, et tempore mensura est motus tempus

arguit & in digitis ^{expressit hanc a punctis] Aristot. continua}
^{tempus est non in se, sed in motu] et}
^{non est in se, sed in motu] et}

in se sua per vertigia volvitur annus. Virg.

Scalig. Non est quod ajunt circularibus nobis
contem. se se subire tempus, & redire quod

abiit olim, ut Sora flexibus nobis
rursus reducat quicquid obtulit boni
nunquam fuit quod cretat, iter immensum
rerum volumen, casta quas laurus sua

opacat umbra
sed constantem temporis, sed & rerum orbis in se re-
currunt, nisi que non fit sub sole. vid. Herodot.
me veniendo fugis, certo ut vaga sis ira cursu,

Quod sine quod nascatur quod necesse omne tui est.

Hec similitudo licet ab astris petita sit, nisi ta-
men lunam in tenebris obscurior videtur, & celtica

glacie frigidior. planetæ enim oriendo occidunt
&c. quod in stellis fixis orientur causa est

durationis rerum, quod autem contrario motu
revertantur ad orientem per Zodiacum, gene-

rationis & corruptionis. Aristot. 12. gener. 2. 10

retinens tamen ob contumeliam. castus
aliob retardatione, ex talibus mollibus non spirali fuit & Soro.

Temperat sic. &c.] Euripides, p. 188. ante

Καίτε γὰρ πόρρω γὰρ ἔστω δὲ χρῶμα
ἔστι.

citatur & explicat Vitruvii. p. 188

edition. Hackian.

extrema linea annis Terentius extrema linea
amare. i.e. vitu donat. Salmat. a stadio desum-

ta metapsora, alius ἀρχὴν ἰσχυμῶν. Lucian.

ἀλλ' ἵσταντο ἰδὸν ἄλιμα ἀστυχίαν ἔστω
πεύλεν ἔστι βαδμον ὀψευρ. errat Salmat.

vid. Scalig. Exercit. 352. 2.

vid. Scalig. Exercit. 352. 2.

astravelut tanto] adde superiorē, ad choros quoque
 sacreduxerunt. Λοκίαν. περί ὀρθίσιον. οὐτε
 ἡ ἀληθεία ἡ ὀρθίσιον περί μεταβολῶν
 ἕκαστῃ πρώτῃ συνίστη ἡ ὅλον φάει ἐν θεῷ
 ὀρθίσιον ἀναφύει ἐν ἀρχαίῳ ἐκείνῳ ἐρωή
 συνκινῶσθαι. ἡ γὰρ ἀρχὴ ἡ ἀγέρου
 ἡ ἡ πρώτη ἐκείνη τῶν πλανητῶν συμ-
 πλεξή, ἡ ἑνὸς ἀεὶ κινῶσθαι, ἡ δὲ ἄ-
 κτιστο ἀρμονία τῆς προθέτου ὀρθίσιου
 δειγματὰ ἐστὶ.

In philosophia schol. ad findar. ἴδιον δὲ ὅτι
 λυσιγὰ ἐν ταῖς ποιήμασιν ἐκτῶν ἐκείνων
 εὐφροσύνη ἀντιπροφῆ ἡ ἑπὶ πᾶσι, ἡ εὐφροσύνη
 ὅτ' ἐκ τῆς δειξιῶν ἐστὶ φωνῆ ἐπὶ τὰ ἀριστερά
 ἢ τὴν ἀναλίσσει ἢ τὴν πάντῃ κίνησιν, ἀπὸ
 τῶν ἀναθλικῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ. δεξιὰ
 γὰρ καλεῖται ὁ ἀριστερὸς τὰ ἀναθλικῶν, ἀρι-
 στερὰ δὲ τὰ δεξιὰ. ἀντιπροφῆ δὲ
 ὅτε ἐκείνη ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ
 δεξιὰ, ἢ τὴν ἀναλίσσει ἢ τῆς πλανητῶν κί-
 νησιν, ἢ ἀπὸ δύσεως ἐκ ἀναθλικῶν ἐπὶ
 ὡδῶν ἢ ὅτε ἐκείνη ἐν ἐνὶ ὄρω, ἡ ἐ-
 κείνη γὰρ ὡδῶν. ἢ τὴν ἀναλίσσει ἢ
 εἰς τὴν τῆς γῆς. utrumque exscripsit gallus
 author stratonis. scripti amatonis, ubi, con-
 nā scēn primum mobile & vicinā eternitati,
 puellas planetar &c.

si omnia autē sēc concordia discordia f
 sēc ex uno objecto resultantia sano
 sēc explicare & consiliare aronique
 applicare tertatē charta ne deficiet.
 sic poplo pessimo & sapsimū aperta & aperta signitia
 tier amor qui callande se prodit. iuxta Comica.

Vitruv. quoque in Architectura retinere ad
 duntaxat ad oculor traduce testari, a musica & mensura
 sed contra scilicet. id a mensura pendere, Lucr. 901. &
 hinc polentianen appellant Harmoniam

ἅπαντα τ' ἄλλα τὰς δυνάμεις ἐν πλείον ὄντι
 ὅτι καὶ πικρὸν ἐστὶν ἐρωτα τ' ἐπιπικρῶν
 ἅμα φασκεῖται. καὶ πικρὸν ἐκ τῶν ἡλεμπτῶν. λε χθ
 τῶν ἁλοῦν ἐν ὧν τὸς ἀποκρίσεις καὶ πολλὰ
 ἰσὶα δίκης. ἰσὶα δίκης
 venia appetu sine amore finiuntur. Ἡ δὲ ἀκροντο
 ἢ σιδάρον καὶ χαλκὸν λαί μελγίαν χαρδία, ψυφίς
 1291. nihil elegantius aut huic rei accommodatius

principia finisque sui] tempora subicit ubi finiuntur
 incipiunt. Augustin. ex Soc. namque aeternitas.

sit oro venas] κενδρῆσιθ ἀπὸς. vid. infra.

illa ruina non surlulit ingenium] Plato. in
 consilio de amore. ποιητῆς ἀγαθὸς ἢ τὸ
 σοφὸς ὄντο, ἄρα ἄλλοι ποιῆσαι κατ' ἄμυσ.
 ὅς ἢ ἴσπερ. ἕκασ. ἐρωτ μυσικήν διδασκαλ.

[loquitur tacens] Plutarch. de pompelo. τὴν
 ὄψιν προσβύχοντο ἄν ἀυλῶ ἡνι φωνῆ.

blanda tyrannus] ἕνον ἴν πόδον ἴν γλυκίον
 τυραννῶν. ~~max. fuit.~~ Gregor. Nazianzen.

sic noniens viva.] Hecub. Euripid.

τέθνηα' ἐνὶ πρὶν θάπτῃ.

in facis. ζῶσα τέθνηα.

fulva Cydonia] floscent ubera μάλα προδόντα
 funera viva] Marfil. ficia. eis οὐμύσσο. τῶν
 c. s. moriuntur in sepe ut vivant in alium
 & perdunt sepe ut se inveniunt apud rem
 amatam. &c.

arentet guttas &c.] χαλομύσσο γὰρ ὄμμα
 ἢ ἔπιγρ. ἕκασ. ἐρωτῶν

alia autē anoris signa habet in elegantissimo epi
 grammate. Ant. Sol. l. 7, quod & verti
 ἀπὸ τῶν ἰσὶα ἐρωτα μελγίαν. &c.

duplex fontis] ποταμός πύρ & Ἔσχυλ.
πηγή πύρ & Πίνδαρ. de Ἔσχα.

Ovid. Metamorphs.

curaque sit ignis aquae pugnae, vapor

Rur creat, & discordia concordia factibus apta est.

Ἔσχυλ. p. 200.

Ἰδὲ πύρ & μὲν ἐν πικρῶνι σημαίνεντος μολῶν.

annalorum undis.] Senec. p. 311

quomodo excandescunt, si quid ex iura sua de
cisum est, si quid extra ordinem iacuit,
nisi omnia in anulorum suorum reciderunt &
Quintilian. l. 12. c. 10. ne intonsum caput
non in gradus atque anulorum totum comptum.

fluctuat] Manili. in fluctu ponere vires,
sic reciproca translatione, mare irascens
crispatur & purpurascit, apud poetam
antiquum. *ἄνισ. βοτρυχὸς ἔσσι* *Ἰσχυλ. ἄνισ. βοτρυχὸς ἔσσι*

Edificat] Juvenal. turritum edificat caput.
Suggestum cone. stat. vid. & Petron.

Inquieta quies ^{terra ut ~~terra~~ betur agit, me} ~~in facta~~ ~~incedere mundi~~ est
pericia vel pernox *inquieta quies*

vel Copernic. vel Cartesii. cui respectu par
tium suarum quiescit, respectu externorum defertur.

1) quies, igitur sic in motu & motus in quiete. labor.

sic matrona aliqua ^{in caligantibus quibusque aliquo quiete quies abque labore} officia ~~aliquos~~ de quibus officia
sua praestita elevat, comparat cum iudicibus

Sororum qui non videtur moveri moveantur tamen
& magnam evolutum praestant ^{ut dicitur in dicitur, August}

occulta ~~vera~~ ^{occulta} infinuante catena] vid. Gell. l. 10. 10

Synalaxis] Gall. l. 2. c. 6. p. Alci veteris poetae.

qui eleganter scripsit ut & Varro & Pausanias, quorum frag
menta desidero. *ἔστιν*

specimen
Vernonis. ad id. 152. numeris iisdem.

Ne quicquam fellam
ab auditu ad visu.
quāvis contra sen-
sū. ut reversa
a visu ad auditu sit
translatio. Vitruvius
cū in symmetriar ad
Musica aptasse, & contra
Cardan.

Dupque fit color
& alibi non transla-
tior sed iucundi teno-
ris, & port. p. 533. poli-
natur omnes ten angulati-
ra artificia ingeris, quo-
nā sebercunt, hi color
surdus reperessu angulo
in excitetur.

jaculari. de specicatur.
in pandora vase cū arcu
pingitur. &c. Hor. quid
breui fortiter jacularum uso
Multa, &c. cetera ipsū pati-
mur stultitia neque per
nostri patimur scelus &c.
Eleg. Syl. Hel. 708. p. 158
de fove
τεροντα παλαιος ομοιος ανω, ανω
μυτε ανω παλαιος μετ' ανω
ελεως ανω & ανω ανω
ομοιος ανω. nihil sublimis
aut profundius unquam vidi.

lo quare addinec domi possit
ad anas quoque pro terno gantur. & cetera
fanti. & cetera
tunica ad chantina

- 1 Orsa queis classis secuit profundum?
- 2 Casus erranteis adamantinis quip
- 3 Vixit catenis? fatū erat ut Pelias
- 4 Foli clarū genus inveniret
- 5 Pugnisve casurus dolire.
- 6 Matris at arborea ex
- 7 Medio orbis umbilico
- 8 Ipse seicente animo
- 9 Fatale dictum acceperat.
- 10 ~~Calce~~ Calce usum ut singulari
- 11 Infelito studio fugeret,
- 12 cum traheret vestigia ex
- 13 Sublimibus stabulis
- 14 Celestem veniret terram solis,

Antistrophe

- 1 Civis atque Sopper. Virat ille tandem
- 2 Duplexi venit retinendus Sarta
- 3 Duplice vestis tegmine conspicuus:
- 4 illa Magnetū popularis arcū
- 5 Aptata mirandis lacertis
- 6 Passalea illa fluens
- 7 streperet arcebat imbrer,
- 8 Luxuriansque coma
- 9 pulvis prurissaque annulis.
- 10 Tota suffundebat armos.
- 11 ille statim intrinseca specimen
- 12 Mantis extemplo edidit
- 13 periculum fuscis
14. populi in ingenti corona.

Koff Cupis bitter Zee
En kiest ons groene zee
Stierne geloofde swaen
Hy in der Maed-mant
Stwaer van de topheit
Een padt met myts sal banen.

2
Myr seest u dertel waest
Een minne brandt gestiest
Die niet is te verliesten
Hi sielt de gesteren
En 7 bitter loot veng
Van yn verguld de sijnsteren

3
Na al ons Bruisegon
syn knijfse raegsden-olan
Te te plucten son verlyen
Eort had Cupid' waer lant
vertaelt ons gang versart
Gernact met loode pylon;

4
Tot dat lyne een groot
Dien jager wien ontmoet
En net een h' Ayck bloelen
+ sert voor den open leit
Haer koonties overspreyt
Het Vehur soode roelen.

Dier is de soete jaest
geluckelyck volbract
ant lot van groene linder
meer spechtoot van Oian
sal voor de siluse naen
naer gordel gaen ontvinder

di wilt syr lieve paer
vergeten al't waer
van u langsvuings vanden
teruy u kiefde bloeit
Die u gewillies soeit
Met sesabelings van Sander.

Verseckert desen land
opt eerste loedant
n nengst u kassiert' saen
gelijck de wyngaerte soer
Eit klimmend winter-groen
ant-soet pmerent vanen.

8
Naesthastende Godin
95y siet met droeken sin
Door dese bedt-gordynen
Na 96' in deer stille nacht
Endymion verwaest
En bleick van spyt moet losynen

9
95y stercken die drie
gedompelt in de zee
Aaar lastin vrengst bedolven
segst dat Aurora laet
Haer bedt genoot verlaet
En glinsten op de golven.

10
Laet doos den Indien
en die ons tegengaen
Een langerdaes gebeuen
op dat deseldre sijnst
Van's hemels ooghe-licht
Haer nacht niet een vertoeren

11
Speelt laigs veyende twee
boldoet ons soete bee
u waest die moet beklyven
en kroeren uwen dier
met kinderen soo frises
Al spruiten van olven.

12
Tot dat laer langsvernack
u wiertertyt geraeck
en u met sware plumen
Besheen tot u dien nacht
ontlaste van u vract
Die niemant sal veruimen.

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

Vertical handwritten notes in the center margin, including 'ob of gylend' and 'Nachtlo'.

La ^{spanica non dede} ~~boonette~~ ^{a simit una rapit} quid ke luctitia tanta per fudli
lat eg m,

Gebruick myn lief u gheene jengst
Dit leven seeft een korte liefdanc vreugst;
Alr't soet gety

~~quis ihi defendi~~
qui defendebat sole
michi, verme foratus
Aruit heu vicinus
+ mero, malonori.

Vant minnen is voorby,
En alr' ghy niet en meugst
U schoonheit, als sy was.

Nous u ~~dan~~ ^{niet} wilt spieglen in een glas
En dees ^{goude} locken
Dan silve sneebloeken
Sult onteeren ras,

Unaque nox, una nocte
repente perit.
Noc panthane nec ~~noctis~~
nec alis nec ob ~~handis~~ pro quo
insane laborat neque sape
Unaque nox profert.

11

Dan soor ick noes eens dit geclacs
De liden en rode roosen ais!
Sien ick se? neen, gevloeden, as!
+ 'gelonck en't soet gelacs?

~~sedithone rapit~~
nec simit una

Toen sy mi boot syn mi
Waerom sadt ick als doen niet
Waerom is myn luister
By't verstant nu duister?
Dit sal syn't gewin.

as! waer seen?
parere ihi?
denq hinc non par
ceret nisi ~~unusquis~~
cui quota pars dextera
quota pars dextre
Dit tunc ihi
Pentagoni

ontsteek de levens lamp
opt seilings
antaer van de natuur
de natuur
het de
toortse
van de
viesse
want sy seeft nu al s duifput
jaer gebrant . ke
mierant van voor onderen seeft
was uitgedaen

YINX. O guldenen vande hant
gheeft een ying
in wielen ghy fiet
welk d'antwoord is
om te ver-
der

forra O ghy voert een
met gulde hoornen wielen
in triecht so veel zielen
vlygg voor u top avvis
ολωπα @ άπατη
2 δουροφονη @ βασιλια

een goudscherm
witte hilde
tehof de suime
sant gouden een aen
de Bomlyeden
hoewelch met overduer
samen liet met hie en in
geuwich en t verouwen

o lae nacht veel halder
o nacht beter als de dagen
o swart geluldoorn
geen sterckheit moet u slojer scheinē

geen toerslicht storde
het mir dat in laer hefte
sal haer volkomener
dat luecht niet voor de son
aenlicht niet do
u aenlicht van melch
en bloet

niet als behien en rook
gelyck de berien, woos voor de wint en regē
air toortsien
gelyck der avoester haer opbrechten
de morgensteet haer opwechten also
mecten een twee worden

die door tron loo onverbreckelyk
het vier sal op de swarte ooylen van
Vesta cupid sal u den rector van
scherckē mit een kan van traectrijt
De ketde scheid door lyck daot
en row

In occasione Lemnatis Belgici. Flor Lewis argen
tu tenui in pur

In Annam Mariam a Seburman ^{Murinae una sit}
ad speculum se depingentem. ^{natura fantor}

O Dea, Natura sua dona arctantis imago, ^{ut fupant}
in qua virtutum litigat omne genus, ^{aliqua ta libe}

Qui, precor Anna, tua vitra respondentia forma ^{ut gese}
Obtutu vestro non liquefacta fluunt? ^{ueneri}

um glaciata vomant radior ignis crystalla ^{uigilant}
Intendit speculis cum sua tela dies

Silicet atserio tecum communia soli
Plumma ^{Multa} fact, tati ^{hinc tati} Sane tu quoque dote refers.

Illicet rebar communicet omnibus ignes,
Fama tui sexus, ignibus ipse caret.

Κόμιτι τὰ πόρρω τὰ δ' ἄγυρ' ὀλίγοι
ἔστι.

In eadem imaginem.

Non tu vividior mortali picta fuisses
Quan tua te pinxit, Dardala virgo, manus,

O Trajectinae pretiosa corona corona
Si possem ^{uio} iugeri pingere vela tui

Sed quid ego? ^{uio} Sac uno ^{uio} fabiet tua linea ducta:
Maonia ~~non~~ est claudi adamantia pala.

In Gustavum Palatinum Suecorum Imperatorem
Noribergae depictum.

Regia Regalis velut unio clauditur auro,
clauserunt Carolum Norica valla ducem,

Dum lauro aternam victrici innectit olivam,
Vandalicas aquila queis coluere jubas.

Quid dedit Sane pictor devicti in pulvere campis?
Pectore Christiana militat ille sua.

In Gustavi Magni Suecorum Regis
effigiem equestrem.

Pulsat. Summum Gustavus eques modulante tunatu
Armorum citansq; fulmine voce tubis, &c.

een crans mit duisend secon
in hoe langer hoetiever salick
u vleecken.

topiter son om in een
O Amor

en hout u seilwaest in de waergen
was

Sangs. Tegenfangs
Teefangs.

soo veel minnegoetiv, egn Myssck van
Goozinaatien;

als van fomen te wasser speer

minnet een goede Seger sluppelen

die ~~will~~ in het ster onrechtighe

en brant het middel in de geacht

O frontstian in de golven

O hyper maegsdelc Suerker
doert in het weder roeft.
wat kan din vrant neef.

van ontheit andre nang toe rindit

In bridit op geens niet en wil.

de faibel suzejt syn gulde kalren

ingel. metten in tepari den sming top

1588

In Theses Maresii de

Sacramentis.

Explicat arcana cernenda sigilla salutis
Maresius, medio lucidiora die.

Seu pia congenitas purgantia balnea sordes,
Fida Crucifisci seu monumenta Dei.

Christi arbor esca sed esca, & flammis unda sed unda,
Hæc animi cibus, hæc spiritualis aqua est.

Roma quibus numerum fœdè pervertit & usum
Perfida jussorum Roma ministra Dei

O ressecranda puer o sacra sacra viris.

Hæc adamantinis configit nostra sagittis

Atque impulsero guttura Marte premit.

Hæc quamvis alii jam sint ressecata decenter
vulnere facundo pulsat Sydra ^{truncat}

Truncat facundo vulnere crevit Sydra:
Ille legit messem superantes doctus aristas,
Et Cereæ ambrosia plena carintra gent:

Dividit hæc densa juvenum cingente corona,

Dividit, ~~atque~~ omnes sic sibi quinque rapit.

Pastores ovium niveæque propaginis agnùm

Ad fontem teneros hunc adæquate greges

Doctissima ducant quæ fundit flumina lingua

Dum rapit argutis saucia corda sonis

Suspendens aridas aures atque ora silentium

Et bria, sed talem non positura sitim;

Vestraque erunt populo vestigia nuncia pacis,

Post mortem æterna sidera justitiæ

Impressum in dissertatione Hectoris Friesma Frisii.
Groningæ.

In introduccione ~~Amor Montis~~

Fareconsulte

C.12 176 XLV.

Θαυ Οικου Χαλκιδι τεχνην ες κειρα ανοιζει
και παλιν εις Μυσαρ εις κελαια δυοις
Ασπιδας διατθ τεχνιτης κηρα θυμαριον
και μινε και βασιχη αυθθ εδδ βομιη

A

O frow maegde schoneker, die dochter
van haer moeder wooff, wat ka de viant
meer doen als de stat ingehore is
in overwonne stad.

τελευταρον ε ε prima coram experta.
την εσιν εδδ κασαν dixit. Οημεν
την navigatam

inigo in makere pan, sed frow gaudet
kijpaning: Ac

gandit te medatur
pudica nec seducta
O hinc destringunt
nec pudica curat
intentu futuri

Quid tibi in muliere qua maxime obati
ob te falata quanta fuit?

Stadum est paradisi ubi pudica
ingo namt calida sponfa ut guct
fructus ab arbore in te, in hortu ubi
vident labor
navigantur
Hypolyta fany
Iphigēia

Na uincial winterr loant, sy t naot
 van i'ader een de ty. is al versta
 Eek laest van nijn onle wone
 aentissima hnt juliani Egyptii
 & Platonis

laest uerustissima Rupsing Democans.
 omnia optima Antipater Sidon
 plurimum sit Epigrammatum sunt que etate ferre
 Antipater a Ciceroe laudatur, et Philodemus, in Pilo
 silentiar, a Calanbo ad Pesti.
 Arcsiag. Cicero.

polidippo Callandrus filium Cyprici domitiani a Meropide
 olita Fertia comicus hntque et y conedia numero 30. Suid.
 Unius ob crimen saepe uirpent, bperque sape o
 unur homo tota plus palet urbe sua
 Rupsini obitus prematurus p. 149. b.

Meliagri patria. 120. b.
 Platonis in Istoria. p. 121. b.
 Palladar Transitu nominat, Constantino. P. 119.
 Hyparchonta terpose. Valentiani & Valentii. p. 119.

p. 160. aitia Callinacdi. i. meja
 multi So. reprehendunt ut & Palladao de.
 sinna. illi et in

fuerunt
 Suaver
 Subliner
 affectati &
 pphnibus ele
 gantibus non
 in uerba. sine
 illa factis. iudice te major Anna Moore fuit
 xaxozya Mea hat

wie sal noc laeste tyde
in quille overvloet van sebruyen

Dat noch ontferselyck sou slyven.
Een die .k.c. vid Bodin.

vid. quod scripsi. in Berlin. de Rep.
de vrientfchap wort ~~in~~ naen
toot onteken

de hoonich is

enre winnelycke
Min' huir en vast
en hout de feli nacht wacht
in de wangen
en ulicht over bor en bergh en
En lee dat

De toot heeft doome
den by den hoonich decht
niemant en on
wpiet + boogh

daer de kile
de steille stran
den net een
En ^{fin} ^{thert} ^{stlecken} wintergroente ciest
heel verniert.

quid erudelin verpeno

qui sapit puella a nate, quid hestis

faciet erudelin capta urbe

+ goen godt niet heeft berint dat p raket de ste
der Saggodinnen, 2, weecht de schelle nachtegael
met wil en koel = vid. voll. scati ger. poitie
roock in een schaat de Spitsalamin.

de factel swaest haer gulde haer
dechter
maerde wie
gelte vol
midagen
i zeh

tacken maegde pat
hant . de cyt Sers an de kelen
Plam in yelen
net syn gonde
aviech

die niet en trout, is de eerste vā
duisent, voorouders die ongetrouwt sijn
de ^{sluikighe} hert sen hebbe een driedubbelde on
sterflicheit ^{lyven} en haer nae konclingen in
de se snitte en haer sid in den Hemel.

het deel wil sijn geheel.

→ siet plato

(53)

ne neges quid pepigerunt parentes
levit a ware. virginitas non est
tua parte dober natri parte patri
fertia pars est tua.

for Indien my dese recht
beighooren
ick sake de schrandre Sanyodinne

Aen de bevalligede houwen
Het overduislaem sout vā sinen

sal my berijde vant krouwen.
wie sal wil oec. vid. in Babilon.

